

بازدید شد
۱۳۸۱

۲۰۲۲	
کتابخانه مجلس شورای ملی	
اسم کتاب: فوار لکھنؤ	
تاریخ:	۲۳/۸/۵۷
موضوع:	۲۰۲۲
شماره ثبت:	۲۰۲۲
موضوع:	۲۰۲۲

۲۰۲۲

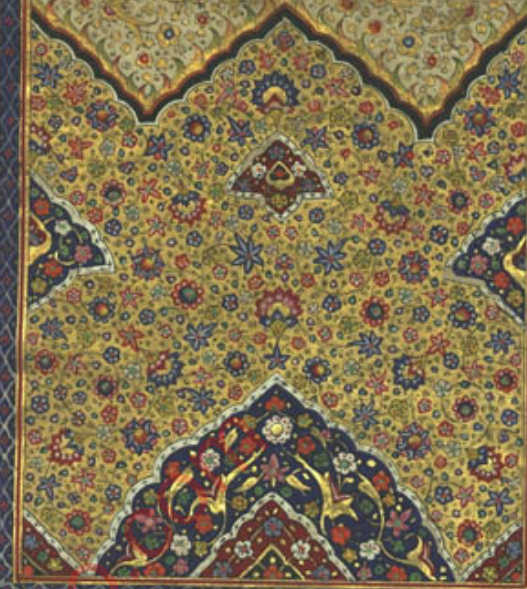
۲۰۲۲

۲۰۲۲

jabir.abbas@yahoo.com

صوم و صلوات و دعا و عبادات که اشرف و اقرب طریقی است
مقرر گردانید **و اخیراً** رسول خدا صلی الله علیه و آله و آئمه
هدی صلوات الله علیهم اجمعین ادعیه و اعمال بسیار است
که کتب دعا مشحون است از آنها و این خادم **آئمه** اطهار علیهم
صلوات الله المکمل الغفار اکثر آنها را در کتب تجارت الانوار
برادر نموده ام و اکثر خلق را باغبان ایشان تعال با انواع اشغال دنیا
و غیرها تحصیل آن ها و عمل بجمع آنها منتهی نیست خواستم منتجی
از اعمال سیال و فضایل ایام و ایامی شریفه و اعمال آنها که باشد
صحتی معتبره وارد شد است این رساله را در تمام کتب عامه مخلوق
از رکات نماز و غیره بنمایند و شاید این بند عاقلی ابدی غیث
یاد نمایند و مستقیماً بفرموده از او تعالی عیسی الله ان یهدنا و ایاکم
الرحمن الرحیم **و چین** امام این رساله و آغاز و انجام این عبادت
زمان دولت عدالت شرواز سلطنت سعادت و اعلی خیر
سپید سلطنت زمان ویر و خوفین دوران شیراز و اوقلت
و دین نقاشی احداث بدین المربلین و زنگ کلستان صیطفوی
چشم و چراغ و دومان و نخوی سلطان جم خدام و خافان و چشم
شجاعت تراپی که شیخ ابدارش برای سیرهای کفار طریقیست
بیوی دار النور و حیات ایش بارش برای خرمین حیات مخالف

هذا کتاب فی عبادات و دعا

بسم الله الرحمن الرحیم

آندامی که نام ندای کاین صفت دارد که پروردگار و مدحشاید و مهربان
الحمد لله الذی جعل العبادۃ وسیلۃ لنیل السعاده فی
سائر مراحلیست که گردانید عبادت را وسیله از برای رسیدن به سعادت
الاخره و الاولی و الصالح علی سید الوری محمد و عترته
اقت و در اول و در دوم بر آقایی بشوایم و در تریه او که
آئمه الهدی انا بجد بند خا طلی محمد با قربین محمد تقی عفی
عنه ان بشوایند الله عن جمیع ما بالواجار و اج صافی برادران انما
واخلاص روحانی بینکار که چون جناب مقدس بر ذری تعالی
شانه برای هدایت که گشتگان نوادین جمالت و ضلالت طریقی

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم
أنه قال لا ينجس الميت حتى يغسل
بماء بارد أو ماء من ثوبه

باب في سيرة النبي صلى الله عليه وآله

نسیب بامندگان نمود و با این ماهها صاحبیت بگوید و چون آنجا
جدا شد و داعین بگویند و بعد از رفتن آنها پرامون مختصات تو بگوید
و نیکو بند بود این بند پس **چون** بچرا فرماید که بیزید این بند را بسوی
طبیست و این تقبال کنند ملائکه خدا او را بختها و کرامتها و او را
بر شران و اسبان نورسوار کنند و بیزید بسوی **نعمت** که هرگز زوال نکند
و خانه که فانی نمیشود و میراث که جوانانش پرمیشوند و شادی و خوشی
آن زوال ندارد و هرگز انشا از غیب نمیباشد و از عذاب الهی بگریزند
و مشقت عذاب حساب از برای ایشان نیست **و ایضا** از آنحضرت
منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی رحمت و فیض است
باز نمیرسد و قال باکافران درین ماه حرامست و رجب خداست
و شعبان ماه منیت و ماه رمضان ماه امت منیت است کسی که این روز
از ماه رجب روزه دار نیست موجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غنیمت
الهی از او دور گردد و در ری از درهای جهنم بر وی بسته گردد
و ایضا از آنحضرت موسی ز جعفر منقولست که هر که یک روز از این ماه
رجب روزه دارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و هر که سه
روز از این روز دارد همیشه از برای آن واجب گردد **و ایضا**
فرمود که رجب نام طهر است در طهرت از ریش و سفید تر و از غسل شستن
و هر که یک روز از رجب روزه دارد البته از آن نهر بسیار شادمان **گشتند**

سعی

معتبر از آنحضرت صادق منقولست که **رجب** رسول صلی الله علیه
واله فرمود که ماه رجب ماه است غفران است منیت پیرسینا در این
ماه طلب امرش کند که خدا امر بزرگ و مهم را نسیب و رجب است
گویند زیرا که رجب خدا را بخت است از این بار رجب می شود
پیرسینا بگویند این غفران است و **ایضا** از آنحضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سه روز از این ماه رجب روزه
بدارد و هر روز ثواب روز یکساله برای او نویسد و هر که هفت
روز از این روز روزه بدارد هفت درجه جهنم بر وی ثبت نگردد و هر که
هشت روز از این روز روزه بدارد هشت درجه طهرت بر وی گشوده شود
و هر که یازده روز از این روزه بدارد خدا او را حساب سان بکند
و هر که جمیع ماه رجب روزه بدارد **چنین** خوشنودی خود را برای او
بنویسد که هرگز او را عذاب نکند و این بابویه رحمه الله **معتبر** از سیاه
روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق در اول
ماه رجب چند روز از این ماه بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من
افتاد پرسید که ایادون گفته در این ماه گفتم نه والله ای فرزندی
رسول خدا فرمود که انقدر ثواب از تو فوت شد است که فکر مرازا
بغیر از خدا کسی نمیداند بد رستی که این ماهیست که خدا از این ماههای
دیگر فضیلت داده است و حرمت از اعظم گردانید این برای

روزه داشتن آن کس را ایستادن بر خود واجب گردانید اینست پس
گفتم یابن رسول الله اگر کفایتی مانند ایضاً روزه بدارم آیا بعضی
از ثواب روزه داران از قیامت بکرم فرمود که ای ساله هر که یک روز
از آخر این ماه روزه بدارد خداوند او را این که در انداختن سکران
و از قول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که در روز آخر این ماه روزه
بدارد بر صراط باستانی بگذرد و هر که سه روز از آخر ایضاً روزه بدارد
این که در گذارن بزرگ روز قیامت و از شدت هوا و هوای زو و
برائت بیزاریش چشمه را باو عطا کند **و ایضا** بخت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه روایت کرده است که هر که یک روز از اول ماه حجب
یا از وسط یا از آخر آن روزه بدارد گناهان گذشته اش از او بزد شود
و هر که سه روز از اول یا میان یا آخر ماه حجب روزه بدارد گناهان
گذشته و ایندیش از او بزد شود و هر که یک شب از این ماه را بجا آورد **حق**
تعالی او را از آتش جهنم از در گذارد و قبول کند شفاعت او را در روزه
سرمه کنه کار و هر که در این ماه تصدق از برای خدا بکند خداوند
غفار در پیشش بخیر چند باو عطا فرماید که چشمش ندیده باشد و گو
نشیند باو و خاطر کسی خطور نکرده باشد **ایضا** معتمد از حضرت
صادق روایت کرده است که چون روز قیامت میآید زمین از غر
ند کند که گناهان چوین پس کر و می بخیزند که نور و هوای ایشان

۷۸

جمیع محشر را روشن گرداند و نوح یادشاهی بر سر ایشان باشد که
مکمل باشد تا نوح ایشان ببرد و با قوت و با هر یک از ایشان هزار
ملک بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ هر
و ندانند که او را باد تراکمتهای **بخت** ای بند خداوند
سرمه ندانند ایشان را که ای بندگان و کین من بخت و جلال خود
سوکند یا میبکند که شهادت فرمایند کویا که دانم و عطاهای شمار روز
گردانم و عطا کنم شما از پیش غنما که هر یک در زیر انبار جاری باشد
و همیشه در آن غنما باشند و نیکو نیست نزد کارکنان از برای
من بآنکه بر شما واجب گردانم روزی داشتید از برای من در ماهی که
حزینت از اعظم گردانید بودم و حق و را واجب ساخت بودم ای
ملا که من بندگان و کین من را داخل پیش کرد ایندیش حضرت
فرمود که این همه ثوابها برای کسی است که خیر از ماه مبارک حجب را
روزه دارد اگر چه یک روز باشد از اویش یا آخرش یا از وسط آن
و ایضا از حضرت امام رضا روایت کرده است که هر که روز اول
ماه حجب را روزه دارد **ایضا** در قیامت از او خوشنود باشد و هر که
دو روز را روزه دارد خدا بابت از او خوشنود و راضی گردد
و هر که سه روز از آن را روزه دارد خداوند کم از او راضی
و خندان او را از آن راضی گرداند در قیامت و هر که هفت روز

از انرا و ن بدار چون بمیرد درهای هفت ایمان برای روح
 کسوده شود تا ملکوت اعلیٰ برسد و هر که هشت روز از انرا روزه بدارد
 هشت در هشت بروی و کسوده شود و هر که از ده روز از انرا روزه بدارد
 بدارد ده حاجت که از **چهار** بطلبند و او را در هر سال که بخواهد و برای کس
 باشد که مقتضی قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد از کفایت
 بیرون آید مانند روزی که از ناسو گذشته باشد و از این جهت
 از آن در که داخل هشت کرد دیار بندگان و نیکوکاران و احادیث
 در این باب بسیار است و این سیال که گفتم که از این ناسو که در هشت
 در میان اعمال است که کسی که از روزه عاجز باشد یا بران دشوار باشد
 بعضی از عمل و در بعضی از روایات معجزه وارد شده است که
 بدل روز هشت یک در هم ضایع کند که موافق زرها این زمانها
 تقریباً هفتاد دینار بوده باشد و بر وایت دیگر عوض روزه یک مد
 کند یا جو وارد شده است و لحوط در مد صد درم شامست و
 ظاهر صد درم کهنه کافی باشد و در روایتی در خصوص روزه ماه
 حجب یک کرده نان نیز وارد شده است اگر فاد بر روزه نباشد
 و حمل کرده اند و کسی که پریشان باشد و فاد برده و مد نباشد **و**
 در خصوص روزه ماه رجب **انچه** رسول وارد شده است که بعضی
 روزه اگر فاد بران نباشد هر روز صدقه به این نیت بخشد

ناثواب

ناثواب روزه را باید سبب آن لاله الجلیل سبحان تر لا یغنی التبی
 الا لیسبحان الاخر الا کم یکبره و من رات نهدی برکت پاکیزه است که در این
 که از برای و من رات غریز که ای سبحان من لیسبح العز و هو که اهل
 و در روایت معبر دیگر پاکیزه است که **پس** روزه را در وقت از برای و من
 وارد شده است که هر که بمنزل برادر من خود وارد شود و قصد
 سبک کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ناثواب افتاد
 کردن زیاده از ثواب روزه داشت نیست و هفتاد برابر است که از این
 نکند که روزه ام ثوابش بیش تر است و برابر یکسال روزه است و زرا
 روزه است داشتن در رخصت شوهر و غلام و کنیز یا بر رخصت مالک
 و فقیه یا بر رخصت پدر و مادر و همراز یا بر رخصت هم انداز و هم انداز
 بر رخصت هم از احادیث ظاهر میشود که خوب و مشهور میان علما
 اینست که روزی نیست که ملوک بدون اذن مالک باطل است و همچنین
 روزه نیست زن بر رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر
 مشهور اینست که روزه نیست فرزند بدون اذن ایشان مگر و هشت
 و باطل نیست و بعضی گفته اند بر رخصت پدر باطل است و لحوط
 اینست که بدون اذن پدر و مادر روزه نیست ندارد و در روز
 نیست همان بد و رخصت هم انداز نیز خلاف است و احوط اینست
 که همان و هم انداز هیچ یک بر رخصت دیگری روزه نیست

نذرند اگرچه آنچه از اینست که مکر و هیت **فصل** در اعمال
 هر روز اینست **بسم الله** منقولست که حضرت امام زین العابدین
 روز اول ماه رجب این دعا بخوندند و ذکر کنند که در هر روز اینست
 یا من یمتک جوائج السائلین و یعلم خیر الصائین **بسم الله**
 ای کسی که مالک شده است حاجت های نازل کننده کان را میداند که در دعا حاضر باشد **بسم الله**
 مسئلت منک سمع حاضر و جواب عند الله و مواعیدک
 هر چند از تو شوند و حاضر و غایب و خوب و بد و نیک و بد ای تو
 الصادقة و الیادیک الفاضلة و رحمیک الواسعة فاستسئلک
 راست است و نیت های تو زیاده است و رحمت تو فراخ است و بخشش تو
 از نیکی علی محمد و آل محمد و از تقصیر جوائج للتائب و الاخر
 اینک رحمت تو بی رحمت و آل محمد و اینک برادری تو بی برادری و اخوت
 انک علی کل شیء قدير پسند چنان منقولست که حضرت صادق
 درستی که تو بر هر چیز توانایی هر روز ماه رجب این دعا بخوندند
 خاب الوافدون علی غیرک و خیر المخرجون الالک و ضایع
 دوزخ فرود آمدگان بر غیر تو و زیان برده و خروج کنندگان از برایت تو بود
 المليون الایک و اجذب المنجیون الاین من ینفع فضلك الایک
 مومن که بر تو و غلبت علی کسند که کان مکر می کند از فضل تو که تو
 مقبوض للراغبین و خبرک مبتدول للطالبین و فضلك سبیل

از این دعا
 که در روز رجب
 بخوندند و کان
 از فضل تو
 و برایت تو
 سبیل

للساثلین و نیک من ینفع للامین و رزقک مبسوط لمن
 هر روز این دعا بخوندند و کان مکر می کند از فضل تو که تو
 عصاک و حکمک معروض من ناوالک عادتك الاحیان
 عصای که داده است او بر برادری تو که داده است مکر می کند از فضل تو که تو
 الی السیئین و سبیلک الاثبات علی المعذین اللهم فاعلم
 مومن که بداند و کان مکر می کند از فضل تو که تو
 هدی المحدثین و رزق الجهاد المجتهدین و لا تخلف
 راه یاقین را و کان مکر می کند از فضل تو که تو
 من الغافلین المحدثین و غفر فی يوم الدين و کان المحدثین
 از غفلت مکر می کند و کان مکر می کند از فضل تو که تو
 بن ذکوان بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که
 فدای تو شوم بن ماه رجب این دعا بخوندند و کان مکر می کند از فضل تو که تو
 بان نفع محمد حضرت فرمود که در هر روز ماه رجب این دعا
 و بعد از هر نماز شب و روز این دعا بخوندند و کان مکر می کند از فضل تو که تو
 یا من ارجو لک کل شیء و امن سخطه عند کل شیء یا من یعطی
 ای کسی که میداند و کان مکر می کند از فضل تو که تو
 الکثیر بالقلیل یا من یعطی من یسئلک یا من یعطی من لم یسئلک
 بسیار را با اندک ای کسی که میداند و کان مکر می کند از فضل تو که تو

از ریحی غیب
گفتند که این غیب
موجید است و طلب
و ریاضت تو
مباح است

١٢٠

وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ لِيُخْتَارَ مِنْهُ وَرَحْمَةً أَعْطَىٰ عَمَّا لَيْزَ أَيْتَاكَ

واری اگر کسی ندانست او را از چند چشمتش و رحمت جیشش اهل کدرون من در است

جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَأَصْرَفَ عَنِّي عَيْتَاكَ لِي

همه خیر دنیا و همه خیر آخرت و بگردانید از من عینت کدرون من

أَيْتَاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَخَيْرِ الْآخِرَةِ فَأَمَّا خَيْرٌ مِنْفُوضٌ بِنَا أَعْطَيْتَ

ایتا کدرون من همه خیر دنیا و خیر آخرت پس خیر که من از تو است که من بخواهم

وَرَزَقَنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمٌ لَيْسَ خَيْرٌ مِنْ شَرِّكَكَ خُودُكَ بَدَلَتِ

و رزق کردی از فضل تو ای کریم پس خیر از شرک خود بدلت

وَمَا اسْتَفْتَيْتُ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاز

و من استفتی من امر دنیا و آخرت ای رحیم ترین رحیم کننده کدرون من

يَسْتَكِينُ طَائِفٌ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ ظَاهِرٌ مِثْلُ شَوْكَةٍ فِي دَعَائِي جَامِعٌ تَرْتَدُّ دَعَائِي

و در رهم و فای میتوان خوند و شیخ طوسی سید و دیگر است که کدرون من

مُعْتَبَرٌ فِي خَيْرِ حَيَاتِي لِأَمْرِ دَوَائِي كَرَّمَكَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَبَارَكَ

از روزهای ماه مبارک رجب پیدا بخوندند اللهم لك آية الكرم

بِالْمَوْلَا وَدِينِي فِي رَجَبٍ مُحَمَّدٌ زَيْدٌ عَلَى الثَّانِي وَلَيْتَهُ هَذَا وَبَارَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

در مولودی که در ماه رجب متولد شد است که کی نام محمد یعنی و دیگری علی بن محمد المنجی

وَاتَّقَرَّبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ لَبَّاهُ الْمَجْرُوفُ كَرَّمَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

و نزدیک شویم به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

وَقَرَّبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ لَبَّاهُ الْمَجْرُوفُ كَرَّمَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

وَقَرَّبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ لَبَّاهُ الْمَجْرُوفُ كَرَّمَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

وَقَرَّبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ لَبَّاهُ الْمَجْرُوفُ كَرَّمَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ لِيُخْتَارَ مِنْهُ وَرَحْمَةً أَعْطَىٰ عَمَّا لَيْزَ أَيْتَاكَ

واری اگر کسی ندانست او را از چند چشمتش و رحمت جیشش اهل کدرون من در است

جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَأَصْرَفَ عَنِّي عَيْتَاكَ لِي

همه خیر دنیا و همه خیر آخرت و بگردانید از من عینت کدرون من

أَيْتَاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَخَيْرِ الْآخِرَةِ فَأَمَّا خَيْرٌ مِنْفُوضٌ بِنَا أَعْطَيْتَ

ایتا کدرون من همه خیر دنیا و خیر آخرت پس خیر که من از تو است که من بخواهم

وَرَزَقَنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمٌ لَيْسَ خَيْرٌ مِنْ شَرِّكَكَ خُودُكَ بَدَلَتِ

و رزق کردی از فضل تو ای کریم پس خیر از شرک خود بدلت

وَمَا اسْتَفْتَيْتُ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاز

و من استفتی من امر دنیا و آخرت ای رحیم ترین رحیم کننده کدرون من

يَسْتَكِينُ طَائِفٌ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ ظَاهِرٌ مِثْلُ شَوْكَةٍ فِي دَعَائِي جَامِعٌ تَرْتَدُّ دَعَائِي

و در رهم و فای میتوان خوند و شیخ طوسی سید و دیگر است که کدرون من

مُعْتَبَرٌ فِي خَيْرِ حَيَاتِي لِأَمْرِ دَوَائِي كَرَّمَكَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَبَارَكَ

از روزهای ماه مبارک رجب پیدا بخوندند اللهم لك آية الكرم

بِالْمَوْلَا وَدِينِي فِي رَجَبٍ مُحَمَّدٌ زَيْدٌ عَلَى الثَّانِي وَلَيْتَهُ هَذَا وَبَارَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

در مولودی که در ماه رجب متولد شد است که کی نام محمد یعنی و دیگری علی بن محمد المنجی

وَاتَّقَرَّبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ لَبَّاهُ الْمَجْرُوفُ كَرَّمَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

و نزدیک شویم به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

وَقَرَّبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ لَبَّاهُ الْمَجْرُوفُ كَرَّمَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

وَقَرَّبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ لَبَّاهُ الْمَجْرُوفُ كَرَّمَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

وَقَرَّبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ لَبَّاهُ الْمَجْرُوفُ كَرَّمَكَ اللَّهُ فِي سَائِرِ

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

و تقرب به تو در روز رجب تو بهترین نزدیکی می کنی که در روز رجب است و تقرب

دھرم راج

فَلَمْ يُولَدِ لَهُ أَحَدٌ

بر محمد وال محمد

طلب
امریکن
میکنم از
خدای او بر جو
میکنم تویی او

که از مادر متولد شده باشد و در وقت دیدن ماه دعا ی
صحیفه کامله را بخواند که بختش تا ماهیست و هفت مرتبه
مرتبه سون حمد را بخواند تا از در چشمش رود و در هر ماه
این است ایست و منقولست که چون ماه را ببیند بگوید
اللَّهُمَّ اهْجَلْ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ
مَدَوِّدِ طَالِعِ كِرْوَانِ مَاهِ رَابِعِ رَابِعِي اَوْ زَيْلِهَا وَامِيسَانِ بِسَلَامَتِي وَاسْلَامِ بَرِکَاتِ
وَرَبِّكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ و در شب اول و در و زاول زیارت
ویر و زکار تر از ادای غالب بزرگت حضرت امام حسین فضیلت بسیار
دارد و در رجب و در شب اول رجب که هر که در اول رجب
از زیارت کند همیشه او را واجب شود البته و احیاً
شب اول سُنَّتِش و از حضرت صادق منقولست که تا اول
محافظت نمازهای شب عید ماه رمضان و شب عید
قرآن و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب و
شب نیمه شعبان و در این شبها و دعا و نماز و تلاوت قرآن
بسیار بکن از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
که در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا بخواند
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مُلْكٌ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
مَدَوِّدِ رَسْتِي كَمَا مَدَوِّدُ رَسْتِي تَرَانِیْهِ تُوَادُّ شَاهِدِي وَجَدِیْهِ كَمَا تُوَادُّ رَسْمَ جَنِّهِ

کتابت
کتابت
کتابت

三

وَقَضَىٰ

<http://fb.com/ranajabirabbas>

وَمِنْهُمْ نَحْنُ نُحْيِيهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ فِي رِزْقِهِ
 دینی نزد بخشد من پیشی یار خود و رفاقت و دوستان خود و دوستانمان

وَسَيَاتِي بِمَوْنِ السَّكِينِ مِنْ مَبْرِ حِيَاضِهِ وَرَافِعِي عِجَاوَرِيهِ مِنْ
 دوات بلند من سبب مونس است از آب کواری حوضهای خود و بلند کردنده من سیاهی خولان

وَرَطَّةُ الذُّنُوبِ إِلَى رَبِّهِمُ التَّقَرُّبُ وَتَسْبِيحُ بُولَاسِيَةِ عَرَّةٍ
 رطبت کوهان کنایه بسوی جسد زینت بلند مقرب گرداننده بوی بدل آلوده و توبه و توبه

الْعَطَايَا مِنْ ذِكْرِ الْخَطَايَا اسْتَلْكَ يَا مَوْلَايَ بِالْخَيْرِ وَاللَّيْلِ
 از عیدی بخشیدار از جاری کف : این سوال میکنم بر آید قایم من بر خیرت و شهادت

الْعَشِيرَةِ وَالشَّفْعِ وَالْوَقْرِ وَاللَّبْلِ إِذَا لَيْسَ فِيهِ مَجْرَى يَدِ فُلْهٍ
 و دکان و جبرمت شفع و دتر و لبش هرگاه بیایان رسد و جبرمت آنچه روان شود و لب

الْأَفْلاَمِ بِغَيْرِ كَيْفٍ وَلَا أَجْهَامٍ وَيَأْسَمُوكَ الْعِظَامُ وَتُحْجَكُ
 قلمهای اعانت بغیر کفستی و نکشت ابهای و جبرمت نامهای بزرگ تو و جبرمتی تو

عَلَى جَمِيعِ الْأَنْامِ عَلَيْهِمْ مِنْكَ أَفْضَلُ السَّلَامِ وَمَا اسْتَخَفُّهُمْ
 بر جمیع آندیا این را بشان و باز بابت تو بهترین درود و جبرمت آنچه بخلاف آن

مِنْ أَسْمَائِكَ الْكَرَامِ أَنْ تَصِلَ عَلَيْهِمْ وَتَرْحَمَنِي شَهْرِنَا
 از نامهای کرامی مت است اینکه رحمت بفرستی بر ایشان و رحمت کنی بر ما و رما

هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الشُّهُورِ وَالْأَيَّامِ وَأَنْ شَلِّغْنَا شَهْرَ الْكَلْبِ
 این ماه و آنچه پس است از ماهها و روزها و این که برسانی ماه را به روزها

وَعَلَّامًا

فِي غَايَةِ هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ يَازَ الْجَلَالُ وَالْأَكْلَامُ

در سال این سال و در هر سال یایی ای محمد و نذر بزرگوار یی و کرامی داری

وَالْمِنْزَلُ الْحَمِيدُ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِثْلُ أَفْضَلِ السَّلَامِ وَالْعِزَّةِ

و عظمت های بزرگ و بر محمد و آل او باد از نامها بهترین درود و اعانت

إِيْزِيبَاسِيَارِاسِثَ وَرُوزَةَ رُوزِ أَوَّلِ فَضِيلَتِ بَسِيَارِاسِثَ

امام محمد باقوع منقول است که در روز اول ماه

مَرْجَبِ حَضْرَتِ نُوْحٍ بَكِشْتِي سَوَارِشَدَ وَأَمْسَ كُودَكِ جَمِيعِ جَنِّ

و انس را که با او در کشتی بودند که روزه بدارند و هر که از روز

دَارُوزَةَ بَدَارِدَ التَّسْجِئَةَ بِكَمَالِ رَافِعِ أَوْدِ وَرُكُودِ

امام رضاء منقول است که هر که روزه بدارد روز اول ماه

رَاوَزِیَ رَغْبَتِ دَرِ ثَوَابِ خُلَا بَهِشْتِ أَوْ رَاوَجِبِ شُودِ

و هر که یک روز از وسط این ماه روزه بدارد شفاعت

أَوْ رَاوَقُولِ نَمَائِدِ دَرِ مَانَدِ رِبْعَةِ وَضَرِ كِدِ وَ قَبِيلَةِ عِظَمِ

از قبال عرب و هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد

أَوْ رَاوَزِیَ دَشَاهِشْتِ كُودَانِدِ وَ قَبُولِ كُنْدِ شَفَاعَتِ أَوْ رَاوَدِ

مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عمو و عمه و خالو و خاله

و جمیع همسایگان و آشنايان او هر چند هم و سبب موجب جنت

شده باشند و دیگران از سلمان فارسی رضی الله عنه

4

الملک و
وزیر
اوست
پادشاهی

ॐ

<http://fb.com/ranajabirabbas>

بعد از حمد این سه سوره بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت
بجا آورد بسمه سلام و در هر رکعت بعد از حمد سه سوره بخواند
تا جمیع فضیلت این سه ماه بیاورد و جمیع گناهانش آمرزید
شود بخیر از شر بخدا صادق منقول است که هر که یام
الکبیر ماه رجب را روزه دارد هر روزی عبادت بکند
و روزه یکساله برای آن بولید و در قیامت او را در محفل
ایمان باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور است
و لا دلت با سعادت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله
در میان کعبه معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود و در
سال قبل از مبعوث شدن رسول صلی الله علیه و آله
علی بن ابی طالب گفت است که ولادت امام علی النقیه نیز
در روز سیزدهم ماه رجب بود در ساد و بیست و چهارده از هجرت
و شب پانزدهم از لیالی شتر که است و غسل در آن سنت است
و احیای آن عبادت فضیلت بسیار دارد رسول صلی
الله علیه و آله منقول است که در شب نهم رجب امر میکند
تا که هر کس ناهنجاری که در دنیا اعمال مؤمنان باشد محو کند
از آن حضرت منقول است که هر که در روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
رجب را روزه بدارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد از دنیا

نزد مکه با نوبه نضح و بھر روز که روزه داشته باشد هفتاد
کتابه کبیرا و آمرزید شود و هفتاد حاجت او را بر آورد و در وقت
که از قبر بر و زید میاید و نزد میزان و تضرع و چنان باشد
که هفتاد بنده از فرزندان اسماعیل آزاد کرده باشد و شفاعت
او را قبول کنند در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان آن که مستحق
جنت باشند بنا کنند برای او در جنات فردوس
هفتاد هزار شهر و در هر شهر یک هفتاد هزار قصر بوده و در هر
قصر یک هزار حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد
علیه السلام پسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده
که در شصت و پنج رجب دوازده رکعت نماز بجای آوردی یعنی شش
سلام با حمد و هر روز که خواهی و چون فارغ شوی هر یک از سوره
حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد
و آیه الکرسی را چهار مرتبه میخوانی پس چهار مرتبه میگوید
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ
یکصد و بیست و پنج مرتبه و در هر روز یکصد و بیست و پنج مرتبه
اللَّهُ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
تذکره و کار من شریکی قرار ندهم به او و بخیر او آنچه خواست خدا شود و بخت تو را بگریز
و در شب و روز زیارت امام حسین علیه السلام است

يَا مَنْ خُصَّ بِالْكَشُوفِ وَالرَّفْعَةِ فَأُولَئِكَ يُعْزَى بَعْدَ زَوْنٍ

ای آنکه خاص شد و بابت می و رفعت پس دوستان او طالب بودن غایت

يَا مَنْ وَصَّيَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نَيْرَ الْمُلْكِ عَلَى أَعْنَاقِهَا فَهَمْزُ

ای آنکه که شهادت اند از برای او پادشاهان بخیر بای نذات ابرو نهایی توانان ایشان

سَيُطَوَّنُهُ خَائِفُونَ أَيْسَأَلُكَ بِكَيْفِ يَنْتَبِذُكَ الْبَقِيَّةُ أَشَقَقْتُمْ لَمْ يَنْ

بیت او ترسانند سوال میکنم ترا بچگونگی بودن تو آنچه آن که بیست من آورد

كَبِيرُ يَأْتُكَ وَأَسْأَلُكَ بِكَيْفِ يَأْتُكَ الْبَقِيَّةُ أَشَقَقْتُمْ لَمْ يَنْ

بزرگ می آید تو را و بزرگ می آید تو را که سیه و ن آورده و از غرت

وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الْبَقِيَّةُ أَشَقَقْتُمْ لَمْ يَنْ

و سوال میکنم ترا بعزت تو که آن عزتی که مستوی شده ان بر عرش من می شود

يَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَمَنْ مَتَدَّ عَيْنُونَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بیت آن بر جمیع خلق من خود پس ایشان را باری تو عطا و کند و اندانند که حق حق بر محمد و آل

لَيْسَ حَاجَاتُ خُودٍ أَنْ تَحْقُقَ طَلِبَ غَمَائِدٍ وَبَدَانِكُمْ عَمَلُ الْخَلْقِ

پس حاجات خود را از حق طلب نماید و بداند که عمل آنکه خلق

رَجَبٌ دَعَا إِلَى دَاوُدَ أَيْسَأَلُكَ بِكَيْفِ يَأْتُكَ الْبَقِيَّةُ أَشَقَقْتُمْ لَمْ يَنْ

رجب دعا می کند داورا و دایست که این بابویه و شیخ طوسی و سید علی

رِغُولُ اللَّهِ عَنْهُمْ لَمْ يَنْتَبِذُكَ الْبَقِيَّةُ أَشَقَقْتُمْ لَمْ يَنْ

رغول الله عنهم لم ينتبذك البقية اشققتم لم ين

و کشف کربان و دفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل روایاتش

النَّبِيَّ كَمَا فَاطِمَةُ مَادَرْدَا وَدِينُ الْحَسَنِ لَيْسَ زَادَهُ حِينَ مَجْنُونٍ دَاوُدَ

حضرت امام جعفر صادق بود و بشیر داورا و آنحضرت را بشیر داورا

وَلَيْسَ دَعَا إِلَى دَاوُدَ أَيْسَأَلُكَ بِكَيْفِ يَأْتُكَ الْبَقِيَّةُ أَشَقَقْتُمْ لَمْ يَنْ

که زیارت امام حسین در کدام وقت بهتر است فرمود که در همه

شعبان و در روز پانزدهم غار سلیمان را باید کرد و کیفیتش که

گذاشت و **وینبذک** از حضرت صادق منقول است که حضرت امیر المؤمنین

در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را کشود و

این دعا را بخوند پس فرمود که هر که بشد و غی مبتلا گردد و این

دعا بخواند البتة مکتوب و شدت او زایل میگردد و این چهار رکعت

را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد میخواند و **وَعَالَيْتُمْ**

اللَّهُمَّ يَا مَنْ دَلَّ كُلَّ جَبَّارٍ وَمَعَزَا الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ

بار خدایا تو را سازد هر که دشمنی و عزیز دارم که ویدکان تو بی نیازم و سبک

تَعْلِينِي الْمَذَاهِبُ وَأَنْتَ يَا رَبِّي خَلَقْتَ رَحْمَتِي وَفَدَكْتَ عِزِّي

عاجز کند مرا از مذاهب و تو بدید از من از منی من و حال که بودی از

خَلَقْتَ غَنِيًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مَوْجِدُ

اقتضای من بی نیاز و اگر نبی بود رحمت تو بر آید بودم من از میان تو و وقت و مبدء

يَا النَّصْرَ عَلَى أَغْدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ يَا بَيَّ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحَةِ

یا ایاری و دین بر دشمنان من و اگر نصیب و یاری تو بر آید بودم من از مملو شده

يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِهَا وَمَنْشِئَ الْبَرَكَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ای فرستنده رحمت از معاد نهایی آن و فرستنده برکت از جایهای آن

ماه محرم و

و چون محمد بن عبد الله الحسن در مدینه خواجه کرد و منصوب
 دو انقی لشکر فرستاد و او را کشتند و ابرهیم برادر محمد را نیز
 شهید کردند و عبد الله بن الحسین و جمعی از سادات حسینی را با غل
 و زنجیر از مدینه بخراف بردند و او نیز در میان آنها بوده اقر
 داود گفت چون مدتی از مجلس فرزندان گذشت و از آن خبری
 بمن نرسید پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلوات و نیکان
 و برادران مؤمنان دعا می نمود و ایشان تفصیل کردند
 و مطلقا اثر استحباب نیکی یافتیم و گاهی خبر بمن میرسد که داود را
 کشتند و گاهی میگویند که او را بایسران عم او در زعفران زند
 گذاشتند و روزی روزی وصیت من عظیم تر تواند و من بیشتر
 میشد تا آنکه از غم که ختم و پیر شدم و از ملاقات و نا امید
 تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق علیه السلام غرض شده
 بعبادت **الحسن** رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم و خواستم برگردم
 حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من شیر داود را با حضرت
 داده بودم چون نام داود را شنیدم که بستم و گفتم فدای تو شوم
 کجاست او و در عراق محبوس است و من از ملاقات و قطع امید کرده
 و از شما التماس میکنم که او را دعا کنید و برادر رضای شماست حضرت
 فرمود چرا غافل از دعا می باشی دعا را جواب و نجاح و نجات

کرد

فاد رکفایت شری ایشان میکنند و زبان ایشان را امینند و اولیای از انقا
فرزند تو میگردانند ام داود گفت که **حضرت** این دعا را برای من بخوان
و بخانه بر کشم و چون ماه حجب داخل شد این حضرت فرموده بود که
اوردم و در شب شادهم نماز شام و خفتن را کردم و از روزه افطار
و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه بخیر
و شهیدان که من بر ایشان صلوات فرستاده بودم **حضرت** رسول مرا
خطاب فرمود ای ام داود بشارت باد ترا که این جماعت که **بسم الله**
و شفیعیان توانند و از برای تو طلب امرزش میکنند و بشارت میدهند ترا
بانکه حاجت تو برآورده است پس بشارت باد ترا بامرزش خدا و خوشنودی
ترا برای خیر دهد و شاد باش که **حقیقتا** فرزند ترا حفظ میکند ام داود گفت
که از خواب بیدار شدم و بعد از آن بقدری که سوار شدم و از عراق بمیدین
داود بنزد من آمد و گفت ای مادر من مدعیان در زندان در بند و محروم بودم
و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف چشیدم در خواب دیدم که ملائکه
بست شدند و مرا دیدم بر کعبه نماز خود نشسته بودم و در و در و در و در
که ملائکه ایشان را سزا بود و بایشان ایستادند و من تسبیح و تازیانه خدا میگرداندم
یکی از ایشان که از هر خوش روی تر بود و جامه های پاکیزه پوشیده بود و کلاه
که **حضرت** رسالت پناجه منست خطاب کرد بامان که بشارت باد ترا ای فرزند
عجی صالح حق تعالی مادرت را در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم

اشاء الله تعالی و بنویسید که

نظر

منصور و انقی بدر زندان رسید بطلب من آمدند و در میان ایشان
نزد او بنزد یس امیر که در زنجیرها از من برداشتن و ده هر ارد
زیاده از هزار تومان بوده باشد بجهت ازمان بمن عطا کرد فرمود مرا
راه واری سوار کنند و نهایت سرعت بمیدین بیاورند ام داود گفت
بجمل من حضرت صادق بودم حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن بود
که منصور **حضرت** امیر المومنین در خواب دید که ما و فرمود که رهبران
فرزند مرا و اگر بکنی ترا باین اثر می اندازم چون نظر کرد دیکر آن شد
زیر پا خود دید پس از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان شد
و تورا را که **اما لقیقت** این عمل شریف ام داود گفت حضرت صادق فرمود
که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روز نیک
و در روز پانزدهم در وقت زوال غسل کن و بروایت دیگر نیک
زوال غسل کن و چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامه ها خود را
و بخانه خلوتی برو و سعی کن که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول کند و با
سفر بگو بد هشت رکعت نافله زوال را بجا آور و رکوع و سجود را پاکیزه
بجا بیاور پس نماز ظهر را بجا آور بعد از نماز وضو ظهر و دو رکعت نماز کن
پس سوره که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا غاضی یا غاضی یا غاضی یا غاضی
پس هشت رکعت نافله عصر را بجا بیاوری و در بعضی از روایات آمده است
که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سوره مرتبه سوره قل هو الله احد

که من داود بن
نقش

در کتاب اربعه

این که در غایت الله

صدق الله العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم ذو الجلال

است که شهادت خداوند بزرگ آن خدایی که نیست کمراوند ذات و دایم است

والاکرام الرحمن الرحيم الحكيم الكريم الذي ليس كمثل شيء

و بخشش است روزی دهد و بخشاید مهر بان برده بار بخشش است آنکه نیست مثل او

وهو السميع البصير العليم الخبير شهد الله أنه لا اله الا

او دامت شوا و بینا و دانای و بصیر در و کو اوست خدا که نیست بی کم

هو و الملائكة و اولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز

او دامت شکان و صاحبان علم قایم است بعدل نیست خدایی که او قائم

الحكيم و بلغت رسالة الكرام و انما على ذلك من الشاهد

و حکیم است و رسانیده اندرسولان بزرگ او و من بر این رسالت که او انهم

اللهم لك الحمد ولك الجدة ولك العز ولك الفخر ولك

ای خداوند بزرگ است پس و مرتزات بزرگی و مرتزات عز و مرتزات شرف

القهر ولك النعمة ولك العظمة ولك الرحمة ولك المنان

قهر و مرتزات عز و مرتزات بزرگی و مرتزات مهر با و مرتزات جلال

و لك السلطان ولك الهماء ولك الامنان ولك التسليم

و مرتزات پادشاهی و مرتزات بزرگی و مرتزات عز و مرتزات تسلیم

و لك التقديس ولك التهليل ولك التكبير ولك الماي

و مرتزات تقدیس و مرتزات تهلل و مرتزات تکبیر و مرتزات بزرگی

و لك القدوس ولك الهلوس ولك الهلوس ولك الهلوس

و مرتزات قدوس و مرتزات الهلوس و مرتزات الهلوس و مرتزات الهلوس

و لك القدوس ولك الهلوس ولك الهلوس ولك الهلوس

و مرتزات قدوس و مرتزات الهلوس و مرتزات الهلوس و مرتزات الهلوس

و يكبرته سورة انا اعطيناك الكون بخوان ليس نماز عصر يا خضوع و

او در روایتی وارد شده است که در روی حصیر یا کینه بنشین و

صد مرتبه تسبیح و صلوات بر قلب هو الله احد و ده مرتبه تبارک

بخوان پس هر یک از این سوره را یک مرتبه بخوان سوره انعام و بنویس

و کف و لغمان و لیس و الصافات و حم سجده و حم عسق و حم

دخان و انا فتحنا و اذا وقع و تبارک الذي بيده الملك

و ن والقلم و اذا السماء انشقت و اخر قرآن و اگر نتوانی این

سوره ها از روی صحف درست بخوانی بعضی هم مرتبه تسبیح

قل هو الله احد بخوان و مقید گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این

محضر را بخوانی صد مرتبه تسبیح و ده مرتبه تبارک الکرسی و هزار

مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و این احوط است و در روایتی

وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بخوان سبحان الله و الحمد

لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بعد از آن یک مرتبه تسبیح و تسبیح

مرتزات و نیست خدایی که خداوند بزرگ است الکرسی صد مرتبه بگوید اللهم

صل علی محمد و آل محمد و اگر ای الکرسی نیز درست نتواند بخواند

صد مرتبه سوره حمد و هر مرتبه قل هو الله احد بخواند پس این دعا

و ایه الکرسی را هفت مرتبه بخواند تا تمام شود اللهم الله الرحمن الرحيم

خالد و بخواند جای ام داود اینست ابتدا یک مرتبه بخواند و بعد از آن

و بعد از آن یک مرتبه بخواند و بعد از آن یک مرتبه بخواند و بعد از آن

و بعد از آن یک مرتبه بخواند و بعد از آن یک مرتبه بخواند و بعد از آن

و بعد از آن یک مرتبه بخواند و بعد از آن یک مرتبه بخواند و بعد از آن

و بعد از آن یک مرتبه بخواند و بعد از آن یک مرتبه بخواند و بعد از آن

وَلَكَّ مَا لَا يَرَىٰ وَلَكَّ مَا فَوْقَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَىٰ وَلَكَّ مَا خَلْفَ
 وَرَأْسِهَا وَبَدَنُهَا وَمَرْتَابَتُهَا بِأَمْرِهَا بِأَمْرِهَا وَمَرْتَابَتُهَا بِأَمْرِهَا
 الْكَثْرَىٰ وَلَكَّ الْأَنْفُوزُ الْتَفْلَةَ وَلَكَّ الْأَخْرُءُ وَالْأَوَّلَىٰ وَلَكَّ
 ثَمَانِيَاتُ وَمَرْتَابَتُهَا مِنْهَا بِأَمْرِهَا وَمَرْتَابَتُهَا بِأَمْرِهَا وَمَرْتَابَتُهَا
 مَا تَرْضَىٰ بِمِنْ الشَّاءِ وَالْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالْتَعَاذُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَىٰ جِبْرِيلَ آمِينَ عَلَىٰ وَحْيِكَ وَالْقَوَىٰ عَلَىٰ أَمْرِكَ وَالْمَطَاعِ
 فِي سَمَوَاتِكَ وَمَحَالِكِ أَمَانَتِكَ الْمَخْلُوكِ لِكُلِّ مَخْلُوقٍ
 الْمَذْمُورِ لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَرَبِّ
 الْمَلَائِكَةِ الذِّكْرِ وَاهْلِ الثَّابِتِينَ عَلَىٰ دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْخُلُوقِ
 لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْعَيْنِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
 إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لَأَمْرِكَ وَالْوَجِلِ
 الْمَشْفُوعِ بِرَأْسِهِ عَرْشُكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لَأَمْرِكَ وَرَبِّهَا

المشفق

الْمَشْفُوعِ مِنْ جَنَفَيْنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ غَزَائِلِ قَائِلِ أَرْوَاحِ جَمِيعِ عِبَادِ
 بَأَمْرِكَ مَلِكِ الْمَوْتِ الْأَمِيرِ عَلَىٰ أَرْوَاحِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 حَمْدُكَ الْعَرْشِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَىٰ السُّفَرِ الْكَرَامِ الْبَرَقِ الطَّيِّبِ
 وَعَلَىٰ مَلَائِكَتِكَ الْكَرَامِ الْكَاشِبِينَ وَعَلَىٰ مَلَائِكَتِكَ الْخِجَانِ
 وَخَزَنَةِ النِّبَرِ وَمَلِكِ الْمَوْتِ وَالْأَغْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ أَيْدِي أَدَمَ بَدِيعِ فَطْرَتِكَ الَّذِي لَكَ مِنْهُ لَبِيدُ
 مَلَائِكَتِكَ وَالْحَمْدُ جَنَّاتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ أَمْنَاءِ حَوَاءِ الْمَطَرِ
 مِنَ الرِّجْسِ الْمُصْفَاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْأَنْسِ الْمُرْتَدَةِ
 بَيْنَ مَحَالِ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ فِيلٍ وَشَيْثٍ وَادْرِيسَ وَنُوحٍ
 وَدِيَانَ مَكَانِيهِ بِأَمْرِهَا وَمَرْتَابَتُهَا بِأَمْرِهَا وَمَرْتَابَتُهَا بِأَمْرِهَا

وَالْعَبَادُ وَالشَّهَادَةُ وَأَمَّا الْهَدَىٰ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ
وَبِكَيْفَتَانِ وَشَهِيدَانِ وَأَمَّا مَنْ دَيْتَ كَنُودَهُ وَذَرَفَتْ فَرْسَتَ بَرَادِنِ
وَالْأَوْتَادِ وَالسُّيَاحِ وَالْعَبَادِ وَالْخُلَصِينَ وَالذُّهَادِ
وَعَبْدٌ وَسَاقِ كُنُودِهِ كَانَ وَعِبَادَتُ كُنُودِهِ كَانَ وَطَاعَتُهُ كَانَ وَزَادَنِ
وَأَهْلَ الْجِدِّ وَالْأَجْنَهَاءِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ
وَأَهْلِ كُوشِشِ وَاجِبَتِ دُونَ غَايِ كِرْدَانِ مُحَمَّدٍ وَجَاهِلِ غَايَةِ اَوْرَاقِ تَجَرِينِ
صَلَوَاتِكَ وَاجْعَلْ كِرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجِدَّتْ مَقِي
دُرُودِ تُو وَبِرْدِ كَرِيمَتِ كِرَامَاتِ تُو وَبِرْسَانِ رُوحِ اَوْرَاقِ جِلْدِ اَوْرَاقِ
تَحِيَّةِ وَسَلَامِ اَوْرَدَهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَّمَ مَاحِقَ سُبُلَتِهِ
تَحِيَّتَهَا وَدُرُودِ اَوْرَاقِ اَوْرَاقِ اَوْرَاقِ اَوْرَاقِ اَوْرَاقِ اَوْرَاقِ اَوْرَاقِ
أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَوَّلِينَ
أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَوَّلِينَ
الْقَرَبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَمِنْ أَسْمِ مَنْ مَلَائِكَةٍ
زُرِّيكَانِ مُحَمَّدٌ وَآلُهُ وَوَسِيَّتُهُ بَرَكَةُ كِرَامَتِهِ وَبَرَكَةُ كِرَامَتِهِ وَبَرَكَةُ كِرَامَتِهِ
وَأَنْبِيَائِهِمْ وَرُسُلَهُمْ وَأَهْلَ طَاعَتِهِمْ وَأَوْصِيَائَهُمْ صَلِّ عَلَى
وَسِيَّتِهِمْ تُو وَرَسُولَانِ تُو وَجَاهِلِ طَاعَتِ تُو وَبِرْسَانِ دُرُودِ
اللَّهُمَّ وَالِي أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَاعْوَالِي
بِسُوءِ اِيْثَانِ وَبِسُوءِ اِيْثَانِ وَبِسُوءِ اِيْثَانِ وَبِسُوءِ اِيْثَانِ وَبِسُوءِ اِيْثَانِ

یا معید یا شهید یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل یا باطن یا باسط
 ای عاود کننده ای کاه و شمع ای جان نده ای بر کینه ای نعمت ای بخشن ای بی گنا ای بی گناه
 یا هادی یا مریسل یا مرسد یا مسد یا معطر یا مانع یا دافع
 ای راه نایده ای فرستاده ای رها کننده ای نایده ای عطا کننده ای بخشنده ای دفع کننده
 یا دافع یا بافی یا وافی یا خلاق یا وهاب یا ثواب یا فلاح یا نفا
 ای دفع کننده ای بافی کننده ای وافی کننده ای خلاق کننده ای وهاب کننده ای ثواب کننده ای فلاح کننده
 یا من ناع یا من بین کل مفسد یا نافع یا روف یا عطف یا کا
 ای ان که کبریا است بر کینه ای سوختن ای مهربانی کننده ای مهربانی کننده
 یا شافی یا معافی یا مکافی یا وافی یا مهین یا عزیز یا جبار یا متکبر
 ای شفا دهنده ای کاه و شمع ای نایده ای و فاعل کننده ای کاه و شمع ای نایده ای کاه و شمع ای نایده
 یا سلام یا مؤمن یا احد یا حمد یا نور یا مدبر یا فرد یا وافی یا
 ای سلام دهنده ای مؤمن کننده ای احد کننده ای حمد کننده ای نور کننده ای مدبر کننده ای فرد کننده ای وافی کننده
 قدوس یا ناصر یا مؤنس یا باعش یا وارث یا عالم یا حاکم یا باری
 منزله عیسای حضرت عیسی ای مؤنس کننده ای باعش کننده ای وارث کننده ای عالم کننده ای حاکم کننده ای باری کننده
 یا متعالی یا مصور یا مسلم یا منحب یا قائم یا دائم یا حکم یا حکم
 ای بلند شوینده ای مصور کننده ای مسلم کننده ای منحب کننده ای قائم کننده ای دائم کننده ای حکم کننده ای حکم کننده
 یا جواد یا باری یا بادر یا سار یا عدل یا فاضل یا ددان یا حنان
 ای بخشنده ای باری کننده ای بادر کننده ای سار کننده ای عدل کننده ای فاضل کننده ای ددان کننده ای حنان کننده

علی دُعَاكَ اللَّهُمَّ لَنُفِي أَسْتَفْعُ بِكَ وَبِكْرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ
 بر خواندن تو خداوند برستی که من استعانت کنم به تو و بوی کرم تو
 وَبِجُودِكَ إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَبِأَهْلِي طَاعَتِكَ
 و بخشش تو بوی بخشش تو و بر رحمت تو بوی رحمت تو و با اهل طاعت تو
 إِلَيْكَ وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ سَأَلَةٍ
 بوی تو و سوال میکنم ترا خداوند اسب و آنچه سوال میکنند ترا با وادی از اینان را سوال تا
 شَرِّهِمْ بِغَيْرِهِمْ دُودُكَ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ حَقِّهِ
 که شریفتر است از دود و بر آنچه دعوای آن را از اینان بگفته اند و در گزیده
 يَا اللَّهُ يَا رَحِيمَ يَا حَلِيمَ يَا كَرِيمَ يَا عَظِيمَ يَا جَلِيلَ يَا مُبِيلَ
 ای خدا ای بخشنده ای مهربان ای بردبار ای بزرگوار ای عظیم ای عطا کننده ای جوی
 يَا جَمِيلَ يَا كَبِيلَ يَا مُقِيلَ يَا مُجِيبَ يَا خَبِيرَ يَا مُنِيرَ يَا مُبِينَ
 ای زیاده کننده ای کبیل ای کبیل ای فاعل کننده ای پناه دهنده ای نایده ای روشن کننده ای
 يَا مُنِيعَ يَا مُدِيلَ يَا مُجِيلَ يَا كَبِيرَ يَا فَدِيرَ يَا بَصِيرَ يَا شَكُورَ يَا بَرَّ
 ای منع کننده ای غالب کننده ای باری کننده ای بزرگ کننده ای قدرت دهنده ای نایده ای شکر کننده ای بزرگ
 يَا ظَهْرَ يَا ظَاهِرَ يَا فَاهِرَ يَا بَاطِنَ يَا سَاسِرَ يَا مُحِيطَ يَا مُقَدِّرَ
 ای پاک ای پاک کننده ای ظاهر کننده ای ظاهر کننده ای مخفی کننده ای مخفی کننده ای محاط کننده ای محاط کننده
 يَا حَافِظَ يَا مُخَيِّرَ يَا قَرِيبَ يَا وَدُودَ يَا حَمِيدَ يَا مُجِيدَ يَا مُبْدِيَ
 ای محافظ کننده ای برگزیننده ای نزدیک کننده ای دوست دهنده ای شایسته کننده ای شایسته کننده
 يَا مُخَلِّقَ يَا مُفَرِّقَ يَا مُجَلِّدَ يَا مُفَرِّقَ يَا مُجَلِّدَ يَا مُفَرِّقَ
 ای مخلوق کننده ای تفکیک کننده ای مجلد کننده ای مجلد کننده ای مجلد کننده ای مجلد کننده

یا

يا مغيث يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام يا ذا الجلال والإكرام

ملفوظ

[illegible]

الْفَقِيرَ الْعَائِلَ الْمُسْتَجِيرَ بِذَنْبِهِ السَّخْفَ مِنْهُ الْمُسْتَكْبِرَ
 بِنِجْرَتِهِ وَبِرْزَاؤِهِ وَبِرْزَاؤِهِ وَبِرْزَاؤِهِ وَبِرْزَاؤِهِ
 لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ سَأَلَتْهُ تَفَنُّهُ وَرَفَضَتْهُ أَحَبَّتْهُ وَعَظَمَتْهُ
 أَرْبَابِي مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ
 فَجَعَلَتْهُ دُعَاءَ حَرِّ وَخَيْرٍ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بِالْإِسْمِ الْمَكِينِ
 نَارِي أَوْ خَوَانِ مَوْثِقَةٍ أَوْ ذَوِّ كَيْفٍ أَوْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ
 مُسْتَجِيرَ الْكَلْبِ وَأَسْأَلَكَ يَا نَكُ مَلِكُ وَأَنْتَ مَا تَسْأَلُنِ
 بِنِجْرَتِهِ وَبِرْزَاؤِهِ وَبِرْزَاؤِهِ وَبِرْزَاؤِهِ وَبِرْزَاؤِهِ
 أَمِنْ يَكُنْ وَأَنْتَ عَلَى مَا تَسْأَلُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلَكَ بِحُجْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالزَّوْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشْرِ
 الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالزَّوْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشْرِ
 الْعِظَامِ وَيَجْعَلُ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا عَبْدًا وَآلَهُ السَّلَامَ يَا مَنْ وَهَبَ
 لِأَدَمَ شَيْئًا وَلِإِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَاسْمُكَ يَا مَنْ رَدَّ يُونُسَ عَلَى
 يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَسَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ خُزْنَ يُونُسَ يَا رَادَّ مُوسَى عَلَى
 يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَسَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ خُزْنَ يُونُسَ يَا رَادَّ مُوسَى عَلَى

التمهيد

أَمِّهِ وَيَا زَائِدَ الْخَضِرِ فِي عَمَلِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلْطَانًا
 وَلِقَى كُرَى يَابَحَى وَلِمَرْيَمَ عِلْسِي بِالْجَاوِظِ بَيْنَ شَعْنَيْ وَبَاكَافِ
 وَلِدَادَ مُوسَى أَسْأَلَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتَجْعَلَ لِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُجِيبَ لِي
 رِضْوَانَكَ وَأَمَانَتَكَ وَاحْسَانَتَكَ وَغُفْرَانَتَكَ وَجَنَانَتَكَ
 وَأَسْأَلَكَ أَنْ تُفَكَّ عَنِّي كُلَّ حَلْفَةٍ ضَيْقِي بِلَفِي وَيَا مَنْ
 يُؤَدِّي وَيُفْقِي لِي كُلَّ بَابٍ وَتُفْقِي لِي كُلَّ صَعْبٍ وَ
 تَسْهِّلُ لِي كُلَّ عَسِيٍّ بِخَيْرٍ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ لِسْتٍ وَتَكْفِي عَنِّي
 كُلَّ بَالِغٍ وَتَكْفِي لِي كُلَّ عَدُوٍّ وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعُ مِنِّي كُلَّ
 مَكْرٍ وَتَكْفِي لِي كُلَّ عَدُوٍّ وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعُ مِنِّي كُلَّ

ظالم و تکفیری کل عاقل یجوز بلی و بین ولدی و یحاول
 غایب از کفایت کی زن بهای نمی که وسطه بایان من و میان فرزند من و و اطاعت
 ان یضرب بلی و بین طاعتک و یطعن عن عبادک
 بر آنکه عبادی از کفایت میان من و میان فرزندی تو و باز از عبادت کردن تو
 یا منی انجم المکررین و مکرر عناه الشیاطین و اذله
 ای کسی که بلام کرده شیاطین کشتی کند کان را و غلبه کرد و کشتی کشتی بایان و در کار
 و فای المخبین و رد کید الشیاطین عن المستضعفین
 کرد و نمای بکمر کند کان را و در کرد و کمر مستضعفین را از
 استکبار یقدرک علی ما تشاء و لنهیک ما تشاء کیف
 سوالی که ترا بقدرت تو بر آنچه را که خواهی و پس آن که تو نخواهی که از تو بخواهی
 تشاء ان یجعل قضاء حاجتی فیما تشاء پس بگوید
 خواهی ایست که بگردان گذاردن حاجت مرا و طلب مرا و خواهی روی خود را بخواهی
 و یکنی اللهم لك سجدت ویک امنت فارحم ذلی وفاقنی واجتهد
 خداوند از برای تو فروتنی کردم و تو ایمان آوردم رحم کن بخیر مرا و قهر مرا و اجتهاد مرا
 و تضرعی مسکنتی و ففری الیک یارب لیس حضرت فرمود
 و زاری مرا در پیشی مرا و فیزی مرا بسوی تو ای خداوندی که سچی کن که اب
 از دیده ان جادی شود اگر چه قدری کسی بده باشد که از ان
 اجابت دعا است و در روایت دیگر وارد شده است که در سجده

نویس

واجتهاد
و اجتهاد

این دعا اللهم لك سجدت ویک امنت فارحم ذلی و تضرعی
 بخواند خداوند از برای تو فروتنی کردم و تو ایمان آوردم رحم کن بخیر مرا و قهر مرا و اجتهاد مرا
 بین یدیک و ففری وفاقنی الیک و ارحم انفرادی و
 پیش تو و وقت من و حیات من بنو و رحم کن نهایی مرا و
 خشوعی و اجتهادی بین یدیک و توکل علیک اللهم
 خشوع مرا و اجتهاد مرا پیش تو تو توکل مرا بر تو خداوند تو
 استغنی ویک استغنی و یجمل عبدک و رسولک و اله
 مستغنی بکنم و تو حاجت من و بگو که سنده است و بعد از آن او
 اتوجه الیک اللهم سهل لکل حزن و نزل لکل
 متوجر بسوی تو خداوند آسان کن برای من هر دشواری و توکل کن برای من بر
 صعوبتی و اعطینی من الخیر اکثر مما ارجو و اعافنی من
 دشواری مرا و بده من از آنچه بیش از آنکه امید دارم و نگاه دار مرا از
 الشر و احرف عنی السوء و تضرعی الیک و تضرعی الیک و تضرعی الیک
 شر و بگردان من از بدی و بگو خداوند با فاضل خواستگاران
 اقض حاجتی بطریق الاطوار ای برآورنده حاجت من بطریق
 برآورنده حاجت مرا بطریق تو ای خداوند که سنده است و در روایت معتبر
 وارد شده است که ما در داود بخش عرض کرد که ای سید
 وای فای من یا این دعا در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت

فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه
باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه بخدا او را عجل میزد در روز
که باشد آن ایام بیض نماها روزه بدارد و در روز یازدهم نیز
بخواند بخوی که گذشت حاجتش برآورده میشود و در روایت
دیگر وارد شده است که **حضرت** فرمود که در روز عرفه و هر روز این
دعا بخواند حاجتش برآورده میشود **مُقَلِّد** از این احادیث
ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض نماها یعنی سیزدهم چهارم
و یازدهم داروزه بدارد و در روز یازدهم این دعا را بخواند و در روز
فایض میکند و در نیست که اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام
نیز بدو روز بعل آورد خوب باشد و اگر در غیر اینها سرخرم که
دقیقه و زیاده و محرم و ماه رجب است باید عار بخاند و بجا
هذا الشهر الحرام **بگوید** بخون الشهور الحرام و هذا لبندار و بقیه
مجلس پنجم در بیان فضایل و اعماصت رجب است **شیخ طوسی** و دیگران
رحم الله علیه گفته اند که در روز هجدهم ایماه ابراهیم پسر رسول
خدا از دنیا رفت پس خون و اندکی و لعن بر آنها که در این مصیبت
کردند مناسب است خصوصاً عایشه علیها اللعنه و ابن عباس که یکی
از محدثان شیعه است گفته است **حضرت** فاطمه زهرا صلوات الله علیها در
روز نیست و بیکم ما واجب بعام قدس رتال نمودا که چه خلاف شده

فضائل اعمال رجب

امین

کرداند **و اما** از آنحضرت منقولست که هر که روز بیست و ششم ماه رجب
 روزه دارد و صیام کند و در آن روز هشتاد سال گناه را بخاند و روزی
 بیست و هفتیم ایماه از جمله اعمال عظیم است و روزیست که **حکایت**
 دوایت و در رسالت امت مبعوث گردید و جبرئیل بر پیغمبری برانحضرت
 نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارک است و **بیست و نهم** از حضرت
 امام محمد تقی منقولست که در ماه رجب شبی هفت گاه است از برای نماز
 از آنحضرت افشاد بر آن میثاق و آن شب بیست و هفتیم ایماه است و در آن
حکایت رسول بر رسالت مبعوث شد و گویی که عبادت کند این شب را مثل آن
 شصت سال عبادت خدا با و عطا می نماید بر سیدند که عمل این شب چیت
 فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از خواب بیدار شوی خواه
 پیش از نصف شب و خواه بعد از آن بخیزد و دو اذنه رکعت نماز کن و
 بعد از هر رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد بگو از سوره اکریمه
 بعد از آن تسبیح و چون از همه فارغ شوی چنانکه نشسته باشی و قل اعوذ
 برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون
 و انا انزلناه و ایتة الکتاب هر یک هفت مرتبه پس این دعا را بخوان
 الحمد لله الذی لم یخلق ولدا و لم یکن له شریک فی الملک
 و لم یکن له ولی من الدن و کثر نیکم اللهم ایتی اسئلت بجمعاً

عزک علی

عزک علی ارکان عرشک و شهنشای از حد من کنایان و یا سید
 عت تو بر همه کان عرش تو و اینها می رست از کتاب تو و یا سید
 الاعظم الاعظم الاعظم و ذکرک الاعلی الاعلی الاعلی و
 بزرگ بزرگ بزرگ و ذکر تو بزرگ بزرگ بزرگ
 و بگویم انک الثمانات کلها ان تصلي علی محمد و آله و ان تفعل
 و یا کلمات ثمانت تو همه اینست که رخت و حق بر محمد و آل محمد و آنکه کنی من
 بی ما انت اهله پس هر حاجت که خواهی طلب که هر چه بطلبی مستجاب
 بشود **بن پخته ترست از این** میشود مگر آنکه حرامی طلبی یا قطع رنجی یا هلاک
 جمعی از مؤمنان را طلب کنی و در شراد و روزه بدر که از برای تو حساب میشود
 بر و ده یکسال **و بیست و نهم** از حضرت موسی بن جعفر منقولست که در شب بیست
 و هفتیم رجب هر وقت شب بپاشد و از ده رکعت نماز بخوانی و در پی و
 هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه هر یک از معوذتین و قل هو الله احد بخوانی
 و چون از ده رکعت فارغ شوی در همان مکان چهار مرتبه بگو
 لا اله الا الله و الله اکبر و الحمد لله و سبحان الله و لا حول
 و لا قوة الا بالله و **بیست و یک** و یا سید برادر است و بزرگ است خدا و نیست که بگوید
 و لا فلاح الا بالله العلی الاعظم پس هر حاجت که خواهی طلب مستجاب
 شود و تو بی فکر بماند و از یاد بماند بزرگ
 عمل کند خویش و اگر هر روز اینکند بهتر است و اگر نماز شب نیز بخواند

نماز شب

صلحیه

شصت و نهم
 از حضرت موسی بن جعفر
 منقولست که در شب بیست
 و هفتیم رجب هر وقت
 شب بپاشد و از ده رکعت
 نماز بخوانی و در پی و
 هر رکعت بعد از حمد
 چهار مرتبه هر یک از
 معوذتین و قل هو الله
 احد بخوانی و چون
 از ده رکعت فارغ شوی
 در همان مکان چهار
 مرتبه بگو لا اله الا
 الله و الله اکبر و الحمد
 لله و سبحان الله و لا
 حول و لا قوة الا بالله

که **لست** صحیح مذکور شد در این شب نیز بجا آورد و خبست و در این
روایت وارد شده است که در این شب نیز بجا آورد و **شیخ طوسی**
گفته است که غسل در این شب مستحب است و زیارت حضرت امیر المؤمنین
در این شب مناسب است و این دعا نیز وارد شده است که در این شب بخوانند
اللهم انی اسألك بالتقل الاعظم فی هذه الليلة من الشیطان
مذموم و بدیعی که من اسألك بکرم بکرم بکرم در این شب
الکریم ان تصلی علی محمد و آلهم و از تغفر لنا ما انک یومئذ
یا من یعلم و لا یعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه القویة
الرسالة فضلتها و بکرم امینک اجللتها و بالحل الشریف
احللتها اللهم فاننا نسألك بالبعث الشریف و السید الطیف
و العنصر العقیف ان تصلی علی محمد و آلهم و ان تجعل اعمالنا
فی هذه الليلة و فی سایر الالیام مقبولة و ذنوبنا مخفونة
در این شب و در سایر شبها مقبول شده و گناهان را آمرزیده شدن

در این شب
در این شب
در این شب

و حسناتنا مشکون و سیئاتنا مسکون و قلوبنا بحسن القبول
و حسناتنا مشکون و سیئاتنا مسکون و قلوبنا بحسن القبول
میسزون و از اقل من لدنک یا البسر مدد و اللهم انک
شاد من روزیهای ما از نزد تو برسی و روزیهای ما از نزد تو برسی
و لا تری و انت بالنظر الاعلی و ان الیك الرجی و انتھی
رویده میبوی و تو بر نظر ما میدی و بدستی که بدستی است بکشت و منتهی
و ان لك الممات و الحیا و ان لك الاخی و الاولی اللهم
و بدستی که بدستی است بدون و زنده شدن و بدستی که بدستی است و اولی خداوند
انا نعوذ بک ان نذل و نخزی و ان نانی ما عندک تنهی اللهم
و بدستی که بدستی است و بدستی که بدستی است و بدستی که بدستی است
انا نسألك الجنة و جنتک و نستعیدک من النار فاعلنا
و بدستی که بدستی است و بدستی که بدستی است و بدستی که بدستی است
منها بقدرک و نستألك من الحور العین فادزقنا العزیز
انا نسألك الجنة و جنتک و نستعیدک من النار فاعلنا
و بدستی که بدستی است و بدستی که بدستی است و بدستی که بدستی است
واجعل او سع اذا فتنا عند کبریتنا و احسن اعمالنا عند
و بدستی که بدستی است و بدستی که بدستی است و بدستی که بدستی است
اقرب الی اجالنا و اطل فی طاعتک و ما یقرب الیک و محظی
نزدیک اجلها و در آن روز که از فرمان براری تو و آنچه نزدیک شود به تو و محظی

در این شب

عِنْدَكَ وَبَيْنَ لَدُنْكَ اَعْمَانًا وَحَسَنًا فِي جَمِيعِ اَحْوَالِنَا وَامْرًا
 نَزْدًا تَوْزِيدُكَ يَكْفِي نَزْدًا وَنُحُورًا يَكْفِي مَارًا وَنُحُورًا يَكْفِي مَارًا وَنُحُورًا
 مَعْرِفَتَنَا وَلَا تَكُنْ لَنَا اِلَّا حِدًا مِنْ خَلْقِكَ فَهَمَّ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا
 شَانَتْ مَارًا وَنُحُورًا مَارًا يَكْفِي مَارًا وَنُحُورًا يَكْفِي مَارًا وَنُحُورًا
 لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَامَّا بَاثِلًا وَابْنَانًا وَجَمِيعِ حَوَائِجِنَا الْمُؤْمِنِينَ
 اَرْزِيْنَا وَآخِرَتِ بَارِدًا كَنْ بَارِدًا مَارًا وَنُحُورًا يَكْفِي مَارًا وَنُحُورًا
 فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لَا تَقْسِنَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا
 اَرْزِيْنَا وَآخِرَتِ بَارِدًا كَنْ بَارِدًا مَارًا وَنُحُورًا يَكْفِي مَارًا وَنُحُورًا
 تَسْتَلِّكَ يَا سَمِيكَ الْعَظِيمَ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمَ اَنْ تَضِلَّ عَلَيْنَا
 وَالْمُحَمَّدِ وَانْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ كَنْ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ
 اَلَا الْعَظِيمَ اَللّٰهُمَّ وَهَذَا حَبِيبُ الْكُرْمِ الَّذِي لَمْ يَشَأْ لَمْ يَشَأْ
 اَشْهُرُ الْحُرْمِ اَللّٰهُمَّ اِنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ كَنْ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ
 فَاسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الْعَظِيمَ وَالْآخِرَةِ وَالْآخِرَةِ وَالْآخِرَةِ
 اَللّٰهُمَّ اِنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ كَنْ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ

فَقَضَىٰ عَلَيْنَا

الْمَرْفُوعَةُ

وَعَوَّاتِكَ وَسَأَلْتُكَ السَّائِلُونَ وَسَأَلْتُكَ وَطَلَبُكَ إِلَيْكَ

وینخواستم ترا و سوال کرد و از ترا سوال کنندگان و سوال میکنند ترا و طلب کردند از تو

الطَّالِبُونَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثَّقَةُ وَالرَّجَاءُ وَ

طلب کنندگان و طلب کردم از تو ای خداوند تو ای مطمئن و امید

إِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِوَاجِلِ

و ای سوختنی است انتهای رغبت ای خداوند فضل ده بر محمد و بر کمال

الْبَاقِينَ فِي قَلْبِي وَالتَّوَرُّ فِي بَيْتِي وَالتَّجَسُّسُ فِي صَلَاتِي

در باقیان در دل من و دور شدن من از خانه من و جاسوسی در نماز من

وَذِكْرِي فِي اللَّيْلِ وَالتَّهَارُّ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَسِعَ الْغَنَى

و یاد کردن من در شب و دور شدن من از زبان من و روزی که وسیع است

مَمْنُونٌ وَلَا مَحْظُورٌ فَارْزُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِيهِمَا رِزْقِي وَاجْعَلْ

ممنون و نه محظور پس روزی بده و مبارک گردان باین دو روزی روزی روزی

غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيهِمَا عِنْدَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در نیاز من و رغبت کردن من در این دو روزی در نزد تو ای مهربانترین

لِسُجْدَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا

برود و بگوید سپاس از خدا را که هدایت کرد ما را به این راه و ما را از گمراهی

وَوَفَّقَنَا لَطَاعَتِهِ لَسْ شُكْرًا أَشْكُرُ أَصْلًا مِنْ تَبْلُوسٍ هَلْ اللَّهُمَّ

و تو مرا موفق گردانیدی به طاعت او بگوید شکر از سجده بر او و بگوید که

وَتَوْفِيقِي وَوَهْدَتِي يَا بَلَاءُ بَلَاءُ

و تو مرا موفق گردانیدی و یاری دادی ای بلاء بلاء

وَالدُّعَاءُ
و دعا

فَصَدَّقْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ عَسَا لِي وَتَوْجِهُتُ

خداوند مرا به حاجت خود و اعتماد کردم بر تو و تو ای خداوند مرا

إِلَيْكَ يَا مَعْتَنِي وَبِإِذْنِ اللَّهِ أَنْفَعْنَا بِحُجَّتِهِمْ وَأَوْزَيْنَا

ای سوختنی تو به ایاری و به امان و به امان من خداوند ما را به حاجت ایشان و وزینا

مَوْرِدَهُمْ وَأَرْزُقْنَا مِنْ فَتْنَتِهِمْ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ فِي زَمَرَتِهِ

مورد ایشان و روزی کن ما را از فتنه ایشان و داخل کن ما را بهشت در زمره ایشان

يَا حَمِيكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَدُرُوزِيَّتِ وَهَفْتُمْ غَسَلِ

ای حمی تو ای مهربانترین و در روزی تو و هفتم غسل

فَضِيلَتِ لِسِيَارِ دَارِ دَوْلَتِهَا ۴ از حضرت صادق منقول است

که روزی تو را بر است بارون هفتاد سال و بر وایت دیدی شش

سال و ایضا منقول است که حسین بن راشد از حضرت صادق منقول است

که با غیر عیدها مشهور عیدی هست حضرت فرمود باین

و فاضل تر همه روزیست که حضرت رسول بن سالت مبعوث

گردید است و آن بلیست و هفتم ماه حجست باید روز بداد

وصلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و زیارت حضرت

رسول حضرت امیر المؤمنین در این روز منقول است و نماز این

روز بطریق مختلفه و اردش است و اکثر گفته اند که پیش

از زوال باید کرد و اگر اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت

از زوال باید کرد و اگر اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت

از زوال باید کرد و اگر اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت

الْحَمْدُ لِلَّهِ

غلام محسن

٢٤

دستخط و مهر

و منتهی است به
و ساس برادر
و منتهی است به
و منتهی است به

که فراموشی
سوی من بود
منش شدن
از جهت حوض بودن از من
بجایان

الباحلین ومنذ وحنه عما فإبدی المستأثرین وأنت لا تحین
 حینما ان یوشح است از او بجز در وقت حینما که کند کانت بودی که تو بجز
 عن خلقک الا ان تحبهم الا اعمال دونک وقد علمت ان
 از خلق خود که اینیکه حاجب شود ایشان را علیها نزد تو و تحقیق و دستم برین
 اضل زاد ان ارجل البک عنم ارادة وقد ناجا لبعزم
 که بهترین تو شد معر کنند و بسوی تو بجزم کردن قصد و چنین که اگر کشت بجزم
 الا ارادة قلبی فاسألک بیکل دعوة دعا لاجل بلعنه
 قصد دل من پس سوال میکنم بهر عنوانی که خواهد و اندر ترایان را گویند که این
 ملکه اوصارخ البک اغث صرخته او ملهوف مکر
 به نیست او و با عزیمت کند بسوی تو بغیر از دیدن تو و فریاد و دیدن او را مضطرب و چاره را بگریه
 کرب فرجت عن قلبه او ملذنب خاطی غفرت له او معاه
 کشاد است از دل او یا کند یا کند و خطا کند یا مزیدی و یا معفو کرد
 تمت اغثنا علیه او فغیر اهدت غناک الیه و لذلک
 گشام کردی غنی خود را بر روی یا بدی بجزی که راه نمودی تو و بدی بیاری خود را بر روی یا بدی
 الدعوة علیک حق و عندک منزلة الاصلیت علی محمد و آله
 خواهد نمایی بر تو سرور است و نزد تو منزلت بمرکز محمد و آل محمد
 وقضیت حوائجی الدنیا و الاخرة و هذا رجب المحجب الیک
 و در او بر روی حاجتهای دنیا و آخرت و این ماه رجب است که می شود

الَّذِي كَرَّمْتَنِي أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحَجِّ وَأَكْرَمْتَنِي مِنْ بَيْنِ الْأَكْرَمِ
 بِنَجْنِ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْتَلِكْ بِهِ وَيَسْمُكْ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ
 أَيُّهَا النَّبِيُّ وَكَرَّمْتَ بِنَجْنِ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 الْأَعْظَمَ الْأَجَلَ الْأَكْرَمَ الَّذِي خَلَقَهُ فَاسْتَقْرِ فِي ظِلِّكَ
 بَرَكْ كَرَامِي كَرَامِي بِنَجْنِ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 فَلَا تَخْرِجْ مِنْكَ إِلَيَّ غَيْرَكَ أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ مَجْلِدٌ وَأَهْلُ بَيْتِي
 بِنَجْنِ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 الظَّاهِرِينَ وَتَجْعَلُنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْإِمْلِينَ
 كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 فِيهِ لِيَفَاعِلَكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ
 دَرَجَتِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 مَقِيلًا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
 عَابِي مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 وَالسَّلَامَ عَلَى عِبَادِ الْمُصْطَفِينَ وَصَلَوَاتِهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 وَرَحْمَتِهِ وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبَارِكْ لَنَا
 مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي

جلسه

حَلَّتْهُ وَيَا لِمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ أَزَلَّتْهُ وَصَلَّ عَلَى مَرْفَعِهِ
 بَرَكْ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 إِلَى عِبَادِكَ أَزَلَّتْهُ وَيَا لِمَنْزِلِ الْكَرِيمِ أَحَلَّتْهُ اللَّهُمَّ
 بَرَكْ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 صَلِّ عَلَيْهِ صَلَاتِكَ دَائِمَةً تَكُونَ لَكَ شُكْرِي أَوْ كُنَّا خُزْوَاعًا
 وَرَبِّكَ بَرَكْ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 اجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا لَيْسًا وَآخِرُنَا لَيْسًا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُشَاهِدَةِ
 بَرَكْ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 وَفَدَّ قَبْلَكَ الْيَسِيرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَهْلَنَا
 وَبَرَكْ كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 كَفَّارَ نَفْسٍ سَالِكَةٍ أَوْ بَاشَدَ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ
 كَفَّارَ صَدِّقَةٍ سَالِكَةٍ أَوْ بَاشَدَ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ
 جَعَلْنَا كَفَّارَانَ كَفَّارَةً وَبَاشَدَ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ
 سُنَّتِ اسْتِ بَنِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي وَبَشْتِ مَارَادِي كَرَامِي
 دَرَدَرِ بِلِيَّتِ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ وَهَرَكِ رُزْبِلِيَّتِ

نماز و رکعت

شب یماه نماز مخصوصی ذکر کرده اند چون سند معتبر نظر ننشیده
نسخه استمیرا و نمازیم و چون بسیار مشهور است ایراد مینمایم پس بگوید
اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوات بخوابد بکند بد نیست
شماره اول سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون
و سه مرتبه توحید یعنی قل هو الله **شماره دوم** ده رکعت بعد از حمد
قل یا ایها الکافرون یک مرتبه **شماره سوم** ده رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره
ان جاء نصر الله و محمد **شماره چهارم** صد رکعت در هر رکعت در اول بعد از حمد قل
اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس **شماره پنجم**
شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بدست و پنجم مرتبه توحید
شماره ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه ایة
الکرسی **شماره هفتم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید
و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده
مرتبه تسبیحات اربع **شماره هشتم** بدست رکعت در هر رکعت یک
حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه **شماره نهم** دو رکعت بعد از حمد
پنج مرتبه الحمد التکاش **شماره دهم** دوازده رکعت بعد از نماز در هر رکعت بعد
حمد سه مرتبه توحید **شماره یازدهم** دوازده رکعت در هر رکعت بعد از
دوازده مرتبه ایة الکرسی **شماره بیستم** دو رکعت بعد از حمد ایة
ده مرتبه **شماره سی و نهم** ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد

سوره و ایة

سوره و العادیات و در دهم سوره الحمد التکاش **شماره سی و نهم**
سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوره توحید و ایة قل یا ایها الکافرون
آخر **شماره سی و نهم** و **شماره سی و نهم** سی رکعت بعد از حمد ده مرتبه
سوره توحید در هر رکعت **شماره سی و نهم** دو رکعت در هر رکعت
بعد از حمد سوره توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه **شماره سی و نهم**
چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید و ایة
الکرسی **شماره سی و نهم** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه ایة
شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل اعطانی
الکوش و ده مرتبه توحید **شماره سی و نهم** هشت رکعت در هر رکعت
یک مرتبه سوره و هفت مرتبه قل یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن
ده صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار **شماره سی و نهم** دو رکعت
در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره الضحی **شماره سی و نهم** چهار رکعت
بعد از حمد ایة من الرسول و سوره توحید یک مرتبه **شماره سی و نهم** یک رکعت
در میان نماز شام و خفتن دو رکعت بعد از حمد ایة من الرسول و سوره
یک مرتبه **شماره سی و نهم** دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه
توحید **شماره سی و نهم** و **شماره سی و نهم** دوازده رکعت در هر
رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه ایة انزلناه و بعد
اقام صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار **شماره سی و نهم**

ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این نمازها ثواب بسیار مذکور است بنا بر عدم اعتماد بر سند ذکر کردیم و جمیع ثواب که مذکور میشود در دو رکعت بیست و یک سلام است و بعضی که طریقه دارد در میان نماز شام و خفتن واقع شدن است و باید بعد از دخول وقت خفتن واقع شود و کوشش خالی از اشکال نیست لهذا گفته میشود شریعت در این رساله ایراد ننمودم با آنکه از طریق علمای نقل شده و معتبر نیست **باب دوم** در بیان فضایل ماه مبارک شعبان و ایام و ثواب و در آن نیز پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضیلت این ماه و ثواب روزه اش بد آنکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه جمادی است و منتهی **بخش** سید انبیا صلی الله علیه و آله چنانچه منقولست از حضرت رضا که چون حضرت رسول ماه شعبان را مشاهده می نمودند از من میفرمودند که ندانند که در میان مردم ندانند که ای اهل مدینه من رسول از جانب خدا بوسی شفا و میفرماید که شعبان ماه من است خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا در ماه من پس **بخش** امیرالمومنین فرمود که از روزی که منادی از حضرت و شنیدم روزه شعبان از آن نکرده و نازند ام تر نخواهم کرد ان شاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه شعبان و ماه رمضان با است از جانب خدا برای جمیع کائنات **و ابضا** از امه سلمه منقولست که **بخش** رسول همگی ماه تمام روزه نمایند

که در پیش

مکر روزه شعبان که او را وصل میکردیم در ماه رمضان **ابضا** منقولست که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه از روزهایی است افضل است فرمود که روزه شعبان برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر منقولست که **بخش** رسول شعبان روزه میداشت و وصل میکردیم در ماه رمضان و میفرمود که هر ماه خداست و روزه هر دو کفایت کائنات گذشتن این **و ابضا** از حضرت باقر منقولست که هر که ماه شعبان را روزه بدارد او را یک کی دانند از هر غنشی از قصه های معصیت و قیامت در وقت غضب **بخش** رسالت پناه منقولست که ماه شعبان ماهیست شریف و انما ماه منیت و حاملان عرش الهی از انصاف می نمایند و حق حرمش از میشتانند و آن ماهی است که زیاده میشود در آن روزهای بنده گان از برای ماه رمضان و روزه میکنند در آن بجهت تبارا و از شعبان نام گرفته اند برای آنکه مستحب و بسیار میگردند در آن و زیاده مؤمنان و حسن در آن مضاعف میگردد و مقنن برابر و گناه در آن پست میگردد و امر زیاده میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار نظر میکند بوسی روزه داران و عبادت کنندگان این ماه پس مباحات با ایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزه

هر روز اینها انقدر فرمود که ذکرش موجب قبول کلام است
و کتب معتبره از حضرت صادق منقولست که روز شعبان روزه
 بنده است از عرای روز قیامت و هر بنده که در شعبان روزه
 بسیار بگیرد البته امر عیشت او را با صلاح آورد و کفایت کند
 شتر و شمنان او را و مکتی ثوابی که روزی در روزی از شعبان میدهد
 است که بپشت از برای او واجب کرد **و اینست** از حضرت صادق
 که حضرت رسول فرمود که شعبان ماه مقدس و رمضان ماه خدا
 پس هر که یکی روز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت
 و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته و آیند او را
 و نهد که در دو روز از ماه من روزه بدارد او را و اندک کند که علم
 از سر گیرد یعنی هیچ گناهی نندارد **و اینست** از حضرت امام رضا
 منقولست که هر که یکی روز از شعبان برای خدا روزه بدارد داخل
 شود و هر که در یکی روز از شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت
 در روز **نخست** رسول محشور شود و اگر این شستن خدا او را واجب
 کرد و هر که در شعبان صدقه بکند که چه نصف دانه خرما باشد
 خدا بدن او را شستن حرام کرد و هر که سه روز از این شعبان
 روزه دارد و وصل کند نماز رمضان خدا او را روزه دو ماه
 متصل برای او بنویسد **و اینست** از امام رضا

که کند

که کدام ماه را رسول زیاده از ماهها یکی روز میگوید
 گفت ماه شعبان را و میفرمود که هر دم از آن غافلند و آن ماه است
 که هر دم در آن ماه از یاد میروند و علیها بسوی خدا بالا میبرد
 و دوست میدارم که عمل من بالا رود در وقتی که روزه باشم
 و روایت کرده است که از آن حضرت پرسید از روزه
 فرمود که چنانچه غافلید از روزه شعبان یعنی فصل است از آن **و اینست**
 روایت کرده است **و اینست** از حضرت خیر البشر فرمود که شعبان
 ماه من است هر که از ماه من یک روز روزه دارد بپشت او را واجب شد
 هر که دو روز روزه دارد قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان
 باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند ماه رمضان تو به
 او قبول باشد از هر گناه کوچکی و بزرگی هر چند داخل خون
 شده باشد که او را دفع میدهد **و اینست** از حضرت صادق
 که روزه است که هر که سه روز از ماه شعبان روزه بدارد بپشت او زیاده
 میشود و رسول خدا شفیع او باشد در قیامت **و اینست** از حضرت امام رضا
 از حضرت صادق روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشود
 حضرت امام زین العابدین اصحاب خود را جمع میکرد و میفرمود
 که ای گروه اصحاب من میل کنید که این چه ماهیست این ماه شعبان
نخست رسول میفرمودند که شعبان ماه من است پس روزه بدار و بپشت

ماه برای محبت یغیبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود بخوان
 خداوندی که جان علی بن الحسین بدست اوست سوگند یاد میکنم
 که شنیدم از پدر خود حسین بن علی که گفت شنیدم از امیر المؤمنین
 که هر که روز دارد شعبان را از برای محبت رسول خدا و از برای تقرب
 بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود و در وقت
 و بیشتر برای او واجب گرداند **ما یصلی** از حضرت امیر المؤمنین روایت
 کرده است که **حضرت** رسول فرمود که شعبان ماه من است و ماه رمضان
 ماه خدا است پس هر که ماه من از روز بدو من شفاعت کنم او را در قیامت
 و هر که روز مبارک ماه خدا را **تستحکم** مونس او گردد و وحشت قبری او اندک باشد
 و از قبر بارون آید در قیامت باز و سفید نورانی و نام عمل او را بدست است
 او دهند و نامه محفل بودن در پیشش را بدست چو دهند تا آنکه او را نزد
 عرش الهی حاضر سازند پس **حق تعالی** او را بداند که ای بند من و بگو با بیای
 ای خداوند من پس خدا گوید که روزی داشتی از بنی من که بپای ای آقای
 پس خداوند جلجلاند کند و آنکه را که بگوید دست بند من را بپای بند
 یغیبر من پس بیاورند او را بنی من با او که هم ماه من روزی داشتی او
 بگوید بلی من بگویم با او که شفاعت تو میکنم پس **حق تعالی** فرماید که من خود
 خود را ببیند خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از او غفلت کند من
 عوض با او بدهم که او را جایی شود پس من دست او بگیرم و بپا درم بند

صراط پس صراط لغزید است و میاورد پای کفاله کاران بران بند
 نمیشود پس دست او را یکی مملکتی که بران مملکت است بر صراط گوید
 گیت این مرد من گفتم این فلان کس است از امت من که در دنیا ماه مبارک
 روزه گرفت است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه روزه
 است از برای طلب و عدل خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا
 تا آنکه او را بدو پیشش برسانم پس رضوان گوید که امر و زوری
 که در برای امت تو میکشایم و او را داخل پیشش کنم پس **حضرت**
 امیر المؤمنین فرمود که روزه بدو بدو ماه **حضرت** رسالت را تا او شفیق
 شما گردد در قیامت و روزه بدو بدو ماه خدا را تا بیا شامید از شراب
 من بمهر پیشش **فصل ثانی** در بیان اعمال هر روز ماه شعبان **بسم الله**
 از حضرت امام رضا منقولست که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار
 کند که امانش امر دیده شود اگر چه بعد ستاره های آسمان باشد
 و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق منقولست که **حضرت**
 رسول فرمود که شعبان ماه من است پس در این ماه بسیار بفرستید
 صلوات بر من و بر آل من و شعبان ماه شفاعت میگویند زیرا که
 یغیبر شما شفاعت میکند پس اگر در این ماه صلوات بر او و بر آل
 او بفرستد و از حضرت صادق منقولست که بهترین دعاها دعا
 شعبان است غفار است و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار کند

اعمال هر روز

هفتاد مرتبه بخوان باشد که در ماهها دیگر هفتاد مرتبه استغفار
 کند و باشد در دی بر سید چکنی بگوید فرمود که استغفر الله و
 استغفر الله و استغفر الله از حضرت امام رضا منقولست که هر که در هر روز
 ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله بنویسد
حق تعالی برای او پادشاهی از آتش جهنم و یک دان و از صراط و
 طهرت گرداند و در **استغفار** منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان
 هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم
 الحق القيوم و اتوب اليه **حق تعالی** روح او را در افق مبین دهد و او را
 وسیع است در پیش عرش و در آن فضلا هر چه بخواهد و قد جاهدوا
 في هاست بعد دستارها آسمان و در بعضی از روایات الحق القيوم
 پیش از الرحمن الرحيم است و هر دو خولست **استغفار** منقولست که حضرت
 امازین العابدین در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 این صلوات اللهم صل على محمد و آل محمد و موضع الوصال
 را میخواند **حق تعالی** در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 و مختلف لکلائک و معدن العلم و اهل بیت الوحي اللهم صل على
 محمد و آل محمد و در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 محمد و آل محمد الفلك الجارتي في البحر الغامق يا من ركبها و
 محمد و آل محمد استیجای کننده و در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان

در ماه شعبان
 در هر روز ماه شعبان

نزد

من تركها المتقلم لهم ما في الدنيا آخر عنهم زاهون و اللان لهم لاهون
استغفار در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 اللهم صل على محمد و آل محمد الكفا الحصين و غياث المظطر
 در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 المستكين و ملكا الهاربين و نبي الخائفين و عصمة العتصمين
 در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 اللهم صل على محمد و آل محمد صلى كثير طيبة تكون لهم رضى و ينجي
 در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 و آل محمد اداء و قضاء ينجي منك و قوة يارب العالمين اللهم
 در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 صل على محمد و آل محمد الطيبين الا برار الاخيار الذين اوجب لهم
 در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 حقوقهم و فرضيت طاعتهم و ولايتهم اللهم صل على محمد و آل محمد
 در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 و اعمر قلبي بطاعتك و لا تخزني بمعصيتك و ارزقني مواهبك من
 در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان
 قدرتك عليك من رزقك و عيالا و سعدت علي من فضلك و نشرتك علي
 در هر روز ماه شعبان در وقت زوال در شعبان

مِنْ عَدْلِكَ وَاجْتِبَاءِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ بَيْتِكَ سَيِّدِ سُلَيْمٍ
 از عداوت تو روزگار بگذرد و در زیر سایه خود و این ماه سپهر تو بهر تن روان
 صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ شُعْبَانُ الَّذِي حَفَنَهُ مِنْكَ بِالْحِمَى وَ
 رحمت تو بر او و آل او شعبان اینجاست که حمیه از تو بر حمت و
 الرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدَّابُ فِي
 خوشنودی ایشان بود رسول خدا صلی الله علیه و آله و عادت اخبر
 صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيْلَائِهِ وَآيَاتِهِ يُجْعَلُ لَكَ فِي كَرَامَةِ اللَّهِ
 روزه ان و ایستادن از شبهای ان و روزهای ان از عبادت کرد و در کرامت
 إِلَى مَحَلِّ حَامِلِهِ اللَّهُمَّ فَأَعِنَا عَلَى الْاِسْتِثْنَاءِ لِسُنَّةٍ فِيهِ وَنِيلَ الْاِسْتِثْنَاءِ
 بسوی محفل حاکم آنکه او در روزهای عادت کن بر من طریقه ای در این ایام بگردان
 لَدَيْكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ لِي شَفِيعًا مُسْتَفْعًا وَطَرِيقًا إِلَى الْبَيْتِ مَهْبُوعًا
 نزد او خدایا در این بگردان و از برای من شفاعت کرده و راهی بسوی خود
 اجْعَلْ لِي مَسْتَفْعًا لِقَالَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَقِي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي
 و بگردان مرا از برای تو تابع تمام عاقبت کنم ترا روز قیامت از من رضی شوند و از گناهان من
 غَاضِبًا فَلَا أُوجِبُ لَكَ مِنَ الْحِمَى وَالْخِيَانِ وَأَنْ كُنْتُ ذَا الْقِيَمَةِ
 پوشاننده جیس که واجب گردانده از برای من زود رحمتی و خوشنودی و فروز و در محفل برای
 وَمَحَلِّ الْاِخْيَارِ وَتَعَالَى لَيْسَ لَهُ عَيْبٌ فِي خَالِوَيْهِ وَابْنِ كَرَمِهِ اسْتِ
 که این مناجات حضرت امیر المومنین و امامان از فرزند ان اوشت که در

شُعْبَانُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمِعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ
 میخیزند الله خداوند رحمت شریک بر محمد و آل محمد و بشنو خواندن من چون بخوانم ترا
 وَاسْمِعْ دُعَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَاقْبَلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ فَهَذَا هَدْيُ
 و بشنو ندای مرا چون ندا کنم ترا و قبل کن بر من وقتی که مناجات کنم ترا به هدیه
 إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ مُنْصَرِّعًا إِلَى الْبَيْتِ
 ایسوی تو و ایستادم پیش روی تو از مجاری که اند تو را می کشند بسوی تو و ایستادم
 لِيَا لَدَيْكَ تَوَّابِي وَتَعْلَمُ مَا لِي بِنَفْسِي وَتَحْبِرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَعْفِي
 از آنچه نزد تو است توبه من و میدانی آنچه در نفس منست و مجری تو حاجت مرا و میشناسی احوال مرا
 وَلَا تَجْعَلْ عَلَيْكَ أَمْرًا مُقْبِلِي وَمُتَوَّابِي وَمَا أَرَادَ أَنْ أَلْبِسَ مِنْ
 و پوشیده نیست بر تو امری که بگشت مرا و متوایی مرا و آنچه اراده دارم بگویم که بگردد از
 مِنْظَرِي وَاتَّقِ مِنْ ظُلْمِي وَأَخِوْا لِعَاقِبَتِي فَلَجِبَتْ مَقَادِيرُكَ
 از منظر من و از ظلم من و از عاقبت من و عاقبت خود را و مال که جاری شده است
 عَلَى يَاسِيدِي فِيمَا بَكَرُ مِنْهُ إِلَى الْخِيَرَةِ مِنْ سَيِّئِي وَعَاقِبَتِي
 بر من ای یاسید من در آنچه بگردد از من تا آخر عاقبت من از پنهانی من و عاقبت من
 وَبَيْدِكَ لَا يَدُ عَيْنٍ زِيَادَتِي وَنَفْصِي وَنَفْثِي وَنَفْثِي وَنَفْثِي وَنَفْثِي
 و بدست توست زبانت عزیز تو زیاده من و نفس من و نفث من و نفث من و نفث من و نفث من
 قَمْنُ الَّذِي يَزِيدُنِي وَإِنْ خَذَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي
 پرستی که از تو روزی مرا و اگر خدایت مرا پس کیست که یاری کند مرا

اَللّٰهُمَّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُوْلِ سَخَطِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 اَعِيْزِيْ مِنْ يَّاهُ مَسِيْءٌ مَّا بُوْغِضْتُكَ وَرَأَيْتُكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 مَسْأَلُ لِحَبْلِكَ فَانْتَ اَهْلُ اَنْ يُّجُوْدَ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ سَعِيْكَ اَللّٰهُمَّ
 مَسْجُوْبٌ مِنْ حَبْلِكَ تَرَاهُ اَيْسَ تَوَسَّلُوْا بِكَ بِمَنْ يُّجُوْدُ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
 كَاثِرٌ يَنْفُسِيْهِ وَاقْفَاءُ بَيْنَ بَدَنِكَ وَفَدَا اَخْلَا اَخْسَ نَوَاجِلِ عِلْمِكَ
 كَوْنًا كَمَا مَرَّ مِنْ غَضَبِكَ نَوَاجِلِ اَدَامَ مَشِيْءَ اِيْمَانٍ مِّنْ غَوِيٍّ نَوَاجِلِ رُبُوْ
 قَعْلَتُ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَتَعَدُّنِيْ بِعَفْوِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ عَفَوْتَ عَنْ اَوَّلِيْ
 بِكَ مَسْجُوْبٌ مِنْ حَبْلِكَ تَرَاهُ اَيْسَ تَوَسَّلُوْا بِكَ بِمَنْ يُّجُوْدُ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
 مِنْكَ يَدْلُكَ اِنْ كَانَ قَدْ دَنَىْ اَجَلِيْ وَلَمْ يَدْنِ مِنْكَ عَمَلِيْ فَعَدُّ
 اَزْوَاجِيْ مِنْ غَضَبِكَ وَكَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ
 جَعَلْتَ اَلْاَفْاَرِ بِالذَّنْبِ اَلْبَاكِ وَسِيْلَتِيْ اَللّٰهُمَّ قَدْ جَرْتُ عَلَيَّ
 كَرِهِيْ مِنْ اَسْوَاطِ رَكْبَتِكَ وَرَأَيْتُكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 فِي الْغَضَبِ لَهَا فَكُلُّهَا اَلْوَبْلَانُ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 وَكَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ
 جَوْنًا فَلَا تَقْطَعْ رَحْمَتِيْ فِيْ مَهَانِيْ اَللّٰهُمَّ اَلَيْسَ مِنْ خُسْرٍ ظَنُّكَ اَنْ يُّعَدَّ
 حَيَاتِيْ مِنْ اَسْوَاطِ رَكْبَتِكَ وَرَأَيْتُكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 تَهْمَانِيْ وَانْتَ لَمْ تَوَلِّ لَوْلَا اَلْجَمِيْلُ فِيْ جَوْنِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 بَعْدَ رَوْنٍ مِنْ تَوَكُّرِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ

وَالْفَضْلُ

وَعَدُّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مَذْنِبٌ فَلَعَنَهُ جَمْلُهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 وَجْهٌ بِفَضْلِكَ خُودٌ مِنْ كَسْبِكَ وَكَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ
 فِي الدُّنْيَا وَآفَا اَخْوَجُ اِلَى سَيِّئَاتِيْ مِنْكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 اَعَزِّدْنِيْ مِنْ مَحْتَرَجِ تَرَمِ بِيْوِيْ بُوْشِيْنِ كُنَا اَنْ يُّزْنَ اَزْوَاجِيْ رَحْمَتِيْ
 قَدْ احْسَنْتَ اِلَيَّ اَذْمَ تَطَهَّرَ هَا اَلْحَدِيْنَ عِبَادُ الصَّالِحِيْنَ
 يَتِيْسُ كَرِهِيْ اَنْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ كَرِهِيْ
 فَلَا تَقْضِيْ لِيْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَيَّ رَأْسَ لَاشْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 اَيْسَ تَوَسَّلُوْا بِكَ بِمَنْ يُّجُوْدُ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 اَمَلِيْ وَعَفْوِكَ اَفْضَلُ مِنْ عَمَلِيْ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 اَيْسَ تَوَسَّلُوْا بِكَ بِمَنْ يُّجُوْدُ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 مِنْهُ بَيْنَ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 عَنْ قَبُوْلِ عِزِّهِ فَاَقْبَلْ عِزِّيْ يَا اَكْرَمَ مَنْ اَعْتَدَ اَلْاَلِيْ
 اَيْسَ تَوَسَّلُوْا بِكَ بِمَنْ يُّجُوْدُ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا
 اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ عَزِيْزًا

ذُنُوْبًا
اَنْتَ اَنْتَ

مَا أَظْنُكَ تَقِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عَمْرِي فِي ظِلِّهَا مِنْكَ إِلَهِي
 کمان کردم ترا که گویی حاجت من چیست که فانی کردم عمر خود در طلب کردن از تو ای خدای من
 فَلَا تَحْمِلْ أَبَدًا أَبَدًا أَلَمَّا سَمِعْتُ بِكَ وَلَا يَبِيدُ كَمَا نَحْتُ وَلَا
 پس برتر است سبب همیشه و اینهم و جاوید زیاده و نقصانی نمی شود همچنان که در
 إِلَهِي أَنْ أَخَذْتَنِي بِحَرْمِي خَذَنْكَ لِعَقْوِكَ وَأَنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي
 ای خدای من اگر بگیری مرا بکفایت من بگیرم ترا بعبودت تو و اگر بگیری مرا بکفایت من
 أَخَذْتَنِي بِغَيْرِيكَ وَأَنْ أَخَذْتَنِي النَّارَ أَخَذْتَنِي أَهْلَهَا وَأَخَذْتَنِي
 بگیرم ترا باینکه مرا از دین تو و اگر در آوری مرا به آتش بگیری مرا باینکه مرا از آتش بگیری
 إِلَهِي أَنْ كَانَ صَغُلِي فِي حَسْبِ طَاعَتِكَ عَلِيٍّ فَقَدْ كُنْتُ فِي حَسْبِ رِجَائِي
 ای خدای من اگر کویت است در حجب طاعت تو کردم از من پس چنین که بر کفایت است از تو
 أَعْمَلِي إِلَهِي كَيْفَ أَنْفَلَيْتَ مِنْ عَيْنِكَ بِالْأَخْبِ فَحُومًا وَقَدْ كَانَ حَسَنُ
 از روی من بچندایی من چگونه من بر کردم از تو و باینکه بچندایی من چگونه من بر کردم از تو
 ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِي بِالْخَافِ مِنْ حُومًا وَقَدْ أَفْنَيْتُ عَمْرِي فِي شِعْرِ
 کمان من بچشمت است باینکه مرا بگردانی مرا بچشمت است باینکه مرا بگردانی مرا بچشمت است باینکه مرا بگردانی
 أَسْتَهْوَعُكَ وَأَبْلِيكَ شَبَابِي فِي سَكَةِ التَّبَاعِلِ مِنْكَ إِلَهِي أَسْتَيْقِظُ
 سبزه از تو و کفایت کردم جوانی من و دوری من از تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی
 أَيَّامَ عَمْرِي بِكَ وَرَكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَفْطِكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ وَأَنْ
 ایام عمر خود بخود بسوی تو و بسوی تو بسوی تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی

وَبَرَّ

عَبْدُكَ فَاسْمُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ
 بنده تو ام ایستاده پیش تو و متوسل به کرم تو بسوی تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی
 عَبْدًا أُنْصَلُ إِلَيْكَ فَمَا كُنْتُ أَوْ أَجْهَكَ بِمِنْ قَلْبٍ أَسْتَعِينُكَ
 بنده و مستم که بروم از راه بسوی تو از آنچه بودم روی بروی تو یا و باینکه مرا بگردانی
 وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذَا الْعَفْوَ غُفْتُ لَكَ إِلَهِي بَكْرِي حَوْلِي
 و طلب کنم عفو ترا از تو زیرا که بخشیدن صفی است از کرم تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی
 فَانْقِلْ بِمِنْ عَمْرِيكَ الْأَفِي وَقَدْ يَقْظُنْ لِحَبْلِكَ وَكَلَامِي
 پس نقل کنم به این از نمازهای تو کردم و وقتی که بیداری مرا از برای روی خود همچنان که
 أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَشَكْرًا نَاكَ بِأَخْلَاقِي لَكَ وَمِنْ قَلْبِي مِنْ أَوْسَا
 به آنکه باشم پس شکر کننده به شکر تو که داند مرا در کرم خود و از برای پاک کردن اندک دل
 الْعَفْوَ عَنْكَ إِلَهِي أَنْظِرْ لِي أَنْظِرْ مِنْ نَادِيَةٍ فَاجَابَكَ وَأَسْتَعْلِي
 عفو است از تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی که عفو است از تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی
 عَمْرِيكَ فَطَاعَتِكَ بِأَقْرَبِيَا لِيَعْلُدَنَّ عَنْ الْمَعْنَى بِهِ وَبِأَجْوَادِ الْأَفْئِدَةِ
 به عفو است از تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی که عفو است از تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی
 عَنْ رَجَائِي وَأَبْلِيكَ قَلْبًا لِيْلَهُ مِنْكَ شَوْقٌ وَلَيْسَ نَا فِي مَعْنَى لِيْلَهُ
 از این که امید دارم به تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی که عفو است از تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی
 صِدْقُهُ وَنَظَرُ أَيْتَرِيهِ مِنْكَ حَقَّهُ إِلَهِي أَنْ تَعْرِفَ بِكَ عَمْرِي
 راستی و و باینکه مرا بگردانی که عفو است از تو ای خدای من باینکه مرا بگردانی

وَمَنْ لَا ذَنْبَ عَلَيْهِ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ أَقْبَلَكَ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ لِهَيْئَةِ
 وَكَيْفِيَّةِ كَيْفِ بَرٍّ وَتَوْغِيزِ خَارِئٍ وَكَيْفِيَّةِ كَرَمٍ وَكَرَمٍ تَوْبَةٍ وَكَيْفِيَّةِ مَمْلُوكٍ
 مَنْ أَنْتَ بِكَ لَسْتُمْ وَأَنْتَ مِنْ أَنْتُمْ بَلْ لَسْتُمْ بِكُمْ وَقَدْ لَدَّ
 كَيْفِيَّةِ كَرَمٍ وَكَرَمٍ تَوْبَةٍ وَكَيْفِيَّةِ كَرَمٍ وَكَرَمٍ تَوْبَةٍ وَكَيْفِيَّةِ كَرَمٍ
 يَا إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُخَيِّبْ عَنْ رَأْفَتِكَ
 تَوْبَتِي مِنْ بَرٍّ وَتَوْغِيزِ خَارِئٍ وَكَيْفِيَّةِ كَرَمٍ وَكَرَمٍ تَوْبَةٍ وَكَيْفِيَّةِ كَرَمٍ
 أَقْبَلَكَ أَهْلٌ وَلَا يَنْتَ مِنْ رَجَائِي يَا دُونَ مَحَبَّتِكَ يَا إِلَهِي
 يَا إِلَهِي وَرَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَا يَنْتَ مِنْ رَجَائِي يَا دُونَ مَحَبَّتِكَ يَا إِلَهِي
 وَطَبَقَ لَكَ وَأَجَلَ هَيْئَتِي إِلَى رُوحِ نَجْوَى أَيْمَانِكَ وَمَحَبَّتِكَ
 وَجِئْتُكَ يَا دُونَ مَحَبَّتِكَ يَا دُونَ مَحَبَّتِكَ يَا دُونَ مَحَبَّتِكَ
 إِلَهِي يَا إِلَهِي لَا تَحْقِيقُ نَجْوَى طَاعَتِكَ وَالْمَوْثِقُ الصَّامِتُ
 أَيْ مَدِينَتِي مِنْ تَوْبَتِي كَمَا كُنْتُ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 مِنْ مَحَبَّتِكَ فَلْيَا أَفْزَلُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا أَمَلًا لَهَا نَفْعًا
 أَرْغَبُ شَوْهِي تَوْبَتِي مِنْ بَرٍّ وَتَوْغِيزِ خَارِئٍ وَكَيْفِيَّةِ كَرَمٍ وَكَرَمٍ تَوْبَةٍ
 إِلَهِي نَاعِبُكَ الضَّعِيفُ الْمَذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنِيبُ الْمُعِيبُ
 أَنْتَ بَرٌّ مِنْ بَرٍّ وَتَوْغِيزِ خَارِئٍ وَكَيْفِيَّةِ كَرَمٍ وَكَرَمٍ تَوْبَةٍ
 فَلَا تَحْقِيقُ عَنْ صَفَاتِكَ وَجْهَكَ وَجْهَكَ وَجْهَكَ وَجْهَكَ
 بَرٌّ مِنْ بَرٍّ وَتَوْغِيزِ خَارِئٍ وَكَيْفِيَّةِ كَرَمٍ وَكَرَمٍ تَوْبَةٍ

الذكر
 بسبب ما ذكره في

الْحَمْدُ كَمَالُ الْأَنْطَاعِ إِلَيْكَ وَأَنْ أَبْصَارُ قُلُوبِنَا أَبْصَارُ
 إِلَيْكَ حَتَّى تَحْرِقَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حَبَّ النُّورِ فَفَصِّلْ لِي مَعْدِنَ
 الْعِظَةِ وَتَصِيرُ زَوْجًا مَعْلَقَةً بَعْدَ فَدْسِكَ إِلَهِي وَاجْعَلْنِي
 عَيْنَ نَادِيَةٍ فَاجَابَكَ وَلَا خَطَنَهُ فَصِيقَ بَحَالِكَ فَجَانِحَتَهُ
 وَعَمَلُكَ جَهْرًا إِلَهِي أَسْأَلُ عَلَى خَيْرِ قُطُوبِ الْأَيَّامِ
 وَلَا أَقْطَعُ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ إِلَهِي إِنْ كَانَتْ أَسْأَلُكَ
 قَدْ اسْقَطَنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحَسَنِ تَوَكُّلِكَ إِنْ حَقَّنِي
 الدُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لَطْفِكَ فَقَدْ نَبَهْنِي الْبَقِيَّةُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ
 إِلَهِي إِنْ أَنَا مَتْنِي الْعَقْلَةَ عَنْ لَسْتُكَ فَفَصِّلْ لِي مَعْدِنَ
 الْحَمْدُ كَمَالُ الْأَنْطَاعِ إِلَيْكَ وَأَنْ أَبْصَارُ قُلُوبِنَا أَبْصَارُ

إِلَهِي
 بَسْمِ اللَّهِ

[illegible]

مؤلف

و از قبر بیرون آید باروی نورانی مانند شب چهارده و اورا صد
 بنویسند **و بیست و نهم** منقولست که از حضرت صادق علیه السلام که درند
 از فضیلت روزه ماه رجب حضرت فرمودند که هر چه از اهل کردید آید
 از روزه شعبان را وی گفت یا بن رسول الله چه ثواب دارد کسی که یک
 شعبان را روزه دارد گفت والله بهشت ثواب و سزا گفت یا بن رسول
 الله بهشتی تر عملها در این ماه فرمود تصدق کردن و طلب مغفرت
 هر که در این ماه تصدق بکند **حقیقتا** از تو بیت میکند چنانچه یکی
 از شما شتر و بچه خود را تن بپوشد آنکه در قیامت مانند گوشتی احدی
 برسد **فصل ثانی** در فضایل و اعمال ایام مخصوصه اول ماه است ایام بسیار
 است آنها معتبر منقولست از حضرت صادق علیه السلام که هر که روز اول ماه شعبان
 را روزه دارد او را واجب کرد البتّه و از حضرت امام رضا منقولست
استحباب روزه سه روز اول و سه روز میان و سه آخر ماه **و بیست و نهم**
 امیر المؤمنین منقولست که رسول خدا فرمود که در هر یک از این سه ماه
 روزه کنید شما را پسر ملائکه میگویند خداوند ایام روزه در
 این روزها و در این ایام است استحباب کردن و روزه نیمه ماه شعبان را
 بسیار مبارک است موافق شهر روز ولادت **حضرت** امام حسین
 است و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که روزه نیمه ماه شعبان
 روز ولادت **حضرت** امام حسین است پس روزه بسیار بدین دعا بخوانید

فضیلت اللیث

احمد علی خان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْوَلَدِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ
 مَدُونُهُ بِرَبِّهِ كَيْفَ يَمُوتُ بِحَقِّ مَوْتِهِ وَرَأْسُ الْيَوْمِ مَدُونُهُ بِرَبِّهِ
 قَتَلَ سَهْلًا لِهَدْمِ وَلَا دَنِيَّةَ بَكْتَهُ الْيَتَامَى وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضُ وَعَلَيْهَا
 تَجَلَّى أَرْضُ سَهْلًا خُودِ وَلَا دَنِيَّةَ بَكْتَهُ الْيَتَامَى وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضُ وَعَلَيْهَا
 وَلَمَّا بَطَلَ لَا يَنْبَغُ أَقْبَلَ الْعَرَقُ وَسَيِّدُ الْأَشْرَقِ الْمَدِينَةِ وَالنَّصْرَةِ
 وَالْأَرْضُ كَوْنَهُ كَرْدِ أَنْ شَيْدُ شَرْكَ رِيْدَهُ وَبَرْكَ قَوْمِهِ وَكَرْدِ وَشَرْكَ بَارِي
 يَوْمَ الْكَرَةِ الْمُعَوِّضُ مِنْ قَبْلِهِ أَنْ الْأَمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالْشَفَاءُ فِيهَا
 وَدَارُ حَمَتِ حَمَتِ دَوْنِ الْوَيْلِ الْوَيْلِ الْوَيْلِ الْوَيْلِ الْوَيْلِ الْوَيْلِ الْوَيْلِ الْوَيْلِ
 وَالْعَوْنُ مَعَهُ فِي وَبَنِيهِ وَالْأَوْصِيَاءُ مِنْ عَيْنَيْهِ بَعْدَ قَاتَمِهِ وَ
 وَبَنِيهِ كَارِي يَارُوتَ وَرَقْتِ بَارِكْتَ يَا أَوْصِيَاءُ فَرَزْدَانِ خُودِ بَعْدَ قَاتَمِهِ
 غَيْبَتِهِ حَتَّى يَذْكُرُوا الْأَوْدَادُ وَيَنَادُوا الْكُتَابُ وَيُصَوِّوا الْجَبَّارُ وَيَكُونُوا
 وَغَيْبَتِ أَنْ وَكَرْدِ وَرَبَّانِي خُودِ أَوْ مَطْلَعُ كَسَنَةِ خُونِ رُوحُ شَوْ وَبَارِكْتَ يَا أَوْصِيَاءُ
 خَيْرَ أَضَاءِ رَضَى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ الْكَلْبَلِ وَالنَّهَارِ
 بَتِيرِ يَارُوتَ وَرَقْتِ فَرَسَا وَخَدِ بَارِكْتَ يَا أَوْصِيَاءُ بَارِكْتَ يَا أَوْصِيَاءُ
 اللَّهُمَّ فَجِئْتَهُمُ الْبَنَاتُ أَوْ سَلَّ سَوَّلَ مَقْرُونِ مَسِيحِ إِلَى نَفْسِهِ
 مَدُونُهُ بِرَبِّهِ كَيْفَ يَمُوتُ بِحَقِّ مَوْتِهِ وَرَأْسُ الْيَوْمِ مَدُونُهُ بِرَبِّهِ
 مَتَا قَاتَمِ يَوْمِهِ وَأَمْسَاهُ لَسَا لَكَ الْعِصْمَةُ إِلَى مَحَلِّ رَضَى اللَّهُ
 أَنْ تَقْصِرَ كَرْدِ وَرَيْنِ رُوحُ كَسَنَةِ خُودِ أَوْ مَطْلَعُ كَسَنَةِ خُونِ رُوحُ شَوْ وَبَارِكْتَ يَا أَوْصِيَاءُ

عليه
براه

روز سبقت است و کیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد
 انشاء الله **و بیستم** روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین **علیه السلام**
 پیغمبر یغما متولد شده است اگر احیاناً هر روز و روزی هفت بار در اعمال
 در این روز نیز بعمل بیاورد خصوصاً زیارت **حضرت امیر المؤمنین** در روز
حضرت از حضرت صادق روایت کرده است که حضرت **امیر المؤمنین** در روز
 هفتم ماه شعبان متولد شده است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه
 در ماه حجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روزی از این روز
 و سایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورد مناسب است **فضل چنانچه**
 در ایام البیض ماه شعبان است اعفی سینه دهم و چهاردهم و یازدهم
 در اعمال ما رجب مذکور شد که سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت
 و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب یازدهم شش رکعت بجا آورد
 و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده الملك و قل
 هو الله احد بخوانند و در نماز سنت سوره ها که از حفظ نتوانند بخوانند
 قرآن میتوان خوانند و روز هر سه روز سنت است و اعمال و فضایل شب
 شب یازدهم زیاده از آنست که در این رساله احصا توان نمود و اکفا آنست
 با آنچه جمیع تراست **حضرت امیر المؤمنین** منقولست که حضرت رسول فرمود
 که خوشبختی نصف شعبان شود شبش را عبادت بایستید و روزش را
 بدارید بدرستی که اول تا آخرین شب از جانب حق تعالی بدارید که ایام است

کنند هست که از ما طلب می رزش کند از کناهان خود و ماکناها
 او را بیام از نیم ایا که هست که از ما طلب روزی کند مادر وی و را
 فراخ کن دایم و غسل بدین شب سنت است و از حضرت صادق منقولست
 که در روز بداد ماه شعبان و در شب نیمه آن غسل کنید که باعث
 تخفیف کناهان شما باشد و رحمت لطیفی شمارا دریابد و از جمله اعمال
 این شب زیارت **حضرت امام حسین** است و از حضرت امام زین العابدین
 منقولست که هر که خواهد که با و صاف شود روح صد و بیست و چهار
 هزار پیغمبر پس زیارت کند **حضرت امام حسین** در شب نصف شعبان
 زیرا که ملائکه و پیغمبران در این شب از خدا رخصت می طلبند که زیارت
 آنحضرت بیایند و رخصت می آیند پس خوشحال کسی که این بزرگواران
 با و صاف کنند و از جمله ایشان پیغمبر اولوالعزم نوح و ابراهیم و موسی
 و عیسی و محمد که معوض گردیدند اندیش و مغرب زمین جنیان و آدمیان
 و از حضرت صادق منقولست که در شب نیمه شعبان می آیند
 جمیع کناهان که در زیارت کند آنحضرت ترا و در آن شب قل زیارت
 آنست که بر با می **یا جعفر** شاده در اید و بجانب راست آسمان و بجانب
 چپ و ببالای سر نگاه کنید بآنکست **السلام علیک یا ابا عبد الله**
 اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید **سلام بر تو ای ابا عبد الله**
السلام علیک یا بن رسول الله السلام علیک ورحمة الله و

نماز شب طاعتی است که در آن روز
 از هر کس می شود

سلام بر تو ای محمد
 سلام بر تو ای محمد
 سلام بر تو ای محمد
 سلام بر تو ای محمد

انك قارف

<http://fb.com/ranajabirabbas>

یوسف علیہ السلام

پس قصد زیارت سایر اولیاء اللہ و احیائے
 شہد بکنند و بگوید سلام بر شما ای یاوران خدا و دوستان
 السلام علیکم یا اصفیاء اللہ و اولدۀ السلام علیکم یا ائمتہ
 سلام بر شما ای برگزیدگان خدا و دوستان او سلام بر شما ای یاوران
 دین اللہ السلام علیکم یا انصار رسول اللہ السلام علیکم یا
 این خدا سلام بر شما ای یاوران رسول خدا سلام بر شما ای
 انصار امیر المؤمنین السلام علیکم یا انصار فاطمہ سیدہ النساء
 یاوران پادشاه کروندگان سلام بر شما ای یاوران فاطمہ بزرگ بان
 العالمین السلام علیکم یا انصار ابی محمد الحسن علیہ السلام
 عباسیان سلام بر شما ای یاوران ابی محمد حسن بن علی پاک
 الناصح السلام علیکم یا انصار ابی عبد اللہ و ابی انعم و اخی طیم
 نیند سلام بر شما ای یاوران و ابی عبد اللہ پدرم و اخی طیم
 و طالب الارض اللہ فی ہادیہم و قوتہم فوز اعظمایا لہننی
 و پاکت بنی محمد و ان بدعون مدید و شکار شدہ در شکاری بزرگای کاوش
 کنت معکم فاقور معکم و در شب اول پانزہم مارچ و در سیم
 میوم ہاشم بن محمد شید ہاشم و پنجم ماہ شعبان و شب ہامہ مبارک
 رمضان و شب ہای عید و سایر ایامی کہ زیارت اینجست مستحب است
 این طریق زیارت میتوان کرد و زیارت مبسوطہ و مخصوصہ در کتاب تحفہ

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ

الله وملائكته وانبياءه ورسوله اني بكم مؤمن بشرايع ديني
 عذارا ووشكانا واورميرن اوار ورسولان اوار كه من بعدي نوادم بن اوار بن
 حواتيم علي وقلوب فلينكم وسلم وامن بكم منكم متبع صلوات الله
 واهل بيته كرامه واول من مردل شمارا صلوات وامن من كرامه شمارا بروي كنده او
 عليكم وعلى اوصيائكم وعلى ائمتكم وعلى اهل بيته وعلى ائمتهم
 بر شما و بر ائمتهم و بر اوصيائهم و بر اهل بيته و بر ائمتهم
 وعلى غائبكم وعلى ظاهرهم وعلى باطنكم لس دو ركعت نماز را
 و بر غائب شما و بر ظاهر شما و بر باطن شما مي كند و اگر نماز را بركعت
 از باب اول بكند نيز خيست و اگر از دو ركعت بركعتين قصد باز
 على بن الحسين السلام عليكم يابن رسول الله السلام عليكم
 بكنند و بگويند سلام بر تو اي فرزند رسول خدا سلام بر تو
 يابن نبينا الله السلام عليكم يابن امير المؤمنين السلم عليكم
 اي فرزند پيغمبر خدا سلام بر تو اي پسر امير المؤمنين سلام بر تو
 يابن الحسين الشهيد السلام عليكم ايها الشهيد السلام عليكم
 اي پسر حسين شهيد سلام بر تو اي شهيد سلام بر تو
 ايها المظلوم و ابن المظلوم لعن الله امة فثلثك و لعن الله
 اي شهيد مريد و فرزند شهيد مريد و لعن الله امة فثلثك و لعن الله
 امة ظلمتك و لعن الله امة سمعت يدك فخر حيت بيه

بسم الله الرحمن الرحيم

که شنیدن آن را پس
خسودند و بد
مان

ذکر کرده ام هر که خواهد بان کثرت رجوع نماید و از جمله رکات این شب
 این است که ولاده وافر است و سعادت **خیر** صاحب الامر در این شب و افر
 شده است و بیان سببش اینست که در این شب بخواند که بخواند
 زیارت اللهم بحق لیکنک هذا و مولودها و جنتک و موعودها التي
 البشیر **مذ** و ندی **شب** این شب و مولود و جنت و موعود **مذ** و ندی **شب**
 فنت الى فضيلها فضلا ففت كمينك صيدا **فاد** لا كمينك
مذ که بگوید فضل این فضل بزرگ است که بگوید ای تبارک و تعالی و صافی **مذ**
 لکما ناک و لا معقب لایانک نورک المتألق و ضیائک الشرف
مذ که بگوید تبارک و تعالی ای تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 و العلم النور في طحیاء الدجور الغائب المستور رجل مولد
 و نون نور و ریش بره **مذ** که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 و کنم محمد و الملائکه شهداء و الله ناصر و مؤید اذا ان
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 معاده و الملائکه امداده سیف الله لا یبوءون الذی لا
 و عدو نور و فرشتگان **مذ** که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 یجیئوا و ذوالحلم الذی لا یضبو امداد الدهر و نوامیس العصر
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 و ولایة الامین و المنزل علیهم الذکر و ما یزول فی لیلته القدر

و اصحاب الحشر و تراجمة و حیه و ولایة الامین و ولایة
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 اللهم فصل علی خاتمهم و قائمهم المسور عن عوالمهم و کونهم
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 یا اقامه و ظهور و قیامه و اجعل من اضرار و اقرن ثار ثیارات
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 و اکتبنا فی عوانیم و خلصنا و احینا فی دولته ناعین و یصحبه
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 غامین و یحقبه قائمین و من السوء سالمین یا ارحم الراحمین
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 و الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد خاتم النبیین
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 و المصلین و علی اهل بینه الصادقین و عترته الشاطفین
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 و العن جمیع الظالمین و احکم بنینا و بلیغهم یا احکم الحاکمین
مذ که بگوید تبارک و تعالی نور تو در این شب و نور تو در این شب
 و نبی شهید و اوتی کوده است که بدیدم اما زین العابدین ما هاهنا
 در شب نیمه شعبان در خود جمع و شب راسه حشر میکی بدلت اولا

در این شب

در این شب

در این شب
 در این شب
 در این شب
 در این شب

طلب نماید و این شجر خدا از برای ما اهل قوار داده است بازای شب
قد که از برای سنجیده قرار داده است پس اهتمام نمائید در این شجر
و شاکرین و بخدا بد رستی هر که در این صدم تنه سبحان الله و صد
الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید
گناهان گذشته او را بپایم و حاجت های دنیا و آخرت او را برود و خدا
نماید و خواه نماید و او بی سید که بخت بر دعاها در این شب کلام
فرمود بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد
سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد بخوان
و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله
و سی و چهار مرتبه تبارک الله اکبر و اگر بتیبت تسبیح حضرت فاطمه زهرا
خوب باشد یا من الله ملک العباد فی المحبتات و الله یقر عظمی
پس این دعا بخوان ای آنکه بوی دست پیاده بر من بیدگان درازی است و بوی دست پیاده
فی الملکات یا عالم الجبر و الخفیات یا من لا یخفى علیه خفاطی
در بلائی که نازل شود یا نانی شکار و بنمایند ای آنکه بنیان زمین را می نماید
الا وهام و تصرف الخفایات یا رب الخفایات و البیات یا من
در همه و کر و شش حیالات ای پروردگار خدای و خدایگان ای آنکه
بیله ملکوت الارضین و السموات انت الله لا اله الا انت انت
برست و در سایه زینت و استقامت تو ای خدای که توانی هر که تو را

عزیز و عزیز
دوست و دوست

الیک بلا اله الا انت فی الا اله الا انت اجعل فی هذه الکیل
تو بخوان لا اله الا انت پس ای آنکه نیست شیء مگر تو بگردان مروری نیست
من نظرت الیه فوجیه و سمعت دعاءه فاجینه و علمت
از آنکه نظر الهی بوی و پس هم کردی و درین دعا و درین دعا کردی و درود است
استغفر الله فقلت و شاورت عن سالف خطیئهم و عظم
طلب کنند و پس در رکعتی اول و ثانی و در رکعتی اول و ثانی خطای و گناه بگردان
فقد استجرت یلک من ذنوبی و کجات الیک فی تری عیوبی اللهم
پس بخوان من عیوبم تو از گناه من خود و بنمایند و درود هم بوی تو در پیشانی ای خدای
فجد علی بکر ملک و فضیلت و اخط خطایای بخلک و عفو
پس شش کن من بر گزیری خود و بخشش خود و غزیری کنان بر بروری خود و عفو
و اعتدلی فی هذه الکیل و لیایع کن امینک و اجعل فیها من
و بخوان مروری نیست بنوازش کمال خود و بگردان مروری نیست
و کیا امین الذین اجلبتهم لطاعتک و اخرتهم لعبادک
درستان خود و آنکه کردی می یاران را بر می خیزد و می یاران را بر می یاران
و جعلتهم خالصک و صفوئک اللهم اجعل فی من سجد
و کردی می یاران را بر می خیزد و می یاران را بر می یاران
جد و توفیق من الخیرات حظک و اجعل فی من سلم فجع و فاع
پیشان و در رکعت از یکسایه بر پیشان و بگردان مروری نیست

فَعَنِمَ وَالْكَفَى شَرَّ مَا اسْلَفْتُ وَأَعْصِمْنِي مِنَ الْإِزْدِيَارِ فَمَضْنَةٍ
 و غیریزی یافتند و دفع کن این را من کرد آنچه پیش از تو کردم و گاه در از برای تو نمودن از تو
 وَحَبِيبَ إِلَى طَاعَتِكَ وَمَا يَقْرَبِي مِنْكَ وَبَيْنَ كَفَى عَيْنِكَ سَيِّئًا
 و دوست گردان بوی من قرآن بر داری ترا و آنچه نزدیک کرد از من ترا و دوست گردان ترا و دوست
 إِلَيْكَ مَلِكًا الْهَارِبَ وَمِنْكَ مَلِكُ الْقَالِبِ وَعَلَى كَرَمِكَ عَوْدًا
 بسوی توست پناه آوردن یکگزیده و از دست تو بر گشتن و بر سر تو گردی و گاه
 الْمُسْتَقِيلَ الثَّلَاثِ أَتَيْتَ عِبَادَكَ بِاللَّكْرَمِ وَأَنْتَ الْكَرِيمُ الْأَكْبَرُ
 طلب حضور نمایند و جمع کنند با دین مومنی بندگان خود بر کوری و تو بر کوری و تو بر کوری
 وَأَمْرًا بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تُخْلِفْ
 و فرمان داری بر در گذشتن بندگان خود و تو آمرزنده و مهربان و مدد دهنده و مهربان
 مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُوَلِّسْ مِنْ سَائِغِ لَعْنِكَ وَلَا تَخْجِبْ مِنْ خَيْرِكَ
 آنچه امید داشته ام از کرم تو و نا امید کن مرا از لغت های کامل تو و بی بهره کن مرا از نعمت های
 قَسَمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ ثَوْرِكَ
 بزرگ تو در این شب برای اهل طاعت تو و بگردان مرا و حفظ از بداند
 بِرَبِّكَ رَبِّ انْ لَمْ الْكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَانْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ
 حق خود پروردگار تو که اگر من از اهل آن نیستم تو هم از اهل آن هستی و تو هم از اهل آن هستی و تو هم از اهل آن هستی
 وَالْغُفْرَةِ وَجَدَ عَلَى يَمَانِكَ أَهْلَهُ لَا يَمُنُّ إِلَّا بِالسَّخِيحَةِ فَهَذَا حَسَنُ ظَنِّي
 و آمرزشش و بخشش کن بر این بر این تو هم از اهل آن هستی و تو هم از اهل آن هستی و تو هم از اهل آن هستی
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای
 خداوند
 بزرگوار

ای
 خداوند
 بزرگوار

ای
 خداوند
 بزرگوار

هفت مرتبه
 ماشاء الله
 لا اله الا الله

بسم الله

که اگر بعد دقراط باران حاجت بطلبی **حق تعالی** ترا باطنیها میساند بگو
 و فضل خود و بر وایت دیگر بعد از هفت یا الله فخر به یارب محمد و شفعه
 پس الهی تعرض لك في هذا الليل العر ضون وقصد لك في القاء
 بکمالی می بخشد از من فضل پیش از ترا و این شب **حق تعالی** بخت کند ترا در آن
 صدقون و اتمل فضلك و معروفت الطالبون و ملك في هذا الليل
حق تعالی کند و آرزو و نود و فضل ترا و احسان ترا و مال کند و در آن شب
 نفحات و جوار و عطا و مواهب من بها علی من نشاء من عباد
 عتیق با و صلوات و عطا و بخشش که بخش می کند به نیت که بخوبی در آن روز
 و تمنعها من لم السبق له العنايه منك و ها انا ذال عبدك الفقیه
 و با و میدی و نثار که بشی مکرر و در آن تو و این من بده فقیر تو ام
 البك المؤمل فضلك و معروفت فلف كنت یا مولای تفضل
 زبوی تو هست و درم فضل ترا و شناختن ترا پس اگر بوده بای قایم کن بخش
 و هذه الیله علو احد من خلقك و عدت علیه لجانك
 در این شب بر یک از خلق خود و نفع رساننده بشی بر زمین
 من عطفك فضل علی محمد و آل محمد الطیبین الطاهرين الخیر
 از هر بانی که خود پس از آن وقت بر محمد و آل محمد پاکان و پاکیزگان مکان
 الفاضلین و جعل علی بطونك و معروفت یارب العالمین صل
 زبوی پاکان و بخشش کن بر من با تمام خود و در آن خودی پروردگار بخانی و در

جبیل میں نازل شد و گفت ای محمد ای محبوب میر و در این شب
 این چه شب است گفت نیمه شعبان است پس بر خیز نیند و بر
 بسوی قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستی
 که این شبی است که درهای آسمان در این شب گشوده میشود
 یعنی درگاه رحمت و درهای خوشنودی خدا و درگاه امر بر
 کائنات و درگاه فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت و در
 جود و بخشش و می از در **گفت** از بندگان در این شب بعد از نماز
 چهار بار یا ان و الله یا ای محمد که احیا کند این شب بکشد الله
 اکبر و سبحان الله و لا اله الا الله و نماز کردن و قرآن خواندن
 و طلب مرتبت کردن و طلب استغفار نمودن طشت درخت خای و
 کلاهان گذاشتن و لیلیه او امر بیک شود ای محمد که در این شب صد
 بکند هر دو رحمت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد دو مرتبه قل هو الله
 احد بخواند و سوره فاتحه بخواند و سوره بقره را که می و در هر رکعت بخواند
 و صد مرتبه سبحان الله بگوید **گفت** صد گناه کبیر هلا کنند او را و
 و بعد از هر سوره و هر تسبیح قصی در طشت با وعط کند و شفاعت او قبول
 کند و صد نفر از اهل خانه او و خویشاوندانش یک گرداند و از ثواب
 شهید و ثواب روزه داران ایفاء و عبادت کند کان این ماه را با و
 کند یا آنکه از ثواب آنها چیزی کم شود پس چنان کن این شب ای محمد و مرا

نماز

امت خود را که احیا کنند از او تقریب جویند بخدا عبادت ان بدرستی
 که این شبی است بسبب این که ای محمد من نزد تو می آید جمیع ملائکه
 اسمائهم را عبادت مشغول و بعضی ایستاده بودند و بعضی در رکوع
 بودن و بعضی در سجود و بعضی ایستاده مشغول بودن بدعا و بعضی
 و بعضی به تسبیح و بعضی به استغفار یا محمد بدرستی **گفت** در این شب
 نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و می از در هر مؤمنی که نماز ایستاده
 باشد یا نشسته باشد و مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد
 یا مشغول یا دخل باشد و این شبی است که هر که دعا کند الله تعالی
 مستجاب میشود و هر که سوال کند با وعط کرده میشود و هر که استغفار
 کند امر زیاده میشود و هر که توبه کند توبه بر او مقبول گردد و هر که
 که از خیر این شب محروم گردد **گفت** امیر المؤمنین منقول است که هر که در
 نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر
 رکعت ده مرتبه بخواند نمیرد دل آن در روزی که خدا از ترس مرده باشد
 و نمیرد تا آنکه صد ملک را به بیلند یا او را این گردانند از عذاب الهی
 سنی نفر ایشان او را **گفت** دهند به طشت و سنی نفر آنها باشند که در
 دنیا او را از شر شیطان نگاه میدارند و سنی نفر آنها باشند که در شب
 و روز برای او استغفار میکنند در ساعات شب و روز و ده نفر که او را
 حفظ میکنند از شر دشمنان و منقول است **گفت** در این شب اینها

مَعْصِيَةِ اللَّهِ ثُمَّ أَقِيمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ
 نَدِيدُ بَارِئًا بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ
 وَمَنْ طَاعَكَ مَا أَبْلَغْنَا بِهِ رِضْوَانًا وَمَنْ لَيْقَانَ مَا يَهْوُونَ عَلَيْهِ
 دُرِّ فَرَمَانِ بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي مَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ
 بِه مَعْصِيَاتِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ امْلِكْ بِنَا بِسَمَاعِيْنَا وَاجْصُرْنَا وَقَوِّنَا
 بِبَيْنِ مَعْصِيَتِكَ وَمَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ
 مَا آخِئْنَا وَاجْعَلْهَا الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا
 مَا لَمْ يَكُنْ دُرِّ فَرَمَانِ بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي مَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ
 انْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَاكَ وَلَا تَجْعَلْ مَعْصِيَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلْ الدُّنْيَا
 دِيَارِي وَمَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ دُرِّ فَرَمَانِ بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي
 أَكْبَرُ هَمِّنَا وَلَا تَمْلِكْ عَلَيْنَا وَلَا تَسْطِرْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَنْحَنِي خَشْيَتِكَ
 بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي مَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ دُرِّ فَرَمَانِ بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَابْنِ دَعَائِي جَامِعِ كَامِلِيَّتِ وَمُتَّحِقِ جَمِيعِ
 أَيْدِي كَمَنْدَقِيَّتِي بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي مَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ
 زِيَادَةِ انْخِلَاصِ أَصْحَابِ حَقِّكَ أَهْلِ الْمُؤْمِنِينَ بِهْتَنِ دَعَا هَاسِتِ وَازْدَادِ
 هَاسِي بِنِ شَيْبَاسِتِ وَدَوَاقِاتِ دِيكَ يَا مَنِتَوَانِ خَوَانِدِ يَا قَجِدِ دِيَانِ
 خَاكِ دِيَانِ غِيَايِدِ كَدِ رَوَقِ خَوَانِدِ نِ شَدِ كَرِ مَعَالِي أَنْ بَاشَدِ نَاقَالِدِ
 قَامِ تَنْ وَثَاقِشِ عَظِيمَتِ بَاشَدِ مَلِكِ سَيِّدِ جَلِيلِ **طَبَقِ** دِيكَ بَاقَالِ

این دعا را در روز
 جمعه بخواند

این دعا را در روز
 جمعه بخواند

لا اله الا انت

دَوَايِتِ كَرْدِه اسْتِ كِه كَمِيلِ بِنِ زِيَادِ كَفَرِ رُوزِي بِاُمُولِ خُودِ حَقِّكَ
 امینِ الْمُؤْمِنِينَ: در مسجد کوفه بعضی نشسته بودند شب نیمه شعبان
 ملاکوردند **حَقِّكَ** فرمود که هر چند که انشب بعبادت احیا کند و دعا
 خیزد و در انشب بخواند البته دعا او مستجاب میگردد چنانچه
 بمنزل خود میراجعت نمود شب یکشنبه و در فتنه چون مرا دیدن رسید
 که چه کار آمد ای کَمیلِ گفته یا امیرِ الْمُؤْمِنِينَ بَطْلُكَ عَاصِرُ خُصَمَاءِ
 فرمود که بشتن ای کَمیلِ چون این دعا را حفظ نمایی در هر شب
 یا در هر ماهی یکمرتبه یا در هر سالی یکمرتبه یا در هر عمری یکمرتبه بخوانی تا
 کفایت کند شش شش روز باری کرده شود و وود داده شود و الباقی
 شوی ای کَمیلِ طول صحبت و خدمت تو موجب این شد که بر چنین نعمتی
 و کرامتی مماند و سرفراز گردانم پس **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الْوَسْعَةِ كُلِّ شَيْءٍ وَيَقُولُ الْبَقِيَّةُ
 حَقِّكَ بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي مَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ
 حَقِّكَ بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي مَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ
 حَقِّكَ بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي مَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ
 حَقِّكَ بِرِوَايِ تَوَاجُّدِ رِسَالَتِي مَا بَرَأَنِي نَفْسِي كَمَا نَفْسِي بِمَنْ شَاءَ

این دعا را در روز
 جمعه بخواند

الکتی مملات کل شیء و یساطانک لکل شیء و یوحک الیساطان
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یساطان را بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الیساطان
 بعد فناء کل شیء و یساطانک الی مملات از کان کل شیء و یوحک
 بعد فانی شدن هر چیز و یساطان را بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک
 الذی احاط بکل شیء و یوحک الذی احاط به کل شیء
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 یا نور یا قدوس یا اول الاولین و یا اخر الاخرین اللهم اغفر
 ای یونانی یا بیاورید یا بیاورید یا بیاورید یا بیاورید یا بیاورید
 الذنوب الی حقنک الحکم اللهم اغفر الذنوب الی حقنک
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 النعم اللهم اغفر الذنوب الی حقنک النعم اللهم اغفر
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 الذنوب الی حقنک الدعاء اللهم اغفر الذنوب الی حقنک
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 البلاء اللهم اغفر الذنوب الی حقنک البلاء اللهم اغفر
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 کل ذنب اذنبته و کل خطیئة اخطاها اللهم انی اتقرب الیک
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء

باز

بیکرک و استشفع بک الی حقنک و انک الی حقنک انک الی حقنک
 بیاورید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 من قریبک و ان تو حقنک و ان تو حقنک و ان تو حقنک
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 سؤال خاضع منک الی خاضع ان السامع و ترحق و یجعلک
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 راضیا فانما و فی جمیع الاحوال متواکلا اللهم انک الی حقنک
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 من اشدت فاقته و انک الی حقنک الی حقنک و عظم فیه
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 عندک و غنیه اللهم عظم سلطانک و علامک و خفی مکرک
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 و ظهراک و غلب قهرک و جرت قدرک و لا یملک الفناء
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 من خلوصک اللهم لا اجد الذنوب غافرا و لا القبا محی و لا الیساطان
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء
 من علی القبیح بالحسن بیکرک لا اله الا انت سبحانک و
 که بر کرم و مملات پر چرخید و یوحک الذی احاط به کل شیء

و کرمک
و کرمک

سلام
پوشیدن

يَحْدُثُ ظِلْمًا لِنَفْسِي وَلِيَجْزِيَكَ عَنِّي سَكَنَتُ إِلَى فَيْدِهِ ذِكْرَكَ
 وَكَيْفَ تَوْشِيهِمْ شَرُّهُمْ خُورُوبِ يَارَبِّتُ كَرَمُ بَادِي خُورُوبِ يَارَبِّتُ كَرَمُ بَادِي خُورُوبِ
 لِي وَمِنْكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ مَوْلَايَ كَيْفَ قَبِلْتَ سَقِيَّةً وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ
 مَرُومَتِ نَمَاوِي مَرِيضِ نَمَاوِي قَايِي مَرِيضِ نَمَاوِي قَايِي مَرِيضِ نَمَاوِي قَايِي مَرِيضِ نَمَاوِي
 مِنَ الْبَلَاءِ أَفْلَتَهُ وَكَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقِيَّةٍ وَكَمْ مِنْ مَكْرُوفٍ دَفَعْتَهُ
 أَرْبَابًا كَرَمًا لِي وَكَمْ مِنْ مَكْرُوفٍ دَفَعْتَهُ أَرْبَابًا كَرَمًا لِي وَكَمْ مِنْ مَكْرُوفٍ دَفَعْتَهُ
 وَكَمْ مِنْ تَنَاجِيٍّ جَمِيلٍ لَيْسَ أَفْلَاكُهُ لَشَرِّهِ اللَّهُمَّ عَظِيمُ بِلَاقِي وَاقِفِي
 وَجَدِي بَادِي أَرْشَادِي أَوْ كَرَمُ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ
 لِي سَوْعِي وَفَضْلِي لِي عَمَالِي وَفَعْلَتِي لِي غَالِي وَحَلِي
 مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي
 عَنِ نَفْسِي بَعْدُ أَمَّا لِي وَحَدَّثَنِي الدُّنْيَا بَعْدُ رُحْمًا وَنَفْسِي بَعْدُ
 أَرْبَابًا كَرَمًا لِي وَكَمْ مِنْ مَكْرُوفٍ دَفَعْتَهُ أَرْبَابًا كَرَمًا لِي وَكَمْ مِنْ مَكْرُوفٍ دَفَعْتَهُ
 وَمِطَالِي بِأَسْبَابِي فَاسْأَلْكَ يَزِيدُكَ أَنْ لَا يَحْجُ عَنْكَ دُعَائِي
 وَبَلِّغْ لِي مَعْنَى مَنْ أَيْ قَايِي مِنْ بِلَاقِي سَكَنَتُ إِلَى فَيْدِهِ ذِكْرَكَ
 سَوْعِي وَفَعْلَتِي لِي عَمَالِي وَفَعْلَتِي لِي غَالِي وَحَلِي
 بِرِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي
 وَلَا تَفْاجِبْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتَهُ فِي خُلُوفِي مِنْ سَوْعِي
 وَشَبَابِي كَنْ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ

مَنْ

وَأَسْأَلُكَ وَدَوَائِي مَقْصُودِي وَجَمَالِي وَكَمْ مِنْ شَهْوَانِي وَغَفْلَتِي
 وَكَمْ مِنْ خُورُوبِ يَارَبِّتُ كَرَمُ بَادِي خُورُوبِ يَارَبِّتُ كَرَمُ بَادِي خُورُوبِ
 وَكَنْ اللَّهُمَّ يَزِيدُكَ أَنْ لَا يَحْجُ عَنْكَ دُعَائِي
 وَبَلِّغْ لِي مَعْنَى مَنْ أَيْ قَايِي مِنْ بِلَاقِي سَكَنَتُ إِلَى فَيْدِهِ ذِكْرَكَ
 سَوْعِي وَفَعْلَتِي لِي عَمَالِي وَفَعْلَتِي لِي غَالِي وَحَلِي
 بِرِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي مِنْ دِيْنِي عَالِي
 وَلَا تَفْاجِبْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتَهُ فِي خُلُوفِي مِنْ سَوْعِي
 وَشَبَابِي كَنْ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ مَرْمُومٍ

فَلَاكُ الْحَدِّ
 بِرِي تَوْشِيهِمْ

[illegible]

معاهد

天

قُلُوبُ الصَّادِقِينَ وَيَا لِهَ الْعَالَمِينَ أَفْزَاكَ سُبْحَانَكَ يَا لِهَ
 دَلِيلِي رَسُوكُو بَايَن وَبِحَسْبِ وَنَدَ عَالَمِيَانِ آيَا فَتَشِي وَيُتَمَرِّقُ نِيَمُ رَايِي لِيَكُنْ
 وَيَجْعَلْكَ كَسْمَعٍ فِي هَا صَوْتِ عَبْدِ مُسْلِمٍ سَجْنِ فِي هَا يَمْحَا لِقْنَهُ وَذَ
 وَجْهَهُ تَوْشَعُ لَمْ يَشِي وَدَهْشَتُمْ صَدِي سَبْدَ مَسْجِدِ لَكُمْ وَرَزَّكَ لَكَ دُشَانْدُورِ عَجَلِ لَقْنِ
 طَعْمُ عَذَابِيَا مَحْضِيْنَهُ وَحَلَسَ بَيْنَ أَطْبَايِي فِي وَجْهِ نَدَ وَهُوَ
 وَرَدَ عَذَابِ دُرْ بَاغِيَا فِي خُودِ لَا يَنْدَكُ رُودَ بَا شَدَ مِيَا نِ طَبَقَاتِ جَنَمِ جُودِ وَخِيَا نِ يَالِ لَكِ
 بَضِيْعُ الْبَيْتِ خَلِيْعُ مَوْجِلِ رَحْمَتِكَ وَبِنَادِيَاكِ بِلِسَانِ أَهْلِ حِلْمِ
 مَرْوَشِ كَسَدِ سُبُوِي تَوْشَعُ نَشِ كِي كِي سِرْ دَاوَرِ مِيَا دُورِ حَسْبِ تَوَا شَدَ وَكَدَنَدَ تَرَارِيَا نِ يَكَا دِ پَرِشَانِ
 وَتَوَسَّلِ الْبَيْتِ بِرُكُودِيَاكِ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ
 وَتَوَسَّلِ جَوِيْدِ سُبُوِي تَوْشَعُ رُودِ دَكَايِي تَوَايَ آيَايَ مِنْ بَسِ كَوْنَدَ بَا قِي نَا مَدُورِ عَذَابِ
 وَكُوْرُ جَوَا مَسْلَفِ مِنْ حِلْمِكَ وَزَا فَا نِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ
 دَاوَا مِيْدَ دَاوَرِ دَا نَجْمِ رَشِشِ وَيَدَا دُشَانْدُورِي تَوْشَعُ حَسْبِ تَوْشَعُ مَهْرَايِي تَوَا يَكُوْنَدَ
 تَوَلِيْلَهُ النَّارُ وَهُوَ بَا مِلْ خُضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ يَحْرَقُ طَهْرَهُ
 دَاوَرِ دُورِ رَشِشِ دَاوَرِ مَعَالِ كَدَا مِيْدَ دَاوَرِ فَضْلِ تَرَاوَرِ حَسْبِ تَرَا يَكُوْنَدَ مِيُوْ دَاوَرِ دَاوَرِ نَا بَايَا
 وَأَنْتَ لَسْمَعُ صَوْنَهُ وَنِي مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ لِيُثَلَّ عَلَيْهِ زَفَرُهَا
 وَتَوَسَّلِي صَدِي دَاوَرِ وَبَسِي مَكَانِ دَاوَرِ يَكُوْنَدَ مِثْلُ سُوْورِ بَرَانِ بُنَايَا حَسْبِ
 وَأَنْتَ لَعْمُ صَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلَّخُ بَيْنَ أَطْبَايَا وَأَنْتَ لَعْمُ صَعْفَهُ
 تَوْشَعُ دَاوَرِ نَا تَوَا يَسِي دَاوَرِ يَكُوْنَدَ مِثْلُ طَبَقَاتِ مَاهِدِ دَرِيَا نِ طَبَقَاتِ تَمَّ وَتَوَا نِي تَرْكُ

در این کتاب

اِحْسَانُ لِقَضَاهُ اَوْ رِزْقُ تَسْطِطُهُ اَوْ ذَنْبُ لَغْوِهِ اَوْ خَطَايَاهُ
 یا حسب فی کتبش نالی بان بار و زنی که کشایش دیوار یا کانی که سیاه بزان را چنان
 یارب یارب یارب یا الله وسیلیدی و مولای دینی یا من بید
 ای پروردگار من یی پروردگار من یی پروردگار من یی خدای من و خدای من و بیدگی من ای که برکت
 فاصیلت با علما بصیرت و مسکنی با خیرا بفقیر و وفاقی با رب
 پیش من ای دانی مدد عالی من و یارده کی من ای گاه بفرستن حاجت من ای پروردگار
 یارب یارب استعانت بحفك و قدسك و اعظم صفاتك
 ای پروردگار من ای خدای من سائل کما ترضی تو و پاسی که تو و برتر کن من صفات تو
 و اسمائک ان یجعل اوقافی فی اللیل و النهار یدکرک
 و اسمای تو بهی که کبریا فی اوقات مرادش و روز سب و گردن تو
 معنوی و بخدمتک موصول و اعالی عندک مقبوله حتی نگو
 آیدان و بخدمت تو می رسد و دستال مرا نزد خود پسندید تا آنکه بوده باشد
 اعالی و اودای کلها و وردا و احد و عالی و خدایتک سمد
 کارهای من و پروردگاری من هر یک ورد و عال من در خدمت تو می رسد
 یا سیدک یا من علی معولی یا من البه شکوت احوالی یا رب یارب
 ای قیامت من ای آنکه بدست اعتماد من ای آنکه بسوی او شکایت من احوال خود را می پروردگار من
 یارب و علی خدمتک جوارحی اشد و علی العجز جوارحی هت
 ای پروردگار من توانا گردن بر عاضای من بخت گردن بخدمتک موصول و بخدمتک

و مالک
مالک

كان فاسقاً لا يستون الله و سيدى فاستعانتك بالقدر
 که بود با شد فاسق مساوی نیتندای خدای من و سیدی من استعانت تو بقدر تری
 اليه قد رخصا و بالقضية التي حتمها و حكمها و غلبت من
 که بخت در کرد و او بجهت که ختم کرد و آن را حاکم کرد و بران و غلبت که بر
 عليه اجر بها ان طلب في هذه الليل و في هذه الساعه
 که آن سب که بران جاری کرده آنکه بخش در این شب و در این ساعت
 كل يوم اجر منه و كل ذنب اذنبته و كل قبيح استمرته و
 هر روزی که گشت کرده ام و هر گناهی که بجا آورده ام و هر بدی که بهان کرده ام و هر
 جعل عمله كمنه اذ غلبته اخفيته و اظهرته و كل
 دانی که عمل آورده ام و خواه پنهان و خواه آشکار خواه مخفی و خواه بیدار و خواه
 سيئه امرت يا ثا لظا الكرام الكاتبين الذين و كلمهم
 گستاخی که امر کرده بر محافظت آن بزرگواران نویسنده گان را آنکه موکل ساختی ایشان
 يحفظ ما يكون مني و جعلهم شهوداً علي مع جوارحي و كنت
 به خط کردن آنچه صادر میشود از من و گردانید ایشان را گواه بر من با عصب می من و بودی
 انت الرقيب علي من و دأهم و الشاهد لي اخفي عنهم و خفي
 تو مطلع بر من بغیر ایشان و گواه از آنچه پنهان است از ایشان و بخت خود
 اخفيته و يفضلك سترته و ان توفني حظ من كل خير تنزله
 پنهان داشته و بخت خود پوشانیده و او را آنکه فراوان گردانیدی بهره مرا از هر چه که فرود آید

حسن

الْجَدِّ فِي خَشْيَتِكَ وَالِدَوَامِ فِي الْإِصْطِلَاجِ بِخَلِّكَ حَتَّى لَسُو
 كوشش در ترس خود و دوام بودن و متصل بودن در طاعت تو تا روان شوم
 الْبَيْتَ فِي مَيَّادِينِ السَّائِقِينَ وَأَسْرِعِ الْبَيْتَ فِي الْمَبَادِينِ
 سبوی تو در میدانهای پیش کزندگان و تندروم سبوی تو در پیش کزندگان
 وَأَسْئَلُكَ الْفَرْدَ فِي الْمَشْنَقَيْنِ وَأَدْنُو مِنْكَ دُنُو الْخَاصِيَّةِ
 و من تقاضا می کنم فردی تو در میان مشاقان و نزدیک تو را نزدیک کن به خاصیت
 أَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُؤَقِنِينَ وَاجْتَمَعُ فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ
 و بترسم از تو ترسیدن قطعیان و گردیم در یکجا کی تو با مؤمنان ملاقات
 وَمَنْ أَرَادَنِي لِسُوءِ قَارِيَةٍ وَمَنْ كَادَنِي فَكُنْ وَأَجْعَلْهُ مِنْ
 هر که خواهد بمن بدی پس را ده کن و هر که بدی کند مرا پس بکن او را و بگردان مرا از
 أَحْسَنِ عِبَادِكَ تَضَيِّدًا عِنْدَكَ وَاقْبَلْهُمْ مِنْزِلَةً مِنْكَ وَاجْعَلْ
 بهترین بندگان تو در پستگاه نزد تو و بپذیر آنها از منزلت تو و بپذیر
 زَلْفَةً لَدَيْكَ فَانْفِذْ لَنَا ذَلِكَ الْإِفْضَالَ وَجْعَلْ لِي يَوْمَ
 زلفه ای کن بر من بر روز گوازی خود و نگاه دار مرا بر رحمت خود و بگردان آن مرا بر مهربانی و گردان
 وَأَعْظِفْ عَلَيَّ بِجَدِّكَ وَأَحْفِظْهُنِي حَتَّى أَجْعَلَ لِي يَوْمَ
 و مهربانی کن بر من بر روز گوازی خود و نگاه دار مرا بر رحمت خود و بگردان آن مرا بر مهربانی و گردان
 لِحَا وَفَلَوْ بِحَبْلِكَ مِنْهُ وَمَرَّ عَلَى حَسَنِ أَجَابِكَ وَافْلَحَ عَمَلِي
 گویا و دل مرا بر دوستی خود مینماید و دست بر من بچسباید عبادت خود و در گذار لغزش من
 وَأَغْفِرْ ذَنْبِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بَعَادَتَكَ وَأَمْرَهُ
 و ببخش مرا گناه من پس بدستی که تو حکم کرده بر بندگان بگذارد بکشد و امر کرده
 يَدْعَاكَ وَضَمِّنْتَ طَهْرَ الْأَجَابَةِ فَلَيْتَ يَأْتِيكَ يَارَبِّ نَصْبٌ وَحُجَّةٌ
 بخواند از خود و صفا من شد این را ای اجابت کن من بپوشی تو ای پروردگار و دست نهاده ای
 وَبِالْبَيْتِ يَارَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي
 و بسوی بت ای پروردگار من کشیده ام دست خود را فخر بفرست که اجابت کن دعا ای پروردگار
 وَبَلِّغْنِي مُنَاجِيَّ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَآلِفْنِي شَيْ
 و برسان مرا به آرزوی من و قطع مکن از فضل خود همیشه و پیوند دار من بدی
 الْحَيِّ وَالْأَلَسَّ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي كَمَا تَقُولُ
 پروردگایان و دشمنان را از دشمنان من ای زود بخشنده و بخشنده بیا مرا کسی را که از تو بگوید
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِنَّكَ فَتَالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنْ أَسْمَدُ وَاعْ وَذِكْرُ
 بخواند عا پس برستی که تو گشتند مرا آنچه را که خواهی ای کسی که نام او دوت و یاد او
 شِفَاءٌ وَطَاعَةٌ غَفِي أَرْحَمُ مَنْ رَأْسُهُ مَالُهُ الرَّجَاءُ وَسَلَامٌ
 شفاست و طاعت و بی نیازیت رحمت کسی را که بر او امید و رست و مهر برایش
 الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ السُّتُوحِشِينَ فِي الظُّلَمِ
 گریه ای بشده و لغت ای و دفع کننده ناخوشیها ای شوی شست یا نجات دهنده تاریکی
 يَا عَلِيًّا لَا تَعْلَمُ خَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ لِي مَا أَمَلْتُ
 ای علی ای که نیامده گریه است فرست بر محمد و آل محمد و کن بمن آنچه سرور آید

الْجَدِّ فِي خَشْيَتِكَ وَالِدَوَامِ فِي الْإِصْطِلَاجِ بِخَلِّكَ حَتَّى لَسُو
 كوشش در ترس خود و دوام بودن و متصل بودن در طاعت تو تا روان شوم
 الْبَيْتَ فِي مَيَّادِينِ السَّائِقِينَ وَأَسْرِعِ الْبَيْتَ فِي الْمَبَادِينِ
 سبوی تو در میدانهای پیش کزندگان و تندروم سبوی تو در پیش کزندگان
 وَأَسْئَلُكَ الْفَرْدَ فِي الْمَشْنَقَيْنِ وَأَدْنُو مِنْكَ دُنُو الْخَاصِيَّةِ
 و من تقاضا می کنم فردی تو در میان مشاقان و نزدیک تو را نزدیک کن به خاصیت
 أَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُؤَقِنِينَ وَاجْتَمَعُ فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ
 و بترسم از تو ترسیدن قطعیان و گردیم در یکجا کی تو با مؤمنان ملاقات
 وَمَنْ أَرَادَنِي لِسُوءِ قَارِيَةٍ وَمَنْ كَادَنِي فَكُنْ وَأَجْعَلْهُ مِنْ
 هر که خواهد بمن بدی پس را ده کن و هر که بدی کند مرا پس بکن او را و بگردان مرا از
 أَحْسَنِ عِبَادِكَ تَضَيِّدًا عِنْدَكَ وَاقْبَلْهُمْ مِنْزِلَةً مِنْكَ وَاجْعَلْ
 بهترین بندگان تو در پستگاه نزد تو و بپذیر آنها از منزلت تو و بپذیر
 زَلْفَةً لَدَيْكَ فَانْفِذْ لَنَا ذَلِكَ الْإِفْضَالَ وَجْعَلْ لِي يَوْمَ
 زلفه ای کن بر من بر روز گوازی خود و نگاه دار مرا بر رحمت خود و بگردان آن مرا بر مهربانی و گردان
 وَأَعْظِفْ عَلَيَّ بِجَدِّكَ وَأَحْفِظْهُنِي حَتَّى أَجْعَلَ لِي يَوْمَ
 و مهربانی کن بر من بر روز گوازی خود و نگاه دار مرا بر رحمت خود و بگردان آن مرا بر مهربانی و گردان
 لِحَا وَفَلَوْ بِحَبْلِكَ مِنْهُ وَمَرَّ عَلَى حَسَنِ أَجَابِكَ وَافْلَحَ عَمَلِي
 گویا و دل مرا بر دوستی خود مینماید و دست بر من بچسباید عبادت خود و در گذار لغزش من

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَمَّةِ الْمَيَامِينَ مِنَ الْمَوْتِ وَتَسْلِيمًا
 وَجْهَ فَرَسْتَاوَنَدِ بِرَمِيشِ خُودِ وَبُشَوَايَانِ صَابِغَتِ اَرَاوُ لَوَاوَنِدِ وَسَلَامُ
 تَسْلِيمًا كَثِيرًا **فصل پنجم** در اعمال نصف ماهه است حضرت
 سلام **فرمود** امام رضا منقول است که هر که روز از آخر ماه شعبان
 را روزی بدارد و نماز رمضان وصل کند **حق تعالی** ثواب روز دوم
 متوالی برای وی بنویسد و ابو الصلت هر روز و این که ده است
 که در جمعه آخر شعبان بخواند **نخست** اما رضا در قم حضرت فی و در
 که ای ابو الصلت که ماه شعبان رفته و این جمعه آخر است پس بخواند
 و تلاوت کند در این ماه مانده است تقصیرها را که در ایام گذشته
 این ماه کرده بر تو باد که روزی بر اینچه واقع است برای تو در آخر
 و دعا و استغفار بسیار بکن در این ماه و تلاوت قرآن مجید بسیار
 بکن و توبه کن بسوی **حق تعالی** تا آنکه چون ماه مبارک در آید پاک شو
 و خالص گردانیده باشی خود را برای خدا و مگذار این که در خود
 و حق گپ را مکن آنکه از آنی و مگذار در دل خود کینه کسی را مکن آنکه
 بین و ن کنی و مگذار که با هر مکر آنکه تر که کنی و از خدا بترس و توکل
 بر خدا در اینها و اشکارا خود را هر که بر خدا توکل کند خداست و
 و بسیار بخواند اللهم ان لم تکن غفرت لنا فيها مضى من شعبان
 بقیه ماه آیند عازا

در این شعبان

و غفرت لنا فيها بقى منه **مهر حق** که **حق تعالی** در این ماه از آدمی که
 بند خایه بسیار از آتش جهنم برای حق
 ماه مبارک و رضا **مستجاب** منقول است که حضرت صادق در وقت
 آخر ماه شعبان و شب اول اللهم ان هذا الشهر المبارک
 ماه رمضان آیند عازا **مستجاب** منقول است که در این ماه مبارک
 الذي انزلت فيه القرآن و جعلت هدى للناس و بینا
 این نیست که فرو فرستاده و ان قرانی و کردی و اینها را برای من و جمعی
 من الهدى و الفرقان فلذ حضرت فیکما فیه و تسلمه لنا و
 از بدست تو فرستاده میان حق باطل حق که حاضرند پس عالم را و ان و ان
 تسلمه منافی لیسر منک و عاقبت یا من اخذ القلیل و شکر
 و عاقبت تو را سالی از تو و عاقبت ای اگر تو اگر تو عمل نکردی و او را شکر
 الكثير اقبل منی الیسیر اللهم انی انک ان تجعل لی
 بسیار از من عمل آنکه را عازا و **مستجاب** منقول است که در این ماه مبارک
 کل خیر سبیل و من کل ما لا یحب ما نغایا از حق الی احب یا من
 برینکه را برای و از این دوست را برای باز و در این ماه مبارک
 عفو عنی و عما خلوت به من السیئات یا من لم یؤخذ فی بارئتها
 در گذشته این و اینها را از حق **مستجاب** منقول است که در این ماه مبارک
 المعاصی عفوک عفوک عفوک یا الی و عظمی فم اعظم

در این شعبان

در این شعبان

وَنَحْنُ نَقِي عَنْ مَحَادِيكَ فَلَمْ أَتِ بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي فَأَعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ *وَمَنْ كَرِهِيَ جَزَاءُ عَمَلِهِ فَمِنْ شَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي*

الْقَضَاءُ وَالْقَدْرَ لِي يَقْبَلَنِي الْبَقَاءُ وَافْتِنَنِي خَيْرَ الْفِتَاءِ
وَمِنْ شَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

عَلَى مَوَالِيهِ أَقْلِيَاكَ وَمَعَادَا أَعْلَمَكَ وَالرَّحْمَةَ إِلَيْكَ وَ
بِرُوحِ شَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

إِلَى هَيْبَةِ مَنِّكَ وَالْخُشُوعَ وَالْوَفَاءَ وَالسَّلَامَ لَكَ وَالنَّصْلَ
وَمِنْ شَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

بِكُنَايِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَنِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ
كُتِبَ تَوْبَةً يَوْمِي كَرُونَ طَرِيقَهُ رُسُولُ تَوْبَةٍ يَوْمِي كَرُونَ طَرِيقَهُ رُسُولُ

وَرُسُومِهِ وَجُودِهِ وَقُتُوبِهِ أَوْ فُجْجِهِ أَوْ بَطْلِهِ أَوْ خِيَالِهِ أَوْ
بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

رَبِّهِ أَوْ سُلْطَانِهِ أَوْ شَفَاقِهِ أَوْ نَفَاقِهِ أَوْ كُفْرِهِ أَوْ فُسُوقِهِ أَوْ عَصْيَانِهِ
بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

أَوْ عَظَمَتِهِ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِثُّ فَاسْأَلْ يَا رَبِّ أَنْ تَبْدِلَنِي لِمَا كُنْتُ
بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

إِلَيْهِ أَوْ عَدْلِي وَوَفَاءَ لِعَهْدِكَ وَبِرَّ بِقَضَائِكَ وَرُحْمَةً فِي الذَّنْبِ
بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

وَقَدْ أَمَّا نَدْبُهُ كَمَا كَانَ تَوْبَةً يَوْمِي كَرُونَ طَرِيقَهُ رُسُولُ تَوْبَةٍ يَوْمِي كَرُونَ طَرِيقَهُ رُسُولُ

وَنَحْنُ نَقِي عَنْ مَحَادِيكَ فَلَمْ أَتِ بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي فَأَعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ *وَمَنْ كَرِهِيَ جَزَاءُ عَمَلِهِ فَمِنْ شَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي*

الْقَضَاءُ وَالْقَدْرَ لِي يَقْبَلَنِي الْبَقَاءُ وَافْتِنَنِي خَيْرَ الْفِتَاءِ
وَمِنْ شَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

عَلَى مَوَالِيهِ أَقْلِيَاكَ وَمَعَادَا أَعْلَمَكَ وَالرَّحْمَةَ إِلَيْكَ وَ
بِرُوحِ شَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

إِلَى هَيْبَةِ مَنِّكَ وَالْخُشُوعَ وَالْوَفَاءَ وَالسَّلَامَ لَكَ وَالنَّصْلَ
وَمِنْ شَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

بِكُنَايِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَنِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ
كُتِبَ تَوْبَةً يَوْمِي كَرُونَ طَرِيقَهُ رُسُولُ تَوْبَةٍ يَوْمِي كَرُونَ طَرِيقَهُ رُسُولُ

وَرُسُومِهِ وَجُودِهِ وَقُتُوبِهِ أَوْ فُجْجِهِ أَوْ بَطْلِهِ أَوْ خِيَالِهِ أَوْ
بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

رَبِّهِ أَوْ سُلْطَانِهِ أَوْ شَفَاقِهِ أَوْ نَفَاقِهِ أَوْ كُفْرِهِ أَوْ فُسُوقِهِ أَوْ عَصْيَانِهِ
بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

أَوْ عَظَمَتِهِ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِثُّ فَاسْأَلْ يَا رَبِّ أَنْ تَبْدِلَنِي لِمَا كُنْتُ
بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

إِلَيْهِ أَوْ عَدْلِي وَوَفَاءَ لِعَهْدِكَ وَبِرَّ بِقَضَائِكَ وَرُحْمَةً فِي الذَّنْبِ
بِشَيْءٍ مِمَّا حَذَرْتَنِي بِسُوءِ عَمَلِي

وَقَدْ أَمَّا نَدْبُهُ كَمَا كَانَ تَوْبَةً يَوْمِي كَرُونَ طَرِيقَهُ رُسُولُ تَوْبَةٍ يَوْمِي كَرُونَ طَرِيقَهُ رُسُولُ

عَفْوُكَ

عَفْوُكَ

عَفْوُكَ

در غبته فیما عندک واثق وطمینانه و توبه نضوحا اسألت ذلک
 و خواستندی در آنچه نزدت و عطا می کنی و با شمع بیان و توبه نضوحا اسألت ذلک
 یا رب العالمین الهی انت الذی من جلیک تعصی مکاتک
 ای پروردگار عالمیان خدای من تو آن را بر من می نویسی و عیبهای من را بر من می نویسی
 و من کریم و جی و ذلک تطاع فکانت لم یصل وانا و من انجی
 و از بزرگوار می تو و بخشش تو را که کرده می کنی و بخشش تو را که کرده می کنی
 سکن ارضک فکر علینا یا الفضیل جوادا و یا خیر غیاثا
 ساکنان زمین تو پسر باش بر ما بفضل عطیه بخش و بیکس بسیار بزرگوار می کنی
 الراجین و صلی الله علی محمد و آله صلوٰه دائمه لا یخفی
 نعم کنندگان و درود کنند خدا بر محمد و آل محمد همیشه که در یاد من شود
 ولا تعد ولا یفقد رفقها غیرک یا ارحم الراحمین و لقائنا
 و شمرده نشود و ندازه کند ندازه ان را غیر تو ای بخشش ترین بخشندگان های
 مخصوص شبها که با سائیده عتبه وارد شد و علم از ذکر ده که شب اول
 صد رکعت با حمد و توحید بکمرته و بعد از فارغ شدن هفتاد و نه
 سوره حمد **شب بیست و یکم** با حمد و توحید و معوذتین بکمرته **شب بیست و دو**
 در رکعت در هر رکعت حمد و بیست و یک توحید **شب بیست و سه** در هر رکعت
 در هر رکعت حمد و بیست و یک توحید **شب بیست و چهار** در هر رکعت
 و با نضال من تبه توحید و بعد از نماز هفتاد و نه تبه صلوات بر محمد و آل

عن ابن عباس
 عن عبد الله بن عباس

توحید و بپوشیدن قلبه قل اللهم مالك الملك **تسبیح چهار رکعت** در هر رکعت
 حمد و یان ده مرتبه سواذ لجاء نصر الله **تسبیح** هشت رکعت در هر
 رکعت حمد و بکبرتیه توحید و معوذتین **تسبیح** دو رکعت در هر
 رکعت و بکبرتیه قل یا ایها الکافرون و یان ده مرتبه توحید **تسبیح**
 سو رکعت در هر رکعت حمد و بکبرتیه سواذ لجاء نصر الله **تسبیح** دو رکعت در هر
 رکعت حمد و بکبرتیه سواذ لجاء نصر الله **تسبیح** دو رکعت در هر
 رکعت حمد و بکبرتیه الحمد للتکاش و معوذتین **تسبیح** دو رکعت در هر
 رکعت حمد و بکبرتیه من الرسول **تسبیح** دو رکعت در هر رکعت
 حمد و ده مرتبه تسبیح اسم **تسبیح** چهار رکعت در هر رکعت حمد
 بکبرتیه توحید و معوذتین **تسبیح** ده رکعت در هر رکعت حمد بکبرتیه
 و هر یک الحمد للتکاش و توحید و معوذتین ده مرتبه **تسبیح** دو رکعت
 در هر رکعت حمد بکبرتیه و ده مرتبه تسبیح اسم و بعد از سلام صلوات
 اللهم صل علی محمد و آل محمد **باب** **سبع** در بیان مجمل از
 فضایل ماه مبارک رمضان و در آن هشت فصل است **فصل اول**
 در بیان فضیلت این مبارک است باید دانست که ماه رمضان ماه
 خداست و شریف ترین ماههاست چنانچه **معنی** از حضرت
 امام رضا روایت کرده اند که **تسبیح** رسول خدا را در آخر ماه شعبان خطبه
 خواندند و فرمودند ایها الناس بد رستی که رو کرده است بسوی شما

فضایل و اعلا
 ماه مبارک رمضان

و خواب میدهد ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و بگویند یا ایشا
هرگاه او را ندانند و مستجاب میکردند هرگاه او را دعا کنند ای کرم
مردمان بدرستی بجاها شما در هر روز دهایی شماست پس از آن
بدان او را بطلب از شما از خدا و ایشان را شما که آن را دانست از کائنات
شما پس سبک کن و این دعا را بطول دادن بکن و بگویند که **حق تعالی**
سوگند یا ایشا که ده است بفرست خود که عذاب نکند نماز کند از نیکان و
سجده کند کان را و نتواند ایشان را با تشحیتم در روز قیامت یا ایشا
هرگاه از شما افطار نماید روزی دارم و منی در این ماه از برای او خواهد
نزد خدا تو را بپند از آن که در آن و این من از شما بپند از شما بپند
حق تعالی **یا ایشا** همه ما قدرتی بر این نداریم خست فرمود بر این
از آن که من با فطار فرمودن روزی دارم از آن که چه بنصرت نخواهد
اگر چه بیک شریعت است باشد بپند سستی که خدا این تو را میدهد کسی که
چنین کند که قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود
در این ماه نیکو کند بپند بپند روزی که فله ما بر آن لغز
و هر که سبک کن داند در این ماه خدمت غلام و کنین خود **حق تعالی**
حساب و از اسان کن داند و هر که در این ماه شریعت خود را از من دم باز دارد
حق تعالی غضب خود را در قیامت از آن باز دارد و هر که در این ماه بپند
کلی ای دار خدا او را در قیامت که اعی دارد و هر که در این ماه صلوات

کنند

کند با خویشان خود خدا وصل کند او را بر حمت خود و هر که در این ماه
احسان از خود بپند خدا بپند خدای عزوجل در قیامت قطع حمت
خود از آن بپند **حق تعالی** برای و برات بپند از آن بپند و هر که
در این ماه نماز واجب را از آن خدا عطا کند یا تو را بپند از شما
واجب که در ماههای دیگر که ده شود و هر که در این ماه بپند از شما
بر من و بر آن من خدا سبک کن که در آن از وی عمل او را در روزی که ترا
احمال سبک باشد و کسی یک ای از توان در این ماه بپند از شما
که در ماههای دیگر ختم توان که ده باشد ایها الناس بپند از شما
بپند در این ماه کشته است پس سوال کنید از برای و در کار خود که بپند
شما کشته است بپند و در ماههای دیگر بپند در این ماه بپند از شما
که در شما نکشاید و شیاطین در این ماه غلب میکنند پس سوال کنید از خدا
که هر که در این ماه سلطان کند **حق تعالی** از شما بپند از شما
ماه و ضابطه خود بپند و فرمودت ایها الناس این ماه است که خدا
او را بر سایر ماهها فضیلت و زیاده داده است مانند فضیلت ماه
بر سایر ماه و در این ماه کشته میشود در ماهها است و در ماهها بپند
و در ماههای رحمت و بپند میشود در این ماه بپند در این ماه شریعت
میشود و در ماههای مؤمنان و مستجاب میشود دعاها ایشان و رحم میکند
که بپند از شما او را در این ماه بپند که در آن شب ملائکه از آسمان

در هر روز
سستی در این
بپند

در ماههای دیگر

بزین می آیند و سلام می کنند بر سران و زنان و وزه دارین حضرت
 پروردگار خود تا طالع صبح و آن شب قدر است که **مقتدر** است
 در آفتاب و لایت و امامت هر پیش از آنکه آدم را خلق کند بدو هزار
 عبادت آن شب بهتر است از عبادت هزار ماه و روز و شب بهتر است
 از روز هزار ماه ایها الناس بدرستی که افراطی ماه رمضان و
 طالع میشوید بر مردان و زنان و روز **دعا رحمت** و اینها شهادتند
 ماه **دعا** دیگر نیست روزهاش بهتر است از روزهاست و شبهاش
 بهتر است از شبهاست و دیوان و شیاطین در اینماه غل کرده و درین
 روز یاد میکنند در این ماه و روزها و عمرها و مینویسند و مقدار
 میگردانند در این ماه حاجان بابت الله را و در اینماه **مقتدر** روی میکند
 بسوی اهل ایمان بامر و فیروزی و رحمت و روزی و خوشنوی
 خداوند جزا دهد برای روز و دایر تدبیر کار خود بکن بدرستی که درین
 مهسان بود کار خود نظر کن و تا امل نما چون خواهی بود شب خود و
 روز خود نگاه میداند اعطاء و جوارح خود از معصیت های پروردگار
 خود بکسر نظر کن که شبها در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباش
 پس بیرون رود و کناهان و بر تقوا مانده باشد پس دهنگامی که
 روزه داران می دهها خود را گیرند تا از جمله زبان گاران باشی و خوش
 گوشت افای خود فانی کن طاعت از جمله مردمان باشی و در روز

که بعد

که سعادت میند که دند بخاوره و سنان پروردگار خود تو
 داند شده کان باشی ای روزن دارا کی ترا افای تو از درگاه خود
 بر گرداند بگردام درگاه و خواهی و در و اگر محروم کن داند ترا
 برورد کار تو کی روزی خواهد داد ترا و اگر او ترا خواهد کرد
 که ای خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند که ترا عزت خواهد
 کرد و اگر او ترا و کذا و کی ترا یاری خواهد کرد و اگر او ترا ازین
 گان خود قبول نکند بندگان که ام خط و ندر اختیار خواهی و اگر او
 لغزشها و کناهان ترا نیاسزد اما میدی خواهی بقی برای من
 کناهان خود و اگر حق خود را که بر حق واجب گردانید از تو طلب نماید
 چه جواب درین خواهی گفت پس روزه دار تقرب بسوی خدا بنالو
 که در کتاب خدا در شبها و روزها اینها زیرا که کتاب خدا شفا
 کننده است که شفاعت و اقبال میکند و در قیامت شفاعت
 میکند برای اینها که نالو آن کرده اند پس بالا میرود و در درگاه
 بهشت بقدر تلاوت آیات قرآن ای روزن دار بشارت مآثر که هر
 نفسی که در این ماه میبکشی تو اب تسبیح در نامه عمل نویسد و این
 تو در این ماه عبادت و طاعت در این ماه مقبولست و کناهها
 تو در این ماه آمرزیده است و او ازهای تو بد عا در اینها شسته
 شد است و بمنجا جلد و براری که با خدا میگوید بر تو رحم میکند

کرد

که شنیدم از جناب خواص **فصل** رسول که خداوند عالمیان را در هر شب
از شبهای ماه مبارک رمضان از او کرده است از آنست که
علاشانی از این خدا گویند که چون شب آخر ماه میشود در آن شب
بی از و مثل آنچه در جمیع ماه امر ندیده است **و اضاف** بود که هرگاه
در رمضان روزی ندارد و نفس خود را از چیزهایی که حلال کرده است
نگاه دارد و شبها را بپوشد او را واجب کرد و هر که در این ماه روزه دارد
در هیچ شب از شبهای آن افطار بحرام نکند البتة داخل هفت
پس **فصل** امیر فرمود که شنیدم از سید النبیه که فرمود و طبعی بن
صیبا که در طبعی بن ماهها شهادت خواهد شد کفتم که طبعی بن
ماهها کدام است و طبعی بن و صیبا کیست فرمود طبعی بن ماهها
رمضان است و طبعی بن و صیبا نوی **یا علی** کفتم یا رسول الله ان الله
خواهد آورد فرمود بلی بچون بود و کارم بد رستی که بر اینکند
بدریخت تو این است من حیث بی گفتن ناقص صالح و ضرر بی بر سر تو
هدر زد که دلش مبارک تواند خون من خضاب شود پس مردم شروع
بکردن و فغان کردند حضرت از منبری بی برآمد **و ان** و رسول
منقول است **فصل** که فرمود لیس الناس هر که وارد شود بر او ماه
پس روزی دارد آن و بیایند نماز و عبادت قدری و قدری از شب آخر
و نماها را در اوقات فضیلت بخاورد و نماز کند بنابر جمعه

و بایداد بنماز و عید آن حاضر شود پس در روزیافتن شود و ثواب شب قدر
و قاین میکند و بیایند از نماز و بخششهای روز خدا و بخششهای خدا مانند
بخششهای بندگان نیست **فصل** در بیان حقیقت روزه است
و آنچه در آن معتبر است بدانکه روزه بازداشتن خوردن است از چیزی
چند که روزه را می شکند از طلوع صبح تا بر طرف شدن سوختن از
مشرق بنابر مشهور و یا بنهایی شدن قوت قناب یعنی بر طرف شدن
شعاع آن از کوهها و غارها و منقطع و قول اول احوط است باینکه
فرقی نیست باید که بدانند اینها را و انانیت تواند که چون میان عمل اختلاف
بسیار است در آنها اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا
کافی باشد اما طبعی است که آنچه میقتل باشد و موجب ترش است از اینها
و موجب آنچه خلاف با قصد ترش است از اینها که احیانا طاعت و آنچه در غده
مکرم باشد قصد ترش است از اینها که مستحب است اگر قصد ترش جمیع مختار
و احکم کند طبعی است و اما اینها که واجب است **و** و چیزی خوردن
و چیزی آشامیدن است و چیزی که خوردن و آشامیدن آن مغایر
و معتاد باشد در آن خلاف نیست که مبطل صوم است و موجب قضا
و کفان هر دو میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغير معتاد باشد
مناقتدان که در دماغ یاد کوش بیکانند چیزی را و بحاق داخل شود محکم
خلافیت و همچنین خلاف است در خوردن و آشامیدن چیزی بی چند

حقیقت روزه

بر اینها که در روزیافتن

که متعارف مردم نباشد خوردن و آشامیدن الحاقاً مانند جوب و سبک
و خاک و گیاهها و آب فشرده شدن از گیاههای غیر معنای ظاهر
انست که اگر بعنوان معنای باشد اجتناب از آن واجب است و اگر
انست که اگر بکند قضا و کفان بعمل آورد **دست** جماع کردن در وقت
دن مطلقاً خواه انزال بشود و خواند و فعل آن موجب قضا و کفان
میشود بخلاف و جماع در بدن هرگاه انزال شود در وقت باطل
میکند و قضا و کفان لازم میشود و مشهور است که جماع در وقت
درد بدن بدون انزال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفان است و
مبطل نمیدانند و اول اولیست **چهارم** یاقی مانند انست بر جنب است
و اشهر اقوی انست که مبطل است و موجب قضا و کفان است
و بعضی مبطل ندانند و بعضی قضائتها واجب دانسته اند و احط
که اگر زن خائض یا کتبی از جمیع غسل کند و اگر نکند احوط انست
که غسل کند بعد از صبح و آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند
و اگر جنب غسل متعدد باشد احوط انست که بیکم بکند و بقیه
نشکند تا صبح بشود و خواب اول بعد از جنب در حلی که نیت
غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد جایز است
و مشهور انست که اگر تا صبح بیدار نشود قضای آن روز بر آن واجب
نیست و بعضی واجب دانسته اند و آن احوط است و مشهور انست

که اگر بخوابد

و اگر کند تا زوال نیت می تواند کرد در واجب غیر معین تا زوال
 نیت می تواند کرد اگر چه قضای ماه رمضان باشد و در وقت
 سنت خلاف نیست و اگر دو شب نیت نکرده باشد و مفطر
 بعمل نیامده باشد تا اول زوال نیت می تواند کرد و بعد از زوال
 خلافست بعضی گفته اند تا نذر دین بشام نیت می تواند کرد و جمعی
 از محققین علی باین قایلند و نیز فقیران قویست و بعضی گفته اند
 بعد از زوال نیت می تواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال
 نیت کند ثواب روز تمام روزی یابد و اگر بعد از زوال نیت
 کند ثواب روز بعد از نیت تا شامی یابد **پنجم** و سائیدن
 غبار غلیظ است محال و بعضی از اموجیب قضا و کفان میدانند
 و بعضی قضا آنها و بکمان فقیر مبطل نیست و احوط رعایت مشهور
 و بعضی از متأخرین ملحق ساخته غبار غلیظ و در غلیظ و نجار
 که از آن اجزا منفصل شود چون دو دست و بختاریات و اظهر عدم بطلان
 و احوط اجتنابست حتی از دو دست که **اشتم** است مناسبت یعنی طلب
 نزول نیست با حصول آن و موجب قضا و کفان است و مشهور است
 هرگاه مالسه و ملاعبه کند و آنرا شوم روز و یا طاری شود
 و قضا و کفان لازم است و بعضی در این تأمل نموده اند خصوص اوقتی
 که نسبت بحال خود باشد و عادت آن آنرا نباشد و احوط بطلان

کسی هلیت مسئله گفتن نداشته باشد و مسئله بگوید و در حرم
 ان شکی نیست و بعضی در روز و ن موجب قضا و کفان میداند
 و بعضی میگویند موجب قضا و ن می شود و خالی از قیاس نیست
 و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و کفان بدهد **و هر سه** سرفرو
 بر من در اینست و جمعی از موجب قضا و کفان میداند و بعضی
 موجب قضای تنهائیست و بعضی حرام میداند و موجب **هیچ**
 نمیدانند و بعضی میگویند میداند و اظهر حرم نیست و عدم موجب
 قضا و کفان و بعضی گفته اند که اگر سر را با بقی و برد تا کی و بدن
 بیرون آب باشد باز حکم ارتحاس دارد و این احوط است و بعضی گفته اند
 که اگر فرو برد منافق سر را دفعه هر چند منابت میباید و ن باشد باز حکم
 ارتحاس دارد و این احوط است و احوط آنست که در روز و ن غسل نیز
 باب فی و نبرد و بعضی بخوبی کرده اند و احوط ترک است **یا ن** بلغی که
 اندکینه برآید یا از دماغ فی و ن بدید و چون ان علماء را سقر است
 اول جواز ابتلاع آنچه بیرون آید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود
 و عدم جواز آن قسم دیگری و هم جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدهن
 نرسد و آنچه ابتلاع هر دو هر گاه بدهن برسد ستم جواز کشیدن از سینه
 و سر و جواز فی و ن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی حکم بقضا
 و بعضی بقضای تنهائی قابل شدن اند و بعضی کفان را نیز واجب میدانند

در این باب
 احوط است

ایشان مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اوقوب انست که
 کرامت مخصوص بصورت نیست که اینها محرم شہوت او باشد و نحو
 وقوع در جماع ناشن باشد و مکر و همت بچشم کشیدن چہن
 کہ از اطعمی باشد کہ بحاق رسد یا در آن مشکلی باشد و مشہوی کہ اہیت
 بیرون آوردن خونست از بدن کہ باعث ضعف شود و در چاہت
 احتیاط نیست باید کرد و همچنین داخل شدن در حمام کہ مضاعف
 باشد و مکر و همت بوییدن کالہا خصوصاً کسب بتر است کہ مشک
 ہم نبوید و سایر بوہای خوش مکر و ہ نیست بلکہ سست است **و**
 صادق منقول است کہ طیب تحفہ صاحب است و فرمود کہ ہر کہ درون داند
 کہ در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نہ کرد و اشہر اوقوالہ
 کہ بوییدن رایحہ غلیظہ مفطر نیست و بعضو کہند اند بوییدن رایحہ غلیظہ
 کہ بچون رسد موجب قضا و کفان میشود و احوط انست کہ بوی خوش
 سایدن کہ بدماغ نالارود نہ بول چنانچہ در رووارد شد و مکر
 کہ صاحب جامہ موالاتی بد نشن تر کند و مکر و همت زن صاحب زرد
 نشین چنانچہ گذشت **و** **احقر** صادق منقول است کہ ہر گاہ درون داند
 میاید کہ درون باشد گوش و چشم و موی توہم و پوست و جمع اعضا
 توابعی از محرمات بلکہ از مکر و ہمت و فرمود کہ باید روز و روز تو
 مانند و در اظہار تو نباشد **ایضا** از **الحقر** منقول است کہ فرمود کہ روز

نہمین

نہمین از خوردن و آشامیدن شہا بلکہ باید کہ در روز و در
 نگاہ داد و دید زبان خود را در دوغ و بپوشانید دیدن ہای خود
 از حرام و با یکدیگر ناع میکنند و حسد میرد و غیبت میکنند
 و مجاہدہ میکنند و سوگند دروغ بخورید بلکہ سوگند راست نیر
 و دشنام مدہید و فحش مکرید و ستم بکنید و بخوری میکنند
 و دلننگ میشود و غافل میشود از یاد خدا و از شمار و خاموش
 باشید از ایضہ نماید گفت و خبر کنید و آگاہ باشید و دوری کنید از
 اہل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افرا و خست کردن با امر
 و کمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بان
 دانید و منظر فرج و ظہور **قائم ال** **حقر** باشید و از روز و مندر تو
 آخرت باشید و توشہ اعمال صالحہ را آخرت بدارید و بر شہا با دارم
 و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مدلت و مثلینہ کہ از آفتابی
 تر سد و تن سان باش از عذاب خدا امید وار باشید و رحمت او باید کہ
 یالک باشد و روزہ دارد و توان عیبها و باطن توان چاہا و مکرها و یا کین
 باشد بدن توان کافہا و بیداری بچون بسو خدا از ایضہ غیر است و غیر
 او ایضہ **حقر** **حقر** کہ دانست تا از آن دو اشکار و پشہا و بتر ہی زخا و ناہا
 ایضہ و از ترسیدن اوست در پنهان و اشکار و بیخشی روح و بدن خود
 بخدای عزوجل در ایام روزن خود و فارغ گردانی دل خود را از این بچہ

وہم

و افطار رخ دهند آن چون از روی نان بیست و بوی که **جمله** که
خواسته افطار می نمایند بهتر است اردون کس فتن احقران
کردون داد ستگاه خود فی و شی خود کی دکلذب یا و عجب مخ
میکر دانند و بشرایط صی عمل نمیکند **فصل چهارم** در بیان
ادای دخول ماه رمضان است سنت که طلب هلال ماه رمضان
و بعضی واجب دانستند و از حضرت امام جعفر صادق منقول است
که چون هلال ماه رمضان دیدگان ایشان بسوی هلا ممکن و در قبیل
کن و دستها را بسوی خدا بیتی و ذلک الله رب العالمین اللهم
بلند کن و خطا کن عبادی کجای پروردگار من پروردگار تو نیست پروردگار جهان **مقدمه**
الله علینا یا لایمن و الاکیمان و الیسار مقول السار علی
طالع کردن برهه با ایامی و امان و سلایم و سلام و شافق نبوی
ما یحیی و یرزق الله ما یرزقنا فی شهرنا هذا و یرزقنا
آخره و دستهای و پند می خط و در دست و دمار و دین ماه این و روزی که
خیر و عونه و آخر و عنایت و شر و بلا اهر و فیکنه
سکون آن و در و در آن و بگردان از ما بدای آن را و شر آن را و بای آن را
و بهترین دعاها دعا ی حی فیه کامله است و این عقید این دعا
در وقت رؤیت هلال ماه الحمد لله الذی خلقنی و خلقک
مبارک و احب فالسنة است سپاس مر خدا را که افرید و در و فرید

وَالْإِسْلَامُ

اہلک
 دوسری اور
 عَلینا اہلک
 برہان و انجس کر دلی
 مُبارک اللہ
 مبارک خدو
 مع

[illegible]

مرن

میان یاشب خزیات انحضرت کنگاهان از آن بریزد مانند برک
از درخان و از کنگاهان بیرون آید مانند روزی که از فادیه
شده باشد و ثواب حج و عمره خدا او را عطا نماید **ایضا** از انحضرت
منقول است که هر که در هر شب ماه رمضان سوره انفاس را بخواند
بخواند در آن سال از بلاها محفوظ گردد و روایت دیگری **از انحضرت**
منقول است که هر که در شب اول ماه رمضان دو رکعت نماز بجا
در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال کند از **حق تعالی**
از او کفایت شود و بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میترسد در این
ماه و حفظ کند او را از آنچه میترسد و از بیمارها و دردها و نماز را
نشسته میتوان کرد و سؤرا از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب
اول ماه نیت روز تمام ماه را بکند باز هر شب نیت کند بطیتر
و نیت چنین میکند که قصد میکند که فردا و ن ماه رمضان
میدارد و واجب قوتی الی الله و در روز اول ماه سنت است که غسل
کند در آب جاری و سعی کف آب بر سر بریزد و از حضرت صادق
منقول است که چون اول سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها
در تمام سال ایمن باشد **ایضا** از انحضرت که هر که در روز اول این
ماه کفی از کلاب برد و بزند از خواری و پریشانی بچاشناید و اگر هر
بکند در آن روز از بلاها ایمن گردد و هر که یک کد از کلاب برد

وَالضَّائِقَةُ ان حضرت صادق منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان
یعنی روز اول یا شب اول در رکعت نماز نکند در رکعت اول بعد از حمد
سوره الفاتحه بخواند و در رکعت دوم هر سوره که خواهد **حَقَّقًا** بخواند
آن ثواب سال را در حفظ خدا باشد و در شب اول یا روز اول دعا حقیقه
کامله بخواند که بهشتین دعاهاست و کلیفی شیخ طوسی و دیگران
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم فرمود که ماه
مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علی القریب
این دعا را بخواند و فرمود که هر که این دعا را از برای رضای خدا و بی شائبه
اعراض فاست و در این بخواند در آن سال باو نسی سده قنیه و کراهی و نه افق
که ضرر رساند بدین و یا بدین **حَقَّقًا** او را حفظ کند از شر اعدا
سال واقع میشود **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ الْكَوْنُ**
إِذَا لَمْ يَكُنْ دَعَايَا است مدونه بدستی که من بول میگویم **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** آن نامی که در آن
کل شیء و **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وسعت کل شیء و **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** التي تخرج
بهر جز و بعیرت تو که اگر **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هر چیزی و بعیرت تو که هر چیزی
لها کل شیء و **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** التي تخرج بها كل شیء و **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** التي تخرج
برای آن هر چیز و بعیرت تو که **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و غلبه نو در هر چیز و توانایی تو که پستی بنود
لها کل شیء و **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** التي تخرج بها كل شیء و **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** التي تخرج
برای آن هر چیز و بعیرت تو که **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و غلبه نو در هر چیز و توانایی تو که پستی بنود

دعا که در آن ماه مبارک
در رمضان باید خواند

اول ثانی سه روز در آن سال از مرض سه سال از این که در **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
امام محمد باقر منقولست که در اول ماه و در رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول
بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه
سوره الفاتحه بخواند و بعد از نماز **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کند یا نه قنیه شود سلامتی
انها را خیرین است و در **اللَّهُمَّ فَدْ خُصْرُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقَدْ أَفْتَقَ**
روز اول این دعا است **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که هر که در ماه رمضان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
علینا ضیامه و آن کت فیہ القرآن هدی للناس و یذکر
بر ماه روزه و در **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** در آن قرآن را بخواند که در این دعا
من الهدی والفرقان **اللَّهُمَّ اعِنَا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا**
از راه نماز و بگویند حق و باطل خداوند کن بر روزه و در آن **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
لَتَكُنَّ مِنَّا وَسَيَكُنَّ لَنَا فِي لَيْسَ مِنَّا وَعَافِيَةٌ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَذِيرْ
و بگویند کن اول از ما و سالم در اول از ما در توان کن بر تو و عافیت بر منی که تو بر هر چیز
وَالضَّائِقَةُ ان حضرت صادق منقولست که هر که نماز رمضان داخل میشود **حَقَّقًا**
رسول این **اللَّهُمَّ فَدْ خُصْرُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقَدْ أَفْتَقَ**
دعا میخواند مدونه بدستی که در ماه رمضان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** یا هر روز که در ماه رمضان
الذی ان کت فیہ القرآن و جعلک بیدنا من الهدی والفرقان
که هر که در ماه رمضان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و در آن **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
اللَّهُمَّ فَدْ خُصْرُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقَدْ أَفْتَقَ و **اللَّهُمَّ اعِنَا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا**

دعا که در آن ماه مبارک
در رمضان باید خواند

برکت ده برای
در ماه رمضان این دعا
در آن ماه مبارک روزه و در آن
و نماز آن و بیداری آن را

و عاقبت بخش ما از شیرین تر می شود در شب و روز در این ده سال من این شد

مدفون در پروردگار است و اینها بی‌مغفرت کاذبه و پروردگار مبینیهای بختگاهند و آنچه در آنست و آنچه

در بیان انعامات و پروردگار عرش عظیم است و پروردگار منتهای همکینه و توان معظم

و پیر و زکاک را مرقی و میکائیل و جبرئیل و پیر و زکاک محمد بن موسی بن سید ابوالفضل

والا او بزرگ دشت ماده کان و خضر سبزه زان در بخوابم را تو سحرمت تو و انجمن

ان شخص عود الی بزرگ مرتبہ توئی انکے بخشش کے بغیر بزرگ و دفعہ کندہ ہر وقت

تَعْطِي كُلَّ جَزَاءٍ وَتُضَاعَفُ مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْقَدْرِ وَالْكَثَرِ

تَفْعَلْ مَا تَشَاءُ يَا مُؤْمِنُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ای تو انما ای خدای بخشنده رحمت نسبت بر محمد و اهل عیال او

لَبْسِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنِي هَذِهِ سَتَرُكَ وَنَضْرُوجِي بِفُورِكَ وَاجِبِي

پوشان مر درینده سال من این سال پر خفته و در حشاش کن رویی امر بر بویست

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

چیزی را میگوید بسیار فخره ای اول پیش از هر چیزی دای باقی پس از هر چیز است

ای نخبانید و رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بسیار از فرزندان من که نام آن را که شریفی

الْغَنَمَ وَغَفَرَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَنْزِلُ الْغَنَمَ وَغَفَرَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَنْزِلُ الْغَنَمَ

نفسها و بسیار از برای من که ای را که درودی و در دلبها و بسیار از برای من که ای را

نقطع الى جاء واعيف في الذنوب التي دليل الاعلاء واعيف

که سیکندر داند میدار و سیکندر از بری خدایان را که عابد سیکندر و داند و عابدان را و بجا میزدند

الدوب ابی برد الدعاء واعظم الدوب ابی بحسب

لَا تُؤْمِنُ إِلَّا الْإِسْلَامُ دِينُ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يَشَاءُ لِمَنْ يَرْزُقُ ۖ فَمَا تَحْتَسِبُ ۚ

مفرد آمدن ملار او سمرزاز برای من کنایه از راکه باز مرادمان است

وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغَطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي

و بیا مرز را برای من کف! فی را که بشتاب می آید دستی و بیا مرز را برای من کف! فی را که

تَحِلُّ الْفَسَادَ وَاغْفِرَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُوْرَثُ النَّدَمَ وَاغْفِرَ

کے بستان میں اور دھاراؤں سے زبردستی من گناہی را کہ در عقب می اور دشتانی پناہ

لَذَنْوَبِ الْبَيْتِ هُنَاكَ الْعِصْمَ وَالْيَمِينِ دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ الْبَيْتِ الْإِلَهِي

کنا یعنی را که میدزند پرده عفت را و پوشان مرز و حکم خود که قصد کرده بود

۱۰۰

بِحَسْبِكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِّفْ لِي أَمْنَكَ جِسْمَ عَطِيَّتِكَ
 مروتی خود و برسان مرا بمشغولی خود و نورش بلند باده تو و عطیت بزرگ تو
 وَأَعِظْنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَتَتْ مَعْطِيَهُ أَحَدًا مِنْ
 و عطا کن مرا از بهترین آنچه نزدست و از بهترین آنچه تو عطا فرما به از یکدیگر
 خَلْقِكَ وَاللَّيْسِي مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتِكَ يَا مُوَضِّعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا
 هستد بیدگان تو و پویشان مرا با وجود آن عافیت خود ای ترازگاه هر شکایت و بانی بایا
 كُلِّ نَجْوَى وَيَا عَالِمَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا عَالِمَ
 هر سر از وای و نای
 حَقِيقَةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَلَاءَمَ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْخَاوِ
 نهانی وای رایل نماینده هر چو نهی از بلا ای کرایمی ای دگر دهنده ای سیکو مجاوز
 تَوْفِيقِي عَلَى مِلَّةِ آبَائِهِمْ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 میران مرا بر ملت ابرهیم و دین او و بر دین محمد رحمت و تساهل و قدر بر او
 وَالْهَمَّ وَسُتْنَهُ وَعَلَى خَيْرِ أَوْفَاتٍ فَوْقَ مَوَالِيَا وَلِبَائِكَ وَمَعَا
 وال او و طریق او و بر بهترین مردنی پس بران مرا حال آنکه دوست باشم و تو را دوست
 لَا عُدَايَكَ اللَّهُمَّ وَجَنِّبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ
 دشمنان ترا مکن و دور گردان مرا در این سال از هر کرداری یا گفتاری یا رفتاری
 يَبْأَعِدُنِي مِنْكَ وَأَجْلِبْنِي كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَقْرُبُنِي مِنْكَ وَفِيهِ
 دور سازد مرا از تو و بکشان مرا بوی هر عمل یا قول یا فعی که نزدیک کند مرا به تو و درین

السنه

السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ
 سال ای رحمت کننده من درم گردان باده از هر کرداری یا گفتاری یا رفتاری که بماند
 مِنْ خَوْفِ خَافُضِ رِجَالِهِمْ وَلِخَافِ مَقْنَنِكَ أَبَايَ عَلَيْهِ خِذَارَانِ
 از من که میترسم تر عافیت آن را و میترسم دشمنی تو را بجهت خوفت ارا که
 بَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَفْوًا سَوْجِبَ بِهِ نَفْسًا مِنْ حَقِّكَ عِنْدَكَ
 کجور داینه روی خود را از من پس شرمی کردم بسبب آن که گردان زنده کرد مرا
 يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ
 ای مهربان ای مهربان خداوند اکبر گردان مرا در آینده سال من این سال در حفظ خود
 وَفِي جَوَارِكَ وَفِي كَفِّكَ وَجِلَالِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي أَمْنَكَ عَزَّ
 و در سیاه خود و در پناه خود و پوشان مرا پوشش عافیت خود پوشش مرا پوشش خود بده
 جَارَكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي ذَابِعًا لَصَلَاةِ
 همسایه تو و بزرگست ستودن تو و نیست بر او دشمنی غیر تو خداوند اکبر گردان مرا بر و دیگوار
 مِنْ مَضَامِينِ قُلُوبَائِكَ وَالْحَفِيفِ بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالصَّلَاةِ
 آنکه گذشت است از دستشان تو و در پناه ایشان کجور گردان مرا مضامین مرا که گویند
 عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ يَحْطِبُنِي خَطِيئَتِي وَظَلَمِي
 بر تو از ایشان و پناه میکنم به تو خداوند اکبر گردان مرا که در کمر من و من و من
 وَأَسْأَلُ فِي عَلَى نَفْسِي وَاتِّبَاعِي طَوَائِفَ وَأَسْتَعِيذُ بِكَ مِنْ شَهْوَائِي
 و تقصدی من بر نفس من و پیروی من از شهوات من از شهوات من از شهوات من

برایتی

فَيَحُولُ ذَلِكَ بِلَفِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَخُضُوعِكَ فَكُنْ مَنَسَّ
 پیرایه شود آن میان من و میان رحمت تو و خضوعی تو پس بپوشد
 عِنْدَكَ مِنْ خُضَاعِ السَّخَطِ وَتَقْبَلُكَ اللَّهُ وَتَقْبَلُ كُلَّ
 نزد تو غلظت پیشانیده غضب ترا و بپذیری مرا و بپذیری هر
 عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ عَنِّي وَفِي بَيْتِكَ زِلْفِي اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ
 کردار شایسته که شود و شوی پس بپذیری از من و زود که در آن مریبوی خود را بپذیری یا بپذیری
 نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هُوَ الْعَدْوُ وَفِي بَيْتِكَ زِلْفِي اللَّهُمَّ
 از پیغمبر خود محمد رحمت فرستاد و خدا را و آل او شدت بخش و بپذیری خود را و بپذیری
 عَمَّ وَصَدَقْتَهُ وَعَدَكَ وَانْجُزَتْ لَهُ عَهْدُكَ اللَّهُمَّ فَيَذَلُّكَ
 عظم او را و راست مژدی بر می آن و عهد خود را و کردار می و عهد خود را و بپذیری آن
 فَانْقَضَى هَؤُلَاءِ السَّنَةُ وَأَقْلَامُهَا وَأَسْقَامُهَا وَفَنَّتْهَا وَشَرُّهَا
 و انقضی کن از من خوف این سال و وفات و بیماری این را و آفت و شر این را و کردار می این را
 وَالْخَرَفُ وَالْضَبَقُ الْمَغَاشِ فِيهَا وَبَلَّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ
 و اندوههای این را و تنگی معاش در آن و برسان مرا رحمت تو کمال عافیت
 بِقِيَامِ دَوَائِمِ الشَّعْرِ عِنْدَكَ إِلَى مَشْهُيْ أَجَلِي سَأَلْتُكَ سَعْوَلْ مِنْ لَدُنْكَ
 بجا می دوائم الشعر عیندک الی مشهی اجلی سالتک ساعول من لدنک
 تَجَاوَيْتَ عَمَّا شِئْتُ مِنْ بَدَنِ عَمْرٍ مِنْ سَوَالِ كَيْفَ مَنَسَّ بِي كَيْفَ بَرَّ
 تجاوزت از من شئی که می خواهم از من عمر من سوال که می خواهم بپوشد بپوشد
 وَظَلَمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَاسْتَأْذَنَ أَنْ تَقْبَلَ فِي مَاضِي مِنْ
 و ظلم کرده و فرو می کرده و اعتراف کرده و بپذیری مرا بپذیری مرا بپذیری مرا بپذیری مرا

الذَّنْبُ

الذَّنْبُ الْقِي حَصْرُهَا حِفْظُكَ وَاحْتِصَانُكَ كَرَامَةً
 الذَّنْبُ آن که تو را که خدا را و بپذیری تو را و بپذیری تو را و بپذیری تو را
 عَلَى وَازِ تَقْصِيصِ الْحَقِّ مِنَ الذَّنْبِ فِيهَا بَقِي مِنْ عَمَلِي الْمَشْهُو
 بر من و آنکه نگاه دار مرا ای خدای من و بپذیری تو را و بپذیری تو را و بپذیری تو را
 أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِكَ وَآتِنِي
 و بپذیری تو را ای خدای من و بپذیری تو را ای خدای من و بپذیری تو را ای خدای من
 كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ وَرَغْبَتِكَ الْبَيْتُ فِيهِ فَأَتَكَ أَمْرِي بِالْعَدْوِ
 هر آنچه سوال کردم از تو و رغبت کرد و مریبوی تو را در آن پس زیرا که امر کردی مرا و بپذیری تو را
 وَتَكْفَلْتُ لِي بِالْإِجَابَةِ يَا رَحْمَنُ الْإِجَابَةِ فَضْلُ بَيْتِكَ دَرَاغًا
 و ضمانت شدی برای من بابت ای محبت من نعم کنان هر شب و هر روز و نماز
 مَبَارَكَةٍ رَمَضَانَ اسْتَخْرْتُكَ صَادِقٌ وَمُوسَى كَافِرٌ مَنْقُولٌ
 که بعد از این دعا بخواند ای خدای من ای بزرگوار ای آمرزنده ای محبت تو بی پروردگار
 الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا
 عظیم بزرگ که نیست کسانیکه شئی و او شنوا و بیناست و این
 شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ
 ماهیت که بزرگ کردار خدای من و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فُرِضَتْ صِيَامُهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ

احوال شریفه
 ماه رمضان

آن
 که او است
 روز و دهشتن او را
 و او ماه رمضان است

وایضا در هر شب هزار مرتبه سوره الفاتحه بخواند سنت است خوردن
 و صدم مرتبه سوره حم در خان اگر میسر شود و سحر خوردن در سحر
 هر شب ماه مبارک مستقبل است **وایضا** رسول منقول است که ولید
 ترک نکند امت من سحر خوردن اگر چه بیاد دانه خواها باشد **وایضا**
 از انحضرت منقول است که حق تعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر
 که استغفار میفرستند در سحرها و سحر میخورند اگر چه بیاد شربت
 آب باشد و لطیف ترین سحر قاف و لشت و خرماست **وایضا** فرمود که سحر
 بخورید اگر چه بیاد جری باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد
 بر سحر خور نیکان و از حضرت صادق منقول است که هر که سوره الفاتحه
 در وقت سحر در وقت افطار بخواند در مابین این دو حالت ثواب
 گویا شش باشد که در راه خدا شهید شد باشد و در خون غلطی
 باشد و گفته اند که اگر نیت روز و بعد از سحر بکند طهر است و
 از اول شب یا **ای** شب نیت میتوان کرد و همین که میداند و قصد
 کرد در روز میگوید و **ای** خدا میگوید پس است و اما آداب افطار
 سنت است که اول نماز شام بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه
 جمعی انتظار آورند یا آنکه کسی بانشنکی بر او غالب شده باشد
 و مانع حضور قلب و باشد در نماز در این دو صورت افطار و مقدم
 داشتن طهر است و در وقت افطار سوره الفاتحه بخواند سنت است

از این روایت
 منقول است

الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وایضا و فرستاد وی در آن قرآن را که راه میانه و ارمی است و بوی روشن از راه
 و الفرقان و جعلت فیہ لیلۃ القدر و جعلتھا خیرا مِّن
وایضا و بیکند حق باطل و گرد میزدی در آن شب قدر را و گرد میزدی می است
 الف شهر قیاد المین و لا یمن علیک من علی بفکاک فقی
وایضا در ماه ایمن انجیز و عطا و نیت که داشته شود بر تو برین موعود
 مِنَ النَّارِ فَمَنْ تَمَنَّ عَلَیْهِ وَادْخُلْ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِ اللَّهِ
وایضا از آن روز مرده باشد که در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
 و **وایضا** از این روایت و اقل استی بکسر تبه خجسته خواند شی و **وایضا**
 منقول است که هر که در هر شب ماه مبارک این دعا بخواند کناه همه
 سألہ اللہ رب شہرمضان الذی أنزل فیہ القرآن
وایضا این دعا را بخواند بر روز کار ماه رمضان که فرموده است و در آن قرآن را
 و افتخر خیت علی عباد فیہ الصبام صل علی محمد و آل محمد
وایضا و این دعا را بخواند در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
 و آرد و قی حج بیک الحرام فی حاجی هذا و فی کل عام و غفر
وایضا و در روزی کن در حج خانه محترم نموده سال من این و در هر سال و بیاورد
 لثلاث الذنوب العظام فانه لا یغفر لها غیرک یا رحمن یا عالم
وایضا برای من کن این بزرگ را پس بگوئی که ای عزیز و ای کنان ای عزیز و ای کنان

منقول است
 از این روایت

الحمد لله رب العالمين

باب نهم که افطار میکردند و میفرمودند که اب نهم که می پاشند
معدن را و قوت میدهد حدقه را و بدینا میرانند می کنند و کنایه ها را می
و عروق را که میگردانند و صفرا را غالب فراموشی نشاند و قطع
بلغم را و طغیانی حرارت میکنند و صداع را بر طرف میکنند **و اینست**
انجمن رسول منقولست که هر که بر خرمای حلالی افطار کند او را
در دوازده ماه صد برابر مضاعف کرد و از حضرت صادق بشنید
که افطار کردن باب کنایه ها را دل را می شوی و در حدیث دیگر میگوید
انجمن امیر المؤمنین دوست میداشت که افطار فرمایند بسیار
و از حضرت امام رضا منقولست که هر که در وقت افطار یک گدای
نان صدقه کند بر مسکینی خدا کنایه ها را او را بسیار مزد و ثواب
بند از کس که از فرزندان اسمعیل در نامه علی او نوشته شود
و بهترین اعمال در روزها و شبها تلاوت قرآنست و بسیار باید تلاوت
چون قرآن در این ماه نازل شده است و در حدیث است که هر چه
بهار است و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماهها دیگر در ماهی
یک ختم سنت است و افلاک شش روز است و در ماهها نیز از رمضان
هر سه روز یک ختم سنت است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد خوبست
و در حدیث است که امام علیه السلام در این ماه چهل ختم زیاده
میکرده اند و اگر هر ختمی را ثوابش را بر سر مقدس ما بجا آوریم و رسول

حَذِّ وَاقْطِرْ هَاصِلَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ مَا هَدِيهَ كُنْدُ ثَوَائِشِ مُضَاعَفٍ مَكْرَمٍ
 وَصَلَاتِ بَرِّ مَحْمُولِ الْحَمْدِ لَيْسَا بِأَيِّدٍ فِي سَنَادٍ وَاسْتِغْفَا يَدُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ لَيْسَا بِأَيِّدٍ كَفَتْ وَفَا لَهَ هَايِ شَبِّ **وَرُزْ** وَتَوَكَّلْ بِنَايِكَ دُرُودِ شَهْمَا
 طَاقِ مَاهِ مَبَادِلِ عَسَلِ سَنَتِ اسْتِخْوَكَ شَبِّ بَارِزِ دَهْمِ وَهَفْدِ هَمِ
 وَنُزْدِ هَمِ وَبِلَيْتِ وَبِكَمِ وَبِلَيْتِ وَسِيمِ وَدُرُودِ خِرَدِ شَهْمَايِ جَفْتِ
 عَسَلِ نِزْنِ سَنَتِ اسْتِخْوَكَ شَبِّ أَخِي وَدُرُودِ وَاقِ وَارِزِ دَهْمِ اسْتِ
 كَدِ دَجِيعِ مَاهِ دُرُودِ شَبِّ عَسَلِ مَسْجُوبِ اسْتِ **مَعْتَقَاتِ خَيْرِ صَلَاحِ** لَيْسَا
 مَنَقُولِ سَتِ كَرِشِي عِيَانِ نَوِشِنْدِ كَدِ دُرُودِ شَبِّ مَاهِ مَبَادِلِ عَسَلِ سَنَتِ
 اَيْنِ فَا هَرِ مَلَا تَكَمِ مِشْنُودِ بَرَايِ **اللَّهُمَّ اِنَّمَا أَفْتَحُ الشَّعْرَةَ لِحَدِّ** لَيْسَا
 صَاحِلِ اسْتِغْفَا مِكَنْدِ دَعَا اِلَيْهِ **مَدَاوِدِ بَرِي** كَمِنْ مِشْنُودِ بَرِي خَوَارِزْمِ
 وَأَنْتَ مُسَدِّدُ الصَّوَابِ هَمَّتِكَ وَابْقِيَتْ أَنْتَ أَنْتَ أَجْمُ الرَّحْمَنِ
 وَتَوَفَّقِي **دَسْتِ دَرِي صِلَاوَتِ شَبِّ** خُودِ بَاوَرِ كَرَمِ اَلْجَمْعِ تَوَكَّلْ بِنَايِكَ دُرُودِ شَبِّ
 فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَشَدِّ الْعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ التَّكَالُفِ
دَرِ بَايَاكَا هَمَّتِ وَرَحْمَتِ وَرَحْمَتِ عَفْوَتِ كَسَدِ دَرِ بَايَاكَا وَرَحْمَتِ
 وَالتَّقَةِ وَأَعْظَمَ الْمُتَجَرِّبِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرِ بَاءً وَالْعُظَمَاءَ اللَّهُ
 وَرَحْمَتِ دُرُودِ كَرَمِ بَرِ كَوَارِزِ **دَرِ بَايَاكَا بَرِ كَوَارِزِ** وَرَحْمَتِ دُرُودِ
 اَذْنِ بَرِي فِي دُعَائِكَ وَمِشْنُودِ فَاسْمَعِ بَايَاكَا مَدْحِ حَقِّ وَرَحْمَتِ
 دُرُودِ كَرَمِ بَرِ كَوَارِزِ **دُرُودِ كَرَمِ بَرِ كَوَارِزِ** وَرَحْمَتِ دُرُودِ كَرَمِ بَرِ كَوَارِزِ

دُرُودِ كَرَمِ بَرِ كَوَارِزِ
 بِمَقَرِّ

سَيِّدُكَ الْغَلَاءُ الْأَجْوَدُ وَكَرَّمَا أَمَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُ
 دایه او را بسیار بی عطا که در پیش برزگوار بی بی که اوست بسیار بخشند خداوند
 اَلَّذِي اسْتَعْلَكَ قَلِيلًا لَمْ يَكُنْ كَثِيرًا مَعَ حَاجَتِي إِلَى عِظَمِهِ وَغِنَايَ
 در پیش که من توان کم از تو یکی را بسیار با احتیاج من بسوی آن بسیار کم از تو یکی را
 عَنْهُ قَدْ بَلَغَ وَهُوَ عِنْدَكَ كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ لَيْسَ بِاللَّهِ تَزَا
 تو در نیست و آن نزد من بسیار است و آن بر تو سهل و آسان است خداوند بسیار
 عَفْوٌ لِي عَنْ ذُنُوبِي وَتَجَاوُزٌ لِي عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحٌ لِي عَنْ ظُلْمِي وَسُكُونٌ
 عفو تو از گناه من و دور گذشتن تو از خطای من و تجاوز تو از ظلم من و سکون
 عَلَى قَبِيحِي عَلَى وَحْلِكَ عَنْ كَثِيرٍ مِنْ مَحْضِنِكَ مَا كَانَ مِنْ خَلْقِكَ
 از بر داشت من و برداری تو از بسیاری گناه من نزد آنچه یافته شد از خلقی
 وَعَمَلِي طَعْنِي إِنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا اسْتَوْجِبُ مِنْكَ الَّذِي تَرَى
 و عمل من طعن من اگر از تو بخواهم آنچه را که من مستحق نیستم سر و زان از تو که در روی کردی
 مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرْبَلْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِبْرَاهِيمَ فَصْرُ
 از رحمت خود و نمودن من از توانایی خود و شناساندن من از ابراهیم و از اجابت خود و شناسیدن
 ادْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلُكَ مَسْتَتِرًا لَا خَافَ وَلَا وَجَلَ لَكَ عَلَيْنَا
 که بخوانم ترا با ایمنی و در مخاها هم از تو اسرار دهنده در پرتو آن و بیمناک نماندند و بر تو
 فِيمَا هَضَمْتَ قِيَمَةَ الْبَلَاءِ فَإِنِ ابْتَغَيْتُ عَنْكَ يَجْهَلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ
 در آنچه بگرفتارم و در آن بوی تو پس که در گنج تو از من غایب نمودم بنده ای خود بر تو و ایست

لَا تَقْضِ

الَّذِي ابْتَغَيْتُ هُوَ خَيْرٌ لِي بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرْفَعْ
 آنچه در گنج و در زنده داری من از تو بهتر باشد برای من بختی علم تو با جز کار پس ندیدم سیه
 كَيْفَا احْبِرْ عَلَى عَبْدِ لَيْسَ مِنْكَ عَلَى نَارِ ابْتِغَايَ
 برزگوار بی که اگر گشتند تو بر منده غافل از تو بر من بی پروردگار من در پیش که تو بخوانی
 فَأَوَّلِي عَنْكَ وَتَحَبَّبَ إِلَيَّ فَاتَّبَعْتُ لَيْلَكَ وَتَوَدَّدَ إِلَيَّ
 پس رو سیکر دادم از تو و محبتی بیکی بسوی من پس قبول کنم از تو و تو بیکی تو بودی بیکی من
 فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَانَ لِي التَّطَوُّلُ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذَلِكَ
 پس قبول میکنم از تو که گویا که مرا احسان می هست بر تو پس بدست آن ترا
 مِنْ الرِّحْمَةِ وَالْإِحْسَانِ إِلَى وَالتَّفَضُّلِ عَلَى بَحْرِي وَكَرَمِكَ
 از مهر دانی من و احسان من و بخشش بر من و بخشش خود و برزگوار بی
 فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجِدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّا كُودُ
 پس رحم کن بر من بنده نادان خود و بخشش کن بر او و بفضل بخشش خود و برزگوار بی که تو بخوانی
 كَرِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ مَجْرَى الْفُلَانِ مَسْخَرُ الرِّيحِ فَالْوَلَايَا
 برزگوار بی که سپاس بر تو که خداوند پادشاهی روان گشتن تو با کشتن تو با کشتن تو با کشتن تو
 دِيَانِ الَّذِينَ رَدَّكَ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى جِلْدِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ
 و سپاس بر تو که در کار جهان است پس بر تو که برزگوار بی که تو بخوانی و سپاس بر تو که تو بخوانی
 لِلَّهِ عَلَى عَفْوٍ بَعْدَ قَدْ رَدَّكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْفِهِ فِي غَضَبِهِ
 بر تو که بر عفو تو پس از توانایی او و سپاس بر تو که برزگوار بی که تو بخوانی و سپاس بر تو که تو بخوانی

لا ظهير يعاضده

ایضاً

لَا يَهْدِيكَ هَاجِرُهُ وَلَا يَفُوقُ بَابَهُ وَلَا يَدُ سَائِلُهُ وَلَا يَحْبُ الْغَلِيلُ
 كَرِيمٌ يَخْتَارُ بِرَدِّهِ وَبَسْطِ يَدَيْهِ وَكَارِ وَكَرِيمٌ يَدُوهُ وَخَوَاتِيمُهُ تَأْمِنُ دُونَ رُؤُوسِهِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الصَّالِحِينَ وَيُفِي
 سَلَامٌ مَرْغُوبٌ كَرَامَتُهُ تَرْضَى كُلَّ رَأْيٍ مُرِيدٍ مُتَابِعٌ كُلِّ رَأْيٍ مُرِيدٍ
 الْمُسْتَغْفِرِينَ وَيَضَعُ الْمُنْكَبِرِينَ وَيَهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْخَرُ
 نَاوِيًا رَأْيُهَا يَمُوتُ مَيِّكْرُهُ وَكَرَمُهَا يَكُونُ كُنَانُ رُؤُوسِهِ نَدَى بَابِهَا
 آخِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدِيرِ
 دُكُونِهِ وَسَيَّاسِ مَرْغُوبِهِ وَدَمِغِ مَكْنُونِهِ وَبَابِ كَرَمِهِ كَمَلُّهَا يَدُهَا
 أَهْلًا بِهَا نِكَالِ الظَّالِمِينَ صَبْرُهَا يَنْجِي الْمُسْتَغْفِرِينَ مَوْضِعُهَا
 كَرِيمٌ كَانُهَا طَلَبُ كَسَنَةِ الْمُتَكْرِمِينَ فَرَادِيسُهَا وَغَوَايَا قَرَارِهَا جَانِبُهَا
 الظَّالِمِينَ مُعَقِّدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ
 مَلُوكٌ كَسَنَةُ كَانُهَا دَمِغُ كَرَمِهِ وَكَرَمُهَا يَكُونُ كُنَانُ رُؤُوسِهِ نَدَى بَابِهَا
 السَّمَاءُ وَسُكَا هُنَا وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَغَمَارُهَا وَتَمُوجُ الْبَحْرُ
 سَمَانُهَا وَفَرَادِيسُهَا دَمِغُ كَرَمِهِ وَكَرَمُهَا يَكُونُ كُنَانُ رُؤُوسِهِ نَدَى بَابِهَا
 وَمَنْ لَيْسَ فِي عَمَلِهِ إِلَّا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَذَا لِحُذِّهِ أَوْ مَا كُنَّا
 وَكَرَمُهَا يَكُونُ كُنَانُ رُؤُوسِهِ نَدَى بَابِهَا دَمِغُ كَرَمِهِ وَكَرَمُهَا يَكُونُ كُنَانُ رُؤُوسِهِ
 لَهْتَدِي لَوْلَا أَنْ هَذَا نَا لَهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ لَمْ
 كَرَمُهَا يَكُونُ كُنَانُ رُؤُوسِهِ نَدَى بَابِهَا دَمِغُ كَرَمِهِ وَكَرَمُهَا يَكُونُ كُنَانُ رُؤُوسِهِ

وہم

وَوَلِيكَ وَآخِي رَسُولِكَ وَجِئْتَ عَلَى خَلْقِكَ وَلَيْتَكَ الْكَلْبُ
و دوست تو و برادر رسول تو و محبت تو پرستنده میکان تو و نشان بزرگ
و النِّبَاءُ الْعَظِيمُ وَصَلْ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ قَاضِي سَيِّدِ
و خبر بزرگ و محبت و محبت همیشه رسالت پاک قاضی بزرگ
لِنَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلْ عَلَى سَيِّدِ الرَّحْمَةِ وَآمِئِ لِهَذَا
زمان جهان و محبت و محبت بر دو فرزند رازده محبت و پشوی و سیم
الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ اجْعَلِينَ وَصَلْ
و حسن و حسین دو بزرگواران جوانان اهل بهشت همگیان و محبت
عَلَى الرَّحْمَةِ السَّالِكِينَ عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ
برپشویان و مسلمانان علی پسر حسین و محمد پسر علی و جعفر پسر
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَوَلِيِّ بْنِ
محمد و موسی پسر جعفر و علی پسر موسی و محمد پسر علی و علی پسر محمد
و الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَخَلْفِ الْمَدِينَةِ الْحَدِيدِ جَعْلَكَ عَلَى عِبَادِهِ
و حسن پسر علی و خاندانش حسامی راه یافته محبت های تو بر میکان تو
وَأَمَّا لَكَ فِي بِلَادِي حَقٌّ كَثِيرٌ دَائِمَةٌ اللَّهُمَّ تَحِيلْ عَلَى وَلِيِّ
و اما تو در این تو در شهرهای تو محبت بسیار پرستنده خداوند محبت است بر تو
أَمْرُ الْقَائِمِ الْمُؤَمِّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحَقِّهِمَا لَا تُكْفِرُكَ الْكُفْرُ
امر تو بایستاد و پرستنده داشتن و دادخواه انتظار برد داشتن و تو را از این پشیمان خود تو

٩ ايام بختون

يَا هَلْكَ وَتَجْعَلُنَا فِي مِثْلِ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ
 وَهَلْ لَكَ زَكْرٌ وَأَنْ تَدْرُوكَ مَنْ كَانَ يَتَّبِعُ طَاعَتَكَ تَوَكُّسًا كَانَ يَتَّبِعُ رَأْيَهُ
 وَتَرْكُنَا لِمَا كَرِهَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنْ الْحَقِّ
 وَرَوَيْهِ كُنْ مَا رَأَيْتَ أَنْ كَرِهْتَ دُنْيَا وَآخِرَتَ عَدُوِّكَ بِأَجْنَانٍ نَبِيٍّ إِلَى رَأْيِكَ
 فَحَلِّمْنَا وَمَقْصُرٌ نَاعَهُ فَبَلِّغْنَا اللَّهُمَّ لِمَنْ يَشَاءُ وَأَشْعُرْ
 بِسَبَابِ كُنْ زَكْرٌ وَأَنْ تَدْرُوكَ مَنْ كَانَ يَتَّبِعُ طَاعَتَكَ تَوَكُّسًا كَانَ يَتَّبِعُ رَأْيَهُ
 بِمَا صَلَدْنَا وَارْتَقَى بِهِ فَقُنَّا وَكُنْ بِمَا قَلْبُنَا وَآخِرَتُ بِهِ لَنَا وَآخِرُ
 بِمَا كُنَّا كَقَدْرًا وَاسْتَعْمَلْنَا وَبَدَأَ بِحُجَّتِهِ أَوْ بِمَا كُنْ لِكُلِّ لَوْ حُجَّتُهُ وَبَدَأَ بِحُجَّتِهِ
 بِمَا كُنَّا وَآخِرُ بِهِ عَنْ مَغْرِبِنَا وَآخِرُ بِهِ فَفَرْنَا وَاسْتَعْمَلْنَا
 بِمَا كُنَّا وَآخِرُ بِهِ عَنْ مَغْرِبِنَا وَآخِرُ بِهِ فَفَرْنَا وَاسْتَعْمَلْنَا
 وَكُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ
 طَلَسْنَا وَآخِرُ بِهِ مَوَاعِيدُنَا وَاسْتَحْبَبْنَا وَدَعَوْتُنَا وَاعْطَيْنَا سَوْفَ
 وَبَلِّغْنَا مِنْ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَّا لَنَا وَاعْطَيْنَا مِنْ رَغْبَتِنَا
 خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ اسْتَفِ بِمَا صَدَدْنَا وَآذَنَّا عَمَّا
 رَأَيْتَ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ بِمَا كُنْ

قلوبنا واهدنا لينا الخلف فيه من الحق يا ذاك انك هادي
 واهي باراهمالي كن باريسان رجوا خلاص كرو شات دان المرقى حست جو بهي كبر
 من نشاء الى طراط مستقيم وانص نايه على عدوك وعدوا
 ان راك منجواي بسوي را راست وباري ده مارا بسبان برجن خود و من
 الدالحق امين اللهم انك شكوا اليك فقد نيتنا صلواتك
 بنده حق بندي دعاي مراد خود را برستي كه ما كياست تو پس زنا من بيا جهتي تو
 عليه واله وعيته ولينا وكنت عدونا وقله عدونا و
 برادر و آل و ورهاني صاحب بار و بباري دشمن ما و كيه شارا و شني
 الفتنة و تظاهر التمان علينا فصل على محمد واله وعلنا على
 انو بها و بباري و دان زمانه بر ما پس حست بر محمد و آل محمد و مدد كن بار
 ذلك يفتح لجه و يغير تكلفه و يضر نزع و سلطان حق يظهر
 ان كشت يسي خود كه نيتا ليدني ان و بدي كشت غياي ان واري كه نيتا ليد و در ناي حق كياست
 و حست منك تجلتها و عافيه منك تلتنا هادي حجتك يا ارحم
 و رحمتي بر خود كه فرو گيري ان را و عافيت از خود كه بوشي ان را بر حجت حق كياست
 بختك بختنا حضرت صادق منقولست كه در شب ماه مبارك اين دعاي
 اللهم اني اسالك ان تجعل فيما تقضي تفيد من الامم الصوم
 مدد برستي كه بولان بكنم را تو ايكه كبر و اني در نيمه نيمه بر ناي را بر واجب كبر و
 في الامم احكم من القضاء الذي لا يد ولا يبدل ان تلتين من حجتك

درگاه
 درگاه
 درگاه

درگاه
 درگاه
 درگاه

درگاه

درگاه

یا خالقنا

وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمُسْتَلْهِمِ لَنَا وَادِّجِعْ لَنَا الْوَلَدَ
 وَتَحْلِيْلَهُ دَعَا سَوَّالٍ لِبَيْتِ اَبِي هَارُونَ كَاذِبٍ وَرَبِّ اَنْبِيَاءِ
 وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَانْجِنَا مِنْ آثَارِ الْكَافِرِ كَسْبِ
 وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ
 لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَخْلُتْنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَنْتَلِنَا
 رَايَ مَا وَرَدَ وَرَجَّحَ بَيْنَ مَن رَاوَدَ عَنْ بَيْتِ هَارُونَ وَفِي بَيْتِ هَارُونَ
 وَمِنَ النَّارِ قَوْمٌ وَالضَّرِيعُ فَلَا تَطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا
 وَازْوَاقَهُمْ وَوَعْدُكَ زَهْرَةَ اَبِي هَارُونَ وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ
 وَفِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهَا فَلَا تَكْتُمْنَا وَمِنَ شَرِّ النَّارِ وَسَوَّالٍ
 وَرَايَ اَبِي هَارُونَ وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ
 الْقَطْرَانِ فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سَوْءٍ يَا اَلَهَ اَلَا اَنْتَ حَقُّ
 قَطْرَانِ بَيْنَ بَيْتِ اَبِي هَارُونَ وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ
 لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ فَجِنَّا وَمَا دَعَا سَوَّالٍ اِنْ دَعَا بَيْتِ اَبِي هَارُونَ
 كَمَا لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ بَيْنَ اَبِي هَارُونَ وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ
 وَاَدَدُشْنَ اَنْتَ كَمَا حَضَرَ اَمَامَ رَضَا فَمُودَكَ اِنْ دَعَا بَيْتِ اَبِي هَارُونَ
 اَمَامَ مُحَمَّدٍ بَاوَقِ دَرْ سَحْرَةِ مَبَارَكِ مِيْضَانِدِ وَمِيْضَانِدِ كَمَا اَكْرَمَ
 بَدَلَتِ عَظَمَتَايْنِ دَعَا نَزْدِ خَدَاوَعَتِ اَجَابَتْ وَرَايَ اَبِي هَارُونَ
 رَايَ طَلَبِ اِنْ دَعَا بَايَكُ بَرِّ قَتَالِ كَسَدَاوَاكُ سَوَّالٍ اِنْ دَعَا بَيْتِ اَبِي هَارُونَ

تَكْتُمْنَا

دَعَا سَوَّالٍ

خداوند

خدا در این دعاست و است کفر ابرو خورشید بن عمار الخواید با اهتمام
 تمام و تضرع و از غیر اهلش اللهم انی اسألك من جملة ما یسأل
 بهمان دوا و دعا اینست : رَايَ اَبِي هَارُونَ وَبَيْتِ اَبِي هَارُونَ
 وَكُلِّ جَمَاعَةٍ يَحْيِي اللَّهُمَّ اِنِّي اسألك بِهَا اَنْتَ كَلِمَةُ اللَّهِ اِنْ
 وَهِيَ يَكُونِي تَوَكُّلِي حَذَرُكَ اِنْ يَكُونِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي
 اَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسألك
 بِهَا اَنْتَ تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي
 بِجَمَالِكَ كَلِمَةُ اللَّهِ اِنِّي اسألك مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ
 بِرَبِّكَ تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي
 جَمِيلِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسألك بِجَمَالِكَ كَلِمَةُ اللَّهِ اِنِّي اسألك مِنْ
 جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسألك
 بِهَا اَنْتَ تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي
 بِجَمَالِكَ كَلِمَةُ اللَّهِ اِنِّي اسألك مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ
 بِرَبِّكَ تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي
 نَايِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسألك مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَسْعَهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَسْعَهَا
 رَحْمَتِكَ تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي تَوَكُّلِي
 اللَّهُمَّ اِنِّي اسألك بِرَحْمَتِكَ كَلِمَةُ اللَّهِ اِنِّي اسألك مِنْ كَلِمَاتِكَ

دَعَا سَوَّالٍ

دَعَا سَوَّالٍ

دَعَا سَوَّالٍ

اللهم انك مالِك
عليك السلام

مختصر

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً

[illegible]

ایضاً

يَا عَلَاهُ وَكُلُّ عُلُوٍّ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ
 بِيَدِي تَرَانٍ وَبِيَدِي بِلَدَتِ مَدُونُهُ بِيَدِي كَسَنَ بِلَدَتِ بِيَدِي تَوْبَتِي بِيَدِي حُدُودُ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 مَرِيضِي كَمَنْ سَوَّلَ سِوَالُكَ تَوَارِثَ أَهْلِهِ بِيَدِي تَرَانٍ وَبِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ بِيَدِي
 السَّأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَيْتَانِكَ بِأَقْدَمِهِ
 كَرَمِيكَ بِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ بِيَدِي تَوَارِثَ أَهْلِهِ بِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ
 وَكُلِّ أَيْتَانِكَ كَرَمُهُ اللَّهُمَّ إِذَا أَسْأَلُكَ بِأَيْتَانِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ
 وَبِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ بِيَدِي تَوَارِثَ أَهْلِهِ بِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ
 أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرِ وَنَ وَاسْأَلُكَ بِكُلِّ
 سَوَالٍ يَسْأَلُهُ تَوْبَتِي مَدُونُهُ بِيَدِي تَوَارِثَ أَهْلِهِ بِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ
 شَانَ وَجِدَهُ وَجَبْرَهُ وَخَلَقَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَجِبُهُ
 وَبِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ بِيَدِي تَوَارِثَ أَهْلِهِ بِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ
 حِينَ أَسْأَلُكَ فَاجِبِي يَا اللَّهُ لَيْسَ هَذَا جِبْتِي خُذْهُ
 بِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ بِيَدِي تَوَارِثَ أَهْلِهِ بِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ
 وَأَنْجِلْهُ أَعْيِدْهُ وَشَهْرِي مَحْرُومًا لَيْسَتْ كَيْسُ طَبِيعِي وَدِيكَرَانِ أَرْجُو
 ثَمَالِي رَوَايَتُكَ دَعَا مَدِينَةِ الْعَالَمِينَ دَعَا مَدِينَةِ الْعَالَمِينَ
 وَمِنْ أَكْثَرِ شَبَابِي مَا زَمِكُمْ دَعَا إِلَهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُصِيانِي وَلَا تَكْزِبْنِي
 وَبِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ بِيَدِي تَوَارِثَ أَهْلِهِ بِيَدِي تَوْبَتِي مَدُونُهُ

دعای
 حضرت
 امام
 زکریا
 علیہ السلام

دعای

و للمسلمين

[illegible]

اَنْتَ الْفَاضِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَعَدْلُكَ صِدْقٌ وَاسْأَلُوا اللَّهَ
 تَوْفِيقَ كَوْفِئِكَ مِنْ تَوَاتُرَاتٍ وَبُجْهِ تَوَارِثَاتٍ وَمَوْلَا كَيْفِئِكَ
 مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا وَلَيْسَ مِنْ حِفْظَانِكَ يَا سَيِّدُ
 بِرَحْمَتِكَ اَوْ بَدْرِي كَفَذَائِثَ بِشَاهِدِمْ كَسَدَ وَبِشَاهِدِمْ اَرْصَفَاتٍ تَوَامِي قَائِمِي
 اَنْ تَأْمُرَ بِالْاَسْوَءِ وَتَنْتَهِيَ الْعَظِيْمَةَ وَاَنْتَ الْمَلِكُ الْمَلِكُ بِالْعَظِيْمَاتِ
 اَيْدِيكَ اَكْبَرُ مِنْ طَلَبِ كَرُونِ تُو دَارِ بَارِي بِخَشِشِ خُورِ بُو تَوِي بِخَشِدِهِ بِخَشِشِ
 عَلَى اَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحْنُنٍ زَافِيكَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ
 بِرِجَالِ اَنْ مَمْلَكَتِ خُورِ وَتَوِي عِلَاقَتِكَ اَرْشَادِمْ بِنَفَقَةٍ وَمَعْرِفِي خُورِي مَعْرِفِي
 فِي يَغْرِكَ وَاِحْسَانِكَ صَخِيرًا وَتَوْفِيقِكَ بِاسْمِ اَكْبَرِ اِيْمَانِمْ رِبَا
 وَرَفْعَتِمْ سَمِي خُورِ وَاِحْسَانِ خُورِ كَوْفِئِكَ وَبُجْهِ سَاقِيْمْ مَامُورِ بَرِيْئِ بِلِ كِي كِي بِرُودِ
 فِي الدُّنْيَا اِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعْمَ وَاَشَارِكُ فِي الْاَخِرَةِ اِلَى
 وَرُودِمْ بِرِجَالِ اَرْجَابِ خُورِ وَاِحْسَانِ خُورِ وَتَوَامِيْمْ خُورِ وَاَشَارِكُ كَرُودِ اَرْجَابِمْ
 حَقِيقَةٍ وَكَرَمِمْ مَعْرِفَتِمْ يَا مَوْلَايَ دَلِيلَتِكَ عَلَيْكَ وَحَقِيقَتِكَ شَفِيعِ
 عَفَا وَاَكْرَمِمْ وَشَاهِدِمْ مِنْ تَوَامِيْ قَائِمِيْ مِنْ اَهْلِيْ اَنْ تَكُنْ وَرُودِمْ مِنْ اَشْأَعِمْ
 اَلَيْكَ وَكُنَا وَتَوَامِيْ مِنْ دَلِيلَتِكَ اِلَى اَلَيْكَ وَرُودِمْ مِنْ شَفِيعِ
 اَلَيْكَ تُو وَمِنْ مَعْرِفَتِمْ اَزْ رَافِعِيْ خُورِمْ بِرَافِعِيْ تُو وَطَلَبِ اَرْشَادِمْ خُورِمْ
 شَفَاعَتِكَ اَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِسَلَامٍ فَاِخْرَاسٍ دُخَانِمْ رِبَا
 رُودِمْ تَوَامِيْ رُودِمْ تَوَامِيْ قَائِمِيْ مِنْ رَافِعِيْ حَقِيقَتِكَ اَكْرَمِمْ وَرُودِمْ

اُنَاجِيكَ

بغیر

یقلب فدا و یقه جُرمه اذ جودک یارب را هبنا را غبار را جبار
 بری محبتش که پاک کرد و تفسیر و میخوانم ترا ای پروردگار من که کسی را از من محبتش را از دستم
 خاشاک اذ اراکت مولای دُنبوی فرغت و اذ اراکت که ملک
 بر تمام پرگاه سپهر ترا ای آفتاب من که این خود را پاک می شوم و چون بسم کرم را
 طبعیت فان عفوئ فحین راح و ان عذبت فحین ظالم
 بطبع می فم که در گذری که این من پرترین رحمتی که اگر عتاب کنی مرا چیزی نمی تواند بود
 یا الله فی جُباری علی مسئلتک مع انسانی ما لکن جودک
 بخدا در ویرانی من بر سوال کردن را تو با وجود کردن مرا کایه که خوش را می یابد محبتش
 و کرمک و عذبتی فی شدت من مع قلة حیاتی را فتنک و همتک
 و انسان است و نیزه من و حال حسنی من یا کسی حیا من محبت شما تو دوست من
 و قد رجوت ان لا تخیب بلین ذنب منی فحق رجائی و اسمع
 و من که از دستم انکار نماید کردی مرا میال این و حسن تو پس رو کنی امید را بر تو می
 دعا می را ای پسر من که خواند و است و از خوانده و یک و برین کسی که امید دارد و توانمید و می طلعت
 املی و ساء عملی فاعطانی من عفوک بمقدار املی و لا تأخذ
 از روی من و ایت کرد از من پیشش را که شد خود بقدر و از روی من و از دست من را
 یا سوء عملی فان کرمک یجل عن مجازات المذنبین و حله
 سید برین که در من مدبیری که بخشش تو عظم است از عطا است که این و بر و باری

وَذِينَ
يُحْيِي

الحق دبر

لِكِبْرٍ عَنْ مَكَافَاتِ الْمُفَضِّلِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدُ عَالَمًا بِفَضْلِكَ فَكُنْ
 بِرُحْمَتِكَ أَرْكَانًا فَاسْتَعِزَّ بِكَ مَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَبِإِسْمِكَ مَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ
 مِنْكَ إِلَهًا فَتَنْجِزْ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَنْ أَخْصَابِكَ ظَنًّا
 أَتَوَكَّلُ بِسُوءِ بَرِيءٍ تَوَكَّلْتُ بِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَ
 وَمَا أَنَا بِأَرْبٍ وَمَا خَطَرِي هَيْبَةً بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِحَقِّكَ
 وَبِحَقِّكَ مِنْ أَيْدِي رُوحَكَ مِنْ وَجْهِكَ مِنْ عَيْنِكَ مِنْ نَفْسِكَ مِنْ رُوحِكَ مِنْ عَيْنِكَ
 أَيْ رَبِّ جَلَلِي لَيْسَتْ لَكَ وَاعْفُ عَنْ تَوَكُّلِي بِكَ مِنْ عَيْنِكَ مِنْ رُوحِكَ مِنْ عَيْنِكَ
 أَيْ رَبِّ رُوحَكَ مِنْ عَيْنِكَ مِنْ رُوحِكَ مِنْ عَيْنِكَ مِنْ رُوحِكَ مِنْ عَيْنِكَ
 أَخْلَعُ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَيْرَ لَمْ أَفْعَلْهُ وَلَوْ خِفْتُ تَجْمِيلَ الْعَفْوِ
 لَأَجْتَنِبْتَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَاثُ الْغَاثُ الْغَاثُ الْغَاثُ الْغَاثُ الْغَاثُ
 عَلَى بَلِّ لَأَنْتَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّائِتِينَ وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَالْأَكْرَمُ
 الْأَكْرَمُ سَنَادُ الْعُيُوبِ غَفَارُ الذُّنُوبِ عَلَامُ الْغُيُوبِ لَسْتُ
 الذَّنْبُ بِكَرَمِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَرَمِكَ فَكُنْ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى
 كَرَمِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَرَمِكَ فَكُنْ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كَرَمِكَ

حَمْدُكَ بَعْدَ عَمَلِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ ذُنُوبِكَ وَبِحَقِّكَ بَعْدَ
 عَمَلِكَ بِرُحْمَتِكَ أَرْكَانًا فَاسْتَعِزَّ بِكَ مَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَبِإِسْمِكَ مَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ
 مِنْكَ إِلَهًا فَتَنْجِزْ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَنْ أَخْصَابِكَ ظَنًّا
 أَتَوَكَّلُ بِسُوءِ بَرِيءٍ تَوَكَّلْتُ بِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَ
 وَمَا أَنَا بِأَرْبٍ وَمَا خَطَرِي هَيْبَةً بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِحَقِّكَ
 وَبِحَقِّكَ مِنْ أَيْدِي رُوحَكَ مِنْ وَجْهِكَ مِنْ عَيْنِكَ مِنْ نَفْسِكَ مِنْ رُوحِكَ مِنْ عَيْنِكَ
 أَيْ رَبِّ جَلَلِي لَيْسَتْ لَكَ وَاعْفُ عَنْ تَوَكُّلِي بِكَ مِنْ عَيْنِكَ مِنْ رُوحِكَ مِنْ عَيْنِكَ
 أَيْ رَبِّ رُوحَكَ مِنْ عَيْنِكَ مِنْ رُوحِكَ مِنْ عَيْنِكَ مِنْ رُوحِكَ مِنْ عَيْنِكَ
 أَخْلَعُ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَيْرَ لَمْ أَفْعَلْهُ وَلَوْ خِفْتُ تَجْمِيلَ الْعَفْوِ
 لَأَجْتَنِبْتَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَاثُ الْغَاثُ الْغَاثُ الْغَاثُ الْغَاثُ الْغَاثُ
 عَلَى بَلِّ لَأَنْتَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّائِتِينَ وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَالْأَكْرَمُ
 الْأَكْرَمُ سَنَادُ الْعُيُوبِ غَفَارُ الذُّنُوبِ عَلَامُ الْغُيُوبِ لَسْتُ
 الذَّنْبُ بِكَرَمِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَرَمِكَ فَكُنْ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كَرَمِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكَرَمِكَ

عَلَمُكَ

الطهارة

<http://fb.com/ranajabirabbas>

يَا رَبِّ هَذَا مَقَامٌ مِنْ لَدُنْكَ وَاسْتِخَارَ بِكَ وَمَكَ وَالفَ احْصَا
 اِي روي که در اين مقام است که التجا آورده و پناه بدارد بکرم تو و نوي کردت اسما
 وَلَعَلَّكَ وَانْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَقْلُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ
 وفتلای ترا تو می بخشند و آنچه شک نیست و گذشت تو و کرمی می کنند پیش تو
 وَلَا تَقْصُرْ رَحْمَتَكَ وَقَدْ تَوَقَّعْنَا مِنْكَ يَا خَفِيفُ الْقَدَرِ وَالْفَيْضُ
 وکم نکرد و رحمت تو و محبتی که احاطه دارد بر ما از جانب تو بر گذشت و بخشش
 الْعَظِيمُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ أَفَرَأَيْتَ لَكَ يَارَبِّ تَخَلُّفَ ظَنُونًا وَفُتُورًا
 بزرگ و عفت فراخ آیا می بینی خود را ای پروردگار من که مخالف تا ای معاذ الله
 أَمَا لَنَا كَلَامٌ يَأْكُرُهُمْ فَلَيْسَ هَذَا ظَنًّا يَا وَلَا هَذَا فَيْضٌ طَعْنًا
 اروي که از خبر نشانی بخشش پس نیست این گمان آید و ندان است توقع ما در باره تو
 يَا رَبِّ إِنْ لَنَا فَيْضٌ أَمَّا لَكِ شَيْءٌ إِنْ لَنَا فَيْضٌ رَجَاءٌ عَظِيمًا
 ای پروردگار من که از دست چشم نشانی در از بسیار بدیستی که ما در دست آید و ای بزرگ
 عَصَمْنَاكَ وَلَمْ نَخْشَ فَرْجُوانَ لَسْتُ عَلَيْنَا وَدَعَوْنَاكَ وَنَحْنُ جَاهِلُونَ
 نافرمانی کردیم ترا و اید و در کم پوششانی بر ما و خواندیم ترا و ما را که می دانیم
 أَنْ لَسْتُ نَحْنُ لَنَا فَحَقُّ رَجَاءٍ يَا مَوْلَا نَأْفَقُ عَلَيْنَا مَا تَسُوجِي
 اینکه ترا و ای ما را پس نمی گردان ای صاحب پس و ایستیم آنچه را که شستی این
 بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلِمْتَ فِينَا وَعَلَيْنَا يَا نَاكَ لَا تَقْصُرْ فَنُحَاغَا
 بزرگی ترا و ایستیم پیش تو و ترا و علم ما بیکه حاصل است بکرم و بزرگی ما را از تو

ظن
دور

حق تعالی

حَسْبُكَ عَلَى الرِّغْبَةِ إِلَيْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَتَنَّا
 و هر چه پس گردانده است بخشش بوی تو و هر چند نیستیم با غیر پروردگاری رحمت تو پس
 أَنْ يَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الَّذِينَ يَفْضُلُ سَعَتِكَ فَاَمِنْ عَلَيْنَا
 ای که بخشش کنی بر ما و بر هر که است و کاران بغیر می بخشش خود پس است گذشت
 فَأَنَا مُحْتَاجُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ يَنْوُرُكَ أَهْلُكَ بِنَا وَبِفَضْلِكَ
 که ما محتاجانیم به نیل بوی عطیه تو ای آمرزنده و روشنی هدایت و بخشش تو
 اسْتَغْنَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَعِينَا وَأَمْسَيْنَا ذُلًّا يَا بَارِيكَ يَدْنِكَ
 بی نیاز شدیم و به نعمت تو و ما را صبح شدیم و در شب گردیدیم گناهان و پیش روی تو
 لَسْتُ خَفِيفُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَنُوبُكَ إِلَيْكَ تَغْتَبُّ الْبَنَاءَ بِالْخَيْرِ وَتَقْضِي
 ما را نیستیم را خداوند را با بزرگست می کنیم بوی تو و دینی بیکه بوی ترا و بزرگوار
 يَا لَكَ نُوبٌ خَيْرُكَ الْيَمَانُ نَازِلٌ وَشَيْءٌ نَا إِلَيْكَ صَاعِلٌ وَكَمْ مِنْكَ وَكَمْ
 بزرگوارن گمان جان جوی تو بوی ما و در دیده است و بدی ما بوی تو بالا و دیده است و بوی تو
 مَلِكٌ لِي كَيْفَ يَا إِلَهَ عَنَّا الْعِلَّ قَبْلَكَ فَلَا تَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحْكُمَ
 و شدت مقتضای می آورد و تو را که در دستش پس از بیدار و ترا این کرد و از این که در دستش
 يَنْعِيكَ وَتَقْضِلُ عَلَيْنَا يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَسَبِّحْكَ مَا أَحْكَمْتَ وَ
 بختلای خود و بخشش بر ما و بخشش می خود پس مرتضی تو و در باره بوی تو و بزرگوار
 أَغْظَمْتَ وَكَرَمْتَ مَبْلَغًا وَمَعِيدًا لَقَدْ سَبَّحْتَ اسْمًا نَاكَ وَحَلَّ
 بزرگی تو و در بسیار بخشش تو و ترا و بزرگوار و ترا و بزرگوار است ما را بوی بزرگوار

بِمَا أَنْتَ
 أَهْلُهُ وَجَدَ
 سَهْوًا وَرَأْسًا وَبُخْشًا
 عَلَيْنَا
 بَرَاءً

فَضْلُكَ
 بَرَاءً

كتاب
الشيخ
الشيخ
الشيخ

وَبَرَكَاتِكَ

والله اعلم
بما نزلنا
عليك من
الكتاب

[illegible]

عنقود

عن بابك طرقتني عن خط منك الخيلني ولعلك رابتني
 فزأب خروا منع كروي ملاز وازدنت خود و در كروي ملاز ارجه كنك و دي ملاز
 مستحقا بحقك فاقضيتني اولعلك رابتني معر ضاعلك
 سبكش و دم حق ترا پس دور ملاز ارجه كنك و دي ملاز كروي كروا نم ملاز نو
 فضلتني ولعلك وجدتي في مقام الكاذبين فوضعتني في
 پس نهي كروي ملاز ارجه كنك ايت ملاز در جايگاه و زو كويان پس ملاز نهي ملاز
 لعلك رابتني عن شالي ليغائل فخر ملتني ولعلك ففدتني
 ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز
 من مجالس العلماء فخذ لثني ولعلك رابتني في الغافلين
 در جايگاه مستندان پس ملاز كروي ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز
 من دحمك الي نيتني ولعلك رابتني لف مجالس البطالين
 ملاز در دحمك خود و ملاز كروي ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز
 فبيني وليكنهم خليتي ولعلك لم تحب ان تسع دعائي
 پس ملاز في حال ايشان و ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز
 فباعدتني ولعلك لم تحبني وجريني كافتيتني ولعلك ففدتني
 پس و در كروي ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز
 حياتي منك لجا رابتني فان عفوت يارب فطال ما عفوت عن
 مشرب من زو ملاز و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز ارجه كنك و دي ملاز

الَّذِي كَسُوهُ وَالْفَقِيرَ الَّذِي غَنَّنَهُ وَالضَّعِيفَ الَّذِي

كَمْ بَوَّسْتَهُ يَا دُرَّوَانُ مَحْتَبِي كَمْ بَلِي مَارَكَرُوْنِي يَا دُرَّوَانُ تَوَاسِي كَمْ

فَوَيْتَهُ وَالذَّلِيلَ الَّذِي غَزَقْتَهُ وَالسَّقِيمَ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَ

تَوَانَا كَمْ دِي يَا دُرَّوَانُ دِي كَمْ غَزِي كَمْ دِي يَا دُرَّوَانُ دِي كَمْ شَعَا دِي يَا دُرَّوَانُ

السَّائِلَ الَّذِي اعْطَيْتَهُ وَالْمَذْنُوبَ الَّذِي سَقَرْتَهُ وَالخَاطِعَ

سَوَالِ كَمْ سَنَدَ كَمْ عَطَا كَمْ دِي يَا دُرَّوَانُ كَمْ كَارِي كَمْ بَوَّسْتَهُ يَا دُرَّوَانُ دِي كَمْ قَصِيرِي

الَّذِي قَلَنَهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَرْتَهُ وَالْمُسْتَغْفِرَ

كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ مَنَّمُ كَمْ مَائِي سَبَا كَمْ تَوَلَّيْتُ كَيْ دِي يَا دُرَّوَانُ تَوَاسِي كَمْ

نَضَيْتَهُ وَأَنَا الظَّرِيبُ الَّذِي وَبَّيْتُهُ أَنَا يَا دُرَّوَانُ الَّذِي لَمْ أَهْجُلْ

كَيْ دِي كَمْ دِي يَا دُرَّوَانُ كَمْ عَاجِي دِي يَا دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ كَمْ دُرَّوَانُ كَمْ دُرَّوَانُ

فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أَرَأَيْكَ فِي السَّلَاةِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِ الْعَظِيمِ

كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ تَرَسِدَمُ كَمْ دُرَّوَانُ كَمْ دُرَّوَانُ كَمْ دُرَّوَانُ كَمْ دُرَّوَانُ

أَنَا الَّذِي عَلَى سَيْدِكَ أَحْسَنُ أَنَا الَّذِي جِئْتُ لِيَسْتَرْحِمَ

مَنْ كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

الْبُطْهَا سَبَّحْتَ يَا الَّذِي مَلَئْتَنِي فَمَا أَرْغَوَيْتُ وَسَقَرْتَ حَلِي

كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَلَيْكَ يَا الْحَاجُّ فَعَلَيْتُ أَوْ سَقَطْتُ مِنْ غِنِي

كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

بِسُحْبٍ وَشَرَمٍ مَرْدَمٍ وَكُرْدَمٍ بِمَدَانٍ رَاسٍ دُرَّوَانُ كَمْ دُرَّوَانُ كَمْ دُرَّوَانُ

الْمَذْنُوبِينَ قَبْلِي لَأَنْ كَرِمْتَ أَيُّ رَبِّ يَجْلُ عَنْ مَحَاذِبِ الْمَذْنُوبِينَ

أَكْمَاهُ كَارَانِ بِيَسْ رَاسِ رَاسِ رَاسِ رَاسِ رَاسِ رَاسِ رَاسِ رَاسِ رَاسِ رَاسِ رَاسِ

وَحَلَمْتَ بِكِي عَزَمْتُكَ فَادَةُ الْمُفْضِينَ وَأَنَا نَاكَ بِنَفْسِكَ هَذِهِ

دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

مِنْكَ الْبَيْتُ مَنِيخِي مَا وَعَدْتَنِي الصَّبْرَ عَنِ الصَّبْرِ أَحْسَنُ بَيْتِ ظَنِّي

دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

الْحَلِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تَقَابِلِي بِجَلِي وَأَوْ

دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

أَنْ لَسْتُ لَوْ بِخَطِيئَتِي وَأَنَا يَا سَيِّدِي وَمَا خَطِيئَتِي بِهَفِي بِنَفْسِي

دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

يَا سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَحِلْمِي لِيَسْتَرْحِمَ وَأَعْفُ عَنْ تَوْبَتِي

دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

بِكُرْمٍ وَجَهْلِكَ سَيِّدِي أَنَا الْكَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ وَأَنَا الضَّالُّ

دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي دَفَعْتَهُ وَأَنَا الْخَاطِعُ الَّذِي

دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

لَمَسْتَهُ وَأَنَا الْحَاجُّ الَّذِي شَبَعْتَهُ وَالطَّشَانَ الَّذِي زَوَيْتَهُ وَ

دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

وَأَسْلَى أَوْ دُرَّوَانُ كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

أَيُّ رَبِّ

أَنَا الَّذِي عَلَى سَيْدِكَ أَحْسَنُ أَنَا الَّذِي جِئْتُ لِيَسْتَرْحِمَ

عَبْدُكَ يَا دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ دِي كَمْ دُرَّوَانُ

مذکور

من كل ملك وسعة رحمتك وهديتك آياي عن القنوط لفظك
 انما يشيخ تو وسعة رحمت تو وادركه وروحي بود مع تو از من اميد يابست كه اميد تو
 عندما تذكرها يا حين من دعاه داع وافضل من رجاء داع
 درخاني كه ديوي آه مرگ را ي نوادي تيرين كي كه مرگ زبانت اور و بكو ترين كي كه اميد اوست
 اللهم بذكر ما في الاسلام اتوسل اليك ويحرمه القرآن عند
 جذوة بعبد اسلام متوسل بشيخ بنوي تو و بخواست قران اعتماد نام
 عليك ويحبي للنبي لايحي القرشي العربي التماحي لكي
 بر تو و در بختي من را يي چو ناله خوانده ما در زار و در فستاد قرش عربي متولد شده بگفته
 الدين ارجوا النلفة لذكرك فلا تخشاستيناس ايمان ولا
 بخت من دينه نزار و خودت پس به نهايي مبدل كمن به مري مر و بگزار
 واني ثواب من عبد سواك فان فاما اموا بالسندهم ليحتسبوا
 بر ابي مراديه جزاي كي كه بندي كه در دوشه غمزه را پس چيني كه كروني بر رانها شان را يي كروني
 عفا فاذرك و اما املوا و اما امثال بالسننا و قلوبنا لنعفو
 تو نماي خود را پس سنده زده نزار و در بختي كه ما بيان آوريم تو به پناه يي خود و اباي تو را يي
 عفا فاذرك بتماما امنا و نلت رجاءك في صلورنا ولا تخش
 از ما پس بران با آنچه را كه زود و در ما و پند و زمينه واري را اندر سينه ها ما و فكر و روان
 فلو بنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت
 دلايم ي و بعد از آنكه تو را هدايت نمود و از او بخشيد بر ابي ما زود و خودت رحمتي تو تو توست

صلواتك عليه
والله
أعلم

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

المصطفى

اَللّٰهُمَّ وَشَكَرَكَ قَبْلَ عَلِيٍّ سَيِّدِيْكَ وَغَيْبِيْكَ وَمِنْكَ رَهْبِيْكَ
 طبع بر او شكركه تو قبول کردی و در آفتاب من برت خواش من و از غایت برت
 وَ اَللّٰهُمَّ اَمِيْنِيْ فِيْ غَدَاةٍ فَخَرْتُكَ اَمِيْنِيْ وَ اَمِيْنِيْكَ يَا وَاحِدٌ عَكَفْتُ
 و بسوی تبت ایمن من و در غایت برت بسوی تو از روی من و برت ای کلین ملازم و مستر
 هَبْنِيْ وَ فِيمَا عِنْدَكَ اَنْبِطُكَ رَغْبَتِيْ لَكَ خَالِصٌ حَاجِي وَ خَوْفِيْ
 مقصود من و در آنچه نزد توست که خواسته ام میل من و در تر است طاعت من و ترس من
 وَ يَا اَسْتَ حُبِّيْ وَ اَللّٰهُمَّ اَلْقِيْتُ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ طَاعَتِكَ مَلَكًا
 و تو خوی کردی و دوستی من و بسوی تو اکلدم دست خود و برشته خوان بری و گفتم
 رَهْبَتِيْ يَا مَوْلَايْ بَلَدَكَ حَاشَ قَلْبِيْ مِنْ اَجَانَتِكَ بِرَدِّكَ اَلْمُخَوِّفِ
 ترس خود را ای قایم من بیاوردی که گفتم که در دل من و بر آگویی تو سر و نمودم هر ترس را
 عَفَى يَا مَوْلَايْ وَ اَللّٰهُمَّ مَلِكِيْ وَ اَمِيْنِيْ سُوْلِيْ حَيْلٍ عَلَيَّ مَحْمَدٍ وَ اَلْمُحْمَلِ
 از خود ای قایم من و ای امید و من و ای نهایت طلب من درت و برت و امان
 وَ قَرِيْبِيْ وَ بَيْنَ ذَنبِيْ اَلْمَانِعِ عَلَيَّ مِنْ اَوْفَعِ طَاعَتِكَ فَاَيُّ السَّالِكِ
 و مدد ای منسک جهان من و گناه من که فرودنده است مرا از خوان بر روی تو سر من که طول بکشد
 لِقَائِكَ اَلرَّجَاءُ فَيَا وَ خَوْفِيْ لَيْتَكَ وَ عَظِيْمُ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي
 از برنده بودن و آید من از تو و برت خوف من تو و برت که تو قیاس دهن از تو که
 اَوْحَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِيْكَ مِنْ اَلْاَفْزِ وَ الرَّجَاءِ وَ اَلْاَمْنِ لَكَ وَ عَدْلِكَ
 لازم کردی و آید تو آن را بر خود از مهربانی و رحمت و موان بری تبت بکار تو

اَللّٰهُمَّ وَ شَكَرَكَ قَبْلَ عَلِيٍّ سَيِّدِيْكَ وَ غَيْبِيْكَ وَمِنْكَ رَهْبِيْكَ
 که گفتم بری بر تو شکرت را قبل از علی سید من و غایت برت و از غایت برت
 اَنْظُرْ مِنْ عَنِ تَمِيْمِيْ عَنِ اَخِيْ عَنِ شَيْخِيْ اَلْاَخْلَاقِ اَنْظُرْ مِنْ عَنِ
 که گفتم یک مرتبه از جانب است و دیگری از چپ من و گفتم که آن را از کان راستی و از چپ
 لِكُلِّ اَمْرٍ مِنْهُمْ لَوْ مَسَّكَ شَأْنُ يَغِيْبِيْكَ وَ جُوعٌ لَوْ مَسَّكَ مَسْفِرَةٌ
 از برای هر مردی از ایشان در روز و شب باشد که تو گفتم که از روز و شب که در آن روز و شب
 خَاصَّةً مَسْفِرَةٌ وَ جُوعٌ لَوْ مَسَّكَ اَمْرٌ اَقْبَرُ مِنْ هَذِهِ اَمْرٌ
 شأن بشارت یافته شده و بسیار و یک گشته در روز و شب از مهربانی و رحمت تو بشارت
 وَ ذَلَّةٌ سَيِّدِيْ عَلَيْنَا مَعُوْلِيْ وَ مَعِيْلِيْ وَ رَجَائِيْ وَ تَوَكُّلِيْ
 و خواری قایم من برت اعتماد من و تکیه من و استیلا من و توکل من
 وَ رَحْمَتِكَ تَقْلِيْقُ خَلِيْبِيْ رَحْمَتِكَ مِنْ تَشَاءُ وَ طَنَدِيْ بِيْكَ اَمِيْنِيْكَ
 و رحمت تبت و تشاء من بر مهربانی رحمت خود کسی را که خواهم و بدایت میکنی بخش خود را
 فَلَاكَ اَلْحَمْدُ مَا لَقِيْتُكَ مِنْ اَشْرَقِ قَلْبِيْ لَكَ اَلْحَمْدُ عَلَيَّ اَلْبَسِطِ لِسَانِيْ
 پس در آنست با من از تو که کردی که در کفر و دل مرا و برت پس بر کوه و کی باران من
 اَفِيْلَسَانِيْ هَذَا اَلْكَالَ اَشْكُرُكَ اَمْرٌ يَغِيْبِيْكَ اَمْرٌ يَغِيْبِيْكَ اَمْرٌ يَغِيْبِيْكَ
 آیا پس بر مهربانی من تو که گفتم ترا با نهایت سیم در روز و شب و در روز و شب
 وَ مَا قَدْ عَلِمْتُ فِيْ جَنَبِ لَغْوِكَ وَ خَطْبِكَ اَلَى اَلَا اَنْ جُودَكَ لَيْسَ
 و چنانست که از من و از تو که گفتم ترا با نهایت سیم در روز و شب و در روز و شب

فی

علی

لِسَانِيْ يَارَبِّ فِيْ حَيْبِ
 شِكْرِكَ وَمَا قَدْ

لَا شَيْءَ يَكُنْ لَكَ وَاصْخَرُوا كُلَّهُمْ عِيَالُكَ وَفِي قَبْضِكَ وَكُلُّ
 بَيْتٍ شَرِيحِي تَوَلَّى قَوْلِي عِيَالُكَ تَوَلَّى قَوْلِي قَدَرْتُ وَبِمِ
 سُبْحٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكَ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْقَضَ**
خَيْرَ رَأْيِي كَسَدَهُ اِبْرَاهِيمُ تَوَلَّى قَوْلِي بِرُوحِكَ جَاهِلِيَّانِ **خَلَقَ لِي خَيْرَ مَنْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّهِ**
مُحْجَنٌ وَكُلٌّ عَنْ جَوَابِكَ لِسَانِي وَطَاشَ عِنْدَ سَوَالِكَ أَبِي كَيْفَ
عَدَمِ مَنْ وَكُنْتُ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
فِي عَظِيمِ رَجَائِي وَلَا تَحْجَبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا تَكُنْ لِي
بِشَيْءٍ بَرَكْتُ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَاصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
بِجَهْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِقَاءَ صَبْرِي أَعْطَيْتَنِي لِقَاءَ صَبْرِي وَأَرْجَيْتَنِي لِقَاءَ صَبْرِي
بَنَادِخِمْ وَبَنَادِخِمْ وَبَنَادِخِمْ كَيْ طَاقَتْ مِنْ غَبْشِ بَيْنِ رَجَائِي وَبَيْنِ لِقَائِي
سَيِّدِي عَلَيْكَ مَعْتَمَلِي وَمُعَوَّلِي وَرَجَائِي وَنَوَاجِي وَبِحُجَّتِي
أَقْتَبِي مِنْ رُبِّتِ اِعْمَادِي مِنْ وَاصِلِي مِنْ وَتَوَكَّلِي مِنْ وَجْهِتِ
تَعَلَّقِي وَبِفَيْئَتِكَ أَحْطَ رَجَائِي وَبِحُجَّتِكَ أَقْصَدُ ظَلَمِي وَبِكَرَمِكَ
وَأَبْنِي مَنْ وَاصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
إِنِّي رَأَيْتُ اسْتَفْتَحْتُ دُعَائِي وَلَدَيْكَ أَرْجُو فَاقَتِي وَبِعَيْنِكَ أَسْتَفْتَحُ
أَبِي بِرُوحِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
وَلَمْ تَحْشَ ظِلَّ عَفْوِكَ قِيَامِي وَإِلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَرْفَعُ صَبْرِي وَإِلَى
وَدَرِيسِي عَفْوَتِكَ أَسْتَفْتَحُ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي

مَعْرُوفِكَ أَدْبُهُمْ نَظَرِي فَلَا تَحْجَرْنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مَوْضِعُ اِلْمِ
 اِبْرَاهِيمُ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
 وَلَا تَسْكُنْ اِلْمَ وَتَرَفَاتِكَ تَفْتِي وَرَجَائِي وَلَا تَحْجَرْنِي تَوَالِي
 وَبَعْدِي عَدَمُ رَجَائِي وَرَجَائِي تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
 فَاتَكَ تَفْتِي وَرَجَائِي وَلَا تَحْجَرْنِي تَوَالِي فَاتَكَ قَرَّةَ عَيْنِي
 بِرَجَائِي تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
 سَيِّدِي لَا تَكْذِبْ عَلَيَّ بِأَحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَاتَكَ تَفْتِي
 أَقْتَبِي رَوْحُ كَرْدَانِ اِعْمَادِي اِعْمَادِي تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
 وَرَجَائِي وَلَا تَحْجَرْنِي فَاتَكَ فَاتَكَ الْعَارِفُ يَفْقَهُ اِلْمَ اِنْ كَانِ
 وَبَعْدِي عَدَمُ رَجَائِي وَرَجَائِي تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
 قَدْ دَنَا اِحْلَى لَمْ يَفْقَرْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَتَدَجَلْتُ اِلْمَ اِعْزَافِ
 تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
 اِلَيْكَ بِذَنبِي وَبِأَعْلَى اِلْمَ اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ اِلْمَ اِعْزَافِ
 تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
 وَأَنْ عَذَبْتَ فَمَنْ اَعْدَلُ مِنْكَ فِي اِلْمَ اِعْزَافِ هَذَا الدُّنْيَا
 وَكَرَمَتِكَ كَرَمَتِكَ عَادِلُ تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي
 وَعِنْدَ الْمَوْتِ كُنْ بِنِي وَفِي الصَّبْرِ وَخَلِّ وَفِي الْخَلِّ وَخَشْيَتِي اَنَا
 وَرَجَائِي عَدَمُ رَجَائِي وَرَجَائِي تَوَلَّى قَوْلِي مَنْ وَصَلَ بِكَ كَرْدُ زَوْجَابِ تَوَلَّى قَوْلِي

علاء الدین محمد بن علی

4

وَالْقَامِ فِي بَيْتِكَ عِنْدِي وَالْحَيَّةُ فِي الْحَيِّمِ وَالْقَوَّةُ فِي الْبَيْتِ
 ونبات درختهای تو که نزد من است و سلاطین و پادشاهان و نوادگان و درختان
 و السلامه فی الدین و استعانتی بطاعتک و طاعة رسولک
 و دستکاری در دین و اولاد و کار و خدمت و برادران و غیره که محمد است
 مُحَمَّدٌ قَهْلٌ بَيْنَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا اسْتَغْنَى بَيْنَهُ
 و خداوند برادران اهل خانه و محبت خدا برادران و همیشه با هم که زنده و زنده
 وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَاءِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَتَى
 و بگردان مرا از دایره و برترین بندگان تو بهر یک از خواستهای من
 وَتَبَرَّكْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ مِنْهُ
 و بزرگوار باشی در ماه رمضان در شب قدر و آنچه بخواهی تو را
 فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْسُرُهَا وَعَافِيَةٍ تُلْهِسُهَا وَبَلِيَّةٍ تَذْهَبُهَا
 در هر سال از رحمتی که براندازی و سلاطینی که می پوشانی و اولاد و اولاد
 وَحَسَنَاتٍ تَقْتُلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَنْجُو زَعْنُهَا وَارْزُقْنِي رِزْقَ رَحْمَتِكَ
 و نیکیهای تو که قبول میکنی او را و گناهانی که در گذری از آنها و روزی که برادران و برادران
 الْحَمْدُ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي رِزْقًا وَسِعَ مَرْفَعَتُكَ
 که طریقت در سال این سال و در هر سال و روزی که روزی فریاد می آید که
 الْوَسْعُ وَاصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدَ الْأَسْوَءِ وَأَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالْأَكْلَ
 که گناه و دین و بگردان من ای قاضی من همه بیهار او را و اگر از من رخصت و حقوق

وَسَيُكَفِّرُ عَنْكَ وَجَلَالَكَ لَنْ طَالَ لَبْنِي بِذُنُوبِي لَا طَالَ لَبْنِي
 دامت ای من قسم بخت تو در زکی تو اگر باز خواستی بکنای من هر شب بگویم
 يَعْقِلُكَ وَلَنْ طَالَ لَبْنِي بِذُنُوبِي لَا طَالَ لَبْنِي بِذُنُوبِي وَلَا طَالَ لَبْنِي
 دور کردن تو و اگر باز خواستی نمایان مرا بگویم هر شب بگویم در طول روز تو و اگر
 اَدْخَلْنِي النَّارَ لِأَخِيْرِكَ أَهْلُ النَّارِ يَجْمَعُونَ لَكَ الْحُجُجَ سَيُذِي
 در آوری مرا در آتش خیزد هم ساکنان آتش بدویتی من بهر ای صابر و صبور
 اَزْكَتْ لَا تَقْرَأُ إِلَّا لَوْلَاهُ أَهْلُ طَاعَتِكَ فَالْمَنْعُ
 اگر هستی تو که نمی مریز مگرسان وفا کنندگان بعد ترا پس که جوع و فقر
 الْمَذْنُونُ وَأَزْكَتْ لَا تَكْرُمُ إِلَّا أَهْلُ الْوَفَا يَوْمَ تَكْفِيْلُ غَيْثِ
 نمایندگان کاران اگر هستی تو که نمی جسته مگرسان وفا کنندگان بعد ترا پس که جوع و فقر
 الْمُسْتَوْثُونَ إِلَهِي أَنْ تَخْلُقَ النَّارَ فِي ذَلِكَ سُورٌ وَعَدُوكَ
 مگر کاران خداوند اگر در آوری مرا در آتش پس در آن خوش وقت شود و من تو
 وَأَنْ اَدْخَلْنِي الْجَنَّةَ فَهُوَ ذَلِكَ سُورٌ وَنَيْتِكَ وَأَنَا وَاللَّهُ اعْلَمُ
 و اگر در آوری مرا بهشت پس درین خوشحال گردید و بگویم تو و من با یکدیگر که بگوید
 أَنْ سُورٌ وَنَيْتِكَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ سُورٍ وَعَدُوكَ اللَّهُمَّ إِلَهِي
 که شاد دانی بگویم تو دوست ترستی بوی تو از شادمانی دشمن تو خداوند من
 اسْأَلُكَ أَنْ تُمَلِّقَ لِي حَبْلَكَ مِنْكَ وَتَصْدُقَ لِي كَيْفَاكَ وَإِلَّا
 سوال میکنم از تو که بکنی دل مرا بخت از تو و راسته را بران تو و حق را
 وَخَشِيَّةٌ

بسم الله

وَخَشِيَّةٌ

بیکریٹ

يَا رَّبِّ عَلَى نَفْسِي وَوَلَدِي وَدِينِي وَمَالِي عَلَى جَمِيعِ مَا دُونِي
 بِنَوَائِي بِرُودِ كَارِضِ بَنِي مَنِي فَرَزْدَمِ وَدِيحِمْ وَبِزَمِمْ وَبِرُجْدِ اِيْمَرِ رُزِي كُتُو
 مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اَللّهُمَّ اَنْزِلْ
 اَنْزِلْ شَيْطَانَ اَلْفَرَسِ شَدَّهِ كَتُو بِي شَتُو بِي دَانَا عَدَاوَتِ اَبَدِي
 يَحْيِي لِي مِنْكَ اَحَدٌ وَلَا اَجِدُ مِنْ مَلَايِكَاكَ اَنْ يَجْعَلَ قَسِي لِي
 نِيَادِ مِيْدَمِ اِنْ اَصْحَابِي وَنِيَابِ اِيْمَرِ غِيْرَتُو كَرِيْزِي بِسْ كُتُو اِنْ بَنِي مُرَادِ
 شَيْئِي مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَزِدْ لِي عَذَابِي اَللّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّْي وَافِ
 سِيْمِي اِنْ اَصْحَابِي تُو وَبَارِكُو اِنْ اَمْرُ اَعْدَابِ دُرُو اَكْ عَدَاوَتِ اَبَدِي
 دُرُو كِي وَارْفَعْ دَرَجَتِي وَحَاطْ وَزَرِي وَلَا تَذْكُرْ لِي بِطَلَبِي
 دُرُو كِي مِنْ اَمْرٍ مَرْتَبَةٍ اَوْ مِيْكَنِ اَوْ كِرَانِ مَرُو اِيْدَمِ اِنْ اَمْرُ اَعْدَابِي
 وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَثَوَابَ مَنْطِقِي وَثَوَابَ دُعَائِي وَرِضَا
 دُرُو كِي اِنْ اَمْرُ اَعْدَابِي دُعَائِي مَرُو اِيْدَمِ اِنْ اَمْرُ اَعْدَابِي
 اَلْحَمْدُ الْعَظِيمُ يَا رَبِّ جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْ لِي مِنْ فَضْلِكَ
 دُرُو بَشْتِ وَحَاطْ لِي بِرُودِ كَارِضِ بَنِي مَنِي فَرَزْدَمِ اِنْ تُو بِطَرِيقِي بِرُزِي اَبَدِي
 اَللّهُمَّ اَلْغِبْ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّهُمَّ اَنْتَ اَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ
 كَرِيْمِي سُوِي تُو لِي كَسْنَدِ اِيْمَرِ بِرُودِ كَارِضِ بَنِي مَنِي فَرَزْدَمِ اِنْ تُو بِطَرِيقِي بِرُزِي اَبَدِي
 الْعَقُوْ وَاعْلَمْ اَنْ اَنْتَ اَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ اَلْحَمْدُ الْعَظِيمُ يَا رَبِّ جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْ لِي مِنْ فَضْلِكَ
 كَسْنَدِ اِيْمَرِ بِرُودِ كَارِضِ بَنِي مَنِي فَرَزْدَمِ اِنْ تُو بِطَرِيقِي بِرُزِي اَبَدِي

وَلَا تُدْرِكُهُ
الْأَبْصَارُ

مختصر

وَمِنْ خُصْرَتِي يَا مَغْرِبِي عِنْدَ رَبِّي وَبَاغُوْنِي عِنْدَ شِدْدِي الْيَقِيْنِ
هَاجِرُ الْبَيْتِ اِيْ يَاحَ مِنْ نَزْوِ اَمْرٍ مِنْ وِيْ فَرْدٍ مِنْ بَرِيْهِ مِنْ لُبِيْ تُو
قَرَعْتُ وَبِكَ اسْتَغْنَتْ وَبِكَ لَفْتُ لَا اُوْدِيْ سَوَاكَ وَلَا اَطْلُبُ
يَاحَ اَوْ دُوْمُ وَبُو اسْتَفْهَامُ دُوْمُ وَبُو يَاحَ اَوْ دُوْمُ وَبُو يَاحَ اَوْ دُوْمُ وَبُو يَاحَ اَوْ دُوْمُ
الْفَرَحِ الْاَمِيْنُ فَاعْيُشْنِيْ فَرِحْ عَنِّيْ يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيْرَ
كَسَائِيْشِ رَاكِرْ اَرْتُوْ بِيْ يَدُوسْ مَرْوُكِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْ بِدِيْ دَاكِرْ
وَلْيَعْفُوْا عَنِ الْكُثْرِ اَقْبَلْ مَقِيْلِيْ عَفْ عَنِّيْ الْكُثْرَ اَنْتَ اَنْتَ
وَدُوْمِيْكَ رَاكِرْ اَرْتُوْ بِيْ يَدُوسْ مَرْوُكِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْ بِدِيْ دَاكِرْ
الْغُفُوْرَ اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اِيْمَانًا شَرِيْهَ قَلْبِيْ يَقْبَلُنَا
اَمْرًا نَكْرًا مِنْ سَلْبِ اَعْلَانِ دِيْ بَرِيْهِ كِيْوَالْاَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ
حَتّٰى اَعْلَمُ اَنْتَ اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اِيْمَانًا شَرِيْهَ قَلْبِيْ يَقْبَلُنَا
اَمْرًا نَكْرًا مِنْ سَلْبِ اَعْلَانِ دِيْ بَرِيْهِ كِيْوَالْاَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ
يَا اَرْحَمَ الرَّحِيْمِيْنَ يَا اَعْدِيْ فِيْ كَرِيْمِيْ وَيَا صَاحِبِيْ شِدْدِيْ كُوْلَاوِيْ
بَرِيْهِ اِيْ اَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ
وَنَعِيْمِيْ وَيَا غَايِبِيْ فِيْ رَغِيْبِيْ اَنْتَ السَّارُّ خُوْرِيْ وَاَلَمْ يَرْوَعِيْ
دِيْ بَرِيْهِ اِيْ اَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ
الْقَبِيْلَ عَشِيْرِيْ فَاغْفِرْ لِيْ خَطِيْئَتِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّحِيْمِيْنَ يَا اَعْدِيْ فِيْ كَرِيْمِيْ
وَدَاكِرْ اَرْتُوْ بِيْ يَدُوسْ مَرْوُكِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ اَيْتُ اِيْ اَكْبَدِيْشِ

مكتبة

منقولست که حضرت امام ذری العابدین و امام محمد باقر صلوات الله
 علیهم ادر در روز ماه این شهر رمضان الذی ان کث
 میاید عاصیانند با خدا یا این ماه رمضانست که در فرستاید
 فیه القرآن مهدی للناس و بیکای من الحمد و القرآن و هذا
 دران فسان که در ماهی دینان است و ثانیای رتبت که در حق طوبی
 شهر الصیام و هذا شهر الصیام و هذا شهر الحیاة و هذا شهر
 ماه روز و شش است و این ماه بر خست است و این ماه بارت است و این ماه
 التوبه و هذا شهر المغفره و الحمد و هذا شهر العفو عن
 توبت و این ماه امرزش و نبیائست و این ماه آزادی از
 النار و الفویحنه و هذا شهر فی لیلۃ القدر الیه تهی
 آتش و در تباری میست و این ماه هایت که دران شب قدر آمدن
 خیر من الف شهر الله فصل علی محمد و آل محمد و اعنی علی
 بسمت این شهر ماه خداوندیست و درت بر محمد و آل محمد و در کنز
 حبیبیه و قیامیه و سلمیه و اعنی علیه با فضل عونه
 روز و شش ان و میا ایسان و سلم در تباری من لکم در دوران و در کنز بر لکن میونی
 و وفقی فی طاعتک و طاعة رسولک و اولیائک صلوات
 و توفیق و در لردان سباطت خود و طایر و ل خود و درستان خود و توفیق
 الله علیهم و فرغنی فی عبادتک و دعائک و نوافل کتابک

مدا
برایشان
و فارغ از مراد
سجده عبادت خود و
خود و تلاوت کتاب خود

وعظم

و اعظم لي فيه البركة واحسن لي فيه الحافضة واحسن لي فيه التوبة واحسن لي فيه بدني ووسع فيه رزقي والفني
 وادرك كروان برکت مرا ویک کمره ویک دران بری مرغافیت را ویکه ویکه ویکه
 فيه التوبة واحسن لي فيه بدني ووسع فيه رزقي والفني
 وادرك كروان برکت مرا ویک کمره ویک دران بری مرغافیت را ویکه ویکه ویکه
 فيه ما الهني واستج فيه دعائي وبلغني فيه رجائي اللهم
 وادرك انچه عيکس از مرا وید برادران دعا می مرا ویرسان مرا دران بریمن خداوند
 صل على محمد وال محمد واذهب عني فيه النقاس والكسل
 رحمت بر محمد و آل محمد و بر همه انمن دران خواب یک و یک
 والسامة والفتنة والقسوة والغفلة والخن وجبن فيه
 وشتی و سخت دلی و چسبی و فریفتی را و دور کردان من دران
 العلة والاسقام والمهوم والآخران والاعراض والامراض
 علقت و بارها و ادو لها و عمنها و جوارش و مرضها
 والخطايا والذنوب واحسن عني فيه الشوء والفحشاء و
 و خطایا و گنایان را و دور کردان من دران بدی و دشتی را و
 الجهد والبلاء والشك والعداء انك ببيع الدعاء اللهم
 شقت و بلاستی و رنجی و رنجوری بر سیکه و توبانی من گای خداوند
 صل على محمد وال محمد واعذني فيه من الشيطان الرجيم
 رحمت بر محمد و آل محمد و دور کردان از دوران من شد

۱۲۸

وَالْحُشُوعَ وَالرَّقَّةَ وَاللَّيْثَةَ الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْجَوْدَ
وَالْفَرَادِيَّةَ وَتَرْكُ الْمُنَادِيَةِ وَغَرِيبَتِ الدَّرَجَةِ وَرَهْبَتِ رِبَانِ وَرَهْبَتِ
مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالْوَكْلَ عَلَيْكَ وَالثِّقَةَ بِكَ وَالْوَلَاةَ
أَنْ تَوَاضَعُ دَائِمًا لِي وَتَكُنْ دَائِمًا لِي بِرُوحِ الْإِيمَانِ وَتَكُنْ لِي بِرُوحِ الْإِيمَانِ
عَنْ مَخَارِجِكَ مَعَ جَمِيعِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمِنْ مَوْجِزِ الْعَمَلِ
أَوْ مَحَبَّتِ تَوْضِيحِ سَائِلَةِ كَفَّارَةِ وَجْهِكَ بِدِينِ قَدْرِهِ وَعَمَلِ بِلَا بَرْدِهِ
وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَى وَلَا تَحِلْ لِي فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْضٌ
وَعَوَاظِي عَابِتِ كَرَاهِيَّةٍ أَوْ عَائِلِ كَمَنْ مَنَانٍ مِنْ مَيَانِ خَيْرِي أَوْ نَجْمِ دُرِّهِمْ كَمَا
وَلَا مَرَضٍ وَلَا قَهْمٍ وَلَا غَمٍّ وَلَا سَقَمٍ وَلَا غَفْلَةٍ وَلَا لِسَانٍ بِلَا تَعْلِيلٍ
وَلَا عَارِيٍّ وَخَشْيَةٍ وَنَادِيٍّ وَنَادِيٍّ وَنَادِيٍّ وَنَادِيٍّ وَنَادِيٍّ وَنَادِيٍّ وَنَادِيٍّ وَنَادِيٍّ
وَالْتَفَظْ لَكَ وَفِيكَ وَالرَّعَايَةَ لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءَ لِحَقِّكَ وَوَدَّ
مُحَاطَرَتِ رُوحِ خُذْلِكَ وَتَكُونُ دَائِمًا لِي بِرُوحِ الْإِيمَانِ وَتَكُونُ دَائِمًا لِي بِرُوحِ الْإِيمَانِ
بِرَحْمَتِكَ يَا رَحِيمَ الْوَحْدَانِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّصْ
بِرَحْمَتِكَ نَوَاصِي عَمَلِي وَنَجِّنِي مِنْ حَذَرِ الْوَدَّاعَةِ وَنَجِّنِي مِنْ حَذَرِ الْوَدَّاعَةِ
لِي فِيهِ أَفْضَلُ مَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاعْظُمْ فِيهِ
بِرَأْسِ مَنْ دَارِي بِرَأْسِ عَمَلِي وَنَجِّنِي مِنْ حَذَرِ الْوَدَّاعَةِ وَنَجِّنِي مِنْ حَذَرِ الْوَدَّاعَةِ
أَفْضَلُ مَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ لِعِبَادِكَ الْمُتَّقِينَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْغَفْرِ وَالْكَفَرِ
بَيْنَ مَنْ أَحْبَبْتَ خَيْرِي دُونَ مَنْ كَرِهْتَ خَيْرِي دُونَ مَنْ كَرِهْتَ خَيْرِي دُونَ مَنْ كَرِهْتَ

وَهَيْئَتِهِ وَلَيْسَ وَتَقِيَّتِهِ وَتَقِيَّتِهِ وَتَقِيَّتِهِ وَتَقِيَّتِهِ وَتَقِيَّتِهِ وَتَقِيَّتِهِ وَتَقِيَّتِهِ
وَبِرَّيْتِهِ أَوْ بَدَلَتِهِ أَوْ بَدَلَتِهِ أَوْ بَدَلَتِهِ أَوْ بَدَلَتِهِ أَوْ بَدَلَتِهِ أَوْ بَدَلَتِهِ أَوْ بَدَلَتِهِ
وَحَالَتِهِ وَخُدْعِهِ وَأَمَانِيَّتِهِ وَغُرُوبِهِ وَفَتْنَتِهِ وَشُرْكِهِ وَخَلْقِهِ
وَوَهَابِيَّتِهِ أَوْ فَرْجِيَّتِهِ أَوْ فَرْجِيَّتِهِ أَوْ فَرْجِيَّتِهِ أَوْ فَرْجِيَّتِهِ أَوْ فَرْجِيَّتِهِ أَوْ فَرْجِيَّتِهِ
وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَأَوْلِيَاءَهُ وَسُرُكَاةَ وَجْهِكَ مَكْلُكُ اللَّهُمَّ
وَبِرَّوَانِ أَوْ مَاتِعَانِ أَوْ دُوسْتَانِ أَوْ مَاتِعَانِ أَوْ دُوسْتَانِ أَوْ مَاتِعَانِ أَوْ دُوسْتَانِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا قِيَامَهُ وَصَلَامَتَهُ وَبَلَوَغَ أَمَلِهِ
وَمُحَمَّدٍ بِرَحْمَتِكَ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرُوحِيَّتِهِ كُنْ يَا رَأْسَ الْإِيمَانِ وَرُوحِيَّتِهِ كُنْ يَا رَأْسَ الْإِيمَانِ
فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ وَاسْتِكْمَالِ مَا بَرَّحْنِيكَ عَنْ صَبْرٍ وَاحْتِسَابٍ
وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ وَرَأْيٍ
وَأَمَّا نَا وَتَقِيَّتَهُ تَقِيَّتَهُ ذَلِكَ مَقْبُولِ الْأَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ وَالْكَثِيرِ
وَكَرِيمِ دِينِ وَتَقِيَّتِهِ نَسْبِ بِيْرَانِ دَارِ مَنْ بِرَأْسِ الْإِيمَانِ بِرَأْسِ الْإِيمَانِ
الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا
بِرَحْمَتِكَ أَيْ بِرُوحِ الْإِيمَانِ حَذَرِ الْوَدَّاعَةِ وَنَجِّنِي مِنْ حَذَرِ الْوَدَّاعَةِ
وَالْعَمْرَةَ وَالْجَلَدَ وَالْإِحْيَادَ وَالْفَقْرَ وَالنَّشَاطَ وَالْأَنَابَةَ وَالنُّوبَةَ
وَعُسْرَةَ وَمَعِي كَرُونَ وَكُونُوا دُونَ وَتَوَانِي وَفَرْجِي وَبَارِكْتَ وَتَوَانِي
وَالْتَوْفِيقَ وَالْقُرْبَةَ وَالْخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّحْمَةَ وَالرَّقْبَةَ وَالنَّضْرَ
وَيَكُنْ لِي دُونَ سَائِرِ رُوحِيَّتِهِ بِرَأْسِ الْإِيمَانِ وَرُوحِيَّتِهِ بِرَأْسِ الْإِيمَانِ

[illegible]

بِحَقِّكَ عَلَيْنَا وَبِحَقِّكَ الْعِظَمِ عَلَيْنَا مَا صَلَّيْتَ عَلَيْنَا وَلَمْ
 تَجْعَلْ لَنَا مِنْهُ شَيْئًا نَسْتَعِينُ بِكَ بِرَأْسِ نَاسٍ وَدَوَّيْنِ نَاسٍ وَكُلِّ نَاسٍ
 وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةٍ رَحِيمَةٍ تَرْتَقِي بِهَا عَوْنُ رَحْمَتِكَ
 وَبِرَأْسِ نَاسٍ وَدَوَّيْنِ نَاسٍ وَكُلِّ نَاسٍ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةٍ رَحِيمَةٍ تَرْتَقِي بِهَا عَوْنُ رَحْمَتِكَ
 سَخَطَ عَلَيَّ لِعِظَمِهِ أَلَدًا وَأَعْطَانِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَمُنِيقِي
 كَرِهْتَنِي نَبَا بَدْرِي بِرَأْسِ نَاسٍ وَدَوَّيْنِ نَاسٍ وَكُلِّ نَاسٍ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةٍ رَحِيمَةٍ تَرْتَقِي بِهَا عَوْنُ رَحْمَتِكَ
 وَأَرَادَنِي وَصَرَفْتَ عَنِّي مَا لَكَ وَأَخَذْتَ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي مَا
 وَمَصُونَةٍ وَمَكْرُورَةٍ مِنْ أَرْضِي أَيْخَانًا خَوْشِ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ
 لَا أَخَافُ وَغَيْرَ أَهْلِي وَمَالِي وَأَخَوَانِي وَأَخَوَاتِي وَذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ أَلَدًا
 وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ
 فَزِدْنَا مِنْ دُنُوْنَا فَأَوْنَانَا تَابِينَ وَتَبَّ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفُ عَنَّا
 كَرِهْتَنِي نَبَا بَدْرِي بِرَأْسِ نَاسٍ وَدَوَّيْنِ نَاسٍ وَكُلِّ نَاسٍ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةٍ رَحِيمَةٍ تَرْتَقِي بِهَا عَوْنُ رَحْمَتِكَ
 مُتَعَوِّذِينَ وَاعْدْنَا مُسْتَجِبِينَ وَاجْعَلْنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَخْذَلْنَا وَاهْبِطْ
 عَلَيْنَا كَرِهْتَنِي نَبَا بَدْرِي بِرَأْسِ نَاسٍ وَدَوَّيْنِ نَاسٍ وَكُلِّ نَاسٍ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةٍ رَحِيمَةٍ تَرْتَقِي بِهَا عَوْنُ رَحْمَتِكَ
 وَأَمِينًا رَغْبِينَ وَشَفِّعْنَا بِمَسَائِلِكُنَا وَأَعْطِنَا أَتَاكَ سَمِيعُ الدَّعَاءِ
 وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ
 قَرِيبُ مُجِيبِ اللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَاجْعَلْ مِنْ مَثَلِ الْعَبْدِ
 زَوَالًا وَجَاهِشْتَنِي عَدُوًّا تَوَلَّى بِرُودَكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ

بسم الله

سَهَبَةً وَلَمْ يَسْتَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ كَمَا وَجُودًا يَأْمُوعُ شَكْرِي أَسْأَلُكَ
 بِرُودِكَ وَخُودِكَ وَوَالِدِكَ كَرِهْتَنِي نَبَا بَدْرِي بِرَأْسِ نَاسٍ وَدَوَّيْنِ نَاسٍ وَكُلِّ نَاسٍ
 وَيَا مُنْهَلِي حَاجَتِي الرَّاحِمِينَ وَتَحِيَّاتِ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُجِيبَ
 وَابِي مُسْتَهَامِي مَا جَبْتَ خَوَاشِئَهُمْ وَفَرَادَسَ دُجُوعِهِمْ وَيَا مُبْرِئَ
 دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَبِأَمْلَاجِ الْهَارِبِينَ وَبِأَصْنَانِ الْمُسْتَصْرِخِينَ
 دُعَائِي دُونَكَ كَانِ وَيَا نَهْزِلَ كَرِهْتَنِي نَبَا بَدْرِي بِرَأْسِ نَاسٍ وَدَوَّيْنِ نَاسٍ وَكُلِّ نَاسٍ
 وَيَا دَبَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَبِقَارِحِ
 وَابِي بِرُودِكَ وَخُودِكَ وَوَالِدِكَ كَرِهْتَنِي نَبَا بَدْرِي بِرَأْسِ نَاسٍ وَدَوَّيْنِ نَاسٍ وَكُلِّ نَاسٍ
 هُمُ الْهَمُومِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعِظَمِ يَا اللَّهُ يَا حَمْدَ بِلَادِهِمْ
 عَمَّ عَمَّا كَانِ وَابِي رَفَعَ مَلَانِدَهُ أَعْدُوهُ بِرُودِكَ وَخُودِكَ وَوَالِدِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي وَعَيُوبِي وَأَسْأَلُكَ بِرُودِكَ وَخُودِكَ وَوَالِدِكَ
 أَيْ عَمَّ عَمَّا كَانِ وَابِي رَفَعَ مَلَانِدَهُ أَعْدُوهُ بِرُودِكَ وَخُودِكَ وَوَالِدِكَ
 وَأَسْأَلُكَ بِرُودِكَ وَخُودِكَ وَوَالِدِكَ وَأَسْأَلُكَ بِرُودِكَ وَخُودِكَ وَوَالِدِكَ
 وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ
 عَيْنُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفُ عَنِّي
 عَمَّ عَمَّا كَانِ وَابِي رَفَعَ مَلَانِدَهُ أَعْدُوهُ بِرُودِكَ وَخُودِكَ وَوَالِدِكَ
 فَيَمْلَأْنِي مِنْ عَمْرٍ وَاسْتَعِزَّ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدِي وَوَلَدِي وَوَرِثَتِي
 وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ وَبِحَقِّكَ دَارِمْ

صَلَّيْتَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا
 وَآلِهِ
 طَيِّبِينَ

الشهداء واحسانى في عليين واساء في معقور

و در لوح مراد شهدایان و سب کوئی مراد عیسی و عیسی مراد امر زید

وارتبط لی یقینا تباشیر به قلبی وایمانا لایسویه قیامک و

و این سخن بر هر صفت که مباشرت کنی بدان دل مراد ایمانی که به شدت مایه و در او شکی و

رضایما قصفت لی و لیس فی الدنیا حسنة و فی الاخرة حسنة

خوشنودی به یحتمل که در این بین و بدو مراد دنیا و آخرت یک

و فی عذاب النار وان لم تکن قضیت فی هذه الملة نزل

و کما در مراد از عذاب دوزخ و اگر نبوده باشی که مگر کرده باشی در این ملة نزل

الملائكة والروح فیها فاحسن لی فی ذلک و ارد فقی فیها ذلک

ملائکه و روح را در آن پس باز در آن ملة و روحی کن مراد از آن

و شکرک و طاعتک و حسن عبادتک فضل علی محمد و آل

و شکر و طاعت ترا و سب کوئی بر سیدان تو پس مرت و مرت بر محمد و آل

یا فضل صلواتک یا ارحم الراحمین یا احدا یا احدا یا رب محمد

یا بهترین مستجاب دعا کننده ترین رحمت کننده ای یا کما می بینی یا ای برادر محمد

و آل محمد اغضب الیوم الحاد و لا تار عترة و اقل عداة هم

و آل محمد غضب کن در این روز و بر ای محمد و بر ای سب کوکان کرده و کوشش و شال و

و احصهم عدا و لا تدع علیهم الا ارض منهم اعدا و لا

و در این میان را بشماره و واکند از بریت زمین از ایشان یکی را و سایر را

واقل حرا لینی و من كان من المومنین والمؤمنات

و اقل محواری من و واکند که بوده باشند از من برای از کرد و ندان مراد از آن

فی الدنیا والاخرة فان ذلک کلمة بیدک و انت واسع المغفرة

در دنیا و آخرت و این کلمه بیدت است و تو فراگیرنده آمرزش

فلا تخف باسیدی و لا ترد دعائی و لا یزید لی فی الخیر

پس ما اندک کن با راهی آقایی من و بر و گردان دعای مرا و بگردان و من بخیر

حتى تفعل ذلک لی و لا تخف لی من کل شیء ما سالتک و لا یزید

تا آنکه کنی باین را و و بزدیری برای من همه آنچه سوال کردم از تو و و بزدیری

من فضلك فانک علی کل شیء قدير و تحضر البک را غیور

از بخشش خود مدد رستی که تو بر هر چیز توانا ای و ما بنو خود به شکر

اللهم لك الاسماء الحسنة والامثال العلیا والکبریا

مداد و مدد بر آت نامهای سبکو و درستی نامهای بلند و بزرگواری

والالا اسمیک باسمک یسبح الله الرحمن الرحیم از کتب

و مصنفها و سوال کن از تو نام خدای سبحان و مدد الله الرحمن الرحیم

قضیت فی هذه الملة نزل الملائكة والروح فیها ذلک

که حکم کرده باشی در این ملة نزل ملائکه و روح را در آن ملة نزل

علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی و زوجی مع

بر محمد و آل محمد و آنکه بگردانی نام مرا در این ملة در دوزخ یا جنان

اَبَدًا لِحَسَنِ الصِّحَّةِ بِاخْلَافَةِ النَّبِيِّينَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 هرگز ای بگو مضایقتن ای خلیفه من بران تو بخنده ترین بخنده گای
 اَلْبَدْعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَاللَّامُ غَيْرُ الْغَاثِ
 آفرید کار خود را و زنده که نیست مانند او چیزی و برین موجودی که نیست بجز
 وَاَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ اَنْتَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ اَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ
 و از آنکه که نمی میرد تو هر روز در کاری تو خلیفه منده پیغمبری
 وَنَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ اَسْأَلُكَ اَنْ تَنْصُرَ وَجْهِي مُحَمَّدًا وَوَلِيَّهُ
 و ناصر محمد و مفضل محمد سوال کنم از تو ای بزرگوار ای یاری من محمد و ولی
 مُحَمَّدًا وَالْقَاسِمُ بِالْقِسْطِ مِنْ اَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ اَسْأَلُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِ
 محمد و آن را که ریاست بعد از اوصیاء محمد رحمت های تو بر او و بر ایشان
 اَعْظِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَسْبُكَ
 بگردان بر ایشان یاری خود را ای آنکه نیست خدای مگر تو حق آنکه نیست مگر تو
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبِجَعْلِي مَحْمُومًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ
 بر محمد و آل محمد و بگردان بر ایشان در دنیا و آخرت و بگردان
 حَاقِقَةً أَمْرِي إِلَى عَقْرُكَ نَارٍ وَجَنِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَذَلِكَ
 کار مرا ای آفرینش تو و رحمت تو ای رحم کننده ترین رحم کننده گاه و چنین
 لَسْتُ نَفْسًا يَا سَيِّدِي بِاللَّطِيفِ بِلِي اِنَّكَ لَطِيفٌ فَصَلِّ عَلَى
 نامیده و دلت خود را ای آقای من بگردان بر من پیغمبری که مندر با پیش برستی

مذلل

مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَالطُّفُّ لِي اِنَّكَ لَطِيفٌ مَا تَشَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 محمد و آل محمد و لطف کن ای من بدستی که تو لطیفی از آنکه خواهی خداوند رحمت ترین
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ
 محمد و آل محمد و روزی کن مرا حج و عمره در سال این سال و در هر
 عَامٍ وَتَطَوَّلْ عَلَيَّ بِجَمِيعِ حَوَائِجِي لِدُنْيَا وَآخِرَةٍ لَيْسَ اَسْتَغْفِرُكَ
 سال چوبان کن بر من همه حاجت های من که بجز دنیا و آخرت بر نیکی علی بن ابی طالب
 رَبِّي وَتَوْبُ إِلَيْهِ اِنْ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ اَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّي وَكَتُوبِي
 پروردگار من و رجوع کنم سوی تو که پروردگار من نزدیک پذیرنده آمرزش منم و پروردگار من
 إِلَيْهِ اِنْ رَبِّي رَجِمْ وَدُدُّ اَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّي وَتَوْبُ إِلَيْهِ كَانَتْ
 آنکه سوی تو که پروردگار من مهربان و دوست و طلب آمرزش من کنم و خدا پروردگار من که بزرگوار است
 غَفَّارُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي اِنَّكَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ رَبِّي اِنِّي عَمِلْتُ سُوءًا
 آمرزگار خداوند مهربان ز سر بدستی که تو بخنده ترین بخنده گای پروردگار من که درم می دانی
 اَوْ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي اِنَّكَ لَا تَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ
 وستم کردم نفس خود را پس بزرگوار بدستی که نمی آمرز دگت مان که مگر تو طلب آمرزش من
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ
 آنکه نیست الا او پرستش مکرور زنده پاینده بر و بار برترک داناء آمرزنده
 لِلذَّنْبِ الْعَظِيمِ وَتَوْبُ إِلَيْهِ اَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ اِنْ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
 مرا که بزرگوار و رجوع کنم سوی او طلب آمرزش من کنم که خداوند بخشنده و مهربان

وَمِنْ حَيْثُ لَا آخِرُ
ع

سید محمد بن علی

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
فَالْباقِيَ الْحَيِّ وَالْقَوِيُّ
سُبْحَانَ اللَّهِ
ع

وَيَقِطُّ الْوَرَقَ بِجَلِّهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَغْرُبُ عَنْهُ شَيْءٌ
 و فرود بر زمین و برکت از بخت را بعلوم خود پاکت انکه نهان نیست از او هر یک
 ذَرَقَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا يَصْرِفُ ذَلِكَ وَلَا الْبَرُّ
 مورد خوروی در زمین و در آسمان و در خور و در ابرار و در کویک تر
 الْأَيُّ كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الدِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 بکر اندر نامه روشن پاکت خدا بدیده بر روی پاکت خدا بدیده
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمِ
 پاکت خدا آفریننده هر نوع چیز پاکت خدا آفریننده تاریکیها
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 و روشنی پاکت خدا پروان آورنده دانهها و نباتها پاکت خدا آفریننده
 كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَىٰ وَمَا لَا يَرَىٰ سُبْحَانَ اللَّهِ
 هر چیز پاکت خدا آفریننده آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمیشود پاکت خدا
 مَدَادُ كُلِّ مَاءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي
 مداد کلبهای او پاکت خدا پروردگار جهانیان پاکت خدا انکه
 يَعْلَمُ مَا تَحِلُّ كُلِّ أُنْثَىٰ وَمَا يُغْضِرُ الْأَصْحَامَ وَمَتَىٰ دَاوُدُ كُلُّ
 میداند بر غیر مبار و هر ریزی و آنچه کلبه روان را جمیع و آنچه بغیر اندر او هر
 شَيْءٍ عِنْدَ عَقْدِ رِغَالِ الْغَيْثِ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ
 خضر و زو و باندهات و انی هر نهان و شکاریت بزرگ بینه مرآتیت بکر

سبحان

مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَسَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَحْفٍ بِاللَّيْلِ
 از شما که نهان دارد سخن و انکه اشکار است دان و انکه پویشانده عمل خود است
 وَسَارَتْ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
 و انکه بکار مانده است در روز و انکه است فرکان پیش روی او و از پس او
 يُحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي
 نگاهدارنده امر خدا را پاکت خدا انکه میمیراند و زنده میکند و زنده میکند
 الْمَوْتَىٰ وَيَعْلَمُ مَا تُنْقِصُ الْأَرْضُ مِنْكُمْ وَيَقْرَأُ الْأَرْحَامَ مَعَالِيهَا
 مردگان را و میداند آنچه کم میکند زمین را ایشان و ثابت میدارد در جمیع آنچه خواند
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الدِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْخَبِيرِ
 ثابت میکند معینی پاکت خدا بدیده بر روی پاکت خدا بدیده بر روی
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمِ
 پاکت خدا آفریننده هر نوع چیز پاکت خدا آفریننده تاریکیها
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 و روشنی پاکت خدا کافنده دانهها و نباتها پاکت خدا آفریننده
 كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادُ كُلِّ مَاءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 هر چیز پاکت خدا مداد کلبهای او پاکت خدا پروردگار جهانیان
 سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمَلِكِ قُوْنِي الْمَلِكِ مِنْ تَشَاوِيهِ الْمَلِكِ
 پاکت خداوند بادشاهی میداد انکه را که میخواند و میگوید برایش

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَىٰ
 وَمَا لَا يَرَىٰ

ع

مِمَّنْ تَشَاءُ وَلَئِنْ شِئْنَا وَبَدَّلْ مِنْ شِئَاءِ بَيْدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلِيمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُورِ **مِثْر** میاری بر آنکه نوی بدست غیر میاری که بود
 کل شیء قدین توئج اللیل فی النهار وتوئج النهار فی اللیل
 بر چیز توانایی در آوری شب را اندر روز و روز را در شب
 وتوئج الحی من الیوم وتوئج الیوم من الیوم **مِثْر** میاری از روز و روز را از روز و روز را از روز
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِعَ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْخَالِقِ
 پاکست خدا بیدارنده بر چیز پاکست خدا کارنده بر صورتها پاکست خدا خلقنده بر
 وَالتَّوْحِيدِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَيْنَ
 و تکوین پاکست خدا خلقنده بر چیز پاکست خدا بیدارنده بر
 وَكُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمْدُ دِكْلَانِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 و کل شیء پاکست خدا عمنی کشنده بر چیز پاکست خدا بیدارنده بر
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَجْهَرُ بِصَوْتِهِ فَتَكُونُ أَصْوَاتُ الْفَاعِلُونَ وَلَا يَجْهَرُ
 پاکست خدا آنکه شادنده بر استایش او را مستانه کان و شکر کند
 بِالْأَلَاءِ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَكَمَ قَالُوفُوقُ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ
 در مقابل تمناهای و شکر کردن و پرستند کان و و جانت که خود کند و مالا بی چو گویم
 سُبْحَانَكَ كَمَا تُنْفِیْ عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يَحِيطُونَ لَيْسَ عَمَّنْ عَلَمًا شَاءَ
 پاکست او جانت که خود کرده و خود را بر نفسند ایشان بخیر و روشن و بر
 وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
 در آنکه قهر بر شئی او است ما بنا و زمین را و نیکنده او را در شب گمرا و بخت

هو

مِمَّنْ تَشَاءُ وَلَئِنْ شِئْنَا وَبَدَّلْ مِنْ شِئَاءِ بَيْدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلِيمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُورِ **مِثْر** میاری بر آنکه نوی بدست غیر میاری که بود
 کل شیء قدین توئج اللیل فی النهار وتوئج النهار فی اللیل
 بر چیز توانایی در آوری شب را اندر روز و روز را در شب
 وتوئج الحی من الیوم وتوئج الیوم من الیوم **مِثْر** میاری از روز و روز را از روز و روز را از روز
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِعَ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْخَالِقِ
 پاکست خدا بیدارنده بر چیز پاکست خدا کارنده بر صورتها پاکست خدا خلقنده بر
 وَالتَّوْحِيدِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَيْنَ
 و تکوین پاکست خدا خلقنده بر چیز پاکست خدا بیدارنده بر
 وَكُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمْدُ دِكْلَانِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 و کل شیء پاکست خدا عمنی کشنده بر چیز پاکست خدا بیدارنده بر
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَجْهَرُ بِصَوْتِهِ فَتَكُونُ أَصْوَاتُ الْفَاعِلُونَ وَلَا يَجْهَرُ
 پاکست خدا آنکه شادنده بر استایش او را مستانه کان و شکر کند
 بِالْأَلَاءِ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَكَمَ قَالُوفُوقُ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ
 در مقابل تمناهای و شکر کردن و پرستند کان و و جانت که خود کند و مالا بی چو گویم
 سُبْحَانَكَ كَمَا تُنْفِیْ عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يَحِيطُونَ لَيْسَ عَمَّنْ عَلَمًا شَاءَ
 پاکست او جانت که خود کرده و خود را بر نفسند ایشان بخیر و روشن و بر
 وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
 در آنکه قهر بر شئی او است ما بنا و زمین را و نیکنده او را در شب گمرا و بخت

سُبْحَانَكَ كَمَا تُنْفِیْ عَلَى نَفْسِهِ
 وَلَا يَحِيطُونَ لَيْسَ عَمَّنْ عَلَمًا شَاءَ

سعی مؤخر

لَهُ مِنْ بَعْدِ وَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الشَّيْءِ سُبْحَانَ
مَوْلَانِزِسْ اَوْ دَوْتِ عَالِبِ اَرْتِ كَفَارِ يَكْتِ عَدَا بَرِ بَرَزَه پَر وَرُوحِ يَكْتِ
اللَّهُ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْجَارِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
عَدَا كَارِزَه صَوْرَتَا يَكْتِ عَدَا اَفْرِسِنْدَه مَرْبُوعِ خَيْرِ يَكْتِ عَدَا
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَحْيِ وَالْقَوَى سُبْحَانَ
بَرِ بَرِ بَرَزَه تَارِكِي يَكْتِ عَدَا شَكَا فِدَه دَانَا وَنَانَا يَكْتِ
اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَيْنَ وَمَا لَيْسَ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَدَا اَفْرِسِنْدَه پَر خَيْرِ يَكْتِ عَدَا اَفْرِسِنْدَه اِنْجَه دَبَرِ مَشُودِ اِنْجَه دَبَرِ مَشُودِ
مُدَا دَكَلِ اَنَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ
مَوْلَا كَهْمَا يَكْتِ عَدَا پَر وَرِدْ كَارِ جَانِيَانِ يَكْتِ عَدَا اَنَكِي مَسِيدَه
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَيَبْعَثَنَّ كُلَّ شَيْءٍ إِلَى آيَاتِهِ
اِنْجَه اَنَدَرِ اَسْمَانَا وَاِنْجَه اَنَدَرِ اَرْضِ اَتِ نَبَا شَدَرِ اَرَكَشِ اَسْجَحِ نَبِي كَرِ جَانِيَانِ
وَلَا تَحْشَى الْآهَ وَسَادَهُمْ وَلَا اَذْنَبَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا اَكْثَرَ اَلَا
وَنِي خَتِي كَرِ اَوْ شَمِ اِيَانَتِ وَنَه كَمَرِ اَدَانِ وَنَه بَشْتَرِ اَزَانِ كَرِ
هُوَ مَعَهُمْ اِنْ مَا كَانُوا اَنْتُمْ بَلِيغُهُمْ يَمِيعُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
اَوْ بَا اِيَانَتِ پَر يَكْتِ بُوَدِ اَشَدُّ اَسَلِ كَاهِ كَرِ اِيَانِ اَرِ اِيَكْجَه كَرِ اَوْتَرِ قِيَامَتِ رُخْزَه پَر سَبَرِ
عَلَيْهِمْ **وَالضَّالُّونَ** اسْتَجِبْ سَلَاتَيْنِ صَلَاةٍ وَادْرُجْ رُفْعَةً مَبْدُولَةً وَدُرْ
وَدَانَتِ هَرْ جَعِدَه دَرِ تَامِ سَالِ بَخَوَانَدِ اِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ

وأيضا بنو نصر بن

الحمد لله رب العالمين

عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
 رئیس بر ای گروهی که کردید و دیدید رحمت فرستید بر او و در فرستید و در فرستید
 يَا رَبِّ وَسَيِّدَنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى
 ای پروردگار من و پادشاه من تو خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد و برکت ده بر
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ
 محمد و آل محمد چنان که رحمت فرستادی بر ابراهیم و آل ابراهیم
 أَنْتَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ
 ای پروردگار من تو ستوده بزرگوار خداوند رحمت کن محمد و آل محمد چنان که رحمت کردی ابراهیم
 وَآلِ إِبْرَاهِيمَ أَنْتَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 و آل ابراهیم ای پروردگار من تو ستوده بزرگوار ای خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد چنان که
 سَلَّيْتَ عَلَى مُوسَى فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَمْنٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 در و در فرستادی بر موسی در جهانیان خداوند رحمتش نمودی بر محمد و آل محمد
 كَمَا أَمَنْتَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 چنان که امنش نمودی بر موسی و هارون خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد چنان که
 مَكَدَ تَنْبِيءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْ مِنْهُمَا مَنْ يَخْلُقُ
 باریت کردی از ایشان خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بفرست از او در جایگاه خود
 فَيُطِيعُوا لِأَوَّلَى الْآخِرُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلِّ مَلَكٍ
 که در ملک بفرست و از ایشان و از ایشان بر محمد و آل او باد در و در هرگاه که

الحمد لله
صلى على محمد وآله

شمس و غریب علی محمد و آله السلام کما طرقت عین اوزن
 افعاب باغ و رود بر حجت و آل او باد و رود و هرگاه برسم زنده بکلیه ایام سال
 علی محمد و آله السلام کما طرقت عین اوزن علی محمد و آله
 بر حجت و آل او باد و رود و هرگاه برسم زنده بکلیه ایام سال
 السلام کما طرقت عین اوزن علی محمد و آله السلام کما
 باد و رود و هرگاه برسم زنده بکلیه ایام سال
 ذکر السلام علی محمد و آله السلام کما سبغ الله ملک و قد
 ذکر کرده شود در و بر حجت و آل او و رود و هرگاه برسم زنده بکلیه ایام سال
 السلام علی محمد و آله فی الاولین السلام علی محمد و آله فی
 در و بر حجت و آل او در و بر حجت و آل او در
 الاخرین السلام علی محمد و آله فی الدنیا و الاخرة السلام
 سبیلان در و بر حجت و آل او در و بر حجت و آل او در
 علی محمد و آله و رحمة الله و بركة الله اللهم رب العالمین
 بر حجت و آل او و رحمة الله و بركة الله اللهم رب العالمین
 و رب الزین و المقام و رب الحلال و الحرام ابلیخ بلیک محمد و آله
 در و بر حجت و آل او و رحمة الله و بركة الله اللهم رب العالمین
 عنا السلام اللهم اعظم محمد من البهاء و السر و در النضر
 از و در و بر حجت و آل او در و بر حجت و آل او در

و الکرامه و الغبطة و الوسيلة و المنزلة و المقام و الشرف
 و بر زکوار و خوشحالی و وسیله و برکت و بیکاه و شرف
 و الرفعة و الشفاعة عندک يوم القيمة افضل ما تعطي
 و بلند می و شفاعت کردن نزد تو در روز قیامت بهتر از آنچه عطا کنی
 احدا من خلقک و اعط محمد اوفى ما تعطي الخلائق من الخیر
 یکی از خلق من خود را و عطا کن محمد را باری آنچه عطا کنی از برای
 اصناف کثیر لا یحصیها غیرک اللهم صل علی محمد و آله
 اصناف بسیار که شمار و اندازا غیر تو ندانند رحمت فرست بر محمد و آل
 محمد طیب و اظهر و از که و انی و افضل ما صلیت علی
 محمد پاک تر و پاکیزه تر و فراتر از بقیه رحمت فرستادی بر
 احدا من الاولین و الاخرین علی احدا من خلقک یا ارحم الراحمین
 کسی از پیشانیان و پسانیان بر کسی که از خلق خود مهربانتر است
 اللهم صل علی امیر المؤمنین و آل من و آله و عابد من عباد
 خداوند رحمت فرست بر علی امامان و اولاد و عابدان و عابدان و عابدان
 مضاعفا لعلاب علی من شرب فی دعیه اللهم صل علی فاطمة
 و حنین برادر کن عذاب را بر آنکه برکت شد و در و رحمت فرست بر فاطمه
 بلیت بلیت محمد علیه و آله السلام و العین من اذی بلیتک
 دفعه پیغمبر محمد بر او و آل او در و رحمت فرست بر او و آل او در

[illegible]

! ویکوکی

[illegible]

والتعجب من اننى نملك فيها
دورا في وقت هذا الكمال

و این دعا را بخوان
در هر روز از آنجا که می
خواهی

بیت نیتك والعن من أذى نيتك فيها اللهم صل على أم كلثوم
وغيره من عترة محمد وعلف كن كسي را که مبارک و غیره و در وقت غروب و در وقت
بیت نیتك والعن من أذى نيتك فيها اللهم صل على ذبيبة
وغيره من عترة محمد وعلف كن كسي را که مبارک و غیره و در وقت غروب و در وقت
نيتك اللهم اخلص نيتك في أهل بيته اللهم مكن لهم في الآخرة
يعتبر عترة محمد وعلف كن كسي را که مبارک و غیره و در وقت غروب و در وقت
اللهم اجعلنا من عترة محمد وعلف كن كسي را که مبارک و غیره و در وقت غروب و در وقت
و العلانية اللهم اطلب يد حليم وورثهم وديعائهم وكنف
وهمسكاره وعلف كن كسي را که مبارک و غیره و در وقت غروب و در وقت
عنا وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة باس كل باغ وطاق وكنف
از ما و از ایشان و از هر که در دوزخ و از هر که در بهشت و از هر که در دنیا
انت اخذ نيتك يا اناك اشد باسا و اشد تنكلا و اشد اقبالا
که تو را که در دنیا و در بهشت و در دوزخ و از هر که در دنیا و در بهشت و در دوزخ
ارحمت على بن الحسين ناخبر امام حسن عسکری علیه السلام
بجای من ظلمه چنین است علی من شرفی دیم و اشد حاکم دعاها می هر روز
ماه مبارک رمضان دعا نیست که **مستطاب** فضیلت بسیار از همه آن
روایت کرده است و در استجاب دعا و عترة محمد وعلف كن كسي را که مبارک و غیره و در وقت غروب و در وقت

مستطاب است اللهم اني ادعوك كما امين في فاستجب لي كما وعدتني
و دعا اليك من عترة محمد وعلف كن كسي را که مبارک و غیره و در وقت غروب و در وقت
ليس اللهم اني اسالك من جلالك باجاء و كل جلالك لي
من عترة محمد وعلف كن كسي را که مبارک و غیره و در وقت غروب و در وقت
اللهم اني استاك من جلالك كله اللهم اني استاك من جلالك
و دعا و در بهشتی که من سوال میکنم از تو بگوئی تو بگوئی برادران و برادرانی تو بگوئی
باجله و كل جلالك جميل اللهم اني استاك من جلالك
برادران تو برادران و برادرانی تو بگوئی تو بگوئی برادران و برادرانی تو بگوئی
كله اللهم اني استاك من جلالك باجله و كل جلالك لي
بجای من ظلمه چنین است علی من شرفی دیم و اشد حاکم دعاها می هر روز
اللهم اني استاك من جلالك كله ليس اللهم اني ادعوك
و دعا و در بهشتی که من سوال میکنم از تو بگوئی تو بگوئی برادران و برادرانی تو بگوئی
باجله و كل جلالك جميل اللهم اني استاك من جلالك
برادران تو برادران و برادرانی تو بگوئی تو بگوئی برادران و برادرانی تو بگوئی
كله اللهم اني استاك من جلالك باجله و كل جلالك لي
بجای من ظلمه چنین است علی من شرفی دیم و اشد حاکم دعاها می هر روز
اللهم اني استاك من جلالك كله ليس اللهم اني ادعوك
و دعا و در بهشتی که من سوال میکنم از تو بگوئی تو بگوئی برادران و برادرانی تو بگوئی
باجله و كل جلالك جميل اللهم اني استاك من جلالك
برادران تو برادران و برادرانی تو بگوئی تو بگوئی برادران و برادرانی تو بگوئی
كله اللهم اني استاك من جلالك باجله و كل جلالك لي
بجای من ظلمه چنین است علی من شرفی دیم و اشد حاکم دعاها می هر روز

شکرت

تاریخ طبرستان

سلامتی

اللهم اني استسئلك من عزتك يا عزها وكل عز ذلك
 بلكي عذوفا مدرسي که من سوال کنم از تو عزت تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو
 غفره اللهم اني استسئلك بعزتك كلها اللهم اني استسئلك
 از عذوفا مدرسي که من سوال کنم از تو عزت تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو
 من مشيتك يا مضاهها وكل مشيتك ما مضاه اللهم اني
 از خوداش تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو
 استسئلك بعزتك كلها اللهم اني استسئلك بقدرتك
 سوال کنم از تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو
 التي اميتت بها على كل شيء وكل قدرتك مستطيلة
 که مستطيلة و بر من تو بر من تو بر من تو بر من تو بر من تو بر من تو
 اللهم اني استسئلك بقدرتك كلها ليس بسنة اللهم اني استسئلك
 عذوفا مدرسي که من سوال کنم از تو قدرت تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو
 كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني ليس اللهم اني استسئلك
 چنانکه امر کردی مرا پس بجزای من که وعده دادی که من سوال کنم از تو
 عليك يا بقدرتك وكل عليك نافذ اللهم اني استسئلك بعزتك
 و از من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو
 كلمة اللهم اني استسئلك من قولك يا رضاه وكل قولك
 عذوفا مدرسي که من سوال کنم از تو رضایت تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو بر من و بر من تو

10

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمَسْأَلِكَ كُلِّهَا

گنہگار

مِنْ عِلَّاتِكَ بِإِعْلَانِهِ وَكُلِّ عِلَّاتِكَ عَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 أَنْ تُعْزِمَنِي تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ وَأَنْ تُجِيبَ دَعْوَةَ دُرِّي كَمَا تُوَافِقُ سَوَالِي كَيْفَ تَرْضَى
 بِعِلَّاتِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَجَدِّكَ مِنْ
 قَدِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَسْأَلُكَ مِنْ
 جَمِيعَاتِ مَا وَفَدَ بِدُرِّي كَمَا سَأَلْتُكَ تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ وَأَنْ تُجِيبَ دَعْوَةَ دُرِّي كَمَا تُوَافِقُ سَوَالِي
 أَيُّهَا الْيَا مُعْجِبُهَا وَكُلِّ أَيُّهَا الْعَجِيبُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَيُّهَا
 الشَّاهِدِ تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ وَجَمِيعَاتِهَا وَكُلِّهَا مَا وَفَدَ بِدُرِّي كَمَا سَأَلْتُكَ تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ
 كُلِّهَا بِسَمْعِ اللَّهِ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أُمِرْتُ أَنْ أَدْعِيَكَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَفَدَ
 بِدُرِّي كَمَا سَأَلْتُكَ تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ وَأَنْ تُجِيبَ دَعْوَةَ دُرِّي كَمَا تُوَافِقُ سَوَالِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ
 بِكُلِّ مَا وَفَدَ بِدُرِّي كَمَا سَأَلْتُكَ تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ وَأَنْ تُجِيبَ دَعْوَةَ دُرِّي كَمَا تُوَافِقُ سَوَالِي
 فَافْضِلْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِكُلِّ مَا وَفَدَ مِنْ سَوَالٍ كَيْفَ تَرْضَى تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ وَأَنْ تُجِيبَ دَعْوَةَ دُرِّي كَمَا تُوَافِقُ سَوَالِي
 مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْيَنِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَالِمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ
 بِأَرْزُقِي تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ وَأَنْ تُجِيبَ دَعْوَةَ دُرِّي كَمَا تُوَافِقُ سَوَالِي كَيْفَ تَرْضَى
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَايِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَطَايِكَ
 بِأَعْظَمِهَا مَا وَفَدَ بِدُرِّي كَمَا سَأَلْتُكَ تَوْجِيهَ تَرْغِيهِ وَأَنْ تُجِيبَ دَعْوَةَ دُرِّي كَمَا تُوَافِقُ سَوَالِي

عزیز

<http://fb.com/ranajabirabbas>

وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَرَوْيَةٍ مِنْ كُلِّ بَلَدٍ وَمِنْ
 بَرٍّ مَحْسَنٍ وَأَكْلٍ مَحْمَدٍ وَجَنَسٍ دَهْرٍ أَدْبَرٍ شَاوِيٍّ وَنَهْرٍ بَرٍّ سَكِينٍ وَأَزْهَرٍ
 أَسْتَقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ غَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 عَمَلٍ دَلِيلٍ وَأَزْهَرٍ حُسْنِيٍّ وَأَدْبَرٍ كَرَامَةٍ وَأَزْهَرٍ سَلَامَةٍ وَأَزْهَرٍ
 كَامِلَةٍ وَمِنْ كُلِّ دَرْجٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نَعْمَةٍ
 وَأَزْهَرٍ دَرْجٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَأَزْهَرٍ دَرْجٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ
 وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ تَزَكَّى أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ
 وَأَزْهَرٍ حَسَنَةٍ تَزَكَّى أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ
 وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي
 عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَشِيَتْ خَالِي عِنْدَكَ فَاقْنِي سُبْحَانَكَ
 بِعَمَلٍ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا مَا بَدَأَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا
 بِعَمَلٍ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا مَا بَدَأَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا
 بِعَمَلٍ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا مَا بَدَأَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا

وَتَوَجَّهْ وَلَيْكَ عَلَى السَّرُفَى وَبِحُجَى أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ
 وَبِحُجَى دُورِ تَوْحِيدٍ عَلَى سُنْدٍ وَبِحُجَى دُورِ تَوْحِيدٍ عَلَى سُنْدٍ
 أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدِي وَمَا وَلَدَ
 أَيْسَرُ رَحْمَتٍ وَرَحْمَتِ بَرٍّ مَحْسَنٍ وَأَكْلٍ مَحْمَدٍ وَجَنَسٍ دَهْرٍ أَدْبَرٍ شَاوِيٍّ
 وَنَهْرٍ بَرٍّ سَكِينٍ وَأَزْهَرٍ أَسْتَقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ غَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 عَمَلٍ دَلِيلٍ وَأَزْهَرٍ حُسْنِيٍّ وَأَدْبَرٍ كَرَامَةٍ وَأَزْهَرٍ سَلَامَةٍ وَأَزْهَرٍ
 كَامِلَةٍ وَمِنْ كُلِّ دَرْجٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نَعْمَةٍ
 وَأَزْهَرٍ دَرْجٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَأَزْهَرٍ دَرْجٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ
 وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ تَزَكَّى أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ
 وَأَزْهَرٍ حَسَنَةٍ تَزَكَّى أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ
 وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي
 عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَشِيَتْ خَالِي عِنْدَكَ فَاقْنِي سُبْحَانَكَ
 بِعَمَلٍ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا مَا بَدَأَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا
 بِعَمَلٍ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا مَا بَدَأَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَتَوَلَّ عَمَلِي شَيْئًا

ابو جابر

ysf

مجله جانبی و

[illegible][illegible]

سوال کرم
بحرمت اللہ
انست ای نکتہ
حدالی مکر تو

اللَّهُمَّ

تفصلاً

یا خالقنا
ای قریب

حج بیک الحرام وقتلا فی سبیلک مع ولیک فوق لنا و
 و حج فانه محترم خود کشته شدن در راه قرب تو با دوستان خود پس فوق و ابرو
 صالح الدعاء و المسئلة فاستجب لنا و اذ اجبت الاولین
 شایسته از دعا و سوال را پس بپذیر برای ما و هرگاه جمع کنی پیشانی
 والاخرین يوم القيمة فارحمنا و براءة من النار و اما لمن
 و پسایان را روز رستخیز پس رحم کن بر ما و برائی از آتش و این دعا را
 فاکتب لنا و فی جهنم فلا نجعلنا و مع الشیاطین فی النار فلا
 پس پس ما را در دوزخ پس کمران ما را و با دیوان پسید در آتش پس
 تقرنا و فی هوانک و عذابک فلا تقربنا و من النار و قد اخرج
 ثابت در زیر و در جوار می از خود و عذاب خود پس کمران ما را و از جوار می
 فلا تضیعنا و فی النار علی وجوهنا فلا تكتبنا و من شایب النار
 پس محرومان را و در آتش بر روی ما پس مکتب ما را و از جوار می
 و سیر بیل القطر ان فلا تلبسنا و من کل سوء یا لا اله الا انت
 و بر اینها می طهران پس پیشان ما را و از هر بدی ای که بکوبد زانو بر روی کمر
 یحیی لا اله الا انت فنجنا اللهم انی استئذک و لم یسئل مثله
 بحق لا اله الا انت پس این دعا را بخواند هر کسی که سوال کند از تو و سوال کرده
 و از غیب البیان و لم یغیب الی مثله یا رب انت موضع
 و در غیب کنم بسوی تو و در غیب کرده بسوی مثل تو ای که در حق تو موضع سوال

السین

السائلین و منتهی رغبة الراغبین استئذک اللهم
 و در راه ما که فانی در غایتی رقت خواه شد سوال کن از تو خداوند
 یا فضل اسمائک کلها و انجها یا الله یا رحمن و یا رحیم
 یا بهترین نامهای تو بهمانها و فیروزترین آنها که ای تجا بیده و نام تو
 الحزن و المصون الاخر الاجل الاعظم الذي یحب و یحبه
 که بهمان و بسته نگاه داشته ای بعد تر و بزرگوار تر بزرگوار است ان می که در غایت بزرگوار
 و ترخی عن دعاک به و لستجیب له دعاة و حق علیک
 و در حق من و می آید که بخواند تر ایدان و می بری برای او دعا می و حق بر تو
 یا رب ان لا تحرم سائلک اللهم انی استئذک دعاک عید
 ای پروردگار من امید ساری سوال کند خود را خداوند بدیستی که در حق تو خود را
 و هوک فی بر و یحی و سهل و یحیل و عند بیک الحرام
 که در برایت و بر اینها می طهران پس پیشان ما را و از هر بدی ای که بکوبد زانو بر روی کمر
 او فی شوق من سئلتک فادعوك یا رب دعاة من کل شئ
 یا در حق من از هر بدی ای که بکوبد زانو بر روی کمر خود را خداوند بدیستی که در حق تو خود را
 فاقنه و عظم جرمه و ضعف کد حه فاشرف علی اهلک
 ای متعالج او و بزرگ باشد که او است باشد کوش او و مشرف گشته باشد به اهلک
 نفسه و لم یبق لشیء من عملک و لم یجلبنا هو من ساد اولی الامر
 نفس او و عباد کند و باشد سحر می از کردار خود و نیاید باشد برای او آنچه دوست دارد و در راه او

من خود

یکل اسم هوک
بهی که ان برای

غافراً ولا تحزن لهم مقبلاً غيرك هادياً اليك متغوذاً بك
 ابرار زنده و زيراي لعنش خود که زنده و غير تو عالمي که گزيريم تو پناه بويده و تو
 مغفك الك غير مستنكف ولا مستكبر ولا مستحسر ولا
 برستنده بر تر از عباد و ابرار زنده و ابرار تو بود که گزيرش تو خدا جباري و نه
 منيخه ولا متعظم بل بالس فقير خائف مستجير استك
 بگيرستنده و زيراي گنده بگير بجمال محتاج رسان امان بويده و زيراي
 يا الله يا رحمن يا حنان يا منان يا دليج السموات
 اي خدا اي بخشاينده اي مهربان اي بخشنده اي نويد دهنده اسما و زين
 و الارض يا ذا الجلال والاكرام ان تصلي علي محمد و آل محمد
 و زرين ايصاب بزرگي و گرامي اينكه چشتي بر محمد و آل محمد
 صلواتكشين مباركك ناميه ذالكه شريفه استك اللهم
 رحمتي ببار بآينه با بركت و زيراي گنده بآينه ببار بركت
 ان تعفني في شهر هذا و تحفي و تغفر رقبتي من النار
 اينكه ما زيراي باري من و زرين بآينه ببار بركت و زيراي گنده بآينه ببار بركت
 و تحفي في شهر هذا و تحفي و تغفر رقبتي من النار
 و عطا کنی مرا در این شهر این عطا کردی که از حق خود و بهترین آنچه عطا کنی
 و لا تجعله الا شهر رمضان صلواتك من استك مني
 و گزيران و زرين ماه رمضان که در و زرين امان را باري تو که ساکن کردی و زرين

الي يوم هذا بل اجعله علي الله فاعلم عافية و اوسه
 ما روز من اين روز بگير که گزيران را بر من تمامين رمضان يقيني و تو که زيراي و زرين
 رزقا واجز له و اهتاه اللهم الي اعوذ بك و بوجهك
 روزي و و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان
 الكريم و مملكت العظام ان تغرب الشمس من يوم هذا
 بزرگوار تو و و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان
 و تنقذ بقیة هذا اليوم و تطلع الفجر من ليالي هذا
 يا باریان رسد اي تي و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان
 يخرج هذا الشهر و لك قبل تبعه اذن و ذنب و خطيئة
 برون رو و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان
 ان تقايسني لها او تو اخذني لها ان توفقي لها موقف
 ان تقايسني لها او تو اخذني لها ان توفقي لها موقف
 خيري في الدنيا والاخرة و تخدني يوم القالك يا رحيم
 جاري و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان
 ان احسن اللهم اني ادعوك لهم لا يفدجهم غيري و لا خلا
 رحم گنده کان خداوند باري که من بگيرم که گزيران را بر من و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان
 قال الایک و لکریه لا کشفه الا انت و لی غیبه لا یبلغ الا
 بگيرش که گزيران را بر من و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان و گزيران را بر من و زرين امان

في العبد

<http://fb.com/ranajabirabbas>

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ
 خداوند پروردگار آسمانها هفتگانه و پروردگار زمین هفتگانه و آنچه در آنهاست
 وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 آنچه در میان آنهاست و پروردگار عرش بزرگ رحمت بر محمد و آل محمد
 أَكْفِنِي الْهَمَّ مِنْ مَنِّ بَعْضِ أَشْيَاءِ وَلَيْفَ شَيْئٌ لِي بِمَنْ سَوَّلَ
 و کار که از من بکشد هم از امر مرا آنچه خواهم و هر روش که خواهم و آیه الکرسی را
 اللَّهُمَّ أَنْتَ كُنْتَ كُنْتُكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلِّمْ
 خداوند بر منی که گفت بر من غیر خود از منتهای حسد بر او و آل او و بر آید و درود
 يُعْطِيكَ رَبِّكَ فَتَرْضَى اللَّهُمَّ أَرْسَلْتَ رَسُولَكَ وَرَسُولَكَ وَرَسُولَكَ
 که عطا کند ترا پروردگار تو پس خود شوی خداوند از منی که پیغمبر تو و رسول تو و درود تو
 وَخَيْرُ نَفْسٍ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضَى بَانَ تَعَذَّبَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ
 و برتر از آنکه تو از خلق تو خوش و نپسوندی به آنکه عذاب کند از امت تو
 ذَانِكَ عَمَّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مِنْهُمْ
 که در تو یک شده ترا بوسید و در آتش و شوی ایمان از خدا نماند او و اگر چه بود
 خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَاجْعَلْ بَيْنَ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا وَهَيْبَتِي
 خطا کار در آتش دوزخ پس جدا بدار برای پروردگار از جهم و از عذاب و عجز
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ يَا حَامِدًا بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 محمد و آل محمد ای رحیم کننده ترین رحیم کننده ای مع کسان میان آن است

تألف من

تَأْلَفَ مِنَ الْقُلُوبِ وَشَدَّةَ الْحَبَّةِ وَنَارَ الْعِلْمِ مِنْ صُلْبِهِ
 آغوشی از دلها و شدت روستی و برکت کسبها از سینههای ایشان
 وَجَاعِلَهُمْ أَخَوَانًا عَلَى سُرٍّ وَرُفْعًا بِلَا يَلِينُ يَا حَامِدًا بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 و گرداننده ایشان برادران بر کسبها و بر روی بگردانی مع کنند میان اهل طاعت
 وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَكَامِقًا حَزَنَ كُلِّ مَحْزُونٍ وَبِمَنْ هَلْ
 و میان آنکه خلق نمودی طاعت را برای و برای آنکه کند و بگذرد و آبی است
 كُلِّ غَرِيبٍ يَأْتِيهِ فِي عَرَبِيٍّ وَفِي كُلِّ حَوَالِي الْحُسَيْنِ الْحَضِيِّ
 بر یکسای ای رحیم کننده و یکسای من و در همه احوال من برکت محافظت تو
 وَالْكَلَاءِ قُلِي يَا مُقَرَّبَ مَنْ الصَّقِيقِ وَالْخَوْفِ صَلِّ عَلَى
 و کنیز گردن مرا ای کاشیده و پندار ایل است و بیم رحمت تو
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي بَيْنَ أَحِبَّتِي وَفَادَتِي وَسَائِرِي
 محمد و آل محمد و جمع کن میان من و میان دوستان من و دشمنان من و بگو
 وَهْدَانِي وَمَوَالِي يَامَوْ لَعْنَاتُ الْأَحْبَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 و از دایان من و خویشان من ای لعنت کن میان دلداران رحمت تو بر محمد و آل
 مُحَمَّدٍ وَلَا تَفْجَعْ بِنَفْطَاعِ رُؤْيَا عَنْهُمْ فَيَكِلَ مِثْلَكَ يَا رَبِّ
 محمد و در میان و بر لب لب و در میان محمد ایشان پس بر روی تو ای پروردگار
 اَدْعُوكَ الْكَلْفِي فَاسْتَجِبْ دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 میخوانم مرا ای رحیم کننده ای من بر لب لب مرا ای رحیم کننده و بر لب لب تو ای خداوند

وَلَا يَنْفُكُ عَنْ رُؤْيَا
 و از لب لب و از لب لب
 و از لب لب و از لب لب

اعمال المختصر
هامة ورضا

اعمال ايام البيض

فمنه الى افعال

نور علی بن یوسف

و چون ناصبح می شد بر می گشت و از بعضی از احادیث ظاهر می شود
که هر سه قدرند و در شب و در تقدیر امور می شود و در شب دوم
بکثرت دعا و عبادت ممکن است که بعضی تغییر یابد و در شب
سیم حتم می شود و تغییر نیابد یا بسیار که تغییر یابد بلا تشبیه
مانند ارقام یا دشاهان که اول تعلیق می شود و تغییرش آسان است
و بعد از آن بکثرت دفاتر می شود و تغییرش دشوار است اما تا بهر
مهر آسان تر نمی دید است باز ممکن است که تغییر یابد چون **بهر**
رسید بهر لحظه است و تغییرش در غایت صعوبت است **بهر**
و حکمتی که در اینها از بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر
اکثر مردم مشهود است و نماز وسطی که طبعی تر نمازهاست و عبادت
استحباب دعا در شب و در جمعه و عمل مقبول در اعمال و امثال
اینها و بکثرت اینها ساختن اینها است که هر هر اسمی مقدس
الهی مواظبت نمایند و اهتمام در نمازها بکنند در هر ساعات
در جمعه دعا بکنند و سعی در هر اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول
گردد و همچنین در شب قدر و شبی که احتمال دارد که همه را احیا
و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتوان بود مثل آنکه اگر اسم اعظم
هم کس بداند گاه باشد بعضی از نفوس شهره او را وسیله حصول
و بقول کنند چنانچه از بلع نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت

استحباب آن بخصوص آنها را بداند ممکن است که امور غیر مشهور
یا ضررها عظیم نسبت به بعضی از سبب آنان استند نمایند و اگر
بخصوص دانند باید البته مستجاب کرد و دیگر آنکه مغرور و باعمال
خود نگرند و حکمتی که دیگر بسیار است که این رساله را می خوانند
لذا در پس و عمن این سه شرا احیا کند و اهتمام در عبادت و
دعا کند و فضیلت شب قدر را بداند و در شب آخر هفته
بیشتر بکنند و در شب بیست و سیم که احادیث معتبره بسیار در
آن وارد شده است که شب قدر است سعی بیشتر بکنند و فواید عبادت
شب قدر بسیار است از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را در این
قرن زیاده از عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای وقت
دیگر که چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزندان و غن و فقر و
اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود اصلاح احوال تمام سال خود
در این شب که ده خواهد شد و ممکن است که نام او در یوان اشفا نوشته شد
و در این شب تغییر یابد و از زمره سعدا نوشته شود چنانچه این
مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است دیگر آنکه چون
حضرت صاحب الامر در تمام این شب با ملائکه مقربین محصور است
و فوج فوج بخدا می آید و می بیند و بران سلام می کنند و تقدیرات که از او
و سایر خلق شده است بران عرض می کنند و او اینست که در چنین شبی

سفر

سنة من قبله ندامت فرمایند که "ایا سوال کنند هست که سوال اورده است
ایا توبه کنند هست که توبه اورا قبول کنم ایا استغفار کنند هست
که گناهانش را بپایم ذم کیست که قرض دهد بخداوند مالذاری که
هرگز پشیمان نمیشود و وفا کنند ایست که بوعده های خود دست
نمیکنند و فرمود که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت
افطار **حقیقتا** هزار هزار کسرا از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب
میشود و روز جمعه در هر ساعتی هزار هزار کسرا از آتش جهنم آزاد
میکند که هر یک مستوجب عذاب شد باشند و در شب آخر و در
آخر ماه بعد دایره در تمام ماه آزاد کرده است از آدمی کند و چون
شب قدر میشود **حقیقتا** اس میکند چیرئیر که بر زمین می آید یا لشکر
عظمی از ملائکه و با خود علم سبزی آورد و بر بالای کعبه معظمه
نصب میکند و او ششصد سال دارد و دو بالش نمیکشاید مگر در
قدران دو بال او نمیکشاید از مشرق و مغرب میکند و همین میکند
جبرئیل آن ملائکه را در آن شب در اطراف زمین پس سلام میکنند
بر هر ایستاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان
میکند و چون ایشان دعا میکنند ملائکه امین میگویند و پیوسته
مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون صبح طلوع میشود ندانند میکند
جبرئیل که ای کون ملائکه دو آنه جانب ایمان شوید پس ملائکه

میگویند ای جبرئیل هر که در خدا در حوائج مؤمنان از امت محمد
جبرئیل میگوید خدا گناهان هر را از او میگذرد که همیشه
شراب خورد با عاقاید و مواد را بشوید با قطع صلح را با مؤمنان
عداوت کند و چون شب فطر میشود و از اشب جوان میگویند
خدا من میدهد عمل کنندگان ماه رمضان بحساب و چون ماه
روز عید میشود **حققتا** ملائکه بسیار در جمیع شهرها میفرستند
که در زمین میگردند و بر سر کوهها و نوازها و راهها میایستند
و میگویند ای امت محمد بیرون روید بسوی درگاه پروردگار و
که عطا هائی بخشد و گناهان عظیم را از دل پس چون بمصلحت
برای نماز عید **حققتا** ملائکه میگویند ملائکه من چیست جزای من
هر گاه عمل خود را بکند ملائکه میگویند ای خداوند ما و اقای ما
جزای آن نیست که من دشمن تمام داده شود **حققتا** میفرماید ای ملائکه
من شمارا آگاه میکنم که ثواب ایشان از روزی که در راهی و در مضایقه
است تا آن عطا کردم از ایشان راضی شد و گناهان ایشان را از او
پس ندانید میفرماید و مندان را که در آن مجمع حاضر شد اندک ای بندگی
هر چه خواهید از من سوال کنید بجزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که در
مجمع شما هر حاجتی که برای خیر و دنیا خود سوال کنید البته عطا میکنم
و عیبها شمارا امیدو شایم تا از من دو کفران نشوید و مرد هائی شمارا

میدهم و شمارا در میان گناه کاران رسوائی کنم و هر که دید از مصلحت
بد و سبق که خوشنود کرد اینک من و خوشنود شدم از شما پس ملائکه میگویند
و شاد میشوند و بیکدیگر میگویند باد میگویند یا بنی **حققتا** بامت محمد
عطا کرد **حققتا** از حضرت امام محمد باقر منقولست هر که احاطه
شب قدر را گناهان او از او بزد شود هر چند بعد از شاره ها امان
سنکپی کوها و کیل در راهها و اعمال این سه کس بر دتوع است **حققتا**
انکه هر سه شب باید کرد **حققتا** آنکه مخصوص است بفرشتی **حققتا** از حضرت
رسول منقولست که هر که در شب قدر در رکعت نماز بخواند و در هر
رکعتی بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ
هفتاد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه بگوید از جای خود برخیزد تا
حققتا او را بید و مواد او را ببارد و ملائکه چند نفر بشارت دهند که حسن
برای او بولیند تا سال آیند و ملائکه میفرستند بسوی گشت که در خنما
از او و غریب نمایند و قصرها برای او بنا کنند و طهرها برای او جاری گردانند
و از دنیا برون رود تا همه را مشاهده نماید و غسل درین سه شب
سلست و تاکید شد است و غسل این سه مقام غروب فتاب کردن
طهر است که نماز شامل با غسل بکند و مستحب است که قرآن مجید را در
بکیر و نکشاید اللهم انی اسألك بکتابک و ما فیہ و فی
و این دعا را بخواند **حققتا** که میفرماید **حققتا** کتاب که فرموده است و **حققتا**

اِنَّكَ الْاَكْبَرُ الْاَشَدُّ الْحُسْنَى وَمَا كَانَ وَبِحُجَّتِ اَنْ
نَامُ بِرُكْ تُو وَاَمَّا يَسِي سَكُو يَسِي نَت وَاِنْ رُبَّه وَاِنْ رُبَّه وَاِنْ رُبَّه
يَجْعَلُو مِنْ غَنَائِكَ مِنَ النَّارِ وَتَقْضِي خَوَاجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
كَمْ بَرِيءِ لِمَا اَزَادَ اَدْرَكَ اَنْ خَوَاجَتِش وَرَوَيْتِهَا بِهَا هِيَ بِرُكْ تُو وَاِنْ رُبَّه
پس حاجات خود را از حَقِّكَ طلب نماید که انشاء الله برآورده
و این دعا از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق منقولست که
که مصحف را بگیرد اللهم بحق هذا القرآن وبحق من ارسله
و بر سر بگذارد و بگوید **مدوندا بحق این قرآن و بحق آنکه فرستادی مرا**
بِه و بحق كل مؤمن مدحه فيه و يحقك عليهم فلا غفرت غفلة
و ان و بحق هر کس که زنده است و در قرآن و بحق تو را ایشان بر سر بگذارد
مِنْكَ بِرُكْ تُو بِرُكْ تُو يَا اَللهُ دَه مَرَّتَبَه بِرُكْ تُو بِرُكْ تُو بِرُكْ تُو بِرُكْ تُو
دَه مَرَّتَبَه بِالْحَسَنِ دَه مَرَّتَبَه بِالْحُسْنَى بِرُكْ تُو بِرُكْ تُو بِرُكْ تُو بِرُكْ تُو
عَلَى دَه مَرَّتَبَه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ دَه مَرَّتَبَه بِمُوسَى دَه مَرَّتَبَه بِإِسْمَاعِيلَ بْنِ
مُوسَى دَه مَرَّتَبَه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ دَه مَرَّتَبَه بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ دَه مَرَّتَبَه بِالْحَسَنِ
عَلَى دَه مَرَّتَبَه بِالْحُسْنَى الْقَائِمُ هَر كَرْدَه بَاد بَكُود و بَكُود الله صَمَكُود
من عندك مدعي و بعد از آن ناد علی تمام بخواند و بعد از آن
بگوید یا ایا الغیث اغثنی یا علی ادرکنی پس هر حاجت که دوز
طلب کن و زیارت **حَسَن** امام حسین در هر یک از این سر شنب

نصرت

خصوصاً شب بیست و نهم صد رکعت نماز سنت است هر روز
بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمل ده مرتبه قل هو الله احد
و در بعضی زوایات معتبره وارد شده که سوره قل هو الله بهفت مرتبه
یا بیست مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه اکتفا میتوان کرد و احادیث بسیار
در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید که این صد رکعت
غیر نافله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته هم میخواند
کرد و بعضی بنحو احوال در این شب با طلب مرزش و دعا از برای طلب
دنیا و آخره خود است و پدر و مادر و خویشان و برادران مؤمن
و زند و مومنه ایشان و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد را بخواند
شود و در بعضی زوایات وارد شده است که دعا جوشن کبیر را
هر یک از این سه شب بخواند **اما در شب** پس اعمال مخصوص شب است
که صد مرتبه بگوید استغفر الله ربی و اتوب الیه و صد مرتبه بگوید
اللهم العن قلنا امیر المؤمنین علیه السلام جعل فیها تقضی و تقدر من
المؤمنین و این دعا بخواند **مدوندا کبر و ان در پنج کمره سبزه و بعد از آن**
الایمن الحنوم و فیها تقضی من الامیر حکیم فی لیلۃ القدر
پس واجب گردیده و در آنچه مذکور است از امر موافق ملک در شب و در
من القضاء الذی لا یرد و لا یبدل ان لکن فی من حجاب لیلنا
از آن یک کبر گردیده نشود و بدل کرده نشود و اگر بوی بر آید که آن نماز

الطاهر يا اسود
 الحاسين يا اسود
 الشافعين يا اسود
 الاكسرين يا اسود
 بالاله الا انت

خُصَّانِ الْكِبَارِ
الْأَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
يَا قَائِصُ يَا بَاسِطُ
يَا حَكِيمُ يَا قَاطِعُ
يَا مُجِيرُ يَا مُسَلِّمُ
يَا مُعَافِيُ يَا مُنْقِصُ
يَا مُنْزِلُ السَّلَامِ

اعمال محمد بن
افضل

من المؤمنين له باقية
لا يفنى له باقية من لا يفنى
لهما آتية من لا آتية له

يَا أَمَانَ مِنْ لَا أَمَانَ لَهُ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ لَا
أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ
حَاضِرُ الْغَوْثِ

الشيخ الفقيه

مجلس

[illegible]

(Partial view of folio 70r showing dense Arabic script.)

يا كافي يا كافي
يا هادي يا هادي
يا راضي يا راضي
يا في سبيلك يا
الهدى انت الغوث
الغوث خاصنا من
النار بارئ من
جنت وخصي
كل شيء خاضع له

اصل خود را در هنگام مفارقت می کند و معلوم است غلامی که از خدمت
 افای خود بشاد و خوشحال باشد و از تر خدمت دلگیر باشد مثل
 غلامی نیست که از تر خدمت کند و این را خویش بشد و دعاها
 و دعا در شب آخر سنت است خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند
 خوب است و در حدیثی است که اگر خواند مشغول باشد در شب بلیت
 و ظلم احیاناً طاعت است خواندن و دعا و دعا بسیار است و بهترین
 دعاها دعاي حنیفه کلمه است **و سیدنا** بسیار از حضرت صادق این
 و دعا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ نَبَأُكَ**
مُتَقَرَّرٌ بِأَمْرٍ مَعْرُوفٍ بِخَلْقٍ مَعْرُوفٍ بسیار از حضرت صادق این
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ
 که در روز قیامت بخواند و در آن قرآن را بسیار بخواند و این است و بسیار
لَهُدًى وَأَفْرَاقٍ وَهَذَا شَهْرُ ضَانَ قَدْ خَصَّصَ وَأَنْفَضَ ایامه
 و این است که در روز قیامت بخواند و در آن قرآن را بسیار بخواند و این است و بسیار
وَكَلِيَالِيهِ فَاسْتَكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلَامُكَ الْتَامُ ایامه
 و این است که در روز قیامت بخواند و در آن قرآن را بسیار بخواند و این است و بسیار
عَلَيْكَ نَبَأُكَ تَعَذَّبَ فِيهِ عَلَيْهِ أَوْ تَقَالِيهِ ایامه

[illegible]

يا اقرين من كل فريق
يا الحب من كل عيب
يا الصبر من كل
صبيح الخير من كل
خبيص يا شرف من

يا نور يا نور يا نور
يا نور يا نور يا نور
يا نور يا نور يا نور
يا نور يا نور يا نور

وَالْمُحَمَّدُ وَلَا يَجْعَلْ وَدَاعِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَدَاعِ خُرُوجِي مِنْ
 دَاكِ مُحَمَّدٍ وَكَذَلِكَ دَاعِي دَاعِي مَوْلَا مِنْ مَوْلَا رَمَضَانَ رَاوَدَاعِي بِرُونِ شَدَن
 الدُّنْيَا وَالْأَوْدَاعِ اخِرُ عِبَادِكَ فِيهِ وَلَا اخِرُ صَوْفِيكَ وَارْتَقِ
 دِينِي وَرَاوَدَاعِي اخِرُ عِبَادَتِي تَوَدَّانِ وَرَاوَدَاعِي رَوْضَةٍ مِنْ مَرْتَاوَرْدِي
 الْعَوْدِ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدُ فِيهِ رَحِمَكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَوَفَّقَنِي
 بِرَحْمَتِكَ وَرَانِ مَاهِرَتِكَ وَرَانِ رَحْمَتِكَ تَوَدَّانِ رَوْضَةٍ مِنْ مَرْتَاوَرْدِي
 فِيهِ لِلْبَيْتِ الْكَافِرِ وَأَجْعَلْهُ لِي خَيْرًا مِنْ الْفِ شَهْرٍ يَا بَابَ اللَّهِ
 وَرَاوَدَاعِي وَرَاوَدَاعِي وَرَاوَدَاعِي مِنْ مَرْتَاوَرْدِي رَوْضَةٍ مِنْ مَرْتَاوَرْدِي
 وَالنَّهَارُ وَالْجَمَالَ وَالْجَارِ وَالظُّلْمَ وَالْأَوَارِ وَالْأَرْضَ وَاللَّهُ
 وَرَوْضَةٍ مِنْ مَرْتَاوَرْدِي وَرَاوَدَاعِي وَرَاوَدَاعِي وَرَاوَدَاعِي
 يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي
 يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي
 السَّمَوَاتِ لَكَ الْأَيُّهَا الْحُسَيْنُ الْأَمِينُ الْعَلِيَّ الْكَبِيرُ
 يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي
 وَالْأَلَاءِ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ لَيْسَ لِلَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَةِ
 بِرَحْمَتِكَ يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي يَا مَارِي

وَرَوْحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَسَلَامِي فِي مَغْفُورٍ
 وروح مرا با شهدای و نیکوئی در عِلّیّین و سلامی مرا از آسم زمین
 وَأَرْهَبِي بِقِيَمَاتِنَا بِأَشْرَبِهِ قَلْبِي أَيْمَانًا لَا لِأَشْيَاءٍ بِيَسْكَ وَرَوْحِي
 و این ترس از عذاب من ترسیده که سببش از آن کی دل مرا و ایمانی که اورا بیکه و خوشبختی
 بِمَا قَسَمْتُ لِي وَأَنْ تَوَفِّيَنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 بر تو قسمت کردی مرا و اینکه چه می تراوری و اینک در دو جهان اینک
 وَأَنْ تَقْبَلَ عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا قَبْضًا
 و آنکه کار بدی مرا از عذاب و در حق تو روان حد و مذکر و آن روحی تو محکم میکنی
 وَتَقْدَرُ مِنْ أَمْرِ الْحَقِّ فِيمَا تَقَرُّ مِنْ أَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَبْلَابَةِ
 و آنرا از تو میکنی و از امری که قرار داده و در چیزی که متوقی که در دانه محکم در دست
 الْقَدَرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ وَلَا يَغَيِّرُ
 و آنرا از محکم که بر کرده و نبوده و تغییر و تبدیلی داده و شود
 تَكْتَفِي مِنْ حُلَاكِ بَلْبَابِ الْحَرَمِ الْمُبَرَّورِ حَمْدُ الشُّكْرِ وَسُجُودُ
 بنویسم مرا از حاجت کشد کمال خانه محترم خود که مقبول شد حاجت ایشان و پیش او
 الْغَفُورِ ذَنبَهُمُ الْكَفَرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَاجْعَلْ فِيهَا نَقْصًا
 و آنکه شایان آن نبوده و کمال ایشان محو کرده شود و ایشان به بیای ایشان و بگردان را تو محکم میکنی
 وَتَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عَمْرِي وَأَنْ تَعِثَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ بِأَرْحَمِ
 و تو هر یک آنکه در از من کن عمر مرا و اینکه را و گردان کن مرا از آتش ای بخشنده ترین

[illegible]

شارب

[illegible]

کی شوق

گلشن ابرار

[illegible]

بِعَهْدِكَ وَوَجَّاهُكَ فِي الدُّنْيَا وَرَغِبَهُ فِيهَا
 بِرِجَالٍ تَوَدُّ رُسُلَهُنَّ أَنْ تَوَلَّوْا بِلَدِّ عَشِيرَتِهِمْ وَأَنْ تَكُونَ
 عِنْدَكَ وَتَقْضَى بَيْنَكَ وَطَائِفَةُ الْبَيْتِ وَتَوْبَةُ ضَوْحِ الْبَيْتِ
 مَرْفُوتٌ وَأَعْتَادُ تَوَادُّمِ دُكْرَمَنْ بَسُوهُ نَوَافِرُكَ خَالِصُ بَسُوهُ نَوَافِرُكَ
 اللَّهُمَّ لَزَكْتُ لِمَغْنَمِهِ وَالْأَفْخَرُ عَنَّا أَجَالَنَا إِلَى قَابِلٍ حَقِّ
 مَدُونُهُ أَكْرَمُهُ سَيِّدُهُ شَيْءٌ أَوْ كَرِهْ نَسْأَلُكَ مَا أَجْبَدُ بِي مَا أَتَمَّ سَأَلَكَ مَا أَجْبَدُ
 تَبَلَّغْنَاهُ فِي سَبْعِينَ مِائَةً وَعَافِيَةً يَا رَحِمَ الْوَالِدَيْنِ وَصَلَّى اللَّهُ
 بِرَسُولِهِ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ مَرَّةً وَأَعْلَنَ فِي يَوْمِ الْبَيْتِ مَا أَجْبَدُ بِي مَا أَتَمَّ سَأَلَكَ مَا أَجْبَدُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحْمَةً اللَّهُ وَرَحْمَةً عَلَيْهِمْ وَدَرَجَةً
 بِرَحْمَةِ وَالْأَوْسِيَاءِ وَرَحْمَةً مَدُونُهُ أَكْرَمُهُ سَيِّدُهُ شَيْءٌ أَوْ كَرِهْ نَسْأَلُكَ مَا أَجْبَدُ بِي مَا أَتَمَّ سَأَلَكَ مَا أَجْبَدُ
 جَعَلَهَا بَدَنِيَّةً وَأَزْجَارَ عَبْدِ اللَّهِ أَضَادِي مَنْقُولَةً كَمَا كُنْتُ
 رَفِيقَ لِحْدَمَتِكَ رَحْمَةً رَسُولُكَ دَرَجَةً خَيْرَ مَا رَفِيقَ لِحْدَمَتِكَ رَحْمَةً رَسُولُكَ دَرَجَةً خَيْرَ مَا رَفِيقَ لِحْدَمَتِكَ
 بَيْنَ أَفْئَادِهِ فَمَوْودُ كَيْفَ جَعَلَهَا خَيْرَ مَا رَفِيقَ لِحْدَمَتِكَ رَحْمَةً رَسُولُكَ دَرَجَةً خَيْرَ مَا رَفِيقَ لِحْدَمَتِكَ
 كُنْ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ خَيْرَ الْعَهْدَيْنِ صِبَا مَنَايَا فَانْ جَعَلْتَهُ
 لِكُلِّ مَدُونُهُ أَكْرَمُهُ سَيِّدُهُ شَيْءٌ أَوْ كَرِهْ نَسْأَلُكَ مَا أَجْبَدُ بِي مَا أَتَمَّ سَأَلَكَ مَا أَجْبَدُ
 فَاجْعَلْنِي مِنْ خَيْرِ مَا لَا يَجْعَلُنِي خَيْرًا زِيَادَةً كَمَا كُنْتُ دَعَاؤُكَ دَرَجَةً
 بَيْنَ أَفْئَادِهِ فَمَوْودُ كَيْفَ جَعَلَهَا خَيْرَ مَا رَفِيقَ لِحْدَمَتِكَ رَحْمَةً رَسُولُكَ دَرَجَةً خَيْرَ مَا رَفِيقَ لِحْدَمَتِكَ
 نَبِيِّكَ ظَفَرِي يَابُدِيَا بِرُسُلِهِ مَا دَرَجَةً مَدُونُهُ أَكْرَمُهُ سَيِّدُهُ شَيْءٌ أَوْ كَرِهْ نَسْأَلُكَ مَا أَجْبَدُ بِي مَا أَتَمَّ سَأَلَكَ مَا أَجْبَدُ

تتم

<http://fb.com/ranajabirabbas>

10

الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْقُرْآنَ
 أَكْرَمُوا وَمَرْجُوتُهُمْ أَن يَكُونُوا مِمَّنْ يَلْعَنُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ يَوْمَ نُوحٍ إِذْ
 فَضَّلْتُمْ بِهِ سُلَيْمَانَ مِمَّا آتَيْنَاهُ فِيهِ الْقُرْآنَ وَخَصَّصْنَا
 لَهُ فِيهِ مِائَةَ أَلْفٍ مِّنَ الْمَغْنَمِ لَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ الْمَوْلَىٰ وَبَعْضَ
 الْمَرْبُوعِ لَمَّا فَضَّيْنَا الْمَوْلَىٰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَن يَعْقِلُ
 لَيْسَ لَكَ الْقُدْرَةُ أَن تَجْعَلَ خَيْرَ مِمَّا فَضَّلَ اللَّهُ وَهَذَا
 سَبَبٌ قَدْ أَكْرَمُوا وَيَذِيذُ لِي وَبِشْرٌ مِّنْ سَعَادَةٍ وَبِشْرٌ
 يَوْمَ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ أَنْفَضْتُ وَلِيَّيْهِ قَدْ نَصَّ مِنْ
 رُؤُوسِهِ يَوْمَ رَمَضَانَ حَقِيقٌ بِمَا بَانَ رَسِيدٌ وَشَبَاهَانِ حَقِيقٌ كَمَا قَطَعَ
 وَقَدْ حَضَرَكَ يَا أَلْهِي مِنْهُ إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَاحِشِي
 وَكَمُ وَيَدُمُ أَيْ يَذِيذُ مِنْ الرِّزْقِ السَّوِيِّ أَجْمَعُ تَوْأَمِي بَانِي الرِّزْقِ وَصَلَّى عَلَيْهِ
 لَعْدُومِهِ مِنَ الْخَلْفِ أَجْمَعِينَ فَاسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتَ بِعَدْلِكَ
 بِرُشْدِكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا فِي سِرِّهِمْ تَرَاهُ بِأَمْرٍ عَالِمٌ كَرِيمٌ وَأَنْتَ
 الْمَقْرُونُ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِالْمَرْسُومِ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَصْلًا
 مَقْرَبٌ تَوْأَمِي وَبِشْرٌ مِّنْ رَّسُلٍ تَوْأَمِي وَبِشْرٌ مِّنْ رَّسُلٍ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَفْعَلَ رَقِيقٌ مِّنَ النَّارِ وَتَدْخُلُ الْجَنَّةَ
 بِرُحْمَةٍ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا فِي سِرِّهِمْ تَرَاهُ بِأَمْرٍ عَالِمٌ كَرِيمٌ
 وَحَيْثُكَ وَأَنْ تَفْعَلَ عَلَى بِلَا مِّنْ يَوْمٍ أَنْخَفُفَ مِنْ كُلِّ هَوٍّ لَعْدُ
 بِرُحْمَةٍ وَبِشْرٌ مِّنْ رَّسُلٍ تَوْأَمِي وَبِشْرٌ مِّنْ رَّسُلٍ تَوْأَمِي وَبِشْرٌ مِّنْ رَّسُلٍ

یوم الفیض الہی واجود ورحمت الکریم ویکمالک الخ
 از برای دور زخم بجا یی بن پناه میرم برکت بزرگ تو بزرگواری تو بزرگ
 از قبض حق ارام شهید رمضان ویا لیلہ وکفلی تبعہ
 ایگو بیایان رند رن روز نوی ماه رمضان وپشیمانی ان ملائکہ وپوشد برای تو روزی ان
 اذنب تو اخذنی بد او خطیہ شریکان تقصیر با منم ایغفر حق
 یا ایہی کہ مؤمنہ کنی مرا بدان بخاطر کہ را دینی انکہ بکیر می ان را از من کہ نیاز دزدی می
 سیدی سیدی سیدی استک بالاله الا انت ذلالت
 ایت ی من ایت ی من سوال کیم ترا می گویت مدی کر تویت ندای
 الا از کنہ رضیت حق فہذا الشہد فازد دعی رطو
 کر کو کہ بودہ باشی کہ خوش بود باشی در این ماه پس از من خوش شوی عذر
 ان لم تکن رضیت حق فمن الان فارض عنی یا ارحم الراحمین
 و اگر کہ بود باشی کہ خوش شوی و پشیمانی پس از ما خوش شوی و از من ای مجسمہ ترین مجسمہ گان
 یا اللہ یا ارحم الراحمین یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن لہ کفر واک
 ایچند ای کانه ای پناه نیاز من را کہ ترا نید ودر بند شد ویت مرود اندازد ای
 ولسار فاکلین الحمد للہ اودیعہ السلام ما کاشف الضو
 سیکند ای زہم سارندہ امن بختہ دوو بر او باد وروای بزرگت سہید
 و الکرب العظام عن ایوب علیہ السلام ای مفرج هم یعقوب
 و از و پشیمانی بزرگ از انوت را و او وروای کشند ویت یغفر

يا الله لك الاسماء الحسنى الامثال العليا والكبرى يا و
 ايضا امرت بهما يسيروا وداستانهاي بلند و بزرگوارى و
 الاله استل ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل لى
 نعمته سائل يكرم انوار كنوز رحمت فتوى بر محمد و آل محمد و اينكه كبراني نام
 في هذه الليلة في السعداء وروحى مع الشهداء و احسانى
 بى شب در ديوان بختگان و روح مرا با شهيدان و احسان مرا
 فى عليين و اساء فى مغفون و ان كتب لى يقينا تبايش بقله
 در عيقتن و بدرى سر ۱۱ امر زياده و محبى مرا يقينى كه با شران كى لى
 و اما فائد هذا لك الشك عني و قد ضللتني عما قصيت لى و ائنانى
 و ايمانى كه بروى شكست را از من و اينكه خوشنود ساري مرا اينچونمت كه در ديوان بى
 لك منيا حسنة و فى الآخرة حسنة و قنا عذاب النار و الحمد لله
 در جهان بختگان و در جهان بختگان و باز دارا از عذاب آتش سوزان و
 ارزقنى فم هذا لك و شكرك و الرغبة اليك و الا نابتة و التوبة
 روزى كن مرا در ان شى كه خود و ما س كز اى خود و رحمت مولى تو بگشت و توبه
 و التوفيق لما وفقك له محمد و آل محمد عليه و عليهم السلام
 و توبتس برى نبرى كه تو فى ديوان بى او محمد و آل محمد با و در ايشان و در روز
 و عاشبى يا سائل النهار من اللبل فاذا نحن مظلون و محرومي
 بليستى و توبه اى بگشت و روز از شب پس كه ان فائز بى بر ايم و اى روانى

فمب

فمب

والصبي

والصبي

وَأَخُوهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِكُهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ
يَا نَارِي كُلِّ تَوْحٍّ وَخَالَتَا
يَا مُبْدِئُ كُلِّ شَيْءٍ
وَيَوْمَكُمُ يَا مَشْئِي

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ
الَّتِي كُنْتَ تَكْفُرِينَ
بِآيَاتِنَا وَتَكْفُرِينَ
بِرَبِّكَ الْوَاقِعِينَ

卷一

الحمد لله الذي جعل في كتابه
النار يارب العالمين

[illegible]

بوسه د شوی صوالت
 دین کر ای کاین من تری
 عابد و تنم عاف
 عین حیل مستی و
 ان کیون فی الکون
 اندر ای بی را

[illegible]

کفر

[illegible]

[illegible]

بِعَوْنِكَ يَا قَرِيبَ عَيْنِ السَّالِكِينَ رَوْضِ اللِّتَامِ لَا تَوَاضَعْنِي فِيهِ
 بِالْعِزِّ وَالْقَلْبِ فِيهِ الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتُ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ
 غَرَضًا لِلْبَلَاءِ وَالْآفَاتِ بِعِزِّكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ رَوْضِ اللِّتَامِ
 ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَاشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِنَانِهِ
 الْحَبِيبِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَاشِعِينَ رَوْضِ اللِّتَامِ وَفَقِّهِ فِيهِ
 لَوَاقِعَهُ الْأَكْبَرُ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُؤَافَقَةَ الْأَشْرَارِ وَأَوْنِي فِيهِ
 بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَوَائِ الْقَرَارِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ رَوْضِ اللِّتَامِ
 اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَقْضِ لِي فِيهِ الْحَاجَّ وَالْإِ
 حْتَاجَ لَا حَاجَّ لِي فِي التَّعْطِيرِ وَالنَّوَالِ يَا عَالِمًا عَالِمًا فِي صَلَواتِكَ
 عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْلِيَاءِ وَالْمُرِيدِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْقَائِلِينَ
 لَدُنْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِأَحْسَنَاتِكَ يَا غَاثُ
 الْظَّالِمِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْأَحْسَانَ وَكَرِّهْ لِي
 فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّيْئَةَ وَالشَّرَّانِ
 بَعُوثَكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ زَيِّنْ لِي فِيهِ الْبِرَّ
 وَالْعِفَافَ وَاسْتُرْ لِي فِيهِ بِلَاسَ الْقُبُوحِ وَالْكَفَافَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
 عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ وَأَمَقِّ فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ
 الْعِصْمَةَ الْخَاشِقِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ طَهِّرْ لِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَفْلا
 وَصِّرْ لِي فِيهِ عَلَى كَلِمَاتِ الْأَفْلاهِ وَوَقِّفْهُ فِيهِ لِلتَّقَى وَصَحِّهِ
 وَتَقَبَّلْهُ مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ يَتَّقُونَكَ وَأَعِزَّهُ لِي فِيهِ بِمَنْ يَتَّقُونَكَ

مَرْوَنَ اللَّهُمَّ افْعَلْ لِي فِيهِ آثَابَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ رَحْمَةً
 وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِحُجَّتِكَ وَأَسْكِنْنِي فِيهِ لِحُجَّتِكَ
 يَا مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ مَرْوَنَ اللَّهُمَّ غَسِّقْنِي مِنَ الذُّلِّ
 وَطَهِّرْنِي مِنَ الْعُيُوبِ وَأَمْكِنْ قَلْبِي مِنْهُ يَتَّقُوا أَقْلَابَ
 يَا مُقِيلُ عِشَاءِ الْمَذْنِبِينَ مَرْوَنَ اللَّهُمَّ لِي أَسْأَلُكَ فِيهِ
 مَا بَعْثَ نَبِيِّكَ وَأَعُوذُ بِكَ فِيهِ مِمَّا أَوْذَيْتَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ
 فِيهِ لِأَنْ أَطِيعَكَ وَلَا أُعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّالِّينَ
 الْجَعْلُ فِيهِ مُجَاهِدًا وَلِكَلَامِكَ وَمُعَادًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَنَافَةً
 خَاتِمَ أَنْبِيَائِكَ يَا عَظِيمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ مَرْوَنَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي

<http://fb.com/ranajabirabbas>

[illegible]

النفسى

فصلی یحییٰ تحقیق که دستکاری یا قهر که زکوٰۃ فطره و برورد کار خود
یاد کرد مان تکیه بر آن که مذکور شد پس نماز عید را بجا آورد چنانکه زکوٰۃ
باعث پاکیزگی مال میشود و مال از تلف محفوظ میماند چنانکه منقول
که هیچ مال در دریا و بحر تلف نمیشود مگر بابت مال و همچنین فطره
بدست و بدین پاکیزگی میکند و سایر کسایات محفوظ و او را
دیگر از زیاده ها حفظ میکند چنانچه **مسئله** منقولست که حضرت صالح
با معیت وکیل خرج خود فی مکه بر و فطره جمیع عیال ما و غلامان و کنیزان
نمود این و بکار ایشان از ثلث ممکن که زکوٰۃ از آن بدهی زیرا که دیگر از ثلثی
که در عرض سال میرود و بدینکه زکوٰۃ فطره بر مال نابالغ و دیوانه و بنده
نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر آن کس واجبست که فطره
بدهد و زکوٰۃ بنده را اقامید هد بنابر مشهور مگر آنکه در آن شب عیال
دیگری باشد و شهر و اقرا انت که در وجوب فطره توانگری شیطست و وفای
مشهور است که قوت سالانه خود و عیال خود داشته باشد که وفای عیالش و
عیال او بکند و بعضی گفته اند که در شب عید زیاده بر قم خود و عیال خود بقدر
داشته باشد بر او واجبست و ظاهر است که بر او سنت است و اگر فقیر یا فطره
و یا عیال خود دست بدست بکردار بعد از آن بقتضی بدهد و یا فطره را
و یا بکس غنی خرج فطره کند از خود و از هر کس واجب النفعه او باشد بشرط آنکه عیال
دیگر نداشته باشد و در شب فطره که اگر عیال دیگری باشد بر او واجبست و همچنین

از هر کس که در خانه او باشد از عیال و غیر آن که آخر روز خواهد بود
پیش از شام در آن خانه باشد و فطره را بکند و اگر بعد از شام داخل شود
و فطره را بکند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش از شام
داخل شود و فطره را از مال او نکند احوط آنست که هر دو بدهد
یا یکی را ایشان باذن دیگری بمسئله منقولست که هدیه فی الله و اگر شخصی
عیال او نباشد و اما نفعه و کسوف او داده و در خانه دیگری باشد
زکوٰۃ او بر معطی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهت
همسایه طعامی بفرستند یا فقیری را چیزی بدهند یا شخصی را هدیه
بهمان باشد و در شب عید جای دیگر فطره را بکند یا بعد از
شام عید فطره را بکند یا چیزی بفرستد یا هدیه بدهد و بعد از شام
باید زکوٰۃ بر او واجبست و احوط آنست که در صورت آخر هر دو بدهد
بلکه ملازم آن اگر غنی باشد خود نیز بدهد بطریقی است و وقت ببرد
که در فطره موافق مشهور شام شعبه است ظاهر و عید و بعضی گفته
اند تا شام روز عید و احوط آنست که در شب جل کند پیش از نماز عید
بدهد و اگر در صبح جل کند یا خوبست و اگر پیش از نماز جل کند و بعد
نماز در آن روز دیگر را حاضر نبودن مستثنی یا عذری دیگر تاخیر کند
مستثنا و اگر جل نکند ظاهر روز عید احوط آنست که تا شام قصد داد
نکند و اگر از روز عید بگذرد بقصد قریه بدهد و قصد خصوص فطره نکند

که قضیه را که ترا نیکو صاع ندهند و بیات کس چند سر می توان داد
و فطره را بولجب النفقہ نمی توان داد و بخویشان غیر ولجب النفقہ
دادن جبر است و بعد از آن بهمسایگان و پویشان و بعد از آن یکس
که فاضل تر و صالح تر و پویشان تر باشند و فطره غنی سید را بید
داد و فطره سید را بسید و غیر سید هر دو می توان داد و سنت است که
در روز عید پیش از نماز عید در اول روز افطار کنند و سنت است
که برخی ما افطار کنند و غسل روز عید سنت مؤکد است و بعضی
دانشمند و از حضرت صادق منقولست که غسل را در این روز درین
مکن و در زیر آسمان و پیش از غسل بگو اللهم ايماننا بك وضديفا
بكتابتك واتباع سنن نبليک صلى الله عليه وآله ليس لله
و غسل کن و چون از غسل فارغ شوی بگو اللهم اجعله قنانا كذا
و ظهر ديني اللهم اذهب الکنس و زیارت **حضرت** امام حسین
در این روز سنت مؤکد است و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز
عید در زمان حضور امام علیه السلام واجبست و در زمان غیبت ایام
الکثر علی است می دانند و جماعت کردن فراموشست می دانند و میگویند
که تنها از می توان کردن و بیکان قضیه واجبست که جماعت بکنند و بنا
جمعی را عادل حاضر شوند و اگر نتوانند حاضر شد تنها کردن سنتی است
و نماز عید دو رکعتست و در رکعت اول بعد از قرائت پنج تنگید و بعد از

۶۷۷

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and creases. A faint red circular stamp is visible near the bottom center of the page. The page is set against a dark background.

[illegible]

علي بن ابي طالب

و در دوران درباری خود و فرموده است که کان
 لا تعلمین الشاکین
 و در ایام سلطانی خود فرموده است که کان
 لا تعلمین الشاکین و در ایام سلطانی خود
 فرموده است که کان لا تعلمین الشاکین

[illegible]

وَلَمْ يَكُنْ مِنْ
أُولَئِكَ الَّذِينَ
يُؤْتُونَ
الْحَقَّ
وَلَمْ يَكُنْ مِنْ
أُولَئِكَ الَّذِينَ
يُؤْتُونَ
الْحَقَّ

[illegible]

فَقُلْ لِلَّهِ الْفَرْدُ لَا شَرِيكَ لَهُ
أَرَأَيْتَ خُذُوا فِي الْفِرَاقِ هَلْ يَدْعُو
نَفْسًا بِخَيْرٍ لَا أَسْتَطِيعُ
خُذُوا فِي كَيْفِ تَرْكِبْتُمْ دُونَ الْإِنْفِاقِ
لَا تَقُولُوا لَنَا نَفْعٌ وَلَا ضَرَرٌ إِنْ كُنَّا
إِلَّا بِرَأْسِ الْوَسْطَىٰ نَقُومُ
أَرَأَيْتَ خُذُوا فِي الْفِرَاقِ هَلْ يَدْعُو
نَفْسًا بِخَيْرٍ لَا أَسْتَطِيعُ
خُذُوا فِي كَيْفِ تَرْكِبْتُمْ دُونَ الْإِنْفِاقِ
لَا تَقُولُوا لَنَا نَفْعٌ وَلَا ضَرَرٌ إِنْ كُنَّا
إِلَّا بِرَأْسِ الْوَسْطَىٰ نَقُومُ

قُلْ اِلَهِكُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
مَنْ يَمُنْ بِكَ لَا يَغْلِبْهُ وِجْهٌ اَافَق
لَا يَحْصِي عَدْلُكَ اَلْاَشْيَاءَ
لَا يَحْصِي عَدْلُكَ اَلْاَشْيَاءَ

الحملیٰ لك من العالین و
 وكر ورنه الزیای فوارید و
 خفای من السكرك و
 وكر ورنه الزیای فوارید و
 خفای من السكرك و
 وكر ورنه الزیای فوارید و
 خفای من السكرك و

[illegible]

[illegible]

اللهم اني استألك بحجة وحيات الكريم ان تجعل شهري
هذه شهر رمضان المبارك فيه وجهته لك وتفرغ
له في كل يوم من عبادتك كرمك وادبك وروزه وقيامك
به اليك سئلا أسكنني فيه أعظم أجرا وأتم نعمة وأعم
مغفرة وأكمل دواء وأقرب إلى ما يحب وترضى الله
آخر شهر رمضان جهته لك وارزقني العود خير ثم العود
و بعد الرضخ حتى يخرجني من الدنيا سالما وانت عتي راضي
وأنا لك مرضى اللهم اجعل فيما تقضي تقديرا لا أملك الخروج
والذي لا بد ولا يبدل أن تكونني من حجاج بيتك الحرام وفي هذا
الحرم وفي كل عام المنزلة وجهك المشكور وسعيتهم الخوف في
سنة ودرهم سال انهم يرددوا شوقا ايشان وبنوا وروا شوقا انهم يرددوا

المتقبل مناسكهم العافين على أسفارهم القليلين على لشكرهم
الحقوظين في أنفسهم وأموالهم وذواربهم وكل ما ألتم بهم
عليهم اللهم قلبني من محاسن هذا في شهر هذا في بوي هذا
في ساعتي هذه مفيدا مني مستجيبا لي مغفورا ذنبني مغفاما مني
ومعتقاً مني عتقا لا روق بعد أبدا ولا رهبة يارب الأرباب
اللهم اني سئلك ان تجعل فيما شئت وارزقني وقصدي
وقدرتي ورحمتي وان فلذ ان تطيل عمري وتبني لي اجلا
وان تقوي ضعفي ان تعني فقري وان تبني فاقتي وان تقني
مسكني وان تعزني وان ترفع ضعفي ان تغني عني ان ترفع عني
سجاري ان ترفع عني ان ترفع عني ان ترفع عني ان ترفع عني

اللهم اني استألك بحجة وحيات الكريم ان تجعل شهري
هذه شهر رمضان المبارك فيه وجهته لك وتفرغ
له في كل يوم من عبادتك كرمك وادبك وروزه وقيامك
به اليك سئلا أسكنني فيه أعظم أجرا وأتم نعمة وأعم
مغفرة وأكمل دواء وأقرب إلى ما يحب وترضى الله
آخر شهر رمضان جهته لك وارزقني العود خير ثم العود
و بعد الرضخ حتى يخرجني من الدنيا سالما وانت عتي راضي
وأنا لك مرضى اللهم اجعل فيما تقضي تقديرا لا أملك الخروج
والذي لا بد ولا يبدل أن تكونني من حجاج بيتك الحرام وفي هذا
الحرم وفي كل عام المنزلة وجهك المشكور وسعيتهم الخوف في
سنة ودرهم سال انهم يرددوا شوقا ايشان وبنوا وروا شوقا انهم يرددوا

اللهم اني استألك بحجة وحيات الكريم ان تجعل شهري
هذه شهر رمضان المبارك فيه وجهته لك وتفرغ
له في كل يوم من عبادتك كرمك وادبك وروزه وقيامك
به اليك سئلا أسكنني فيه أعظم أجرا وأتم نعمة وأعم
مغفرة وأكمل دواء وأقرب إلى ما يحب وترضى الله
آخر شهر رمضان جهته لك وارزقني العود خير ثم العود
و بعد الرضخ حتى يخرجني من الدنيا سالما وانت عتي راضي
وأنا لك مرضى اللهم اجعل فيما تقضي تقديرا لا أملك الخروج
والذي لا بد ولا يبدل أن تكونني من حجاج بيتك الحرام وفي هذا
الحرم وفي كل عام المنزلة وجهك المشكور وسعيتهم الخوف في
سنة ودرهم سال انهم يرددوا شوقا ايشان وبنوا وروا شوقا انهم يرددوا

من ضياء الدنيا
لا من دُعاها فقط
الانفس خبيثه
لوي قودا زود وى

لایق و لا یجوز
 ای عزیز که در این
 ایام و این روز
 ایام و این روز
 ایام و این روز

حجید مجید واسیحاب روت داشتن شش روز بعد از عید
سوره بزرگوار در بعضی از روایات وارد شده است و طخی زان
وارد شده است و ظاهر روزه داشتن محمول بر تقیة است چنانکه
در میان ستیان مشهور است و ترکش طهر است و همچنین کوه
نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان حلال و رواست
از عامه بوده باشد و در ماه شوال چون عقد عالیه علیها التعمیر
واقع شده است و اکثر مفاسد اسلام بر آن مترتب شد و از بعضی
که اهل مستغفار میشود و اگر از خصوص شوال احراز کنند طهر
و اما احوال ذیقعد الحرام بد آنکه اول ماههای حرام است که حق
در قرآن یاد فرموده است و لهذا ذیقعد و ذوالحجّه و محرم و رجب
و در این ماهها ابتدای قتل با کافران نباید کرد و شیخ مفید و غیره
احضرت رسول روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای پنجشنبه و جمعه
و شنبه و متوالی روزه بگذرد ثواب هفتصد سال عبادت برایی و نوشته
شود و در روایتی **احضرت رسول** منقول است که در شب نهم ماه ذی
القعد حق تعالی بندگان مؤمن نظر رحمت میکند و اگر آن شهر اعباد
بسیار و در ثواب صد عابد با وعطا کنند و در یک چشم روزه معصیت
خدا نکرده باشد چون نصف شب بگذرد شروع کن عبادت و نماز
حاجات خود را از حق تعالی طلب کن که حاجت که طلب کنی مستجاب میگردد

و بعضی از علما گفته اند که در روز بیست و سیم ماه ذی القعد زیارت
حضرت امام رضا از نزدیان و در سنت و روزه بیست و سیم ذی القعد
روز دوحا الارض است یعنی طهر شدن زمین از کعبه بر روی آب و روز
بسیار مبارک است و کلبی از محمد بن عبدالله روایت کرده است که
حضرت امام رضا در شهر مری و در روز بیست و سیم ذیقعد بیرون آمد
و فرمودند که امروز را روز بدرید که من روزه ام گفتیم فدای تو شویم
امروز چه روزی است که امروز روزیست که درین روز فطر
کرده اند است و درین درین روز فطر شدن است و کعبه درین روز نصب شده
و حضرت آدم درین روز بر زمین فرو آمده است و این بابیه روایت کرده
از حسن و قساکه من باید مردم در خدمت حضرت امام رضا شام خود دیدم
شب بیست و سیم ذی القعد پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم و حضرت
علی و متولد شدند اند و زمین از زیر کعبه طهر شد است پس هر که روزه
روزه بگذارد و چنانست که شصت ماه روزه داشته است **حضرت فاطمه**
در این روز ظاهر خواهد شد **احضرت رسول** منقول است که حق تعالی خود
بر بندگان در این روز قریب شده است و روزی است مثل روزه هفتاد و
و بر روایت دیگر رحمت آسمان نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم در این روز
نازل شده است هر که این روز را روزه بگذرد هر چه در میان آسمان و زمین
برای او استغفار کنند و طلب مرش و طلب مرش نماید **احضرت رسول**

مدرست

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
موسى بن جعفر بن محمد بن

يَعْقُوكَ وَيَكْذِبُنِي بِصُورِكَ وَلَا تَنْفُسِي كَرِهِي ذِكْرَكَ وَلَا تَلَاؤِي أَمْرَكَ
 یعنی خود و یاری کن مرا بپای خود و فراموش کن از من و گرامی خود و بخت طالبان
 وَحِفْظَةَ سِرِّكَ أَحْفَظْ مِنْ شَوَابِ الدَّهْرِ لِي نَعْمَ الْحَسْرَةُ
 و نگهداری کن از خود و نگهداری مرا از هر گناهی که زمانه تا روز برافشاند
 وَالشَّرَّ وَاشْهَدْنِي أَوْلِيَاكَ عِنْدَ حُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ
 و زنده گردانیدن و حاضر کردن من در پیش تو همان خود و برون آمدن روح من و فرو
 زَمْسِي وَانْفِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِضَاءِ أَجَلِي اللَّهُمَّ وَأَذِّنْ لِي
 در قبر خود و بر بیدار کردن من و متفصل شدن مدت عمر من و یاد کردن من
 عَلَى طَوْلِ الْبَيْتِ إِذَا جَلَلْتَ بَيْنَ أَطْبَاقِ النَّارِ وَنَسِيتُ النَّاسَ
 بر بیدار شدن من در پیشگاه تو و فراموشی میان طباقهای ناک و فراموشی کنشیدن
 مِنَ الْوَرَى وَأَحْلَلْنِي ذِلَّ الْقَامَةِ وَبَوِّقْ مِزْلَ الْكَرَامَةِ
 از رشتن و فرو زدن مرا در مبرای قامت و مایه ده درجاگاه و بوارش
 وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَاكَ وَأَهْلِ جَنَّتِكَ وَأَصْطَفَاكَ
 و بگردان مرا از رفقای دوستان خود و برگزیدگان خود و جنت ساز گردان
 وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَأَرْزُقْ حَسَنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَحْلِ مَبْرَأً
 و بخت ده مرا در ملاقات خود و روزی کن مرا بپسندی که در پیش آمدن مبرا
 مِنَ الزَّلِّ وَسُوءِ الْخَطَلِ اللَّهُمَّ وَأَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 از لغزش و ورستی سخن فامد خداوند و دور ساز مرا در کنار حوض پیغمبر خود محمد صلی الله علیه و آله

اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَقْفِي مِنْهُ مَسِيرٌ يَا دُيَا سَأَلْتُكَ هَذِهِ الْأَلَمَ
 عذاب را و او و بیایان من را از این شایسته بگردان و خوشوار گردان
 بَعْدَ الْأَحْلَاءِ وَرَدَّهُ وَلَا عَنَهُ إِذَا دَاوَجْتُ لِي خَيْرَ وَاقٍ
 پس از آن و نه منع کرده شوم از دور شدن آن و در آن رانده شوم و گردان و در آن روزی که بهترین
 مِيحَاذٍ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللَّهُمَّ وَالْعَنِ جَنَائِدَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 و گناه کرده بر وعده خویش در روزی که بپایان دهند صراط را بنده یا لغت کن ستم گران پیشان
 وَبِحَقِّقِ أَوْلِيَاكَ الْمُسْتَأْثَرِينَ اللَّهُمَّ وَأَقْصِمْ دَعَائِهِمْ وَكَهْلًا
 و محقق گردان تو که میفرمودند در سبکیا و بر هم سخن ستودنی بپای آورده
 أَشْيَاعَهُمْ وَعَالِمَهُمْ وَعَجَلْ مَحَالَّهُمْ وَسَلِّمْ مِمَّا لَكَ مِنْ وَضِيقِ
 سروان ایشان و دانه ای ایشان را و شتابان کن نسبتهای ایشان از بختهای ایشان و
 عَلَيْهِمْ سَالِكَهُمْ وَالْعَنِ مَسَالِكَهُمْ وَمَشَارِكَهُمْ اللَّهُمَّ وَعَجَلْ فَوْجَهُ
 بر ایشان را بپای مبارک ایشان و بکن مفرجه ایشان را و سرکش ایشان را و شتابان کن ایشان
 أَوْلِيَاكَ وَأَرْزُقْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَأَخْطِرْ بِالْحَقِّ فَاغْنِهِمْ وَاجْعَلْهُ
 درستان خود را و برگردان ایشان را و روزی که بپایان دهند صراط را بنده یا لغت کن ستم گران پیشان
 لَدَيْكَ مُنْصَرًّا وَيَا مَوْلَى الْعَدْلِ مَوْثِقًا اللَّهُمَّ كَحَفْظِهِ مِمَّا لَكَ
 بجزین خود تمام شده و بپایان دهند صراط را بنده یا لغت کن ستم گران پیشان
 الْخَصْرَ وَمِمَّا الْفَيْتُ الْبَيْتِ مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَشَقَاكَ حَتَّى
 مایه و بپایان دهند صراط را بنده یا لغت کن ستم گران پیشان

الضحية

الحمد لله
ما في هذا الكتاب
الحمد لله

که سفید و زیت است و در احادیث معتبره بسیار از آن برای سلام
منقولست که ایام معلومات ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدوم
روز دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه است **و آنحضرت**
رسول منقولست که عمل خیر و عبادت هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوبتر
نیست از دم روز اول ذی الحجه و چون این ماه داخل میشد صلوات
حسابه و تابعان اهتمام عظم در عبادت میکردند **بمعنی** منقولست
از حضرت امام جعفر صادق که یک روز امام محمد باقر علیه السلام گفت ای
فرزند کرامی البتّه در هر شب ده روز اول ذی الحجه دو رکعت نماز بخوان
در میان نماز شام و نماز صبح و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و
قل هو الله احد و این آیه را بخوان و اعدا نموسی ثلثین لکله و اکملها
بمعنی منقولست که در این آیه ثلثین لکله و اکملها و قال موسی لاخیه هر روز از
فی قومی و اصلح و لا تلعب سبیل الغفیلین و چون چنین کنی با حاجت
در ثواب حج شریک خواهی بود و هر چند حج تو باین روز و در روز اول
ذی الحجه و در مبارک است و باین روایت وارد شده است که حضرت ابراهیم علیه السلام
در این دو وقت ولد شد **و در این روز حق تعالی** حضرت ابراهیم علیه السلام
خود گردانید **بمعنی** از حضرت موسی بن جعفر منقولست که هر که در روز
اول ذی الحجه بار و زده بدر **حق تعالی** برای او ثواب هشتاد ماه روز
بنویسد و از حضرت امام موسی منقولست که نه روز اول ذی الحجه را در روز

خانہ شاہی و علمی
دربار شاہی

عناز قاطره

نعلانی علی بن علی

در آستانه ای که به رحمت الهی
کن ما را در نها برادریت

وَرَزَقْنَا فِيهَا التَّقْوَى وَالْحَفَافَ وَالْغِنَى وَالْعَمَلَ فِيهَا لِمَا نَحْمَدُ
وَرَوَى كُنْ مَارِادَانِ بِرَبِّكَ كَارِي وَعَفَتْ وَلِي سَائِي وَكَارِدُونَ دُرَاهِمًا
وَتَرَضَى اللَّهُ لِي أَسْأَلُكَ يَا مُوَضَّعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَحْوَى
وَبِزْدِي مَدُونًا بِسَيْتِي كَمَا سَكَنَ كُلَّ نَوَى وَكَارَاهَ بِرَحْمَتِي وَبِزْدِي
وَبِأَسْأَلُكَ كُلَّ مَلَأَ وَبِأَعْلَمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبِزْدِي عَافِيَةً بِرَحْمَتِي وَدَارِيَا بِرَبِّهَا نَيْسَ هَيْكَلٍ مَرْتَبَةٍ بِرَحْمَتِي
تَحْمِلُ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنْهَا فِيهَا الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِيبَ لِنَافِيهَا الدُّعَاءَ
مَحْمَدًا وَابْنَهُ زَيْلَ كُنْ زَادَ دَارِهَا عِلْمًا وَابْنَهُ زَيْلَ زَادَ دَارِهَا دَعَاءًا
وَتَقْوَى نَافِيهَا وَتَعْنَدُ وَأَوْفَقْنَا فِيهَا لِمَا نَحْمَدُ رِثَا وَتَضَاوَعَا
وَتَوَقَّ دَارِهَا مَارِادَانِ وَتَوَقَّ دَارِهَا وَتَوَقَّ دَارِهَا وَتَوَقَّ دَارِهَا
مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَاهْلٍ وَهَلَا
أَنْجَدَ وَاجِبَ كَرَمِهِ بِمَا رَاضَا طَاعَتِ خُودَ طَاعَتِ سَعِيدٍ خُودَ وَدُوسَتَانِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَحِيمَ الْاِحْسَانِ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
مَدُونًا بِسَيْتِي كَمَا سَكَنَ كُلَّ نَوَى وَكَارَاهَ بِرَحْمَتِي وَبِزْدِي
وَأَنْ تَهْلِكَ لِنَافِيهَا الْخِضَانُكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَلَا تَخْشِهَا خَيْرُ
وَأَكْبَرُ تَحْسِبُ زَيْلِي وَدَارِهَا نَوَافِدِي كَمَا تَوَسَّلُوهُ دَعَائِي وَجُودُومَ سَارَازِ رَحْمَتِي
مَا نَزَلَ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَهَّرَ نَافِيهَا مِنَ الذَّنْبِ لِأَعْلَمَ الْغَفْرِ
أَنْجَدَ وَفَرَسْتَادَ زَا سَمَانِ وَبَاكُ كُنْ زَادَ دَارِهَا زَا كُنْ زَا كُنْ زَا كُنْ زَا كُنْ

وَأَوْفَىٰ لَنَا دَارَ الْخُلُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لَا
 وَوَابِعْ كَرْدَنَ از برای مراقی عقیله الله و از برای من فرست بر محمد و آل محمد و و
 تَرَكْنَا فِيهَا ذُنُوبَنَا الْأَخْفَرَةَ وَلَا لَهْفَ الْأَفْجَحَةَ وَلَا دُنْيَانَا
 كَلَامِ رَای و آن کنی ای که آنکه بایز برای تو و غنی بگو که کیشای او را و غنی بگو که
 قَضَيْنَهُ وَلَا غَاغِبَا الْأَدِينَةَ وَلَا حَاجَتَنَا مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا
 او کنی از او نهانیست که در مای از او نهانیست از حوائج دنیای و
 وَالْآخِرَةُ الْأَسْهَلُ تَابَسَّرْنَا أَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ فَذَرِ اللَّهُ
 و آخرت که سهل کنی از او آسان کنی ان بدستی که تو بر هر چیز تواناییست
 لِعَالَمِ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ
 ای و از برای نهانی ای بخشنده ترین و رحیم و ای پذیرنده دعا ای پروردگار
 الْأَحْيَيْنِ وَالْمَمُوتِ يَا مَنْ لَا تَنْشَابُهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ
 ای زنده کننده ای که همیشه نشود بر او آواز و فرست
 عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهِمْ رَاحَةً وَطَقَاتٍ مِنْ
 بر محمد و آل محمد و بگردان ما را درین روز از آزار و دشواری خود و دیگران
 النَّارِ وَالْفَاقِئِينَ بِحَسَنَاتِ النَّاجِينَ بِحَسَنَاتِكَ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ
 آتش و محرومی یا فکانه بخت تو رسد از آن رحمت خودی بخشنده و رحیم
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ لِسَلَامٍ
 و رحمت فرستاد بر محمد و آل او بیک و در روز قیامت و بر بیک

از حضرت امام محمد باقر روایت کرده اند که جبرئیل از جانب خداوند جلجل
برای حضرت عیسیٰ پیغمبر دعا را هدیه آورد و گفت یا عیسیٰ این پیغمبر
در ده اول ذی الحجه بخوان بدوستی که هیچ عبادی نزد حق تعالی محبوب
تر نیست از عبادات اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له
کردن در این دهه اول کوهی میسم اینک میت خدای مکرده یکبار است شریکی ندارد
له المملک وله الحمد بید الخیر وهو علی کل شیء قدیر
در وقت شایسته و در وقت شایسته و در وقت شایسته و در وقت شایسته
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له احد اصمدا
کوهی میسم اینک میت خدای مکرده یکبار است شریکی ندارد
یتخلل صاحبه ولا ولد ایمن اشهد ان لا اله الا الله وحده
در آنوقت پس زنی و نه فرزند می کوهی میسم اینک میت خدای مکرده یکبار است
لا شریک له احد اصمدا لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفو احد
در آنوقت شریکی ندارد یکبار است بی نیاز زاده و زاینده و نباشد مرور زمانه می کوهی
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له له المملک وله الحمد
کوهی میسم اینک میت خدای مکرده یکبار است ویت شریکی ندارد ویت شایسته
میجی و مییت و هو حی لا یموت بید الخیر وهو علی کل شیء قدیر
در آنوقت و میباید در وقت و میباید در وقت و میباید در وقت و میباید در وقت
پیغمبر حسنی لله و کفی سمیع للملک دعا للبس و رواه الله مشاهی

در وقت شایسته
در وقت شایسته
در وقت شایسته
در وقت شایسته
در وقت شایسته
در وقت شایسته
در وقت شایسته
در وقت شایسته
در وقت شایسته
در وقت شایسته

اشهد

اشهد لله بما دعا و آتاه بری میبار و ان لله الا الحق و الا الوعد
کوهی میسم اینک میت خدای مکرده یکبار است ویت شریکی ندارد ویت شایسته
پس حواریان گفتند یا روح الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را
حضرت عیسیٰ گفت که هر که دعای او را صد مرتبه بخواند عمل هیچ یک
از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد در آن روز و در روز قیامت
حسنات او زیاده از همه کس باشد و هر که دعای او را صد مرتبه بخواند
چنان باشد که دوازده مرتبه توبه و انجیل بخواند باشد و ثواب
انها را با و بدهند حضرت عیسیٰ گفت ای جبرئیل ثواب خواندن تورات
و انجیل چیست گفت طاعت برداشتن کعبه تورات و انجیل نباشد
هر که در اسمهای هفت گانه است از ملائکه تا آنکه مبعوث شد
من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بند بود که گفت لا حول ولا قوه
الا بالله و هر که دعای او را صد مرتبه بخواند حق تعالی بنویسد از برای
او باین دعا ده هزار حسن و محو کند از او ده هزار گناه و بلند
کند در هشتاد و نه هزار و ده هزار درجه و فرود آید از آسمان هفتاد
هزار مملکت که دوست دارد و آتش را بشنود و صلوات فرستد بر کسی که این
کلمات را این حد بخواند است پس عیسیٰ گفت که ای جبرئیل ای ملائکه
صلوات میفرستد بر غیر پیغمبر این جبرئیل گفت که هر که ایمان آورد یا غیر
پیغمبر از جانب خدا آورده اند و تعیین شد شریعت ایشان حق تعالی

ثواب بخیل با وعطا کند و هر که دعای چهارم را صد مرتبه بخواند
 آن دعا را استقبال نماید ملکی و بالامیر و بسوی **حق تعالی** پس خدا
 نظر کند بسو کویند آن دعا بر حمت و هر که خدا نظر حمت بر او کند
 هرگز شقی و بد عاقبت نشود پس حضرت **علیه السلام** گفت یا جبرئیل تو
 دعای پنجم حلیت جبرئیل گفت آن دعا منست **حق تعالی** مرا خصیت
 نداده است که ثواب او را بگویم **حق تعالی** که اگر هر روز این دعا را ده
 بخواند دور نیست که عمل پارس روایت کرده باشد و اگر هر روز و هر یکی
 حدس تنبلی ندهد بطاعت خواهد بود فی شیء و از باب **حق تعالی** انصاف
 امیر المؤمنین روایت کرده اند که هر که ده روز از ده سوره ذی الحجه
 این تکیلات را ده مرتبه بخواند **حق تعالی** عطا کند و از هر ضعیفی که درجه
 در بهشت از هر وارد و باقی و از میان هر درجه تا درجه دیگر که مال
 واه باشد بر فنا و سواری که بنا بر او در درجه شهری بوده باشد و در
 آن شهر قصری باشد از یکجه که در آن ضعیفی باشد و در هر شهری از
 شهرها از آن اوج و هر و غرها و خانه و قشورها و کسبها و مخنها و
 و فاینها و متکاهها و خدمتکارها و درختها و طرها و زیورها و حلقها بوده
 که وصف کنند قادر بر وصف آنها باشد و چون آن قدر بیرون آید او هر
 بدن او و روی ساطع باشد و مبادرت نماید بسوی و هفتاد هزار سال
 و از پیش روی او از جانب راست و وجب و راه روند تا او را بدین طریقت

ظلیل از حق
 اوست و حق از حق

لا اله الا الله
 العظیم المظفر

در هر روز

والبصر

لَحِ الْحَيُّونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي اللَّيْلِ إِذْ عَسْعَسَ فِي الصُّحُفِ
مَكْرَمِينَ مَشَاهِدًا مَعَهُ كَرَّمَ وَدَرَّ بِشَ جَوْنِ تَارِكِ شَوْ وَوَرَّ مَشِ
إِذْ انْتَقَسَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عُدَّ الرَّايِحَ فِي الْبَرَارِ وَالصُّحُفِ
بِشَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمٍ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ وَازْبَعْضُ
مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ مَكْرَمِينَ
كَلِمَاتٍ تَبَيَّنَ كَلِمَاتُهَا كَلِمَاتُهَا كَلِمَاتُهَا كَلِمَاتُهَا كَلِمَاتُهَا
تَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ
رَكِيسَتِ وَأَنْ بَابُهَا أَنْضَرَتْ إِمَامُ مَوْئِي رَوَايَتِ كَرَمِهِ اسْتِ
رَسُولُ فَوْهُودِ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ
وَرَوَتْ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ وَتَوْبَةٍ
رَوَايَتِ كَرَمِهِ اسْتِ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ
وَسَبَّ عَفْوًا لِيَلِي مَتَبَرَكًا اسْتِ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ
مُسْتَجَابَتِ وَكَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ
دَارِدِ وَأَنْ شَبَّ مَنَاجَاتِ بَابُهَا فَاضِلِ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ
شَبَّ تَوْبَةٍ تَوْبَةٍ تَوْبَةٍ تَوْبَةٍ تَوْبَةٍ تَوْبَةٍ تَوْبَةٍ
يَادِرْ شَبَّ هَيْ جَعَلِ وَأَنْ شَبَّ مَنَاجَاتِ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ
الْكَرَمِ يَأْشَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى وَمَوْضِعِ كُلِّ شَكْوَى وَعَالَمِ كُلِّ خَفَاةٍ

اعمال
سفر و ترویج
عرفه

خدایا
ای دانا می پرز
و درگاه
و دانا می پرز

کتابخانه

كل حاجه يا مسددا يا نعيم على العباد يا كريم العفو يا حسن التماس
 بر حاجت اي ايندگنده بغيرها بر بندگان اي کرامی عفو اي ميگويد
 يا جواد يا من لا يوراي منه دليل دلي ولا بحر حجاج ولا سماء
 اي بگشاده اي کي کي مي پوستاند از روست تبار و نذر داي دراک و از گمان
 ذات ازل و لا ظلم ذات ازل و لا جناح يا من الظلمه عند ضياء
 خداوند بر جهان و تاريکيهاي صامت و سکي اي کي تاريکي نر و نور و شبي است بول
 بنور و صبح الکريم الذي يخلق به الليل فجعله دكا و
 بر بختياني ذات بر زکوار نوکر تا مان منور يان را بر کوه پس کرايد يدي و از غرور افغان
 خرم و سعي صفا و يا اسمك الذي رفعت به السموات بلا عجز
 و افغان و پيش پوشت و بنام تو که بلند کروي بسب ان اسمها بناي تو
 و سيطر به الارض على جميعها و جدد و يا اسمك المكون
 و کسروي بسب ان زين را بر زوي اب استاده و بجزمت نام تو که پرشده و
 الخزون المکوب الظاهر الذي اذا غيبت به اجبت فاذا اظهر
 پنهان و اشته شده و نشسته و پاکست ان نامي که بر کاه خوانده شوي با و اجابت و بر کاه
 به اعطيت و يا اسمك الشرح القدوس للبرهان الذي هو
 بيان که بخش نامي و بنام تو ان نامي که پاکست بفايت فخر است دليل روشن است اود او
 نور على كل نور و نور من نور و نور يصيحه منه كل نور اذا
 نور است بر هر نوري و نوريت از هر نور و نور که روشن شود و ان بر هر نوري چون

تتم

مِیْکَائِلُ

بِهَذَا وَدَخَلَ لَكَ سَاجِدًا فَخَفَّ رُكْلَهُ ذُنْبَهُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي
 دَعَاكَ وَأَوْدَعَكَ وَبَرِيءٌ تَوَجَّهَ لَكَ مِنْ أَرْضِ نَدِيمٍ إِيْرَانِي وَكَلَامَانِ أَوْرُوْنَامِ تَوَكَّلْ
 بِهَذَا سَيِّئَةِ امْرَأَةٍ فَرَعُونَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ نِيْلِي عِنْدَكَ بَلَاءًا فِي الْحَيَاةِ
 دَعَاكَ بِهَذَا نَزَلَ مِنْ فَرَعُونَ چُونِ كُفْتُ بِرُودِ كَوَاكِبِ نَبَاكَنْ بَرِي نَزَلَ نَوَازِشَ تَرَو
 مَخْجُو مِنْ فَرَعُونَ وَعَمَلِهِ وَبَخْجُو مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْ
 سَجَاتِ دِهْ مَرَا از فَرَعُونَ وَكُورُوا وَوَجَّهَاتِ مَرَا از كُورُوا سَجَاتِ دِهْ مَرَا از كُورُوا
 لَهَا دُعَاءَهَا وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهَذَا يُؤَبُّ إِذْ حَلَّ بِهَذَا
 مَرَا از دُعَاءِ دِهْ مَرَا از كُورُوا نَامِي كِي كُوَاكِبِ تَرَا دِهْ مَرَا از كُورُوا چُونِ فَرُوَا كُورُوا
 غَافِلِينَ وَأَتَيْنَهُ أَهْلُهُ وَمِنْهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَنَكَرَ
 بِهَذَا بِهَذَا دُعَاءِ دِهْ مَرَا از كُورُوا نَامِي كِي كُوَاكِبِ تَرَا دِهْ مَرَا از كُورُوا چُونِ فَرُوَا كُورُوا
 لِلْعَالِدِينَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهَذَا يُعْقِبُ وَفَدَتْ عَلَيْهِ بَصِيرَةً
 مَرِيستَ كَلَامَانِ دُعَاءِ دِهْ مَرَا از كُورُوا نَامِي كِي كُوَاكِبِ تَرَا دِهْ مَرَا از كُورُوا چُونِ فَرُوَا كُورُوا
 وَقُوَّةَ عَيْنِهِ يَوْمَئِذٍ وَجَعَتْ شَمْلُهُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهَذَا
 دُعَاءِ دِهْ مَرَا از كُورُوا نَامِي كِي كُوَاكِبِ تَرَا دِهْ مَرَا از كُورُوا چُونِ فَرُوَا كُورُوا
 سَلَامًا فَوَهَبَتْ لَهُ مُلْكًا لَا يَلْبِغِي لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ أَنْ يَنْتَازِيَهَا
 سَلَامًا بِهَذَا دُعَاءِ دِهْ مَرَا از كُورُوا نَامِي كِي كُوَاكِبِ تَرَا دِهْ مَرَا از كُورُوا چُونِ فَرُوَا كُورُوا
 وَيَا سَمِيكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهَذَا لِلْعَالِدِينَ لِحُجَّتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 وَبِهِمْ تَوَكَّلْ رَامِ كُورُوا دِهْ مَرَا از كُورُوا نَامِي كِي كُوَاكِبِ تَرَا دِهْ مَرَا از كُورُوا چُونِ فَرُوَا كُورُوا

انقلاب

اذ قال تعالى سبحان الذي استجاب له ليلا من المسجد الحرام
 من كل منادى استجاب له ليلا من المسجد الحرام
 الى المسجد الاقصى وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما
 كنا له مقرنين واذا الى ربنا المنقلبون وباسمك الذي تنزل
 الماطر اطلق وان واهبى بروردگار خود را در دل ما ختم و بنام تو که فرو فرستادى
 جبرئيل على محمد صلى الله عليه وآله واسمك الذي دعا
 جبرئيل بر محمد رحمت و ستاد خود را و او را و بنام تو که خواند ترا
 بيا دم ففتح له ذنبه واسكنه جنتك واسألک بحق القرآن
 زبان آدم پس از زنده گى گمانان و ساکن کردى او در بهشت خود و بدان سخن را بوجرت و حق
 العظيم و بحق محمد خاتم النبيين و بحق ابراهيم و بحق خصال
 بزرگ و بوجرت محمد است بر پيغمبران و بوجرت ابراهيم و بوجرت ملاكردن
 يوم القضاء و بحق الموازين اذا نصبت و الصنف اذا نشرت و بحق
 دور و زخم كرون و بحق بران و اى محل چون پاشود و نهمايى طالع را كه كشوده شود و بوجرت
 القلم و ما جرى و التوقيع و ما احصى و بحق الاسم الذي كتبته
 مستم و آنچه روان شود و لون و آنچه مشرودان را و بحق نبيى كه نوشته اند
 على سوادى العرش قبل خلقك الخلق و الدنيا و الشمس و القمر
 بر سر پرده عرش پس از آفرينش تو منق و وسار و آفات و مباد

وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ
وَقُرْآنَ نَزَرَ

[illegible]

الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيَّاتِ وَالْكَرْوَبِينَ وَالْمُسَجِّينَ
 وَشُكَّانَ مَقَرِّبَتِ وَرُوحَانِيَّاتِ وَكَرْوَبِينَ وَشُكَّانَ
 لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ أَرْهَمِهِمْ خَلِيلًا
 حَرِّزًا بِسَبْتِ وَرُوحَانِيَّاتِ يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ أَرْهَمِهِمْ دُونَ تَوْجِيهِ
 كُلِّ وَحْيٍ يَبْدَأُ بِكَ بِزُكُوفِ الصَّوْفِ وَالسُّرُوفِ وَتُسَبِّحُ لَهُ دُعَاءَهُ
 بِرُوحَانِيَّاتِ كَيْفَ يَجْعَلُكَ سَائِبِ نَدَا صَفَا وَرُوحَانِيَّاتِ رَائِي وَرُوحَانِيَّاتِ
 بِأَمْرٍ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ لَاسْمَاءٍ وَتُعْطِيكَ الدُّعَاءَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مَا قَدْ مَنَّا وَمَا أَخْرَجْنَا وَمَا أَسْرَدْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَلْبَسْنَا وَمَا
 وَجَّهْنَا وَجَّهْنَا بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 وَمَا أَلْبَسْنَا أَعْلَنَّا لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَدِينُ رَحْمَتِكَ يَا رَحِيمُ
 وَجَّهْنَا دُعَاءَ تَرْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 بِأَحْفَظِ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مَوْلَى كُلِّ وَجَّهٍ يَا قَوِّمَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 كُلِّ ظَلُومٍ يَا رَافِعَ كُلِّ مُخْرُومٍ يَا مَوْلَى كُلِّ مُسْتَحْشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ
 بِرَّسْتُمْ رَحِيمُ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُسَافِرٍ يَا عَازِلَ كُلِّ خَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ كُلِّ مُسْتَغِيثٍ
 سَتَرْتُمْ دُعَاءَ تَرْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ

يَا حَسْبَ الْمُسْتَخِيرِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْكَرْوَبِينَ يَا فَارِجَ قَمَرِ الْحَمِيمِ
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا مُنْشِئَ حَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 دُعَايَ وَرُوحَانِيَّاتِ كَيْفَ يَجْعَلُكَ سَائِبِ نَدَا صَفَا وَرُوحَانِيَّاتِ رَائِي وَرُوحَانِيَّاتِ
 يَا أَلِجُودَ الْخُودِينَ يَا أَلِجُودَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَلِجُودَ السَّامِعِينَ يَا أَلِجُودَ
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 الشَّاطِرِينَ يَا أَفْزَادَ الْقَادِرِينَ غَفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَغْفِرُ لَهَا
 سَيِّئَاتِي أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 وَغَفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَوَرِّثُ التَّوْبَةَ وَغَفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 الَّتِي تَوَرِّثُ السَّعْيَ وَغَفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُطْغِي الْعِصْمَ وَغَفِرْ
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَغَفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخْلِسُ
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 السَّمَاءَ وَغَفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَعْجِلُ الْفَنَاءَ وَغَفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ تَوْجِيهِ بَيْنَ مَا وَجَّهْتَ بَيْنَ دُعَاءِ أَيْ مَا تَسْتَعِينُ بِكُلِّ شَيْءٍ

والاجل انك على كل شيء قدير وادفعني من غمك واوسع علي
واختبرني في ربيتي که تو بر هر چیز توانایی و روزی کن مرا در پیش خود و کن این دعا
من عذبات رزقك واستعاني في طاعتك واجعلني من عبادك
از روزیهای پاکیزه خود و کار و در پیشگاه خود و روزی تو و بنام ده مرا از عذاب خود
و نازك و اقبلني اذا توفيتني رحمتك اللهم اني اعوذ بك من
و آتش خود و بگردان مرا در گاه میرانی مرا بنویشت خود و در روزیهای غیر تو باز
دوال نعمتك ومن تحويل عافيتك ومن حول نعمتك ومن
زایل شدن نعمت خود و اگر کردن عافیت تو و از فرو آمدن نعمت تو و از زایل شدن
عذابك واعوذ بك من جملة البلاء ودر كمال الشقاء ومن سوء
عذاب تو و بنام میرم تو باز شفقت بلا و در میان حق بختی و از بر روی
الفضاء وسمائة الاعلاء ومن شر ما ينزل من السماء ومن
عالم کردن و بنام می کردن و دشمنان و از شر آنچه فرو آید از آسمان و از شر
ما في الكتاب المنزل اللهم لا تجعلني من الأشرك ولا من أحقاد
آنچه در کتاب فرو فرستاده و بنام می کردن آنرا از بدمان و نواز باران
النار ولا من في خبيات الأخيار و اخفى جوق طيبة و فوفني
آتش و در این پند کردن مرا از رنجبت بیکو کاران و در این پند کردن پاکیزه و میران
و فاة طيبة للحقن بالابرار و ادفعني من فتنه الأنبياء في حق
برون پاکیزه که برساند مرا به یکو کاران و روزی کن مرا فاقه خستیدن آنرا

عند
نزد من

●

هَذَا الْحَالُ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ مُصِيبًا
این حال و هر حال شده و از کمبود آن را از قرون برین بیان نمودیم
فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْصِيهِ أَوْ خَيْرٍ تَكْثِفُهُ أَوْ سَوْءٍ تُضَرِّفُهُ
در این روز اینک که منت کنی آن را یا بدی که بر طرف کنی آن یا از بدی که گریزی
أَوْ بَلَاءٍ تَذَفِّعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسْوِقُهُ أَوْ خَيْرٍ تَنْشُرُهُ أَوْ غَافِيَةٍ تُلَاقِيهَا
یا بدی که ازین کنی آن را یا چیزی که بر این آن را یا رحمتی که برین کنی آن را یا غفایتی که پیشانی
فَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَيَسِّرْ لِي الْخَيْرَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ
درستی که تو بر هر چیز توانایی و یسیر قدرتت بر هر نهایی آسمان و زمین و تو
الْوَحِيدُ الْكَرِيمُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَدْرُسُ نَائِلُهُ وَلَا يَحْبِبُ أَمْلُهُ
یکانه و بر هر کوار محبت شده که بر هر گز و آید و شود سوال کننده و ناسد کند و و آید و در آن
و لَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْقُصُ مَا عِنْدَكَ بَلْ يَزِدُّكَ لَوْ وَطِئًا وَعَطَاءُ
و کم کم هر عطا می آید و آخر شود و بهتر شود و است بکار آید و کنی بسیار
و جود و از دقتی من خزانیت که لا تقنى و من رحمك الواسع
بخشش و دود و دوزی کنایه از نعمتهایی خود که فانی کند و و در رحمت و کرم خود
لَنْ عَطَاءُكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَحِيمٌ
درستی که عطا می دهی وقت ممنوع شده و تو بر هر چیز توانایی رحمت خود
الزَّحِيمُ الْإِحْمِيْنُ وَاحِدِيْثُ لَيْسَ دَرَفِيْثُ زِيَارَتِ حَضْرَتِ
ی زحیم برین محبت کنان حبیب دشت و در عرفه و او دشده است و زیارت

اعمال
واجب و مستحب
عرفه

نزدیک از کتاب تحفه الابرار ذکر کرده ام و زیارت دورانشاء الله
بعد از این مذکور خواهد شد و بیشتر نیز زیارت حضرت مذکور
شد و آثار و زعفران اعیان عظیم است و کسی که توفیق یابد که در
عرفات باشد دعایه و اعمال بسیار دارد و طبیعت این اعمال در این روز
و عاست حتی مستحب است که جمع کند میان نماز ظهر و عصر و اقل و
و نافله و از آن عصر ساقط میشود و بعد از نماز عصر غسل دعا کند
و دعا از برای برادران مؤمن از نذر و مرده بسیار باید کرد چنانچه
حدیث صحیح که ابراهیم بن هاشم که من عبد الله بن جندب بن ایدم در
موقوف عرفات و حال همگی از او بگریه و بدم پوستان دستهای خود
لبسوا اسمان بلند کرده بود و اب و دیدن اش جاری بود تا زمین میرسد
من دم فادغ شد ندانستم و قوف همگی را طه از قوف توندید گفت بخند
سو کنند که دعا نکردم مگر برای برادران مؤمن خود زیرا که انحضرت امام
شنیدم که هر که دعا کند از برای برادر مؤمن خود در غیبت او و عرش
ندای او و رسید که از برای تو صد هزار بار بپای من بخواب استم که دست
بر دارم از صد هزار بار دعا ملک که البته مستجاب است برای بیکد عای
خود که نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز
در بحث قبه مقدسه **حضرت امام علی علیه السلام** و ابش که از کسی که در عرفه باشد بلکه
زیاده است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه بیایم

نظر

انحضرت حق و را شناسد و او را امام واجب اطاعت داند بنویسد
حق تعالی از برای و ثواب و جزای و در روز عرفه مقبول و هر چه
که با یقین بر سر کسی که دعا باشد یا امام عادی را وی گفت گنج است ثواب
و توفیق عرفات حضرت از روی غضب با و نظر کرد و فرمود که این
که بند مؤمن چون در روز عرفه نزد قبر انحضرت حاضر شود و در طه
فوات غسل کند و متوجه زیارت شود هر گاه که برسد ثواب بکسی و عمر
برای او می نویسد و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه **حق تعالی**
نظر رحمت بسوی و از حضرت امام حسین میکند و گناهان ایشان را می
امزد و حاجات ایشان را برآورده و بعد از آن متوجه اهل عرفات میگردد
زیرا که در میان زواریان حضرت حرم زاده و فرزند و نایب است و در میان
اهل عرفه و فاضلت و کسی که توفیق همچنان از اینها را نیافته باشد باید که
در سایر بلاد غسل کند و در مجمع مؤمنان حاضر شود و زیارت انحضرت
بکند و اگر در نام بلندی یا صحرا باشد دعا باشد بجز است لیست غسل
دعا شوند و تا شام مشغول ذکر دعا باشند تا در ثواب افاضه شریک
باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست و احادیث در باب روز عرفه
مختلف است و اکثر علما مجمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر کسی
در ماه ناسد و او را از دعا که در ضعیف نکرده اند مستحب است و اگر
یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی واقع شده است که روزه و روز عرفه

و شنبه و چهارشنبه و در کوفت من روشنایی و در خون من و در استخوان من

پیش از منست میگویند
بنا بر پیشی مکنند بکلمات او پیشی یکی مراد از او است

اؤکان
واعیہ کما
عہ بایک
خند

وَعَرُوقِي وَمَقَامِي وَمَقْعَدِي وَمَدْخَلِي وَمَخْرَجِي قُورًا وَاعْلَمْ
 دُرُكُمَايَ مِنْ دُوبِ تَاوَكَاكُنْ مِنْ دُوبِ تَاوَكَاكُنْ مِنْ دُوبِ تَاوَكَاكُنْ
 لِي الْتَوَارِبُ يَوْمَ الْقَاءِ أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَدِيرُ وَأَرْضُ
 اَبْرَارِي مِنْ رُشْدِي يَوْمَ رُكَاكُنْ دُوبِي كَدَقَاتِ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ
 مَنْقُولُ كَلَامِي دَعَا رَدُّو اللَّهُمَّ كَمَا سَتَرْتَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَعْلَمْ فَافْعَلْ
 رُوزِ عَرَفَةَ بِجَوَانِدِي وَكُلِّدْ مَا لَمْ يَكُنْ يَكُونُ بِشَيْءٍ مِنْ رُكَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ
 لِي مَا أَعْلَمْ وَكَمَا لَدُنِّي بِالْإِحْسَانِ فَاتِمَّ بِغَنَمِكَ بِالْغَفَرَانِ وَكَمَا لَدُنِّي
 رُكَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ
 بِعَرَفَتِكَ فَاشْفَعْهُ لِي بِغَفَرَتِكَ وَكَمَا عَرَفْتَنِي وَحَدَّثْتَنِي فَكَاكُنْ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِطَاعَتِكَ وَكَمَا عَصَيْتَنِي بِمَا لَمْ أُنْ أَهْضِمُ مِنْهُ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ
 بِعَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 فَافْعَلْ لِي مَا لَدُنِّي بِعِصْمَتِكَ مِنْهُ بِأَجْوَادِي كَلِمَةً فَإِذَا جَلَدُ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 وَالْأَكْلَامِ وَأَنْصَرْتُ إِمَامَ مَوْسَى اللَّهُمَّ لِي بِعَبْدِكَ وَأَبْنِ
 رُكَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ
 عِنْدَكَ أَنْ تَعَذِّبَنِي فَيَا مَوْرِدًا سَلَفْتُ مَوْسَى وَأَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ

وَأَكْبَرُكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ

بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ

بِرُحْمَتِي وَأَنْ تَعْفَ عَنِّي فَاهْلُ الْعَفْوَانِ يَا أَهْلَ الْعَفْوَانِ الْحَيِّ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 عَفْوِي غَفْرًا وَلَا خَوْلَانِ وَأَنْ جَلَدُ دَعَا هَائِي مَشْهُورٌ رُوزِ عَرَفَةَ
 كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ كَمُ تَرَاكُنْ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 دُرُوقَاتِ دُرُوقَاتِ النَّصْرَةِ بِوَدِّهِمْ لِي أَنْصَرْتُ خُودِي بِوَدِّهِمْ لِي أَنْصَرْتُ
 بِأَكْرَمِي زَاهِلِ بِلَتْ وَفُزْنَدَانِ وَشُعِيَانِ خُودِي بِأَهْلَانِ نَدْلُ وَ
 وَخُشُوعِي بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 كِي دَانِدَنْدُ وَدَسْتَمَارِ بِرُكَاكُنْ دُوبِي وَدَسْتَمَارِ بِرُكَاكُنْ
 وَأَبْنِ دَعَا لُخْوَانِدِ لِي بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 نَدْوَاكُنْ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعِطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا لِكُصْفِهِ ضَعْفٌ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 صَانِعٌ وَهُوَ الْجَوَادُ الْأَوَّاسُ فَطَرَ الْجَنَاسَ الْبَدَائِعَ وَأَنْقَضَ بِحُكْمِهِ الْخَلْقَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 وَلَا تُخْفِي عَلَيَّ الظَّلَامَ وَلَا تُصِغْ عِنْدَ الْوَدَّاعِ جَاذِبِي كُلَّ صَانِعٍ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 وَدَالِشْ كُلَّ فَانِعٍ وَدَاحِمِ كُلَّ ضَارِعٍ وَهَنْدِلِ الْكُنَافِعَ وَالْكِتَابَ الْجَلِيلَ

بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ

بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ

بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ
 بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ بِشَأْنِ عَرَفَتِكَ

عَهْدَكَ وَلَكَ بِوَأَرْسَلَكَ لِكُنْكَ أَخْرَجْتَنِي زَاغَةً مِّنْكَ وَخَلَّجْتَ

برای آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

لَكَ الَّذِي سَبَقَ لِي مِنْ لَدُنْكَ الَّذِي لَمْ يَسْتَقِ وَفِيهِ لَشَاقِي وَمِنْ قَبْلِ

آن که پیش از من از تو بود و در آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

ذَلِكَ رَوْفٌ بِحَبْلِ صُنْعِكَ وَسَوَاءٌ نَعْمَتُكَ وَابْتَدَأْتَ خَلْقَ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

مِنْ مَقِيٍّ مَعِيَ أَنَّمَا اسْتَكْنَيْتَنِي فِي ظِلِّكَ ثَلَاثَ بِلَدٍ لِّحِمِّ وَجِلْدٍ وَدَمٍ وَ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

لَشَهْرٍ نَفْسِي لِحَقِّي وَلَمْ يَجْعَلْ لِي شَيْئًا مِنْ أَمْرِ يَوْمٍ أَخْرَجْتَنِي

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

الَّذِي نَفْسِي لِحَقِّي وَلَمْ يَجْعَلْ لِي شَيْئًا مِنْ أَمْرِ يَوْمٍ أَخْرَجْتَنِي

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

لَبْسًا طَرِيقًا يَوْمَ تَأْتِي عَطْفَتُكَ عَلَى قُلُوبِ الْحَوَاكِينِ وَكُنْتَ لِي

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

الرَّحِيمُ وَكَانَتْ لِي مِنْ طَوَارِقِ الْحَيَاتِ وَسَلَّيْتَنِي مِنَ الرِّقَابَةِ وَالْقَضَاءِ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

فَعَا لَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ إِذَا اسْتَهْلَكْتَ نَاطِقًا بِالْكَلامِ أَمْتًا

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

پس من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

بِالْثَوْرِ السَّاطِعِ وَهُوَ الدَّعْوَاءُ سَامِعٌ وَلَمْ يَطْبَعَيْنِ نَافِعٌ وَلَمْ يَخْلُجْنِي

برای آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

وَلِلْكَرْبَاتِ دَافِعٌ وَلِلْجَارِ نَافِعٌ وَدَافِعٌ كُلِّ ضَائِعٍ وَدَافِعٌ صَوْعَةٍ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

كُلِّ ضَائِعٍ فَلَا لَمَعِينَ وَلَا شَيْءَ بَعْدَ لَهُ وَلَيْسَ كَيْدِي شَيْءٌ وَهُوَ السَّيِّئُ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

الْبَصِيرُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

وَأَشْهَدُ بِأَنَّ بَيْتَكَ لَكَ مَقَرًا بِأَنَّكَ رَبِّي وَإِنَّ الْبَيْتَ مَقَرٌ كَانِدٌ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

يَنْعَمُكَ قَبْلَ أَنْ أَلُوْنَ شَيْئًا مَدُّرًا وَخَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

أَكْثَلَابِ أَمْنًا لِّبِ الْمَنُونِ وَأَخْلَافِي الدَّهْرُ فَلَمْ أَزَلْ تَاغِيًا مِّنْ ضَلَالٍ

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

إِلَى رَحِمٍ فِي تَقَادِيمِ الْأَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ الْخَالِيَةِ لَمْ تَخْجُفْ لِي

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

بِحِيٍّ وَلَطْفٍ لِّي وَلِحَسَانِي إِلَى قِدْوَلَةِ أَيَّامِ الْكَفَرَةِ الَّذِينَ نَفَضُوا

آن که من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

پس من را از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی و مرا از تو جدا کنی

عَلَى سَائِلِ الْأَعْلَامِ فِي بَيْتِي زَائِدًا فِي كُلِّ عَامٍ حَتَّى أَكْمَلَ فِطْرَكَ
 بر من منت دوان پس بخت فرمودی داده شود در هر سال تا چون تمام فرمودی فطرت
 وَاعْتَدَلْتُ سِرِّي وَأَجَبْتُ عَلَى حُجَّتِكَ يَا مَنْ لَمْ يَسْتَعْرِضْكَ وَرَدَّ عَنِّي
 دار و گریستی و فرمودی حاضر را واجب فرمودی بر من حجت تو را ای کسی که در پیش تو
 لِحَاجَتِي فِطْرَتَكَ وَأَتَطَهَّرُ بِمَا أَذَلَّتْ فِي مَهْلِكَ وَأَتَصَلَّى مِنْ بَدَائِعِ
 می بختی فرمودی را کو، و فرمودی برای من آنچه می خواهم در پیش تو و در روزهای
 خَلْقِكَ وَنَهَيْتَنِي لِذَلِكَ وَشُكْرَكَ وَاجِبٌ طَاعَتِكَ وَعِيَالِكَ
 مقل فرمودی و آنچه فرمودی را بجز آنکه بگرفت و شکر خودت و موجب طاعت خودت و عیالت
 وَهَمَّتَنِي لِمَا جَاءَتْ رُسُلَكَ وَلَسْتُ بِكَ إِلَّا قَبْلَ مِنْ خِيَانِكَ وَمَنْ يَنْفَرِ
 و همانندی مرا آنچه داده بودی بدان چنان تو و میسر فرمودی برای من قبول کردن چیزی را و رفتن
 عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ لِعَوْنِكَ وَطُفِكَ ثُمَّ أَرْخَلْتَنِي مِنْ جَمْرِ الذُّرَى لَمْ
 بر من در همه اینها یاری خود و رفقت خود را بر من و فرمودی مرا از آتش خاندان نبی
 تَرْضَى بِالْإِسْلَامِ نَجْمَةً تَوَلَّى أَخْبَارَ وَرَدَّ قَبْضَ مَنْ تَوَلَّى الْعَالَمِينَ وَصَوَّنَ
 را می پس از این پس بخت دوان فطرت بزرگ و روزی که روی مرا از تمام معاش و انوار
 إِلَى بَاشِرِ عَيْنِكَ الْعَظِيمِ عَلَى وَصَالَتِ الْفَلَاحِ إِلَى حَتَّى إِذَا انْتَهَيْتُ
 ماهیایی بخت خودت که بزرگ است بر من و جان خودت که در بخت من تا چون تمام کردی
 عَلَى جَمِيعِ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقَمِ لَمْ يَمْنَعْ جَهْلِي وَجَرَّ أَفْطَلِي
 بر من همه نعمت را و گردید می را من همه نهار را منع نکردی از من و بخت من بر تو

ان الله

أَنْ دَلَّيْتُ عَلَى مَا بَيْنَ يَدَيْكَ وَوَقَفْتُ لِمَا زِلْفَتِي لَكَ
 ای کسی که راه عالمی و فرمودی مرا آنچه نزدیک کند بر تو و توقی و ای مرا آنچه نزدیک کند بر تو
 فَإِنْ دَعَوْتُكَ أَجِبْتَنِي وَإِنْ سَأَلْتُكَ أَعْطَيْتَنِي وَإِنْ طَعَنْتُكَ
 اگر بخوانم مرا ای بختی کسی مرا و اگر سوال کنم تو بپیش من مرا و اگر خوانم بر من مرا
 شَكَرْتَنِي وَإِنْ شَكَرْتُكَ زِدْتَنِي كُلَّ ذَلِكَ أَلَا لِعَظَمَتِكَ عَلَى
 مرودید می مرا و اگر شکر کنم ترا زیاد کنی مرا همه اینها تمام کردی و بختی را بر من
 وَأَحْسَنَاتِكَ إِلَيَّ فَيَسْجُدُ لَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ مِثْلِي مُجِدِّ حَيْدِي
 و حسان خود را بر من پس سجد می تو و پاکی تو که ایستگنده بر گرداننده شبای بر
 تَقْدِيرِ أَسْمَاؤِكَ وَعَظَمَتِكَ الْأُولَى فَإِنِّي نَغْرًا يَا إِلَهِي حُجْوَةً
 است ای می تو و بزرگست نعمت می تو پس کدام تقدیر را برای من سماره کنم
 وَأَذَلَّتْ أَلَمَ ابْنِي عَطَاكَ أَقْوَمَ لِحَاجَتِكَ أَوْ هِيَ بَارِبُ الْكَلْبِ مِنْ
 ای و گریه ای که ای که بختی تو را بیاورم بدان شکر ترا و انما ای بر و کار بخت ترا
 أَنْ يُحْصِيَ الْعَادُونَ وَتَبْلُغَ عَلَيْهِمُ الْكَافِرُونَ ثُمَّ مَا ذَرَفَتْ
 ای که شمارند عداوت را و بیاورند بر آن و دشمن حفظ کنند کان باز که و کردی
 صَرَفَتْ عَنِ الْإِسْلَامِ مِنَ الْخُرُوجِ وَالْخُرُوجِ الْكَثْرَ فَمَا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَالَمِ
 گردید می از من صاف را از دین و نماز و خویشی بپشت است ای که ظاهر شد برای من
 وَالْكَثْرَ وَأَنَا أَشْهَدُكَ يَا إِلَهِي بِحَقِّقَةِ إِيمَانِي وَعَقْدِي عَنْ مَا لَيْسَ بِي
 و خویشی و من شاهد سکیم ترا می من تخمین زبان من و بخت من و بخت من

۱۶۱

والتاريخ

وَلَدَاءُ

من وحيد وشيخ طه من دينك غير اني يا ارحم الراحمين
 اني في حوزة وقراردادي برافان دارا ودين خود را بكيه اكمي من شهادت برين بي
 و بجهدي و مبالغه طاقتي و وسيعي و اول موقعا مؤمننا الجليل
 و كوش خود و محنت بر بدن طاقت خود و وسيع خود و بكيه كروم و قين دارنده سبب
 الذي لم يتخذ فيكون موروثا ولم يكن له شيء في المال في
 كوفه كوفه غرضي و انيكه ميراث برده خود و نباشد و دارا بناري اندر دنياي
 فيما ابتدع و لا ولي من الدل فيرفق فيما صنع سبحانه
 در آنچه ميكرد و در وقتي غرضي پس ملك كند او را در آنچه ساخت بركت او بركت او
 سبحانه لو كان فيهما الاله الا الله لفسدنا و لنفطرنا فاسفان
 بركت او كبر و در استخوان و زين مدني قرار ندهد او را فاسد شده و از بهر بركت
 الواحد الحق الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا
 مدني واحد يكانه بے نيا اكم ترايد و دارنده نشو و نباشد و او را بركت
 احد الحمد لله الحمد بعد الحمد لا تكتبه القربان و انبياش
 امد هي سبب بر ملاقات كرمه ملكه مقربين و بر بركان او را
 المرسلين و صلى الله على خيرته من خلقه محمد خاتم النبيين
 و فرستادگان او را و در و در سواد او را بركت كند خود را خلق خود را محمد محمد كند و بركت
 و الله اعلم الخالصين پس شيعه و فو هو انحضرت در سؤال
 و ال او كبر كانه حسان اعلا منه و اهتداهم و در دعا و ابان زديدها

الفهر

<http://fb.com/ranajabirabbas>

نادر

غَضِبْتُ عَلَىٰ فَلَا أَلِيَّ سِوَاكَ عِزًّا عَافَيْكَ وَسَعَىٰ فَاَسْأَلُكَ
فَعَفَيْتَ بَيْنِي بَيْنَ بَرِّكَ وَأَمَّا زَمُّ عَمِيرَةٍ أَيْ كَيْفَ عَافَيْتَ تَوْبَةَ حَبِيبَتِ بَرِّكَ بَيْنِي بَيْنَ بَرِّكَ
بَنُو رَجَمَكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمَوَاتُ وَأُنْكَشِفَتْ
رَبُّونِي زُتْ لَوْ كَرِهْتَ أَنْ تُدْرِكَتَ بَرِّكَ أَوْ رَيْنِي وَاسْتَمْنَاهَا وَنَوَّهْتَ بِهَا
بِرَّ الظُّلُمَاتِ وَصَلَّحَ عَلَيْهِ أَمْنُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ لَا يُخْلِفَ
بَرِّكَ مَا كَرِهْنَا وَبَصْلَحَ أَدْرَاكُ بَرِّكَ بَرِّكَ أَوْ رَيْنِي وَاسْتَمْنَاهَا وَنَوَّهْتَ بِهَا
عَلَىٰ غَضَبِكَ وَلَا تَنْزِلْ لِي سَخَطَكَ لَكَ الْعَبُودُ لِحَقِّ رَحْمَتِكَ قَبْلَ ذَلِكَ
بَرِّكَ غَضَبُكَ وَنَوَّهْتَ بِهَا وَنَوَّهْتَ بِهَا وَنَوَّهْتَ بِهَا وَنَوَّهْتَ بِهَا
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْمَلَكِ الْحَرَامِ وَالْمَشْرِعِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ
مُسْتَعْبِدِي مَكَرُوتِي وَرَوَّادِي مَكَرُوتِي وَرَوَّادِي مَكَرُوتِي وَرَوَّادِي مَكَرُوتِي
الَّذِي أَحْلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ مَنَافَةً يَا مَنْ عَفَىٰ عَنِ
أَكْثَرِ مَلُوكِهِ كَرِهْتَ أَنْ تُدْرِكَتَ بَرِّكَ أَوْ رَيْنِي وَاسْتَمْنَاهَا وَنَوَّهْتَ بِهَا
مَنْ الدُّنُوبِ عَلَيْهِ يَا مَنْ أَسْبَغَ النِّعَمَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَىٰ الْجَزَالَ
أَكْثَرًا مِنْ أَنْ يَبْرُدَ بَرِّكَ أَوْ رَيْنِي وَاسْتَمْنَاهَا وَنَوَّهْتَ بِهَا
لَكَرَمِهِ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
بَكْرَمِ خَدَوَيْهِ سَابِغِ دَمِ بَرِّكَ أَوْ رَيْنِي وَاسْتَمْنَاهَا وَنَوَّهْتَ بِهَا
يَا مُؤْتِي فِي حَقِّكَ يَا وَلِيَّ فِي غَيْبِي يَا لِحَقِّ إِلَهِ آبَائِي يَا لِهَيْمِ وَأَسْتَعِجِلْ
أَيُّ مَوْلَىٰ مِنْ دُرِّكَ وَأَيُّ مَوْلَىٰ مِنْ دُرِّكَ وَأَيُّ مَوْلَىٰ مِنْ دُرِّكَ وَأَيُّ مَوْلَىٰ مِنْ دُرِّكَ

والکون

وَاَسْمٰى وَ يَعْقُوْبَ وَ رَبَّ جِبْرِیْلَ وَ مِیْكَائِیْلَ وَ اِسْرَافِیْلَ وَ رَبَّ
 وَاَسْمٰى وَ یعقوب و پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و پروردگار
 مُحَمَّدًا خَاتِمَ النَّبِیِّیْنَ وَ اِلٰهَ النَّجْمِیْنَ وَ مِزْلَ التَّوْرِیْةِ وَ الْاِنْجِیْلِ
 محمد است خاتم النبیین و اله او که گرد گماند و فرود خنده تورات و انجیل
 وَ الْقُرْآنَ وَ الْفُرْقَانَ وَ مِزْلَ الْکَیْقَاصِ وَ عِلْمَ الْوِیْسَنِ وَ الْقُرْآنَ
 و قرآن و فرقان و زل گماند و کیقاص و علم ویسن و قرآن
 الْحَکِیْمَ اَنْتَ طَهَّرْتَ حِیْنَ تَحْیِیهِ الذَّاهِبُ فِی سَعَةِ اَوْ تَضِیْقُ عَلَی
 حکیم بویی پناه من در وقتی که گماند و طهارت و طهارت و طهارت
 الْاَرْضَ بِرُجْهَآءِهَا وَ لَوْلَا رَحْمَتُكَ لَکُنْتُ مِنَ الْاَهْلِ الْاَکْبَرِ اَنْتَ مُقْبِلُ
 زمین را بر رجها و اگر نه رحمت تو بود و بزرگ بودم از اهل بزرگ و تو بی برادر
 عَزِیْزٌ اَنْتَ لَآ اِلَآهَ اِلاَّ اَنْتَ اَنْتَ الْمَفْضُوْحِیْنَ اَنْتَ مُوَكَّلُ
 عزیز و تو لا اله الا انت و تو مضمحل و تو مضمحل و تو مضمحل
 بِالْاَنْصَرِ عَلَی عَدَائِهِ وَ لَوْلَا اَنْصَرُكَ اِیَّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْغُلُوْثِ اِیَّامِ
 بیاورد بر دشمنان و اگر نه بر من تو باشد بر من بودم از غلوث ایام
 خَصَّ نَفْسِیْهِ بِالْاَسْوُوْا وَ الْقَضَیَّ فَآوِ لِیَّ اَوْ کَیْفَ یَعْتَرِزُونَ یَا اَرْحَمَ
 خصص نفسی را به اسو و القاضی و آو برای من و اگر نه یاعترون یا ارحم
 جَعَلْتَ لَهُ الْمُلُوْکَ فَبِزَالِ الدَّلٰةِ وَ عَلٰی اَعْنَاقِهِمْ فَهَمٌّ مِنْ سَطْوَاتِهِ
 جعلت له الملک و بزال الدلة و علی اعناقهم فهم من سطواته
 كَذَبْتَ اَنْدَبِیْ اَوْ اَوْشَانِ سَرَّحْنِیْ وَ بَرَّكَ وَ نَهَامِیْ مَزْمِلِ اَنْ اَقْضٰ وَ اَنْتَ

خَافُونَ تَعْلَمُ خَاسِدَةً الْأَعْيُنُ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَغَيْبُ مَا لَا
رَبُّكَ تَعْلَمُ مَبْدَأَ حَيَاتِهِ وَنَهَارَهُ وَآخِرَهُ رُبَّمَا يَسْتَفْهِمُونَ أَيْضًا
بِالْأَرْوَاحِ وَالْأَنْفُسِ وَالْأَعْيُنِ لَا يَتَعْلَمُ مَا جَلَّ الْأَلْهُوِيَّاتُ مِنْ كَيْسٍ
مِثْلَهُ وَنَافِلَةُ الْأَعْيُنِ وَرُوحَانِيَّةٌ أَيْ كَيْفَ تَعْلَمُ مَبْدَأَ حَيَاتِهِ وَنَهَارَهُ وَآخِرَهُ
الْأَرْضُ عَلَى الْمَاءِ وَسَدُّ الْهَوَاةِ بِالسَّمَاءِ يَأْمُرُ لَهُ الْكُرْمُ الْأَنْفُسُ
رُبَّمَا يَسْتَفْهِمُونَ أَيْضًا بِالْأَرْوَاحِ وَالْأَنْفُسِ وَالْأَعْيُنِ لَا يَتَعْلَمُ مَا جَلَّ الْأَلْهُوِيَّاتُ مِنْ كَيْسٍ
يَا ذَا الْمَعْرِفَةِ الَّذِي لَا يَنْقُطِعُ الْبَدَا مَا مَقِضَ الرُّبُوبِ لِيُؤَسِّفَ فِي الْبَدَا
أَيْ صَاحِبِ كَرَمٍ قَطْعُ نَيْسُو وَهَرَكَزْ أَيْ رُفُوحُ وَنَهَارَهُ وَآخِرَهُ رُبَّمَا يَسْتَفْهِمُونَ أَيْضًا
الْفَقْرُ وَخُرْجُهُ مِنَ الْحَبِّ وَعَاجِلُهُ بَعْدَ الْعِبَادَةِ مَلِكًا يَارَادُ
فَرَابِ وَبُرُونُ وَنَهَارَهُ وَآخِرَهُ وَنَهَارَهُ وَآخِرَهُ رُبَّمَا يَسْتَفْهِمُونَ أَيْضًا
عَلَى الْعُقُوبِ بَعْدَ أَنْ أَبْضَتْ عَيْنَاؤُهَا مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ بِالْكَافِ
رُبَّمَا يَسْتَفْهِمُونَ أَيْضًا بِالْأَرْوَاحِ وَالْأَنْفُسِ وَالْأَعْيُنِ لَا يَتَعْلَمُ مَا جَلَّ الْأَلْهُوِيَّاتُ مِنْ كَيْسٍ
الضُّرُوبُ الْبَلَاءُ عَنْ يَتُوبُ يَا مُسْلِمُ يَدَايْنِ هَبْ مِنْ الدُّنْيَا عَنْ بِنَائِهِ
نَهَارَهُ وَآخِرَهُ وَنَهَارَهُ وَآخِرَهُ رُبَّمَا يَسْتَفْهِمُونَ أَيْضًا
أَنْ كَبُرَ سِنُهُ وَقَتِي عَمْرٍو يَا مَرَّ اسْتِجَابِ لَنْ كَيْ تَأْوِجُ لَهُ لَيْسَ وَمَا
أَنْ كَبُرَ سِنُهُ وَقَتِي عَمْرٍو يَا مَرَّ اسْتِجَابِ لَنْ كَيْ تَأْوِجُ لَهُ لَيْسَ وَمَا
يَدْعُهُ فَرْدٌ وَحِيدًا يَا مَنْ أَخْرَجَ نُوُثْسَ مِنَ الْبَطْنِ الْحَيِّ يَا مَنْ فَرَّقَ
كَلَامَهُمَا وَيَكَاذَهُ أَيْ كَيْفَ تَعْلَمُ مَبْدَأَ حَيَاتِهِ وَنَهَارَهُ وَآخِرَهُ رُبَّمَا يَسْتَفْهِمُونَ أَيْضًا

يا من علم كيف هو الامور

الحسين

البحر ليس سوا ايل فابحهم وجعل فرعون وجوده من المغررين
 وراه را بر روی ای ایل بنی اسرائیل آباد کرد و بنی فرعون و لشکر او را از غرق شدن کسان
 یا من ارسل الی یاس مبعثرت بین بدی رحمته یا من لم یعجل علی
 ای که فرستاد بود و تبارت و مبدء پیش روی رحمت او ای که تعجل نکرد و بر
 من عضا من خلقه یا من استغفد السحرة من بعد طول الحسد وقل
 کیکی زانوی که و از حق او ای که کسی که بیرون آورد و طاعان را از بعد طول الحسد و حال
 غدا فی نعمته یا کون رزقه و بعد و ن غیره و قل حادق و کلاه
 باشد کرده بودند و نعمت و بخورند و زوی او و می پرستند عزیز او و تحقیق بر بری میکردند او
 و کذوار سله یا الله یا بیدی لا بد الیک یا حاشا لانتقاد لک یا
 و کذب میکرد و غیره و غیره را اینچه ای باید گفته است بیدی را بری تو بود که می گفتی بری تو
 حیی یا حیی المونی یا من هو قائم علی کل نفس ما کسبت یا من قل له
 زنده ای زنده و کشته و مرده کانی ای کسی که او را تبارت بر پرستی بر آید کرده است ای کسی که کم
 شکر می کند و قل فیضی و دانی علی العاجی فلم یجذلنی یا من حظی فی صخره
 شکر من پس بر او که و مرده و مرده و زانی پس نوازد کشته مرا ای که نگاه داشته بود و کانی
 یا من رزقی فی کبری یا من انادی عندی لا تحصى یا من نعم عنادی
 ای که زوری کرده بود بزرگی من ای که نعمت های او زود من شکر ده شود ای که نعمت های او
 لا تحادی یا من عارضنی بالخیر و الاحیان و عارضته بالاسامه
 شکر کرده شود ای کسی که تبارت نمود و قابل اعمال من شکر و اعیان نمود و قابل شکرهای او بر کردار

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ دَخَلَ بَيْتًا مِنْ بِلَادِهِمْ فَدَعَا إِلَى خَيْرٍ أَوْ نَهَى عَنِ شَرٍّ لَمْ يَدْخُلْهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

وَالْعَصِيَّانَ بِأَمْنٍ هَدَانِي بِالْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ لَعُوفَ شُكْرًا لِمَنْ
 دَاوَدَ فِي أَيِّ يَوْمٍ كَرَاهَ دَوْدَ مَرَارًا مِثْلَ بَيْتِ أَكْرَهَ بَشَاسَمَ شُكْرًا لِمَنْ
 يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مِنْ بَصَا فِشْغَانِي وَعَرَّيَا فَكَسَانِي وَجَاعَلَا فَطْهَعِي
 أَيَّ كَيْسٍ كَرَاهَ دَاوُدَ وَرَوَّيَا لِمَنْ بَسَّ رَحْمَتَهُ بِي وَبَايَعَهُ بِي وَبَايَعَهُ بِي وَبَايَعَهُ بِي
 وَعَطِشَا نَا فَارَوَانِي وَذَلِيلَا فَاعْتَبَرْتَنِي وَجَاهِلَا فَفَرَّقْتَنِي وَوَحِيدَا
 وَهَاتَ لِي مِنْ سِرَابٍ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ عَزِيٍّ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ
 فَكَّرْتَنِي وَهَاتَ لِي مِنْ دِينِي وَمَقِيلَا فَاعْتَبَرْتَنِي وَمَنْطَرَا فَفَضَّرْتَنِي
 مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 غَنِيًا فَلَمْ يَسْلُبْنِي مِنْكَ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْنَدَانِي فَلَاكَ الْحَمْدُ
 وَهَاتَ لِي مِنْ سِرَابٍ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ عَزِيٍّ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ
 يَا مَنْ قَالَ عَثْرَتِي وَلَقِيتُكَ لِي بِحَبَابٍ دَعَوْتِي وَسَتَرْتَنِي
 أَيَّ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 وَغَفَرْتُ لِي وَبَلَّغْتَنِي طَلِيقًا وَنَصَرْتَنِي عَلَى عَدُوِّي أَنْ غَلَبَا
 وَأَكْرَهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 وَمِنْكَ وَكَلَّمَ مَخْلُوكًا لَا أَحْصِيهِ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي لَعَنْتَ
 دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 أَنْتَ الَّذِي حَسِبْتَ أَنْتَ الَّذِي جَعَلْتَ أَنْتَ الَّذِي فَضَّلْتَ أَنْتَ
 تَوَلَّى دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ

الَّذِي مَنْذَرْتُ أَنْتَ الَّذِي كَلَّمْتَ أَنْتَ الَّذِي دَفَقْتَ أَنْتَ الَّذِي
 كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 وَقَفْتُ أَنْتَ الَّذِي عَطِيتَ أَنْتَ الَّذِي اغْتَبْتُ أَنْتَ الَّذِي
 تَوَلَّى دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 اقْنَيْتُ أَنْتَ الَّذِي وَهَبْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتُ أَنْتَ الَّذِي
 دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 هَدَيْتُ أَنْتَ الَّذِي عَصَيْتُ أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِي
 بَرَّيْتُ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي فَلَنْتُ أَنْتَ الَّذِي كَسَيْتُ أَنْتَ الَّذِي
 دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 أَنْتَ الَّذِي اغْتَبْتُ أَنْتَ الَّذِي عَصَيْتُ أَنْتَ الَّذِي
 تَوَلَّى دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَعْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ
 تَوَلَّى دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 أَنْتَ الَّذِي كَرِهْتَ تَبَارَكَ لَكَ رَبِّي وَتَعَالَى فَكَلَّمَ الْحَمْدُ دَاوُدَ
 تَوَلَّى دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 الشُّكْرُ وَاجِبًا لَكُمْ يَا أَيُّهَا الْحَيُّ الْمُحْيِي تَوَلَّى دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ
 سَابِقًا لِي وَبَيْنِي بَيْنَ نَفْسِي مِنْ أَوْلَادِ كَرَاهَ دَاوُدَ وَهَاتَ لِي مِنْ بَنَانِي مِنْ كَرَاهَ دَاوُدَ

أَنْتَ الَّذِي أَنْفَقْتَ

مِنْ تِلْكَ الْجَافِي

المحمدي

الحق دکر
لکھنؤ

وَعَدْلِكَ مَهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَمَلِكَ مَهْلِكِي فَإِنْ تَعَذَّبْنِي فَيَدُّ لِي
وَعَدْلُكَ تَوَدُّكَ كَسَنَدِ نَهْرٍ عَالٍ أَرَأَيْتَ كَرِيمٌ مِنْ مِثْلِكَ عَرَابٌ كَيْفَ رَأَيْتَ كَرِيمًا
الْأَخْبَعِدَ جَهَنَّمَ عَلَىَّ وَإِنْ تَعَفَّ عَنِّي فَجَعَلْتُكَ وَجْهِي وَكَرِهْتُ
أَعْدَائِي مِنْ مِثْلِي كَرِيمٌ تَوَدُّ مِنْ وَاسْتَكْبَرُ كَذَرِي بَارِئٌ مِنْ مِثْلِي وَتَوَدُّ مِنْ مِثْلِي
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
مِثْلُ نَفْسٍ كَرِيمَةٍ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاشِعِينَ
يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَحِيدِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنْهُ قَرِيبٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي
مِنْ الرَّاغِبِينَ إِلَى غَيْرِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنْ الْمُهْلِكِينَ السَّيِّئِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي وَرَبِّ آبَائِي الْأَوَّلِينَ
يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي كَرِيمٌ يَكُومُ فِي مِثْلِي

[illegible]

[illegible]

في كتاب الفقه

الحمد

وَدِينِي
وَدِينِي

امی شوا
تین شوکان

اَضْرُ النَّاطِقِينَ وَبِالسَّيْرِ وَالْحَسْبِ وَبِالْاَنْحَامِ وَالْاَحْيَانِ
 اَبِي بَنَاتٍ كَزَمَ كَانِ لَوِي نَوَاحِي كَانِ حَاكِي كَانِ لَوِي كَمَنْدَقِي كَمَنْدَقِي
 صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِي الْمُبْتَكَرَةَ
 حَقَّتْ بِرَحْمَةِ وَالِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِي الْمُبْتَكَرَةَ
 اَزْ اَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَصُرْ لِي مَا مَنَعْتَنِي مِنْ اَنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَفْعَلْ مَا
 كَرِهْتَ عَظَمَتِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ اَنْجَلِ بَارِئَةٍ اَوْ اَكْرَبِ بَارِئَةٍ سَوْدُ عَيْنٍ بِرَأْسِهَا
 اَعْطَيْتَنِي سَأَلَكَ فَكَانَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخَلَقْتَ
 جَبَشِي بِرَأْسِ سَوَالِ سَلَمٍ تَوَارُكَوْنِ مِنْ اَزْ اَنْشَيْتَ مُدَلِّي كَمَرٍ تَوَارُكَوْنِ
 لَا شَيْءَ نَكَ لَكَ لَمَّا لَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 بِرَحْمَتِكَ مِنْ اَزْ اَنْشَيْتَ مُدَلِّي كَمَرٍ تَوَارُكَوْنِ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ لَيْسَ مَكْرُومِي مَعْدُومِي يَا رَبِّ وَصَدِّهَا بِي
 اَبِي بَرُورِ دَكَرِ مِنْ اَبِي بَرُورِ دَكَرِ بَلَنْدِ شَدُو بَارِ دَكَرِ دَوَانِ حَاجَتِ مَشْعُرِ
 شَدْنَدِي طَالِي مَعْنِي دَوَانِ كَرْدِ اَسْتِ اَضْحَرِ اَمَامِ جَعْفَرِ شَاهِ
 كَدَرِ دَرِ وَنَعْفَرِ جَوْنِ نَوَالِ شَمْسِ لِي شُدِ نَمَازِ ظَهْرِ وَعَصْرِ دَا بَكِنِ لَيْسَ
 بِحَلِّ وَقُوفِ وَصَدِّ مَتَبِّهَ اللَّهُ الْكَبِيرِ وَصَدِّ مَتَبِّهَ اللَّهِ الْكَبِيرِ وَصَدِّ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَصَدِّ مَتَبِّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَصَدِّ مَتَبِّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَصَدِّ مَتَبِّهَ سُبْحَانَ أَنْزَلْنَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 لِيحْنُ لَيْسَ لِي دَعَا لِيحْنُ نَبِي نَبِي نَبِي نَبِي نَبِي نَبِي نَبِي نَبِي نَبِي نَبِي نَبِي

دَعَا لِيحْنُ
 نَبِي

اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ
 عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 رَبِّ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ عَرْشِ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا لَعَبْدُكَ وَإِنَّا لَمُسْتَغِيرُونَ
 وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَنْتَهِيَ عَنِّي وَمَا عَسَى أَنْ يُلَاحِظَ مِنْ مَلَكِكَ
 عَزَاوُنَ دَرِي سِي كَدِ مَجْهَ اَهْمِ اَبْلَكِ سَتَاشِ كَمَنْ نَزَاوُنَ يَدِ اَبْلَكِ بِرَسْمِ مَجْهَ اَبْلَكِ
 مَعَ قَلْبِ عَمَلِي وَقَصْرِ اَبِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْخَلُوقُ وَأَنْتَ
 الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ
 وَأَنَا الْمَلِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ
 وَأَنَا الذَّكِيُّ وَأَنَا الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
 وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْكَافِرُ وَأَنَا الْخَاطِئُ وَأَنْتَ
 الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمُوتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 زَنْدَه كَدِ مَجْهَ اَبْلَكِ سَتَاشِ كَمَنْ نَزَاوُنَ يَدِ اَبْلَكِ بِرَسْمِ مَجْهَ اَبْلَكِ

أَنْتَ الْعَفْوُ
 تَوَلَّى
 اَعَزَّزَهُ

القُدَّاس

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً دَرْتِ كَرَارًا وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ
مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً بَزْرَكًا وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً
الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا لَكَ بِقَوْمِ الدِّينِ وَأَنْتَ اللَّهُ
مَهْرَبَانٍ وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً رُوزْجَرًا وَتَقُولِي هَذَا
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأَ الْخَلْقَ وَلِلَّهِ الْيُودُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
كَرِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا تَوَارَتْ مَخْفِيَتَيْنِ أَفْرَيشَ مَقِيٍّ وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ
خَدَايَ مَكْرُوتًا بِمِثْلِ بُوْدِهِ وَخَوَاهِي تَوَكَّلْ لَيْلِي تَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَبَرِ وَالشَّعَرِ
سَبْتٍ وَدَوْرَجِي وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً بَكَبٍ وَبَدِي
وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً تَبَّ بَنَاهُ بَارِئُ الدَّانِ رَاوَدُهُ وَرَاوَدُهُ
يُولَدُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَبَاشَرُ الزُّبُرِ يَا لَوْ مَا نَدَا عَدِي وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً يَا بَنَانِ
وَالشَّمَادَةِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ
وَأَشْكَارُ تَجْمَانِدِهِ مَهْرَبَانٍ وَتَقُولِي هَذَا كَمَا مِيتَ خَدَايَ مَكْرُوتًا مَعْدُومَةً

أَنْتَ دُونَكَ فِي عُلُوكَ وَعُلُوكَ فِي دُونَكَ فَدُونَكَ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ
 برستی که تو بزرگتری در بندگی خود و بزرگتری در بزرگتری خود و بزرگتری در بزرگتری خود
 تَبَّ وَلاَ تَبَّ وَأَنْتَ بِالنَّظَرِ الْأَعْلَى فَالْوَحْيُ لَكَ مَا فِي
 می بینی و دیده می بینی و تو را دیده می بینی و تو را دیده می بینی و تو را دیده می بینی
 السَّمَوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ الْكِبَرُ فِي الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ أَنْتَ
 است که بزرگتری در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری
 غَافٍ الذَّنْبِ الشَّدِيدِ الْعِقَابِ ذُو الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ
 غافل از گناهان بزرگ و عذاب شدید و طولانی و تو را هیچ کس نداند و تو را هیچ کس نداند
 الْخَصِيرُ سَعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَلَا مَعْصِيَةَ لَكَ
 در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری
 وَأَنْتَ لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَفُوتُ رَافِعُ مَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعُ
 و تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را
 مَا رَفَعْتَ أَنْتَ الَّذِي تَنْتَبِهُ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَأَحْصَيْتَ كُلَّ
 هر چه را که بزرگتری تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را
 بِعِلْمِكَ وَأَمِنَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَلَا يَفُوتُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلَا
 در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری
 يَمْنَعُ عَنْكَ شَيْءٌ أَنْتَ الَّذِي لَا يَخْشَاكَ هَادِيكَ وَلَا يَنْفَعُ صَرِيحُكَ
 هیچ چیز نمی تواند از تو بزرگتری تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را

و در بزرگتری

وَلَا يَخْشَى قِتْلَكَ أَنْتَ عَلَوْتُ فَفَهَرْتُ وَمَلَكَتُ وَبَطَنْتُ فَفَهَرْتُ
 و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری
 وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ ظَهَرْتُ عَلَيْكَ خَاشِعَةً الْأَعْيُنِ وَمَا خَفِيَ الصَّدْقُ
 و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری
 وَتَعْلَمُ مَا خَلَّ كُلِّ نَفْسٍ وَمَا تَضَعُ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَنْزِلُ
 و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری
 وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِعَقْدٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تَنْسَى مِنْ ذِكْرِكَ وَلَا تَنْسَى
 و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری
 مِنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَشْغَلُكَ مَا فِي جَوَارِحِكَ عَمَّا فِي
 کسی را که تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را
 جَوْسِمَاتِكَ وَلَا يَشْغَلُكَ مَا فِي جَوْسِمَاتِكَ عَمَّا فِي جَوَارِحِكَ
 در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری
 أَنْتَ الَّذِي تَعَزَّيْتُ فِي مُلْكِكَ وَلَمْ يَشْرَكَ أَحَدٌ فِي جَبَرُوتِي
 تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را
 أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ مَلَكَتُ وَمَلَكَتُ كُلَّ شَيْءٍ أَمْرُكَ أَنْتَ الَّذِي
 تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را تو را امید نیازی سوال کننده خود را
 مَلَكَتُ الْمُلُوكَ يَقْدِرُكَ وَأَسْتَعِيدُكَ الْأَرْبَابَ يَعْبُدُكَ وَأَسْتَعِيدُكَ
 در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری و در بزرگتری

فَقَدْ شَرَفْتُ
در بزرگتری

卷之四

وَأَخْلَيْتُ بِهِ عِلْمًا وَأَنْتَ تَزِيدُنِي الْخَلْقَ مَا تَشَاءُ وَأَنْتَ لَا تَنْقُصُ
وَأَعْلَمُ كَرَمَهُ بِخَيْرٍ أَرْزُوهُ نَفْسٌ وَتَوْبَى لَكَ أَيْدِيكَ دَارُ قَرْصٍ كَبْرًا كَبْرًا وَتَوْبَى لَكَ كَرَمًا كَرَمًا
عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يَسْتَلُونَ وَأَنْتَ الْفَعَالُ الْيَاقِينُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ
أَرْزُوهُ نَفْسٌ وَأَيْدِيكَ لَكَ كَرَمًا يَنْقُصُ وَتَوْبَى لَكَ كَرَمًا كَرَمًا وَتَوْبَى لَكَ نَزْدِكَ
وَأَنْتَ الْبَعِيدُ وَأَنْتَ السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ الْمَلِيعُ
وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ
وَأَنْتَ الْوَاجِدُ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ
وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ
الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَادِ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ
بِرُكْوَارٍ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ
لَكَ الْإِيمَاءُ الْحَسَنَى كُلُّهَا وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَنْظُرُ
مَرَّةً فِي مَعْنَى سَبْكَ هَمَانِهَا وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ
أَنْتَ الْغَنِيُّ الَّذِي لَا تَنْزِلُ وَأَنْتَ مَمْنُوعٌ لَا تَرَامُ يَسْتَبَحُّ لَكَ مَا فِي
تَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْخَيْرُ الْجَوَادُ مِنْكَ يَا شَرِّفُ أَنْتَ رَبِّي
وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ
رَبِّ الْبَالِي الْأَوَّلِينَ أَنْتَ يَحْيِي الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ أَنْتَ كَبِيرُ
وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ وَتَوْبَى لَكَ

تَوَحَّاهُ مِنَ الْغَرَفِ وَأَنْتَ غَفَرْتَ لِدَاوُدَ ذَنْبَهُ وَأَنْتَ نَفَسْتَ عَنْ دَاوُدَ
 نَوْحَ الْوَادِعِ غَرَقَ شِدْنُ تَوَلَّاهُ زَيْدِي بَدِي زَوَكُلْ مَا وَارَاوُ كُشُو دِي بَارَهْدَا مِي نَدَا
 الْكُونُ كَرَبَهُ وَأَنْتَ كَشَفْتَ عَنْ أَيُّوبَ خُصْرَهُ وَأَنْتَ رَدَدْتَ هَوْبَهُ
 مِي اِندُو دَاوَرَاوُ تَوَزِيلِ كَرْدِي اَزِ اَيُّوبَ بَدِي اِلْمَاوُ تَوَبِي كَمِ بَرَكُو اِي مِي مَوِي بَا
 عَلَيَّ اُمِّهِ وَأَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّيِّئِينَ لِبَيْتِكَ حَقًّا قَالُوا الْمَتَانِينَ
 مَرَاوَرَشْ وَكَوَرُو اِنْدِي وَلِهَامِي دَاوَرُو اِنْدِي رَا بَوِي خُو دَاوَكَمِ اَكَمِ اَكَمِ دَرِ مَرِ مَرِ
 الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ فِي نِعْمَةِ الصَّالِحِينَ لَا يَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا الْاِحْسَنُ
 جَمَانِيَانِ وَتَوَمَتَوِي نِعْمَتَاهِي شَايَسْتَا فَنِي بَا كَرُو دَهْ نِيوَارُو كَرِي مَوِي
 الْجَمِيلُ مَا لَا يَذْكُرُ اَكْثَرَ لَكَ اِلَّا اَلَاءُ وَالنِّعَمُ وَأَنْتَ الْحَسَنُ الْجَمِيلُ
 كَسَبْ وَبَنُو اِي كَرُو دَهْ نِيوَارِ مَرَاتِ مَرَاتِ فَعَمَّاوُ عَطَاوُ تَوَبِي جَمَانِ كَسَبُو كَرُو دَهْ
 لَا يَبْلُغُ مِنْ حَنَنِكَ وَلَا الشَّاءُ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَكَلْتِ عَلَى نَفْسِكَ
 دَرِ دَهْ نِيوَارِ سَتَا بَشِشِ تُو وَنَشَايِي مَرِ تُو تَوِي چَا كَمِ خُو دَهْ تُو دَهْ جَوَارَا
 عَلَى نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ وَيَسْمُحُكَ تَبَارَكَتِ اِسْمَاؤُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ
 بَرِ خُو دَهْ پَاكِ وَنَهْمِي تُو وَبَايَسِ تُو بَاكْتِ نَامَاهَامِي تُو وَبَزَكْتِ سَايَشِ تُو
 مَا اَعْظَمَ شَأْنَكَ وَاجَلَّ مَكَانَكَ وَمَا اقْرَبَ مِنْ عِبَادِكَ وَالطُّغَاةُ
 جَوَ بَزَكْتِ قَدَرِ تُو وَبَزَاكَوَارَتِ بَايَاكاهِ تُو وَجَوَ زَوَكِي تِي رَا نَبَدَا كَانِ تُو وَجَوَ بَزَايِي
 يَنْفَعُكَ وَاهْتَمَّكَ يَقُولُ أَنْتَ اَعَزُّ وَاجَلُّ وَاسْمَعُ وَابْصُرُ وَاطْلُ
 بَشِشِ تُو دَهْ غَالِي تُو اَوَايِي تُو تُو جَوَ بَزَاوَارَتِ تُو وَشَوَا تَرِ وَبِيَا تَرِ وَنَا

والکبی و اظهر واشکر واقدروا علم واجبلوا کبر واعظم
و بزرگتر و بزرگوارتر و توانا تر و درگاه تر و بزرگتر و بزرگوارتر و عظیمتر
و اقرب و املک و اوسع و اعظمی و احکم و اخلد من ان یدر
و نزدیکتر و مستطرد و مدته و فراگیر مدته و بزرگتر مدته و حکم کننده و بزرگوارتر از آنکه
العیان عظمک او یصف الوصفون صفک او یبلغوا ینک
معاینه و مشاهده بزرگتری را یا بتسایند ستا میدکان وصف نماید بزرگتر است تو
اللهم انت الله الذي لا اله الا انت اجل من ذکر واشکر من
خدایت و تو بی حد از آنکه نیست خدایی مگر تو تو بزرگوار تریمی از آنکه در حد شود و بزرگوارتر
عبد و ارادت من ملک و اجود من سئل و اوسع ممن اعطی علم
اندر برتر و عظمای از هر حد و ندی و بزرگتر و بزرگوارتر و بزرگتر و بزرگوارتر و بزرگتر و بزرگوارتر
لعل ما اعلم و تعفو و تغفر بعد ما تقدر لم تطع قط الا باذن
بزرگوارتر و بزرگوارتر و بزرگوارتر پس آنچه توانی در غیبت الهیه کرده نشود مگر بزرگوارتر
و لم یضرب قط الا بقدر ذلک تطاع ربنا فستکون و تعصى ربنا فمغفر
و معصیت کرده نشود مگر بزرگوارتر پس آنچه توانی در غیبت الهیه کرده نشود مگر بزرگوارتر
اللهم انت اقرب حفیظ و اقرب شهید حلت بین القلوب و
خدایت و تو نزدیکترین که بماند و نزدیکترین حاضر می مایل شوی و دلهای
اخذت بالخواص احصیت الاعمال و علمت الاخبار و یبدل
و تو بزرگتر می پشانی داری و بشمار ده کردار داری و برانسته خبر داری و برانسته

و بعد از آنکه از این شب و روز و وقت و مرتبه و حال محبت و بیان از بزرگوار

مرکزت پاسبان شمار آنچه اندر آسمان وزین است و در زان پاسبان تجریدی

العلم ان

<http://fb.com/ranajabirabbas>

دوفهم

وَالْأَمْرُ وَالْحَقُّ وَكُلُّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَارَبِّ
 دوازدهمین و آخرینش و هر چیزی که در قدرت ای پروردگار جهانیان ای پروردگار من
 يَا رَبِّ اسْأَلْكَ يَا رَبِّ سَوَالَ الضَّارِّ عَنِ النَّاسِ
 ای پروردگار من تو را می پروردگار من سوال کردن فرستی که گمان از برای من نماند و گمان
 الْمُسْتَكَينِ الْمُسْتَكَينِينَ الرَّاهِبِينَ الرَّاهِبِينَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
 در پیش آن تدبیر کنندگان ترسندگان خواهش کنندگان **بسم الله**
 سَوَالَكَ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمَضْطَرَّ وَيَكْشِفُ الضَّرَّ وَيُجِيبُ الدَّاعِيَ
 غیر از این ای آنکه اجابت میکند در مانده را و از برای او یاری میکند و فتنه را
 وَيُعْطِي السَّائِلَ اسْأَلْكَ سَوَالَ مَنْ لَمْ يَجِدْ لُصْفَهُ مُقَوِّمًا وَلَا
 و عطا میفرماید سوال کنند را سوال کنیم از سوال کردن کسی که نیافریده باشد برای او فی الواقع خود نموده
 لَدُنِّيهِ خَافُوا وَلَا لَفَقُوا سَأَلْتُكَ اسْأَلْكَ سَوَالَ مَنْ اسْتَدْرَكَ
 کسانی خود را در مانده و در برای حالت خود دست بسته غمناک تو را سوال کنیم از سوال کردن کسی که
 فَاقْتَنَهُ وَضَعِفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ بِإِذِّ الْجَلَالِ الْأَكْبَرِ
 فقر او و دست گشته باشد توانایی او و بیار شده باشد گناه او و بزرگتر گشتن او
 يَا رَبِّ يَارَبِّ اسْأَلْكَ يَا رَبِّ سَوَالَ كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَتِ كُلِّ رَاغِبٍ
 ای پروردگار من تو را می پروردگار من سوال کردن بر سوال کننده خواهش بر خواهش
 تَبَذَّلَ إِذَا دُعِيتَ لِحَبِيتٍ وَبِحَقِّ السَّائِلِينَ عَمَلُكَ وَبِحَقِّ حَقِّكَ
 که بخشش کنی او را هرگاه خوانده شوی اجابت کنی و بحق سوال کنندگان بر تو و بحق بر گرداننده از

بسم الله
 مدح

مِنْ عِبَادِكَ وَمِنْهُ هِيَ الْعَرْشُ عَرْشُكَ وَمِنْهُ هِيَ الرَّحْمَةُ كَلَامُكَ
 از بندگان تو و منتهی عزت تو از عرش تو و منتهی رحمت تو که کلام تو
 أَنْ لَا تَسْتَدْرِجَنِي بِخَطِيئَتِي وَلَا تَجْعَلَ مَصِيبَتِي فِي يَدِ الْكَافِرِ
 ای که گمانش از مرا بقبولت خود و نه کردی ای محبت مرا در دست من و در دست
 يَا رَبِّ بِرِضَاكَ وَلَا تَنْسِنِي حَتَّى تَنْشُرَ رَحْمَتَكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ
 ای پروردگار من بخوشنودی خود و فراموش کن مرا که مرا گدازه کنی رحمت خود را و بپذیر من را
 الْكَرِيمِ وَأَمَّا زِيَادَةُ يَكْرَمِيكَ يَا كَرِيمَ الْعَفْوَ اسْتَجِبْ دُعَائِي
 که بزرگوار است بخشش کن بر من بخارش خود ای که ای که بخشش و عبادت و عبادت
 وَارْحَمْ تَضَرَّعِي فَإِنَّي بِالشَّيْءِ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ مِنْ عَذَابِكَ
 و رحم کن از برای من و مرا که من در عذاب محتاج بر تان ز نیاز جویند و مرا از عذاب تو
 لَا تَقْطَعْ عِلْمِي وَلَا تَقْطَعْ أَمْرِي بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ اللَّهُمَّ كُنْ
 ای آنکه از علمم ببرد و امرم را ببرد و بکن امرم بخشش تو ای پروردگار من خداوند بخشش
 فِي حَبِيتٍ أَوْ لَا يَجْعَلْنِي بِلَدِّ عَائِلَتِكَ دَيْبَ شَقِيئًا وَأَمِّنْ عَلَيَّ بِعَافِيَتِكَ
 من در میان بزرگواران مرا همچو اندن خود پروردگار من بخشش کن بر من عافیت
 وَأَعِزَّنِي رَفِيقِي مِنَ الْبُتَارِ فَإِنَّي لَا اسْتَغِيثُ بِغَيْرِكَ فَاجْعَلْ لِي
 و عزیز کن کردن مرا از بزرگواران من استغاثه میکنم بغير تو و پروردگار من
 مِنْ كُلِّ هَوْلٍ وَمَشَقَّةٍ وَخَوْفٍ وَأَمِّنْ خَوْفِي وَشَجِّعْ جَبْنِي وَوَفِّقْ
 از هر ترس و مشقت و ترس و امین دار خوف مرا و بزرگوار کن بیاد تو و توانا گردان

وَأَسْتَغِيثُكَ
 و نیاز جویم تو را

وَسَدِّ فَاغِقِي وَاصْلِحِي لِي جَمِيعَ امُورِي يَا رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ قَوْلِ الظَّالِمِ
 وَبِئْسَ مَا جَاءَتْ مَرَاوِصُ صُلَاحِ امُورِي بِمَدَى كَارِي مَرَاوِ رُوْرٍ كَارِضٍ بِمَا يَمِيزُ تَوَارِثِي وَبِقَا
 وَمِنْ شِدَّةِ الْمَوْقِفِ يَوْمَ الدِّينِ فَانَا كَ الْمُجْهِلِ وَلَا يَخْلُجُ رَحْمَتُكَ يَا رَبِّ
 وَارْحَمْتِي مَحَلِّي اِسْتِمَانٍ وَرُوْرٍ جَزَائِرٍ بِسُوءِ نِيَّاتِي وَبِئْسَ مَا يَدُوْرُ ثَوْبِي بِرُوْرِي
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ لَا تُخْرِجْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ حَتَّى اَسْأَلَكَ فَلَا رَبِّ
 اِي يَرْوِدُ كَارِضٍ مَدَاوِئَهُ كَرْدَانِ رَاضٍ رُوِي حُوْرٍ اَسْتَكْمِلِي كَامِي كَيْفَ كُنْتُ اَمْرِي بِرُوْرِي
 لِي سَوَالٌ وَكَعْطَفِي مِسَالِقِي وَارْحَمْنِي خَوْفِي يَوْمَ الْقَاكِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
 مَرَاوِجُ تَوَاجُجِي كُنْ مَرَاوِجُ حُوْرِي وَارْحَمْنِي كَرْدَانِ رَاضٍ رُوِي كَرْدَانِ رَاضٍ رُوِي
 اَعُوذُ بِكَ فَاعْزِزْنِي فَاقِي ضَعْفِي خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُكَ
 بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اَكْشِفْ ضَرْمًا اَسْبَغْتُكَ مِنْهُ وَابْسُخِي رَحْمَتَكَ
 اِي يَرْوِدُ كَارِضٍ مَدَاوِئَهُ كَرْدَانِ رَاضٍ رُوِي حُوْرٍ اَسْتَكْمِلِي كَامِي كَيْفَ كُنْتُ اَمْرِي بِرُوْرِي
 وَجَلَّ عَافِيَتُكَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ فَانَا كَ الْمُجْهِلِ وَلَا يَخْلُجُ رَحْمَتُكَ اَللّٰهُمَّ
 وَفَرُوْكَ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي
 اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ وَحْشَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ خَلْوَةٍ مِنْ ظِلْمٍ وَبُخْبَةٍ
 اَمْرِي بِرُوْرِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي
 وَمِنْ قَوْلِ مَا اخُوفُ بَعْدَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 وَارْحَمْنِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي

الْحَمْدُ

اِنِّي اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاهْلٍ بَيْنَهُ صَفْوَتِكَ وَخَيْرُكَ
 مَرِيضِي كَيْفَ كُنْتُ اَمْرِي بِرُوْرِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي
 مِنْ خَلْقِكَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ دُعَايِي وَتَعْجِيزِي سُؤْلِي وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 اَرْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ دُعَايِي وَتَعْجِيزِي سُؤْلِي وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 اَخِرُ لِي وَدُنْيَايَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 اَمْرِي بِرُوْرِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي بِمَا يَمِيزُ مَرَاوِصِي
 وَمَا نَاخِرُ وَارْحَمْنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِيئِي
 وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ دُعَايِي وَتَعْجِيزِي سُؤْلِي وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 عَذَابِ النَّارِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي حِلَّةَ قَرَابَتِي وَحُجَّةَ مَقْبُولَةٍ وَعَمَلًا
 اَرْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ دُعَايِي وَتَعْجِيزِي سُؤْلِي وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 خَالِكًا مَبْرُورًا تَرْضَاهُ مِنْ عَلَيٍّ وَاصْلِحْ لِي اَهْلِي وَوَلَدِي وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 اَرْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ دُعَايِي وَتَعْجِيزِي سُؤْلِي وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 اِنِّي اَسْأَلُكَ لِي حَقِيصًا صَالِحًا لِحَقِيقَتِي مِنْ دُعَائِكَ رِضْوَانًا وَمَغْفِرَةً
 اَرْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ دُعَايِي وَتَعْجِيزِي سُؤْلِي وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 زِيَادَةً فِي كَرَامَتِكَ اِنَّا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 اَرْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ دُعَايِي وَتَعْجِيزِي سُؤْلِي وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ وَكُلَّ كَانٍ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ اَوْ دَرِيَّةٍ
 اِي يَرْوِدُ كَارِضٍ مَدَاوِئَهُ كَرْدَانِ رَاضٍ رُوِي حُوْرٍ اَسْتَكْمِلِي كَامِي كَيْفَ كُنْتُ اَمْرِي بِرُوْرِي

اَوْ حُودٍ اَوْ قُوطٍ اَوْ فَرْجٍ اَوْ مَرْجٍ اَوْ بَطْرِ اَوْ فَرْجٍ اَوْ خِيَلٍ اَوْ جَبِينٍ
 يا كرام يا بونب يا شادي يا غزقي يا طغسان يا نازدن خود بختش يا سيم يا
 اَوْ خَفِزٍ اَوْ رِيَا اَوْ سَمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نَفَاقٍ اَوْ كَفَرٍ اَوْ فُوفٍ اَوْ
 يا خُوفٍ يا رِيَا يا سَمْعَةٍ يا غَزَقٍ يا بَخِشٍ يا كَرَمٍ يا بَرِيَا
 اَوْ عَظَةٍ اَوْ شَيْخٍ اَوْ لَاحِظٍ عَلَيْهِ اَوْ لِيَالِكَ فَاَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 يا بزرگي يا خيزي اردن خود دست بیداری بران دوستان خود اوستا که بجز تو
 وَاَلْجَمَلِ وَمَحْمُودٍ ذَلِكَ مِنْ قَلْبِهِ اَنْ تَبْدِلَ لِي مَكَانَةً اَوْ مَكَانًا اَوْ عَدَلًا
 وَاَلْجَمَلِ وَمَحْمُودٍ ذَلِكَ مِنْ قَلْبِهِ اَنْ تَبْدِلَ لِي مَكَانَةً اَوْ مَكَانًا اَوْ عَدَلًا
 وَرْضَا يَقْضَا لَكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَوَجْلاً لَكَ وَزَهْداً
 خوشنودی بحکم تو روفا کردن بر جان تو و ترس از تو و بندگی
 فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطَمَئِينَةً لَكَ
 در دنیا و خواهش در آنچه نزد تو و اعتماد به تو و آرام کردن بوی تو
 وَتَوْبَةً لَكَ نَصُوحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 و بازگشت به تو بازگشت عاقبتی ای پروردگار من خداوند بزرگتر است پس بجز
 خَلَقْتَنِي فَلَمْ اَكُنْ شَيْئًا مَّا ذَكَرْتُ اَفَاعِقُ عَلَى اَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِي
 خلق کردی مرا و نبودم چیزی نام برده شده پس مرا کن در هر شداید دنیا و بایا
 الدَّهْرِ وَتَكَلِّبُ الْاَيَّامَ وَلَكِنْ بَابُ الْاٰخِرَةِ وَمَصِيبَاتُ الْكَلْبِ اَلَا
 مملکت روزگار و کشتنهای حوشت روز و اندوههای آفتاب و مصیبتهای که میرسد به آنها روز

والله اعلم

اَوْ كَيْفَ شَرَّ مَا بَعَلَ الظَّالِمُونَ فِي اَرْضِ اللّٰهِ بَارِكْ لِي فِي فَنَدِكَ
 و دفع کن که نزد من نباشند مملکتان در زمین خداوند بزرگتر است پس بجز
 وَرَضِي بِقَضَائِكَ اَللّٰهُمَّ مَسَامِعَ قَلْبِي لِدُنْيَاكَ وَارْزُقْنِي
 و خوشنودی بحکم خود خداوند کوششهای دل مرا برای دین و دنیا و روزی کن
 وَتَوْفِيقًا وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 و توفیق و عبادت و ترس ای پروردگار عالمان ای پروردگار من
 اَللّٰهُمَّ اَخْلَعْ لِي الْيَوْمَ اِطْلَاعَةً تَدْخُلُ فِيهَا الْجَنَّةُ اَللّٰهُمَّ
 خداوند اسب بزرگ من در این روز بگشاید که آوری مرا به درخت خداوند
 اسْتَجِبْ دُعَائِي وَاَقْبَلْ مَنِّي وَاَجْعَلْ دُعَاءَ جَامِعًا وَاَوْفِ
 اجابت کن دعای مرا و قبول کن آن را از من و بگردان آن را و دعای جمیع آورنده میکنند
 بَعْضُهُ لِبَعْضٍ اِنْ كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِحَقٍّ اَللّٰهُمَّ وَاَجْعَلْ لِي
 بعضی از آنها بعضی از بعضی که هر چیزی نزد تو است به حقیقت خداوند و بگردان آن را
 شَانَكَ فَاَنْتَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ اللّٰهِمَّ وَاَكْتُمْنِي فِي عِلْمِي
 جلالت خود که تو هر روز در کار نیست خداوند و بپوش آن را از من در علم من
 فِي كِتَابِ لَاحِظٍ لَا يَمُوتُ اَنْ تَقُولَ قَدْ غَفَرْتَ لِعَبْدِي مَا تَقُولُ
 در کتابی که موجود و تغییر ناپذیر و او را بگوید که ایستاده ای بر من و بپوش آن را از من
 مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ اسْتَجِبْتَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتَهُ وَاصْطَفَيْتَهُ
 از گناه او و آنچه تاخیر کردی و بپوش آن را از من و دعای او و توفیق او و برگزید او و برگزید او

[illegible]

مع دکن

[illegible]

ایک دفعہ وہ
"بی بی"

<http://fb.com/ranajabirabbas>

فيه ومن صدق من الله حديثا فليكن الله ربكم لا اله الا هو خالفوا
 دنان وكتب است تراز هذا بکلمات است خدا پروردگار شما را خطی می کراود و فرستاده
 کل شیء فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل اتبعوا وحملات من
 هر چیزی پس پرستید و او بر همه چیز گماشته است هر کس از شما پیروی کند پس او را
 ربکم لا اله الا هو واعرض عن المشركين قل يا ايها الناس اني
 پروردگار تو هستم پس کسی را پروردگار خود را بگو ای مردم من می بینم که شما
 رسول الله اليكم جميعا الذي لكم السموات والارض
 فرستاده ام به شما که بر همه شماست که آسمانها و زمین است
 اله الحق فاميتوا بالله ورسوله النبي الامي الذي يؤمن
 خدا را که راست است و پرستید خدا را و پیروی کنید از پیغمبر من که کسی را
 بالله وكملائه واتبعوا لعلمكم طمئنون وما امنوا الا العبد
 شما را و کلماتی او و پیروی کنید از او و شایسته را باید و فرموده شده که اگر پرستید
 الهوا وحده لا اله الا هو سلبنا ان نعالمش كون لفلان جاءكم رسول
 خدا را بخدا نیست خدا را و بیکت خدا را نه از او نه از هیچ کس که خدا را پیروی
 عن انفسكم معون عليه ما عنتم حتى يص عليكم بالموافقين رؤوف رحيم
 از نفس شما چیزی را که شما را بر او نه از هیچ کس که خدا را پیروی
 فان قولوا افضل حبس الله لا اله الا عليه توكلت وهو رب العرش
 پس بگو که بهترین پرستش خدا را است خدا را که بر او توکل کنید و او پروردگار عرش

العظم

العظيم حتى اذا ذكره الغرق قال امنت انه لا اله الا الذي انت
 بزرگوار است تا آنکه چون در یافت او را غرق گشت ما پروردگار ما را بیکت خدا را که بزرگوار
 به بنو اسرائيل واما من المسلمين فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا انما انزل
 ما فرستاده ام یعقوب و من را که در آن خدا را بیکت خدا را که بزرگوار است
 يعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم مسلمون قل هو ربي لا اله
 بدانش خدا را و بداند که کسی را پروردگار خود را بگو ای مردم من می بینم که شما
 الا هو عليه توكلت واليه متاب انذروا الله لا اله الا ان
 کراود بر او است که توکل کنید بر او و پیروی کنید از او که خدا را بیکت خدا را که بزرگوار
 فاتقون الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى فاستمع لها
 پس پرستید خدا را که بیکت خدا را که بزرگوار است و بیکت خدا را که بزرگوار
 اتقوا الله لا اله الا انا فاعبدوا في وامن الصلوة لذكر اسمي
 که خدا را بیکت خدا را که بزرگوار است و بیکت خدا را که بزرگوار
 الهكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل شيء علما وما ارسلنا
 هر کس را که بیکت خدا را که بزرگوار است و بیکت خدا را که بزرگوار
 من قبلك من رسول الا بوحي اليه ان لا اله الا انا فاعبدوا
 پیش از تو هیچ پیغمبری را که بزرگوار است و بیکت خدا را که بزرگوار
 وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فاذ
 و بداند که خدا را بیکت خدا را که بزرگوار است و بیکت خدا را که بزرگوار

لہذا اوسکی

<http://fb.com/ranajabirabbas>

مِنْ قَوْلِكَ يَا بَرِيءَ إِلَى اللَّهِ وَلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا لَوْ

اگر شش شش من برادر من بوی تو را بشناسد و بوی تو را بشناسد درود بر تو ای قاضی

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ

ای ابامحمد علی بن حسین سلام بر تو ای قاضی من ای اباجعفر

مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ

محمد بن علی سلام بر تو ای قاضی من ای اباعبدالله جعفر بن محمد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای قاضی من ای ابالحسن موسی بن جعفر سلام بر تو

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ

ای قاضی من ای ابالحسن علی بن موسی الرضا سلام بر تو ای قاضی

يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ

ای اباجعفر محمد بن علی سلام بر تو ای قاضی من ای ابالحسن

بْنِ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِ عَلِيَّ السَّلَامُ

بن محمد سلام بر تو ای قاضی من ای ابامحمد حسین علی سلام

عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ الْحُسَيْنِ عَلِيَّ بْنَ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای قاضی من ای اباقاسم حسین علی بن جعفر سلام بر تو ای قاضی

لِللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى عَشْرَةِ نَسَائِكَ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ يَا مَوْلَايَ كُنْ لَنَا نَصِيرًا

خدا بر تو و بر ده زن تو که پاک و پاکیزه اند ای قاضی من من شید درود

وَعَلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَّ السَّبْطَيْنِ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ

و بر او سلام او بر تو ای مادر و فرزند مادر و فرزند مادر و حسین است

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً عَصَبَتْكَ حَقَّكَ وَمَنْعَتْكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ

دور کند خدا که وی را که غضب کرد و منع تو را آنچه را که خداوند کرده و فرستاده

حَلَالًا يَا بَرِيءَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

حلال من بیدارم بوی تو را از ایشان و از پیروان ایشان درود بر تو ای

مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِ إِلَيْكَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبَايَعَتْ

ای قاضی من ای ابامحمد حسین بایعهت کند خدا که وی را که کشته تو را و بایع

فِي مِرْثَتِكَ يَا بَرِيءَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

در کار تو که وی را که بر وی که در من بر من بوی تو را از ایشان و از پیروان ایشان درود

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ أَرْعَى صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى

ای قاضی من ای اباعبدالله حسین پسر علی رحمتها می خدا بر تو و بر

أَيِّكَ وَجَدَكَ مُحَمَّدٌ الْخَطِيفُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

بر تو و وجد تو محمد بزگرنده درود خدا بر او و آل او دور کند خدا که وی را

اسْتَحْلَتْ دِمْعَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَبَاحَتْ حَرَمِيكَ

که حلال و استباحه تو را و دور کند خدا که وی را که کشته تو را و استباحه کرد که در حرم تو

وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَنَفْسَهُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً هَدَىٰ بَنِيهِمْ بِالْمَكِينِ

دور کند خدا بر او و آن ایشان و متابعان ایشان را و دور کند خدا که هدایت کند بندگان ایشان

الكاهن

الظَاهِرَاتِ الصَّالِحَاتِ وَالسَّلَامُ اللَّهُمَّ اقْرَ عَنِّي بِصَلَاتِهِ
بِأَكْبَرِ رَحْمَتٍ وَرَوْحٍ وَأَذْهَبْ عَنِّي دِيمَةً بِرَحْمَتِ مُسَادُونَ
وَصَلَاةِ أَهْلِ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ مَا هَذَا بَقِيَّةَ الْبَيْتِ الْحَقِّ وَ
وَرَحْمَتِ مُسَادُونَ عَامِلَانِ وَأَوْكَبُونَ أَنْ يَنْجَحُوا فِي دَعْوَاهُمْ بِرَحْمَتِ
الْمَعْرِفَةِ بِرَحْمَتِ الْمُسْتَوْدِعَايَا أَنْجَحُوا إِلَى أَحِبِّهِ اللَّهُمَّ
سَائِلِينَ أَنْ يَنْجَحُوا فِي دَعْوَاهُمْ بِرَحْمَتِ مُسَادُونَ
وَعَرَفِي نَفْسِيكَ وَعَرَفِي رُسُلَكَ وَعَرَفِي مَلَائِكَتَكَ وَجَعَلْ
وَبَشَرَاتِي مِنْ أَرْحَمِ رَحْمَتِهِ وَأَوْكَبُونَ أَنْ يَنْجَحُوا فِي دَعْوَاهُمْ بِرَحْمَتِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَالْيَانِ أَمْرُهُمْ وَأَوْكَبُونَ أَنْ يَنْجَحُوا فِي دَعْوَاهُمْ بِرَحْمَتِ مُسَادُونَ
مَا وَفَيْتَ اللَّهُمَّ لَا تُخْرِجْنِي مِنْ أَرْحَمِ رَحْمَتِهِ وَلَا تَنْجَحْ قَلْبِي
بِأَكْبَرِ رَحْمَتِهِ وَأَوْكَبُونَ أَنْ يَنْجَحُوا فِي دَعْوَاهُمْ بِرَحْمَتِ مُسَادُونَ
بَعْدَ ذَلِكَ بَقِيَّةَ الْبَيْتِ الْحَقِّ وَاجْعَلْ مَا هَذَا بَقِيَّةَ الْبَيْتِ الْحَقِّ وَ
بَعْدَ ذَلِكَ بَقِيَّةَ الْبَيْتِ الْحَقِّ وَاجْعَلْ مَا هَذَا بَقِيَّةَ الْبَيْتِ الْحَقِّ وَ
وَهَيْتَ عَنِّي مِنْ أَرْحَمِ رَحْمَتِهِ وَأَوْكَبُونَ أَنْ يَنْجَحُوا فِي دَعْوَاهُمْ بِرَحْمَتِ مُسَادُونَ
وَأَكْبَرِ رَحْمَتِهِ وَأَوْكَبُونَ أَنْ يَنْجَحُوا فِي دَعْوَاهُمْ بِرَحْمَتِ مُسَادُونَ
مِنْ الْهَمَالِكِ اللَّهُمَّ وَخَلِّصْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ وَخَلِّصْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ
وَأَكْبَرِ رَحْمَتِهِ وَأَوْكَبُونَ أَنْ يَنْجَحُوا فِي دَعْوَاهُمْ بِرَحْمَتِ مُسَادُونَ

وَجَنِّدْهُ مِنْ الْكِبَرِ وَأَنْصُلْهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْحَبِيبِ وَبِعِلَى الْقَضَاءِ
 وَبِحَقِّ الْأَرْبَعِ وَبِأَوْرَاقِ الْأَجْرِ مَحْمُودَةً وَكَوْنَتْ تَحْتَهُ
 وَبِحَقِّ شَيْبِ وَشَبِيرٍ وَبِحَقِّ إِيْمَاءِ الْحُسَيْنِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَفْضَلُ
 وَبِحَقِّ مَنْ وَجَّهَتْ وَجْهَهَا لِيُكَرِّمَكَ بِتَبْعَتِ رَحْمَةِ هَبْرَتِ
 الصَّلَاةِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ يَا رَبِّ
 رَحْمَتُهَا جَبَّتْ لِي كَتُوبٍ بِرَحْمَتِهِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى رَحْمَتِهِ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَهُ
 أَيُّ رُوحٍ وَكَارِئِي رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ
 يَا سَيِّدَهُ يَا سَيِّدَهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا عِمَادَهُ مِنْ الْأَعْمَادِ لَهُ
 أَيُّ آتِيٍّ مِنْ أَيُّ مَقْدَرٍ مِنْ أَيُّ آتِيٍّ مِنْ أَيُّ عَمَلٍ مِنْ أَيُّ مَقْدَرٍ مِنْ أَيُّ
 يَا سَيِّدَهُ مِنْ الْأَسْدِ لَهُ وَبِأَذْنٍ مِنْ الْأَذْنِ لَهُ أَنْتَ رَبِّي وَالْكَافِرُ
 أَيُّ مَقْدَرٍ مِنْ أَيُّ مَقْدَرٍ مِنْ أَيُّ مَقْدَرٍ مِنْ أَيُّ مَقْدَرٍ مِنْ أَيُّ مَقْدَرٍ مِنْ أَيُّ
 عَلَى عَهْدِكَ وَعَدِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مَوْفِقًا مَحْمُودًا وَلَا مُخْذَلًا
 بِرَحْمَتِهِ تَوْفِيقًا مَوْفِقًا مَحْمُودًا مَحْمُودًا مَحْمُودًا مَحْمُودًا مَحْمُودًا
 اخِرَ الْعَهْدِ مَتَا وَاشْرِكْنَا فِي صَلَاحِ الدُّعَاءِ مِنْ دُعَائِكَ بِمَنْ وَجَّهَتْ
 وَجْهَهَا لِيُكَرِّمَكَ بِتَبْعَتِ رَحْمَةِ هَبْرَتِ رَحْمَتِ هَبْرَتِ رَحْمَتِ هَبْرَتِ
 وَمِنْ دَلْفَةٍ وَعِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ زَعْرَمٍ وَكَأَنَّ
 وَتَقَرَّرَ وَتَقَرَّرَ وَتَقَرَّرَ وَتَقَرَّرَ وَتَقَرَّرَ وَتَقَرَّرَ وَتَقَرَّرَ وَتَقَرَّرَ

اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ رَفَعْتَ أَقْدَارَنَا عَنْ شِدَا لِي نَانِي فِي
 حَذْوِ مَرَاتِ مَسْأَلَةٍ بِحَقِّ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ
 الْأَوْسَطِ وَالْخَوَاتِيمِ فِي الْأَعْنَافِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ يَجْعَلْنَا
 مِثْلَهُمَا وَخَاتِمًا رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ
 زَادَ قَدْ مُضِلِّينَ وَلَا مَدْعِبَةً شَاكِينَ مِنْ تَابِينَ وَلَا مُعَاجِزِينَ
 مِنْ كَرَاهٍ نَانِي كَانِ وَنَدْوَةٍ كَسَمَكَ كَانِ وَنَدْوَةٍ كَسَمَكَ كَانِ
 وَلَا عَنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ خَيْرِينَ
 وَنَدْوَةٍ كَسَمَكَ كَانِ وَنَدْوَةٍ كَسَمَكَ كَانِ وَنَدْوَةٍ كَسَمَكَ كَانِ
 اللَّهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكِ مِنْ شَهْرِ نَوَسْتِنَا هَذَا
 حَذْوِ مَرَاتِ مَسْأَلَةٍ بِحَقِّ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ
 الْمُبَارَكِ كَمَا بَلَّغْتَنَا خِرَافَتِي غَافِيَةً وَبَلَّغْتَنَا أَعْمَالَ كَثِيرِينَ مِنْ خَيْرِينَ
 بِرَحْمَتِهِ تَوْفِيقًا مَوْفِقًا مَحْمُودًا مَحْمُودًا مَحْمُودًا مَحْمُودًا مَحْمُودًا
 يَا رَحِمَ الْيَحْيَى يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
 أَيُّ رُوحٍ وَكَارِئِي رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ
 يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَهُ يَا سَيِّدَهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ
 أَيُّ رُوحٍ وَكَارِئِي رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ
 يَا مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَمَا قَسَمْتُ لِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَهَذَا الْيَوْمِ
 أَيُّ رُوحٍ وَكَارِئِي رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ رُوحٍ دُكْرٍ مِنْ أَجْلِ الْإِيْمَاءِ

وَفِي هَذَا الشَّهْرِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرْفٍ وَشَرْفٍ أَوْ عَافِيَةٍ
 وَدَرِين ۴۰۰ و در این سال از یک روز یا دین یا عافیت
 وَمَغْفِرَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ أَوْ غُفْرَانٍ أَوْ ذَرْفٍ وَاسْجَحَالٍ طَبِيعٍ
 یا بر شش یا مهر یا پسته یا آذوی آتش یا دوزخی و از سجده طلال کبیره
 أَوْ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ أَوْفَى النَّصَبِ وَالْجَزَلِ
 یا توبه یا نصیحت پس بگردانی برای در این روز و درین ماه و در این سببی و در این
 الْخَطَا اللَّهُ وَمَا أَنْزَلْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذَا الْيَوْمِ
 سببه خداوند و آنچه فرو فرستاده درین ساعت و درین روز و
 فِي هَذَا الشَّهْرِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرْفٍ وَشَرْفٍ أَوْ عَافِيَةٍ
 در این ماه و درین سال از سوتن یا آذوی یا عرق شدن
 وَهَلْدَمٍ أَوْ رَدِيمٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ قَذْفٍ أَوْ مَسِيحٍ أَوْ جَحِيمٍ أَوْ زَلٍّ
 یا ویران نمودن یا درختن یا فرو شدن یا دامن کردن یا زلزلیدن یا زلزله
 أَوْ فِتْنَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ جَوْنٍ أَوْ جَلْدٍ أَوْ جَرٍّ أَوْ كَلْبٍ
 یا آشوب یا آتش یا بانی یا سحر و جادو یا بوی یا جوره یا سببی یا خوردن یا جلال
 أَوْ مَسِيحٍ سَوِيٍّ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاصْرِفْ
 یا برون یا خوش و همه قسم بلا در دین و آخرت پس بگردانی
 عَنْكَ كَيْفَ شِئْتَ وَلَيْتَ شِئْتَ وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ
 از هر روش که خواهی و هر نحو که خواهی و از همه که و در هر مکان و در هر زمان و در هر

نشر

فِي شَرْقِ الْأَرْضِ وَغَرْبِهَا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
 درین جانب شرق زمین و غرب آن بزرگوارت بپا برنده بود بر کتبی تو و بیستی تو
 وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَ
 یگانه تو نیست شریکی را بری تو بر پادشاه آسمانها و زمین و آنچه چنان
 الشَّهَادَةُ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 و استکار پروردگار هر چیز و ملک آن کوای یحییسم اینک میباید که در کتبی است او
 لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالصَّلَاةُ
 و نیست شریکی را و او کوای یحییسم اینک محمد رحمت خدا بر او و او را بندگان او
 وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْحَقَّ وَالنَّصْرَ لَنَا الْيَوْمَ وَاللَّيْلَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا
 و راست ما و راست و کوای یحییسم اینک شب حق و روز قیامت است و هیچ شک در آن
 وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 و اینک میباید که خداوند بفرستد که اندر قبر بیدار کوای یحییسم اینک میباید که در کتبی است او
 لَا شَرِيكَ لَهُ عَلَيْهِ الْمَوْتُ وَعَلَيْهَا الْبَعْثُ حَيَا أُنْشَاءُ اللَّهُ لِلْعَالَمِينَ
 یا شریکی را بر او را بر قدرت است مردن و برانست که بر کتبی عالمی که در و چشم که بر او بر قدرت
 يَا إِلَهَ دُنَا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَنَحْمَدُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا عَلِيمًا
 یا خداوند ما و با اسلام دینا و تو را حمد می کنیم و تو را حمد می کنیم و تو را حمد می کنیم
 وَلِيًّا وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا كِتَابًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِالْهَيْمِ لَبَنًا
 صاحب کتاب و قرآن پادشاه کتاب و کعبه را قبله و بابر هیم را بی شیر و پیر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

الخزف

[illegible]

قدوة

وَأَنَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ جِئْنَاكَ
 بِحَقِّ مَا رَوَيْنَا فِي كِتَابِ الْأَوَّلِينَ **وَأَذَانُكُمْ يَكُونُ وَكَلَامُكُمْ يَكُونُ**
 عَذَابُ الْكَثِيرِ **وَسَابِقًا مَذْكُورًا** كَيْفَ تَعْلَمُونَ **وَأَيُّكُمْ**
 رُوِيَ بَعْضُ الْأَوَّلِينَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 وَارْتَدَّ عَنْهُ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 دَعَا جَمْعًا وَهَشْتَمَ حَقِيقَةً كَامِلَةً **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 يَوْمَ مَبَاوِلِكُمْ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 الْعِبَادَةُ نِيْلُهَا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 اسْتِجَابَ خَوَانِدَانِ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 دَعَا هَاسِتَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 سَنَتِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 بِنِ عَمِلَ قَرَابَتِ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 أَلِي قَدَرِ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 وَاجِبِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 خُودِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 مَنَقُولِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 نَدَامَ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 وَطَبَقِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا

طريقه
افکار

وَأَنَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ جِئْنَاكَ
 بِحَقِّ مَا رَوَيْنَا فِي كِتَابِ الْأَوَّلِينَ **وَأَذَانُكُمْ يَكُونُ وَكَلَامُكُمْ يَكُونُ**
 عَذَابُ الْكَثِيرِ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 وَارْتَدَّ عَنْهُ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 دَعَا جَمْعًا وَهَشْتَمَ حَقِيقَةً كَامِلَةً **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 يَوْمَ مَبَاوِلِكُمْ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 الْعِبَادَةُ نِيْلُهَا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 اسْتِجَابَ خَوَانِدَانِ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 دَعَا هَاسِتَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 سَنَتِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 بِنِ عَمِلَ قَرَابَتِ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 أَلِي قَدَرِ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 وَاجِبِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 خُودِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 مَنَقُولِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 نَدَامَ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا
 وَطَبَقِ اسْتِجَابَ **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا **وَسَابِقًا** مَذْكُورًا

اعمال عبادت
و طریقه

اعمال
روز عید
قرآن

از من

توقل
نعم

111

سقا و قنچه
قلمی

و یکصد و برای همه سالگان بحدی بفرستند و اگر ایشان باشند بهتر است
 و یکصد و بیست و او سوال کنند کان بدهد و اگر اگر تصدق کند و کند شا
 لطیف باشد و سئل است که پوست و کله و جگر اجزای حلال از تصدق
 کند و تصدق نکند و بقضای بدهد مگر آنکه قصاب بر ایشان باشد و
 بتصدق باوید **حلال** و او دشمن است که پوستش را میوند و باغش
 کند و روی آن نماز کند و بپوشد و اگر کوفتند یافت نشود سئل است که بپوشد
 و سطر تصدق کند و اگر یک حیوان برای خود و برای خود و عیال بخشد
 کافیست و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد طهر است و اگر بکشد
 عیال بکشد و اگر بیشتر خواهد و از برای پدر و مادر و اولاد و حیوانات که
 مرده باشند قربانی کردن خولیت و اگر برای حضرت رسول و ائمه قربانی
 کند ظاهر خولیت و منقولست **حضرت رسول** و دو کوسفند قربانی کردند و
 اول فرمودند که این از من و از هر که قربانی نکرده است از اهل بیت من **حضرت**
 امیر المؤمنین هر سال یک کوسفند قربانی میکرد و منفر و مندر و نعل این از پیغمبر
 است پس یک کوسفند دیگر از برای خود قربانی میفرمود و اگر کجی قادر نباشند
 که هر یک جدا قربانی بکنند جایز است که با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه
 هفتاد نفر و حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید در تمام معدودات
 یعنی در روزی چند شهره شد **و معتبر** منقولست که در آن یک کوسفند
 و در ایام آن پیش هر که در حق باشد خصب باز و ده نعل یک کوسفند که اول شظیر

الحمد لله
 عبد الله بن عبد الله

و اگر شریک

و این روز ولایت که دوران روز کامل گردانیدین و این که **حجت** رسول
حجت امیر المؤمنین را نصب کرد بخلاف و قضیلت و او وصی بود و
 او ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت این روز و این روز کامل
 دینست و روز ولایت که یکتوی شیطان و خال نماید شد است و
 که اعمال شیعیان و دوستان محمد در این روز مقبول میشود و این روز
 که **حجت** اهل بای میگردانند و سنیان باطل میکنند مانند زقها
 در میان هوا بر آید میشود و این روز ولایت که خدا عزوجل امر کرد
 که نصب کند کسی که امت خدا در بر پیدت که بر اهل بیت و جبریل و ان کو
 بالامور و د و ملائکه از جمیع املاک خود را جمع میشوند و ثنا میکنند
 و اله محمد و استغفار میکنند برای شیعیان امیر المؤمنین و ائمه طاهران و دوا
 ایشان از غم زندان آدم و این روز ولایت که امر میکند **حجت** ملائکه نویسند
 اعمال و اکر قلم دارند و محبتان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه روز از روز
 عید غدیر و نه نویسنند هیچ خطا و گناه ایشان را و ای که امت محمد و علی
 و ائمه و این روز ولایت که خدا مخصوص محمد و آل ان و شیعیان ایشان گردانید
 و این روز ولایت که خدا از باد میگردانند مال کسیر اگر عباد خدا کند بدو
 و وسعت دهد و روزی در عیال خود و بداران مؤمن خود و او را از او
 و اندازد از چشمه و این روز ولایت که خدا شیعیان را شک میکند یعنی هر
 و گناهان را میزد و عمل ایشان را قبول میکند و این روز ولایت که خدا

در میان هوا بر آید میشود و این روز ولایت که خدا عزوجل امر کرد

نویسنند

الظاهرین

در بهشت از برای و قهری از مر و اید سفید و روی و نو زانی و کانی
 و این روز نیک است پس هر که زینت کند برای روز عید علی **رحم**
 بیامزد از برای و هر کاه که کرده است از خیره یا کیره و بفرستد
رحم ماکه چند را که بنویسند برای و حسنات و بستاند و استد برای
 در جات ناسال ایند مثل این روز پس اگر بمیرد شهید می باشد و
 ثواب شهیدان داشته باشد و اگر زند باشد سخاقتند زند گانی کند
 و هر که طعام دهد در این روز و موی آچنان باشد که طعام داده باشد
 جمیع پیغمبران را و صدیقان را و هر که دیدن کند در این روز و موی
 داخل گرداند خدا در قیام و هفتاد و نوزده و قهرش آکاشاده و داند و نداشت
 کند او را و در قیام و هفتاد و نوزده و مالت بشارت دهد و را بهشت
 و در روز عید **رحم** عرض کرد ولایت و امامت و محبت ما اهل بیت
 بر اهل اسماء هفت کونه پس پیشتر گفتند باقر و ابان اهل اسمان هفت
 پس زینت از اعرش پس بعد از آن سبقت گرفتند اهل اسمان چهارم پس
 زینت دادند از اعرش پس سبقت گرفت باقر و اما اهل اسمان اول
 پس از زینت بخشیدند اهل اسمان پس عرض کرد بر منینه پس پیشتر گرفت
 باقر و ابان مکه و عظم پس زینت دادند از اعرش پس پیشتر گرفتند منینه
 پس زینت دادند از اعرش صطفی پس سبقت گرفت پس ابان شش کوفه پس
 داد از اعرش امیر المؤمنین پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول

که هر که از او داد

کوهی که اقل از کوه دسر بود کن فیروز کن یا قوت و این سبب است جوهر
 الفیاض پس کوهی که یکی سبقت گرفت و این سبب معدن طلا و نقره
 و سایر معدن ها که بیست و هشتاد و یک اقل و نکر و نکر معدن هفت کوه دید
 و باز در روز عید غلبر عرض کرد ولایت ما را بر اهل اسمان هر چه قبول کرد
 و هر چه قبول نکرد تلخ و شور شد پس عرض کرد ولایت ما را بر اهل اسمان هر مرغ
 که قبول کرد سخن گو و خوشش و از کوه دید و هر باب که قبول نکرد لال و بد
 و از شد و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین در روز
 عید غلبر مانند مثل ملائکه است در قبول کردن سبقت آدم و مثل اهل
 که قبول ولایت **رحم** نکردند در روز عید غلبر مانند مثل شیطان است و نکر
 نکردن سخن و در روز عید غلبر این آیه نازل شد الیوم اکملت لکم دینکم
 و اقمتم علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دینا یعنی امر و در کامل کرد
 از برای شما دین شما را و تمام کرد فایده دین شما نعمت خود را و پسندید اسلام
 برای دین شما پس **رحم** فرمود که نفرستاد است خدا پیغمبر را مگر آنکه و موافق
 و خلیفه خود در این روز نصب کرده است **رحم** گفتند و ابان که است
 که از حضرت صادق بر سبقت که ایام اسماء از عید ی هیست غیر جمعه و انجی
 و فطر فرمود بی عیدی هست که از هر چه پیشتر است را وی گفت که ایام
 فرمود که این روز نیست که نصب کرد رسول خدا امیر المؤمنین بخلاف خود و نکر
 که هر که من مولای و فای ایام علی مولا و فای و پیش و ای و ست و از روز جمعه

۱۰۰

ذی الحجه است و اوی گفت چه کار در آن باید کرد فی مود که باید روز و روزگار
و عبادت کند و محمد و آل محمد را یاد کند و برایشان صلوات بفرستد و
کرد رسول خدا امیر المؤمنین را که این روز و اعیاد که داند و هر بیخبر چه خبر
وصیت میکند که این روز و اعیاد که داند و بر اویت دیگر فی مود که روز و روز
عذر کفایت است سال کنایه است و بر اویت دیگر منقول است که مفضل از حضرت
صادق پرسید که امری میگوئی مرا بر وضو و روز عذر فرمود که اری والله اری
اری والله بدو رسق که در این روز و خدا تو به حضرت آدم را قبول کردیش که آن
این روز را روز و داشت و در این روز حضرت ابراهیم را از آتش نجات دادند
این روز را روز و داشت و در این روز حضرت موسی هر و ز او حق خود را بداند
و این روز را که این روز و داشت و در این روز حضرت عیسی خود را
شماره اصفی ظاهر کرد داند و این روز را بشکر حق تعالی روز و داشت و در
این روز و حضرت رسول حضرت امیر المؤمنین خلیفه و جانشین خود کرد داند
و فضیلت و وصایت او را بر خلق ظاهر کرد داند و این روز را بشکر این
نعمتها روز و داشت و این روز و روز و داشت و این روز و داشت و در روز عبادت
و روز طعام دادن است و روز نیکی کردن است بابرادران و من و دوست
خوشت و دیگر و در بطن شیطان بخال نمائید میشود و **مستند** از ابن ابراهیم
منقول است که گفت روزی در خلعت حضرت امام رضا ایوم و جماعت
بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز عذر را مذکور شد و بعضی از حاضران

انزعت

الحمد لله

بخلفیه علی امین سید المرسلین و امیر المؤمنین و فاکل الخ
 و ما یستحق ان یزید من رزقک کون مثلاً و پادشاه کردگان و کشنده شیطان
 المحاکم افضل ما جعلت علی احد من خلقک و اوصیاءک
 و ما یستحق ان یزید من رزقک کون مثلاً و پادشاه کردگان و کشنده شیطان
 و اوصیاءک انبیاک اللهم انی اشهد انک قد بلغ عن نبيک
 و ما یستحق ان یزید من رزقک کون مثلاً و پادشاه کردگان و کشنده شیطان
 صلی الله علیه و آله ما جعل و رعی ما استحق و حفظ ما
 رعت و ما یستحق ان یزید من رزقک کون مثلاً و پادشاه کردگان و کشنده شیطان
 استودع و حلل حلالک و حرم حرامک و اقام احکامک
 و ما یستحق ان یزید من رزقک کون مثلاً و پادشاه کردگان و کشنده شیطان
 و رعی المسبیلک و الا اولیائک و عادی اعداءک و اهل
 کتاکبک عن سبیلک و القاسطین و المارقین عن امرائک
 و ما یستحق ان یزید من رزقک کون مثلاً و پادشاه کردگان و کشنده شیطان
 محتسباً مقبلاً غیر غافل و لا فاحشاً فی الله و ماله حق بلغ
 فی ذلک الرضا و سلم الجان القضاء و عبدک مخلصاً و
 ما یستحق ان یزید من رزقک کون مثلاً و پادشاه کردگان و کشنده شیطان

بدستی که خدا این روزی را از نعمت مؤمنین و روزی مؤمنین که پیش
 سال ایشان و در این روز از آدمی کند از آن چشم دور بر این روز
 کرده است در ماه رمضان و شب قدر و بگذرد هم که در این روز
 در آن مؤمن بدست بر آید و در هر که در هر وقت و در هر
 احسان در این روز از آن خود که شود که در هر مؤمن و روز
 و انچه است که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند و انچه باید هر
 روز در هر شب ملائکه ایشان مضامین کنند و زیارت حضرت امیر المؤمنین
 در این روز فضیلت بسیار دارد از آن دیار و دور و موافق و ایستادن
 و غیر آن اگر از دور زیارت کنند و رکعت نماز زیارت کنند و در رکعت
 اول سوره انا انزلنا و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد بخوانند پس
 این دعا اللهم صل علی ولیک و اخی نبيک و وزیر و جلیه
 و انچه است که در هر وقت و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 و خلیفه و موضع سینه و خیمه زمین است و وصیه و صفیه و وفا
 و صدق و او را بیاورد و بر کند و او را بیاورد و بر کند و او را بیاورد
 و امین و ولیه و اشرف عترته الذین امنوا به و اخی نبيک و وزیر و جلیه
 و اوقات و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 حکیمه و الناطق الحجه و الداعی الشریع و الماخوذ علی شریع
 حکمت و کوید بر این روز و خواننده سوره یس و در هر روز و در هر روز

زینب
 و ما یستحق ان یزید من رزقک کون مثلاً
 علیه

در میان کمالی
و کمالی
در میان کمالی
و کمالی

[illegible]

فضیلت و جود
در غایت غایت

وَأَبْوَابُ الْجَنَّةِ تُمْفَتِحُ وَدَعْوُكَ مِنْ تَحْتِهَا مَسْمُوعَةٌ وَتَوْبَةُ
 دُورِ بَرِي سَاحِلِ الْبَحْرِ كَوْدُورَتْ دَعْوَاهِي كَفَرُ إِذَا كَفَرْتَ تَرِ الْجَابِ كَيْفَ مَعَهُ وَكَوْنَتْ
 مِنْ أَبْوَابِ الْمَلِكِ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَتُكَ مِنْ لِكِي مِنْ خَوْفِكَ مَحْمُومَةٌ وَ
 اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ بُوِي تَوْبَةُ دُورِ كَوْنَتْ وَنَزَلَتْ وَجْهَ كَوْنَتْ اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ
 اَلَا غَاثٌ لِكِنْ اَسْفَاثُ يَدِكَ مَوْجُودَةٌ وَلاَ اَعْلَى مِنْ اَسْفَاثٍ يَدِكَ شَيْءٌ
 وَنَوَاسِي بَرِي اَلَا كَفَرْتَ مَعَهُ كَوْدُورْ تَوْجُوْهُ وَكَوْنَتْ اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ
 وَعَدْلَانِكَ اَلْحَادِ اَمِنْخُ وَذَلَالُكَ اَسْفَاثُكَ مَفَالَةٌ وَكَلَامُكَ
 دُورِ كَوْدُورْ بَرِي تَوْبَةُ كَوْنَتْ اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ بَرِي اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ
 اَلْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْمُومَةٌ وَارْزَانُ اَلْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَانُ
 جَبَانِيانْ نَزُوْ تَوْبَةُ كَوْنَتْ مَعَهُ دُورِ كَوْنَتْ اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ
 وَكُوْنَتْ اَلْمَرْبُودِ اَلْيَمِّ وَاَصْلُهُ وَذَنْبُ السَّيِّئِينَ مَغْفُورٌ
 وَنَفْعُهُ بَرِي دُورِ كَوْنَتْ اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ بَرِي اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ
 وَكُوْنَتْ اَلْحَادِ اَمِنْخُ وَذَلَالُكَ اَسْفَاثُكَ مَفَالَةٌ وَكَلَامُكَ
 دُورِ كَوْنَتْ اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ بَرِي اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ
 مَوْفُورَةٌ وَكُوْنَتْ اَلْمَرْبُودِ اَلْيَمِّ وَكُوْنَتْ اَلْحَادِ اَمِنْخُ وَذَلَالُكَ اَسْفَاثُكَ مَفَالَةٌ وَكَلَامُكَ
 دُورِ كَوْنَتْ اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ بَرِي اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ
 الظَّاءُ لَدُنْكَ مَوْفُورَةٌ اَللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَايَ وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَنَعْمَ
 نَعْمَ دُورِ كَوْنَتْ اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ بَرِي اَكُوْنُ كَبْرِي كَوْدُورْ

بیماری

عاجل بنام

من ضامنم بخدا که اگر او را ندهد از خدا نفع ندارد و او میگوید و او را ندهد
 برادر و چون با یکدیگر ملاقات کنید مصالح کنید و بنیای یکدیگر بنشیند
 بگوید و تو انکار دعایت کنید و غیر از آنست که بگوید و بنشیند و بنشیند
 مرا بجهت اینها امر فرمود و بداند که غسل در اول این روز سنت مؤکد است
 و اما کیفیت نماز روز عید غدیر مشهور است که حضرت صادق در این
 کس ده اند که هر که در این روز نیم ساعت پیش از اذان شستن و رکعت نماز کند
 و در هر رکعت نماز اود و در هر رکعت سوره حمد بگوید و در هر رکعت
 و اذان نثار و آیه الکرسی تا هم فیها خالد و نهریک را ده مرتبه بخواند
 برابر باشد نزد حق تعالی با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجت از حاجات
 دنیا و آخرت که از خداوند کند که سؤال کند البت باسأل و عافیت بر او
 شود و چون برادر و من را زیارت و ملاقات کنی بگو الحمد لله الذي لم يزل
 يهدنا لهذا اليوم و جعلنا من المؤمنين اوفياء لعهدك الذي عهدت لنا و سيقا
 الذي واثقنا به و لا يه و لا ه و لا من و القوام بقسطه و يبعثنا
 من الجاهدين و المكد بين يوم الدين يعني سياس خدا و برادر
 که ما را و ایچی داشت باین روز و کی دانید ما را از ایمان آوردند که
 و کی دانید ما را از خاکستند که بجهت خود که عهد کردی که ما را و بجهت
 که حکم کردی دانید است که و الا و لیان امر ما مست و الا که حکم میکند
 بعد از آن در میان خلق و نکر دانید ما را از انکار کنند که ما را

نماز
روز عید
غلبه

نوروز

三

[illegible]

والمغفرين

[illegible]

وَعَادَ بِنَاعِدُوهُمْ وَوَعَدَ مِنْ الْجَاهِلِينَ وَالْكَذِبِينَ يَوْمَ الْقِيَامِ
 وَوَعَدَ بِنَاعِدُوهُمْ وَوَعَدَ مِنْ الْجَاهِلِينَ وَالْكَذِبِينَ يَوْمَ الْقِيَامِ
 الْكَلَامُ فَكَانَ ذَلِكَ مِنْ شَأْنِكَ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مَنْ لَا يَخْلَفُ
 مَا مِنْهُ هُوَ كُلُّ بَرٍّ وَنَجْدٍ بُوَانِ أَنْ كَرْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ وَصَلْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ
 يَا مَنْ هُوَ كُلُّ بَرٍّ وَنَجْدٍ بُوَانِ أَنْ كَرْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ وَصَلْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ
 لِبَابِكَ الْمَسْئُولَ عَنْكُمْ عِبَادُكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ خَمْسَ لَسْتُمْ بِمُحْسِنِينَ
 وَوَسْتُمْ بِمُحْسِنِينَ كَرْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ وَصَلْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ
 النِّجْمِ وَقُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقِّ وَقَوْلِهِمْ خَمْسَ لَسْتُمْ بِمُحْسِنِينَ
 عَلَيْكُمْ إِشْهَادًا بِالْأَخْلَاصِ بُولَايَا وَلِبَابِكَ الْهَدَاةُ نَعْدُ التَّكْلِيفِ
 الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ الْبَرِّ
 جَدِّدْتَ لَنَا عَهْدَكَ وَذَكَرْتَ شَأْنَهُ فَقُلْتَ الْمَأْخُوفَاتُ فِي بَيْتِكَ
 خَلْفَكَ يَا نَا وَجَعَلْتُمْ مِنْ أَهْلِ الْأَجَابَةِ وَمِنْ تَلْفِيزِ ذِكْرِكَ فَإِنَّكَ
 كَرْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ وَصَلْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ وَصَلْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ وَصَلْتُمْ أَيْمَانَ بَيْتٍ

قُلْتَ إِذَا أَخَذْتَ مِنْ بَيْتِكَ أَيْمَانَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
 عَلَى أَنْفُسِهِمْ السَّبْتَ يَوْمَ الْقِيَامِ فَالْوَيْلُ لِمَنْ شَهِدَ نَا وَكُفِّرَكَ فَإِنَّكَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّنَا وَمُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ بَيْنَنَا وَعَلَى
 أَيْمَانِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ
 لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآبَتِكَ الْكَافِرِ وَصِرَاطِ الْكَافِرِ
 وَالْكَافِرِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مَخْلُوقُونَ مَسْئُولُونَ الْكَلَامِ الْكَلَامِ
 مِنْ شَأْنِكَ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ
 أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَإِنَّ نَارَكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي
 الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ
 الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامِ

قُلْتَ وَوَعَدَ

عَلَيْكَ اَعْمَلْنَا وَجَعَلْنَا عَلَيْكَ مِنْ هَلْ لَاحِظًا لَكَ وَالْبَرَاءَةُ
 مِنْ اَعْدَائِكَ وَاَعْلَاهُ اَوَّلًا هَلْ لَكَ بَيْنَ يَوْمِ الدِّينِ فَانِ
 بَرَقَتْ خُودِي بِشَدَّةِ رَيْنِ نَجْمَةِ كَانِ وَاَمَّا كَلِمَةُ اَزْوَاجِ خُودِ وَرَمِي فَانِ
 مِنْ فَضْلِكَ لَا يَسْتَنْفِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَنْفِيهَا عَوْبٌ رَبَّنَا اغْفِرْ
 لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّاهُ الْاَبْرَارُ رَبَّنَا وَانْتَنَا
 وَعَدْنَا عَلَيَّ رُسُلَكَ وَلَا تَخُنْ نَابِعُومَ الْفِيهِمْ اِنَّكَ لَا تَخْلُقُ الْعِبَادَ
 اَللّٰهُمَّ اَحْسِنْ نَامِعَ الْاَمَةِ الْهَدْيُ مِنْ اِل رَسُوْلِكَ تَوْفِيْقُ لِسِيْرِهِمْ
 وَعَلَانِيَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِيْ جَعَلْتَهُ عِنْدَهُ
 وَمَا لَكَ فُضْلُهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ جَمِيعًا اِنْ تَبَارَكَ لَكَ تَفِيْ تَوْفِيْقًا
 هَذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَنِيْ بِهِ بِالْمَوَافَاتِ لِعَهْدِكَ الَّذِيْ عَهَدْتَهُ لِيْ بِالنَّبَا
 اَيْنَ رَوَيْتَ كَرَامِيْ دَسْتِيْ مَا رَدَدْتَ بِيْ فَاَمُوْنًا لِيْ بِجَانِ تَوَلَّى بِيْ كَرَامِيْ رَوَيْتَ

عَلَيْكَ اَعْمَلْنَا وَجَعَلْنَا عَلَيْكَ مِنْ هَلْ لَاحِظًا لَكَ وَالْبَرَاءَةُ
 مِنْ اَعْدَائِكَ وَاَعْلَاهُ اَوَّلًا هَلْ لَكَ بَيْنَ يَوْمِ الدِّينِ فَانِ
 بَرَقَتْ خُودِي بِشَدَّةِ رَيْنِ نَجْمَةِ كَانِ وَاَمَّا كَلِمَةُ اَزْوَاجِ خُودِ وَرَمِي فَانِ
 مِنْ فَضْلِكَ لَا يَسْتَنْفِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَنْفِيهَا عَوْبٌ رَبَّنَا اغْفِرْ
 لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّاهُ الْاَبْرَارُ رَبَّنَا وَانْتَنَا
 وَعَدْنَا عَلَيَّ رُسُلَكَ وَلَا تَخُنْ نَابِعُومَ الْفِيهِمْ اِنَّكَ لَا تَخْلُقُ الْعِبَادَ
 اَللّٰهُمَّ اَحْسِنْ نَامِعَ الْاَمَةِ الْهَدْيُ مِنْ اِل رَسُوْلِكَ تَوْفِيْقُ لِسِيْرِهِمْ
 وَعَلَانِيَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِيْ جَعَلْتَهُ عِنْدَهُ
 وَمَا لَكَ فُضْلُهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ جَمِيعًا اِنْ تَبَارَكَ لَكَ تَفِيْ تَوْفِيْقًا
 هَذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَنِيْ بِهِ بِالْمَوَافَاتِ لِعَهْدِكَ الَّذِيْ عَهَدْتَهُ لِيْ بِالنَّبَا
 اَيْنَ رَوَيْتَ كَرَامِيْ دَسْتِيْ مَا رَدَدْتَ بِيْ فَاَمُوْنًا لِيْ بِجَانِ تَوَلَّى بِيْ كَرَامِيْ رَوَيْتَ

وَجَعَلْنَا عَلَيْكَ
 مِنْ اَعْدَائِكَ

وَمَا لَكَ
 فُضْلُهُمْ

اَعْمَلْنَا

[illegible]

علی
دیکر و چند
غدا

و میری کو تو
بکھینچا تو منت میری مروت
میرا کس نام تو
میرا کس نام تو

12121

اَحَدٌ مِّنْكَ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَّانْ مُحَمَّدًا عَجَبًا
 يكابر بی نیاز برانیده و رانیده نشده و بناشد مرا و را بنابر احدی بودی که محمد بنده
 وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِاَمْرِ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ
 و پیغمبر است رحمت بهای تو بر او و آل او ای آنکه او هر روز در کار است
 كَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ اِنْ تَفَضَّلْتَ عَلَيَّ يَا نَجَّيْتَنِي مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ
 چنانچه بود از کار تو آنکه بخشش بودی بر من پسند که رانیدی مرا از اهل آفتاب تو
 وَاَهْلَ دِينِكَ وَاَهْلَ دَعْوَتِكَ وَوَضَعْتَنِي لَدُنْكَ فِي مِثْقَلِ
 و اهل ملت تو و اهل خواندن تو و تو فقی و ای مرا در آن در خوار تریش
 خَلْقَتَنِي تَفَضُّلاً مِنْكَ وَلِي مَا وُجِدَ اَتَمُّ اَزْ دَفْنِ الْفَضْلِ
 آنکه تریش من را از تفضل خود و بزرگوار تریش از تو و تریش از آنکه داده کردی تو
 وَاَلْجُودُ وَاَلْكَرَمُ كَمَا رَأَيْتَنِيكَ وَرَحِمْتَ اِلَى اَنْ جَلَدْتُ
 آنکه بخشش همیشه و این را تریش از او تریش بجهت مهری از تو و بخشش آنکه داده کردی تو
 ذٰلِكَ الْعَهْدُ بِي بَعْدَ بَعْدٍ لِّمَجْدِي اَخْلَقْتَنِي وَكُنْتُ لِسَمْعِكَ
 آن عهد من پس از آنکه داده کردی تو و تریش آنکه بودم و تریش
 نَاسِبًا سَاهِبًا غَافِلًا فَكُنْتُ لِعَيْنِكَ يَا ذَكَرْتَنِي ذٰلِكَ وَمِنْكَ
 و تریش که عهد خود را غافل پس از آنکه داده کردی تو و تریش آنکه بودم و تریش
 بِي عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي لَكَ فَمَلِكٌ مِنْ شَأْنِكَ يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَا
 بر این بر من و راه نمودی مرا بر این پس از آنکه داده کردی تو و تریش آنکه بودم و تریش

ان تيمم في ذلك ولا تسليط حتى توفاني على ذلك وانت عبي
 انك تيمم في كل موضع من الارض انك تيمم في كل موضع من الارض
 داخل فالتحق الميعين ان تيمم نعمتك على الله سمعنا
 نوح وادبشكي كوسل وادبشكي كوسل انك تيمم في كل موضع من الارض
 اطعنا واجبتا داعيتك فلك الحمد غفرنا لك ربنا واليك
 وفان براري نوديم ولبات كويم وادبشكي كوسل انك تيمم في كل موضع من الارض
 المصير امثال الله وحدك لا شريك له ورسوله محمد صلى الله عليه
 وآله وسلم كويم وادبشكي كوسل انك تيمم في كل موضع من الارض
 واليه وصدقنا واجبتا داعي الله واتبعنا الرسول واولاده
 مولى المؤمنين على خالبي عبد الله واخي رسوله والصلوة
 والبركات كويم وادبشكي كوسل انك تيمم في كل موضع من الارض
 الاكبر والحق على ربنا المولى به نبيته ودينه الحق المبين
 علمنا الله وخازنا عليه وعين علم الله وموضع سر الله وامير
 الله على خلقه وشاهد في ربنا اللهم ربنا الله عنا مناد بايدي
 منادير منق او كوكاه در قفسه ديكان او كوكاه در قفسه ديكان

للايمان

للايمان ان الميوزيكم فامتنار تينا فغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا
 ونوفقنا مع الاكابر وربنا ما وعدنا على رسلنا ولا تخشنا في القبر
 انك لا تخلف الوعد فان تيممتك وكطفك اجبتا داعيتك
 واتبعنا النبي رسولنا وصدقنا ما قالوا من قول المؤمنين وكفرنا
 بالجهنم والظالمون فوكنا ما تولينا واخسرنا مع اممنا فانما هم
 مؤمنون موقنون وطمسنا اسماءهم وعلايتهم وشاهدنا
 حسيبناهم ميثنا وبنينا دون خلقه لا ينبغي ان يملكه ولا
 يتخذ من دونهم وليا ولا يورثهم الى الله من كل من رغب لهم
 من كل من رغب لهم من كل من رغب لهم من كل من رغب لهم

سی

مکتبہ نعیمی

امتنا علیه السلام محمد امضا فیهیم قائم و کایه فیهی و عدوهم علی
 میرزا ابان الک محمد را پیشوایان پس بیان کند بکنند و پادشاه مستی را در پیشان
 الله لغادی فاجعلنا معهم فی الدنیا و الاخره و من المقدرین
 دست و پایش را پیش کوبان زاریان درویش و آخرت و از روی شک
 فایا یدلک راضون یا ارحم الراحمین پس باز بسجده و روضه
 پس بر سر کوبانین خود و می بخندند و زین بخند بکوبان
 لله بکوبان یدلک حضرت فرمود که این عمل الحاق آوردن کوبان
 که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول حاضر شد و با حضرت
 رسول و حضرت امیر المؤمنین بر وی انحضرت بیعت کرد و باشد و چه
 در بیعت با و وجه راست کوبان و تصدیق کند کان باشد که تصدیق
 خدا و رسول در آن روز و روی خلاص کردند مانند سلمان و ابوذر و مقداد
 رضی الله عنهم و مانند کسی باشد که شهید شده باشد با حضرت رسول و
 امیر المؤمنین و حسن و حسین صلوات الله علیهم و مانند کسی باشد که در
 زیر علم صاحب الامم صلوات الله علیه و در زیر خیمه انحضرت بوده باشد از
 انجمنان و یقینان و بر کوبان اصحاب انحضرت و انضا میند روایت کرده است
 که سنت است که این اللهم لای اسألك بحق محمد نبيك و علي و
 دعا را در روز غدیر بخواند و از پادشاهی کردن سوال بکند از تو بحق محمد پیغمبر تو و علی

مجلس علمیه

تو در بهی
که محو و سرگردانی
ایشان را این نیت پای می نوی
که

محمد بن ابراهيم

ایضاً

بِحُرمته والمقدّرین بفضلہ من عتقناک من النار ولا نسئله
 بجزمت او دست دار و در مکان بعضی از او که در کمال آتش و کمن سیدی من
 حامیدی النعم اللهم فکما جعلنا غیدک الاکبر وبقیبتنا فی
 دست برده نعمت دارا خداوند و چنانچه گردانیدی این روز را بخدمت مکر خود و امید یاری از
 السماء یوم العهد المعهود فی الارض یوم الکیشان المأخوذ
 آسمان روز عهد معهود و در زمین روز کیشان که می کشند
 والجمع المستول صل علی محمد وال محمد واقربهم عیونا و
 و جمع آنان بر سید و شهباز است بر محمد و آل محمد در روشن کن این دوین را بخدمت
 به شملنا ولا تضلنا بعد اذ هدیتنا واجعلنا لا نغفل عنک
 بدان که گشت که از او که کن را پس را که راه نموی ما را و بگردان ما را بر روی نعمت های خود را پس
 یا ارحم الراحمین الحمد لله الذی عرفنا فضل هذا یوم و
 ای بخشنده ترین بخشنده گان سپاس در خدایا که شناسانید بار باری این روز را و
 بصلی ما حرمته و کرمنا به و شرفنا به فیه و هذا نایبون بآزاد
 میا که در ما حرمستان و کرامی از شما این روز که گردانید و آشتی ایشان و راه نواز و شرف
 اللہ یا ارحم الراحمین علینک و علی عترتک و علی محبتک ما فی افق
 خدایا بارگاه گردید که بر شما و بر عترت شما و بر دوست شما و بر دشمنان شما
 السلام ما بقی للک و التهاد و بکما توجه الی اللہ ربی و ربکم
 و درود ما دام که پدیدد باشد شب و در روز و بوسه شما و بوسه بیوی خود و در دکان و در

فی نجاح طلبی و قضاء حوائجی و تلبس باموید اللهم انی
 در و شرف طلب من و برآورده حاجت من و آسان کردن کارهای من خداوند سیدی من
 أسألك یحیی محمد وال محمد ان تصلي علی محمد وال محمد وان
 سوال کنم تو بجزمت محمد و آل محمد اینک درستی بر محمد و آل محمد و بر من
 تلعن من جد حق هذا یوم وانکر حرمته فصد عن سبیلک
 لغت کنی از کارگاه خود حق این روز را و انکار نمود حرمت از پس از درشت از راه تو
 لا طفاء نورک فالی الله ان یتم نون اللهم ففتح عن اهل بیت
 بجهت فروشانیدن نور تو پس بگفت خدا که اگر تمام کند نور خود خداوند که گشت از غایتان
 محمد بن حنیف و اشف عنهم و هم عن المؤمنین الکریمات اللهم
 محمد بن حنیف خود و از این کن را ایشان و بجزمت ایشان اگر گردانید گان از در بهار خداوند
 املا الارض بهم عدلاکم ما ملئت ظلما وجورا و انی طمعت
 در زمین را با ایشان از عطایات چنانچه بر سرشده از غلظ و ستم و درو گن بر ایشان
 ما وعدتکم ان لا تخلف الی عباد و اگر بعد از این بپسند رود و
 آنچه وعده داد با شما را بپسند و خلاف کنی و وعده دارا شک و صدق شبیه احمد بن محمد
 و صدمت به را ایچ الحمد لله علی اكمال الدین و اتمام النعمة
 و اندک بود پس در خدا را بارگاه گردانیدن این و تمام گردانیدن
 و وصی الرب و الحمد لله رب العالمین و الصلوات علی خلیفه
 و خوشنودی بر درو کار و سپاس در خدایا که در کار عالمیان و در و بر بهرین کنی

از علم و برهان و انقا کردی بر ایشان و قبول نکردند پس گوی محمل
بیاید بخونیم لیس آن خود را و لیس آن شمار و زمان خود را و زمان شمار
و جاهای خود را و جاهای شمار ایضا که بمنزله جان ما اند و نه
که بمنزله جان شما اند پس تصریح کنیم و دعا کنیم پس بگوئیم لعنت و
دوری رحمت از اینها که دروغ گویند از ما و شما پس **حضرت** رسول
عجائی بر دوش مبارک گرفت و **حضرت** امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین
صلوات الله علیهم را در زیر عباد اخل کرد و گفت پروردگار اهر پیغمبر را
اهل بیتی بوده است که مخصوص ترین خلق بودند با خداوند اینها را
بدست منند پس از ایشان بر طرف کن شات و گناه را و پاک کن ایشان پاک
کردی پس جبرئیل نازل شد و این بر که در شان ایشان آورد انما یرید الله
لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا یعنی جز اینکه
راده دارد **حضرت** که زایل گرداند از شما رجس ها پاک کرد ایشان را
پس **حضرت** رسول و علی و فاطمه و حسن و حسین را با خود بیرون برد و از
برای مباحله و چون نضاری حقیقت الحصر را دانست بود و بعد از
ایستادن حضرت **با ان** نزد کردن در مقام مباحله آثار نزول عذاب
در زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان شهادت گوید که من در
چند می بینم که اگر دعا کنند که کرم از جای کنده شود کنند خواهد شد
جرات نکردند بر مباحله و اسند عای مسالمه و صالحه کردند و قبول

محمل و غیرت از ظاهرین بهتر خواهد بود چنانکه سید بن طاووس و کفعمی
محمد و آل او که پاک است روایت کرده اند **امام شیخ** این زیادتی را نقل کرده
فضل در فضیلت و اعمال روز مباحله است و در تعیین روز مباحله
میان علمای خلافت و اشهر و اقوی نیست که روز بیست و چهارم است
و بعضی بیست و پنجم و بعضی بیست و هفتم و بعضی بیست و یکم نیز گفته
و اگر در هر یک از اینها اعمال مستحب را بعمل آوردند بهتر است و آنچه مستحب
بیست و چهارم است و سبب فضیلت روز مباحله است که چون
حضرت رسول از سولان فوسناد نضاری نخران که اعظم تر سالیان عمر
بودند و ایشان بکشت خود در جمع کردند و اوصاف **حضرت** رسالت بنامه
در کتب جمیع انبیا مشاهده کردند و تحت دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب
شد و ایمان نیاوردند و هفتاد نفر از علمای عظمای خود را فوسنادند
که صفائی که در کتب سابقه برای حضرت دیدند مشاهده نمایند و
نمیدیدند داخل شدند و صفات موافق یافتند **حضرت** رسول و جانشینان
بر ایشان تمام کردند و از بعضی از ایشان بسبب حب ریاست و اعراض بطلان
مضایقه کردند در ایمان آوردن و **حضرت** این آیه که هر زانی فوسناد و غیره
فیر بعد ما جاءکم من العلم فقل تعالوا ندع أبناءنا و أبناءکم و بناتنا
و بناتکم و أنفسنا و أنفسکم ثم نبذل لکم لعلکم تعقلون لعنت الله علی الکاذبین
یعنی پس هر که ما تو مجادله کند در امر عیسی بعد از این خواهد آمد است بسوی

فضیلت
و اعمال روز
مباحله

کردند که هر سال جزیه بدهند **و** ایشان را نفرین نکرد و بامر الهی بر
ایشان جزیه قرار داد و حضرت فرمود خدا سو کند که هلاک و عذاب
و یخزد شد و اهل بخان و اگر بناها میگردم هم این جماعت میماند
و خوک میشدند و این وادی برایشان آتش میشد و سرایت میکرد
بنجران و همه ترسایان بخران میشد و بخند و پیش از آنکه سال تمام شی
جمع نضاری میزدند و یک نضاری بر روی زمین زندان میبود و این
سبب چندین امر بر عالمیان ظاهر شد **این** حقیقت انحضرت بود که اگر
اگر اعتماد بر حقیقت خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل خود را
در معرض مباحله میکرد و دروازه انجماعت حقیقت **انحضرت** برایش
ظاهر نشد بود مباحله میکردند و مذلت و خواری جزیه را بر خویش
نمیدادند **و** آنکه ظاهر شد که ال عبا علیهم السلام زکوارترین خلق
بودند که ایشان را انحضرت در دعا با خود شریک گردانید **سیم** آنکه ایشان
عزیزترین خلق بودند نزد انحضرت که برای اظها حقیقت خود ایشان را در
نفرین بد را و در ذرا که بسیار است که آدمی خود را بمهالک میفکند اما آخر
عیال خود را را اخص نمیشود که در معرض خطر بد را و در چنانچه صاحب
کشاف و غیر آن معتصباستینان اعتراف باین نموده اند **چهارم** آنکه حضرت
وحسین علیهما السلام فرزندان حقیقی انحضرت اند و تبه ایشان از سایرین
بیشتر بوده است و خدا و رسول باین صفت **بیشتر** آنکه حضرت و اطهار علیهم السلام

و نازل بود

زنان بود و از زوجات و سایر قریبات انحضرت اخص و اقرب بوده و منزه
اوند **و** **پنجم** از همه بیشتر **ششم** آنکه با اتفاق خواصه و عامه حضرت امیر
المؤمنین در مباحله داخل بود و داخل باین و ناسانیت پس داخل انحضرت
و حقیقت در اینجا مراد نمیتواند بود زیرا که اتحاد و نفس محالست پس
مراد است انحصار اصل انحضرت **هفتم** رسالت در کمال آن وصفانست
بود که بمنزله نفس و جان انحضرت بود پس هر کجائی که در حضرت رسول
بود باید که در انحضرت باشد بجزیر و بجزیری پس باید که افضل باشد از جمیع
حکما و جمیع پیغمبران بجز انحضرت و باید که محض صریح ترین خلق باشد
و اعز خلق باشد و در و آیات مفصله این قصه شریفه و قویاید
که از آن مستفاد میشود در کتاب حقوق القلوب در کوه ام و این رساله
کنایه از ذکر انانندارد و از جمله امور است که در روز نیست و چهارم واقع
و وجوب عزید فضل آن گردیدن است که در این روز حضرت امیر المؤمنین
در کوه نماز آنکس تری خود را بسا بل بخشیدند و این را یکی از نمازها شد
و امامت انحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا گردید **و** **اولیک** الله و رسول
و الذین آمنوا الذین یقیمون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم را کون
یعنی نیست اولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول و انکار
ایمان آورده اند و نماز را بر یا میدارند چنانچه باید بجا می آورند و در کوه
میدهند در رکوع و این آیه نضر صریح است و بر امامت انحضرت چنانچه

نمان
سرفه
ملا

بقول ازواج

مجلس علمیه

نیکو گوی تو به و نیکو نام ترا به
نیکو گوی تو به و نیکو نام ترا به

اِنِّیْ اَدْعُوْکَ کَمَا اَمَرْتُ فَاَسْتَجِبْ کَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ
 مِنْ خَوَاتَمِ رَاجِحَاتِ اَمْرِ کَرِوِیْ مَرِیْسِ اَبَاتِ کَنْزِیْ مِنْ خِیَالِکَ وَوَعْدِکَ کَرِوِیْ مَرِیْسِ اَبَاتِکَ
 مِنْ عَظَمَتِکَ بِاَعْظَمِهَا وَکُلِّ عَظَمَتِکَ عَظِیْمَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِعَظَمَتِکَ
 اَبْرَزِکَ تَوْبَرِزِ کَرِیْمِ اِنِّیْ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ تَوْبَرِزِکَ مَدَوْنِ اَبْرَزِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ
 کَلِمَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ فُورِکَ یَا فُورِ وَکُلِّ فُورِکَ نَبِیْ اَللّٰهُمَّ
 بِمَدَانِ مَدَوْنِ اَبْرَزِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ فُورِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ
 اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِفُورِکَ کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ رَحْمَتِکَ یَا رَحِیْمُ
 بِرِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ رَحْمَتِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ
 وَکُلِّ رَحْمَتِکَ وَاسْعَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ
 وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ
 اِنِّیْ اَدْعُوْکَ کَمَا اَمَرْتُ فَاَسْتَجِبْ کَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ
 مِنْ خَوَاتَمِ رَاجِحَاتِ اَمْرِ کَرِوِیْ مَرِیْسِ اَبَاتِ کَنْزِیْ مِنْ خِیَالِکَ وَوَعْدِکَ کَرِوِیْ مَرِیْسِ اَبَاتِکَ
 مِنْ کَمَالِکَ بِاَکْثَرِ کَمَالِکَ کَامِلِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِکَمَالِکَ
 اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ
 کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِکَمَالِکَ کَامِلِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ
 بِمَدَانِ مَدَوْنِ اَبْرَزِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ فُورِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ
 اَسْأَلُکَ بِکَمَالِکَ کَامِلِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ رَحْمَتِکَ یَا رَحِیْمُ
 بِرِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ رَحْمَتِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ

اَسْأَلُکَ

وَکُلِّ اَسْأَلُکَ کَبِیْرَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاَسْمَائِکَ کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ
 وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ
 اَدْعُوْکَ کَمَا اَمَرْتُ فَاَسْتَجِبْ کَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ
 خَوَاتَمِ رَاجِحَاتِ اَمْرِ کَرِوِیْ مَرِیْسِ اَبَاتِ کَنْزِیْ مِنْ خِیَالِکَ وَوَعْدِکَ کَرِوِیْ مَرِیْسِ اَبَاتِکَ
 عَزَمَتِکَ بِاَعْظَمِهَا وَکُلِّ عَزَمَتِکَ عَظِیْمَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِعَزَمَتِکَ
 اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ مَشِیَّتِکَ یَا مُضَاهَا وَکُلِّ مَشِیَّتِکَ مَخِیْرَةً اَللّٰهُمَّ
 بِمَدَانِ مَدَوْنِ اَبْرَزِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ مَشِیَّتِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ
 اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِمَشِیَّتِکَ کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِمَشِیَّتِکَ کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ
 بِرِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ مَشِیَّتِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ
 بِمَدَانِ مَدَوْنِ اَبْرَزِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ مَشِیَّتِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ
 اِنِّیْ اَدْعُوْکَ کَمَا اَمَرْتُ فَاَسْتَجِبْ کَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ
 مِنْ خَوَاتَمِ رَاجِحَاتِ اَمْرِ کَرِوِیْ مَرِیْسِ اَبَاتِ کَنْزِیْ مِنْ خِیَالِکَ وَوَعْدِکَ کَرِوِیْ مَرِیْسِ اَبَاتِکَ
 اَسْأَلُکَ مِنْ عَزَمَتِکَ یَا عَزِیْزُ وَکُلِّ عَزَمَتِکَ عَظِیْمَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ
 بِعَزَمَتِکَ کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِعَزَمَتِکَ کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ
 بِرِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ عَزَمَتِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ
 کَلِمَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ عَزَمَتِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ وَبِحَبْرِ کَرِیْمِکَ
 بِمَدَانِ مَدَوْنِ اَبْرَزِیْسِ کَرِیْمِ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ مِنْ عَزَمَتِکَ تَوْبَرِزِکَ اَبْرَزِیْسِ اَبَاتِکَ

اَسْأَلُکَ

۱۰۰

مسکونہ

[illegible]

اسلم فانی

<http://fb.com/ranajabirabbas>

وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَمِنْ كُلِّ
 وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا
 مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ أَفْزَنْزَلَتْ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ
 مِصْبَتٍ وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا
 السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ
 سَاعَتٍ وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا
 الشَّهْرِ وَفِي هَذَا السَّنَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ
 مَادَّةٍ وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا
 سُورٍ وَمِنْ كُلِّ لُحْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَوْجٍ وَمِنْ كُلِّ غَلَابَةٍ
 شَدِيدٍ وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا
 وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ أَمَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ
 وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا
 وَمِنْ كُلِّ نَعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَزَلَتْ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
 وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ الشَّهْرِ
 وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا
 وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي فَذَلِّخْ عَنِّي عَذَابَكَ
 وَازِهر آتش بی واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا واز هر سه بجا

وَحَالَتِ بَيْتِي وَبَيْتَكَ غَيْرَتِ جَالِي عِنْدَكَ لَنْ أَسْأَلَكَ بَنُورٍ
 وعاقل شده باشد میان من و میان تو و غیره و دایمی مال از تو و دایمی مال از تو و دایمی مال از تو و دایمی مال از تو
 وَحَيْثُكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبُخَيْرِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ الْمُصْطَفَى وَبُخَيْرِ
 دانت تو که فرو نشاند و نشود و بجا محمد دوست تو بر کز این و بجا محمد
 وَلَيْتَكَ عَلَى الرَّحْمَنِ وَبُخَيْرِ وَلِيَّائِكَ الَّذِينَ أَنْجَلْنَاهُمْ أَنْ تُصَلِّ
 دوست تو علی پسندیده و بخت دوست تو که بر کز این و بخت دوست تو که بر کز این
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا ضَعُفْتُ مِنْ ذُنُوبِي أَنْ تَغْفِرَ
 بر محمد و آل محمد و اینکه بایزنی مرا آنچه که گشته از کفایت من و اینکه بایزنی مرا
 فَمَا بَقِيَ مِنْ عَمَلِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُوذَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعْلُوكٍ
 در آنچه باقی ماند از عمر من و پناه میبرم تو خداوند ایستاده بگردم و چیزی از او و پناه میبرم
 أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَتَوَفَّانِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنْ
 تا دهم که باقی داری مرا تا بگیری جان مرا و من بر تو فرمان بر دارم و تو از من توبه نمی خواهی و تا
 تَحْتَمِلُ عَمَلِي بِحَسَنَةٍ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي مَا أَسْأَلُ
 تحمل کنی برای من کرد و بگوئی وانی مرا پاداش از بهشت و اینکه بکنی من آنچه تو
 أَهْلَهُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى يَا أَهْلَ الْغَفْرِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 سلام و در آئی بر او و بر کلامی دایمی سلام و از بهشتش رحمت فرست بر محمد و آل محمد
 وَأَرْحَمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ هُوَ حَاجَتُكُمْ
 در رحم کن مرا رحمت تو دایمی که کند بر من رحم کند که داری از حق طلب که نشاء

علی بن ابی طالب
منازل

تعالیٰ جل جلالہ

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكَوْنِ مَعَهُمْ وَالرَّحْمَةِ بِقَوْلِهِمْ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَلْقَا
 الْكَوْنُ كَرْدًا وَلَا يَرْبُودُنَ إِلَّا بِإِثْنَانٍ وَكَرَامَتَيْنِ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 آمَنُوا الْقَوْلَ اللَّهُ وَلَوْ لَمْ يَكُنِ الصَّادِقِينَ فَوَضَّعَهُمْ وَأَبَانَ عَنْ حَقِّهِ
 كَرِيمًا وَلَا يَرْبُودُنَ إِلَّا بِإِثْنَانٍ وَكَرَامَتَيْنِ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 يَقُولُ لَهُ جَلَّ شَأْنُ قُلُوبِ النَّاسِ لَنْدَعُ لِنَاءً وَأَوْتَانَاكُمْ وَلِنَاءً وَأَوْتَانَاكُمْ
 بِحَسَابِ عَمَلِكُمْ وَكَرَامَتَيْنِ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ يَنْهَضُ فَتَجْعَلُ لِحَنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ فَكَلَمَ
 وَفَضْلُهُمْ وَفَضْلُهُمْ شَاهِدِينَ بِإِثْنَانٍ وَكَرَامَتَيْنِ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 الشُّكْرُ بِأَرْبَعِ لَكَ اللَّهُ حَيْثُ هَدَيْتَنِي وَأَرْشَدْتَنِي حَتَّى لَمْ يَخْفَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَكَرَامَتَيْنِ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 عَلَى الْأَهْلِ وَالْبَيْتِ وَالْقَرَابَةِ فَرَقْنِي بِنِسَاءِهِمْ وَأَوْلَاهُمْ
 بِرَبِّهِمْ أَسْلَمَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ
 وَرَجَاهُمْ اللَّهُ لِي أَقْرَبَ إِلَيْكَ بِذَلِكَ الْمَقَامِ الَّذِي لَكَ بَيْنَهُ
 وَرَبِّهِمْ شَاهِدِينَ بِإِثْنَانٍ وَكَرَامَتَيْنِ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 مِنْهُ اعْظُمَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقِّهِمْ بِعَرْشِكَ الْإِلَهِ
 بِرَبِّهِمْ أَسْلَمَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ
 شَأْنُهُ وَإِلَيْكَ فَضْلُ اللَّهِ الَّذِينَ هُمْ نَحْضُ بَاطِلِ عَدْلِكَ
 بِرَبِّهِمْ أَسْلَمَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ

وَنَبَتْ عَنْهُمْ قَوَاعِدَ دِينِكَ وَلَوْلَا هَذَا لَقَامَ الْخَوْدُ الَّذِي لَقَامَ
 وَنَبَتْ عَنْهُمْ قَوَاعِدَ دِينِكَ وَلَوْلَا هَذَا لَقَامَ الْخَوْدُ الَّذِي لَقَامَ
 بِهِ وَدَلَّلْنَا عَلَى اتِّبَاعِ الْحَقِّقِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ الصَّادِقِينَ
 بِإِثْنَانٍ وَكَرَامَتَيْنِ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 عَنْكَ الَّذِينَ عَقَّبْتَهُمْ مِنْ لُغْوِ الْقَالِ وَمَدَالِيسِ الْأَفْئَالِ خُصِمَ
 أَرْبَعُ أَهْلِكَ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَهْلُ الْأَسْلَامِ وَظَهَرَتْ كُلُّ أَهْلِ الْأَحَادِ وَفَعَلَ أُولَى الْعِبَادِ
 أَهْلُ الْأَسْلَامِ وَظَهَرَتْ كُلُّ أَهْلِ الْأَحَادِ وَفَعَلَ أُولَى الْعِبَادِ
 فَكَانَ الْخُذُ وَلَكَ الْمُنُّ وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى نِعَمَاتِكَ وَأَيَادِيكَ الْكَلَامُ
 بِرَبِّهِمْ أَسْلَمَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ
 فَضْلُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالَّذِينَ أَفْرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَ
 بِرَبِّهِمْ أَسْلَمَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ
 عَقَّدْتَ فِي رَفَائِنَا وَلَا يَنْهَمُ وَكَرَّمْتَ أَعْيُنَهُمْ وَشَرَّفْتَ فَنَائِلَانَا بِإِثْنَانٍ
 وَكَرَامَتَيْنِ كَلَامُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَنَا وَهُمْ وَتَبَّاهُ الْقَوْلُ الْكَلَامُ الَّذِي عَرَفْنَاهُ فَأَعْنَاهُ عَلَى الْخُذِ
 بِرَبِّهِمْ أَسْلَمَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ
 بِعَصْرِ وَفَاءَهُ وَأَخِي مُحَمَّدًا أَعْنَاهُ أَفْضَلُ الْجَاهِلِيَّةِ نَصِيحَتِكَ وَبِذَلِكَ
 بِرَبِّهِمْ أَسْلَمَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ وَنَمَّاءَ

وَنَبَتْ عَنْهُمْ

عند الفجر

[illegible]

بعد از همد بنما و هب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب
 بعد از آنکه راه منووی مارا و بخش از برای از نزد خود بخشیدی که تویی شایسته
 امین رب العالمین اللهم صل علی محمد بن عبد الله وعلی آله و
 ابائک کنایه برورد کارهایمان را و در جهت فرستادن بخت خود و برادر و وصال
 امیر المؤمنین و قیلة العارفين و علم المصلين و ثانی الخمسة
 پادشاه کرد و دیگران و قبله شما سایان و نشاندن او را و تحکات و دوی غنی
 الکیامین الذين فخرهم الروح الامین و باهل الله العالمین
 که عالمیان برستند و آنکه بازنده برایشان روح الامین و مایل فرمودند بقیاتی
 لهم الباهلین فقال وهو صدق القائلین فمن حاجت فيه
 بسیار مایل کرد که بکشد و او را است که بزرگوار است پس که تمام کرد که
 بعد ما جاء من العلم فقال لا و اندع ابناکم و نساء و اولیاء
 پس آنچه آمد از دانش پس گوید بخواند و شما بیدار خود را و ویران و ران
 و انفسنا و انفسکم ثم تدبھل فنجعل لعنت الله علی الکاذبین
 و انفسنا و انفسکم می شمارا پس از روی کنیم پس بگردانیم لعنت خدا بر دروغ گویان
 ذلك الامام الخضر بن یو خاتمه یوم الاخاء و الوثر و القوت بعد
 آنکه نامی که مخصوص گردانیده شده و در روزی که شما بگردانید و بگذارم روز
 ضر الطوی و من شکر الله سغیة فی هله و من شهد بفضل
 نزد کردی و آنکه ستوده خود کوشش و در مورد بلای و آنکه گواهی داد بفضل او

آنکه نامی
 که مخصوص
 گردانیده شده

مبارک
 و صلوات

علیه
 بیست و پنج
 بار

و پنج کرده نان پخت و چون **حضرت امیر** یا **حضرت رسول** نماز شام کرد
و بخانه برگشت و حضرت فاطمه پنج کرده نان را حاضر کرد و خواستند افطار
بند مسکینی بر در خانه نهادند که السلام علیکم ای هایل بیت محمد من
مسکینی ام از شما کین مسلمان مرا طعام دهید تا خدا شما را از ما نگیرد
هشت طعام دهد پس **حضرت امیر** بتدا کرد و فرمود که من نان خود را
و سایر اهل بیت با فطره یا حضرت موافقت کردند و ناهای خود را بسیار
دادند و باب فطار کردند و روز دیگر آوردن داشت و باز حضرت فاطمه
پنج کرده نان ثلاث دیگر از ششم یک صاع دیگر آورد داشت و آورد کرد
و پنج کرده دیگر پخت و چون خواستند افطار کنند سائلی بر در خانه آمد
و صد کرد السلام علیکم ای هایل بیت محمد من قتیقه ای از او که مهاجرین
بدر در روز عقبه شهید شده است مرا طعام دهید تا خدا شما را از
هشت طعام دهد پس **حضرت امیر** و **حضرت رسول** اول نان خود داد و بعد از
او فاطمه زهرا دو کوسه از عرش خدا و بعد از ایشان فطره سعادت بنده
همگی ناهای خود را به بیتیم دادند و باب فطار کردند و روز و ششم روز دهم
و باز **حضرت سیدة النساء** در روز ششم بقیه ششم از شش و بقیه حور را
نگو در آسیا خود کرد و باز پنج کرده نان پخت و چون امیر بکیر از نماز برگشت
فاطمه طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند تاگاه اسیران از اسیران کاوا
ند کرد که السلام علیکم ای هایل بیت محمد نماز اسیر میکنند و چون بند

صفت از روز

بیت
محمد
من
مسکینی
ام
از
شما
کین
مسلمان
مرا
طعام
دهید
تا
خدا
شما
را
از
ما
نگیرد

و تربد کرم در آن میا بود که میخواست و بوی بهتر از بوی مشک از آن
 ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خان از آن **حضرت رسول** آورد حضرت
 فرمود که ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمد است خدا
 هر که خواهد روز دهد بپس صاحب حضرت فرمود که ای فاطمه که از دنیا فرییم
 تا در اهل بیت خود شبیه من هم مادر علی و را دیدم پس از آن تناول
 نمودند و ناهفت روز آن میخوردند و آخر نمیشد و حضرت صادق
 فرمود که آنکس که در ماه و حضرت صاحب را از ظاهر خواهد که طعام
 را از آن تناول خواهد نمود و ستیان نیز این روایت را از زول مائده
 طری بسیار نقل کرده اند و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر کرده ام
 پس مناسب است که شیعیان اهل بیت در این ایام ناسی نمایند بهو الی خود
 در قصد کردن بر مساکین و یتیمان و سعی نمایند در طعام دادن
شعبه گفتند است که مستحب است که این روز را روز بدارند و ای شکر
 نعمت نزول سوره الفدرشان ال عبا علیهم السلام **و ایضا** که غسل
 اثم و زیارت جامع در این روز خواندن مناسب است و چنانچه بعضی از علما
 این روز را روز مباهله میدانند دعاها مباهله را در این روز بخوانند
 خلعت و روز بلیست و ششم بنابر مشهور عمر علیه السلام را پنجشنبه شکم
 و باین سبب طهارت برکت دارد و روز بلیست و هفتم مردان که از خفا
 آمیز است بجهت صل شدن و ولت معاونه بغیر میگویند که الله بر طرف شد پس در

روشن

روشنی این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی
 در این روز متولد شد است و روز بلیست و هفتم بنابر مشهور عمر
 بامقل دوله سقر منقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز
 اخروی الحجه که آخر سال عربیت روایت کرده اند که سنت است که
 نمازهای و رند و در هر کس یک مرتبه سور حمد و مدح و قائل
 ده مرتبه یا اکر می بخواند بعد از اللهم ما عک فی هذا السنه
 سلام این عظیم الشان بخوانند **سوره الفجر** که در این سال
 من عمل یفنی عنه ولم تره و لیس له و لم یکنه و دعوتی الی الله
 که در این کتب کرده بودی و از آن روز پسندیده بود و روز ششم که در این روز
 بعد از این علیک اللهم فانی استغفر لیسینه فاغفر لی و ما
 بعد از این میخوانند من بر تو دعا و در روز ششم که در این روز
 عمل من عمل یفنی الیک فاقبله منی و لا تقطع رجائی فینا یا
 کرم که در این کتب کرده بودی و از آن روز پسندیده بود و روز ششم که در این روز
فصل ششم در بیان اعمال ماه محرم است و در آن سه فصل است **فصل اول**
 در اعمال دهه محرم است از حضرت امام رضا منقول است که حضرت رسول در
 اول محرم دو رکعت نماز میکردند و چون فارغ شدند دست بردارند
 و این دعا را سه اللهم انت الاله القدیم و هکذا سنه تجدید فانا
 مرتبه بخوانند یا خدا یا توئی خدای دیرینه و این سال سال نویت است

اعمال این روز
 از حضرت امام علی نقی

در بیان
 اعمال ماه محرم

از حضرت امام علی نقی

اچھ حال میری دیویدار کر رہی اچھ راہ لے لیتا ہوں و فراموش ہوں کہ اچھ یاد ہے بس اچھ

نیز گشتگان بگویند بدین معنی که کوه را بخش گناهان و کمر از طرف میکنند

فصلیت
محبوبہ کی پرورش
حسینی

فرمود که پدرم امام موسی همچون ماه محرم داخل میشد کسی از حضرت اخذ
نمیدید و از سخن و اندک بر آنحضرت ظاهر میشد در مجموع ده اول ماه و
روز دهم میشد روز وصیت و گریه و اندک او بود و میگفت امروز روز
حسین است و در حدیث دیگر فرمود که چون جد حسین شهید شد
آسمان خون و خاک سرخ بارید اگر آنحضرت ایستاد یک نفر که از او
بر روی توبه ای کرد **حق تعالی** جمیع گناهان را بپوشد پس فرمود که آنرا
بمیری هیچ گناهی بر تو نباشد زبانت حضرت امام حسین بکن و اگر
که در عرفه هشت **با حق تعالی** رسول و آل او باشی لعنت کن قاتلان حسین
را و اگر خواهی تو آب شهادت بمان که بپاشی و بگوئی که وصیت آنحضرت
بپادشاه و بگوئی که منم فافوز غنایم یعنی عیش و میوه و مال
پس رستگاری می یافتم رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالیه
آلما باشی از برای ندن ماندن ناک و از برای شادی شاد باش و بد آنکه
روز و اول ماه محرم مستحب است و آنحضرت امام رضا منقولست که در روز
اول محرم حضرت زکریا دعا کرد و از خداوند طلبید **حق تعالی** دعا می
کرد و حضرت یحیی با دعا کرد پس هر که این روز را در روز دعا کند
حق تعالی دعا می و راستی بگوید چنانچه دعا کند که بار استجاب کرد **حق تعالی**
گفته است که روز سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت یونس
از ماهی نجات یافت که امروز را در روز دعا کند **حق تعالی** کارهای صحت را

استیلا

اسان که دانند و بهتر است که روز نهم و دهم را روز نهار در زیر آبی
امید این روز را برای برکت و شهادت بر قتل آنحضرت روزه میداشتند
و احادیث بسیاری در فضیلت این دو روز و روزه آنها **حق تعالی** رسول
و از طرف اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیاری در مذمت روزه این روز
خصوصا روز عاشورا وارد شده است **حق تعالی** امی علیهم السلام
از برای برکت از وقت سال و در روز عاشورا در خانه فخریه میگردانند
از حضرت امام رضا منقولست که هر که ترک کند سیعی در خواجه خرد
روز عاشورا و بی کاردی نزد **حق تعالی** حواشی دنیا و آخرت او را برود و
هر که در روز عاشورا روز وصیت و اندک و گریه و **حق تعالی** در وقت
را در روز فوج و سر و شادی و گریه و دیدن اش و بپوشیدن مبارک
و هر که در روز عاشورا و از برکت داند و از برای منزل خود چیزی بخرد
از خیره را برای او مبارک نکند داند و در روز قیامت با برید و عید الله
زیاد و عین سعد علیهم السلام لعنة محسوس کن در پس باید که در روز عاشورا
مشغول کاری ز کارها دنیا نکرد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت بشود
و امر کند اهل خانه خود را که **حق تعالی** به آنحضرت توبه کنند و مشغول مانت باشند
چنانچه در ماه غزیر توبه اولاد و اقارب خود میداشد و در آن روز است
کند از خردن و استامیدن بی آنکه قصد و نیت کند و در آخر روز بعد
عصر افطار کند اگر چه بیست شوی بی باشد و روزه تمام ندارد و مکرر آنکه

از روز و نواجی داشته باشد که بنده با مثل آن بران واجب باشد که
که از روز را باید که درون بکشد و در آن روز اوقات در خانه نماند و
و مشغول طهور و لعب نکرد و هر مرتبه بر تامل آنحضرت لعنت کند و بگوید
اللهم العن قلک الحسین و در روایتی وارد شده است آنحضرت صا
که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه سو قل هو الله احد بخواند خداوند
نظر رحمت بسوی او بکند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او بکند هرگز در عذاب
نکند و در شب عاشورا نیز باید احیا کند بگوید و اندن و خون بر آفتاب
بجست امام حسین و اصحاب و که در آن شب بگوید که ای پادشاه عالمی هرگز
از کافران بجای ناصباح احیا کردند و عبادت و عقیقه سعادت نهادند
میکند **قصه اولی** در زیارت مشهور آنحضرت در روز عاشورا
زیارت آنحضرت در شب و روز عاشورا **معنی** آنحضرت صا
که هر که در شب عاشورا نزد قبرش بیفتد آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت
کند در روز قیامت محشور گردد و بجز آن اوده و بیست شهیدی که بلا در
میان ایشان محشور گردد و هر که در شب و روز عاشورا زیارت کند آنحضرت
چنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهید شده باشد **و این حدیث صحیح است**
منقولست که هر که حضرت امام حسین را در روز عاشورا ببیند و او را بگوید
و اما زیارت مشهور **عربی** این قول بود و غیر ایشان روایت کرده اند از سید
عمیر و صالح بن عقبه و از محمد بن اسماعیل و علقم بن محمد حقیق و هر دو

نظر حضرت

فضیلت
زیارت امام حسین
علیه السلام
عاشورا

زیارت

چندین
نسخه از این
موجود است

علاء السلام
و هر که زیارت کند
او را عقیقه کند
نور او با دوست او برسد

المحمدی من ال محمد علیهم السلام واکن توانی دران روز برای
زیارتش از آن نماز برایشان باد و درود هیچ کاری بیرون من واکن
 شخصی است که حاجت هیچ مؤمنی دران روز برآورده نمیشود و اگر
 شود از برای و مبارک نیست و دران خیر و درشت نخواهد بود
 زخیر مکن از برای منزل خود چیزی که هر که دران روز برای منزل
 خود چیزی زخیر کند از برای و مبارک نیست این زخیر که ده است
 و اهلش که از برای ایشان زخیر کرده است مبارک نخواهد بود و اگر
 پس کسی که چنین کند از برای و نوشته میشود ثواب هزار بار سجده
 هزار عمه و هزار هجده که هر بار رسول خدا کرده باشد و از برای
 خواهد بود ثواب مصیبت هر پنجشنبه و رسول و صدیقی و شهید که در
 باشد تا کشته شدن باشد از وقتی که خدا دنیا خلق کرده است تا روز
 علقین محمد گفت که من گفته بمحض امام محمد باقر که تعلیم من در طای
 که بخوانم در این روز هر گاه که خواهم انحضرت زیارت کنم از زمین و
 که هر گاه در شهرهای دور که خواهم ایشان کنم و انحضرت زیارت کنم بخیر
 فرمود که ای علقه هر گاه بکنی آن دور رفت نماز بعد از آنکه اشک از
 باشی بچنان انحضرت سلام و گفته باشی و بعد از ایشان و نماز آن
 را که من کو خواهد پس عا که ده خواهی بود بدعا که ملائکه میخوانند
 در وقتی که زیارت انحضرت میکنند و مینویسند خدا برای تو یان زیارت

هزار بار

هزار بار حسن و محو میکند از تو هزار بار گناه و بلند میکند
 از برای تو در بهشت هزار بار درجه و خواهی بود از آنکه که شهید
 شدن باشند با حسن بر علی صوات الله علیهم اما انکه شایان شوی
 با ایشان در درجات رفیع ایشان و شناسند ترا مگر آنکه با انحضرت
 شهید شدند و نوشته شود برای ثواب هر پنجشنبه و رسول و
 زیارت هر که انحضرت زیارت کرده است از روزی که شهید شده است
 میگو **السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا بن رسول**

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای بن رسول

السلام علیک یا بن امیر المؤمنین و ابن سید العزیز

سلام بر تو ای پسر پادشاه کردگان و پسر بزرگ اویس

السلام علیک یا بن فاطمه سیدتنا نساء العالمین السلام

درود بر تو ای پسر فاطمه بزرگ زنان حبیبیان درود باد

علیک یا ثار الله و ابن ثارن و الوتر الموتر السلام علیک

بر تو ای خون خدا و خون خدا و خون خوشواره درود باد بر تو

و علی الارواح التي هلت بفنائک علیکم منی جمیعاً سلام

و بر جانهای که کشته شده و در فتنه گرد و تو شهادت داده اند بر من سلام درود

الله ابد ما بقیت و بقی الکبیر و النهار یا ابا عبد الله لقد

مداخمت ما و کما کما بقیم من و باقی است روزی ابا عبد الله حقیقت

نماز حضرت آقا
 در روز پنجشنبه
 بر سر خاک ایشان
 یا بن رسول الله

یا بن رسول الله
 یا بن امیر المؤمنین
 یا بن سید العزیز

یا بن فاطمه
 یا بن ثار الله
 یا بن ثارن

یا بن ثارن
 یا بن ثارن
 یا بن ثارن

یا بن ثارن
 یا بن ثارن
 یا بن ثارن

یا بن ثارن
 یا بن ثارن
 یا بن ثارن

[illegible][illegible]

[illegible]

وَقَضَيْتُ عَلَىٰ كُلِّ مَرْءٍ مَا وَعَدْتُهُ عَلَىٰ عَهْدِي ۖ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ

و در این کتاب که در میان ماست و در آنجا که در میان ماست

[illegible]

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ

میں کی طرف

عَلَيْكُمْ
أَبَا مَاقِيَتُ
بِشْرُوكِ
الْقَلْبِ وَالْهَمَامِ
مُحَمَّدُ بْنُ

الشفقة

<http://fb.com/ranajabirabbas>

مسلم

غَيْرِ مَعْجُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامٌ عَلَى إِسْأَةَ اللَّهِ وَسَأَلَهُ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ

نارداشته شده ام از شما سلام من اگر خواهد خدا و در میجوایم اگر خواهد خدا انرا

وَفَعَلْ فَإِنَّ حَمِيدٌ مُجِيدٌ أَفَغَلَبْتَ بِإِسْنِدِي عَنْكَ يَا سَاحِمٌ

و کہند پس زیرا کہ او ستودہ بزرگوار است باز گردیم ای اقا محی من از شما بگریختن بسا کمال دارد

لِلّٰهِ شَاكِرًا رَّاجِعًا لِلْإِحْمَادِ غَيْرَ اِلَيْسَ وَلَا فَايُضِلُّهُمُ اللَّهُ اَعْلَمُ الرَّاجِعِينَ

مرغیاریا شبش کنند و امیدوارم ملاقاتی خدایا ما یونس و زنا امید رجوع مانند و محمود کند و امیر کرد

الى زيارتك غير راغب عنكم ولا من زيارتك بل راجع حائل

مسوی بود که از او کرد و آن را سماعی در ریاست سما بکده رجوع گفته و با کمال

اِنْ شَاءَ اللهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ يَا سَادِّى رَغِبْتُ اِلَيْكَ

اگر خواهد و بی عرضی و نه لوا ای که عجبند ایضا فای من جواب مندهم بسوی

وَالْيَ زِيَارَتِكُمَا بَعْدَ أَنْ زَهَّدَ فِيكُمْ وَفِي زِيَارَتِكُمَا أَهْلَ الدُّنْيَا

و مہوی داریت نما پس را کہ بی غیبی نمود در نما و در باریت نما اہل دیب

فَاخِيَّتِي لِلَّهِ مِمَّا رَجَوْتُ وَمَا امْلَيْتُ فِي زيارتك اِنَّ فَرِيحِي بِهِ

پس امید کن و اندر خدا را بکجه امید وارم و آنچه دارم و مدم در بار سما جبرئیل و نزول و جاست

سیف بن عمیر لغت له من بصعوان لغت له علفه این دیار ترا از حضرت

محکم با قراء از برای ما روايت کرد اين دعا را نقل نکرد و صفوان گفت من و

شدیم بسید خود امام جعفر صادق علیه السلام باین مکان پس کردیم مثل آنچه ما کردیم

دروازت و این دعا را بخواند در هنگام وداع بعد از آنکه دور کعبه نما

کرد و این و داعی را آورد و بعد از آنکه صفوان گفت که حضرت صادق

بمن گفت که بقیه نما این زیارت را و بجز این دعا را مان بخواند

بگو که من ضامنم خدا که هر که این زیارت را کند و این دعا را بخواند از

فادور اینکه زارالتش مقبول باشد و سعلش برادر شود و سالتش

برسد و محبت نکد و در هر حالت که انقدر اطفال را آورد و ششم

حاجت به این اشیا می صفه این را بنویسد که این را بنویسد

نظام الملوك

سیدم و پدرم ارغلیں احسین باہیں صامی و اوار امام حسین

بہمیں صافھی و اواری درس امام حسن باہمیں و اواری درس امیر

بأهين خايمي امير المؤمنين از رسول خدا باهين خايمي و رسول

خدا از جبرئیل با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالیشان با همین ضامن

و بتحقیق که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است که حضرت امام

حسین را این روز زیارت کنند از نزد پادشاه و در این دعا بخوانند

زیارت اور قبول کنی و مر حاجت کہ بطلید بر اورم هر چند بزرگ باشد

وہر سوال کہ بکند عطا کیے و از در کماہن نا امید برنگردد و او را برکد انہ شاد

وخرشکال ببر و آمدن حاجتش و فایض شدن بهیشت و آزاد شدن از غم

و از برای هر کس که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنی مگر کسی که دشمن ما باشد

بیت ناستد و که آه کف ما را خدایانچه که آه که فتنه در آن ملائکه و ملکوت

خود را لوحه عا کفری از دست **تعالی** گرفته و فرستاده ای

...بہشت میں رہے گا۔

کتابخانه

نفاذیت دہلی
در روز عاشورا

دنا و اندک تا که یافتیم و اب از دیدهای مبارک آنحضرت مانند دریا
میر میخفت گفتیم این رسول الله سبب که به شما چشمتان خداه کز دیدن
شمارای کویان نیک طاعتش کنی غافل و غیبدانی که در مثل این روز حضرت
افام حسین شهید شد است گفتیم ای سید من چه میفرمایید و در
اش فرمود روزی دیدی آنکشت بیک روز بگفتی و افتاد بکن
نیز روی سوار روی شماست و بکن و تمام روز مگر و باید که
تو بعد از نماز عصر باشد بیک ساعت بشیر بقا اب زیر اگر در این وقت
جنات بر طرف شد اول رسول و در همین بی نفر از لعل بخت و موالی ایشان
افزاده بود که صاحب حصیبت در لعل آنحضرت رسول اگر **آنحضرت** در دنیا
میبود لایست آنحضرت بر ایشان تعزیت بگویند پس آنحضرت چندان گریست
که در پیش مبارکش از اب دیدن اشق شد پس حضرت فرمود که چه کار می کردی
و در بگفتی است که چاههای پاکین به روشی و بندها را بگفتی و استیفا
ناخوش بالا گشتی و روش حصیبت زده گمان پس بیرون روی بسوی بالا ای
یا امکنی که کسی زانه بیند یا خانه خالی از برای تقیته ستیان در وقت
چاشت پس چاه رکعت نماز او بی یا خضوع و خشوع در کعبه نیکو اوید
هر دو رکعت سلامی و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون
و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و در رکعت دیگر هر رکعت اول
بعد از حمد سوره انعام بخوانی و در رکعت دوم سوره اذ جاءک الملک افنون

ع

<http://fb.com/ranajabirabbas>

وَوَدَّ حَسْبُكَ وَوَحْيَكَ اللَّهُمَّ فَوَزِّلْ أَقْدَامَ أَعدَائِكَ وَأَعْلَاهُ
 وودادش بر تو و بخت تو را و وحی تو را و از پاهای دشمنان خود و پاهای
 رسولك و أهل بیتك رسولك اللهم و آخرت و بارئهم و اقل سلا
 و بخت خود را و اهل بیت رسول خود را و از پاهای دشمنان خود و پاهای
 و خالف بين كلمتهم و فتن في عضلهم و افرج كبدهم و اخر لهم
 و مخالف بین کلمات خود و فتنه در عضل خود و افرج کبد خود و آخرت خود
 بسيفك الفاطمي و اخرهم بحجر الدامع و طهرهم بالبلادة و طهرهم
 با شمشیر فاطمی و آخرت خود را با حجر دامع و طهر خود را با بلاده و طهر خود را
 بالعذاب قتلهم و اخرجهم عذابا و اخرهم بالسنين و الملائكة
 با عذاب قتل خود را و اخرج خود را با عذاب و آخرت خود را با سالها و ملائکه
 التي اهلك بها اعدائك انك ذو نفع لمن احب بين اللهم ان
 که عذاب کردی با دشمنان خود و نفع کردی برای دشمنان خود که اعدای خود را
 سننك ضائعة و احكامك معطلة و عترة نبيك في الاخر
 سنن خود را ضایع و احکام خود را معطل و عترت نبی خود را در آخرت
 هامة فاعين الحق و اهلكه و اقم الباطل و اهلكه و من علينا يا خالق
 هامة و اقم حق را و اهلک باطل را و اهلک باطل را و من علیا یا خالق
 و اهدنا الى الامان و عجل فرجنا و اخرهم بفرج اوليائك و اهلك
 و اهد ما کن ایمن و اهد ما کن ایمن و اهد ما کن ایمن و اهد ما کن ایمن و اهد ما کن ایمن

اللهم
 ما رواه

لما رواه

لما رواه و اجعلنا لهم و قد اللهم و اهلك من جعل يوم قيل ان
 لما رواه و بگردان ما رواه و بگردان ما رواه و بگردان ما رواه و بگردان ما رواه
 نبيك و اهلك من جعل يوم قيل ان
 نبي خود را و اهلک من جعل يوم قيل ان
 كما احدث اولهم و ضاعف اللهم العذاب و الشنكل على ظلي
 كما احدث اول خود را و ضاعف خود را و الشنكل على ظلي
 اهل بليت نبيك و اهلك اشياهم و قاتلهم و اهلكهم
 اهل بیت نبی خود را و اهلک اشیا خود را و قاتل خود را و اهلک خود را
 و جماعتهم اللهم و ضاعف صلواتك و رحمتك و برحمتك
 و جماعت خود را اللهم و ضاعف صلوات خود را و رحمت خود را و برحمت خود را
 على عترة نبيك الحق الضائعة الخائفة المستندة لبقية
 على عترت نبی خود را الحق الضائعة الخائفة المستندة لبقية
 من الشجرة الطيبة الى اية المباركة و اعل اللهم كلمتهم و اقل
 من الشجرة الطيبة الى اية المباركة و اعل خود را و اقل خود را
 جنتهم و اقص البلاء و الاواء و حاديس الباطل و العجي غمهم
 جنت خود را و اقص البلاء و الاواء و حاديس الباطل و العجي غم خود را
 و كملت قلوب شيعتهم و اخرجك على طاعتك و ولايتهم و اهلك
 و كملت قلوب شيعت خود را و اخرج خود را على طاعت خود را و ولايت خود را و اهلك خود را

العلوم

<http://fb.com/ranajabirabbas>

پہلی سرخونہ ۱

برقوت
ای دولت
برنده فتح محمد
در و باد بر تو ای پیش
به اسم دولت خدا

[illegible]

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى فَرَحَ اللَّهُ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 خُذْ رُوحَهُ وَرُوحَهُ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ
 مُحَمَّدٌ حَبِيبُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللَّهِ
 مُحَمَّدٌ رُوحَهُ خُذْ رُوحَهُ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ سَيِّدِ رُوحِهِ وَرُوحِهِ
 رُوحَهُ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ
 عَلَيْكَ يَا بَشِيرَ النَّبِيِّينَ وَرَبَّ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ
 فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَلَمْعَيْنِ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 فَاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَلَمْعَيْنِ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ لَهَا
 رُوحَهُ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ
 الْوَرَقُ الْمَوْتُورُ السَّلَامُ عَلَيْكَ لَهَا الْأَقَامُ لَهَا دَعَايَ لَكَ عَلَى الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
 خُذْ رُوحَهُ وَرُوحَهُ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ
 يَفِيضُ نَارُكَ وَأَقَامَتْ فِي حَوَارِكَ وَوَقَّعَتْ مَعَ زُورِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَعَ الْبَقِيَّةِ
 كَمَا كَرَّمَ رُوحَهُ وَرُوحَهُ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ
 وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَاقْلُدْ عَظَمَتَكَ يَا أَلَمْعَيْنِ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 رُوحَهُ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ بَرْتَوَايَ مِيرَاثَ

السلام عليك يا وارث موسى عليه السلام

الف

تاریخ
الکتاب
الکتاب

[illegible]

اسماء

احسن الله لك العزاء من ولدك الحسين السليم عليك يا
 مكيه كروا فخر را بری تو صبر را در باره فرزندان حسین در نوادر تواریخ
 ابامحمد الحسن احسن الله لك العزاء في اخيك الحسين
 بدر محمد حسن مجتبی است که کروا فخر را بری تو صبر را در باره برادرست حسین
 يا مولاي يا ابا عبد الله انا خيف الله وصيفك وجار الله
 ای آقای من ای ابا عبد الله من همان مدارج و همان توابع و همسایانم و
 جارک و لکل خیفه قوی و قوی فی هذا الوقت ان تسال الله
 بمبار توأم و در هر محالی را بمبار براداری است و بعد از من درین وقت که در حق تو
 سبحانه وتعالى ان يمدقني فكل رقبتي من لئلا انة يسمع
 که بگویند و بر تو است که در هر یکی که خدا را مدعی گردم از آتش که در مشهور است
 الدعاء قریب مجیب **تفصیل** گفته است که در شب بیست و یکم ماه محرم
 و عادت بر تویم و نیز بر تو است در خان حضرت فاطمه و امیر المؤمنین صلوات الله
 باید که روز و ای شکر این نعمت عظمی شیعیان روز و بدارند و **تفصیل**
 گفته است که در روز هفتم ماه محرم اصحاب فیل بجهت خراب کنی که
 بر کشتن عذاب بر ایشان نازل شد و در روز بیست و پنجم ماه حضرت
 امام زین العابدین بجام اعلی ارجال نمود **باب هفتم** در بیان اعمال
 ماه صفر است و این ماه مشهور است بنجیست و در وجه میتوان دانست
 اول آنکه موافق قول علمای شیعه وفات حضرت رسالت نبیانه در این ماه

اعمال ماہیہ المصنف

شد است دویم آنکه در سیئه ماه منو که اشهر حرم اند چون عوب قتال
 نمیکرده اند و در این ماه قتال میکردند لهذا نخست شمرده اند و در
 احادیث شیعه ندیدیم ام چیزی که دلالت بر نحوست کند و در آیات
 غیر معتبره عامه وارد شده است **و سید طاووس** از بعضی از کتب معتبره
 روایت کرده است که در روز نهم این ماه که در کعبه نماز نجا اوردی و در
 اول بعد از حمد تا فضا بخوانی اند و در دویم توحید و بعد از سلام صد مرتبه
 بگویند اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد مرتبه بگویند اللهم العن
 آل ابی سفیان و صد مرتبه بگویند استغفر الله و اوب الیه و در روز نهم
 این ماه مشهور است روز اربعین یعنی روز چهارم شهادت حضرت سید
 الشهدا صلوات الله علیه در کتب معتبره از امام حسن عسکری و او است که
 اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز نجا و بگرگفت از وضو و نافله
 شب و روز و دویم زیارت اربعین و سیم آنکه تردد دست راست کردن
 چهار مجین و در سجده شکر و خا کذاشتن و نیم الله الرحمن الرحیم
 بلند گفتن و کیفیت زیارت **و معتبره** منقولست از صفوان جمال که گفته
 که مولای من حضرت صادق عین گفت در زیارت اربعین که زیارت میکند
 در هنگامی که روز السلام علی ولی الله و حبیبه السلام علی خلیفه
 بلند شد باشد بگوید **روز و بر یار من و دوست او و دوید و دوست**
 الله و نجید السلام علی صفی الله علی اسیر الکر بان و قلیل العباران

کیفیت زیارت
 روز اربعین
 و بگرگفت از وضو
 و دوید و دوست

در روز نهم این ماه که در کعبه نماز نجا اوردی و در اول بعد از حمد تا فضا بخوانی اند و در دویم توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگویند اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد مرتبه بگویند اللهم العن آل ابی سفیان و صد مرتبه بگویند استغفر الله و اوب الیه و در روز نهم این ماه مشهور است روز اربعین یعنی روز چهارم شهادت حضرت سید الشهدا صلوات الله علیه در کتب معتبره از امام حسن عسکری و او است که اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز نجا و بگرگفت از وضو و نافله شب و روز و دویم زیارت اربعین و سیم آنکه تردد دست راست کردن چهار مجین و در سجده شکر و خا کذاشتن و نیم الله الرحمن الرحیم بلند گفتن و کیفیت زیارت معتبره منقولست از صفوان جمال که گفته که مولای من حضرت صادق عین گفت در زیارت اربعین که زیارت میکند در هنگامی که روز السلام علی ولی الله و حبیبه السلام علی خلیفه بلند شد باشد بگوید روز و بر یار من و دوست او و دوید و دوست الله و نجید السلام علی صفی الله علی اسیر الکر بان و قلیل العباران

اللهم انی اشهد انک ولیک و ابن ولیک و صفیک و ان
 صفتک الفاضل بکرامتک اکر منه یا شهادة و حیوة و السعای
 و لجنته بطیب الولادة و جعلته سیداً من السادة و فاعله
 من القادة و زائد لمن ان ادة و اعطیه موارث الانبیاء
 و جعلته حجة علی خلقک من الاوصیاء فاعذر فی الدعاء
 و منحه النصیحة و بذل محبة فیک لیس فی عبادک من الجمال
 و خیر الضلالة و قد توار علی من عثره الدنیا و باع حله
 بالآذرک الادنی و شر الخوة بالثمن الاوکیس و غطس سنن
 فی هواه و اسخطک و اسخط نبیک و اطاع من عبادک اهل الشقا
 در روز نهم این ماه که در کعبه نماز نجا اوردی و در اول بعد از حمد تا فضا بخوانی اند و در دویم توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگویند اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد مرتبه بگویند اللهم العن آل ابی سفیان و صد مرتبه بگویند استغفر الله و اوب الیه و در روز نهم این ماه مشهور است روز اربعین یعنی روز چهارم شهادت حضرت سید الشهدا صلوات الله علیه در کتب معتبره از امام حسن عسکری و او است که اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز نجا و بگرگفت از وضو و نافله شب و روز و دویم زیارت اربعین و سیم آنکه تردد دست راست کردن چهار مجین و در سجده شکر و خا کذاشتن و نیم الله الرحمن الرحیم بلند گفتن و کیفیت زیارت معتبره منقولست از صفوان جمال که گفته که مولای من حضرت صادق عین گفت در زیارت اربعین که زیارت میکند در هنگامی که روز السلام علی ولی الله و حبیبه السلام علی خلیفه بلند شد باشد بگوید روز و بر یار من و دوست او و دوید و دوست الله و نجید السلام علی صفی الله علی اسیر الکر بان و قلیل العباران

وَالْإِنْفَاقَ وَحَمْلَةَ الْأَوْزَارِ لِمُسْتَوْجِبِينَ لِنَارٍ فَجَاهِدْهُمْ فِيكَ
وَوَدَّوْنِي لَوْ بَرَدَ نَارُكَ كَانُوا بِكَ أَيْدِيًا لَكَ مَرُوءَةً أَفْسَسَ بِهَا پَس كَانُوا زَوْجًا لِنَارٍ أَوْ بَرَدَ
صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سُقِفَتْ فُجَاعُ عَيْنِكَ دَمُهُ وَاسْتَبِيحَ حَيْثُ كَلَّمَ
شَيْئًا مَا عَصَى كَرُوْنَهُ مَا أَكْفَرَ رَجُلًا شَرًّا وَرَفِئًا بِلَوْنِهِ وَوَعَلَّانِ شَرُّهُ شَرُّ مَنْ مَدَّ يَدَهُ
فَالْعَنَهُمُ لَعْنًا وَبَيَّكُوا وَعِدِيَّةً ثُمَّ عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي
پَس لَعْنَتُ كُنْ لِنَارٍ أَوْ بَرَدَ شَيْءٌ فَكَرَّانِ وَهَلَبُ كُنْ لِنَارٍ أَوْ بَرَدَ شَيْءٌ فَكَرَّانِ وَهَلَبُ كُنْ لِنَارٍ أَوْ بَرَدَ شَيْءٌ فَكَرَّانِ
رَسُولُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
رَسُولُ اللَّهِ وَرُوْدُ بَرْتُو بَادِي پَسِرَاوَصِيَا كَوَاهِي سَيِّدِ كَوَاهِي
أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينٍ عِشْتُ سَعِيدًا أَوْ مُضِيْتُ حَمِيدًا أَوْ مِتُّ
مُسْتَوْجِبًا بِي وَبِرْتُو حَذِي رَمَكَا فِي كَرْدِي كَيْفَتْ وَكُنْ شَيْءٌ سَتُوْدُ شُدُوْدِ وَرُوْدِي
ضَيْدٌ أَشْهَدُ مَظْلُومًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُخْرِجُكَ مَا وَعَدَكَ
وَعَالِ كَرْدِي نِيَابِ تَمْرِي شُدُوْدِ كَوَاهِي سَيِّدِ سَمْدِي كُنْ لِنَارٍ أَوْ بَرَدَ شَيْءٌ فَكَرَّانِ
وَمُحَمَّدٌ مِّنْ خَدَاكَ وَمُعَذِّبٌ مِّنْ قَنَّاكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفِيكَ
وَعَالِ كَرْدِي نِيَابِ تَمْرِي شُدُوْدِ كَوَاهِي سَيِّدِ سَمْدِي كُنْ لِنَارٍ أَوْ بَرَدَ شَيْءٌ فَكَرَّانِ
لِجَهْدِ اللَّهِ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى آتَيْتَكَ الْيَقِيْنَ فَلَعَنَ اللَّهُ
يَا بَنِي خَدَاوَاكَ كَارِ كَرْدِي وَرَا جَشْدُ مَا رَسِيدُ تَرَا مَرَكُ پَس لَعْنَتُ كُنْ لِنَارٍ
مِّنْ قَنَّاكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَن ظَلَمَكَ لَعَنَ اللَّهُ لَمَّةً سَمِعْتَ يَدَكَ لَكَ
كَوَا كُنْ تَرَا وَلَعْنَتُ كُنْ لِنَارٍ أَوْ بَرَدَ شَيْءٌ فَكَرَّانِ وَهَلَبُ كُنْ لِنَارٍ أَوْ بَرَدَ شَيْءٌ فَكَرَّانِ

افیت

فَإِشْهَدُ بِهِنَّ أَنَّ لَهُنَّ لَنَا شَهِدًا لَنَاقِلِينَ وَلَئِنْ لَمْ يَنْجِسْهُنَّ أَفْوَاحُهُمْ
لَمَنْ عَادَا فَيَكُنَّ أُمَّهَاتٍ لِمَنْ عَادَا بِذُنُوبِهِمْ ثُمَّ مَا كَانَ لِلْمُتَّقِينَ أَنْ يَمْلِكُوا
شَيْئًا وَلَا لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَتَوَكَّلُوا عَلَيْهِمْ وَأُمُورُهُمْ شُيْخًا مِنْ يَدَيْهِمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ قَدْ
رَفَعْتَ كَرْتِي وَلَمْ يَدْرِمُوا دَرَمِي تَوَابَدَا بِي سِرِّ رُؤُولِ نَدَاكَ أَكْبَرُ مِنْ بَرِيَّةٍ كَتَبَتْ
فِي الْأَصْلَافِ الشَّاهِدَ وَالْأَرْجَامِ الْمَطْلُوعِ الظَّاهِرِ فَلَمْ تَنْجِسْكَ
الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهِمْ وَلَمْ تُلْجِسْكَ لِلدُّنْيَا مِنْ شَيْءٍ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْوَحْيِ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ إِمَامُ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْوَحْيِ الَّذِي لَمْ يَأْخُذْ
وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمْرَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى
وَأَعْرَفُ الْوُفْقِ وَالْحُجَّةِ عَلَى هَؤُلَاءِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّي لَكُمْ مُؤَيَّدٌ
وَأَيُّكُمْ مُوقِفٌ لِيُشَارَعَ بَيْنِي وَخَوَالَتِي عَلَى وَفْقِ لِقَائِكُمْ لِيُكَلِّمَ
بِرَجَّتِ شَمَائِلُكُمْ بِأَعْلَامِكُمْ دِينُكُمْ خُودُكُمْ وَأَعْرَافُكُمْ كَرَارُكُمْ وَوَلَدُكُمْ مِنْ بَرْدِ لِقَائِكُمْ وَأَعْلَامُكُمْ

بانی مولوی

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله

فضائل
وأعمال ماه ربیع
الاول

کافران حفظ کردند که روزی که در واول ماه ربیع الاول است
است برای شکر این نعم عظمه روزه بدارند و هر چند علی در این روز
ذکر کرده اند اما زیادت **حضرت رسول** و حضرت امیر المؤمنین در این وقت
مناسبت است بجهانی که مملکتی باشد و شیخ طوسی در وصاح گفته است
که در واول این ماه حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بقارط بن خود
و حضرت صالح بن ابراهیم بنصب جلیل امامت فایض گردید پس زیارت آن
دو امام عالی مقام در این روز مناسبت است **امامی** در فقه تبیین و کلبی
و محمد بن جریر طبری و ابن الخشاب و شیخ مفید رحم الله علیهم و غیر ایشان
گفته اند که وفات عسکری و در و دهم ششم ایماه بود پس در آن روز زیارت
آن دو امام است و آثار و در نه این ماه میداند میان علمای خاصه عامه
در تاریخ قتل عمر بن الخطاب علیه السلام و خلافت و مشهور
میان فریقین است که قتل آن ملعون در روز بیست و ششم ماه ذی
الحجه واقع شد است چنانچه سابقا ایشان بیان شد و بعضی بیست و هفتم
نیز گفته اند و سنیان در دو قول نقل موخر است و او کتب معتبره چنان طو
میشود چنانچه الحال میان احوام شیعه مشهور است قتل آن صر نه ماه ذی
الاول واقع شد است و سابقا میاجعی ز محمد ثانی شیعه نیز چنین
مشهور بوده است و سید بن زکوار علی بن طائوس در کتاب قبایل اشاع
نموده است باینکه ابن بابویه در ابوابی از حضرت امام جعفر صادق روایت

تواب
منه رول و فرباش
خیر نیوی
۳۳

کرده است که آن ملعون در روز نهم ماه ربیع الاول بدر که اسفل جمیع توحید
ست و از نفل او جان مفهر و معیشت و کشف صدق و جنین اعتقاد باشد
است هر چند سید خود را در آن اول و اول نموده است **و احسان** ذکر کرده است
که جماعتی از شیعیان پیوسته از روز باین **نیکم** و عظیم میفرمودند
خلف بر کواد سید علی بن طاووس در کتاب ذوالقادرین مذکور است
کرده است و روایت معتبره در این باب آورده نموده است چنانچه که روایت
کرده اند محمد بن ابی احمادی که بنی و بنی محمد بن روح بغدادی که در
ما منازعه کرده در باب عمر بن الخطاب علیه السلام و العذاب و رفیع
بشهر فرموده است که از خواص اصحاب حضرت امام علی بن
وامام حسین علیه السلام صلوات الله علیهم ما بود و بنجلت حضرت
الامیر نیز رسیدن بود چون در آکویدیم دختر عیسیه بیرون آمد
احمد را از آن پرسیدیم گفت که امر روز مشغول اعمال عید است و این
نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عید شما و منان شما را عید
فخری عید غدیر و روز جمعه و دختر گفت که احمد بن اسحق از حضرت
امام علی بن نقی روایت میکند که امر روز عید است و بهترین عید
نزد اهل بیت رسول و شیعیان ایشان ما گفتیم که رخصت نماز و اوایم
چون دختر او را خبر کرد بیرون آمد بسوی ما و بنکیست و عیانی بر خود
بود و روی مشک را واسطع بود و ما گفتیم این چه حالشست در تو مشاهده

طریقه
احمال روز نهم
که مشهور است
باب اجتماع الکتب

یعنی بیست خانهای ایشان که خالی گردید است بسبب ستم با ایشان
بجزوید که این روز نیست شکسته میشود و در این روز شوکت دشمن جدا شود
یا ری کشنده دشمن بفرمانبرد که این روز نیست که در این روز هلا میشود
فرعون اهل بیت من و ستم کننده بر ایشان و غضب کننده ایشان بخورید که این
روز نیست که **حق** علمای دشمنان شمار باطل و هدامیکردند حدیثی
گفت که من گفته ام رسول الله ایاد من امت تو کسی خواهد بود که شکست
نماید **حق** فرمود که ای حدیثی از منافقان بر ایشان سرگردان خواهد
و دعوی ریاست در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت
هد نمود و تازیانه ظلم و ستم بر دوش خواهد گرفت و مردم را از راه خدا
خواهد نمود و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد
و میراث فرزندان مرا تصرف خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواهد کرد
و زیاده را بر روضه من علی بن ابی طالب خواهد کرد و مرا هلاک خواهد کرد
خواهد کرد و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا و مردم را درین روز
علی را بدر و غلبت خواهد داد و بخت مرا از حق خود محروم خواهد کرد
پس خرمین او را نفرین خواهد کرد و **حق** نفرین او را در این روز ستیج
گردانید حدیثی گفت یا رسول الله جوی غمگینی که **حق** او را در حق
هلاک کند **حق** فرمود که ای حدیثی شنیدم که جوات کم برضای خدا
و از او طلب کم تغییر می آید و اگر در علم او گذشته است ولیکن **حق** است

که ضیعت

که فضیلت دهد و وزیر او را در آن روز بخت میبرد و در سایر روزها آنکه
احترام روز ستیج کرد و در میان دوستان من و شیعیان اهل بیت من پس
حق و جوی بسوی من فرستاد که ای محمد و علم سابق من گذشته است که در یابد
و اهل بیت ترا محنتها و بلاها و دنیا و ستم های منافقان و غضب کنندگان
از بنده گان من انما افغانی که تو خیر خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردی
و تو با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی
و ایشان دشمنی تو را دل گرفتند و تو ایشان را خوشنود کردی و اینها ترا
تکذیب کردند و تو ایشان را بکذیبی و ایشان ترا در یابید که اشتن و ستم کنند
میکنم بحول و قوت و پادشاهی خود که البته بکشایم روی کسی که غضب کند حق
علی را که وصی تو است بعد از تو هلاک و از دست توین طبعه های جمعی که از افغان
میگویند و را و اصحاب و از در قهر حجت جاد هم که شیطان از مرتبه خود بر او
شود و او را لعنت کنند و انما افغان از ابرقیامت غیر که او نام برای فرعون ها
که در زمان یغمان دیگر بوده اند و بر سایر دشمنان دین و ایشان را و دوستان ایشان را
بجسم برم تادیب خواهد کرد و در هاتر از بالهات مذلت و خواری و پستی و ایشان را
ابداً با در عدل بخود بداند **حق** میفرسد علی بن ابی طالب و مکر با پسر می رسد و از ایشان
از فرعون او و غضب کنند حق او که جوات میکنند که من و کلام ابدل میکند
و شریک بمن می آید و مردم مرا منع میکنند از راه رضای من و کوسالده از برای
تو را می کنند که ای بسوی است و کافو میشود بمن در عرش عظمت و جلال و بزرگی

که من امر کرده ام ملائکه گفت اسما را که برای شیعیان و مجتهدان شهادت کنند
که آن ملعون کشته می شود و امر کرده ام ایشان را که کسی که امت مرا ضایع کند
در برابر بیت المعمور و شاکند برین و طلب امرش نمایند برای شیعیان
مجتهدان شما از فرزندان آدم و امر کرده ام ملائکه که بفرستند کان اعمالی که در
این روز تا سه روز قلم از مردم بردارند و بنویسند که گناهان ایشان را و
که امت تو و وجهی بجهل این روز را بچند که دانند مرا برای تو و اهل بیت
و بزرگوار که تابع ایشان باشند از مؤمنان و شیعیان ایشان و بگویند یا مدینه که بجز
و جلال خود و علو منزلت و مکان خود که عطا کنم کسی را که عید کند این روز
بر اقربا که بد و در عرش حاضر کرده اند و قبول کنند شفاعت او را در خویش
او زیاده کم مال او را اگر کاشانی دهد خود و عیال خود را در این روز
و هر سال در این روز صد هزار نفر کس از مؤمنان و شیعیان شما از امت
جهنم آزاد کرد که با من و اعمال ایشان قبول کنم و گناه ایشان را با من خدایه گفت
که پس برخواست رسول خدا و بخانه ام سلمه رفت و من یکشنبه و صاحب بقیع
بودم در کفر تا آنکه بعد از وفات رسول دیدم که او چه گفته بود آنکس گفت و کفر
اصلی خود را ظاهر نمود و ازین برکش و دامان پیچید و قیامت برای غضب است
و خلافت برزد و قرآن را تحریف کرد و آثار در خانه و حی رسالت زد و با عجمها
در دین خدا بید کرد و ملت پیغمبر انجیل داد و سنت انجیل را بدل کرد و گفت
حضرت امیر المؤمنین را در کرد و قاطع و خیر رسول خدا صلی الله علیه و آله

بر من بزرگوار

بد و روغن نسبت داد و فلک را غضب کرد و ظهور و نصرت و محو و انزاع
را ضعیف کرد و نور دیدن مصطفی را بخت نمود و در ضایع اهل بیت و ستا
نکرد و جمیع سنتهای رسول بطرف کردند و بیکشتن امیر المؤمنین
کرد و وجود ستم در میان مردم علانیه کرد و هر چه خدا حلال کرد
حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از پیوسته
دینار و درهم بسازند و خرج کنند و در بر و خویش فاطمه زهرا و دومین
حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را بغصب و جور یا کاف و بر **حضرت**
امیر المؤمنین افترا ریخت و با الخضر معاوضه کرد و برای الخضر را نسبت
نسبت داد خدایه گفت که پس **حق تعالی** دعا می بگردید خود دختر پیغمبر خود
را در حق انسان می کشید که او را بقتل او را بدست کشند او را بقتل
جاری ساخت پس **حق تعالی** امیر المؤمنین که الخضر را گفت و مبارک
بگویم با آنکه آن منافق کشته شد و عذاب **حق تعالی** و اصل که دید چون **حضرت**
مرادید گفت که این خدایه را در خاطر داری از روزی که آمدی بنزد سید
و رسول خدا و من در وسط و حسن و حسین بنوا نشسته بودیم و با او طعنا
می نمودیم پس ترا دلالت کرد بر فضیلت این روز گفته بلی ای برادر رسول
حضرت فرمود بخدا سوگند که این روز نیست که **حق تعالی** دیدن امیر المؤمنین
خود را در و شن کرد ایند و من برای این روز هفتاد و دو نام می داند
گفت یا امیر المؤمنین میخواهم که آن نامه ها را از تو بگویم **حضرت** فرمود که در

استراحت است که مؤمنان از شر این منافقان استراحت یابند و روز
زایل شدن کرب و غم است و روز غدیر و تم است و روز تخفیف کنا
شیعیان است و روز خیار نیکوئی برای مؤمنان است و روز بوداشدن
قلم از شیعیان است و روز بهم شکستن بنای کفر و عدولت و روز
و روز برکت و روز طلب خون همام مؤمنان است و روز مسجبات شدن
دعاست و روز موقت اعظم است و روز وفای عهد است و روز شط است
و روز کندن جامه سیاه است و روز ندامت ظالم است و روز شکسته
شدن شوکت ظالمان است و روز تخی هموم است و روز فتح است و روز
اعمال کافران است و روز ظهور قدرت خدا و روز عفو از کناهان شیعیان
و روز فرج ایشان است و روز توبه است و روز ناپدید شدن **حکماء** و روز زکوة
برکت و روز فطره قیام است و روز اندوه یا غیاب است و روز کرم شدن
در کاوی مخالفان است و روز عید اهل بیت است و روز خوشنودی مؤمنان
و روز ظفر یافتن برای اسرائیل بر فرعون است و روز مقبول شدن اعمال شیعیان
و روز پیش فرستادن تصدقات است و روز یادش میماند و روز قتل
منافق است و روز وقت معلوم است و روز سرور اهل بیت است و روز
و روز قهر بر دشمن است و روز خراب شدن بنیاد ضلالت است و روز است
که ظالم انکشت ندامت بر ندان میگرد و روز تقییه است و روز وفای عهد
خاک شدن **طغیان** است و روز شهادت است و روز درگذشتن از کناه مؤمنان

روز شهادت

و روز ناز که بوستان اهل ایمان است و روز رهائی مؤمنان است و
شیرینی کام ایشان است و روز خوشی و طمأنینه مؤمنان است و روز
شدن پادشاهی منافقان است و روز توفیق اهل ایمان است و روز
است و روز مفاخره است و روز قبول اعمال است و روز تقبیل و تعظیم است
و روز مخار و عطا است و روز شکر **حق تعالی** است و روز باری مطلقان
و روز باریت کردن مؤمنان است و روز محبت کردن ایشان است و روز
رسیدن رحمت خدا است و روز یاکردن ایدان اعمال است و روز
کردن راههاست و روز برطرف شدن بدعتهاست و روز ترک کناهان است
و روز ندادن بخت است و روز عبادت است و روز وعظه و نصیحت است
و روز انقیاد پیشوایان دین است حدیقه گفت پس از خدمت امیر المؤمنین
بر خواستم و گفتم اگر در نیایم از افعال خیر و انچه امید ثواب در آن دارم
محبت این روز و دانستن فضیلت این ایام و نوشتن آنها از وی من خواهند
پس محمد و محمد را و بان حدیث گفتند که چون این حدیث از محمد بن اسحق
هیراب بر خواستیم و سرور ابو سید و گفتیم حمد و شکر میکنیم خداوند را که
بر انکشتن ترا از برای ما **انا انکه فضیلت این روز را بر ما رسانید** پس از آنکه
خود برکشیم و این روز را حمید کردیم و صاحب کتاب روایات روایت کرد
که این حدیث از خط علی بن محمد **علی** نوشته و در کتب دیگر که متبع کردم
چندین روایت نمود و سرور او است شیعیان را که این روز را تعظیم نمایند

واظهار سرور و شادی بکنند و شیخ ابوالهمز علی کفعمی در کتاب معیبا
 گفته است که صاحب کتاب مسار الکثیر روایت کرده است که هر که در
 روز نهم ماه ربیع الاول چیزی نفاق کند **حق** آنکه اهلان او را بیامزد
 و مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنودن دانند یا
 و توسعة دادن عیال خود و دیگران و پوشیدن جامه های نو و شکر عبادت
حق و این روز بر طرف شدن غمهاست و روز زنده شدن نیست
موقوف گوید که از نقل ابن بزکوان معلوم شد که فضیلت این روز
 این قضیه میباشد که در آن احادیث بسیار وارد شده است و در اعصار سابقه
 میان شیعه و مشر و یهوده است و برخلافش حدیثی بنظر این فاضل است
 و اتفاق مورخان عامه با حدیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی سبعا
 کند چنین واقعه عظیمی که سبب خون چینی و سر و جگر بد چون میبندد
 که غضب بظنه اند جواب نیست که این واقعه با واقع و فاجعه **حق** رسول
 و شهادة امیر المؤمنین عظیم نیست و در هر یک از آنها خلاف میان عامه
 و خاصه است و در واقع اول اتفاق دارند عامه برخلاف این مختار شیعه
 و اگر گویند با عشق با فرائی ایشان را نیست جواب میگویم که شش نفر
 جاریست و باعث قوی در اینجا هست زیرا که ممکن است که دفع شهادت
 اخفا او نموده باشند و علی الحال چون مدارک خاصه و عامه برانست
 در مستحبات با حدیث ضعیف و مستمسک میشود بنا بر حدیث صحیح

ظاهر مناصوات الله علیهم اجمعین وارد شده است که هر که ثوابی بخد
 باورسد بر علی و ائمه اطهار و اولاد او داده میشود هر چند چنان باشد
 که باورسد سید است پس اگر اعمال این روز را که نوحش از شاعر وارد شده
 و محقق با یاقوت الحارثی دانسته باشد که هر که در این روز خوب بخوابد
 و مستحق ثواب خواهد بود و بعضی میگویند که غرض سید علیه السلام
 در این روز بجهنم واصل شدن است اگر چنین باشد این شرافت نیز از برای
 کافیهست **موقوف** گفته است که روز دهم این **حق** رسول خدا صلی الله علیه و آله
 عباد از تو پیچند و مستحب است برای شکر این مواضع عظیم که بکر شیعیان
 روزه ندارند و گفته است که در روز دهم این ماه **حق** رسول داخل
 مدینه طیبه شد و از مشرد شمنان ایمن گردید باین جهت روز مبارک است
 دولت بنی مروان که از بقیه بنی امیه و از دشمنان اهل بیت علیهم السلام
 در این روز دولت پنهانیت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر
 برای این روز و اگر شستن و لایه با سعاد **حق** رسول مراد این
 روز میل باشد و محراب بن یعقوب کلینی رحمه الله او علیه اما میگوید
 کافی چنین قایل شده است و بعضی از باب حساب و اوقاف بخوابد
 از روایات این اظهر و میل کند و اگر چه خلاف مشهور است میان علمای
 اما اگر دفع و غسل و زیارت و سایر اعمال که در هفتایم مذکور خواهد شد
 در این روز بعمل آورند باعث اطوار است **حق** رسول و رحمه الله و بعضی

طریقہ
اعمال و فہم
کد و مزل و حق
رسالہ النہایہ
ملک

طریقہ
زیارت حضرت
رسول اکرم
صلی اللہ علیہ وسلم

[Faint handwritten notes in Arabic script]

عليه

[illegible]

عن أبيه

اقرار کنند بفضل تو

وَأَنْبِيَاكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَمَّا نِكَالُ الْمُتَجِبِينَ وَعِيَاكَ الصَّالِحِينَ

وَنَجْمَانِ مَرْتَبَتَاكَ كَانِ خُورْد و پُشَوَانِ بَرَكْتِ كَانِ خُورْد و نَبَدِ كَانِ شَبَدِ خُورْد

وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنْ

وَأَهْلِ سَمَائِهِ وَنَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَهِيدِكَ وَ

شَهِيدِكَ وَنَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ

نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ

وَنَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ

الْعِبَادِ وَحَبِيبِكَ يَا مَيِّتَ الْيَلَادِ يَا مَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وَهْدَانِهِ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

ظِلِّ الْأَسْتَارِ وَالْبَسْتِ حَرَمِكَ بِحُلِّ الْأَوَارِ اللَّاهِمُ فَكُلْ خَشِينَهُ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

يَتَرَفُّ هَذِهِ الْمَرْتَبَةُ الْكَرْمَةُ وَفِي هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْعِظَمُ صَلَاحُهُ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

كَمَا وَفِي هَذِهِكَ وَبَلَدِ سَالَاكَ وَقَاتِلِ أَهْلَ الْحُجُودِ عَلَى تَوْحِيدِهِ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

وَقَطِّعْ رَجْمَ الْكَفْرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ وَلَيْسَ ثَوْبُ الْبِلَاوِي يُجَاهِدُ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

وَبَرِّهِ قَرَابَتِ كَرَامَتِهِ عَسَى أَنْ يَكُونَ دِينُكَ وَدِينُ بَرِّهِ وَدِينُ بَرِّهِ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

وَأَنْبِيَاكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَمَّا نِكَالُ الْمُتَجِبِينَ وَعِيَاكَ الصَّالِحِينَ

وَنَجْمَانِ مَرْتَبَتَاكَ كَانِ خُورْد و پُشَوَانِ بَرَكْتِ كَانِ خُورْد و نَبَدِ كَانِ شَبَدِ خُورْد

وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنْ

وَأَهْلِ سَمَائِهِ وَنَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَهِيدِكَ وَ

شَهِيدِكَ وَنَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ

نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ وَنَجْمَانِ

وَنَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ و نَجْمَانِ و پُشَوَانِ

وَحَبِيبِكَ يَا مَيِّتَ الْيَلَادِ يَا مَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وَهْدَانِهِ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

ظِلِّ الْأَسْتَارِ وَالْبَسْتِ حَرَمِكَ بِحُلِّ الْأَوَارِ اللَّاهِمُ فَكُلْ خَشِينَهُ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

يَتَرَفُّ هَذِهِ الْمَرْتَبَةُ الْكَرْمَةُ وَفِي هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْعِظَمُ صَلَاحُهُ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

كَمَا وَفِي هَذِهِكَ وَبَلَدِ سَالَاكَ وَقَاتِلِ أَهْلَ الْحُجُودِ عَلَى تَوْحِيدِهِ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

وَقَطِّعْ رَجْمَ الْكَفْرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ وَلَيْسَ ثَوْبُ الْبِلَاوِي يُجَاهِدُ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

وَبَرِّهِ قَرَابَتِ كَرَامَتِهِ عَسَى أَنْ يَكُونَ دِينُكَ وَدِينُ بَرِّهِ وَدِينُ بَرِّهِ

بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه و كُورْدِي و بَدَنِ كَانِ رَاوَزْدَه

وَأَوْدَعْتَهُ

می
ایشان شیخی
رسول پرست
عبدالرزاقی توبه مهر
و حاضر توفیق در دره فیض
برآید

[illegible]

الفصل

يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَجُ الْأَرْضُ رَجًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَمَلِ
 روزهی که روزی که زمین زده شود زمین بر زمین فرو رود و آسمان چون سگ کدو
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَبْقَى جَمِيمٌ جَمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ
 وپاشند که چنانچه چون ششم زده شود و زمین بر زمین فرو رود و آسمان
 وَالشَّهَوْدِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ أَصْفَافًا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِقِي
 وگواهی داده شده روزی که پاشند و شکان صف صف و زمین بر زمین فرو رود
 فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَا تَسْأَلْنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي
 در این روز و نخواه که در این موقوف بخانت کردن من بر نفس خود
 وَلَتَجْعَلَ يَارَبِّي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مَنْ تَخَلَّفَ فِي ذِمَّتِي
 و بجز و اولیای من در این روز با دوستانی که در این روز من در ذممت
 مُحَمَّدٌ وَأَهْلُ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحْشَرِينَ وَأَجْعَلَ حَوْضَهُ مَوْزِنًا
 محمد و اهل بیت او بر ایشان برود و در آن حوض که در آن روز من در ذممت
 وَفِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَأَعْطِنِي كِتَابِي يَهْدِيهِ لِي أَقْرَبُ
 در درخت پنهانی بعد از آن که در آن روز من در ذممت نامه اعمال من در آن حوض که در آن روز
 بِحَسَنَاتِي وَتَبْقِضْ بِي وَجْهِي ثَلَاثِينَ خَشًا وَتَرْجِعْ بِي مِيزَانِي
 که در این روز من در ذممت و در آن روز من در ذممت و در آن روز من در ذممت
 وَأَمْضِنِي مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الْيَسَارِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَبِنَا
 و بگذرم با برندگان از بندگان تو شایسته گان بوی خوش و بوی خوش

العالیین

إِلَهُ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَقْطَعَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ
 ای خداوند جهانیان من را از میان من و تو از میان من و تو از میان من و تو از میان من
 يَدِي خَلْقًا لِيَجْعَلَ بَيْنِي وَأَنْ الْقَى الْخَشْيَةَ وَالنَّدَامَةَ بِخَطِيئَتِي أَوْ
 است. بندگان من بندگان من با تو برسم بخوار می و پشیمانی بسبب گناه من یا
 أَنْ تَطْعَمَ فِيمَا سَيِّئَاتِي كَمَا حَسِبَانِي وَأَنْ تُنْفِقَهُ بَيْنَ خَلْقِي بِلِسَانِي
 آنکه بخورم از آنکه در میان من و تو برسم بخوار می و پشیمانی بسبب گناه من یا
 يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ
 ای بزرگوار ای بزرگوار من در ذممت تو و تو شایسته گان بوی خوش و بوی خوش
 فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْفِقِي وَفِي مَقَامِ الْأَشْيَاءِ مُقَامِي
 باشد در آن روز در جای پستیان بندگان از میان من یا در جای پستیان بندگان از میان من
 وَأَفْزِيزَتْ بَيْنَ خَلْقِكَ فَهَيْفَتُ كُلًّا بِأَعْمَالِهِمْ دَمَرًا إِلَى مَنْزِلِهِمْ فَسَقُفِي
 و افزایست بین خلق تو فیهفتت کلا با اعمال خود من را به گناه من و تو شایسته گان بوی خوش
 فِي حِمْلِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَفِي ذِمَّتِي أَوْلِيَائِكَ الْتَقِينَ
 در حمله تو در عباد تو صالحان و در ذممت تو اولیای تو که در این روز من در ذممت
 إِلَى جَنَّاتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ لِيَسْ وَدَاعِ كُنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ
 ای جنات تو ای خداوند جهانیان من را از میان من و تو از میان من و تو از میان من
 بِسُوءِ مَشِيئَتِي خُذْنِي بِرُوحِكَ يَا خَيْرَ الْخَلَائِقِ وَارْحَمْنِي يَا رَحِيمَ الرَّسُولِ
 ای رسول خدا درود بر تو ای مسخره و منده هم مانده سلام بر تو ای
 يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ لِيَا الْبَشَرِ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ لِيَا

الشَّيْخُ الْكَبِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْكَافِرُ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُكَ يَا رَسُولَ
 اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَرَبِّهِمْ وَرَبِّكَ أَنْ تَقُولَ مَا تَقُولُ وَتَفْعَلُ مَا تَفْعَلُ
 اللَّهُ أَنْتَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ السَّاجِدَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمَطْمُورَةِ
 مَا دُرَيْسِي كَتَبْتُ بِكَ نَوَاصِيحَ نَبِيِّكَ وَرَبِّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 لَمْ يَخْلُقْكَ إِلَّا هَلِيَّةً يَأْتِيهَا سَهْلٌ وَمِنْ مَدَامَاتٍ شَائِلَةٍ
 بَحْسُ كَرْدِهِ تَرَا جَابِلِيَّتَ نَجَاسَتِي خُودِ وَبُوشَ نَبْدِهِ تَرَا زَمَانِي تَرَا خُودِ
 وَأَشْهَدُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَيَا لَأَعْمَرَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُؤْمِنٌ
 وَكَوَاكِبِي سِيدِي أَيُّ رَسُولٍ خُودِ كَرْدِهِ تَرَا بَشِيرِي أَرَا نَوَادِي تَرَا نَوَادِي
 مَا أَتَيْتَ بِدَرَاخِشِ مُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُكَ أَنْ لَا أَعْمَرَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَطْلَامُ الْهَدَا
 بِخُودِ وَرَبِّكَ مُؤْمِنٌ كَرْدِهِ تَرَا كَوَاكِبِي سِيدِي كَرْدِهِ تَرَا نَوَادِي
 وَالْعَرَفُ الْوُثْقَى وَالْحَجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُ لَا يَجْعَلُهُ الْخَوَالِجُ الْعَمِيدِينَ
 وَدَسْتُ أَوْ زَمَانِي مُؤْمِنِينَ بِرَبِّكَ دَسْتُ مَا زَمَانِي أَرَا بَشِيرِي أَرَا نَوَادِي
 زِيَارَتُ بَيْتِكَ عَلَيْهِ وَالهِ السَّلَامُ وَإِنْ تَوَقَّيْتُ قَاتِي أَشْهَدُكَ فِي كُلِّ عِلَّةٍ
 زِيَارَتُ بِغَيْرِ خُودِ بَرَا وَآلِ أَوْ دَرْدَارِ وَنَوَادِي بَرَا بَشِيرِي كَرْدِهِ تَرَا
 مَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ فِي جَوْنِي أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
 بِكَ كَوَاكِبِي سِيدِي تَرَا وَرَبِّكَ خُودِ بَرَا بَشِيرِي كَرْدِهِ تَرَا نَوَادِي
 لَكَ وَإِنْ جَعَلَ عَبْدُكَ رَسُولَكَ وَإِنْ لَا أَعْمَرَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَوْ لَوْلَاكَ وَنَوَادِي
 مَرَا وَرَبِّكَ كَرْدِهِ تَرَا خُودِ بَرَا بَشِيرِي كَرْدِهِ تَرَا نَوَادِي

بِسْمِ اللَّهِ

وَجَعَلَ عَلَى خَلْقِكَ وَخَلْقًا وَكَانَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامِكَ فِي بِلَادِكَ
 وَجَعَلَ تَوْبَةً لِمَنْ تَوْبَتَ بِهَا وَتَوْبَةً لِمَنْ تَوْبَتَ بِهَا وَتَوْبَةً لِمَنْ تَوْبَتَ بِهَا
 وَجَعَلَ أَنْ عَلَيْكَ وَحَقَّقْتَ سِتْرَ لَكَ وَتَوَلَّجْتَ وَحْيَكَ اللَّهُ صَلَّ عَلَى
 وَرَبِّكَ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَشِيرِي كَرْدِهِ تَرَا نَوَادِي بَرَا بَشِيرِي كَرْدِهِ تَرَا
 مُحَمَّدُ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَشِيرِي كَرْدِهِ تَرَا نَوَادِي بَرَا بَشِيرِي كَرْدِهِ تَرَا
 كُلِّ سَاعَةٍ حَيَّةٍ مَعِي وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 بِسْمِ اللَّهِ وَرَبِّكَ وَرَبِّكَ وَرَبِّكَ وَرَبِّكَ وَرَبِّكَ وَرَبِّكَ وَرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَرَبِّكَ كَرْدِهِ تَرَا لَأَعْمَرَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُؤْمِنٌ
 وَرَحْمَتُ اللَّهِ وَرَبِّكَ كَرْدِهِ تَرَا لَأَعْمَرَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُؤْمِنٌ
 سَمْعُكَ نَبْطُ قَصِيرِي سِيدِي أَتَ وَطَنُكَ دَرِخْتِ أَنْ أَرَا دَنُكَ دَرِخْتِ
 زِيَارَتُ جَامِعِ كَامَلِيَّتِ وَدَرِخْتِ أَوْ قَاتِلِيَّتِ نَبَا أَوْ دَرِخْتِ أَوْ دَرِخْتِ
 زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا
 ذَكَرُ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا
 زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا
 غَدِيدُ جَبَلِيَّتِي زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا
 هَمَامُ وَأَوَاقَاتُ زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا
 زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا زِيَارَتُ مُحَمَّدٍ كَرْدِهِ تَرَا

که حضرت امیرالمؤمنین در هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمودند
 یا ای الله عظیم الشان محراب مسلم شفیق و مودود که چون باین مشهد میری المؤمنین
 غسل نماز میکنی و یا کعبه ترین جامهای خود را به نوش و بقدر کوی خوش
 خود را خشو کن و بر تو باد بار ازل و ارام تو این چون برسی به باب السلام
 یعنی درگاه روضه که ضرب میقدس نمایان میشود و در قبله ایست و می
 الله اکبر السلام علی رسول الله السلام علی خیر الله السلام علی
 بگو و بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله
 یا ای الله النذیر السراج المنیر و رحمة الله وبرکاته السلام علی انبیاء
 الله و علی آله و علی صحابه و علی ائمه و علی اولاد و علی اولاد و علی اولاد
 لکن مسلمین و عباد الصالحین السلام علی ملائکة الله الحافین
 و علی ملائکة و علی ملائکة و علی ملائکة و علی ملائکة و علی ملائکة و علی ملائکة
 علی هذا الحرم و علی هذا الخیر یحی اللامین فی نور السلام علیک یا وحی
 و علی این حریم و علی این خیر یحی لکن بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله
 الاوصیاء السلام علیک یا عباد الاقرباء السلام علیک یا وحی
 الاوصیاء و علی این خیر یحی لکن بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله
 الاوصیاء السلام علیک یا سید الشهداء السلام علیک یا ایة الله
 الاوصیاء و علی این خیر یحی لکن بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله بگو یا رسول الله
 العظمی السلام یا خیر فی هذا العباد السلام علیک یا ایة الله العظمی

طریقہ منہر
نہایت حیات و امراض
در مریض

ایمی تخم یاران
عباد و در توای مشر
بش فی سفیدان

الاتقياء السلام عليك يا عظمة الاولياء السلام عليك يا ذوق
 بربرگان درود بر تو ای مایه نیکوکان درود بر تو ای پادشاه
 الموحدين النجباء السلام عليك يا خالص الاخلاء السلام عليك
 یکه پادشاهان درود بر تو ای مایه دوستان درود بر تو
 يا والد الامم الامناء السلام عليك يا صاحب الحق واصل الاله
 ای پدر شویان مابادت درود بر تو ای صاحب حق و پادشاه
 السلام عليك يا قسم الحنظل واطي السلام عليك يا من شرف
 درود بر تو ای قسم خنده و شربت و نور درود بر تو ای انور کبریا
 بملك و غنى السلام عليك يا بحر العلوم وكنز الفقراء السلام عليك
 پادشاه و غنی درود بر تو ای دریای علوم و بنیاد نیازمندان درود بر تو
 يا من ولد في الكعبة وزوج في السماء ليلة النيا و كان شهيد
 ای که در کعبه زاده شد و در آسمان هم توفی زان و بود مغان
 السلام عليك يا مصباح الضياء السلام عليك
 و شمع گدازان درود بر تو ای چراغ روشن درود بر تو
 يا من حصه النبي في الجاهل السلام عليك يا من بات على فراش
 ای که حصه نبی گردانید و از اجنه عطا می فرمود درود بر تو ای که خواب کرد و بر سر
 غایت لایلیاء و وفاد و فیه شعر الاغدا السلام عليك يا من ركب
 ای که سواران و کشتی نووار از کزند و شمشان درود بر تو ای که کاروان

الطريق

لَهُ الْقَسْلُ فَنُحَايَ شَعُونَ الصُّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَحَى اللَّهُ سَفِينَةً
 رَبِّي كَوْنًا بِسُورَتِهِ كَرِيمًا بِسُورَتِهِ صَفَا سَلَامُ رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ
 لَوْحًا بِسُورَتِهِ وَأَسْمَى أَخِي حَيْثُ نَظَّمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَلَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 نَوْجَ رَأْسِهِ أَوْ سَمَ بَرْدًا وَبَرْدًا كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 يَا مَنْ تَابَ اللَّهُ بِهِ وَبَاخِيهِ عَلَى أَدَمَ كَزَعْوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَالَكِ
 أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 الْخَافَ الَّذِي مِنْ رُكْبَةٍ نَحَا وَمِنْ تَاخِرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 رَبِّي كَرِيمًا كَرِيمًا بِسُورَتِهِ كَرِيمًا بِسُورَتِهِ صَفَا سَلَامُ رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ
 يَا مَنْ خَاطَبَ الثَّعْبَانَ وَذُئِبَ الْفَلَاحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 وَدَحَا اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرُوا وَأَنَابُوا
 وَرَحْمَتُهُ يَا مَنْ كَرَّمَ بَرَكَاتِهِ أَوْ سَلَامُ رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ ذَوِي الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدَنَ
 سَلَامُ رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 الْحِكْمَةِ وَفَضْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكَلَامِ الْبَالِغِ
 غَرَابِيبِ وَنَحْتَهُ نَهْيَ قُدْرَتِ سَلَامُ رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ
 عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّافِذِ
 رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي

بِالْقَوَابِ

بِالْقَوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْمُتَّصِدِينَ بِالْخَاتِمِ فِي الْحَرَابِ
 رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهَذَا يَوْمِ الْأَحْزَابِ
 سَلَامُ رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ اللَّهُ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 سَلَامُ رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 يَا فَالَكِ وَفَالِحَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَا خَيْرَ الْأَنَامِ لِلْبَيْتِ
 أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 عَلَى فَرَاشِهِ فَاسْلَمْ نَفْسَهُ لِلْمِيتَةِ وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
 رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 لَهُ طُوبَى وَخَيْرُ مَنَاقِبٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 عِزَّةَ الدِّينِ وَسَيِّدَ الْأَدَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحِجْرَاتِ
 كَمَا بَدَلْتَهُ وَبَرَكَاتِهِ بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ زَلَّكَ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 سَلَامُ رَبِّي أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي
 يَا مَنْ كَتَبَ فِيهِ فِي السَّمَاءِ عَلَى السَّرَافَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ
 أَيْ اَلْكَرَامَةُ فَطَرَتْ سِلَاقًا وَبَرْدًا بِرَأْسِهِ بِرَأْسِهِ كَمَا مَجَّ كَرِيمًا كَرِيمًا نَحْتَهُ وَبَرْدًا مَوْجَانِ سَلَامُ رَبِّي

الْحَمْدُ وَالْأَيُّامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغَزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 عَوَازِ وَشَافِي هَدْيَ لَامِ بَرْتَوِ اِي مَادِيَا مَسْكَامِ بَرْتَوِ اِي
 مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ الْحَقِّ وَالْحَقِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 سَلَامِ بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 يَا مَرْحُومَ مَنْ حَمَلَانِي اَوْ غَامَلَانِي السَّلَامُ عَلَيْكَ
 اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 يَا مَنْ تَلَا حِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَلَا حِي السَّلَامُ عَلَيْكَ
 اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 عَلَيْكَ يَا وَلَدَ الْاُمَمِ الْبَرِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلَدَ الْاُمَمِ الْبَرِّ
 بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 عَلَيْكَ يَا ثَالِي الْمَعْوِثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَالِي الْمَعْوِثِ
 بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ سَلَامِ بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 بِالْعَصَةِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْاَهْلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي

السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا عَوَازِ
 الْاُمَمِ الْبَرِّ
 اِي مَحْمُودِ اِي

بَرْتَوِ اِي

يَا طَهْ وَلَيْسَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللهِ الْمَدِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلَاتِهِ بِخَاتَمِ عَلَى السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا طَهْ
 اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْفَلَيْقِ مَظْهَرَ الْمَاءِ الْعَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهْ
 سَلَامِ بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 اللهُ الْبَاطِلُ قَوْدِ الْبَاطِلِ وَلِسَانِ الْعَبْرَةِ فِي بَيْتِ الْعَبْرَةِ
 اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَانِ عَلِمَ النَّبِيِّينَ وَمِنْهُمْ عَلِمَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ
 سَلَامِ بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 وَصَالِحِ الْاَوَّلِ وَالْاٰخِرِ الْاَوَّلِ وَالْاٰخِرِ الْاَوَّلِ وَالْاٰخِرِ
 وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ سَلَامِ بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَسْوَةَ الْاَوَّلِ وَالْاٰخِرِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 سَلَامِ بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 لَمْ يَخْلُقْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُتَّقِينَ
 سَلَامِ بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي
 وَوَجْهَ الْخُشْيِ وَجْهَ الْقَوِي وَوَجْهَ السُّوِي السَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ سَلَامِ بَرْتَوِ اِي مَحْمُودِ اِي مَحْمُودِ اِي

الإمام التقي الخالص الصفي السلام على الكواكب الذرية
 شویای پرستگار مخلص یاننده مرکزیده سلام بر ستاره روشن
 السلام على الامام ابي الحسن علي ورحمة الله وبركاته السلام
 سلام بر شویای نبوی در سنن علی و کتبت هذا وبركتهای و سلام
 على امام الهدى ومصباح الدجى وعلم التقي ومنازل الهدى
 بر شویای هدایت و چراغ شب تاریک بر پرستگاری و روشنائی در
 وذات التقي وطيف الورى والعرق الوثقى والحجر على هبل
 و دنا و عقیس و پناه و طایق و دست آور مجسم و محبت بر سر و دل
 و رحمة الله وبركاته السلام على نور الانوار ووجه البحار و
 در شمایند و برکتها و دور و درویشها و محبت نذر و غلبه و پدر
 الامير الاطهار وقيم الجنة والنار الخبير عن الانوار المذمومة
 شویان ایگان و پیش کشنده و نبوت و دور و نبرد و نبرای ای که گفته
 الكفار مستنقدا الشيعة الخالصين من عظيم الاوزار السلام
 اگر گویند راننده سپید و آفتاب از بادهای بزرگ سلام و درود
 على الخصوص باطاهرة التقية ابنه المختار الموكود في الهدى
 بر آنکه مخصوص است بپاکی بر پرستگاری و در تفرقه بر کزیده که اینست در شان
 نبي الاسناد المزوج في السماء بالبرق الظاهرة المخفية ابنة
 که موند بر دوات داده شده در کستان بر یکو کاران و شش و شش و دختر

الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام على النبأ الغضيه
 ایگان و رحمتها و نبی خدا و برکتها و ای او سلام بر آن خبر برینکه
 الذي هم فيه مختلفون وعليه يعرضون وعنه يستأثرون
 که مردمان در بیان ملاکستند و بر او عرض کنند و از او رسیده شوند
 السلام على نور الله الانوار وضيائه الازهر ورحمة الله و
 سلام بر نور خورشید که نورانیست تر و روشنایی او که روشنیست بر تمامای جهان
 وركاته السلام عليك يا ولي الله وحيته وخالصه الله و
 برکتها و ای او سلام بر تو ای دوست خدا و محبت او و دوست مخلصان
 خالصه اشهد يا ولي الله لقد جاهدت في سبيل الله حتى
 بیداد مخلصان و کواهی حسین ای دوست خدایم که جهاد کردی در راه خدا و حق را
 وابتغيت منها جرسول الله صلى الله عليه واله وحيته
 و بر کواهی نبوی و پیغمبر رسول خدا رحمت و رسالت و خدا را و آل او و مردم نبوی
 حرامه و حلاله للال الله و شرعت احكامه واقمت الصلاة
 بر او نور و جلال او نبوی و جلال خدا و جاریست بر حق و کمال و بر حق و بر حق
 واثبت انك و امرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت
 و داری که کوه را و امر کردی بمعروف و نهی کردی عن المنكر و کار را و داری
 في سبيل الله صلاتنا طاعة محمدا محمدنا عند الله عظيم الاثر
 در راه خدا و بپیشانیانده و بپیشانیانده و بپیشانیانده و بپیشانیانده

محمداً والحمد لله

[illegible]

کتب بجا بیاورد این کتب بکوی و قصد و قصد و وضو وضو
 حضرت امیر المؤمنین بکند و زیارتها و دعاها را متصل بیکدیگر
 کند بخواند و نزدیک رفتن و بوسیدن نمیشناسد اعنی بعضی اهل
 کار نیست که چیزی بجل او و در پیشگاه او **کفایت** است که مستحب است در
 روز و در کعبه نماز بکند و در هر رکعت **سوره الفاتحه** ده مرتبه سوره
 انا انزلنا وده مرتبه قل هو الله احد بخواند سلام است **حق لا تموت وخالق**
 بگوید در جای نماز خود بنشیند و این دعا را بخواند **تو ای زنده که هیچی و مایه**
لا تغلب ویدی لا تغلب وقریب لا یغلب و قادر لا یضاد و خافی
غیر که نه نوی و بیدار که نه خوابی و دوری که نه دوری و نزدیک که نه نزدیکی
لا تضل و صمد لا یضم و قیوم لا ینام و عالم لا یتعلم و قوی لا یضغ
و عظیم که نه باری که نه گنجش و بیدار که نه خوابی و دوری که نه دوری و نزدیک که نه نزدیکی
و عظیم لا یوصف و قوی لا یخلف و عقی لا یقتیر و حکیم لا یخیر
و بر که نه باری که نه قوت و در که نه نوی و وفا کننده که نه یاری که نه حاج و نوری که نه تاری
و منبع لا یقهر و مغرور لا یشکر و وکیل لا یخفی و غالب لا یغلب
و غرغری که نه نوی و شناسنده که نه کار و نوی و کاشنده که نه باری که نه کار و نوی
و فرد لا یتسیر و وهاب لا یمیل و سریع لا یتأهل و جواد لا یسخر
و سبکی که نه نوی و بخشنده که نه مال و باری که نه باری که نه کار و نوی و باری که نه باری که نه کار و نوی
و عزیز لا یتکبر و حافظ لا یغفل و قائم لا یتزل و محیب لا یتری و دائم

که در هر روز
 و کسبای که در هر روز
 که در هر روز و کسبای که در هر روز
 و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز

لا تقی

لا تقی و باقی لا یتلی و واحد لا یشبه و مقدر لا ینزع اللهم
 کون **ای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز**
 ای اسألك یعلم الغیب عندك و قد رزقك علی الخلق اجمعین
 برستی که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز
 از **خسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز**
 که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز
 ای و اسألك الخشیة فی الغیب و الشهادة و اسألك اللهم كلمة
 برای من و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز
 الحق فی الغضب و الرضا و اسألك نعیما لا ینفد و اسألك
 حق را در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز
 بعد الفضاء و اسألك بنی الدارین بعد الموت و اسألك لذة النظر
 و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز
 ای و اسألك المین رب العالمین اللهم ای اسألك منک
 ای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز
 الکرم و فضلك العظیم ان تغفر لی و ترجفی بالطف الطیف
 که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز
 فی کل الخیر و ترضی اللهم ای اسألك فعل الخیرات و توفک لعل
 که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز و کسبای که در هر روز

و کسبای که در هر روز

وَحَبِّ السَّالِكِينَ وَمُخَالَطَةِ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تَعْقِرَ لِي وَتَرْجِفِي وَأَنْ

و دوستی درویشان و آمیزشش را شایسته گمان و آنکه سایه زری مرا در محبت کنی در هرگاه

أَرَدْتُ يَقُومُ فِتْنَةٌ فَفَتْنِي غَيْرَ مَقْنُونٍ وَأَسْأَلُكَ حَبْلَكَ وَحَبْلِي

اگر دهم که بگریزای ای ای پس گمراهی را که در دلم است و گمراهی را که تو دوستی ترا دوستی کنی

بِحَبْلِكَ وَحَبْلِي عَلَى يَدَيْهِ إِلَى حَبْلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي مُخَوِّفٌ لَكَ

دوست دارم و دوستی کنی که در دلم است و دوستی تو مرا دوستی کنی که در دلم است

عَلَيْهِ وَالْهَبْ حَبْلَكَ وَبِحَبْلِي إِزْهِيمْ خَلِيلَكَ وَصَفِيكَ وَبِحَبْلِي

بر او و آنکه او دوست تو و بختی را بر اسم دوست تو و بر که در دلم است و دوستی کنی

كَلِمَتِكَ وَبِحَبْلِي عَيْشِي دُوحًا وَأَسْأَلُكَ بِصُحْبَةِ إِبْرَاهِيمَ وَدُوحَةِ

بسم تو و بختی عیسی دوحه و تو دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

مُوسَى وَابْنِ خَيْلٍ عَيْشِي وَزُورًا وَدُوحَةً فَانْجِلْ لِي فَحَمْدُكَ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَالْهَبْ

موسی و ابن خیل عیسی و زور و دوحه و فرغان محمدی را در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

وَأَسْأَلُكَ بِحَبْلِي كُلِّ رَحْمَةٍ وَبِحَبْلِي كُلِّ قَضَاءٍ فَضِيلَتِكَ وَبِحَبْلِي

و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَعْظَمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَبْلِي كُلِّ كِتَابٍ كِتَابِيكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَفَّا

که عظم کردی و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْتَغْفِرُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

وَحَبِّ السَّالِكِينَ وَمُخَالَطَةِ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تَعْقِرَ لِي وَتَرْجِفِي وَأَنْ

و دوستی درویشان و آمیزشش را شایسته گمان و آنکه سایه زری مرا در محبت کنی در هرگاه

أَرَدْتُ يَقُومُ فِتْنَةٌ فَفَتْنِي غَيْرَ مَقْنُونٍ وَأَسْأَلُكَ حَبْلَكَ وَحَبْلِي

اگر دهم که بگریزای ای ای پس گمراهی را که در دلم است و گمراهی را که تو دوستی ترا دوستی کنی

بِحَبْلِكَ وَحَبْلِي عَلَى يَدَيْهِ إِلَى حَبْلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي مُخَوِّفٌ لَكَ

دوست دارم و دوستی کنی که در دلم است و دوستی تو مرا دوستی کنی که در دلم است

عَلَيْهِ وَالْهَبْ حَبْلَكَ وَبِحَبْلِي إِزْهِيمْ خَلِيلَكَ وَصَفِيكَ وَبِحَبْلِي

بر او و آنکه او دوست تو و بختی را بر اسم دوست تو و بر که در دلم است و دوستی کنی

كَلِمَتِكَ وَبِحَبْلِي عَيْشِي دُوحًا وَأَسْأَلُكَ بِصُحْبَةِ إِبْرَاهِيمَ وَدُوحَةِ

بسم تو و بختی عیسی دوحه و تو دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

مُوسَى وَابْنِ خَيْلٍ عَيْشِي وَزُورًا وَدُوحَةً فَانْجِلْ لِي فَحَمْدُكَ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَالْهَبْ

موسی و ابن خیل عیسی و زور و دوحه و فرغان محمدی را در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

وَأَسْأَلُكَ بِحَبْلِي كُلِّ رَحْمَةٍ وَبِحَبْلِي كُلِّ قَضَاءٍ فَضِيلَتِكَ وَبِحَبْلِي

و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَعْظَمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَبْلِي كُلِّ كِتَابٍ كِتَابِيكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَفَّا

که عظم کردی و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْتَغْفِرُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

أَسْأَلُكَ بِحَبْلِي وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ أَلْقَى وَضَعَهَا عَلَى الْفَارِغِ فَاسْتَأْ

استغفر کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است و دوستی کنی که در دلم است

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ إِلَيْهِ إِذْ لَيْسَ تَرَفَعُ مَكَانًا عَلَيْنَا وَ
 بِسْمِ تَوْكَلُكَ نَوَافِدُ تَرَاهِ إِنْ أَدْرَيْسَ لَيْسَ إِلَّا بِرُوحِي أَوْ دَارِجِي كَمَا وَبَدُو
 أَنْ تَرَفَعْنَا إِلَى أَحَبِّ الْبِقَاعِ الْبَيْتِ وَتَمُنْ عَلَيْنَا بِمَوْضِعَانَا
 بِسْمِ تَزِيدُ كُنْ لِي أَلَا بِرُوحِي وَتَرَاهِ إِنْ أَدْرَيْسَ لَيْسَ إِلَّا بِرُوحِي أَوْ دَارِجِي كَمَا وَبَدُو
 وَتَدْخُلْنَا الْحَيَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ
 أَوْ دَارِجِي أَلَا بِرُوحِي وَتَرَاهِ إِنْ أَدْرَيْسَ لَيْسَ إِلَّا بِرُوحِي أَوْ دَارِجِي كَمَا وَبَدُو
 بِرُوحِي فَجَبَّيْنَاهُ مِنَ الْغَرْبِ وَاهْلَكَ الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ أَنْ
 بَدَأَ نَوْحٌ بِسْمِ تَجَاتِ دَارِجِي وَدَارِجِي شَدَنَ وَجَاهُ كَرُوحِي وَدَارِجِي لَمَّا رَأَى كَمَا
 تَجَبَّنَا بِمَا نَحْنُ فِيهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ دَعَاكَ
 بِرُوحِي أَلَا بِرُوحِي وَتَرَاهِ إِنْ أَدْرَيْسَ لَيْسَ إِلَّا بِرُوحِي أَوْ دَارِجِي كَمَا وَبَدُو
 بِرُوحِي هُوَ دَعَاكَ السَّلَامُ فَجَبَّيْنَاهُ مِنَ الْبَيْتِ الْعَقِيمِ أَنْ تَجَبَّنَا
 بِرُوحِي هُوَ دَعَاكَ وَدَارِجِي وَدَارِجِي رَأَى دَارِجِي وَدَارِجِي لَمَّا رَأَى كَمَا
 مِنَ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَدَّاهُمَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي
 دَعَاكَ بِرُوحِي وَتَرَاهِ إِنْ أَدْرَيْسَ لَيْسَ إِلَّا بِرُوحِي أَوْ دَارِجِي كَمَا وَبَدُو
 نَوَافِدُ تَرَاهِ إِنْ أَدْرَيْسَ لَيْسَ إِلَّا بِرُوحِي أَوْ دَارِجِي كَمَا وَبَدُو
 لَدُنَّا وَالْآخِرَةِ وَعَدَّاهُمَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ
 بِرُوحِي وَتَرَاهِ إِنْ أَدْرَيْسَ لَيْسَ إِلَّا بِرُوحِي أَوْ دَارِجِي كَمَا وَبَدُو

1737

دَعَاكَ يَهْ يَهْ يُعْقِبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصِيرَةً وَلَكِنَّهُ وَقَعَ عَيْنُهُ أَنْ
خَوَّاهُ تَرَاهُ أَنْ يُعْقِبُكَ أَيْ كَرِهَ أَنْ يَرَى بَصِيرَةً بِأَنْ يَسْأَلَ عَنْهُ وَهُوَ شَدِيدُ رُوحِهِ وَشَدِيدُ دَلِيلِهِ
تَخَلَّصْنَا لِمَجْمَعٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَوْلَادِنَا وَأَهْلَانَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ
عَدَائِي كُنْ يَا وَهَّاجُ رَسْمِ أَوْرِي مَيَّانَ دُومِيَّانَ فِرْزَانِ يَا دَارِيَّانَ وَمَوْلَا كَجَمْرٍ تَبَاحُشْتُمْ
الَّذِي دَعَاكَ يَهْ يَهْ يُوسُفُ فَاتْرَجْتُمْ عَنْ السَّجْنِ أَنْ تَخْرُجَ الْخَلْقُ الْبَشَرُ
أَيْ كَرِهَ خَوَّاهُ تَرَاهُ أَنْ يُعْقِبُكَ بِسُوءِ رُوحِهِ وَدَلِيلِهِ وَهُوَ شَدِيدُ رُوحِهِ وَشَدِيدُ دَلِيلِهِ
وَعَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ الْفِي أَنْفُسِكُمْ لَهَا عَلَيْنَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي
وَكَبَّرَ فِي مَارِطَاكَ أَنْفُسِي أَنْ تَكُونَ الْعَلَامُ كَرِهِي بَانِ بِرُوحِهِ وَمَوْلَا كَجَمْرٍ تَبَاحُشْتُمْ
دَعَاكَ يَهْ يَهْ لَأَسْبَاطُ فَتَنَّتْ عَلَيْهِمْ وَجَعَلَهُمْ أَنْفُسَاءَ أَنْ تَتُوبَ عَلَيْكَ
خَوَّاهُ تَرَاهُ أَنْ يُعْقِبُكَ بِسُوءِ رُوحِهِ وَدَلِيلِهِ وَهُوَ شَدِيدُ رُوحِهِ وَشَدِيدُ دَلِيلِهِ
وَتَرَى فَمَا طَاعَتِكَ وَعِيَادَتِكَ وَالْخَلَاصَ مِمَّا خَشِيَ فَيَدُ وَأَسْأَلُكَ
وَكَبَّرَ فِي مَارِطَاكَ أَنْفُسِي أَنْ تَكُونَ الْعَلَامُ كَرِهِي بَانِ بِرُوحِهِ وَمَوْلَا كَجَمْرٍ تَبَاحُشْتُمْ
يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ يَهْ لَأَسْبَاطُ فَتَنَّتْ عَلَيْهِمْ وَجَعَلَهُمْ أَنْفُسَاءَ أَنْ تَتُوبَ عَلَيْكَ
خَوَّاهُ تَرَاهُ أَنْ يُعْقِبُكَ بِسُوءِ رُوحِهِ وَدَلِيلِهِ وَهُوَ شَدِيدُ رُوحِهِ وَشَدِيدُ دَلِيلِهِ
وَتَرَى فَمَا طَاعَتِكَ وَعِيَادَتِكَ وَالْخَلَاصَ مِمَّا خَشِيَ فَيَدُ وَأَسْأَلُكَ
وَكَبَّرَ فِي مَارِطَاكَ أَنْفُسِي أَنْ تَكُونَ الْعَلَامُ كَرِهِي بَانِ بِرُوحِهِ وَمَوْلَا كَجَمْرٍ تَبَاحُشْتُمْ

10

بروی

مکتبہ دارالعلوم دیوبند

۱۵۴۸

أعمال
ما بينع الثاني
الاول وثمان
الفا
دعوات اول وثمان

رَبِّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدْهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ *دور و کارهای بسیار می کرد و او را نبینید و هر چیزی پس بر حسب او آفرید و او بر هر چه چیره*
 فَاعْبُدْهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ رَازِقٌ أَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ رَازِقٌ
پس بر حسب او آفرید و او بر هر چه چیره *چیز نمی دانست بر رویی که آنچه را که می شد به رویی آفرید و او را*
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّبِعُوا مَوْسَى
خدا را می گوید و در رویی که روان را باز کرد که این را بگوید ای مردمان پیروی کنید که من پیروی
 اللَّهُ إِلَهُكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
خدا را می گوید شما همه را که خدا می گردانست و او شایسته ستمانی و زمین و آسمان را می گردان
 يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا إِلَهُكُمْ فَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ الْيَسْرَى الَّذِي يَوْمُنَا اللَّهُ
زنده میکند و میمیراند پس که و بر حسب او میمیراند و پیروی *شد و در روز که بیان در روز خدا*
 وَكُلَّامِهِ وَاتَّبِعُوا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أَمْرُ الْإِلَهِ الْجَبْدُ وَالْهَالِكُ
و آنچه را که او بر رویی کند و او را ندانید که شما را بید و ما مورد بود و در کار که بر حسب خدا را بکار
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا أَفْضَلُ حِسْبَى اللَّهِ لَا
خدا را می گردانست و او را ندانید که شما را بید و در کار که بر حسب خدا را بکار
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتَّى إِذَا دَرَكَهُ
خدا را می گردانست و او را ندانید که شما را بید و در کار که بر حسب خدا را بکار
 قَالَ آمَنْتُ أَمَّا لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ يَوْمَ السَّرِيبِ وَأَمَّا مِنَ السَّيْرِ
خدا را می گردانست و او را ندانید که شما را بید و در کار که بر حسب خدا را بکار

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

المكتبة

...

سنگھار و فر

[illegible]

محمد عبدالرزاق

محمد بن عبدك ورسولك ونبيك وصفيك وخيرتك من خلقك
 محمد بن عبدك ورسولك ونبيك وصفيك وخيرتك من خلقك
 اللهم ارفع درجته وكن مفاعله واجل ثوابه واجل جنته
 اظهر عذره وعظم نوره واكرم كرامته واحي يرقنه وزيده
 واقرب ذللك عينه اللهم اجعل محمد اكرم النبيين تبعاء
 اعظمهم منزله واشرفهم واسمهم كلمة واعلاهم درجة
 وافخمهم في الجنة منزلا اللهم بلغ محمد ادرجة الوسيلا والخوشي
 بلبانة وعظم نوره وبقهاته وقبيل شفاعته في منتهى قبيل
 صلوات الله عليه اللهم صل على محمد كما بلغ رسالاتك وقل لا اله الا الله
 واشهد ان محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه وسلم
 اللهم صل على محمد بن عبدك ورسولك ونبيك وصفيك وخيرتك من خلقك
 محمد بن عبدك ورسولك ونبيك وصفيك وخيرتك من خلقك

اعمال
فانما هي من الآله
وعلى منوال
ايضا

魚

المسكين ولئن خالفني ولئن لم يارني ولئن لم يصورني ولئن لم يغيرني
 بر كوار وتولي كونه كوار وتولي بر ما كونه كوار وتولي كونه كوار
 ولئن الأول والآخر والظاهر والباطن لك الامناء الحسنى امالاً
 وتولي اول وتولي آخر وتولي كوار وتولي نهان ترارست غياي كين
 يارب بحق هذا الامناء وبحق اسمائك كلها اني ضل على محمد وآل محمد
 اي يور كوار من تبي ان نهان تبي و من نهان تبي و من نهان تبي و من نهان تبي
 ولئن الكرام في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة ولئن اناب السعداء والشهداء
 وعلو العاروا وروينا يمين وروا انجان يمين و من كنهان يمين و من كنهان يمين
 في سبيلك وعرفنا بركه شهروا لهذا وبنده والافنا خير واصرف عنا شر
 وروا تو وروا شمس ان بركت بلاء و بنيت الله وروا كين ان كين ان كين ان كين
 واجعلنا فيمن الفاضل ووقنا هذا عذاب النار ارحم الراحمين
 وروا ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين
 پس ان يار الحمد لله رب العالمين الحمد لله الذي خلق القواية
 ليجو اند سبيل من خذ يار وروا كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين
 الارض يجعل الظالمين والنور ثم الذين كفروا من عبد لون هو
 انيس وروا ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين
 الذي خلقكم من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم تموتون
 انو حسنة به شمار ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين ان كين

١٢١

وَهَبْ عَلَى الْكِبَرِ اسْتَعْمِلْ وَاسْتَحْيِ أَنْ رَجَى لِسَمِيعِ الدُّعَاءِ
وَجَبَّ بِنِزَالِ بَرِي اسْمِيعِلْ وَاسْتَحْيِ رَاهِبَتِي كَمُرُورِ دُكَارِشِ تَوَانِ قِيَامِ الدُّعَاءِ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنْ الْقَوْمِ
سَبَسْ كَمُرُورِ دُكَارِشِ نِيْلَتْنِدْ سَبَسْ مَرْغِيلِ دُكَارِشِ دُجَعْدْ مَادْ دُكَارِشِ
الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
سَمْ دُكَارِشِ سَبَسْ مَرْغِيلِ دُكَارِشِ دُفُوتِي دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ يَا قُدْرُوتِي فَخَرْتُهَا وَمَارَاتِي لِيَا غَاثِ الْعَالَمِينَ
سَبَسْ مَرْغِيلِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الْحَمْدُ
سَبَسْ مَرْغِيلِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ
الَّذِي صَدَقَ وَعْدَهُ وَوَرَّثَنَا الْأَرْضَ نَلْقُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَأْتِي
دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ
فَتَعْمَلُ الْغَالِيُونَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ خَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
سَبَسْ كَمُرُورِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ
يَحْمَدُ رَبَّهُمْ وَحَقْنِي بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سَبَسْ كَمُرُورِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ
فَلِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَكِنْ
سَبَسْ كَمُرُورِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ دُكَارِشِ

کلمہ

كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ هَذَا مَكَانُ الْعَالَمِينَ خَلِّصْ مِنْ عَذَابِكَ
 هَذَا مَكَانَ الْعَالَمِينَ خَلِّصْ مِنْ غَضَبِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَمَلِي
 عَمَلًا فَاجِحًا وَسَالِكًا فَاعْظِمْنِي وَأَمِنْ يَدِكَ فَهْدِنِي وَلَوْ كُنْتُ
 عَلَيْكَ فَكْفَيْتُهُ وَتَقَرَّرْتُ إِلَيْكَ فَاعْظِمْنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ فَغُفِّرْ لِي
 وَاصْبِرْ عَنْهُ فَإِذَا رَضَيْتَهُ وَهَدَيْتَهُ إِلَى فِرْضَانِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ يَا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ عَمَلِي عَمَلًا فَاجِحًا
 وَسَالِكًا فَاعْظِمْنِي وَأَمِنْ يَدِكَ فَهْدِنِي وَلَوْ كُنْتُ عَلَيْكَ فَكْفَيْتُهُ
 وَتَقَرَّرْتُ إِلَيْكَ فَاعْظِمْنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ فَغُفِّرْ لِي
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ عَمَلِي عَمَلًا فَاجِحًا
 وَسَالِكًا فَاعْظِمْنِي وَأَمِنْ يَدِكَ فَهْدِنِي وَلَوْ كُنْتُ عَلَيْكَ فَكْفَيْتُهُ
 وَتَقَرَّرْتُ إِلَيْكَ فَاعْظِمْنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ فَغُفِّرْ لِي

خبرها و گشتن الی الکفر و الفسوق و العصبان و الجحیم و یوم
 جزای و عتاب و کفر و فسوق و عصبان و الجحیم و یوم جزای و عتاب
 اللهم قونی عیاد ذلک و استعاف فی طاعتک و یلغی الذی
 مدوید تو ای که مرا می عبادت خود و کار و عبادت تو ای که مرا می عبادت
 ارجو من رحمتک یا ارحم الراحمین اللهم انی اسألك الذی
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 الظاء و النیة یوم الفزع الاکبر و الفوز یوم الحساب و النیة
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 یوم الخوف و اسألك النظر الی وجهک الکریم و الخلود فی
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 جنیتک فی دار النعیم من هنالك و السجود یوم یکشف عن سائر
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 و اظلل یوم لا ینال الا ظلمک و مرا فنة انبیاءک و رسالتک و اولیاءک
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 اللهم اغفر لی ما قد فعلت من ذنوبی و ما اخرجت و ما اسرفت و ما
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 اعلمت و ما اسرف علی نفسی و ما انت اعلم به منی و ادر فقی فی
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود

والله

و اهلک الی و العفاف و الغنی و وفقی للعجل و الخیر و وضح
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 اللهم اصلح لی الذی هو عیادک و اصلح لی الخیر الذی
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 الی ما یقبل و اجعل الحقیق زیادة الی کل خیر و اجعل الکون
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 و احمل من کل سوء اللهم انی اسألك یارب الارباب فامین
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 السادات یا مالک السلاطین ان زحمتی و شجبتی و ضللتی
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 فانه لا یصلح من صلح من عبادک الا انت فانک انت رب
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 یفقی و رجائی و مولائی و ملجائی و لا ارجو الی غیرک و لا یجیب
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 سوالی و لا یجیب الا انت فاعینک و ابن عیادک
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود
 و ابن امینک الخاطی الذی و سألک رحمتک و انت العالم بظلم
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود

و اصلح لی الخیر الذی هو عیادک و اصلح لی الخیر الذی
 که ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود ای که مرا می رحمت خود

مع راجع
لما بين يدي

قسم الفقه

اعمال
ماه جاری و پیشانی

[illegible]

علام عمر و مدد و زبیتیم باز انحضرت از یارت کند و چنانچه شیخ و قاضی
 گفته است که اظفار و سر و رو و خورشید بکنند و روزی بدانند و صدقات
 و احوال بخیر بکنند و در ایام حضرت مدد و طریقی وار شده است اول آنکه
طافین روایت کرده است که هر که **السلام علیک یا سیدنا**
 انحضرت را زیارت کند باین زبان که بگوید **در روز و شب** ای خاتون زلف
 العالمین السلام علیک یا والدی الحجج علی الناس جمعین السلام علیک
جانیان در روز و شب ای مادر محبت ما و سبب آن یکسان در روز و شب
 ایها المظلومة المملوغة حقنا **یس** اللهم جیل علی امینک و اینها
ای سیدم یکسان کرده اند از حق خود بگویند و از دست بگریزند و در هر روز
 ذبیحة و صفتی بنیت صلواتی زلفها فوق زلف عیال المکرمین من اهل
زلف ای سیدم و در هر روز که بگوید **ای سیدم** که بگوید **ای سیدم**
 المصوات و الاضیاء این طلبش برش کند از حق **سیدنا** که کناهان او را بپای
آسمانها و اهل زمینها و او را داخل بهشت کند و این زبان حضرت مغیر است
 و هر وقت میتوان کرد و هم زبان مدحیست که عباد ذکر کرده اند در کتب
 زیارات و سندش نظر همین السلام علیک یا بنی رسول الله السلام علیک
 بن سید و ان زیارت اینست **در روز و شب** ای دختر رسول خدا در روز و شب
 یا بنی رسول الله السلام علیک یا بنی حبیب الله السلام علیک یا بنی خلیل
 ای دختر بعلبقر خدا در روز و شب ای دختر دوست خدا در روز و شب ای دختر صدیق

زیارت
 حضرت فاطمه زهرا
 روایتی
 اینها

زیارت
 حضرت
 انحضرت

الله السلام علیک یا بنی رسول الله السلام علیک یا بنی خلیل
 خدا در روز و شب ای دختر بعلبقر خدا در روز و شب ای دختر صدیق
 الله السلام علیک یا بنی حبیب الله السلام علیک یا بنی خلیل
 خدا در روز و شب ای دختر بعلبقر خدا در روز و شب ای دختر صدیق
 الله السلام علیک یا بنی خلیل الله السلام علیک یا بنی خلیل
 خدا در روز و شب ای دختر بعلبقر خدا در روز و شب ای دختر صدیق
 الله السلام علیک یا بنی رسول الله السلام علیک یا بنی خلیل
 خدا در روز و شب ای دختر بعلبقر خدا در روز و شب ای دختر صدیق
 العالمین من الاولین و الاخرین السلام علیک یا ذیجود و فی الله
جانیان در روز و شب ای مادر محبت ما و سبب آن یکسان در روز و شب
 و هر خلقی بگوید **السلام علیک یا ام الحسن و الحسن**
و سیدنا ای سیدم و در هر روز که بگوید **ای سیدم** که بگوید **ای سیدم**
 سیدنا و اهل الجنة السلام علیک یا ام المؤمنین السلام علیک
در روز و شب ای دختر بعلبقر خدا در روز و شب ای دختر صدیق
 ایها الصديقة الشهيدة السلام علیک ایها الوحيدة الوحيدة السلام
ای سیدم که بگوید **ای سیدم** که بگوید **ای سیدم**
 علیک ایها الصديقة الشهيدة السلام علیک ایها الفاطمية الزكية
در روز و شب ای دختر بعلبقر خدا در روز و شب ای دختر صدیق

قصه اول

قَطَعَ رَسُولُ الْإِسْلَامِ بَضْعَةً مِنْهُ وَدَوَّحَهُ الْقَبْضَيْنِ جَنِيحًا
بَرَّادًا زَوَّلَ عَنْ يَمِينِ حَقِّقِ تَوْبَةً دِيْنِي اَزْوَاجَانِ اَوَّلِي اَهْلِي كَيْ مَيَانِ بَهْلَوِي وَتَشْتَبِ
قَالَ عَلَيْهِ اَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَاَكْمَلُ السَّلَامِ اَسْمُكَ اللهُ وَمَلَاكَ
كَقَفِي بَرَاوَهُ وَتَبَيَّنَ وَرَوَّاهُ وَسَدَّ وَفَاتَمَنَ سَدَّ كَوَاهِي مَيْسَمِ غَلَاوَهُ وَتَوَخَّاهُ
الْحَيُّ وَلِيَّ الْمُنِّ وَالْاَلِ وَعْدُ وَلِزْ عَادَاكَ وَحَسْبُ لِيْنِ حَارِيكَ اَنَا
كَمَنْ دَوَّسْتُمْ اَزْكَو دَوَّسْتُمْ زَاوُ دَوَّسْتُمْ اَنْ اَكْ دَوَّسْتُمْ اَنْ اَكْ دَوَّسْتُمْ اَنْ اَكْ دَوَّسْتُمْ اَنْ اَكْ
لَاغَوْلَا لِيْ بَيْتَ بَابِيكَ وَبَعْلِكَ وَالْاَمْرُ مِنْ وَلَدَاكَ مَوْقِفِي وَبَيْتِي
اِي مَقْوَمِي مِنْ تُو وَبِيْدَرْتُو وَشُو بَرْتُو وَبِيْشَو اِيَانِ اَزْ فَرْدِ اِيَانِ تَوْفِيْقِي اِيَانِ اَزْ
مَوْفِقِي وَطَاعَتِي مُلْتَرَمِ اَشْهَدُ اَنْ اَلْدِيْنَ دِيْنِيْهُمْ وَالْحَكْمَ حَكْمِيْ
كُو دَوَّهَامِ وَفَرْدِ بَرْدِيْ نِيَانِيْ اَبُو كِيْرُو كِيْرُو كُو اِيِيْ مَيْسَمِ كُو دِيْنِيْ دِيْنِيْ اَنْتَ وَكُلُّ عِلْمِيْ
وَهُمْ قَدْ بَاغَوْا عَنِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَاوُا اِلَى سَبِيلِهِ بِالْحُكْمِ وَالْوَلَا
وَالْاِيَانِ تَحْتِيْ سَبِيْدِ اَلْاِيَانِ نِيَانِيْ كِيْرُو اَزْ اَمُو اَزْ دَوَّهَامِ سَبِيْرِيْ رَاوُ اِيْلَ اَلْحَكْمِ وَنِيْدِيْ
اَلْحَسَنَةَ وَلَا تَاْخُذْهُمْ فِيْ اللهِ اَوْمَةً لَّا اَمْرَ وَصَاوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَ
سَبِيْدِيْ وَنِيْدِيْ اِيَانِ اَزْ دَوَّهَامِ اِيَانِيْ اَنْتَ دَوَّهَامِ فَرْدِ اِيَانِ اَزْ دَوَّهَامِ
عَلَى اِيَانِ وَبَعْلِكَ وَفَرْدِيْكَ الْاَمْرُ الظَّاهِرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
بَرَاوَهُ وَشُو بَرْتُو وَبِيْشَو اِيَانِ اَزْ فَرْدِ اِيَانِ اَكْ كِيْرُو اِيَانِ اَزْ فَرْدِ اِيَانِ
وَاَهْلَ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبَتُوْلِ الظَّاهِرَةِ الصَّدِيْقَةِ الْعَصُوْمَةِ
وَاَهْلَ بَيْتِهَا وَنِيْدِيْ اِيَانِ اَزْ دَوَّهَامِ اِيَانِيْ اَنْتَ دَوَّهَامِ فَرْدِ اِيَانِ اَزْ دَوَّهَامِ

فی ثبوت

بعد از نماز و نیت
حضرت فاطمه علیها
السلام

اعلیٰ و سہولتی

<http://fb.com/ranajabirabbas>

قالی واجباتش در فضیلت و ناکید **انقضت** نماز سنت را در شب
 و روز بر نماز واجب مقرر فرمود هشت رکعت نافله پیش از نماز ظهر
 و هشت رکعت پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو
 رکعت و تین بعد از خفتن و چون شنبه **کرم** میشود بر او یک رکعت نماز
 و یازده رکعت نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها مقرر فیضه
 اند و در ثواب و ناکید مثل آنند و مانند فیضه اگر کسی ترک کند سنت است
 که قضا کند و از برای ترک آن کفاره یکم که از کفاره یا جبرای نافله روز
 و یکم برای نافله شب مقرر کرده اند و همچنین روز و شب دو رکعت
 واجب است که تمام ماه شعبان است و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و دو
 فوت شود سنت است که قضا کند و اگر در تابستان دشوار باشد سنت است
 که در زمستان قضا کند و اگر دشوار باشد بدل هر روز یک رکعت دهند
 که بحساب زرده دلتی سه ریلیتی و سیمینار باشد و بحساب زرهایی ناقص
 این زمان احوط چهارده خانیکیت یا یکم که بحساب و مطلقه
 صد و ده روز قنیم احقران باشد و اگر صد و شصت باشد احوط است
 و دو هم دادن بهتر است **و سنت** از حضرت صادق علیه السلام است که حضرت
 رسول مدینه روزی سنت نافله گرفت که مردم کان کردند که نماز ظهر
 کرد و مدینه افطار کرد که کان کردند که دیگر روزی سنت نخواهد گرفت پس
 مدینه روزی حضرت داود گرفت که یک روز و روزی میکفت و یک روز افطار

میفرمود پس اگر کسی نماز خود را در روز سه روز و در ماه پنج روزی که گذشت
 تا آنکه بر او سنت اسان باشد متابعت **انقضت** و فرمود که این روز و شب
 بر او است بار و روز تمام سال و وسوسه شیطان را از سینه و طرف میکند
 و او می رسد که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه اول
 ده روز و پنجشنبه آخر پس بداند که این روزها را روز و شب و روز
 برای نکه عذاب بر او میماند و این در این روزها نازل میشود است پس
 که در این روزها روز و شب و این دفع عذاب و در روایت دیگر فرمود
 که پنجشنبه و برای این روز و شب و این دفع عذاب و در روایت دیگر فرمود
 عرض میکند و چهارشنبه و برای این روز و شب و این دفع عذاب و در روایت دیگر
 در روز چهارشنبه خاف شد است و روز و شب و این دفع عذاب و در روایت دیگر
 هر عذاب که بر او میماند که شنبه نازل شد است و چهارشنبه و این دفع عذاب و در روایت دیگر
 شد است و اگر در ده روز و پنجشنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبه و دو هم
 چنانکه در **سنت** است و در روایت دیگر و در شد که پنجشنبه اول
 بهتر است و بعضی عمل کرده اند بر صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه و اول و دیگر
 باشد **و سنت** از حضرت صادق علیه السلام است که کسی در ده ماه این سه روز را در
 دارد باید که یا هیچکس مجادله نکند و سفاهت و تندخویی و بیخردی نکند
 و عبادت نکند پس کند خوردن بخند و اگر کسی با سفاهت و بیخردی کند

بگویند

سید محمد بن یوسف

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

حسن انوار
حسن الخصال
هدى السالكين
عليه

[illegible]

الحديث في حديث معتبر في كتابي في الحديث منقولت برصيد
 وعلامة كيد رسول خدا هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند
 باحضرت مایه صلوات در حدیث صحیح از حضرت منقولست که صلوات مؤمنان
 بر کسبت رسول خدا در صلواتی قرا بخوانند هر چند صلوات مؤمنان هر جا
 که باشند باحضرت مایه صلوات این حدیث حلال نماز هدیه دارد که در نیت
 و در نماز کنند و تالیف و التماس روح مقدس حضرت کنند و احادیث صلوات
 و سلام باحضرت و زیارات حضرت در شهر قندهار و در سایر بلاد
 منقولست که این ابی نصر بخیر مت حضرت امام رضا که بعد از نماز حلال
 و سلام بر حضرت رسول باید السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله
 وبنی بر او که میگویم **رحمت** و در دو بیت ابی و رسول خدا و رحمتی
 و بر کافه السلام عليك يا محمد يا عبد الله السلام عليك يا خیر
 بر کافه ای و در دو بیت بر کافه ای محمد ایسر عیسی که از ابی و بر کافه ای
 الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا خیر و الله السلام
 هذا در دو بیت بر کافه ای و در دو بیت بر کافه ای بر کافه ای و در دو
 عليك يا خير الله الله الله انك رسول الله واشهد انك محمد بن
 بر کافه ای و در دو بیت بر کافه ای محمد بن رسول الله و بر کافه ای
 عبد الله واشهد انك محمد بن رسول الله واشهد انك محمد بن رسول الله
 عیسی که از ابی و بر کافه ای محمد بن رسول الله و بر کافه ای

این حدیث
 در کتاب
 است

وعلامة كيد رسول خدا هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند
 باحضرت مایه صلوات در حدیث صحیح از حضرت منقولست که صلوات مؤمنان
 بر کسبت رسول خدا در صلواتی قرا بخوانند هر چند صلوات مؤمنان هر جا
 که باشند باحضرت مایه صلوات این حدیث حلال نماز هدیه دارد که در نیت
 و در نماز کنند و تالیف و التماس روح مقدس حضرت کنند و احادیث صلوات
 و سلام باحضرت و زیارات حضرت در شهر قندهار و در سایر بلاد
 منقولست که این ابی نصر بخیر مت حضرت امام رضا که بعد از نماز حلال
 و سلام بر حضرت رسول باید السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله
 وبنی بر او که میگویم **رحمت** و در دو بیت ابی و رسول خدا و رحمتی
 و بر کافه السلام عليك يا محمد يا عبد الله السلام عليك يا خیر
 بر کافه ای و در دو بیت بر کافه ای محمد ایسر عیسی که از ابی و بر کافه ای
 الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا خیر و الله السلام
 هذا در دو بیت بر کافه ای و در دو بیت بر کافه ای بر کافه ای و در دو
 عليك يا خير الله الله الله انك رسول الله واشهد انك محمد بن
 بر کافه ای و در دو بیت بر کافه ای محمد بن رسول الله و بر کافه ای
 عبد الله واشهد انك محمد بن رسول الله واشهد انك محمد بن رسول الله
 عیسی که از ابی و بر کافه ای محمد بن رسول الله و بر کافه ای

این حدیث
 در کتاب
 است

کیمیای حیات
حضرت امام حسین
علیه السلام

Handwritten text in Devanagari script, likely a signature or name, written in red ink.

توشوم فرمود که غسل کن در خانه خود و بالا رو بپایم خانه خود و اشاره کن
 بچایان بخش بسلام کردن تا نوشته شود ای تو ثواب زیارت **و در وقت**
 دیگر منقولست که خان بن سدر رفت خدمت حضرت صادق و از حضرت
 جماعتی را احضار او بودند پس فرمود که ای خان زیارت خست امام حسین
 میکنی هر ماه بکشی گفت نه فرمود هر دو ماه بکشی گفت نه فرمود که
 هر سالی بکشی گفت نه فرمود که چه بسا چنان کار دیدی بستی و قایم
 گفت باین رسول الله مانع من کی توشه و دوری مسافرت من فرمود که
 میخواهی شهادت داده باشی که زیارتی که مقبول باشد هر چند زیارت باشد
 دور باشد گفتن که زیارت کنم باین رسول الله فرمود که غسل کن روز
 جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش با کفن توین جامهای خود و بالا
 رو بپایان بپایم های خانه خود یا بر و سجده کن و در جانب قبر حضرت
 کن و السلام عليك يا مولاي و ابن مولاي و سيد و ابن سيد
 بگو و در وقت **و در وقت** ای تقی من و لایق من و زکریا من و یونس من
 السلام عليك يا مولاي يا قاتل بن القاتل و الشهد بن الشهيد
 در وقت **و در وقت** ای قاتل بن القاتل و الشهد بن الشهيد
 السلام عليك و رحمة الله وبركاته انا ذاك من رسول الله
 بگو و در وقت **و در وقت** ای قاتل بن القاتل و الشهد بن الشهيد
 بقلی و لسانی و جوارحی ان لم اذک بنفسی المشاهدة لقلبک

فعلیت

بسم الله الرحمن الرحیم
 محمد بن عبد الله
 و خدیجه

در این وقت
 خود و هر چه در دست
 نفس خود و ندیده

[illegible]

جامعہ کبیر
الانفیت

534

بایست و سوس مرتبه الله اکبر بگویند راده و بارام دل و اراتن و کامها
 را از ناریک بیکدیگر بکنند و پس بایست و سوس مرتبه الله اکبر بگو
 و نزدیک قبر و روحی مرتبه الله اکبر بگو که صد مرتبه تکبیر
 تمام شود السلام علیکم یا اهل بیت النبوة و موضع الرسالة
 پس بگو درود برشت ما بادی پس خداوند سینه و سینه و سینه و سینه
 و مختلف الملائكة و مصیط الوحي و معدن الریح و خزان
 و محل آد و قش ملائكة و ملائكة و ملائكة و ملائكة و ملائكة و ملائكة
 العلم و مشهی الحکم و اصول الکرم و قادة الامم و اولیاء النعم
 علم الهی و صاحبان نیات بر روی و ریح که استهای خودشان را تمام و درستان و ریح
 و عناصیر الارواح و دعائم الاخبار و وسایع العباد و ارکان
 و فصل برین کاران و مستون بجای جمع مرکز یکان و قریب برین کاران و برین کاران
 البیاد و ابواب الامان و امناء الرحمن و سلاک النبیین و صفوة
 شهداء و درای ایمان و ایمان طاهر و مبین و فرزندان پیمان و برگزیده
 لکرسلین و خیرة خیرة رب العالمین و رحمة الله و برکاته السلام
 و رستگار و فرزندان برگزیده و رور و کار جهانان و رستگاری خدا و برکتی بود و درود
 علی ائمة الهدی و مصابیح الدجی و اعلام النبی و ذوالنهی و اولی
 برین شواهد و برکت و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 النجی و درة الانبیاء و الشیل الاعلی و الدعوة الحسنى و حجج الله علی

برکتی و برکتی و برکتی
 و برکتی و برکتی و برکتی
 و برکتی و برکتی و برکتی
 و برکتی و برکتی و برکتی

اهل الدنیا و الاخری و الاولی و رحمة الله و برکاته السلام علی
 رسول الله و آله و عترت و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 محال مغفر فی الله و مساکن برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 انما که محل شرافت و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 سیر الله و رحمة الله و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 را از خدا و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 الله صلی الله علیه و آله و رحمة الله و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 خدا و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 الی الله و اولاد الله علی مرضات الله و الشکر لله فی امر الله و
 نبوی خدا و در دنیا و آخرت و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 الثامن فی محبة الله و الخالصین فی توحید الله و المظهرین
 کما کان در دین و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 لاس الله و هنیة و عباد الکرمین الذین لا یستقون فی القول
 و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 و هم با حق یحیون و رحمة الله و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 و انبیا و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی
 الذل و القادة الهداة و السادة اولاده و الذل و القادة الهداة
 خواندگان و خواندگان و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی و برکتی

وَأَوَّلِي الْأَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللَّهِ وَخَيْرَتِهِ وَخَيْرَتِهِ وَخَيْرَتِهِ وَخَيْرَتِهِ
 وَمَا جَاءَ مِنْ رَأْيَاتٍ وَتَقَرُّرٍ شَتَّى نَدُوهُ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ
 وَصِرَاطِهِ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ
 وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ
 وَحَدَّثَ لَأَشْرَافِهِ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ
 بَكَرًا لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ
 وَأَوَّلِي الْعَالَمِينَ خَلْفَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ
 وَمَا جَاءَ مِنْ رَأْيَاتٍ وَتَقَرُّرٍ شَتَّى نَدُوهُ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ وَكَرِيمُهُ
 مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ
 مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ
 الْحَقُّ يُظَاهِرُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ
 رَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفَارُوقَ بْنَ كَعْبٍ مِمَّنْ ظَفَّاهُ بَعْضُهُمْ وَأَرْضَاهُ الْغَنِيُّ
 رَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ وَرَأَاهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ

وَرَأَاهُ

وَرَأَاهُ

إلى سبيله بالحكمة والوعظ الحسن وبذلتم أنفسكم في سبيله
 سبيل سوي راه نجحت وپسند سينگو و در قيت با بني خود در خوشنودى
 وضعتهم على ما احببكم في جنبه واقتم الصلوة والنفقة والزكاة
 وكتبتم على كل واحد منكم ما سبب له من رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 واعلمتم بالعرف وهديتهم عن المنكر وجاهدتم في الله حق جهاد
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 حتى اعلمتم دعوتهم وهديتهم فرائضهم واقتم حلدومهم وشرتم شرهم
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 احكامهم وسنتهم سنته وهديتهم في ذلك منه الى الرضا وسلمته
 احكامهم اورا وظهر كر ليدرا بهنماي اورا وكرهت در جهاد از دلبوي نشود ودر رزق
 له القضاء وصدقتهم من رسلهم من مضى فالتواخيبتكم ما رزق و
 رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 الا انكم لا احيى والمقتصر في حقكم بالحق والحق معكم وفيكم و
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 منكم واليه وانتم واهله ومعدنهم وقيادكم النبوة عندهم
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 واياي الخلق اليكم وحياتكم وفضل الخطا عندهم و
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق

وما وروى عنه

الشر

الله ليدكم وهداهم فيكم وتوفى ورضاهم عندهم واعلم اليكم
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 من والاهم فقد وال الله ومن خادكم فقد خادى الله ومن احبهم
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 فقد احب الله ومن بغضكم فقد بغض الله ومن اعظم
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 بكم فقد اعظم بالله انتم السبيل الاعظم والاصراط
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 الا فوم وهديتهم دار الفناء وشفعاهم دار البقاء والحق
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 لم يبق لكم الا اية الحق وهديتهم والامانة المحفوظة والباب
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 الى الله ندعون وعليه نذلون وبيد توعمنون وله تسليم
 ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق ودر رزق
 وياي الخلق اليكم وهديتهم وهديتهم وهديتهم وهديتهم وهديتهم وهديتهم وهديتهم وهديتهم

واحد

مستطین

[illegible]

وهذه الايات وروح الجبارين فتح الله عليكم ويزل الغيث ويكسر
الامم ويكسر الكنان ويخلى صدوركم ويكسر قلوبكم ويكسر قلوبكم ويكسر قلوبكم
يغيب السماء ان تقع على الارض الا باذن ربكم ينفس لكم ربكم
كله ويدركهم من السماء ويكسر قلوبهم ويكسر قلوبهم ويكسر قلوبهم
يكسر الصخر ويكسر ما تركت يدي رساله وهي طاعتكم وما تركت
يديكم من دياركم وما تركت يديكم من دياركم وما تركت يديكم
والى جديكم بعث الروح الامين الى دياركم خضى والى جديكم
وبسببهم شاموا كنههم جبريل ابان امير المؤمنين بلذاتها وبسببهم
بعث الروح الامين بكونه الى اخيك بعث الروح الامين بسببهم
بروح الامين بكونه وبسببهم بكونه بكونه بكونه بكونه
الله عالم بكونه احد من العالمين طاعا كل شئ بعث ليشرفكم ويخبركم
عن الامم ما وراءهم ابديا من ديارهم وما وراءهم من ديارهم
كل منكم طاعكم وخضع كل جبار لفضلكم وذل كل شئ لكم
برضايتهم بكونهم طاعكم وفروى كرده بر جبرئيل بعثت لما اوامرهم برضايتهم
واشرفنا الارض بكونكم وقاز الفائقون بكونكم فيكم بكونكم
وروشن شد ريش بكونهم شاموا كنههم بكونهم بكونهم بكونهم
الى الرضوان وعلى من حمل ولا ينكم غضب الرحمن يابى انكم
بوسببهم شاموا كنههم بكونهم بكونهم بكونهم بكونهم

[illegible]

وَأَمْنِي وَنَفْسِي أَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاءُكُمْ
 وادرم و جانم و اسلم و مالم با شما در میان دانسته شدن و به نامی شما
 فِي الْأَسْمَاءِ وَاجْتِادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَالُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ
 در میان اسماءت و بدنیهای شما در میان اجساد و ارواها در میان ارواح
 وَأَنْفُسُكُمْ فِي النَّفُوسِ وَثَارُكُمْ فِي الثَّارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَتَأْتِي
 در روحهای شما در میان نفوس و ثارهای شما در میان ثارات و قبورهای شما در میان قبور
 أَسْمَاءُكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ وَأَعْظَمُ شَأْنَكُمْ وَأَجَلُ خَطَرِكُمْ وَأَوَّلُكُمْ
 نامهای شما و روحهای شما و بزرگترین شأن شما و عظیمترین خطر شما و اولیای شما
 عَمَلُكُمْ وَأَصْدَقُ وَعْدُكُمْ كَلَامُكُمْ نُورُكُمْ وَأَكْرَمُكُمْ رُشْدُكُمْ وَوَصِيَّتُكُمْ
 همان شما و راستیهای شما و صدقترین وعده شما و نور شما و اکرمترین رشد شما و وصیت شما
 التَّقْوَى وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرَ وَمَعَادُكُمْ الْإِحْسَانُ وَسَيِّجَتُكُمْ الْكَرَمُ وَ
 پرستیگریهای شما و کردارهای شما که نیک است و معاد شما احسان است و دکارهای شما که بزرگ است و
 شَأْنُكُمْ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّقَى وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَخَيْرُكُمْ وَرَأْيُكُمْ حِلْمٌ
 کارهای شما راست است و راستی و مداراست و گفتارهای شما حکمت و بهترین است و رایهای شما حلم
 وَحِلْمٌ وَخَيْرُكُمْ أَنْ ذِكْرُ الْخَيْرِ كُنْتُمْ أَوَّلُهُ وَأَصْلُهُ وَفِرْعُهُ وَمَعْدَنُهُ
 و درباری و درویشیهای شما که یاد کرده بودید و سببید اول او و خراج او و اصل او و معدن او
 مَا وَبَرُّهُ وَمُسْتَهْلِكُهُ بَابِي أَنْتُمْ وَلَيْسَ وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ خَيْرَ شَأْنِكُمْ وَ
 مایه کارهای او و مستهلکهای او بابتی شما و من و نفسی که چگونه توصیف کنم خیرترین شایسته کارهای شما

اصحیح

أَخْصِي حَيْلَ بِلَانِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجْنَا اللَّهَ مِنَ الدَّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا
 و شما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم
 عَمْرَاتِ الْكَرُوبِ وَأَنْقَذَ نَفْسَكُمْ مِنْ شَفَاحِرِ الْهَلَاكِاتِ وَمِنْ
 از بسیاری نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم
 النَّارِ يَا بَنِي نَسَمٍ وَأَمْنِي وَنَفْسِي بِمَا لَا تَعْلَمُونَ عَلَيْنَا اللَّهُ مَعْلَمُ الْبِلَانِ
 آتش دردم باری ما را و ما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم
 وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدًا مِنْ دُنْيَانَا وَفَعَلْنَا بِكُمْ تَمَتُّبَ الْكَلِمَةِ وَغَضَبَ
 و اصلاح کرد آنچه که فساد بود از دنیای ما و ما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم
 النِّعْمَةِ وَاتَّكَلَفَ الْفَرْقَةَ وَبَعَا لَكُمْ تَقَبُّلَ الطَّاعَةِ الْفَتْحَةَ
 نعمت را و ما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم
 وَلَكُمْ الْمُدَّةُ الْوَالِجَةُ وَالدرجاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْحَمِيدُ
 و برای شما مدتی که بماند و درجاتی که بزرگ است و مقامی که بزرگ است
 وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّادُ
 و جایگاه معلوم نزد خداوند عز و جل و جایگاه عظیم و شاد
 الْكِبَرُ وَالشَّقَاعَةُ الْقَبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِأَنْتَ أَتَمُّكُمْ وَتَعَنَّا إِلَى
 بزرگی و شقاوتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم
 فَالْكَتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تَفْرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ أَنْ هَدَيْتَنَا هَذَا
 پس بنویس ما را با شهادت کنندگان پروردگار ما و ما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم و بکمی شما را از هر نعمتی که بخواهم

أَنْ تَدْخُلَنِي

وقتی

وَفِي زَمْرٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى
وَدُرُودِ وَجَنَابِ شَيْخِ كَانِ بِغَاوِشِ اِنْ مَدِيْنِي كَدُو تَجَنَّبُ بَيْنَ شَيْخِ وَجَنَابِ
اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَظَاهِرُ مِنْ وَصْلِكَ سَلَامُكَ سَلَامًا كَثِيرًا وَحُسْنًا
عَظِيمًا بِرَحْمَةِ وَ اَلَا وَكَرِيْمًا شَدِيدُ دُرُوْدُ وَاَوْفَى اِيَّاهُ وَبَارِكْ فِي رُتَبِ
وَقِيَمِ الْوَكِيْلِ **مُؤَلَّفَات** كَوَيْلِكَ اِنْ زِيَارَتِ كَامِلَةٌ بَيْنَ زِيَارَتِ زِيَارَتِ زِيَارَتِ
زَوْبِ وَكَيْلِ **اب** زَرْدِيكَ وَدُورِ وَجُونِ مَنَظَرِ عَمَلِ دَرِيْنِ وَسَالَةِ زِيَارَتِ
بَعِيْدِ اسْتِ زِيَارَتِ وَدَاعِ وَادُنِ نَكْرِهِمْ وَجُونِ اِيْنِ زِيَارَتِ مُشَقَّلِ اسْتِ
بِرَجْمَلِ اَنْجِيْعِ اَحَادِيْثِي كَدُو مَنَاقِلِ عَمَلِ عَمَلِ وَارِدِ اسْتِ اسْتِ كَدُو مَهْمُ
بَلَكُهُ هَرُ رُوْزِ اِيْنِ زِيَارَتِ رَاجِحُوْنِ وَنَدِيْرِ وَتَقَكُّرِ مَدِ مَعَانِي اِنْ بَكْسَدِ
مُوَافِقِ اِيْنِ خَفِيْرِ رَجْمَلِ رَجْمَلِ كَدُو وَوَالِدِ مَحْوُومِ مَفْصَلِ اَشْرَحِ مَعْمُودِ
بِرَايِ مَعْرِفِ اِيْشَانِ اسْتِ وَزِيَارَتِ حَضْرَتِ صَاحِبِ اَلَمْرِ بِطَرِيقِ اَبِيْ
مَنْقُوشِ وَوَدِ كِتَابِ مَحْفَةِ اَلِيْ اَرَادِ كَدُو اَمْدُو اِيْنِ مَقَامِ زِيَارَتِ مَخْصِيْرِ
بَاغِيْدِيْلِكِ عَمَلِ اَمَانَتِ وَوَلَايَتِ اَلْحَضْرَتِ اَرَادِيْ عِنَايَمِ كَدُو مَامِ خُودِ اَبُو
يَا دَعْمَانِدِ وَارِ بَوَكَانِ هَذَا يَا اَلْحَضْرَتِ بِيْمَنْدِ كَدُو **مُؤَلَّفَات** وَكَوَيْلِكَ
كَدُو مَسْتَحْتِ اسْتِ كَدُو هَرُ رُوْزِ بَعْدِ اَزِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايِ صَاحِبِ اَلِيْ مَالِ
صَبِيْحِ حَضْرَتِ صَاحِبِ اَلَمْرِ رَاجِحِيْنِ زِيَارَتِ **مُؤَلَّفَات** مَدُوْدِ **اب** اَقَايِ مَاصِحِ رَوَاجِكَا
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ جَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِيْ مَشَارِقِ اَلْاَرْضِ
مَحْمُودِيْنِ خَدَايَا اِنْ هَمْدِ كَرُوْمَدِ كَانِ مَرْدُوْنِ وَزِيَارَتِ كَدُو دَرُوْدِ اِيْشَانِ اَوْفَى اِيَّاهُ

صلوات على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَغَارِهَا وَبَثْحِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا جِهَتَهُمْ وَمِنْهُمْ
وَعَرَبُهَا وَبَحْرُهَا وَبَنَاتُهَا وَبَنَاتُهَا وَبَنَاتُهَا وَبَنَاتُهَا
وَعَنْ الدُّنْيَا وَعَنْ مِنَ الصَّلَاةِ وَالْقِيَامِ وَنَدْعُوكَ اللَّهُ
وَأَرْغَبُ بِدَعْوَانَا مِنْ أَرْغَبِهَا وَدَعْوَانَا بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ
وَمَدِيدُكَ لِمَا نَدْعُوكَ مِنْ رِضَاكَ وَعَدَدُكَ لِمَا نَدْعُوكَ
وَقَدْرُكَ لِمَا نَدْعُوكَ مِنْ رِزْقِكَ وَنَدْعُوكَ بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ
يَعْلَمُ اللَّهُ أَجْلَهُ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَمَلُهُ
أَوْ دَعْوَانَا بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ وَنَدْعُوكَ بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ
عَقْدًا وَبِغْتَهُ لَمْ فِي رَقَبَتِي اللَّهُ كَمَا شَرَفْتَنِي بِهَذَا التَّشْرِيفِ
بِمَا نَدْعُوكَ بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ وَنَدْعُوكَ بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ
وَفَضْلَتَنِي بِهَذَا الْفَضْلَةِ وَخَصَّتَنِي بِهَذَا النِّعَةِ فَصَلِّ عَلَى
رَسُولِي وَآلِهِ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ
مَوْلَانِي وَسَيِّدِي صَاحِبِ الْقُرْآنِ وَاجْعَلْهُ مِنْ أَصْلَابِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْأَنْبِيَاءِ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ
وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ
وَعَنْكَ مَنْ كَانَ كَلَامُهُ وَكَرَامَتُهُ وَكَرَامَتُهُ وَكَرَامَتُهُ
عَيْنُكَ فِي الصَّفَةِ الَّذِي نَعْتَبُ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ يَا
غَيْرُ مَجْمُورٍ وَرَحْمَتِكَ كَمَا وَصَفَ كَرَمَهُ ائِمَّانِ أَدْرَكَتْ خُذْ بِرُكْنِ كَلَامِكَ بِسَمْعِكَ

وَدَلِّي

وَدَلِّي

وَدَلِّي

كَلَامُهُ بَيْنَانٍ مِنْ حَوْصِ عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَتِ رُسُلِكَ وَكَلَامِهِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ وَارْحَمِهِمْ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذَا بَعْثُهُ لِي فِي عَقْبِي الْيَوْمَ الْفَيْدُ
وَأَرْغَبُ بِدَعْوَانَا مِنْ أَرْغَبِهَا وَدَعْوَانَا بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ
أَنْ حَضَرَ صَادِقًا مُنْقُولًا كَمَا هُوَ جَلِيلٌ صَالِحٌ أَنْ عَمِدَ رَجُلًا زَاهِدًا
قَاتِمًا بَاشِدًا وَكَرِيمًا زَاهِدًا حَضَرَ بِمِيرَادٍ أَوْ زَاهِدًا بِمِيرَادٍ أَوْ زَاهِدًا
وَرَحْمَتِكَ لِمَا نَدْعُوكَ بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ وَنَدْعُوكَ بِسَمْعِكَ وَرَحْمَتِكَ
كَرَامَتِكَ فَمَا يَدُ وَفَرَاكَ كَنَاهُ أَوْ مَحْمُودٌ أَنْ عَمِدَ بَيْتَ مَدِينَةٍ وَكَرَامَتِكَ
الْعَظِيمِ وَرَبِّ الْكَرِيمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَرَبِّ الْبَيْتِ الْمُسْتَوْدَعِ وَمَنْزِلِ الْقُدْرَةِ
وَالْأَجَلِ وَالْقُدْرَةِ وَرَبِّ الظِّلِّ وَالْحَرِيِّ وَمَنْزِلِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ
الْمَلَائِكَةِ الْعَزِيزِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَرَامَتِكَ
الْكَرِيمِ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِأَمْرِكَ الْكَرِيمِ يَا قَوْمُ أَسْأَلُكَ
بِأَمْرِكَ الْكَرِيمِ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِأَمْرِكَ الْكَرِيمِ يَا قَوْمُ أَسْأَلُكَ
بِأَمْرِكَ الْكَرِيمِ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِأَمْرِكَ الْكَرِيمِ يَا قَوْمُ أَسْأَلُكَ
بِأَمْرِكَ الْكَرِيمِ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِأَمْرِكَ الْكَرِيمِ يَا قَوْمُ أَسْأَلُكَ

وَدَلِّي

يُصَلِّحْ لِي الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَا حَيُّ يَا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا حَيُّ يَا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
 كَرِيمًا يَا حَيُّ يَا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا حَيُّ يَا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا حَيُّ يَا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
 يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
 يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
 اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُؤَلِّمِي الْأَهْلَامِ الْهَادِي الْهَدْيِي الْقَائِمُ بِأَمْرِ صَلَواتِ
 خَلْقِهِ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبِحَبَابِهَا وَبِحَبَابِهَا وَبِحَبَابِهَا
 وَعَنْ أَلَدِي مِنَ الصَّلَاةِ زَيْنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمَلَكِيَّةَ وَمَا خَصَّ
 عَلَيْهِ وَالْحَاطِيَةِ كِتَابَةِ اللَّهِ أَنْتَ الْجَدُّ لَهُ فِي حَقِّهِ تَوْحِيدِي هَذَا وَاعِيشْ
 مِنْ آيَاتِي عَمَلًا وَعَقْدًا وَبِعَاقِلَةٍ فِي عَقْبِي لَا أَحُولُ عَنْهَا وَأَوَّلُهَا
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَصْدَائِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالَّذِينَ عَنْهُ وَالسَّاعِدِينَ فِيهِ
 خَلْقًا كَثِيرًا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ وَالْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَوَّلِي الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله

وَقَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَالْمُسْكِلِينَ لِأَوَّلِهِ وَآخِرِهِ وَالْحَافِظِينَ عَنْهُ وَالسَّالِفِينَ
 إِلَى آخِرِهِ وَالْمُسْتَشْفِينَ بِبَيْتِ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ أَنْ يَبْلُغَ بِلَيْتِهِ الْوَلَدُ الَّذِي جَعَلْتَهُ
 عَلِيَّ عِبَادًا لِحَقِّهِ قَاتِلًا لِقَبْرِ قَاتِلِي شَاهِدًا لِقَبْرِ قَاتِلِي
 مُلْكِيَا دَعْوَةَ الدَّاعِي إِلَى الْخَيْرِ وَالْبِرِّ اللَّهُمَّ ارْحَنِي الظَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْقُرْبَةَ
 الْحَمِيدَةَ وَكُلَّ نَافِظِي بِنَظَرٍ مَنِي الْبَرِّ وَعَمَلِي فِي حَقِّهِ وَوَسْمَلِي فِي حَقِّهِ
 وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّهِ وَأَنْتَ أَرْزُهُ وَأَعِزُّهُ اللَّهُمَّ بَلِّغْ لِي عِبَادَتَكَ
 فَلَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقِّ ظَمَرُ الْقَسَلِ فِي الْبَرِّ وَالْبِرِّ عَالِمُ الْبَرِّ وَالْبَرِّ
 اللَّهُمَّ كُنْ لِي كَمَا كُنْتَ لِقَوْمِكَ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُجْرِمِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
 اللَّهُمَّ كُنْ لِي كَمَا كُنْتَ لِقَوْمِكَ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُجْرِمِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
 اللَّهُمَّ كُنْ لِي كَمَا كُنْتَ لِقَوْمِكَ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُجْرِمِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
 اللَّهُمَّ كُنْ لِي كَمَا كُنْتَ لِقَوْمِكَ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُجْرِمِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على

و مزارت پسین بود و کلک جهانیان در پیش فرستادند . که محمد بن عمر و والی کو و دادود فرزندان خود را

اربعین روز از عمر
دعا کند بر سر

سید میرزا

سجلها

فی خبر

مَقَالَتَا

نہایت

[illegible]

وَبِوَهْمِهِمْ حَوَّلَ الْحَبْثَ وَهَمَّ جِرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ تَعْرِفْ
 رَدِّهَا بِأَنْتَ كَرْدِشِ رَدِّشِ رَدِّشِ رَدِّشِ رَدِّشِ رَدِّشِ رَدِّشِ رَدِّشِ رَدِّشِ رَدِّشِ
 الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هَدًى مِنَ الضَّلَالَةِ وَتَوَارَ الْعَمَى
 كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَجَبَلَ اللَّهُ الْمَشِينِ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يَسْبِقُ لِقَاءَهُ فِي حَيَاةِ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَلَا يَأْتِيهِ فِي دِينٍ وَلَا يَلْحِقُ فِي مَنَاقِبِهِ بَعْدَ وَاحِدٍ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ عَلَى النَّبِيِّ وَلَا تَأْخُذْ
 رَسُولُ دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 اللَّهُ لَوْ مَنَّا لَأَنَّمْ قَدْ وَرَفَقَهُ صَنَادِيدُ الْعَرَبِ وَقَتْلُ الْبَطَالِمِ وَ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 نَافِثُ زُفَانِهِمْ فَأَوْضَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْفَادُ بَدْرِيَّةٍ وَخَيْبِئِيَّةٍ وَخَيْبِئِيَّةٍ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَغَيْرُ هُنَّ فَاضَتْ عَلَى عَدَائِهِمْ وَأَكْبَتْ عَلَى مَبَارِقِهِ حَتَّى قَتَلَ الْبَطَالَ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَالْفَاسِطِينَ وَالْمَارْقِينَ وَمَا قَضَى حُجْبَهُ وَقَتْلَهُ اشْتَقَى الْأَشْقِيَاءُ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ

مِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَنْبَغُ اشْتَقَى الْأَوَّلِينَ وَلَمْ يَمَثَلْ أَمْرُ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاللَّهُ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِي
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَالْأَمَّةُ مُصَوَّرَةٌ عَلَى مَقْنَدِهِ فَجَمَعَهُ عَلَى قَطِيعَةٍ رَجْعَةٍ وَاقْتَضَا
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَلَكِنَّ الْأَقْلِيلَ عَمَّنْ وَقَالَ رَعَايَةُ الْحَوْفِ فِيهِمْ فَقَتَلَ مِنْ قَتْلِ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَسَيِّئُ مَرْسِيٍّ وَاقْتَضَى مِنْ أَقْصَى وَجْهِ الْقَضَاءِ كُلِّهِمْ يَمَانِ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 لَكِنْ لَمْ تُوَيِّزْ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يَوْمَهَا مِنْ لِيَاءٍ مِنْ عَمَلِهَا
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَالْحَاقِقَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعًا
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 وَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ فَكَلَى الْأَطَايِبِ مِنْ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ
 أَهْلُ بَدْرٍ كَمَلٌ وَعَلَى صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَهْلُ الْهَيْبَةِ فَكَلَى الْأَطَايِبِ
 دُشْتِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ كَرْدِشِ

نَا وَلِيَّ

الكتاب

والتكفيان
مطفيان

ابناء الانبياء اين الطالب يدوم المقبول يكن بلا ان النصور
 فرزندان انبیا این طالب بدوام مقبول بماند بلا آن تصویر
 اخذی علیه وافتری ان المضطر الذي يجاب اذا دعا ان عند
 زاری علیه و افترا آن مضطر که جواب دهد و اگر دعا کند
 السلام ذو البر والتقوى ان النبي المصطفى بن علي
 در میان بزرگان تقوی آن نبی موصوفی بن علی
 وابن خديجة الغراء وابن فاطمة الزهراء بابي نبي ونفسي
 و ابن خدیجه الغراء و ابن فاطمه الزهراء و پدر من و نفس من
 لانا اوفاه والحقه يابن السادة المقربين يابن النجباء الاكرميين
 و ما از ما وفای و حقش را یار بزرگان عزیزان و بزرگان نجباء اکرامی
 يابن الهدى المصطفى يابن الخيرة المصطفى يابن الغطاء
 یار هدایت و یار تقوی یار خیر و یار تقوی یار پوشش
 يابن الخضادة المشجعين يابن القامحة الاكرمين يابن الاحياء
 یار خضاد و یار شجاعت یار قامح و یار اکرام یار حیات
 العظمين الطهريين يابن البدور النيرة يابن السج المضيئة
 بزرگان عظمی طهری یار بدور نور یار سجایای درخشان
 يابن الشهاب الشاقية يابن الانجم الزاهر يابن السبل الواسع
 یار شهاب و یار شاقیه یار انجم و یار زاهر یار سبل و یار وسیع

الاعلام

الاعلام اللائحة يابن العلوم الكاملة يابن السن المشهور يابن
 اعلام لایحه یار علوم کامله یار سن مشهور یار
 العالم المتأثر يابن المعجزات الوجودية يابن الدلائل المشهورة
 عالم متاثر یار معجزات الوجودیه یار دلائل مشهوره
 يابن الصراط المستقيم يابن النبأ العظيم يابن هوفي أم الكمال
 یار صراط المستقیم یار نبأ عظیم یار هوفی ام الکمال
 لدى الله لعلي حكيم يابن الابان والبيئات يابن الدلائل الظاهرة
 لدى الله لعلي حکیم یار الابان و البيئات یار دلائل الظاهرة
 يابن البراهين الواضحات الباهرات يابن الحجج البالغات يابن
 یار براهین الواضحات الباهرات یار حجج البالغات یار
 النجيب السابغات يابن طه والمحكمات يابن ليس والذرات يابن
 النجیب السابغات یار طه و المحکمات یار ليس و الذرات یار
 الطور والحدبات يابن من دني قدس وكان قاب قوسين وان
 الطور و الحدبات یار من دنی قدس و کان قاب قوسین و آن
 دقوا واقتربا من العلي الاعلا ليت شعري اين استقرت بين النور
 دقوا و اقتربا من العلی الاعلا ليت شعري اين استقرت بين النور
 بل اي ارض تغلك او ترى ارضي ام غير هاهم ذي طوي
 بل کدام زمين بر سينه در آید که نام خاک بر خوان و غير آن خداوند طوی

عَزَّ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تَرَى وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسْبًا وَلَيْسَ
 مَحْكُومًا لَكَ بِمَا كُنْتَ تَقُولُ وَتَقُولُ تَقُولُ تَقُولُ تَقُولُ تَقُولُ تَقُولُ
 عَزَّ عَلَيَّ أَنْ يَخْطُبَ لَكَ دُونِي الْبَاوِي وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي خَبِيرٌ
 كَرَامَتِ بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 لَا شَكَّ لِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مَعْجَبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تَأْوِيلِ
 وَتَكَلَّمَ بِي مَنْ لَمْ يَكُنْ يَكُونُ مَعَهُ كَرَامَتٌ كَرَامَتٌ كَرَامَتٌ كَرَامَتٌ كَرَامَتٌ
 مَا تَنْجِي عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أَمْنِيَّةٌ شَالَتْ بِنَفْسِي مَنْ مَوْجِبٍ وَمَوْجِبَةٍ
 كَرَامَتِ بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 ذَكَرَ الْحَقُّ بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدَةٍ عَزَّ لَا يَسَاجِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تَأْوِيلِ
 كَرَامَتِ بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 مَجْدٍ لَا يَخَازِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تَأْوِيلِ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تَأْوِيلِ
 عَزَّ عَلَيَّ كَرَامَتِ بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 نَضِيفٌ شَرَفٌ لَا يَسَاوِي إِلَى مَتَا أَحَادِيثِكَ يَا مَوْلَايَ وَالْحَقُّ
 هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 وَأَيُّ خَطَابٍ أَصْفَ فَيْتَ وَيَا بَجْوِي عَزَّ عَلَيَّ أَنْ أَجَابَ وَتَكَلَّمَ
 وَكَلَّمَ مَحَابِبَ بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 وَأَنَا عَزَّ عَلَيَّ أَنْ أَلْبِيكَ وَتَجِدَ لَكَ الْوَدَى عَزَّ عَلَيَّ أَنْ يَخْجِي
 وَتَوَابُ كَرَامَتِ بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ

عز

عَلَيْكَ دُونَكَ مَا جَرَّ هَلْ مِنْ مَعِينٍ فَاطِيلٌ مَعَهُ الْعَوِيلُ وَالْبَيْتُ
 بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 هَلْ مِنْ جَرٍّ وَجْهٌ فَاسَا عَدَجْنِ عَدَا خَلِي هَلْ قَدِيتَ عَيْنَ فَنَاءِ
 بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 عَيْفِي عَلَى الْقَدَى هَلْ الْبَيْتُ يَا بَرٍّ أَحَدٌ سَبِيلٌ فَلَقِي هَلْ تَصَلَّ
 بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 لَوْ مَنَّا مِنْكَ بَعْدَ فَنَظَرِي مَنَّا مِنْكَ هَلْ الْوَقِيَّةُ فَتَوَدُّ
 بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 مَنَّا نَدْفَعُ مِنْ عَذَابٍ مَا لَكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَنَّا نَدْفَعُ
 بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 الْبَصَرُ وَيَا بَرٍّ هَيْكَلٌ فَرَكِي وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 عَدَا وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ
 وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ وَرَأَيْتُكَ تَوَدُّكَ

عز

اللَّهُمَّ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكَرْبِ وَالْبَاسِ وَالْيَقِينِ
 مَرْتَدِّ الْبُورِ وَكَارِهِ الْبُيُوتِ مَنْ تَوَلَّى رَأْسَهُ أَعْدُوهُ وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو
 اسْتَعْدِي فَعَيْدَكَ الْعَدُوِّ وَأَنْتَ رَبُّ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأُولَى فَانْجِ
 بِي يَوْمَ يَجْمَعُ بَيْنَ نَزْدَتِي وَبِي وَتَوَلَّى بَرْدُكَ وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو
 يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ عَبْدُكَ الْمُسْلِمُ وَأَرَاهُ سَيِّدَكَ يَا شَدِيدَ الْقُو
 وَكَرِيمَ الْمُسْلِمِينَ سُبْحَانَكَ مَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ مَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ مَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ
 وَأَزَلَّ عَنْهُ يَدُ الْأَيْمَنِ فِي الْجَوِّ وَبَرْدُ عَلَيْهِ يَأْمُرُ عَلَى الْعَرْشِ الْمُسْتَوِ
 وَتَزِيلُ عَنْهُ يَدُ الْأَيْمَنِ فِي الْجَوِّ وَبَرْدُ عَلَيْهِ يَأْمُرُ عَلَى الْعَرْشِ الْمُسْتَوِ
 وَمَنْ لَيْسَ بِالْجَنِّي وَالْكَشْفِي اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عَبْدُكَ التَّائِقُونَ لِي
 وَدَائِي الْأَكْبَرُ يَوْمَ تَنْتَقِظُ عَنْهُ دُمُوعُ الْعَالَمِينَ وَتُجْمَعُ بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَلَيْكَ الْمَذْكُورُ يَا وَبَيْدِكَ خَلْقُهُ لَنَا عَصَاهُ وَمِلَادُ أَقْنَعُهُ
 دُونَ تَوْبِهِ وَدَائِي يَوْمَ تَنْتَقِظُ عَنْهُ دُمُوعُ الْعَالَمِينَ وَتُجْمَعُ بَيْنَ يَدَيْهِ
 لَنَا قَوْمًا وَمَعَاذًا وَجَلَلَتْهُ لَنَا مَنِينًا قَوْمًا قَوْمًا قَوْمًا قَوْمًا
 مَرِيضًا وَسِيلًا نَعَا وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 وَسَلَامًا وَزَيْنًا ذَاكَ يَا رَبَّ الْأَلَمِ أَوْجَلُ مُسْتَقَرٍّ لَنَا وَمَقَامًا
 وَمَسَامًا وَوَكْرًا لَيْسَ لِي بِرُوحٍ وَكَارِهُنَّ كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 أَنْتُمْ لَعْنَتُكَ بِفَقْدِكَ يَا أَبَاهُ أَمَا مَنَّا حَتَّى تَوَدَّ نَاجِيًا لَكَ وَمَرْفَعَةً
 وَمَتَامَ كُنْتَ تَنْتَقِظُ عَنْهُ دُمُوعُ الْعَالَمِينَ وَتُجْمَعُ بَيْنَ يَدَيْهِ

الشَّهِيدُ مِنْ خُلَاصَاتِ الْأَلَمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 هَيْهَاتَ أَنْ تَرَى كَيْفَ كَانَ فَالْصَّوْمُ يُدْرِكُ رَحْمَتَ فَرْجَتِ رَحْمَتِ خُذْهُ وَدَائِي
 عَلَى جَدِّهِ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ
 وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 وَحَامِلِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأُولَى وَالْأُولَى وَالْأُولَى
 وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 سَلَامٌ عَلَى النَّبِيِّ الَّذِي مِنْ يَدِهِ فَقَدْ ظَفِرَ وَمَنْ لَمْ يُؤْمَرْ بِهِ فَقَدْ ظَفِرَ
 وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 وَكَفَرُ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آخِيهِ وَعَلَى نَحْوِهِ الْمُبَارَكِينَ الْغُرَبَاءِ
 وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 مَا ظَلَمْتُ شَيْئًا وَمَا أَضَاءَ قَمَرًا وَعَلَى جَدِّهِ الصِّدِّيقِ الْكَبِيرِ
 وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ بِنْتِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى مِنْ أَصْطَفِيَّتِ مِنْ آبَائِهِ الْبَرِّ
 وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَآلِهِمْ وَأَوْلَادِهِمْ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 مِنْ أَصْفِيَاءِكَ وَخَيْرِنِكَ مِنْ خَلْفِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِمْ صَلَوةً لَا خِلَافَ لَهَا
 وَجَمْعَتْ وَسُوءِي قُو كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا

جیب الکرامۃ

طریقہ صلوٰۃ
فہرست نامہ
معصوم علیہ السلام

في المواضع العشرة
كلها

محبوب
خداوند
امروز
کسب این
لبیب
کردی

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَكَشَفْتَ بِهِ الْعَاءَ وَاجْتَبَيْتَ
 وَرَحِمْتَ نَبِيَّ رَحْمَةً جَدِيدَةً لَمْ يَكُنْ لَكَ نَبِيٌّ قَبْلَهُ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ وَبِزِيَّتِي الْإِ
 الدُّعَاءَ وَتَجَنَّبْتَ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ
 وَجَارَ أَوْدَادِي بِرَبِّكَ إِنَّ زِلَافَتِي دُونَ نَبِيِّكَ رَحْمَةً جَدِيدَةً كَرَّمَ بَابَ مَدْكَانِي
 أَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَضَيْتَ بِهِ الْحَيَاتِ وَأَهْلَكَ بِهِ الْفَلَاحَ
 زَيْدٌ كَرَمِي بِرَبِّكَ إِنَّ شَرَّ أَوْشَعِ نَبِيٍّ بَانَ كَرَمِي أَنْ كَرَمْتَ كَرَمِي بِرَبِّكَ كَرَمِي بِرَبِّكَ
 وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَضَعَفْتَ بِهِ الْأَمْوَالَ وَحَذَرْتَ بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ
 أَوْشَعِ نَبِيٍّ رَحْمَةً جَدِيدَةً كَرَمْتَ كَرَمِي بِرَبِّكَ الْوَدَادَ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ
 وَكَسَّرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَ
 وَكَسَّرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَ
 بِخَيْرِ الْأَدْبَانِ وَأَعَزَّزْتَ بِهِ الْأَمَانَ وَتَبَرَّتْ بِهِ الْأَوْتَانُ وَعَظُمْتَ بِهِ
 لَمِيَّتِي دَارِجًا وَغَابَ كَرَمِي بِرَبِّكَ إِنَّ شَرَّ أَوْشَعِ نَبِيٍّ بَانَ كَرَمِي أَنْ كَرَمْتَ كَرَمِي بِرَبِّكَ
 الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الظَّاهِرِينَ الْأَخْيَارَ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ
 مُحَمَّدٌ رَحْمَةً جَدِيدَةً رَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَ
 عَدُوِّ دَرَجَتِي وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ
 وَلِيَّتِي وَوَصِيَّتِي وَوَزِيرِي وَمُسْتَوْدِعِي وَمَوْضِعِ سِتْرِي وَبَابِ خَلْقِي
 وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ

وَالصَّلَاةُ

وَالصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ
 وَرَحِمْتَ نَبِيَّ رَحْمَةً جَدِيدَةً لَمْ يَكُنْ لَكَ نَبِيٌّ قَبْلَهُ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ
 الدُّعَاءَ وَتَجَنَّبْتَ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ
 وَجَارَ أَوْدَادِي بِرَبِّكَ إِنَّ زِلَافَتِي دُونَ نَبِيِّكَ رَحْمَةً جَدِيدَةً كَرَّمَ بَابَ مَدْكَانِي
 أَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَضَيْتَ بِهِ الْحَيَاتِ وَأَهْلَكَ بِهِ الْفَلَاحَ
 زَيْدٌ كَرَمِي بِرَبِّكَ إِنَّ شَرَّ أَوْشَعِ نَبِيٍّ بَانَ كَرَمِي أَنْ كَرَمْتَ كَرَمِي بِرَبِّكَ كَرَمِي بِرَبِّكَ
 وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَضَعَفْتَ بِهِ الْأَمْوَالَ وَحَذَرْتَ بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ
 أَوْشَعِ نَبِيٍّ رَحْمَةً جَدِيدَةً كَرَمْتَ كَرَمِي بِرَبِّكَ الْوَدَادَ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ
 وَكَسَّرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَ
 وَكَسَّرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَ
 بِخَيْرِ الْأَدْبَانِ وَأَعَزَّزْتَ بِهِ الْأَمَانَ وَتَبَرَّتْ بِهِ الْأَوْتَانُ وَعَظُمْتَ بِهِ
 لَمِيَّتِي دَارِجًا وَغَابَ كَرَمِي بِرَبِّكَ إِنَّ شَرَّ أَوْشَعِ نَبِيٍّ بَانَ كَرَمِي أَنْ كَرَمْتَ كَرَمِي بِرَبِّكَ
 الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الظَّاهِرِينَ الْأَخْيَارَ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ
 مُحَمَّدٌ رَحْمَةً جَدِيدَةً رَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَ
 عَدُوِّ دَرَجَتِي وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ
 وَلِيَّتِي وَوَصِيَّتِي وَوَزِيرِي وَمُسْتَوْدِعِي وَمَوْضِعِ سِتْرِي وَبَابِ خَلْقِي
 وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَرَأَيْتَ كَرَمِي سَبَبَ الْوَدَادِ

كَلِّمْنَا أَمَّ الْأُمَمِ الْمَكْدِي وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ الْوَاوِ وَالْكَلِمَةِ
 بِمَا كَرَّمَ رُوحَهُ وَأَعَادَ رُوحَهُ بِلَدِّهِ وَأَعَادَ رُوحَهُ بِلَدِّهِ وَأَعَادَ رُوحَهُ بِلَدِّهِ
 عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَضْلَ عَلَيْهِ وَعَلَى أُمَّ الْخَلْقِ الْكَبِيرِ صَاحِقِ
 نَزْدَ بَرِّهِ كَارِجِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 نَكْرُمُهَا وَجْهَ أَيْهَا صَاحِبِ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَشَرَفِهَا عَيْنِ
 كَرَامَتِ رُوحِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 فَذِيئَهَا وَابْلَغُهَا عَفْوِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فَضْلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اللَّهُ
 فَرَزْدَانِ أَوَّلِ وَزَمَانِ ثَبَاتِ رُوحِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 صَلَواتِ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَيْنِ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ رَسُولِكَ وَسَيِّدِ
 رَحْمَتِ كَنْزِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 الْوَحْدَةِ وَسَيِّدِ سُبُلِ هَيْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ فَضْلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 رَحْمَتِ تَوْوَدُّ بَرِّكَ بَرِّكَ بَرِّكَ بَرِّكَ بَرِّكَ بَرِّكَ بَرِّكَ بَرِّكَ
 مِنَ النَّبِيِّينَ الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ عَيْنِ عَلَى سَيِّدِ النَّبِيِّينَ
 أَرْزُقْهُمْ بِرَحْمَتِ رُوحِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 الْوَحِيدِينَ وَوَصِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ
 وَوَصِيَّيْهِ بَارِئِ كَرَامَتِ رُوحِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي سَيِّدِ الْوَحِيدِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرُ
 بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ

وَلَبَّيْكُمْ عَشْرًا مَظْلُومًا وَمُضَيِّقًا شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ يَا
 بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 أَنْ لِي الْهَادِي الْهَادِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجْهَهُ
 بِكَ دَارِ مَا يَمْنَى دَارِ مَا يَمْنَى حَسَنًا وَبَرًّا رَحْمَتِ رُوحِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فَضْلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
 عَيْنِ مَا رَحْمَتِ رُوحِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 عَلَى الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكُفْرَةِ وَطَلَبِ الْفَخْرِ السَّلَامَ عَلَيْكَ
 عَيْنِ سَيِّدِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ
 عَيْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ رُوحِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرُ
 عَيْنِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 مَظْلُومًا وَمُضَيِّقًا شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ يَا اللَّهُ تَعَالَى الطَّالِبُ ثَلَاثًا
 بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ
 وَمُضَيِّقًا وَمَا وَعَدَ لِمَنْ النَّصْرَ وَالْثَّابِتِينَ هَلَاكَ عَدُوُّكَ وَظَهَرَ دَعْوُكَ
 وَكَوْنُكَ هَلَاكُ عَدُوِّكَ وَكَوْنُكَ هَلَاكُ عَدُوِّكَ وَكَوْنُكَ هَلَاكُ عَدُوِّكَ
 وَأَشْهَدُ أَنَّكَ يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَيْنِ
 عَيْنِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ بَرِّهِ

اللَّهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ
 عَذَابُ الدُّرُوبِ الْعَاصِينَ مَا تَعْرِفُ أَعْرَافًا لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ
 أُمَّةً ظَلَمْتَ خَلْقَكَ وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً الْبَغْيِ عَلَيْكَ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ
 عَمِّي رَاكِدٌ عَوَارِدٌ كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 تَعَالَى عَنِ الذَّنْبِ وَالسُّخْفِ بِحَقِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لِي يَا نَبِيَّ اللَّهِ
 كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعْنُ اللَّهِ قَائِلًا وَلَعْنُ اللَّهِ خَائِلًا وَلَعْنُ اللَّهِ مَنْ
 أَيْ رَافِعٌ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 وَالْعَيْنُ كَلِمَةُ الْحَيَاتِ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعْنُ اللَّهِ مَنْ سَبَّاسِيَاءَكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ
 مِنْهُ مَا تَرَى مِنْ حَبَابٍ كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 مِنْهُمْ رِيحٌ وَمِنْ الْأَهْمِ وَأَعَانَهُمْ عَلَيْهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأَهْمُ عَزَّ
 أَرَادَ أَنْ يَكُونَ بَارِئًا مِنْكُمْ وَتَرَى أَنَّكُمْ كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 وَلَكِنَّ كَلِمَةَ الْتَقْوَى وَبَابُ الْهَدْيِ وَالْعَرَفِ الْوَقْفِ وَالْحَجَّةِ عَلَى أَهْلِ
 فَتَنَ مَنْ تَوَكَّلَ بِرَبِّهِ كَارِي وَدَرَاهِمُ يَنْسُكُ وَدَرَاهِمُ يَنْسُكُ وَدَرَاهِمُ
 الَّذِينَ أَشْهَدُ أَنَّ بَيْنَكُمْ مُؤْمِنِينَ وَعَيْنُكُمْ مَوْقِفٌ وَلَكُمْ نَائِعٌ بَدَلُ الْفَضْلِ
 دِينًا وَكُلُّهُ بِرَبِّهِ كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 وَشَرَّ أَعْيُنِي وَخَوَاتِيمِي عَلَى مَقْبَلَتِي دُنْيَايَ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 وَطَرْتَابِي رُبَّنْ خُودِ وَأَعْرَافِي كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا

ابن

ابن الحسين سيد العابدين الذي استخلصه لنفسك وجعلك
 بِرَبِّهِ حِينَ بَرَزْتَ عَابِدًا مَكَانَ كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 أُمَّةً الَّذِينَ هَلَدُوا يَا حَسَنُ وَيَا عَلِيُّ وَيَا عَلِيٍّ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 مَسْوَئَانِ رَاهُ مَا يَكُونُ مَا كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 مِنَ الرَّحْمَنِ أَصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مُحَمَّدًا يَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَهْلِ
 أَرَادَ كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ نَبِيِّكَ حَتَّى تَبْلُغَ نَيْفَ تَقْرِيبِ عَيْنِهِ
 أَجْمَعُ حَسَنٌ وَمَا وَجِي رُبِّي أَرْفَعُ مَنْ يَنْفَعُ حُزْنَ أَمَّا رَسَائِلِي أَوَّلُهَا لَكَ وَتَرَى
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنَّكَ غَرِيبٌ حَكِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
 وَرَبِّهِمَا وَاعْرِضْ بَدَنِي كَتُوبًا لِي وَتَرَى كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 وَأَمَّا لَهْكَ وَقَائِدُ أَهْلِ التَّقْوَى وَالْمُسْتَجِبِينَ مِنْ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَأَنَّكَ
 وَتَرَى رُبِّي كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 عَلَّمَ عِبَادَكَ وَمَنَّا رَايَا لَكَ وَمَسْتَوْدَعًا لِحُكْمِكَ وَمَسْرُوحًا لِحُكْمِكَ
 عَمَّ رَابِي مَدَّ كَانِ خُودِ وَتَرَى رُبِّي كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 وَأَمَرْتُ بِطَاعَتِهِ وَحَلَلْتُ مِنْ مَعْصِيَتِهِ صَلِّ عَلَى بَارِي أَهْلِ
 وَأَمَرْتُ رُبِّي كَرِهَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَلِيلًا
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ نَبِيِّكَ حَتَّى تَبْلُغَ نَيْفَ تَقْرِيبِ عَيْنِهِ
 أَجْمَعُ حَسَنٌ وَمَا وَجِي رُبِّي أَرْفَعُ مَنْ يَنْفَعُ حُزْنَ أَمَّا رَسَائِلِي أَوَّلُهَا لَكَ وَتَرَى

محکم المطبوعہ

۱۰۸

البر السعفی الصادق

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در بیان غناها
و سنت که مخصوص
و فرجه و انبساط

مکتبہ اسلامیہ

کیفیت باارز

کیفیت غلامی
رسول صلی اللہ علیہ
والہ

میکنم
منجی حیات
و ربوی نجات
من ای بروردگار من
رای من آنچه پیش دست
آنچه پیش دایم

این کتاب از کتب نفایس است

بسم الله الرحمن الرحيم

اجل

در بیان تمایز فاطمه
ز فاطمه

اکبر
 می پند
 نسلان
 در سبک
 اکبر می پند
 در سبک
 اکبر می پند

سبحان من هو هكذا ولا هكذا غيره وسيد كنهه است که در
بکت اگر او چنین است و چنین غیر او روایت دیگر وارد شده است
 که بعد از نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه را که بعد از نماز خواند
 میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
 و شیخ در صبح این نماز را در منزل روایت کرده است و گفته است که
 سلام بگوئی تسبیح فاطمه را بخوان و این دعا را بخوان یعنی **یا علی** که پیش من
 شد پس گفته است که سزاوار است برای کسی که این نماز را بکند و از این
 فارغ شود و فراموشی خود را بفرماید و بپوشد و در جمیع جا
 سبب را بخالد برساند که جامه در نماز نپوشد و عاقلند و حاجت خود
 از خدا طلب نماید یا من لبس عین ربی یا من لبس قمره الهی
 و در بعضی این دعا را **یا من لبس عین ربی یا من لبس قمره الهی**
 بخشنی یا من لبس دونه ملک یبقی یا من لبس که و قیر یوفی
اگر کسی برای او کوبت بخواند یا برای او کوبت بخواند و اگر برای او کوبت بخواند
 یا من لبس که حاجت یرضی یا من لبس که بواب یرضی یا من لبس که
اگر کسی برای او کوبت بخواند یا برای او کوبت بخواند و اگر برای او کوبت بخواند
 علی کثر السوال الا کما وجودا علی کثر الذوب لا عفو و صفی
 ربی یا من لبس که کوبت بخواند یا من لبس که کوبت بخواند
 صل علی محمد و آل محمد و فعلی که او که لبس یرضی که او که لبس یرضی

در بعضی این دعا را
 یا من لبس عین ربی
 یا من لبس قمره الهی

در بعضی این دعا را
 یا من لبس عین ربی
 یا من لبس قمره الهی

خود را

طریقه
 نماز حضرت فاطمه
 ابلیس

خود را طلب نماز حضرت فاطمه را که در بعضی این دعا را
 حضرت جعفر طیار است بدانند که این نماز را بکند و عاقلند و حاجت خود
 پسند نماید و این دعا را بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
 مگر نماز دوی را ایشان و اما اکثر ایشان با عشاء و عداوت باطنی و امور
 الگو مینمایند و افاد و حضرت را و ندانند نماز را بعباس عم سیمه نیست و
 و بعد از نماز شبانه روزی نماز بجهت حضرت است و کثرت ثواب
 باین نماز غیر رسد **و بعد از نماز** از حضرت امام زین العابدین عجل الله تعالی فرجه
 چون جعفر طیار را در حضرت امیر المومنین از حضرت جعفر
 نمود و در وی ملک فتح خیر بدست امیر المومنین آمده بود **و بعد از نماز**
 رسول ابقدر مسافت یک تیر بر تاج با استقبال او شنافت چون حضرت
 نظرش بر جمال عبدیه کشال **و بعد از نماز** افتاد و مشافهت با حضرت
 حضرت از دربار گرفت و در بعضی در کوفه او را و در بعضی در کوفه او را
 پیش نا غرض او شد و جعفر را در بعضی خود ساخت و جواب او را و افتاد
 حضرت فرمود که ای برادر منی همه بخشش روزی که نبوت بی تو میخورد
 که آن نماز را هم میخوانی **و بعد از نماز** که در کوفه او را و در بعضی در کوفه او را
 با و عطا خواهد فرمود و حضرت گفت بلی در هر مادی که تو بخواهی
 نماز تسبیح را و تعلیم نمود حضرت صادق فرمود که حضرتش اینست که آن
 چهار رکعت است بد و تشهد و دو سلام و در رکعت اول بعد از تسبیح

والمعنى

<http://fb.com/ranajabirabbas>

بازماندگار است از آن زمان

بِرَبِّ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفِكُ التَّسْبِيحَ اللَّهُ أَجَلُ جَلَالِهِ سُبْحَانَ مَنْ رَاحَ
 دَرِانِ بَاگِست اَكْبَرُ وَاوَرَقِست تَبَرُّدِ كَرْدَنِ كَرَامَتِ كَوْنِ كَرَمِ كَوْنِ كَوْنِ كَوْنِ كَوْنِ كَوْنِ كَوْنِ
 كُلِّ شَيْءٍ يَعْلَمُهُ وَخَلَقَهُ بِقَدَرِهِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ
 بِرَبِّهِ وَرَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَوَلَدِهِ بِقُدْرَتِ خُودِ بَاگِست خُودِ تَوْنِ بَاگِست خُودِ تَوْنِ بَاگِست
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلَالَئَ الْحَرَمِ مِنْ عَرْشِكَ وَمَنْحَنِ الْجَنَّةِ
 خُودِ تَوْنِ بَاگِست خُودِ تَوْنِ بَاگِست خُودِ تَوْنِ بَاگِست خُودِ تَوْنِ بَاگِست خُودِ تَوْنِ بَاگِست
 مِنْ كُنَائِكَ وَيَا سَمِيكَ الْأَعْظَمَ وَكُنَائِكَ الْكَلِمَاتِ الْفِي قَلْبِكَ
 اَكْبَرُ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست
 وَحْدًا لَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّيِّدِينَ الظَّاهِرِينَ وَالْغَائِبِينَ
 وَدَرِانِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست
 فِي خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَعْدَ طَوِيلِ اللَّحْمِ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 رَاحِ دَرِانِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَلَّافُ الْوَارِثُ الْحَيُّ الْغَمِيكُ الْبَلَدِيُّ الْبَدِيعُ الْكَرِيمُ
 بَلَدِ دَرِانِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست
 الْكَرِيمُ وَلَكَ الْجَدُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
 تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست
 لَكَ يَا وَاحِدًا أَحَدًا صَحْبًا بِأَمْنٍ لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفْرٌ
 تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست تَوْنِ بَاگِست

[illegible]

الاربعون

وادی و دشت

و در چهارم توحید واقع شدن است و در ولایت صحیح وارد شدن است
 که در هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله هر دو بخواند و در
 و در وایق وارد شدن است که هر سوره که خواهد بخواند و این باب بر گفته
 که هر را با سوره توحید میتوان کرد و ظاهر این خواست اگر چه اول و سیم
 افضل است **ششم** مشهور است که تسبیحات بعد از سجده دوم و سیم
 اول و سیم را نشسته بخواند و بعضی گفته اند که بعد از برخاستن و رکعت
 دیگر پیش از قرائت بخواند و عمل مشهور اولی است **هفتم** بعضی گفته اند
 که چهار رکعت را بیک سلام میکنند و مشهور و اقوی دو سلام است
 چنانچه که شش **هشتم** مشهور میان علما آنست که تسبیحات این نماز پیش
 از کوع خوانند بعد از قرائت میباید بخواند و این باب بر موافقی بعضی از
 قایل شده است که بخیر است میان آنکه پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت
 و عمل مشهور و اقوی و اولی است **فصل هفتم** در بیان فضیلت و اعمال روز
 نوروز است بدانکه میان علما در تعیین روز نوروز اختلاف بسیار است
 بعضی گفته اند که در ماه یا از است از ماههای رومی و بعضی گفته اند که در
 و مشهور است که انتقال شمس است به برج حمل چنانچه در این از منوع
 و ایضا ظاهر در کتاب بخارا که از ابسط عظیمی داده ام و این رساله کجایش
 ذکر آنها دارد و گمان فقیر همین نوروزی که در این از منوع و مشهور است
 اقلیت و بصواب ضبط است در حساب اگر بنای اعمال و ابدان بگذارد

در بیان فضیلت و اعمال
 روز نوروز

ظاهر نیست و اما فصل اول و اعمال این روز **باب اول** از غلیظن خن
 که از خواص اصحاب حضرت صادق علیه السلام است و گفته اند که گفت در
 نوروز و بحدیث حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود او میفرماید این
 روز را تقیم فلانی تو مقوم این روز نیست که عجم از اعظم میکند و در این
 تحفه و هدیه را ای یکدیکار میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم
 بجای خانه گفته که در و در که معظه است که این تقیم کردن نیست مگر برای
 امر قادی که تقدیر میکنم از برای تو فایده ای از انعمه ای سید و فایده
 من دانستن این بزرگت شهادت عجب و است و از آنکه مرده کان من زند
 شوند و در شهادت من بمیرند حضرت فرمود ای معلی بد رسق که در
 نوروز روز نیست که حق سبحانه و تعالی در این روز پیمان بنده کان را گرفته
 از آن حال ایشان و در روز نیست که او را بیکانگی بر میزنند و برای آن که
 قرار ندهند و در بنده و بر سید بن هیچ چیز یا شریک او نکر دانند
 و ایمان بیاورند و بر سید بن و در سولان و جحش با او بخشن و امان و بپشت
 زمین و آخر علیه السلام و این اول روز نیست که در آن اغتاب طلوع کرده
 و بادها را بپشت کشیده و در میان و زیاده است و کاهها و مشکرها را بر
 زمین رویده و افروخته شده است و در این روز کشتی نوح بعد از طوفان و
 جودی قرار گرفته است و در روز نیست که **باب دوم** از غلیظن خن
 هزار گستر که از غلیظن یعنی از طاعون و بیاب و دفعه خداوند و در

همه را میزدند بعد از آنکه اسقفان شدند بودند پیغمبر و پیغمبران
 خدا و ان استخرا که است و او را روزگار خود سوال کرد و او را میزدند
 که چنانکه این استخوانها بودند و او را میزدند **و میزدند** و میزدند
 پس وی او را میزدند و این استخوانهای ایشان را در همانجا میزدند که هستند
 پس چنین کردند بعد از آنکه از زندان شدند و این قول سال فرستاد است
 و این سبب شد که در این روزها بر یکدیگر میزدند و این روزها
 و غسل کنند **و میزدند** در قرآن مجید اشارت باین فرموده است در آنجا که
 گفت است که من آن که از این خواجه این و با و هم و هم الوت خلد الوت
 فقال لهم الله موتوا ثم احياهم و معتز ان گفتند که حضرت پیغمبر
 بود و حضرت فرمود که ایشان هر کس بودند و فرمود در این روزها بر یکدیگر
 میزدند **و میزدند** رسول بر وی کار دل شده یعنی روز و موافق روز و موافقت بود
 که نیست و معتز ماه مبارک و حجاب است و فرمود که این روز نیست
 که **و میزدند** و سالت پناه صلی الله علیه و آله و آله بهای گفتار قلم را و میزدند
 شکست و حضرت ابوهمینان در این روزهای کافرانو شکست
 اشاق با که سق و شمع و وایت کرده اند و این است که **و میزدند**
 و رسول حضرت امیر المؤمنین را از آنجا که میزدند و او را و حضرت امیر
 امر کرد که بر دوش حضرت با لارف و بیتهای کافرانو را و او را و شکست
 پس امر ایست که در شب این روز بود و فرمود که در این روز

امروز
 روز

امروز در احصاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین و اقرار
 کنند که او پادشاه مؤمنانست یعنی روز غدیر این روز بود
 بان روز که هر که در فهای حصابه را گفت بروید و بر علی سلام
 و بگوید السلام علیک یا امیر المؤمنین این روز بود و فرمود
 که در این روز حضرت رسول حضرت امیر و افرستاد و او را و بیعت
 که از ایشان بیعت از برای او بیک روز فرمود که در این روز و حضرت خالف
 امیر المؤمنین و بار دیگر بعد از کشته شدن عثمان بان حضرت بیعت
 کردند و در این روز حضرت امیر المؤمنین با خواجه طاهر و ان جنات کرد
 و برایشان ظفر را فوسر کرده ایشان را که در آنکند و میزدند
 و در این روز قائم آل محمد ظاهر خواهد شد و در این روز امانان
 دیگر بدینا رجعت خواهند کرد و در این روز قائم ظاهر خواهد یافت
 و در **و میزدند** که کماله که محله ایست از محلات کوفه و از بار خواهد کشید
 و در همه روز نور و زی نیست مگر آنکه ما انتظار فرج میکشیم زیرا
 که از روزهای **و میزدند** شویخا ما است این روز را و این حقا
 کرده اند و حرم را و طاعت کردند و شما را بان از اضا که کردند
 حضرت و فرمود علی که چون روز نور شود غسل کن و با کین و توبه
 جامه آلود را بپوش و به بهترین بویهای خوش خود را خوشبو گردان و در
 آن روز و در این روز چون از میان بدترین و بدترین و فاقهای آن با فاق

تکلیف و لا تخاف
لنفسه

کرمی چهار رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیست و چهار رکعت
اول بعد از خلد ده مرتبه سوره فاتحه و بعد از آن دو رکعت دوم بعد از
حمد ده مرتبه سوره قل یا ایها فون و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه
سوره قل هو الله احد و در هر رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بیست و چهار
رکعت صلی علی محمد و آل محمد الا وضیاء المرحومین
و بعد از آن سوره فاتحه و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
و علی جمیع انبیاء و در سبک با فضل صلوات و بار علیهم
و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه
یا فضل و بکانت و صلی علی ارواحهم و اجسادهم اللهم بارک
بر ارواحهم و اجسادهم و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
علی محمد و آل محمد و بارک لنا فی يومنا هذا الذی فضلک
بر محمد و آل محمد و بارک در روز ما و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
و کرمته و شرفه و عظمت خطره اللهم فیها انعمت علی
و کرمته و شرفه و عظمت خطره و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
حق لا اشد احد غیرک و وسیع علی و رزقی یا ذا الجلال و الاکرام
و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
اللهم مغایب عفی فلا یغیب عفی عونک و حفظک و معاضدک

و بکرم

من شایسته

من شایسته فلا تقصد فی عونک علی حق تکلف ملا الا احتاج
در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
اللهم یا ذا الجلال و الاکرام چون چنین کنی کناهان بیجا نه ساله
در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
و الاکرام و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
این دعا را بیست و چهار بار بخواند و بعضی یا محول الحول و الاحوال حول کما
مستصل و مضمت و شش مرتبه بگوید ای کرمی که در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
الی احسن الحال و برون یا مقرب القلوب و الاضار و الی
در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
اللیل و النهار یا محول الحول و الاحوال حول کما
در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
احسن الحال روایت کرده اند که این دعا را ایضا اللهم هذه سنة
و بخوان در هر روز و بعد از اقامه سال نماز و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
جدیده و انت مذلک قدیم اسألك خیرها و خیر ما فیها و اغفر
تأذیرها و غفرانها و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
بک من شرفها و شرفها و انت تکفیک وقتها و شغلها یا ذا الجلال
و الاکرام و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
و الاکرام و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل و در هر رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل

اعمال و از کبریا و احسان
آیندستان

اگر فرزندان داشته باشند و فرزندان نخواهد و بیایسان از این نیت بیاید
او را فرزندان و فرزندان و اگر زن حقیقه باشد و فرزندان و فرزندان
این آب بیایسان بخت فرزندان و بوجود آید و اگر مرد و زن بیایسان
نادر و از این آب بیایسان مقصود ایشان بعمل آید چنانچه **حق تعالی**
حسب این نیت انا ما و حسب این نیت الذکر و این و جمیع ذکر انا ما
انا ما و بحسب من نیت عقیقه **حق تعالی** می بخشد هر که خواهد
و دختران و می بخشد هر که خواهد پس از این بخت میگرداند و از این
پس از دختران و این هر دو را با ایشان عطا میکند و هر که خواهد
و بی فرزندان میگرداند پس **حق تعالی** و قود که اگر کسی در دود و شش باشد
و از این آب بیایسان مدد او سالن کرد و بقد و ثانی اگر در چشم باشد
باشد و در چشم اگر قطره از این آب بچکاند و بیایسان و چشمهای خود
از این آب بشوید از آن خدا شفا دهد و ایسان این آب در دهان آید که کند و امتلا
و دهان خود بشوید و ایسان این آب در دهان آید که کند و امتلا
لیسب خوردن طعام و ایسان این آب به هم نوساند و از بارها و غیر آنها
مستافق نکرد و در پشت و در شکم به هم نوساند و از دهان آید و نکند و در
ندان به هم نوساند و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود
و از مرض بواسیر و خوارش بدن و ابله و دیوانگی و خمر و پلیستی و عاف
و فی نجات یابد و کمر و لال و کمر و زمین گیر نشود و آب سیاه و دیده اندازد

نکند و در آنکه موجب اظهار رونق و نقصان نماز او باشد و اظهار نکرده
 و از هر دو سبب احتیاج و شیاطین مبادی نکرده پس **مستند** و سالت
 فرمود که چنانچه بیل که هر که از این آب پیاشامد و بجمع مدتها که در روز
 میپاشد مبتلا باشد و موجب شفا از جمیع امراض گردد پس چنانکه گفت بختی
 خداوندی که حق را سستی فرستاده که این آب را از این آب بخورند **مستند**
 دلش را ملوک و طغیان و دروشتی و الهام خود را بدول او آورد و سالت
 و حکمت بی زبان او جاری کرد تا بماند و برگردد دل او را از غم و بینایی
 و باطن عطا کند از کرامت الهی و بختی را حاکم از عالمیان عطا کند **مستند**
 مخفیست و هزار رحمت بر او فرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد
 بغی و کبر و بخل و حرص و غضب از دل او بردارد و ان عداوت و دشمنی
 مردم و بدگویی ایشان بجان یابد و موجب شفای جمیع امراض او گردد
مستند که بگوید که این روایت مشهور و بعد از آنکه علی بن العلاء مشیخ
 و این سبب سندش ضعیف و فقید بخط اشعشع بن عیسی بن عیسی که این روایت
 از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده بود با همین خواص و سببها اما ایان
 و از کار در این روش روایت کرده است همچو آب باوان نیست فاما انک
 وایة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و سلیم اسم بیل لعلی و قل اعز بیتی
 الکفای و قل اعز بیتی الناس و قل هو الله احد هر یک را هفتاد مرتبه و سبب
 هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله

صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا
 اله الا الله و الله اکبر و در خواص مذکور است که اگر در دندان با
 و از این آب پیاشامد از جنین بخت یابد و غیر دی بر طبع و غالب نکرده
 و اگر آن خواص مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باوان
 مطلقا مینا و کست و منفعت و از خواص در نیکسان بیار و خواهد در غیر
 آن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین منقول است که
 بیاشامید آب آسمان را که یالک کشند بدن شماست و در دهان رافع
 میکند چنانچه حق تعالی فرمود و نزل علیکم من السماء ماء
 فلیطهرکم و یذهب عنکم رجس الشیطان و لیوط علی قلوبکم و
 یتقین بیا لایزال یعنی میفرستد **مستند** که بگوید که این آب را
 اگر یالک کرد و از این آب پیاشامد و سبب شیطان را و دلهای
 شما را محکم گردانید و قیامت که داند بان قدم شما و در عمل نیکو است
 که اگر چنانچه خوانند هر یک از سوره ها و از کار و هفتاد مرتبه بخورند
 و از برای آنکه بخواهند قایم الشیطان و طوایش بشمار است و در این
 سوره ها بعد از نیت و سه روز که از نور و نیکد و در تفریب و خل نیکسان
 ماه رومی شوند و ماه نیکسان سی روز است و از حضرت صادق علیه
 منقول است که هفتاد مرتبه خوان البقره حرامت یکن و اگر ملیح نشود چهار ده
 یکن و اول خوان قرینا هشتاد و چهار مرتبه نور و راست و ان نیز می

و چون آن ماه بخت چنانچه در حدیث معتبره منقولست که در خلافت
حضرت صادق علیه السلام ماه خزان مذکور شد حضرت فرمود که این ماه هفت
که حضرت موسی علیه السلام در این ماه نفرین کردی اسرائیل را و در یکشنبه و
سه شنبه و یکشنبه ایشان فرزند و بار **موسی** از آنحضرت منقولست که
اجایه از آن حضرت آن زمان میگرداند یعنی هفت روز آن سیسیامی باشد و یک
ماه های روحی بتالیف بحکمت افشاء است و عدد ده ماه و زده است باین
ترتیب تسنن الاول تسنن الاخر کانون الاول کانون الاخر شیطا
و از نسیان ایا در خزان و نوران اول و چهار و ماه بی میگرداند
تسنن الاخر و نسیان و خزان و ایام و هفت دیگر غیر شیطا و
و یک میگرداند و شیطا و سه سال متوالی بدیست و هشت میگرداند
و در سال چهارم که سال کید است و بدیست و نه میگرداند و سال نیش
سیصد و شصت و پنج روز و بدیست و تسنن الاول که اول سال نیش
درین سال موفقی نوزده و در حیزان و تقصیل آن در کتاب جابر الاثر
مذکور است و چون این ماهها از احادیث مذکور شد مجملی درین جایز
نمودم **باب سیزدهم** در بیان احکام اموات و درین پنج فصل است
فصل اولی در بیان احکام اموات و حال احتضار و در فاشتن میت است
باید که چون در بیمار و آثار موت ظاهر شود متوجه الحو الحو گردد و از کف
خود تو بکند و برگردد نشسته نادم و پیشانی او در دو غارم که در آن نماز

اولی
احکام اموات

در تبیین

مربک معصیت الهی نکرد پس وصیت کند و حقوق خدا و خلق
خدا و خلق آنچه برفته او باشد را بکند و بدین کار نکند پس بقدر
ثالث مال خود وصیت کند که بخواهش و بخواهش و فقیران و مساکین
و سایر وجه بر صفت نمایند پس بر او قدر از اموال او من طلبی و هر
کس عیبت کند یا بدیست یا از بیکی رسانیده باشد که حاضر باشند از ایشان
التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشند از حاضران التماس
نمایند که ایشان را از او راضی گردانند و از برای ایشان استغفار نماید
پس اموال و اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب مقدس الهی باقی
بگذارد و وصیتی برای او و صغیر خود تعیین نماید پس کفن خود را حاضر
سازد و شهادتین و اقرارنامه علیه السلام و ادعیه که وارد شده است
که سنت است که کفن نوشته شود و بر نماید که باریت حضرت امام
و آن بنویسند اگر بیشتر کفن را میباید که ده باشد اما مؤمن راست است
که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق منقولست که هر که
کفن را با او باشد در خلافت او از عافان بنویسند و هرگاه که نظرش
بر آن کفن افتد برای او حسنه نوشته شود و باید که در انوقت امیدوار
بدرگاه حق تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم
بوجه باشد **و معتمد** رسالت پناه منقولست که هر که در وقت
مرگ وصیت نکند حلاله کمی عقل و نفوس و وقت و عیال و دست بکشد

کتابخانه

الله جل جلاله وصلى الله عليه وسلم
 نزلوا وشهدوا بالآية التي لا اله الا انت
 وحده لا شريك لك وان محمدا صلى الله عليه وسلم
 رسلك وانا من المسلمين
 والذين كفروا هم الذين كفروا
 بالآية التي لا اله الا انت
 وحده لا شريك لك وان محمدا
 صلى الله عليه وسلم رسلك وانا
 من المسلمين
 والذين كفروا هم الذين كفروا
 بالآية التي لا اله الا انت
 وحده لا شريك لك وان محمدا
 صلى الله عليه وسلم رسلك وانا
 من المسلمين

بوی
در بار آتش
دیرستی که من پندم
مرآه برور و کار می و اسرار
از روی دین و بر محمد که دوستی کرد

محکمہ

صلى الله عليه وآله نبيا وبعلي اماما ويا القرآن كتابا وان
 كذبت قريش ما يدبروا و آل بعيرني وهي رايشا وفت ان رايشا وفت
 اهل بيت نبيا عليه وعليهم السلام ائمتي اللهم انت تقف
 مجلس بيت بعيرته باو و برهشيان باو ورو و بنو اين مذود و تولى قمارين
 عند شدي و رجائي عند كني بني و عدي عند الامور التي
 تزودت من و ميب من تزود و من و فخر من راو كارا في كرك
 تقول في انت و لتي في غف و لطي اله ابائي صل على محمد و
 فراديد راو تولى كار كند و رعت من و مدي من و مدي بران من رعت و رعت
 اله و تكلف في التقى طر فزع بن ابد و ان في قاري و خشي لجل
 و ان او و كند از را سجد و سجدان چشم بر كند و نش و رعت من و ميب كرك و ان
 في عندك عهد يوم الف الف انك مشورا في حق رسول اف مود كني
 را از نو خود عهدي روزي كه ملاقات من را كند عهد و پيمان ميت است
 با خدا در روزي كه ميخواهد وصيت كند و وصيت لازم و واجب
 است بر هر مسلماني و حيفا اعتقاد ان را چنانچه در كتاب حلية النبي
 ذكر كرده ام درست كند و عهدي الهان برساند تا در مهران كفن و بلك اله
 و چون انار احتضا ظاهر شود اين دعا را مكي را بخواند اللهم اغفر لي
 الكسب من مغبتيك و اقبل مني الكسب من طاعتك تاجان كند
 بجان اسان كند و و بايد كه اولاد و خويشان و بادران مؤمن در آن حالت

دعا و احضار

حضرت فرمود الحمد لله که خدا او را از آتش جهنم نجات داد و حضرت
 صادق (ع) منقول است که هیچ کس نیست مگر آنکه شیطان در وقت
 مردن جمعی از شیاطین را و او کل میگرداند که او کشاکش کند از دهن
 خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد نمیتواند بر او دست
 دست یافت لیکن در آن حال تلقین ایشان میکنند کلمات فیض و شفا
 بوسیله آیت خدا و اقرار بجنبت رسالت و ائمه اطهار علیهم السلام
 یکایک آنجا که تا از سخن گفتن بازماند **و ایضا** سنت است که برای
 اشخاص جان کنان این دعا را تلقین او کنند یا من یقبل الذی یرو
 یعفو عنی الکثیر اقبل منی الذی یرو اعف عنی الکثیر انک انت
 الغفور الرحیم بروایت دیگر انک انت الغفور العظیم و چون در حق
 او مفارقت کند سنت است که دهانش را برهم گذارند و جانها را شفا
 بدهند و چشمه های دل را برهم آورند و دستهایش را بر چاه و ها ایستند
 و او را بجا در شبی یا جامه بپوشانند و قرآن نود و پنج مرتبه و زودش
 بر دارند مگر بقدر جمع شدن مؤمنان اگر اشیای در وقت شب
 و اگر شب نباشد یا یقین نشود مرگش بر ندارند و از حضرت صادق (ع)
 منقول است که هر که از آنست که از آن مؤمن را خبر کنند بر من و تابعینان
 حاضر گردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و میت و ایشان
 همه ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق (ع) منقول است که هر

مؤمن را

مؤمن را بقبر میگذارند و او را ندانند می کنند که اول عطائی که بتو دادی
 بهشت است و اول عطائی که دادیم اهلها را که با جنازه تو آمدند
 امروزش کنایه آنست و در حدیث دیگر فرمود که اول تخمه که بمؤمن
 میدهند در قبر آنست که می مریزند هر کس را که همراه جنازه او بود
 در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازه مؤمنی بکند او را دفن
 کنند **و همچنین** در قیامت ملک بر او بکار دهد که هر اهل و نمایند و استغفار
 برای او کنند و بر ناموقف حساب و فرمود که هر که یک طرف جنازه را
 بگیرد بیست و پنج کنایه کبیر اش مریزید شود و اگر چهار طرف را بگیرد
 کنایه آن بیرون آید و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر آنست
 که برای کسی تسبیح جنازه کند که اول دست راست میت که بجانب چپ
 جنازه است بدوش راست بردارد پس بای راست میت را باز بدوش
 راست بردارد و پس از پشت جنازه برو و بای چپ میت را بدوش چپ
 خود بردارد پس دست چپ میت را که بجانب راست جنازه است بدوش
 چپ بردارد و چون خواهد که باز دیگر تسبیح کند از پیش جنازه برود
 از جانب پشت جنازه برود و باز به همان روش تسبیح بجا آورد و اگر عمل
 بعکس کنند که اول ابتدا بدست راست جنازه میکنند پس بای
 راست را بعد بپای چپ لیکن بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره
 اولی است و اگر هر دو را بجا آورد بهتر است و افضل آنست که عقب جنازه

یا طهاره رود و در پیش جنان برود و ظاهر اکثر احادیث است که اگر
 جنان مؤمن باشد پیش از آن راه رفتن خواست و در جنازه خلاف
 خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعد از آن میکنند و با جنازه
 سوار رفتن مکروه است **و از حضرت رسول منقول است که هر که جنان**
را بدیند و این دعا بخواند اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 تَعَدَّى بِالْقُدْرَةِ وَقَهَرَ الْعِبَادَ بِالْمَوْتِ هَبْ لِي مَلِكِي دَرَاهِمًا تَمَانًا
 مَكْرًا نَكَرًا كَرِيمًا كُنْتُ فِي رَأْيِي رَجُلًا وَارَازُ حَضْرَتِ صَادِقٍ مَنَقُولُست که در
 حال برداشتن جنان این دعا بخواند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاعْفُ عَنِ الْكُفَّارِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَمَنَقُولُست که حضرت امام زین العابدین
 هرگاه جنان را امید به می گفت الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ فِي السَّوَادِ
 الْحُمْرَ وَفِي الْأَشْيَاحِ جَنَانًا سَنَتْهُ اسْتِثْنَاءً وَبَعْضُ كَفَنِهِ كَفَنُ جَنَانٍ وَاسْتِثْنَاءً
 بَرْدَن مَكْرُوه است و همچنین بردن با جنان کراهت دارد و در روز جزا
 بردن خوب نیست و اسراف است و در شب خوب است و مکروه است پس
 که بجنان حاضر شود و چندین وحرف باطل گفتن **فَضْلٌ وَبِهِمُ** و غسل
 دادن میت است بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن کردن و نماز

از اجابت
 از اجابت

و مشهور میان علما است که ولایت این معنی تعلق بوارثیت دارد
 و بی شخصیت او یکی به متوجه اینها میشود و مردان و زنان و
 از زنان سوهرا و ولایت است و از دیگران واجب است که بیض و روغن خود
 غسل ندهند و غسل و غماز و سایر احکام میت واجب است برای
 شجره انبی عیسی و در سستی و سایر فرق مخالفان خلاف است و ظاهر
 واجب نباشد مگر در حال تقیه و شکی که در جهاد یا امام زمان
 کشته شدن و در مکر مرده باشد او را غسل نمایند و کفن نمیکند
 و با جنازه که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند که در جهاد حق
 که کشته شود چنین است و خالی از قونی نیست و مشهور میان اصحاب
 است که هرگاه از میت هر عضوی یافت شود که در آن استخوان باشد
 می شویند و کفن میکنند و دفن کنند و بعضی کفن را واجب و واجب دانسته
 اند اگر بعضی باشد که در آن باشد نماز هم میباشد و لحاظ است که
 سینه را شسته بپایند با زنجیر کنند و همچنین اگر جمیع استخوان باشد
 است که در لقمه می بچند و دفن میکنند و بعضی گفته اند واجب
 ندانسته اند و بجز که از شکم ساقط شود هرگاه چهار مار یا ده داشته باشد
 غسل میدهند و کفن و دفن میکنند و بر او نماز نیست و بعضی گفته اند
 غسل میکنند و کفن میکنند و دفن میکنند و بر او نماز نیست و بعضی گفته اند

و بعضی تمام شدن خلقت طفل اعتقاد کرده اند در غسل و کفن نه چنان
ماه و این احوط است و اگر عضو استخوان قوی از دندان برید باشد احوط
است که غسل و کفن و دفن بکنند اگر چه اطفال عیال و جربست و اگر طفل
در شکم مادر مرده باشد و مادر زنده باشد که تواند در دست بیرون
آورند و الا باین بیان میکنند و بیرون می آورند و اگر مادر مرده و طفل
زنده باشد شکم مادر را می شکافند از جانب چپ و طفل بیرون می آورند
و بهتر است که شکم را زنده و زنده و ولج است که مرد مرده غسل دهد
و زن را زن الا چنانکه موضع **اول** زن و شوهر که بقول اشهر و اقوی هر یک
دیگر را غسل میتوان داد و احوط است که زن را غسل دهد و نظر بر
نگند و بهتر است که زن و مرد هر دو غسل دهند خصوصاً در نماز
دوم جایز است که اگر فاکتیر خود را غسل دهد هرگاه زن کسی را غسل دهد
بدیده باشد و در غسل کنیز افار اخلافت **سوم** جایز است که غسل دهد
مرد اجنبی در خمر سه ساله را برهنه و زن اجنبی در سه ساله را برهنه
و بعضی در پنج ساله نیز بخور کرده اند **چهارم** هرگاه مردی فوت شود
و مردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل میتوان داد و از
جمله و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر در حال اختیار
نیز محرم بیکدیگر را غسل بکنند و اما احوط است که ممکن باشد مرد
مرد و زن را زن غسل دهد و اگر کیفیت غسل اجنبی را نشد پیش غسل

کفن را همی کنند و اول جیره را و بعد از آن سه تا پیش و بعد از آن بیرون
را بکنند و نصف بالایی پیراهن را بکنند و بعد از آن لشکر را
و بعد از آن زان پیراهن را بکنند و پیش متوجه غسل شود و اگر میسر
شود که میت را وقت غسل بر روی تخفی یا تخت بجا بیاورد بهتر است
و مستحب است که در وقت غسل پای میت بسوی قبله باشد بطرف حال
اختصار و بعضی واجب استند و در سایر احوال باید چنین باشد و اگر
در حال نماز و حال دفن و باید رختها را بکنند و اگر خواهد باید پیراهن
غسل دهد و اگر خواهد لشکر بپوشد و پیراهن را بکنند و برهنه بپوشد
واجب است که در وقت غسل او را غورتل میت و بپوشاند و پیش از آن
که او را بپوشد که اول از آله نجاست از بدن میت بکند و سنت است که
خبر میت پیراهن را از طرف پای برون کند و اگر نشد باشد باذن و در
ایشکاف و سنت است که در زیر سقی یا خیم غسل دهد که بر این اجماع قیام
و سنت است که در وقت باشد و غسل دهند یکی آب بپزند و دیگری بگویند
میت را و مستحب است که انگشتان میت بپزد و نرم کند و اگر دشت شود باشد
دست بر دارد و واجب است که میت را سه غسل بدهد اول با آب
و بعد از آن آب کافور و بعد از آن آب خالص و سنت است که اول
دستهای میت را تا نصف و راع سه مرتبه بشوید بنابر بعضی از روایات
پس غورت میت را بشوید کمتر بدست بپوشد و که دستش بپوشد

کفن را

و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنت است که اول عورت میت را بکشد
و اشئون سه مرتبه بشوید و آب بسیار بنهد تا خوب پاک شود پس دست برآورد
سکس و زنجیر و هر چه از باین کشد که اگر فضل باشد بیرون آید و اگر چیزی
نیرون آید باز خارج بشود و اگر زن حامله باشد و خوف افتادن فرزند
باشد دست بر شکمش نکشد و عطا گفته اند که سنت است که سر و دست را پیش
از غسل بکشد پس بدین سه مرتبه است که شستن ای جزو نماز و اگر فرق بشود بعضی
انگشته که دست بر میت میکنند و در این وضو ده مرتبه از رویش وضو می
کنان باب خالص و بعضی از آن گفته اند و نیت کند که وضو میدهم این میت
قرینه الی الله پس دو دست را بشوید و سر و پا بشوید و مسح کنید پس ابتدا
کند بغسل و احوط آنست که آب بریزند و گردانند اگر دو کس باشد هر دو نیت
کنند که نیت هر سه را اول بکنند و از برای غسل کافره قراح نیز نیت جدا
کنند پس اول نیت میکنند که این میت غسل میدهم باب سدر کافره و قراح
انجهت انکه واجب است از برای وضوای خدا قرینه الی الله پس سه مرتبه
باب سدر و میشوید و احوط آنست که اول بجانب راست سر را بریزد بعد
از آن بجانب چپ و سنت است که سر را دو مرتبه بشوید پس میت را
بجانب چپ بجا بیاورد و جانب راست را بشوید و سنت است که سر را
بشوید و هر سه را که میبرد قطع نکند که تا به پا برساند و اگر نیکو میت
میکردند دو هنگام آب ریختن دست بر پشت شکم بمالد و آب را از برای

خوب برسد بهتر است و دست میت را از پای جدا کند تا آب بران
برسد و چنان کند که آب بر زینان و عورت و ران و سایر اعضا خوب
خوب جاوی شود پس میت را بگرداند و برپای راست بجا بیاورد و بگوید
چپ را همان طریق که مذکور شد سر مرتبه بشوید و در باب سدر سه مرتبه
کافیهست و مشهور آنست که حنظل ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت
برک سدر باشد و بعضی یکوطل و بعضی یکوطل و نیم گفته اند که نزدیک به
بیت و پنج درم و زیاده بوده باشد و اگر این زیاده برای شستن فرج و
سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست که در آب غسل بکند
داخل نکند که مضاف شود و ایشان گویند و در بعضی روایات در شستن
هر جانب و سستن نصف سر وارد شدن است و شاید که بد نباشد
اگر خلاف مشهور است پس میت را پشت میخوابانند و طرفها را میشوید که
اگر سدر از آنها برطرف شود و اندک کافری را ریزه میکنند و داخل میکنند
و غسل دهند و سه مرتبه از نماز فرقی میشوید و بهتر آنست دست میت را
نیز تا نصف ذراع سه مرتبه باب کافره بشوید و فرجش را نیز سه مرتبه بشوید
همان نحو که گفته شد و دست بر چپ و دست بر شکم میت نکند و چپ
و چپ تر آنست که در رو قی که دست بر شکمش میکشد سر میت را بلند نکند که
خدا از آن طرف بیرون رود پس احتیاطا آب بریزد و گردانند و هر دو
نیت کنند که این میت غسل میدهم باب کافره از برای نیکو واجب است از برای

و سست است که هر مرتبه که میتر از جانبی بخانه ای گردانند این دعا بخوانند
 اللَّهُمَّ أَنْ هَذَا بَدَنُ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ أَخْرَجْتَ رُوحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقْتَ
 بَيْنَهُمَا فَعَفُوكَ عَفْوَكَ وَارْزُقْهُ بَشَرًا يَكُونُ اللَّهُمَّ أَنْ هَذَا بَدَنُ
 أَمْنِكَ الْمُؤْمِنَةِ وَارْزُقْهُ بِرُوحٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ أَنْ هَذَا بَدَنُ
 مَكْرُوبٍ يَكُونُ رَبِّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ تَاخُذُ أَوْرَابِيَا مَرْزُوقُ سِتِّ اسْت
 هر چه از عیوب میث بر او ظاهر شود بیکسو نقل نکند تا **حق** بکند آن هان
 او را بیاورد و چنانکه از مادر متولد شدن باشد و مسطح است که غسل
 دهند از جانب راست بایستد و کوفی در برابر قبله بکند و تحت سر
 از زیر باشد که آب غسل در آن کوفی ریزد و مکر و هست که آب غسل را
 بحاله که در آن بول و غایه بکیند بریزد و اگر حاله باشد که کسافات خانه
 در آن ریزند قصور ندارد و مکر و هست که میتر باب گرم غسل دادن
 مکر در حال ضرورت و مکر و هست که میتر در میان بالهای بگیرد
 یا میتر او را بگیرد یا شانه کند و اگر بگیرد ناخن و مو را یا موی که در شانه
 غسل جدا شود باید که در میان کفن گذارد و با میت دفن کند حتی
 منقول است که در نانی از حضرت باقر علیه السلام شد حضرت صادق داد
 و فرمود که با من دفن کن در قبر و اگر سرد و کافور هم نرسد که میتر باب
 قراح غسل دهند و احوط آنست که سه مرتبه غسل دهند و اگر پیش از آن
 دفن هم رسد احوط آنست که مرتبه دیگر او را غسل دهند و اگر آب باقی

نضای خلل پس در آبشوی و سست که سه مرتبه بشوید در هر مرتبه
 ابتدا بجانب راست سر کنند و گردانند و بپیمواری دستی را در پس جانب
 راست و از سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشوی که در غسل مذکور شد
 بشوید پس میتر را بپشت بخواباند و باز دست خود را نامرغی بشوید و ظرف
 خوب بشوید که از سرد و کافور در آنها نمائند و اگر سبزی دیگر را بر آب
 آب قراح محبت کند بهتر است و احوط آنست که آب غسل قراح را از خوشی
 که آب سرد و کافور در آن ریخته شده باشد بپزند و در آن زالی بر دارند که
 اینها مطلقا در آن داخل نشدن باشد باشد پس دستهای میت را بافتند
 و زراع سه مرتبه باب خالص بشوید استخار با و فرج میتر از باب خالص
 سه مرتبه بشوید و اگر در این وقت نیز با و دیگر میت را وضو دهند شانه
 بهتر باشد پس حیاط نیت کند که غسل میدهم این میتر باب قراح از جهت
 آنکه واجبست قبل از آنکه پس سه مرتبه و جانب چپ سه مرتبه بشوید
 که بکمر تیر و اجبست و دو مرتبه سست و بهتر آنست که گردانند و در وقت
 آب و بختی دستی بکشند بر بدن میت و پیش از این در آثانی غسل دست
 میت نمیکشد چون از این سه فارغ شود اگر خوف خرم نجاستی بوده باشد
 قراح از پنبه در پیش داخل کنند و همچنین در دهان و بقی قدری زینب داخل
 کنند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاستی بوده باشد پس سست است که
 که بدنش را با جامه خشک کنند و بعد از آن را بروی جامه ای کهن بگذارند

یا میت را غسل نتوان داد گردان باشد که بدن میت از هم پاشد
 تیمم دهند او را و ظاهر این تیمم کافیست و تیمم احوط است و بهتر
 آنست که تیمم را چنین بدهد که نیت کند تیمم میدهم این میت را برای
 غسل تا سدر و کافور و قراح از جهت آنکه واجب است از برای وضای
 خدا و تیمم دیگر را قصد کند که تیمم میدهم این میت را بیدل از غسل کافور
 احتیاطاً قریباً الله و همچنین قراح و چون نیت کند دست خود را بر خاک
 زند و بر پیشانی میت کشد و دیگر دست را بر پشت میت کشد و بعد از آن بر
 دست چپ و اگر بد وضو تیمم دهد یکی بر آغوش و دیگری بر رسته لوح است
 و اگر میت محرم باشد و غسل کافور ندهند و وضو نکنند **فصل سیم**
 در کفن کردن میت است واجبست که میت سه کفن کنند و اگر عمل الکفنه اند
 که اول آنها لنگ است که از ناف تا بعضی ز ساق را بپوشد و بعضی گفته اند
 که سینه است که سینه را بپوشد و تا پاها برسد و هم پیراهن است و سینه
 سر تا سری که جمیع بدن را بپوشد و بعضی از عمل گفته اند که پیراهن است
 و دو سر تا سر و جایز است که بجای پیراهن یک سر تا سر دیگر بکنند که
 مجموع سه سر تا سر باشد و این قول اظهر است و احادیث معتبره این را
 ثبت دارد و احوط آنست که باین ها نیز لنگ بکنند و باخورد و یک سر تا
 سری کافیست و باید که کفن حریص نبوده باشد و احوط آنست که کفن
 زن را نیز حریص نباشد و احوط آنست که از پوست نبوده باشد و بهتر آنست

احکام کفن
 کفن میت

از پیش

که از پیش و موئین نبوده باشد و سست است که از پیش سفید بوده باشد
 و سست است که سر تا سری یا بالا از جمله دو سر تا سری جیب باشد و آن
 جامه برود که از پیش می آورده اند و الحال معلوم نیست و در نیست که اگر بجای
 آن قطوف سفید بکنند بد نباشد و عمل گفته اند که سست است که اول جانب
 چپ را قافرا و بجانب راست میت اندازد و بعد از آن جانب راست را قافرا
 بر جانب چپ میت و بهتر آنست که چنین کند اگر چه سست بنظر نرسیده
 و سست است که خرقة طولی که سرش یک شبر و نیم و طولش اقل از سه ذراع و نیم
 باشد بدو دست زباده کند و ای و آن می بماند که سر از انشکافند و بر کتف
 بکنند و بنده بسیار بود و خرقة میت بکنند و اگر زن باشد بنده بیشتر
 بکنند و اگر بدین قدری کافور بپاشند شاید بد نباشد و سر دیگر خرقة را
 از میان پاها بردارند و از نوایچه بر کتف بسته اند بیرون آورند و محکم بکنند
 که فرج را بکنند که گذاشته اند و اگر دو پاها بهم آورند و از آنها را بان خرقة بکنند
 سخت بپوشند و بچند تار از آنها تا هر جا منتهی شود سرش را را بچند بچند بپوشد
 فرو برد و سست است که جامه از برای مرد زیاد کنند که بر دو سرش بگذارند
 و صافش بر سر بزنند و بکنند و سرها جامه را از هر طرف بپوشند و
 بر سینه میت بپوشند و چپ و بجانب راست و راست را بچپ چپ بپوشند و
 جامه مرد را برای زن مقصود زیاد کنند و با چپ بر سینه زن بپوشند و بکنند
 او را بپوشد و بر پشتش گره زنند و مکر و هست که کفن از لنگان باشد یا بپوشد

که تان کنند مستحق باشند اما اگر هیت را در پیراهن خود کشن
 کنند و در کار نیست بریدن ایشان و با استحقاقی بانی نیست اما آنها
 و بند هایش را بپوشند و سنت است که عقیقه کن کنند و در پیراهن
 که در آن نماز میکرده است و اگر در پیراهن بعضی از عملها را کرده
 کنند شاید بد نباشد و مستحب است که در جامه که در آن احرام
 در سج یا عمره کن کنند و مستحب است که کفن خوش قماش و صاحب قیمت
 باشد چنانچه در حدیث و او مشاء است که نیکو کند کفن چهارم و کان
 خود را که در بدست ایشان است و بان کفن را در قیامت می بینند
 و سنت است که در قیامت کفن مضایقه و بستر نیکو و کفن از مال
 حلال بی شبهه باشد و سنت است موافق باشد و اگر در کفن شیء از بی زنی
 باشد علیهم السلام بنویسند و در عا جوشن و قیوان در بعضی روایات وارد
 است است برایت امام حلی بنویسند و علی گفته اند که سنت است
 کفن را بر کتانی از آن بیرون آوردند و بند زدند و آن و هن تر نکند و
 سنت است که در وقت کفن غسل دهند خواهد که میت را کفن کنند در
 ایش را و در کفن ایش را و بعد از آن شیء بکنند کفن کردن و او
 حنوط کردن میت را بدانکه بر هفت موضع بپوشد و بعضی ایشان و کف
 دستها و زانو ها و انگشتان همین پاها کاف و نه اند و اگر چه اند که
 باشد و طر است که سر بپوشی را در نماز کنند و بر شستنه اش بپوشند و

و کوفت با این کردن و بند هایش را بپوشند و منضم با و بر بپوشانند
 و بپوشان و بند انگشتان و بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند
 است که کاف و حنوط کاف و حنوط کاف و حنوط کاف و حنوط کاف و حنوط کاف
 اش فرا شد که چهار دانگ و نیم مثقال است و بهتر از این است که سه
 مثقال باشد و بهتر از این است که سه سیزده در هر و ثلثی بوده باشد
 موافق حنوط حضرت رسول که تعقیب با هفت و مثقال صحیح بوده باشد
 و بهتر است که کاف و حنوط از این مقدار کمتر نباشد و سنت است که
 که در حنوط و تان با میت بکنند و در اختیار و او شدن است که تان
 حنوط است میت را از بدست بکنند و بهتر است که حنوط خوب بوده باشد
 و اگر یافت نشود حنوط بسازند و اگر یافت نشود حنوط درخت بید و اگر
 یافت نشود حنوط درخت آوار و اگر نه هم نرسد هر حنوط تری خوب است
 که تر باشد و تان از حنوط بریدن باشد و حنوط خشک هر چند از حنوط
 حنوط اما کن شریفتر بد نباشد فایده نمیکند و باید هر یک بقدر یک
 شوی باشد یا یکدفعه دست و بعضی گفته اند که بقدر استخوان فرض کرده اند
 یک شهر بیشتر است و ظاهر هر حنوط است و بعضی گفته اند که بیشتر بر او حنوط
 تا طوی ایشان بیشتر برآورد و بیکر از حنوط است بکنند و بر شریفتر
 کنند و در حنوط بریدن شانند و دیگر از حنوط حنوط میباید و هر یک
 بکنند و در حنوط بریدن کنند و بعضی گفته اند که سنت است بر حنوط

شهادتین بولینند بقیه شریف و اگر تقیه باشد و خرید نان بتواند در
نوازش کند باشد و در میان قبر بیدارند و اگر بعد از برون بخاطرشان بیدار
در میان قبر فرورزند و بداند که کفن واجب است از اصل مال اوست و مقد
بر بدن و وصییت و میراث و اگر چنین باشد رخنه نالی و و اطعمه
کنند و با خاک کفن کنند و اگر آنهم نباشد برهنه دفن کنند و بعضی گفته اند
که از ذوق واجب میتوان کرد و خالی از قونی نیست و سست و سست است
که غسل آنان و اگر کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق
منقول است که هر که کفن کند مؤمنی را چنانست که ضامن جامه او شده باشد
تا روز قیامت و هر که بگذارد برای مؤمن قبری چنانست که در خانه و در
نیکی بی جا داده باشد تا روز قیامت و کفن زن بر شوهر واجب است هر چند در
مالدار باشد و همچنین کفن بنده بر صاحبش واجب است و اگر از میت نجاستی
بیرون آید بدن او را بشویند و اگر کفن او در شکم باشد تا در قبر نهد باشد
اند و او میشویند و اگر بقیه بوده باشند شسته و اگر نه کفن موضع را شست
میکند و کفن از یکدیگر میکند و اگر تابیدن میت پوشیده شود و بعضی
گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن در انداختن قبر یا نه شستن و قنایه
ببرند و بشویند بجز آنست خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و قنایه
آن لازم باشد کفن از میان عنوان بشویند و این احوط است و جمیع گفته اند
مکروه است کفن را با هنر دیدن و کفن که در قنایه چنین شیوه هم و در حال

کفن از راه

کفن نیز سست است که یا فانیش بجانب قبله باشد و کسی در غیر جای
با امام کشته شده باشد و جراحتهای بدش را از او میکنند و غسل میدهند
و اگر هر چند شده باشد و در هر غسل اول سر را میشویند و آخر بدن
و بعضی گفته اند که اگر خون بند نشود کل دست میزدند تا بند شود و اگر
صادق منقول است که در حکم چنین کسی که اول خزانگی شویند و او را در
در غسل و دست برداشتن نمی مالند و بر جراحتهایش بنه و کافور میزنند
و حکم می دهند و همچنین اگر کفنش بریده شده باشد و جدا نشده باشد که
می باشد و موضع جراح و بنه را میمالند و حرقه بر آن میمالند
که خون بیرون نیاید و اگر سر جدا شده باشد او را می شویند و بعد
و بر کون بنه میمالند و بعد سر را متصل میکنند و کفن میکنند و در دفن
و بدن را میمالند و بقیه میمالند و در شتر قبیله میکنند **فصل چهارم** در نماز
میت است و این واجب است بر هر مسلمانی که علم بمیت شخصی میسر سازند
و یکی بجا آورد از دیگرها ساقط است و واجب است نماز بر هر شیعه که بالغ
باشد و اشهر روایات بر طاعتی که شش سال تمام شده باشد نماز واجب
و ظاهر بقصد قریه آنکه اگر آن کرد و جایز نیست نماز کردن بر قنایه و خراج
و نایبند که عداوة اهل بیت داشته باشد و خالیان که از راه خدا دانند و الله
که خدا حلول کرده است و بر آنها که خدا را می دانند از مخالفان خلافت
ظاهر بخیر باشد بکنند یا نکنند و چهار تکیه بگوید و در تکیه چهار تکیه بگوید

الاجاب احکامات

کند بر او در موضع تقیة ترک نباید کرد و سزاوارترین مردم بنماز بر میت
وارث است بنا بر مشهور و بعضی گفته اند که بپرخش ایشان نماز تمام
نمی توان کرد و احوط آنست که قائل اند بعضی از ایشان گرفتار پرخش نکند
و سهولت در هر خولشان اولی است نسبت بن مردان و لایند از زنان و
وارث خود را اگر قابلیت پیش ازین نداشته باشد هر کس قابلیت داشته باشد
و جایز است که زن پیش نمازی زن بکند و با مامون در یک صف بایستد
مرد باید پیش بایستد اگر چه ماموم یک صف باشد و واجب است که نماز
در قبله بایستد و سر چنانچه بجانب راست و باشد و احوط در منفرد آنست
که از بر رختها بیرون نباشد و واجب است که میت را بپوشانند و این
نماز طهاره شرط نیست و حایض و بی وضو این نماز را می تواند کرد
احوط آنست که سایر شروط نماز بر میت و این نماز رعایت کنند از پوشانیدن
و نجس نبودن جامه و بدن و غیر اینها اگر چه ظاهر آنست که هیچ یک در کفایت
مگر چه چندان که حرام باشد و از آنکه امانا فی فعل نماز باشد و طهارت
حیوان برای مردان و جملة عصبی سنت است که با وضو باشد و اگر آب بهم نرسد
یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد سنت است که تیمم کند و ظاهر بعضی
آنست که بدون غدر نیز تیمم مستحب است و نماز بر میت غنیان کی دنا و افضل
و کفن نکند اگر ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد و اقبور گذارند و غیر
پوشانند و نماز کنند و سنت است که پیش نماز بر میت ماموم بایستد و سنت است

کفن میکند و اگر موزه در یاد داشته باشد در کار نیست کردن
و اگر پاره نه باشد بختراست و واجب است که نیت کند و بختراست
که چنین نیت کند که نماز بر این میت حاضر میکنم از برای آنکه واجبست
قریبه الی الله و پنج تکبیر بگوید و سنت است که در هر تکبیر دستها را
بردارد تا محاذی گوشها و بعضی در غیر تکبیر اقل سنت نمیدانند
دست برداشتن را و اول اقلست و در وجوب دعا در میتان بکثیر خلاف
و احوط و وجوبست و ظاهر هر دو عالی مجزی شد و مشهور آنست که بعد
تکبیر اول بگوید اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول
الله و بعد از دویم اللهم صل علی محمد و آل محمد و بعد از سیم
اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و بعد از چهارم اللهم اغفر
لهما المیت و تکبیر پنجم بگوید و فارغ شود و محلیست و مواقع مشهور
هفته آنست که چنین کند که بعد از نیت بگوید الله اکبر اشهد
ان لا اله الا الله و احسن لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده
و رسوله و بعد از آنکه کلمات است شبیه بر کسی را و او را بگوید که محمد بن عبد الله
و رسول الله از سلسله انجلی است و این را بین بدی الساعه پس بگوید
و مرستاد او است و تمام شود و بر آبی نرود و چند و یکم کنند و پیش از نیت الله اکبر
اللهم صل علی محمد و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد و ارحم
مدان و رحمت کن بر محمد و آل محمد و برکت بر محمد و آل محمد در جسم

کفن میکند

[illegible]

الراجح

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ سَئِلُكَ لِيْ وَمِيْكَوِيْلَ اللّٰهِ اَكْبَرَ فَاَرْغَمِيْشُوْا اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا امْنُكَ
 عَمَّ مَسْئَلُكَ اِنْ اَكْرَمِيْتَ ذَنْنَىْ بَاشَدَ مِيْكَوِيْلَ مَدُوْمَدَ بِرَسْمِيْ كَرِيْمِيْ كَيْفَ تَرُوْ
 وَاَبَدْتُ عَمَلِيْ وَاَبْنَةُ امْنُكَ نَزَلَتْ يَدِيْ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُوْلٍ يَدِيْ
 وَاَنْتَ مَبْدُوْهٌ تَرُوْهَ كَيْفَ تَرُوْهَ اَكْبَرَ تَرُوْهَ تَرُوْهَ تَرُوْهَ تَرُوْهَ تَرُوْهَ تَرُوْهَ
 اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ فَمَنْ اَلْاٰخِرُ اَوْ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهَاجِنَا اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ
 مَدُوْمَدَ بِرَسْمِيْ كَرِيْمِيْ اَنْتَ اَكْبَرَ تَرُوْهَ اَكْبَرَ تَرُوْهَ اَكْبَرَ تَرُوْهَ اَكْبَرَ تَرُوْهَ اَكْبَرَ
 مُحَمَّدٌ فَرِيْدٌ فِيْ اَحْسَنِهَا وَاِنْ كَانَ مَسِيئَةٌ فَفُجِّرْهَا وَزَعْنَهَا وَخَفِّرْهَا
 سَبْكَوْا رَسْمِيْ نَبَاكُ رَسْمِيْ كَرِيْمِيْ اِنْ اَكْرَمُوْهَ بَاشَدَ مَدَاكُ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ
 اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْهُ اَعِيْنَةً فِيْ اَعْلَا عِلِّيْنَ وَاخْلُفْ عَلٰى اَهْلِهِا فِيْ الْغَاوِيْ
 مَدُوْمَدَ بِرَسْمِيْ كَرِيْمِيْ اِنْ اَكْرَمُوْهَ بَاشَدَ مَدَاكُ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ
 وَاَجْعَلْهُ اَوْجَحًا يَا اَكْبَرَ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَكْرَمُوْهَ بَاشَدَ مَدَاكُ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ
 اِنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاَسْأَلُكَ اَنْ تُجْعَلَ اَعِيْنَةً
 مَدُوْمَدَ بِرَسْمِيْ كَرِيْمِيْ اِنْ اَكْرَمُوْهَ بَاشَدَ مَدَاكُ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ
 وَدَسُوْلُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْهُمْ وَاغْفِرْ لِمَنْ يَنْصُرُكَ وَتَنْصُرُكَ
 وَاَنْتَ اَكْبَرُ وَاَنْتَ اَكْبَرُ وَاَنْتَ اَكْبَرُ وَاَنْتَ اَكْبَرُ وَاَنْتَ اَكْبَرُ وَاَنْتَ اَكْبَرُ
 اَللّٰهُمَّ اِنْ هٰذَا السَّيِّئُ قَدْ اَمْنُكَ عَمَلِيْ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُوْلٍ يَدِيْ وَفَدَا قَبَضْتُ رَسْمِيْ
 مَدُوْمَدَ بِرَسْمِيْ كَرِيْمِيْ اِنْ اَكْرَمُوْهَ بَاشَدَ مَدَاكُ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ رَسْمِيْ دَكْرُوْهَ

إِلَيْكَ وَقَدْ حَاجَّكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَلَنْتَ عَنْ عَذَابِكَ اللَّهُمَّ أَتَاكَ الْغَلَا
 سِي بِي خَوْفِي وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 مِنْ ظَاهِرِهَا وَآخِرِهَا وَلَنْتَ أَعْلَمُ لَيْسَ بِهَا اللَّهُمَّ أَنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرَفِ
 أَنْ ظَاهِرِهَا وَآخِرِهَا وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَفِيهِ رِزْقٌ وَسَيِّئًا وَكَرِهْتُ أَنْ هَذَا
 سَيِّئًا وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَفِيهِ رِزْقٌ وَسَيِّئًا وَكَرِهْتُ أَنْ هَذَا
 أَسْأَلُكَ قَدْ مَنَّا بِكَ وَأَسْأَلُكَ وَبَنِي عِبَادِكَ وَقَدْ قَبَضْتَ رُوحَهَا إِلَيْكَ
 وَبَشَرَتِهَا بِكَ كَيْفَ تَبْتَغِي رُوحَ بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 وَقَدْ حَاجَّكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ تَقُو عَنْ عَذَابِهَا اللَّهُمَّ أَتَاكَ الْغَلَا
 سِي بِي خَوْفِي وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 مِنْ ظَاهِرِهَا وَآخِرِهَا وَلَنْتَ أَعْلَمُ لَيْسَ بِهَا اللَّهُمَّ أَنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرَفِ
 أَنْ ظَاهِرِهَا وَآخِرِهَا وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 فِي إِحْسَانِهَا وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَفِيهِ رِزْقٌ وَسَيِّئًا وَكَرِهْتُ أَنْ هَذَا
 رِزْقٌ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَفِيهِ رِزْقٌ وَسَيِّئًا وَكَرِهْتُ أَنْ هَذَا
 وَأَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ لَنْتَ أَعْلَمُ لَيْسَ بِهَا اللَّهُمَّ أَنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرَفِ
 لِحَاجَتِهِ نَزَحْتُ لَيْسَ بِهَا اللَّهُمَّ أَنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرَفِ
 وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَعْبُدَ وَتَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَكَوْنِي مِنْهُمْ كَمَا كُنْتُمْ مِنْهُمْ وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

وَعَلَى آلِهِ

وَعَلَى الْأَمَّةِ الْهَدَاةِ وَخَصِّرْنَا وَلَا خَوَانًا لِلَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ
 وَبِرِشْوَةِ الْإِيمَانِ رَأَى غِيَاثًا وَبِرِشْوَةِ الْإِيمَانِ رَأَى غِيَاثًا وَبِرِشْوَةِ الْإِيمَانِ رَأَى غِيَاثًا
 وَلَا تَحْجَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا بِمَا أَنْتَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ
 وَكَرِهْتُ أَنْ هَذَا رِزْقٌ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَفِيهِ رِزْقٌ وَسَيِّئًا وَكَرِهْتُ أَنْ هَذَا
 اغْفِرْ لِأَحْيَانًا وَأَمْوَالِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقُلُوبِ
 أَسْأَلُكَ قَدْ مَنَّا بِكَ وَأَسْأَلُكَ وَبَنِي عِبَادِكَ وَقَدْ قَبَضْتَ رُوحَهَا إِلَيْكَ
 عَلَى قُلُوبِ خِيَارِنَا وَهَدَانَا لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا ذَاكَ تَنْ
 رَأَيْتَ بِي خَوْفِي وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 طَهَّرْنِي مِنْ تَسَاءُلِي إِلَى حِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ
 رَأَيْتَ بِي خَوْفِي وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 بِنِ امْتِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا أَفْقَرُ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ عَنْهُ اللَّهُمَّ
 رَأَيْتَ بِي خَوْفِي وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 فَجَاءَ رِزْقٌ وَسَيِّئًا وَكَرِهْتُ أَنْ هَذَا رِزْقٌ وَسَيِّئًا وَكَرِهْتُ أَنْ هَذَا
 بِنِ امْتِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا أَفْقَرُ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ عَنْهُ اللَّهُمَّ
 رَأَيْتَ بِي خَوْفِي وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 قَبْلَ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ الْحَقَّ بَيْنِيهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْ
 قَرَارًا وَبَغْيًا مِنْ حُبِّهِ وَأَوْفَرِ بَيْنَ أَرْبَابِهِمْ حُجَّتَهُ وَوَفِّرْ سَائِدَتَهُ وَأَوْفَرِ بَيْنَ أَرْبَابِهِمْ
 اجْعَلْ وَلَا تَقْنِئْنَا بَعْدَهُ وَالْأَذْنَ بِأَشْدَّ أَوَّلِ حِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ
 رَأَيْتَ بِي خَوْفِي وَتَوَقُّعِي نَارَ جَهَنَّمَ بِي سُبْحَتِ تَوَقُّعِي بَارِئِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

انشاء الله انت اعلم لها اقربك الى رحمتك واستغفرك عنها
 وبقدر کینه تو تو و دانی بران محتاجت سوی بخش تو و بی یاری تو از ان
 اللهم فنی او عن سببها و رزق حسناتها و اغفرها وارحمها و
 عذرا و بی در گذر کن از ان در بکن در بکن ان و بی در گذر کن او را و
 نورها فی قبرها و لغتها و اجنها و الحقها بیده صل الله علیه و آله
 روشن کن او را و در قبر او و لغتها و اجنها و الحقها بیده صل الله علیه و آله
 و لا تخز منا اجرها و لا تقبض اجلها و در بر و ابقی وار دشت است
 و ما بد کن ما را از مردن و در بکن ما را از ان که بعد از فارغ شدن از عالم
 ربنا انشأ فی الدنیا حسنة و فی الاخرة حسنة و قنا عذاب النار
 پروردگار ما را در دنیا حسنه و در آخرت حسنه و ما را از عذاب آتش
 و اگر برستی و خلاف مذهب کند ضرورت بعد از تکبیر چهارم بلکه
 بعد از هر تکبیر و ا لعنت و نفرین کند و بهتر اینست که چنین بگوید
 اللهم اخو عبدك في عبادك و ملائكتك اللهم اصلح حرثنا و املک الله
 عذرا و بی در گذر کن او را و در بکن او را و در بکن او را و در بکن او را
 اذ قد استعدتک فانه کان یوالی عداک و یعادیک و یلایک و
 یحییانک و یحییانک و یحییانک و یحییانک و یحییانک و یحییانک و یحییانک
 بیغض اهل بیت نذیک صل الله علیه و آله و اکرمیت مستضعف
 و محترم بود بر اهل بیت خود و دانی بران محتاجت سوی بخش تو و بی یاری تو از ان

و تمیز میان مذاهب نکند و این سبب سنی باشد یا مخالفی باشد
 و عناد باشد یا نباشد یا اعتقاد یا اهل بیت علیهم السلام باشند یا
 در نماز و ای و بگوید اللهم اغفر للذین تابوا و اتعوا سبیلک و هم
 عدلان الحجة و اگر مذهب میت معلوم نباشد بگوید اللهم ان هدی
 النفس انت احیئها و انت اممها اللهم و لها ما نزلت و احسنها
 من احب و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید اللهم کعبه لا یوبی و
 لنا سلفا و فرجا و آجرا و این دعاها بعد از تکبیر چهارم بخواند و در
 تکبیر پنجم و امیکوید و بجا خود یا ایستد تا چاره را بر او در خصوص اینست
 و نماز جنازه را در مسجد میتوان کرد و بهتر اینست که در مسجد نکند و اگر
 بی نماز دفن کنند حوط اینست که بر قبر او نماز کنند هر چند مذکر باشد
 و وقت نماز جنازه را میتوان کرد مگر آنکه وقت حاضره تنگ شود که
 حاضره را مقدم دارد و بهتر اینست که با وسعت وقت نیز اول حاضره
 مقدم دارد مگر آنکه خوف نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن
 میت فصل پنجم در ادای دفن میت و او را بعد از آن سنت است که قاف
 در قبر نکند از آنکه نشاند و واجب است که میت را در گور پنهان کنند
 بجهتی که روی بد او از مردم مستور گردد و جسدان از زندگان این
 باشد و خابانیدن او و بجانب راست رو بقبله واجبست بقول شهید
 مستحق نشاند و مستحق است کندن قبر بعد از قاف تا خنجر کردن او

تبرکات

کم مضی

مشتق از

۵۷

ابن عبدك
پسر بند تو

لِحُتَاجٍ إِلَى رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ لَا تَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ
 که حاجت بسوی رحمت تو ندارد و بدستی که نیکوتر از تو مگر منجی و تو دانایتری
 بِسَمَوَاتِهِ وَمِنْهُ الشَّيْءُ لَا يَحْلِفُ إِلَّا بِكَ فَخَافَ الْأَرْضَ عَنْ
 به نهانان از آسمان و ما کواکبا نغمه از آسمانان خداوند پس درین روزگار
 جَنِبَهُ وَلَقِيَهُ جَنَّةً وَاجْعَلْ هَذَا الْيَوْمَ حَيْرَتِي إِلَى عِلِّيَّيْنِ
 و به یاری او و بهمان او را محبت او و بگردان این روز را بهتر روزی که چنانکه می رود
 هَذَا الْقَبْرِ حَيْرَتِي نَزَلَ فِيهِ وَسَيِّئُ الْخَيْرِ مَا كَانَ فِيهِ وَوَسَّعَ
 این مقبره را بهتر خانه که فرموده در آن و بگردان او را بهتر از آنچه بود در آن و فراوان
 لَهُ فِي مَدْخَلِهِ وَالنَّارُ حَسَنَةٌ وَلِخَفَرٍ نَسِيبٌ وَلَا تَحْزِنُنَا أَجْرَهُ وَلَا تَضْلِكُنَا
 ماوراء درجای و شل شدن انس و دیدگی او و بایز که او را و محروم کن از روز و او را که
 لَعْنَةً وَسَنَنْتُ اسْتَكْبَرَ فِي حَالِ تَقَرُّقٍ رَأَيْتُ قَلِيلًا وَكُنْتُ خَصْمًا وَلَا يَنْ
 پس از او آنچه معصومین و بهتر از انس بدست راست دوش راست میست
 بَكِيدُ وَبَدَسْتِ حَيْبٌ دُشْتُ حَيْبٌ مَيِّتٌ بَكِيدُ وَوَارَحْتُ دَهْدَةً وَتَاهِيَةً
 و اگر این نحو استماع افتم استماع افتم استماع افتم یا فلان بن فلان
 بگوید جامع ترا بشنو بعضی بشنو بعضی ای فلان سر فلان
 وَنَامَ أَوْ هَلَّ أَنْتَ عَلَى الْعَهْدِ الَّذِي فَارَقْنَا عَلَيْهِ مِنْ شَهَادَةِ أَنْ
 بد و شر بگوید یا تو هستی بر عهدی که مفارقت کردی از این که او ای بگوید
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اول تلفیق میست

بیشتر از این که گفته اند
بیشتر از این که گفته اند
بیشتر از این که گفته اند

عبد و در

عَبْدُكَ وَرَسُولُهُ وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ وَإِنْ عَلِمَا
 بنده او و پیغمبر او و بزرگتر همه بنیان و ختم فرستادگان و پیغمبرانی که علی
 مِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدُ الْوَحِيدِينَ وَامَامُ أَفَرَضِ اللَّهِ طَاعَتَهُ عَلَى
 پادشاه کرد و بزرگتر از همه بنیاد و بنیاد است که لازم کرد و خداوند طاعت او بر
 الْعَالَمِينَ وَإِنْ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ ابْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ
 بهمانان و بدستی که حسن و حسین و علی پسر حسین و محمد پسر
 عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوهَبِيْنَ جَعْفَرَ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ
 علی و جعفر پسر محمد و موسی پسر جعفر و علی پسر موسی و محمد پسر
 عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْقَاسِمَ بْنَ الْحَجَّةِ الْمُكْتَدِيَّ صَلَوَاتُ
 علی و علی پسر محمد و حسن پسر علی و قاسم بن حجة که بخت است از همه بهتر
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ آمَنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَجِّ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ
 خدا را اینان همگیان بشوایان را در است و محبت خدا بر خلق همگیان
 وَأَمَّا أَنْتَ يَا فَالَانَ يَا فَالَانَ يَا فَالَانَ يَا فَالَانَ يَا فَالَانَ يَا فَالَانَ
 و بهشواران تو بهشواران را که گفتی که ای فلان پس فلان را که گویا میاید و وقت شد
 أَنْ تَسْأَلَ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَتَسْأَلَ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَتَسْأَلَ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى
 و سزا و گمان از نزد خداوند و از خداوند بگردد و بر تو و سوال کنند از پروردگار تو و از پروردگار
 وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ كَلَامِكَ وَعَنْ قَلِيلِكَ وَعَنْ أَثْمَلِكَ فَلَا تَخْشَ وَقُلْ
 و از دین تو و از کلام تو و از قلیل تو و از آثمت تو و از پروردگارت تو و از پروردگارت تو و از پروردگارت تو

خوارزم

2

اللهم عفوكم عفوكم ليس خشت بر کمال بگذارد و آنچه نیکو نیست
خداوند را بگذرد و بگذرد و خشت خام بهتر است اگر خشت بر کمال باشد
 و است بگذارد و بر خشت خشت **دیگر بگذارد و اگر خشت ها کوچک**
 باشد هر که کند این دعا بخواند اللهم صل وحدته و انس و خسته و
 امن و عذر و اسکن البیوت من رحمتك رحمة تعفی بها عن رحمتك
 سواك فایمّا رحمتك للظالمین و بڑا یک دیگر رحمة لیستغنی بها عن
 رحمة من سواك و آخره مع من کان یقولاه و مکر و هست فوش و بوی
 یا تحفه کردن یا میترا یا تابوت گذاشتن و چون از قبر بگذرد بگوید یا
 لله و یا الیه را چون و الحمد لله رب العالمین اللهم ارفع درجاتی
 فی اعلیٰ علیین و اخلّف علی عقیبیه فی الغایین و عند الحقیبیه
 العالمین پس بگفت است که حاضران بگفت کف دست خال در قبر بزنند
 و اگر بگفت کفها بزنند و بزنند و در وقت ریختن بگوید اللهم ایمانیا
 و تصدّق بکما یکتابک هذا لما وعدنا الله ورسوله و صدق الله ورسوله
 اللهم زدنا ایمانا و تسلیما و در حدیث که که چنین کند و این دعا بخواند
خداوند بعد از هر روز از خاک حشر او را ببرد و مکر و هست که خشتها
 خاک بر قبر بزنند که موش قساوه میخورد و هست است که قبر را بقدر چهار انگشت
 بلند کنند و بعضی چهار انگشت کشا و مکر و نیست که یکش و نیز میخورد باشد
 و مستحب است که قبر را بجا آورد و کند و ویشو این کند و خشت نکند و

کوبیدن

که سستیان میکنند و بعد از آن آب روی قبر بزنند و در خبر است که تا
 در قبر هست میت را عذاب نمیکند و سنت است که آب بزنند و و بقیه
 بایستد و ابتدا از پیش سر کند و بویکایب قبر بر زود تا پیش او بگذرد و بگذرد
 قبر و سنت که ولی میت یعنی اقرب خویشان بعد از آنکه بگذرد و در سنت
 بپاشند و باواز بلند آن تا قنین که کند شش و دیگر بکند و اگر نایب تعیین کند
 خوب است و کج ما لیدن بر قور مکر قور بنباء و ائمه صلوات الله علیهم و بعضی
 گفته اند که قور علی و علی نیز این حکم دارد و مکر و هست که در حال اخیار
 و و میتراد بک قبر گذاشتن و میتراد از بگذرد است بشو بر نهاد بگذرد
 مکر میثا هد مشرقی و بعضی استناده اند بمقبر علی و علی
 و شند او مشرقی و انش که جایز نیست نقل هر کس بعد از دفن و بعضی
 استناده اند نقل بمشاهد مشرقی حضرتان ای معصومین و مشهور است
 که جایز نیست که میان خاک کردن و بجا ببرد و بگذرد برای غیر و در روایت
 و برایشان جایز است و بعضی بخبر کرده اند زنا را مطلقا و احوط ترکست
 جایز نیست خواهشیدن روی و کنند و بپوشد و احوط است که خاک
 بر دوزانو و غیر آن بزنند و بعضی از علما موافق روایتی قابل شده اند
 که هر که زنی که موی سر خود را در مصیبتی ببرد و احدیست که کفان
 بدهد چنانچه در خانه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و بعضی گفته
 اند که آه دارد و کفان را و نیست و دور نیست که سنت باشد و احوط است

از کتب معتبره

فكان است صاحب مصیبت بگوید انا لله وانا اليه راجعون تا گناهها
گذشته او امر زنده شود **وایت** منقولست که هر که مصیبت را بخاطر آورد
اگر چه بعد از آن باشد بگوید انا لله وانا اليه راجعون والحمد لله رب
العالمین اللهم اخرجني من مصيبي واخلف علي افضل مما تولى
همان مصیبت بار دیگر باور داده میشود و منقولست **وایت** رسول اکرم
صبر فرمایند و تا گریه و **وایت** محشر هر کس برهنه اند خدا او را حله نیکو
از حالت های طشت بپوشاند که موجب سرور او گردد و سنت مؤکد است
قبور مؤمنان خصوصاً خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید السلام علی
اهل الدار من المؤمنین والمسلمین انتم لنا فرط ونحن انشاء الله بكم لا
حقون و باریت دیگر السلام علی اهل الدار من المسلمین والمؤمنین
رحم الله المستفت بیننا والمستأخرون وانا انشاء الله بكم لا حقون
و در احادیث بسیار آورده شده است که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت تن
سوره انا انزلناه بخواند از ترس بزرگ روز قیامت این کرد و بر وایت دیگر خدا
او را صاحب قبر و انبیا مرز و بر وایت دیگر مستحق است نزد قبر سوره حمد
و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیه الکرسی
هر یک را سه مرتبه بخواند و سوره انا انزلناه و سوره تبارک و تعالی و سوره
که در قبرستان بگذرد سوره قل هو الله احد یا زمره مرتبه بخواند و ثواب آن
بیشتر بعد از آن مردگان اجر و ثواب بابد و بر وایت دیگر هر که اید الکرسی

این نیت است

بخواند و ثوابش اهدا به اهل قبرستان کند **وایت** بعد از هر حرفی ملکی خوش کنان که
تسبیح گویند از برای او ثواب و قیامت و در عصر روز پنجشنبه و جمعه زیارت قبول
مستحب است **وایت** و آورده شده است که هر که مصیبتی وارد شود مصیبت
حضرت رسالت را بپایا آورد که صعبتر از مصیبت است و در اخبار بسیار آورده
شده است که هر که در وقت مصیبت دست بر زانو زند ثواب او هبط شود
در حدیث معتبر آورده شده است که هر که یک مرتبه از او برود و صبر کند
برای او از آنکه هفتاد و نوبت و بنامند که هر سوار شوند و در راه خدا جهاد کنند
و منقولست که هر که از خدا دوست میدارد بهترین فرزندان او را میکند
و منقولست که ثواب حق من از زمین فرزندانش بیشتر است خواه صبر کند و خواه
و خواه نکند **وایت** منقولست که حضرت صادق در وقت مصیبت این دعا را
الحمد لله الذي لم يجعل مصيبي في ديني الحمد لله الذي لم يجعل
مصيبي عظم مما كانت الحمد لله على الأبرار الذي شاء أن يكون مكان
و باید که هر گاه از فراموشی کنند زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردید
و از خدایان فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امید دارند و احسان و جیم
در خبر است که بسیار فرزندانی که در حال حیات پدر و مادر غایب ایشان باشند
و بعد از وفات ایشان نیکو کار کرد و بسبب اعمال خیر که از برای ایشان بعمل آمد
و بسیار فرزندانی که در حال حیات پدر و مادر نیکو کار باشند و بعد از وفات ایشان
غایب کردند و بسبب نیکو اعمال خیر و برای ایشان بعمل آورد و عمل خیرات برای پدر

از این جناب

فصلی در زکوة است و آیات و احادیث بر وجوب آن و عقاب ترک کنند
آن بسیار است از آن جمله حق تعالی میفرماید **وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ كَذَٰهَبَ
وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنَذَرَنَّهُمْ فِي عَذَابٍ أَلِيمٍ** و همچنین
علیه السلام فرمود که هر کس از ثروت خود در راه خدا نهد و بگوید که این مال من است
لا نفسکم مذوقوا ما کنتم تکتُمون یعنی آن کسانی که جمع میکنند طلا
و نقره و حقوق الهی نمیدهند و در راه خدا صرف نمی نمایند پس ایشان را
ده ایش از عذاب در دوزخ قرار داده و روزی که سرخ کنند این طلا و نقره در
آتش جهنم و داغ کنند با آنها بدیشانها و پهلواها و لیثمهای ایشان را و
با ایشان گویند ایشت ما الهابی که از این جمع کرده بودید حال آنکه
عذاب امارا و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که نهد صدقه
از زکوة را که بلیست و بیکه بنار است او نه مؤمن است و نه مسلمان و نه
مردن است خانه میکند که هر که بگوید این دنیا نازکی تر از پشم چنانچه
فرموده است حق از آجاء احدیهم الموت قال رب ارجعون لعلی اعمل امره
فما ارجت یعنی تا وقتی که بپایند احدی از شما را مرگ گویند برود کار
بر که داند مرگ دنیا را عمل شایسته بکنم در آن مالی که بعد از خود گذاشته
و از حضرت سید المرسلین و ائمّه طاهرتین بطریق صحیح منقولست که کسی
که طلا و نقره داشته باشد و زکوة آنرا نهد **حق تعالی** او را در قیامت خشن
خواهد نمود و زمین لغزنده که بپایند نشود و بدن سلسله سازد که زنده

برادر

و نماز و سایر خیرات آنست که فروخته ایشان را و بکشند و ایشان را از حق
و خلق بری گرداند و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق علیه السلام در هر شب
برای فرزند خویش و در هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکرد
در رکعت اول انا انزلنا و در رکعت دوم انا اعطینا **حق تعالی** میبخشد و در رکعت
منقولست از حضرت صادق علیه السلام که بسیار باشد که عینیت در شکی و شدنی بوده
حق تعالی بر او وسعت دهد و تنگواران بر او دلایل و گویند که این فرج که ترا
داد ما است بسبب نمازیست که فلان مؤمن برای تو کرد و استغفار کند برای او
که شاد و پیشرو و زود رایی و او شده است که هرگاه شخصی بجهت نیت مستحق
بکشد **حق تعالی** جبرئیل را امر میدهد که با غنچه ها و طلا و نقره و سایر چیزها
هر یک طبقی بر دست درازند از نعمتهای الهی هر یک با و میگویند السلام علیک
ای دوست خدا این هدیه فلان مؤمن است برای تو پس بر او روشن می شود
حق تعالی هر او را شاد و در پیشگاه او گرامی تر نماید و هر چه او بخواهد
نماید و هر چه او خواهد و او را و او را و او را و او را و او را و او را و او را
معبر منقولست که شش چیز مؤمن می رسد بعد از وفات اول فرزندی که آن
جهت او استغفار کند و وقت مصطفی یا کتابی از کتب علمی که از او بماند سیم چیز
که بکار او مردم از آن نفع یابند چهارم آنی که جاری سازد بفرج جاهل که عجز
ششم ستمی است که مردم عارفانند از او شده و هدایت خلق بالضعیف کتب و
باب چهارم در محلی از احکام زکوة و خمس و عتقا و در آن سه فصل است

ابن راجح

صواب

تفہیم

تاریخ

ماده سه ساله بدهد **چهار** کاو سن و در هر چهل کاو یک کاو ساله مآوه
یا از یکساله یاد رود بدهد و در هر چهل کاو یک کاو مآوه و در سال مآوه
بدهد **پنج** کاو سفند است و در هر چهل کاو سفند یک کاو سفند واجب است
و در حد و بیست و یک کاو سفند دو کاو سفند و در حد و بیست و یک کاو سفند
سه کاو سفند واجب است و در حد و بیست و یک کاو سفند احوط آنست که چهل
کاو سفند بدهد و چون بیش از حد رسد و هر چه زیاد شود از هر یک بدهد
بلت کاو سفند بدهد و در زکوٰه هر یک کاو سفند و کار و شتر شرط است که
مباح چیزی باشد در تمام سال پس اگر علف هم او نخورده باشد زکوٰه
نیست و اگر بعضی از سال چیزی بدهد و بعضی علف مالک نخورده باشد احوط
آنست که اگر چیزی بیش از حد زکوٰه بدهد و بچه ها را نانش و بچری ند
حساب نمی باید کرد و بنا بر مشهور احتیاط در آنست که از روزی که متولد شد
حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات هر شرط است که یکسال را بشمارند
و سال زکوٰه یا از ده ماه است و چون ماه دوازدهم داخل شد زکوٰه واجب
میشود و در کار و شتر شرط است که کارکن نباشد پس اگر کارکن باشد یا نه
کند زکوٰه واجب نیست و کاو سفند و بچه هم حساب کنند و کاو و گاو میش را هم
حساب میکنند و شتر و مآوه و گاو و بچه هم حساب میکنند **شتر و مآوه و گاو**
نهم کدم و جو و خرمای و غیره است و شرط است که هر یک بنصاب رسد
و نصاب سیصد و هفت من و پنجاه درم است آنست که بزرگواران هرگاه

الصدقة

لخصه و بیست و یکمن باشد احوط آنست که زکوٰه بدهند و شرط است
که این غلات در ملک او باشد نصاب رسیده باشد پس اگر کندم و جو واجب
در و کون بجز در زکوٰه بر فرشته واجب است و اگر زمین را با جاره گرفته
باشد زکوٰه بر او مستحق واجب است و اگر هزاره یک در نصف یا ثلث یا ربع
یاده چهارم مثلاً در زکوٰه حصه مالک بر مالک واجب است و زکوٰه حصه
بر عاقل و اگر حصه هر یک بقیه بانی بنصاب رسیده باشد پس اگر زراعت
و بعلغ اب باران یا آب روان یا آب قنات یا آب دیش خورده باشد
ده یک میدهند و اگر آب دست یا کاو یا شتر یا چرخ آب خورده باشد بیست
یک میدهند و اگر هر دو خورده باشد بیست و اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی
باشد یا زده یک میدهند و احوط و اقوی آنست که بغیر از خراج یا
چیزی از خرج زراعت را کم نکنند در دادن زکوٰه و چون اگر علما بگویند
که بعلق زکوٰه بماند و در وقت غرض شدن آنست پس احوط آنست که اگر
از باب خیرت را بیاورند و تخمین کنند میوه یا غ را که چه مقدار است و بعلق
مقرر سازد که بآن نسبت زکوٰه خواهیم داد تا آنچه خورده از غ و آنکه حلال
باشد تا آنکه آنچه بردار و بکشد و حساب نکند و اگر در یا آنچه بردارد
عشر غوره را بدهد و همچنین کندم و جو و قتی که دانه ببندد و
بعضی از علما گفته اند که زکوٰه واجب است در حبوب مانند برنج و مثل
و نخود و عدس و امثال اینها هرگاه بنصاب کندم و جو رسد همان

شرایط و مقداری که گذشت و مشهور است که زکوة لغایت است و وقت
ماد یان که حلف مباح چو کند و سال او بگذرد زکوة سنت است
پس اگر بید و مادرش عیال باشد در سال و اگر چهار زن باشد و بی
میدهد و اگر یا او باشد که یکی از پدر و مادرش عیال نباشد یک
میدهد و در زکوة تجارت جوی بیجوب قابل شدن و مشهور است
که سنت است و آن مال نیست که مالک شود از اجناب و معاوضه و وقت
مالک شدن قصد الکسب و تجارت بان داشته باشد و میداید که
آن بیکم از طلا و نقره برسد و در تمام سال برضای باقی باشد و در تمام
از مایه کم نشود که یا مایه را بیشتر بخزند و اگر چند سال بگذرد که مایه در یک
باشد سنت است که زکوة نکسار ایدهد و اگر مایه باقی باشد هر سال
یکم ایدهد و اگر معاوضه کند در اثناء سال بقصد تجارت و خلافت و
انت است که یا بیدهد و سنت است که وقت دو و کردن اگر فقیران حاضر
هر فقیر را دسته کنند مبدهد هر قدر در وقت چیدن خورما و انکوز
مشت بیدهد و زکوة حساب نکند و بعضی واجب دانسته اند و احوط انت
که ترک نکند اما مستحق زکوة بیست هشت طایفه اند اول فقرا و کسبا
و ایشان کسانی که قوت سالانه خود و عیال خود نداشته باشند و قوت
بر کسی نباشند و مدار خود و عیال خود را بان توانند گذرانند و احوط انت
که صالح نباشند که او سایل یکف نباشند سیم کسی است که امام نصب میکند

احکام و مشهور کوفه

کوفه

ان غنیقی که از کافران از جنگ بگریزد و خواهد چنگ و خواهد بیرون نکند
 معاد است مانند طلا و نقره و مس و سرب و یاقوت و زبرجد و سمرقند و غیره و قوت
 و کبریت بعد از آنکه خرج بیرون و در بیج یک از باید داد و مشهور است که نصیب اندر بیرون
 کشته اند که نصیب یک در است و بعضی بیست و نیا است که در بیست و شش کشته اند
 اول خلافت و اگر مشاخرین باین قابل شده اند و حالی از قوت نیست **سید** که است یعنی
 مالی که در زمین بنهار کرده باشند پس اگر کثیر بود براد کفار و باید که در اینجا سبیل باشد
 سکه اسلام داشته باشد و در اسلام بنیان سکه نگاشته باشد و بیست و نیا یعنی بیست
 و صد که طلا باشد و حسن از امید و اگر نقره باشد و بیست و نیا یعنی بیست و صد و نیکو
 هزار و شصت و نیا است و اگر غیر طلا و نقره باشد و قیمت از یکی از این دو مقدار
 اگر سکه اسلام داشته باشد علامتی که دلالت کند بر آنکه از سبیل بوده است و سبیل
 علم است که نقطه دار می یابد که یکسان تعریف کند که احش بدو حصا به دهد و
 محض است بیان مال باشد و قصد کردن و بیامان نگاه داشتن و اگر در صورت حال
 صاحب بدو اش و در این بنیاد یعنی به دهد و ظاهر اخبار است که اگر در دوی زمین
 باشد نقطه است و اگر در زمین زمین چنانچه باین قابل شده اند و حالی از قوت نیست که اگر در ملک
 خود بیا بد که از این بان رسید باشد از او است و اگر حسن و باید هر طاست و اگر
 و اخیری باشد تعریف میکند باین ظرفیت و در اکثر نشانی بد دهند که سبیل ایشان
 بایشان میدهند علی الشبه و الا از او است که است که حسن از او بد و همچنین اگر
 بخیرند چون شعوکا و در شکم از چیزی بنیاد تعریف میکند بلع اگر نشان بد دهد از او است

احوط

و احوط اخراج حسن است و اگر در شکم ماهی بنیاد حسن میدهند احتیاطا
چهارم چیز است که بغوص از دریا بیرون آورده باشند و دریا و دریا و دریا و دریا
 در آن معتبر است و مشهور است که ضایع در آن یکدینا است یعنی یک شتر
 تمام وزن و بعضی بیست دینار گفته اند و اگر چند مرتبه در آورده و در هر مرتبه
 با هم حساب میکنند هر چند در مابین ترک غوص کرده باشد علی الاحوط و
 اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک میباید بنصاب برسد و غیره اگر از
 دریا بغوص در آورند حکم در او بدو دارد و اگر از روی آب یا ساحل در آورند
 مشهور است که حکم معدن دارد و احوط آنست که هر حال حسن از او دهند
 و در طایفه ضایع در آن نکند **پنجم** فاضل و نه سالیانه است از بیاض قناری
 و زردی ها و جمیع کبیا و مشهور است و بخشش و هدیه بخشش و هدیه بخشش و هدیه
 سالیانه و اگر بیرون می کنند و در وسط مناسب حال انحصار انحصار کرده اند
ششم چیز است که بطور دیان و نظر انیان و مجوسا از سبیل بخیرند و حسن از او
 با حسن قیمت از او بخیرند و میگویند و اگر عمل امتناع شده اند **هفتم** مال طلا
 که در احوط باشد با سبیل تمام و صاحب او اندک و مقدار حرام اند و حسن از او میدهند
 بقدر آن سادات و غیر ایشان **و اما** مستحق بخشش و در میان علمای آنست که
 شش حصه عیش و دنیا از هر شایسته شریفه است و حصه خدا و رسول و ذری
 القرب که نصف حسن است بعد از خض و رسول از امام زمان است و نصف
 دیگر سه حصه میشود که بیدقیان و مسکینان سادات و ابناء سبیل سادات

نصف

و مسکینان سادات و عراد سادات موافق مشهور کسلی است که منقول باشد
 از صاحب باید بجای طالب و تقی مسکین و تقی مسکین و این السبیل
 در زکوة کفشت و در زیلکم لحوط انست که **روایت** باشد و او حدیث معتبر
 وارد میشود که در زمان حضور امام جمیع مساجد متاخر حضرت میبردند
 و حضرت نصف خود میدادست و نصف را بان سرفقه میداد و لحوط انست
 که حضرت سادات را عالم عادل اثنا عشر میدادند که سادات و سادات بیدار
و نصف دیگر خسر که حصه حضرت در زمان غیبت خلافت و مشهور است
 که عالم عادل باید داد که بر سبیل تقی به شایب حضرت سادات بدهد که
 چیزی زیاد از حد خط کند و بعد از خود عالم دیگر بدهد که اگر سید ایشان
 بیاید بدهد و الا برای آنحضرت خط کند و از حضرت صاحب عالم در ولایت چیزی
 نرسد که اگر بر شایب خلافت باشد بلکه خلافت ظاهر است زیرا که در زمان غیبت
 حضرت که هفتاد سال و کسیر بود نمایان آنحضرت اصفی و پیر محمد و حسین
 و روح و علی بن محمد و غیره و غیره و حصه حضرت را بلکه جمیع آن حضرت از سبیل
 میگردان و بفرموده آنحضرت ببردیم میدادند و ظاهر آنست که در این زمان نیز
 نایب عالم آنحضرت که علی بن ابی طالب و محمد ثانی و عاملون علوم ایشان اند باید بکند
 و سادات که خیال آنحضرت برسانند و حضرت رسول فرمود که هر که احسان
 با حاکم از اهل بیت من بکند من کفایت میدهم و از قیامت و اکثر علما را اند
 که اگر صاحب مال خود حصه عالم ثبات بدهد بوی و نمیشود مگر آنکه بستر

قسم حضرت عادل

بجام محدث عادل نرسد بیکان ضایر هم خمس این حکم دارد **فصل**
سیم در بیان فضیلت و کیفیت اعتکاف است در مسجد جامع
 عبادت و آن سنت مؤکداست بمقتضای آیات و اخبار بسیار
 در دهه آخر رمضان که حضرت سید المرسلین همیشه در دهه
 آخر رمضان اعتکاف می نمودن مگر یکسال که در آن جناب بدو
 شد و در سال بعد از آن بیست روز اعتکاف داشتند و ده روز
 قضای سال گذشتند و ده روز **اداء** **و** **الحق** منقولست که اعتکاف
 دهه آخر رمضان بر او است با دو سجده و دو عمره و اعتکاف بنزد فرشته
 آن مانند عهد و قسم و اجاره دادن خود بغیر واجب میشود و اگر بدو
 شد باشد و نگردد باشد لحوط انست که این نزد قضاکند و بعضی گفته
 اند بعد از نیت و شروع کردن واجب میشود و بعضی گفته اند که روز
 سیم واجب میشود و هم چنین ششم و نهم و دوازدهم و یازدهم و هر چه
 رود باین نسبت و بعضی گفته اند مطلقا واجب شود تا آن است که
 بعمل نیاید و این قول وی است و لحوط انست که در اول شیهای مذکور بجهت
 نیت کند بقصد قربت و مستحب است که معتکف شرط کند بر پروردگار خود
 که اگر او مانعی عارض شود باین تواند رفت از اعتکاف و ظاهر جمیع آنست
 که جایز است اشراط رجوع با خیار بی تقید بعارض مانع **و** **اما** مکان
 جوی از آن گفته اند که در غیر مسجد که مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد

فصل در بیان فضیلت و کیفیت اعتکاف

فصل در بیان فضیلت و کیفیت اعتکاف

عبدالرحمن

این کتاب از دست
میرزا محمد علی
نویسنده این کتاب
در سال ۱۲۸۵
در تهران
چاپ شده است

لَقَاءُ افطاك
وزمزمه رمضان

کتابخانه مؤسسه خوارزمی

کفایہ مطبوعہ

صفحة اوله

و مذکور میشود انشاء الله **بخم** کفان مخالف قسم است بآنکه قسم خود
 با شما مقلد سید خدا بر کون فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد یا نکند
 فعلی که فعلش رجحان نداشته باشد و مخالف آن قسم نماید و کفاره اش
 آنست که یک بند از او کند یا ده مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین
 طعام دهد و اگر از این عاجز باشد سه روز پیای روزی یک روز **دشتم**
 کفان مخالف آنست که باند نکند و کند فعل امر بر اگر **باشد** باز
 امر بر اگر مرجوح باشد و مخالف آن نماید و کفاره اش بعضی گفته اند مانند
 کفان قسم است و بعضی گفته اند مانند کفان افطار ماه رمضان است
 یک بند از او کردن یا دو ماه روزه گرفتن یا شصت مسکین طعام دادن
 و بعضی گفته اند که اگر نذر تعاقب روزه داشته باشد کفاره اش کفان افطار
 ماه رمضان است و اگر تعاقب بغير روزه داشته باشد کفان اش کفان
 قسم است و این قول خالی از قوتی نیست و احوط کفان ماه رمضان است
 مطلقا **هفتم** کفان عهد است و یا خدا عهد کرده باشد که امر یا
 یا غیر مرجوح را بعمل آورد یا ترک کند امر غیر مرجوحی و مخالف عهد
 نماید و در کفان اش مانند کفاره نذر خلافست و احوط آنست که نذر
 مذکور شد **هشتم** قسم خوردن بعنوان بی زاری ز خدا و رسول و ائمه
 است و در حرام بودن چنین قسمی خلافی نیست ولیکن در وجوب
 کفان ظاهر است اول بند از او کردن و یا عجز از آن دو ماه روزه داشتن

کفان
مخالف قسم است

کفان مخالف
نذر است

کفان عهد

کفان قسم
خوردن

و یا عجز از آن

و یا عجز از آن شصت مسکین طعام کردن و اگر عاجز شود ده مسکین یا
 طعام یا کسوه دهد و اگر عاجز شود ده مسکین سه روز روزه بدارد و
 و این باب بیه کفان است سه روز روزه بدارد و ده مسکین را طعام بدهد
 و بعضی گفته اند که کفاه کرده است و کفاره نذر و در حدیث صحیح آمده
 است که حقه ای بخدمت حضرت امام حسن عسکری نوشت که مردی سنگ
 یاد کرده است بی زاری ز خدا و رسول و مخالف آن کرد تو به و کفان او چیست
 حضرت فرمود ده مسکین را طعام بدهد اگر چه ظاهر آنست که عمل بر او نیست
 و نیست **نهم** بعضی از علما قایل شده اند که زنی که در مصیبت موی
 سر خود را ببرد کفان افطار ماه رمضان میدهد بترتیب بر قول
 بعضی و بتخیر قول بعضی و بعضی گفته اند که آه دارد و کفان ندارد
 و در روایتی وارد شده است که کفان افطار ماه رمضان لازم است
 و احوط عمل بر او نیست و بعضی تراشیدن مو را الحاق کرده اند با
 در جوب کفان **دهم** هرگاه زنی در مصیبت موی خود را بکند یا رو
 خود را ببرد یا مردی جامه خود را در کف خود یا رو ببرد یا رو
 کفان قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایتی بر این مضمون
 وارد شده است و احوط است هر چند واجب ثابت نیست **یازدهم**
 مردی که زن یا متعه یا کنیز خود را یا ام حیض جماع کند در قبل
 بعضی کفان واجب دانسته اند و بعضی ستم و مشهور میان علما

کفان بریدن
موی سر خود را

کفان کنیز را
جماع کردن

کفان جماع کردن
حیض

انست که اگر اول حیض باشد یک اشرفی تصدق میکند و اگر در
وسط باشد نیم اشرفی و در آخر ثلث اشرفی و احوط عدم ترک کفاره
داده **داده** کسی که بخواب رود و نماز خفتن نکرده باشد تا نصف بگذرد
بعضی گفته اند که واجب است که از روز دوازده بدر و او شمس و سجایا
و بعضی عامد و ناسیر داخل کرده اند و مشهور است که بقدر وجوب
اگر روز نذر کند کفاره کرده است و کفان ندارد و احوط انست که یک روز
قضا بگیرد **سی** کفان قتل عمد است که دالسته کسیر یکشد یا کاری
غالباً کشنده باشد نسبت به کسی قفسار دوا و کشته شود که قصد کشتن
نداشته باشد کفان اشرفی است بیه از اندک و دو ماه متوالی روزی
و شصت مسکین را طعام بدهد **چهار** کفان قتل خطاست که کسیر یا
یکشد یا آنکه قصد قتل نداشته باشد و کاری که غالباً کشنده نباشد و
کشته شود مانند آنکه طفلی را برای تادیب بزند و او میزد یا تیری بسوزاند
لیشخص خورد و کشته شود یا در راه کسی بخورد و او بیفتد و میمرد و اگر خورد
مباشه قتل نباشد و کاری کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه در راه
بکند یا سنگی در پیروان بگذارد که کسی بیفتد یا بخورد باعث قتل کسی شود
مشهور است که کفان لازم نمی شود هر چند در کارم شود و کفان یا
بند از او گردانست یا شصت مسکین طعام دادن یا دو ماه روزی گرفتن **پانز**
اگر در پیروان دزد دیگری زوچ کند میباید از زن مفارقت کند و بقول

بعضی از

کفانه بین
قضای نماز خفتن

کفانه قتل عمد

کفانه قتل خطا

کفان تزویج
عده

کفانه زن مملوک

کفان افغان
ماه رمضان است

بیان قتل کفان

حوائج و مناسبت و كفاره غيبت است كه براي آن شخص كه از غيبت كند
 استغفار كند و كفار كفان مجلس است كه چون از مجلس برخیزد بگوید
 رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و كفار خنده است كه بگوید اللَّهُمَّ لَا تَغْنَبْنِي
 یعنی خداوند امار دشمن مدار و بر من غضب مکن و در حدیث معتبره
 از حضرت امیر المؤمنین منقولست كه هر كه بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 یعنی تو اید و مباد و تامل و مباد باید چیزی تصدیق كند و كسی كه بگوید
 الْحَقُّ يَدْرُمُ بِالْحَيَّانِ يَدْرُمُ كَفَّانُ است كه بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 در این نوع از قسم مثل حیّان فلان یا حیّان خود یا حیّان تو یا حیّان پدر یا حیّان
 دانسته اند و احوط تركست اما احكام كفالت كه در چند فصل بیان كرده شد
 اول هرگاه باید بند ازاد كرد در كفان قتل مبادیدان بنده مؤمن باشد و در كفان
 كفاران خلافت و احوط رعایت ايمان است و در كفان قتل احوط است كه مال
 و باید كه آن بنده كور صاحب خورده و زمین گیر نباشد و مولی خود حقان نرساید
 باشد كه موجب عتق او باشد و غلام كه خجسته و امش و دانست كه ازاد میشود كند
 قاعلم بر كشتن بهم نرسد و در كفان مرثیه تا ازنده ازاد كردن حاجت شود
 بروزه منتقل نمیشود و هر جا كه روزه دو ماهه باشد میباید مؤالی بگوید
 و مؤالی كه بگم و بگوید كه متضایك و بعل ای اید یا بن معنی كه اگر بعد از آن
 بدون عذر افطار كند نباید كه از سر بگیرد و یا تفریق جایز است بی حدی

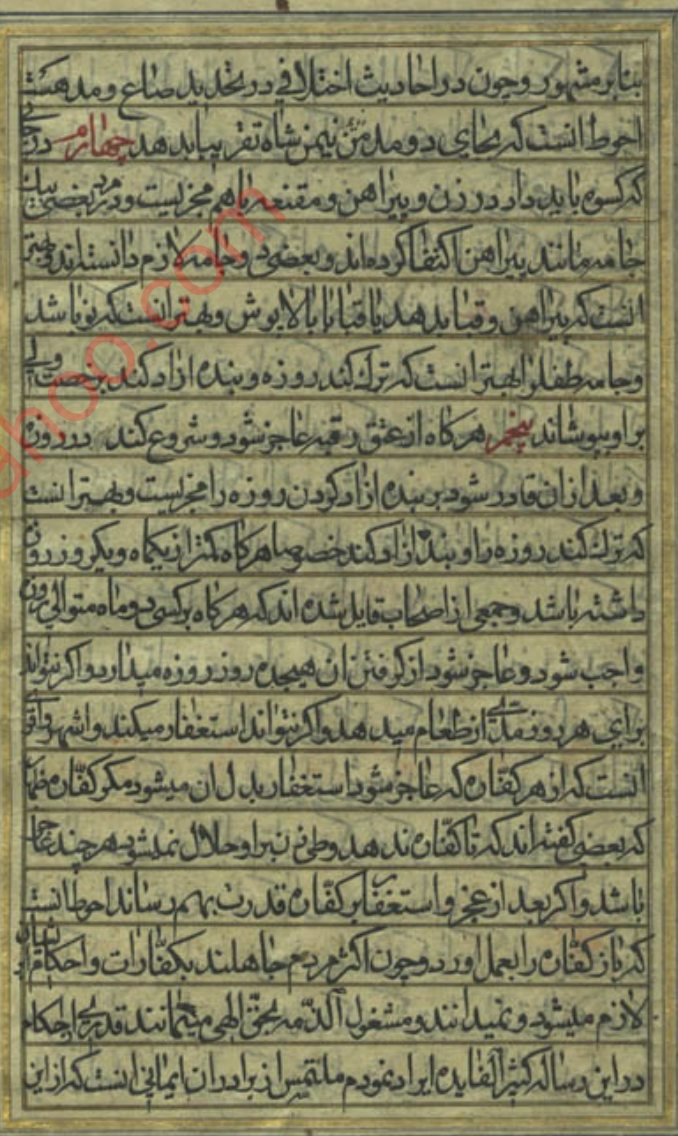
بهرام است

یا احرام است اول اظهر است و ثانی احوط است و اگر پیش از بگم و بگوید
 بی عذر افطار كند از سر میگیرد و اگر بعد از آن باشد مانند حیض و نفاس
 و بیوشی و دیوانگی و بیماری و سفر و خروید و همچنین اگر مجبور شود
 روزه بنابر آفری و هر جا كه كفان دو ماهه مؤالی باشد اگر كفان دهند
 باشد یا بگم بی دربی روزه میگیرد علی الاقری **سیم** هر جا كه اطعام كند
 و اطعام لازم میشود و مشهور است كه بگوید انقدر طعام بخورانند كه سیر شود
 و بهتر است كه نان خورشقی یا نان ختم كند مانند خوما یا گوشت یا سرکه
 و بعضی گفته اند كه عسل یا گجاست و شام هر دو بهتر مسكینی بخوراند انقدر
 كه سیر شود احوط و اظهر است كه يك وقت انكفا توان نمود و اگر خواهد
 طعاما بمسكین توان داد و در مقدار آن خلافت بعضی يك مد گفته اند
 و احوط و مقلد است و بهتر است كه بان نان خورشقی نیز بد هد چنانچه
 بعضی واجب دانسته اند و در طعام دادن كوچك و بزرگ تفاوت نمیکند
 و احوط است كه حصه طفل را و بوی شوی ایشان بدهد و اگر طعام خور
 ظاهر اصغر و كبر را هم تواند ختم كرد و اگر دو طفل را بجای يك در دست
 كند احوط است و در يك كفاره دو حصه را بیک مسكین نمیتواند داد
 مگر آنكه مستحق یافت شود و احوط است كه تا ممكن باشد بغیر مؤمن ند
 و بهریشان بسیاریشان بدهد كه مسكین را و صادق باشد و صدقه
 يك طاع است و صایحی بكن تبری است و چهارده مثقال و ربعی است

احكام اطعام
دانش

احكام كفالت

كفان مشبه

هرگاه انبند
از آنکه علو

رسالة منشفة كرد و در حال حیات یا بعد از وفات این شایسته را
بدعا مجرب و مغفرت این مستحق دعا را یاد کند و ختم بفضل الله
و سبحانه و تائید فی شهر الله المعظم شهر رمضان من سنة
و مائة و الف من الهجرة القدسة على يد مؤلفه الراجي
رحمة الله الكريم النان في محروسة اجفهان صدر عن
الحداث مع وفود الاشغال و اخلاال الاحوال و نوضع الكمال
والحمد لله اولا و اخر اوال صلوات على سيد
المرسلين محمد و اله الطاهين
الافاضة بن العبد
علاء الدين

هر که در روز عاشورا ده مرتبه این دعا بخواند تا
 عاشورا ای دیگر در حفظ و امان حق تعالی باشد
 سبحان الله ملائکة المیزان و منتهی العلم و مبلغ الرضا
 و زینة العرش و سعة الكرسي لا ملجأ ولا منجا من الله
 الا اليه سبحان الله عدد السفع و التور و عدد كلماته
 الثمات برحمته و لا حول و لا قوة الا بالله العلي اعلم
 و هو حسبي و نعم الوكيل نعم المولى و نعم النصير
 و ايضاً ده مرتبه صلوات بر پيغمبر بفرستد و در هر
 اين دعا بخواند که همان خاصيت دارد يا قايح
 كرب ذي النون يوم عاشورا يا جامع شمل يعقوب
 يوم عاشورا يا كاشف خراب يوم عاشورا يا
 غافر ذنب داود يوم عاشورا يا سامع دعوة موسى
 و هارون يوم عاشورا يا دامن الدنيا و الآخرة
 و رحيمهما اقص حاجتي في الدنيا و الآخرة و حول

عمری فی طاعتک و عبادتک و صلی الله علی محمد و
 آله اجمعین بر خیمت

jabir.abbas@yahoo.com

